

**KØBENHAVNS
RÅDHUSBIBLIOTEK**

SAMLING AF BESTEMMELSER

VEDRØRENDE

KJØBENHAVNS KOMMUNE

1888 — 1896.

UDGIVET EFTER KOMMUNALBESTYRELSENS FORANSTALTNING.

KJØBENHAVN.

THIELES BOGTRYKKERI.

1898.

Nærværende Samling af Bestemmelser, der omfatter Aarene 1888—1896, er væsentligt udarbejdet ved Fuldmægtig i Magistratens 1ste Afdeling, Cand. jur. C. Reiersen.

Kjøbenhavns Magistrats 1ste Afdeling,

den 31te December 1897.

1888.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages: 23 Jan.

- 1) at Skolen paa Almindelig Hospital nedlægges fra 1ste Marts n. A., og at Børnene samme Steds overlægges til St. Johannes Stiftelse og søge Skolen der Steds;
- 2) at Børn, lidende af Skurv, fra nævnte Tidspunkt at regne henvises til Behandling i St. Johannes Stiftelse;
- 3) at den nye Skole paa St. Johannes Stiftelse tages i Brug d. 1ste Marts n. A., og at der til Undervisning i samme bevilges for Aaret 1888 et Beløb af 1,491 Kr. 67 Øre, at afholde af Aarets løbende Indtægter paa Bilag 14 F 10 a. (se B. F. XLVIII. 1164, jfr. 1135—37).

Anordning om Forandring i § 6, 2det Punktum i 10 Febr. Anordning af 12te November 1870 om Udlaan af Umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: I Henhold til Lov om Udlaan i faste Ejendomme af Umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler af 19de Marts 1869 § 13 byde og befale Vi herved:

§ 6, 2det Punktum i Vor Anordning af 12te November 1870 forandres derhen, at den Opsigelsesfrist, som bestemmes ved Gjælds brevet, skal være mindst $\frac{1}{2}$ Aar fra Skyldnerens Side. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1888.

20 Febr.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage endel Skoler for i Aaret 1888 at udrede Arealsskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug (se B. F. XLVIII. 1229—30).

9 Marts.

Indenrigsm. Skr. til Københavns Magistrat, hvorved meddeles Samtykke til, at den for Fabrikant S. Hauberg under 11te Oktober f. A. udfærdigede Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Sporvej fra St. Annæplads, ad Bredgade, Dronningens Tværgade, Kronprinsessegade, Sølgade og sammes Forlængelse, ad en Dæmning over Sortedamssø, ad Fredensgade over Fælledeerne og ad Tagens Vej, saa langt denne er offentlig, med en Sidelinie ad Nørre Allee, overdrages til Aktieselskabet Sølgadens Sporvejselskab (jfr. B. F. XLVIII. 1367).

13 Marts.

Justitsmin. Skr. til Byfogden i Helsingør:

I Anledning af det af Hr. Byfogden hertil indsendte Andragende af 16de f. M., hvori De forespørger, om De er berettiget til at efterkomme en af Magistraten i Kiel fremsat Begjæring om, at den i Tyskland hjemmehørende Filehugger N. N., der for Tiden opholder sig i Helsingør, maa blive udvist herfra Landet og hjemsendt til Kiel, hvor hans Familie er under Fattigforsørgelse, skal man, efter over Sagen at have brevvexlet med Indenrigsministeriet, tjenstligst melde, at den mellem Danmark og Tyskland under 11te December 1873 afsluttede Overenskomst med tilhørende Tillægsoverenskomst af 25de August 1881 (Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 159 af 19de December 1873 og Nr. 142 af 24de September 1881) Intet indeholder om, at der skulde paahvile den ene Part nogen Forpligtelse til paa Forlangende af den anden Part at hjemsende dennes Undersaatter, og at man, saalænge den Paa-gjældende, der hverken har erhvervet Forsørgelsesret eller Indfødsret heri Riget, her kan ernære sig uden at falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, heller ikke kan anse Fattigvæsenet berettiget til at efterkomme eller bidrage til at

efterkomme den fra tysk Side rettede Begjæring om den ¹³ Marts. Paagjældendes Udsendelse heraf Riget.

Lov om Anlæg af et Frilager ved Kjøbenhavns 23 Marts. Toldbodplads.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Finantsministeren bemyndiges til for en Kjøbesum af 250,000 Kr. at erhverve Ejendommene Matr. Nr. 292 A og 292 B. i St. Annæ Øster-Kvarter, Toldbodvejen Nr. 58 og Nr. 60, hvorefter de nævnte Ejendomme blive at indlemme under Toldvæsenets Arealer. § 2. Til Undersøgelse og Planer angaaende Tilvejebringelse af et Frihavns-Anlæg i eller ved Kjøbenhavns Havn med Fridok, større Frilagere og saa vidt mulig Plads til fremtidig Udvidelse samt til Udarbejdelsen af Planer til et større Frilager i umiddelbar Forbindelse med Kjøbenhavns Toldbod kan anvendes indtil 30,000 Kroner. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov angaaende Stempelafgiften af de af Kjøben- 31 Marts. havns Havnevæsen for et Laan paa 3,000,000 Kr. udstedte Partialobligationer.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Kjøbenhavns Havnevæsen bemyndiges til paa ustempet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 3,000,000 Kr., som agtes optaget til Indfrielse af nogle ældre Laan og Bestridelse af Udgifterne ved forskellige større Arbejder ved Kjøbenhavns Havn m. v., imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, under Et indbetales i Finantshovedkassen den lovbefalede Stempelafgift med $\frac{1}{6}$ pCt.

Transport af de paa Navn lydende eller senere paa Navn noterede Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1888.

31 Marts.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den Afdeling ang., at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Aarhusgade fra den tidligere offentlige Del til den nye Kaj; Frederik den 7des Gade fra Prinsesse Charlottes Gade til Guldbergsgade; Gaden, som forbinder Aarhusgade og Viborggade, og som ligger Øst for Randersgade; Gaden, som udgaar østlig Retning fra Østerbrogade tæt ved Kalkbrænderivej; Gaden over Vodrofskloaken i 50 Alens Længde fra Gammel Kongevej; Korsgade fra Thorupsgade til Dosseringen: Ny Stormgade fra Kvægtorvsgade til Knudsgade; Ole Suhrs Gade; Prinsesse Charlottes Gade fra Meinungsgade til Sjællandsgade; Raadmandsgade fra den tidligere offentlige Del til Tagensvej; Thorupsgade.

2den Klasse: Østersøgade mellem Gammeltoftsgade og Bartholinsgade. (Jfr. B. F. XLVIII. 1335—37).

1 April. **Lov om Ligning af Bidrag til Kirkerne i København.**

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. De Bidrag til københavnske Sognekirker, der for Tiden i Henhold til den gjældende Lovgivning paalignes Medlemmerne af de vedkommende Sogmenigheder, skulle fra 1ste April 1888 til 31te Marts 1893 lignedes med et samlet Beløb paa Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i København, Holmens og Garnisons derunder indbefattede, uden Hensyn til Sognegrænserne. § 2. Paa samme Maade skal der i samme Tidsrum forholdes med Hensyn til de Ligninger af kirkelige Bidrag, der i Henhold til Lovgivningen efter Anbefaling fra Kommunalbestyrelsen ved allerhøjeste Resolution maatte blive anordnede i Anledning af Istandsættelse af Sognekirker i Køben-

havn eller Opførelse af nye Sognekirker sammesteds. § 3. Denne Ligning skal efter Reglerne om den kommunale Beskatning i Kjøbenhavn foregaa med et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af indtil $\frac{1}{5}$ Procent af den skattepligtige Indkomst, saaledes at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden ikke bevirker nogen Nedsættelse. Tillægets Størrelse bestemmes af Ministeriet efter Indstilling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April.

Raadstue-Plak. ang. Vedtægten om bunden Nøring 1 April.
i Kjøbenhavn (jfr. B. F. XLVIII. 544—45)*).

Kontrakt mellem Kjøbenhavns Magistrat og Aktieselskabet „Kjøbenhavns Sommertivoli“ 3 April.
(se B. F. XLIX. 349—64, jfr. XLVIII. 294—324).

§ 1. Kjøbenhavns Magistrat bortlejer til Aktieselskabet Kjøbenhavns Sommertivoli det paa vedhæftede, af Stads-konduktøren d. 10de September f. A. udfærdigede Kort indtegnede Terrain, der er betegnet som Matr. Nr. 183 i Vestervold Kvarter. Den med æ betegnede Del af samme, der er henlagt til de af Kommunen opførte offentlige Kabinetter, er dog undtagen fra Lejemaalet. Kommunen har fri Raadighed over de paa Kortet med Rødt betegnede Dele af Arealet, hvorimod den foreløbig ligeoverfor Staten er forpligtet til at bevare den øvrige Del af Arealet som Park. Paa sidst nævnte Areal maa der derfor kun opføres saadanne Bygninger, som ikke kunne siges at berøve Arealet dets Karakter af Park. Det bemærkes derhos, at der er givet Staten og Overformynderiet Pant i de Dele af Arealet, der hidtil have henhørt under Matr. Nr. 56 og 57 i Vester-vold Kvarter. Der forbeholdes Kommunen Ret til at omregulere dette Forhold saaledes, at Panteretten fremtidig

*) Er ligelydende med Raadstue-Plak. af 1. April 1883, dog med Tilføjelse af Forfærdigere af Straaarbejde (4. Klasse) og Roesukkerkogere (1. Klasse).

1888.

3 April

kommer til at hvile paa Matr. Nr. 183. Aktieselskabet skal være forpligtet til at finde sig i, at Vandarealet og Terrainet mellem dette og Boulevarden benyttes i Øjemed vedrørende den til Afholdelse i 1888 projekterede Udstilling. Skulde der opstaa Uenigheder mellem Komiteen for denne og Aktieselskabet om Raadigheden over dette Areal, afgjøres disse af Magistraten. § 2. Lejemaalet vedvarer, til det fra en af Parternes Side opsiges med et Aars Varsel til Ophør en 1ste November. Dog kan saadan Opsigelse fra Kommunens Side ikke gives før til 1ste November 1912, medens Selskabet skal være berettiget til at opsiges den til en 1ste November efter 1900 med Varsel som foranført. Den Del af det ommeldte Areal, der ligger Vest for Linien h ø, er Selskabet dog pligtigt til efter 1ste Januar 1897 at afstaa uden Vederlag med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel til en 1ste November, saafremt Kommunen bestemmer sig til at gennemføre den projekterede Gade forbi Panoptikon, Matr. Nr. 118 i Vestervold Kvarter. Selskabet skal derhos være pligtigt til til enhver 1ste November med Varsel som ommeldt at afstaa det nævnte Areal, saafremt Staten erklærer dette nødvendigt af Hensyn til Jernbaneforholdenes Ordning, men der bliver da at yde Selskabet en Erstatning af 15,000 Kr. for hvert Aar, Arealet maa afgives før 1ste November 1897. § 3. Den aarlige Lejesum udgjør for Tiden indtil 1ste November 1888 70,000 Kr., men forhøjes derefter til 80,000 Kr. for Tiden indtil 1ste November 1893, til 90,000 Kr. for Tiden indtil 1ste November 1898 og derefter til 100,000 Kr., hvilken Leje svares, til Lejemaalet ophører. Lejen erlægges i Stadens Hovedkasse hvert Aars 1ste Oktober for det løbende Aar, første Gang 1ste Oktober 1888 for Tiden fra 1ste November 1887 til 31te Oktober 1888. § 4. De udlejede Arealer med derpaa værende Bygninger maa med de i § 7 anførte Undtagelser af Aktieselskabet ikkun benyttes til Forlystelsesanstalt i Henhold til den Selskabet meddelte kgl. Bevilling af 14de Januar 1884, ved hvis Udløb den 31te December 1888 Selskabet maa erhverve fornøden Bevilling. Andre Forlystelser end de, der ere nævnte i den ommeldte

Bevilling af 1884, maa ikke afholdes paa de lejede Arealer eller i Bygningerne paa samme, selv om der maatte være erhvervet kgl. Bevilling dertil, medmindre ogsaa Magistraten har meddelt sin særlige Tilladelse dertil. Paa Terrainet maa ikkun findes eet Sangerindelokale. Der maa i dette være en fuldstændig Adskillelse mellem det Sted, hvor Præstationerne foregaa, og det øvrige Lokale, i hvilket Sangerinderne ikke maa færdes, enten for at indsamle Betaling eller i andet Øjemed. For en kortere Tid er det tilladt at benytte Etablissementet helt eller delvis til Udstillinger af Havebrugsprodukter, Industrigjenstande og lignende Foranstaltninger. Der maa intetsomhelst Fabrik anlæg af større eller mindre Omfang eller noget Anlæg, som dermed kan stilles i Klasse, finde Sted paa de udlejede Arealer, der ej heller maa benyttes til Oplagsplads og deslige. Al anden Benyttelse end den i denne § og i § 7 tilladte maa ikke finde Sted, medmindre Magistratens Tilladelse dertil særlig for det enkelte Tilfælde er erhvervet. § 5. Det skal paahvile Selskabet at drive Etablissementet væsentlig som en Sommerforlystelsesanstalt af sømmelig og anstændig Karakter, i Særdeleshed beregnet paa det store almindelige Publikum. Driften bør ledes i det Spor, der er betegnet ved Etablissementets Fortid og hidtidige Udvikling, og der maa Intet foretages, som kan paadrage Etablissementet Vanry eller et mindre godt Omdømme. Entreen til Etablissementet maa ikke uden Magistratens særlige Samtykke sættes til et højere Beløb end 50 Øre pro persona. Dog er det tilladt paa 10 Søgnedage i hver af de Maaneder, Etablissementet er aabent, at tage en højere Entre, dog saaledes, at denne ikke tages oftere end 40 Gange i hver Saison. Ud over Betalingen for Adgang til Etablissementet maa der ordentligvis ikke kræves nogen særlig Entre til enkelte Dele af samme eller de paa samme værende Koncertlokaler og andre Bygninger, medmindre Saadant hidtil har været Brug i Henhold til en ved Lejemaalets Afslutning affattet Fortegnelse over de paagjældende Lokalteter og deres hidtidige Benyttelse, eller der betales for Adgangen

3: April.

til Forlystelser, der have en aldeles extraordinær Karakter. Der skal navnlig altid uden Optrædelse af nogen Betaling ud over Entreen til Etablissementet gives Adgang til populære Koncerter af et eller to større Orkestre under saadanne Forhold, at der dels under Tag dels under aaben Himmel er Plads for et større Antal Tilhørere, for hvem der paa passende Steder indrettes Siddepladser, der ikkun delvis maa være beregnede paa Servering. Saafremt nogle af de paa ovennævnte Fortegnelse over Lokalteter, til hvilke der kan kræves særlig Betaling, opførte Bygninger maatte blive nedrevne, kan Retten til at fordre særlig Entre med Magistratens Samtykke overføres til de Bygninger, der træde i Stedet for dem. Til Oplysning om, at Selskabet overholder de ovennævnte Forpligtelser, har det paa hver Dag i den Tid, Etablissementet staar aabent for Publikum, til Magistraten at afgive tvende Exemplarer af de offentlig udstedte Programmer. Ligeledes skal Selskabet være forpligtet til paa Magistratens Forlangende at meddele Oplysning om, til hvilken Benyttelse og paa hvilke Vilkaar de enkelte Dele af Etablissementet ere udlejede, og at forelægge Magistraten de paagjældende Kontrakter. Etablissementet skal stedse være forsynet med et stort Antal Siddepladser, der ikke ere knyttede til Beværtningssteder, og hvis Benyttelse ikke paalægger Publikum nogen direkte eller indirekte Udgift. § 6. Medens Fremleje af enkelte Dele af Etablissementet er tilladt med de Indskrænkninger, der følge af denne Kontrakts Bestemmelser, kan Etablissementet i dets Helhed ikke være Gjenstand for Fremleje under nogen som helst Form, navnlig heller ikke ved, at Bestyrelsen af det overdrages Andre end selve Selskabets Bestyrelse. Uden Magistratens Samtykke maa med de i § 7 anførte Undtagelser ikke nogen Del af Etablissementet ved Fremleje udsondres fra dette, men skal vedblive at henhøre til og at drives sammen med den øvrige Del af Etablissementet. § 7. Fra de i §§ 4—6 givne Bestemmelser tilstedes følgende Undtagelser: 1) Paa Arealet langs Vesterbrogade kan der ventes Tilladelse til at have Bygninger, der kunne be-

nyttes baade Sommer og Vinter, dog at det iagttages, at der ikke indrettes almindelige Vaaningshuse, og at Bygningernes Karakter i det Hele kommer til at passe med Omgivelserne, samt at der ikke i samme indrettes andre eller større Sangerindelokaler end det, der nu findes. Indrettes der i Bygningerne flere egentlige Forlystelseslokaler end det der nu findes, kunne disse som saadanne dog kun benyttes om Sommeren og i Forbindelse med Tivoli. De Bygninger, der opføres i Henhold hertil, maa i Forbindelse med den nuværende Pavillon ved Siden af Industriforeningen ikke indtage mere end c. $\frac{1}{5}$ af det paa Kortet med Rødt betegnede Areal mellem Industriforeningens Grund og Linien h—ø. Bygningerne maa ikke opføres med mere end 1ste Sal og ikke gives en større Højde over Gaden end 15 Alen til Gesimsen, hvorhos de blive at forsyne med fladt Tag uden Loftsrum. Den nuværende Indgang til Tivoli bevares, men udvides med c. 10 Alen. Selskabets Ret til i Bygningerne ud imod Vesterbrogade at have et Sangerindelokale til Brug Sommer og Vinter bortfalder dog d. 1ste November 1897, men Selskabet skal da være berettiget til andet Steds paa det lejede Terrain under Iagttagelse af Bestemmelsen i nærværende Kontrakts § 4 at indrette et nyt Sangerindelokale, der dog kun maa bruges om Sommeren og i Forbindelse med Tivoli. 2) I Indhegningen langs offentlige Gader skal det paa de Steder, Magistraten nærmere maatte bestemme, være tilladt at indrette Kiosker, der kunne anvendes til Udsalgslokaler, saaledes at der ogsaa haves Adgang til dem fra Gaden. Ingen Kiosk maa indtage et større Grundareal end 50 Kv. Alen. 3) Imellem Boulevarden og Vandarealet skal Selskabet være berettiget til at indrette en Beværtningspavillon, der ogsaa kan benyttes om Vinteren, og til hvilken der kan gives Adgang fra Boulevarden. 4) Endelig kan der paa Højen ved Hjørnet af Boulevarden og Ny Vestergades Forlængelse opføres en Bygning til selvstændig Benyttelse Sommer og Vinter, dog kun for saa vidt en saadan Bygning i Henseende til dens Dimensioner og Ydre i det Hele kan komme i god Har-

3 April.

moni med Parkanlægget. Ønskes Bygningen om Sommeren benyttet som Forlystelseslokale, kan dette dog kun ske under Iagttagelse af Bestemmelserne i § 4. Om Vinteren maa den ikke uden særligt Samtykke fra Magistraten benyttes til Kunstpræstationer af anden Art end de, der hidtil ere udførte i Etablissementets nuværende Sommerkoncertlokale. Det er iøvrigt en Selvfølge, at Selskabet ogsaa med Hensyn til de her omhandlede Bygninger er ansvarligt lige over for Magistraten for, at der intet Misbrug sker, og i paakommende Tilfælde er pligtigt at rette sig efter de Paalæg, der i saa Henseende maatte blive givne. § 8. Aktieselskabet har for egen Regning at holde Arealerne tilbørlig indhegnede med Hegn af et passende Udseende og af en saadan Beskaffenhed, som Magistraten maatte bifalde, og har navnlig at anbringe andet eller mere Hegn end det nuværende efter Magistratens Bestemmelse og Anvisning. Det bemærkes dog, at det ikke i Henhold til denne Bestemmelse kan paalægges Selskabet at rejse Hegn af Støbjern eller lignende kostbart Materiale. Skulde Kommunen derfor ønske saadant Hegn paa enkelte Strækninger, maa den selv afholde de dermed forbundne forøgede Udgifter, men Selskabet er da pligtigt at sørge for Hegnets fremtidige Vedligeholdelse. Hvad særligt angaar Hegnet langs Boulevarden og den nærmest tilgrænsende Del af Ny Vestergades Forlængelse, bemærkes det udtrykkelig, at Hegnet skal være aabent, at Antallet af Kiosker ikke maa overstige 6, samt at disse og Hegnet maa udgjøre et harmonisk Hele. Naar Magistraten vil bestemme mindre Reguleringer af Grænserne, er Selskabet forpligtet til at lade Hegnet flytte paa sin Bekostning. Hvis saadanne Reguleringer medfører Afstaaelse af Areal, foregaa de uden Vederlag til Selskabet. Det bemærkes særlig, at Selskabet, hvis den endelige Beslutning om Ordningen af Tilslutningen af Ny Vestergades Forlængelse til Boulevarden skulde nødvendiggjøre en Afskjæring af Hjørnet ved m n, er pligtigt uden Vederlag at afgive det fornødne Areal. Ligeledes skal Selskabet være pligtigt til, hvis det forlanges, uden Vederlag at afgive

Arealet mellem Boulevarden og Linien p q. Selskabet er berettiget til for egen Regning at anlægge saa mange Overgange og Adgange, som ere nødvendige, fra de til det udlejede Areal stødende Gader, for saa vidt disse ere anlagte og aabnede for den almindelige Færdsel, men det maa ske efter Overenskomst med og Anvisning af Brolægningsspektøren. Renholdelse af Gader og Rendestene ud for det bortlejede Areal paahviler Selskabet og besørages udført af dette i Overensstemmelse med og under Ansvar efter Politivedtægten. Selve de udlejede Arealer skulle ligeledes omhyggelig renholdes, og der maa ikke haves Oplag af Af-fald eller af Gjødning ud over, hvad Haveanlæggets Pasning kræver. § 9. De Bygninger, som maatte findes paa de udlejede Arealer, har Aktieselskabet Tilladelse til at have staaende, saa længe Lejemaalet af det paagjældende Terrain varer; til Opførelse af nye Bygninger saavel som Tilbygninger til eller Forandringer ved ældre Bygninger maa der, foruden andre Vedkommendes Samtykke ifølge Lovgivningen, først for hvert enkelt Tilfælde erhverves Samtykke fra Magistraten som Ejer af Grunden. Selskabet afgiver derfor ved Lejemaalets Begyndelse nøjagtig Fortegnelse over de Bygninger m. m., der ved dette Tidspunkt maatte findes paa Terrainet, ledsaget af fornødne Tegninger og Beskrivelser af samme. — Bestemmelserne i denne § komme ogsaa til Anvendelse paa de i § 7 ommeldte Bygninger. § 10. Der maa ikke uden Magistratens Samtykke foretages Forandringer ved Formen af det hidtil til Tivoli henlagte Terrain, og særlig skal dettes Karakter af Park bevares, hvorfor alle Træer og større Buske, som ved Lejemaalets Tiltrædelse maatte findes paa Terrainet eller fremtidig plantes derpaa, ikke maa borttages eller beskadiges, men skulle behandles med Omhu, ligesom der skal foretages de fornødne Arbejder til deres Bevaring. Planen for Omdannelsen af det Areal, der ikke har været indbefattet i Tivolis ældre Terrain, skal forelægges Magistraten og maa ikke bringes til Udførelse uden dennes Approbation. Naar Arealet er behandlet efter Planen, ville de i nærværende

1888.

3 April

§'s første Del givne Bestemmelser komme til Anvendelse paa det. § 11. Paa de bortlejede Arealer maa der til Bassinet kun ledes Overfladevand og Drain afløb; der maa ingensomhelst Urenligheder føres ud i samme, intet Spildevand med eller uden faste Bestanddele, Urin eller deslige. Alt Spildevand, Afløb af Urin fra Pissoirer eller Latriner og deslige uden Undtagelse skal ledes i lukkede Ledninger til de i de omliggende Gader værende Kloakledninger eller til Beholdere, hvorfra det Opsamlede bortføres ved Aktieselskabets Foranstaltning og paa dets Bekostning og paa den Maade, som Magistraten gennem vedkommende Embedsmand anviser. Latrinerne skulle indrettes og renholdes efter de almindelige Regler og efter de særlige Forskrifter, som i saa Henseende gives af Politiet eller Magistraten. Ekstremerter maa ikke paa nogen Maade føres ud i Bassinet eller Kloakerne. Der skal være et passende Antal vel indrettede Pissoirer og Latriner, til hvilke der er Adgang uden Betaling. Forøvrigt skulle Urenligheder og Affald af enhver Slags, forsaavidt de ikke bortføres efterhaanden, samles i lukkede Beholdere, som jævnlig skulle tømmes ved Selskabets Foranstaltning og paa dets egen Bekostning. I det Hele skal Selskabet med Hensyn til disse og lignende Forhold efterkomme de Fordringer, der i Lejetiden stilles af Magistraten eller Politiet ud over, hvad der er bestemt i Lovgivningen eller Politivedtægten. § 12. I det under Lejemaalet indbefattede Vandareal skal Selskabet være berettiget til at have et større Skib henliggende, ligesom det kan benytte samme til Sejlads med Baade og Gondoler. Derimod maa der ikke opføres nogen Udbygning i eller Bro over samme uden forud dertil erhvervet Samtykke fra Magistraten, og Selskabet er forpligtet til at rette sig efter enhver Anvisning, der maatte blive given fra Magistraten med Hensyn til Behandlingen af Vandarealet med nærmeste Omgivelser for at forhindre, at Vandet fordærves. Der forbeholdes Kommunen Ret til at benytte Vandet i Bassinet til Kondensationsvand, mod at Vandet igjen føres tilbage til Bassinet, og i dette Øjemed føre Rør til dette over det ud-

lejede Terrain. § 13. Aktieselskabet betaler samtlige kongelige og kommunale Skatter og Afgifter, der ville være at svare af Grunden og de nuværende eller senere opførte Bygninger, af Forlystelsesanstaltens Drift eller forøvrigt i Anledning af nærværende Lejemaal og det Lejedes Benyttelse. § 14. Magistraten forbeholder sig til enhver Tid fri Adgang til Etablissementet og de derværende Lokalteter og Indretninger for tvende Embedsmænd eller Betjente, hvem den vil overdrage det særlige Tilsyn, som tilkommer Kommunen, og for hvilke der efter Opgivende vil være at udstede Adgangskort. § 15. Saaframt Lejen ikke erlægges prompte til Forfaldstid, eller Aktieselskabet i nogen væsenlig Henseende overtræder de Samme ved denne Kontrakt paa-lagte Forpligtelser, navnlig derved, at der finder andre Forlystelser Sted end tilladt ved den kgl. Bevilling og af Magistraten, hvor dennes Samtykke udkræves; eller at Selskabet overtræder de i Lovgivningen, Politivedtægten eller den kgl. Bevilling givne Regler for Etablissementets Drift eller undlader at efterkomme noget af Politiet givet Paabud; eller at der tages Entre imod de ovenfor i § 5 givne Regler; eller at Byggeforetagender iværksættes uden Magistratens særlige Samtykke; eller at Terrainet behandles saaledes, at det mister sin Karakter af Park; eller at der jevnlig forefalder Uordener ved Etablissementet; eller at dette i andre Henseender bliver det Offentlige, særlig Kommunen, til Skade; eller at Selskabet undlader i rette Tid at betale de det Lejede retslig paahvilende Skatter og Afgifter, samt i Tilfælde af anden væsenlig Misligholdelse fra Selskabets Side af denne Kontrakts Bestemmelser, derunder saadan almindelig Misligholdelse af disse, at Etablissementet ved Selskabets Handlinger og Forsømmelser mister den Karakter, som det efter nærværende Kontrakt forudsættes at skulle have, er Magistraten i Henhold til en af den samlede Magistrat i saa Henseende tagen Resolution berettiget til strax at hæve Lejemaalet og sætte Selskabet og eventuelt den eller dem, til hvem det maatte have overdraget noget af Terrainets Lokalteter, ud af Besiddelsen af det Lejede, og

1888.

3 April.

er Selskabet pligtigt til at svare fuld Erstatning for alt Tab, som ved Misligholdelsen og ved Kontraktbrudet maatte paaføres Kommunen, derunder at udrede fuld Leje for den tilbagestaaende Del af Lejetiden, dog ikke for længere Tid end 2 Aar foruden for det løbende Aar. For saadan Misligholdelse saavel som andre Overtrædelser af Kontraktens Bestemmelser skal Selskabet derhos være pligtigt til, forsaavidt Magistraten ikke benytter sin Ret til at hæve Lejemaalet, efter den samlede Magistrats Resolution at erlægge en Bøde af indtil 1,000 Kroner til Stadens Kasse eller til et af Magistraten bestemt Øjemed. Ubertigtiget oppebaaren Entre vil ligeledes efter den samlede Magistrats Resolution være at indbetale til Stadens Kasse med det Beløb, som ved Resolutionen fastsættes paa Grundlag af Afgiften til Stadens Fattigvæsen eller ved Magistratens Skjøn. Forsaavidt Magistraten paa Grund af Selskabets Misligholdelse af Kontraktens Bestemmelser anser sig for nødsaget til at lade noget Arbejde udføre, er Selskabet pligtigt til at udrede de dermed forbundne Omkostninger skadesløst efter den forelagte Opgjørelse, hvorimod ingen Indvending kan gjøres.

§ 16. Ved Lejemaalets Ophør er Aktieselskabet pligtigt at aflevere Terrainet i god og sømmelig Orden, de derpaa værende Bygninger vel vedligeholdte, Træer og Buske, levende Hegn, Gange og Veje vel passede, samt de paa Arealet værende Gas-, Vand- og Kloakledninger m. m. i forsvarlig Stand. For de paa Arealet værende Bygninger er Selskabet dog, forsaavidt Lejemaalet ophører paa Grund af Opsigelse fra Kommunens Side, berettiget til at fordre Erstatning efter uvillige, af Retten udmeldte Mænds Skjøn. Er nogen af Parterne misfornøjet med Skjønnen, kan han inden 4 Uger begjære Overskjøn af det dobbelte Antal, ligeledes af Retten udmeldte uvillige Mænd. Paa samme Maade fastsættes den Erstatning, Selskabet eventuelt vil have at udrede for Mangler ved Terrainet. Ved Bestemmelsen af Erstatningen for de Bygninger, som Kommunen i Henhold til Foranstaaende skal overtage, bliver der alene at tage Hensyn til den Værdi, disse antages i deres ved Afleve-

ringen værende Stand at kunne have for Kommunen under Forudsætning af, at denne vil anvende Etablissementet paa lignende Maade som hidtil, dog at Erstatningen aldrig kan fastsættes til et større Beløb end $\frac{2}{3}$, forsaavidt angaar de nuværende Bygninger og de Bygninger, som opføres inden 15 Aar, efter at nærværende Kontrakt er traadt i Kraft, og $\frac{3}{4}$, forsaavidt angaar senere opførte Bygninger, af den Sum, hvori de paagjældende Bygninger maa antages at staa Selskabet ved Kontraktens Ophør, eller hvorfor de kunne opføres af Nyt. Ophører Lejemaalet paa Grund af Misligholdelse, jfr. § 15, eller paa Grund af Selskabets Fallissement, jfr. § 18, eller Opsigelse fra Selskabets Side, har Kommunen Valget mellem at overtage Bygningerne eller nogle af disse overensstemmende med foranstaaende Regler eller forlange dem fjernede af Selskabet. De paa Arealet ved Kontraktens Ophør værende Gas-, Vand- og Kloakledninger samt de af Selskabet opførte kunstige Hegn m. v. er Kommunen berettiget til at overtage helt eller delvis mod en Erstatning, der fastsættes, som ovenfor med Hensyn til Bygninger bestemt. Hvad Kommunen ikke overtager af fornævnte Gjenstande, er Selskabet berettiget til at borttage. Naar Selskabet maa benytte sig af den samme efter nærværende § tilkommende Ret til i visse Tilfælde at fjerne Bygninger eller andre Gjenstande, er det pligtigt til at aflevere det paagjældende Terrain i fuldstændig planeret Stand. Magistraten er berettiget til selv at lade Nedrivningen m. m. foretage og dække Omkostningerne ved Salg af de Selskabet tilhørende Materialier, naar den formener, at Selskabet ikke i rette Tid eller paa tilfredsstillende Maade opfylder sine Forpligtelser i den her omhandlede Henseende. Den Del af det udlejede Areal, der ligger Vest for Linien h ø, er Selskabet i alle Tilfælde pligtigt at aflevere i fuldstændig ryddet og planeret Stand, naar det udgaar af Lejemaalet, jfr. § 2, 2det Stykke, uden at kunne fordrø Erstatning for de paa samme værende Bygninger. § 17. Samtlige ved dette Lejemaals Oprettelse foranledigede Udgifter, Maalebrevsgebyrer, Stempel til Lejekontrakten og Gebyr for

1888.

3 April.

dennes Thinglæsning, ogsaa som Pantebrev, m. m. uden Undtagelse betales af Selskabet. § 18. I Tilfælde af, at Aktieselskabet skulde komme under Konkursbehandling, er Magistraten berettiget til at hæve Lejemaalet efter nærværende Kontrakt, dog saaledes, at Konkursboet kan fortsætte Etablissementets Drift i det indtil den først indtrædende 1ste November løbende Aar. § 19. Det Depositum i forskjellige Effekter til Beløb af 70,000 Kr., Selskabet har stillet til Sikkerhed for Opfyldelsen af den nu bestaaende Kontrakt, bliver indestaaende i Hovedkassen til Sikkerhed for Opfyldelsen af samtlige Aktieselskabet efter nærværende Kontrakt paahvilende Forpligtelser. Det bliver derhos, efterhaanden som Lejen stiger, at supplere med saadanne Effekter, som Magistraten nærmere maatte bestemme, saaledes, at det til enhver Tid udgjør samme Beløb som et Aars Leje. Suppleringen skal finde Sted inden Begyndelsen af det Aar, for hvilket den forhøjede Leje indtræder. I Tilfælde af Kontraktens Misligholdelse skal Magistraten være berettiget til at realisere de deponerede Effekter til Kommunens Fyldestgjørelse uden foregaaende Varsel ved Mægler underhaanden til Dagens Kurs. Til yderligere Sikkerhed giver Selskabet endvidere Kjøbenhavns Kommune 1ste Prioritets Panteret i samtlige de Selskabet tilhørende, paa Etablissementet opførte Bygninger, der ere specificerede paa vedhæftede af Selskabets Bestyrelse den 19de Oktober f. A. udstedte Liste, hvilken Panteret ogsaa omfatter samtlige de Bygninger, som Selskabet i Fremtiden, efter dertil ifølge foranstaaende § 9 indhentet Samtykke, maatte opføre paa den lejede Grund; i Pantsætningen er endvidere indbefattet samtlige Bygningers mur- og nagelfaste Appertinentier og Assurancesummer. Med Hensyn til de Bygninger, der i Fremtiden maatte blive opførte, skal Selskabet, naar saadanne Bygninger ere komne til Stede, derhos være pligtigt til paa Magistratens Begjæring at give nærværende Kontrakt Paategning om, at de ere Gjenstand for den her ommeldte Panteret. Som Følge af Foranstaaende forpligter Selskabet sig til forsvarlig at vedligeholde samtlige fornævnte Byg-

ninger, at holde dem assurerede for deres fulde Værdi og ikke uden Magistratens udtrykkelige, skriftlige Samtykke at nedrive eller bortføre dem eller nogen Del af deres mur- og nagelfaste Appertinentier. Denne Kontrakt bliver at thinglæse som Pantebrev for en Sum af 200,000 Kr. Selskabet skal dog være berettiget til at give Panteret i alle eller en Del af de ommeldte Bygninger forud for Kommunens eventuelle Tilgodehavende for et Beløb af indtil 100,000 Kr. Uden Magistratens Samtykke maa Selskabet ikke lade læse noget andet Dokument end nærværende Kontrakt og det eller de Pantebreve, der udstedes for fornævnte 100,000 Kr., med den Virkning, at det kan noteres paa den bortlejede Grunds Folium, og saa snart Lejetiden er udløben, er Kommunen berettiget til at fordre de saaledes noterede Dokumenter udslettede, saa at Foliet frigjøres for enhver Bemærkning, og denne Udslettelse skal kunne ske efter Magistratens ensidige Begjæring. § 20. Aktieselskabet er underkastet Kommunalbestyrelsens Fortolkning af nærværende Kontrakt i Tilfælde af Meningsforskjel mellem Magistraten og Selskabet om dens Forstaaelse og Anvendelse, saaledes at derom ikke fra Selskabets Side kan søges Rettergang. Derimod skal det staa Magistraten frit for at sagsøge Selskabet til Opfyldelse af Sammes Forpligtelser efter nærværende Kontrakt. I Tilfælde af Søgemaal i Anledning af nærværende Kontrakt og det ved samme afsluttede Lejemaal er Selskabet pligtigt at lade møde ved Kjøbenhavns Forligskommission og den kongelige Lands-over- samt Hof- og Stadsret efter Klage og Stævning til en af Selskabets Direktører, forkyndt med Varsel som til indenbyes Boende, uden Hensyn til Selskabets Domicil eller vedkommende Direktørs Bopæl, paa det lejede Areal.

§ 21. Denne Kontrakt er fra 1ste November 1887 at regne traadt i Stedet for den under ^{27de Oktober} 15de November 1882 mellem Magistraten og Aktieselskabet oprettede Kontrakt. Dog vedbliver den Selskabet efter sidstnævnte Kontrakt tilkommende Ret til at bruge det paa Kortet med b c d y be-

1888.

3 April. tegnede Areal, der er henlagt til Matr. Nr. 118 i Vestervold Kvarter, at gjælde indtil den 1ste November 1897.

5 April. **Lov angaaende Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld og Sølv.**

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Alle her i Landet forfærdigede Guld- og Sølvarbejder, der i alle de enkelte Dele (jfr. dog § 2) indeholde henholdsvis mindst 585 $\frac{0}{100}$ rent Guld og mindst 826 $\frac{0}{100}$ rent Sølv, skal det være tilladt at forsyne med et Stempel, der paa en tydelig Maade angiver Holdigheden, anført i Tusindedele, i Forbindelse med et S, naar det er Sølv, der stemples. Stemplingen skal dog ikke kunne forkastes, om der mangler indtil 2 $\frac{0}{100}$ rent Guld eller rent Sølv i det ved Stemplingen angivne Indhold af disse Metaller. Dog skal det være tilladt at stemple Skeer og Gaffer af Sølv af 11 lødige Holdighed med „11 lødigt.“ Paa ethvert Arbejde, der forsynes med saadant Stempel, skal tillige anbringes et andet Stempel, der angiver vedkommende Forfærdigers Navn. Den Forhandler, der paa sætter et Arbejde saadant Navnestempel, betragtes som Forfærdiger, selv om Arbejdet for ham er udført af en Anden. Forsaavidt Arbejder af ovennævnte Beskaffenhed, der ere forfærdigede før denne Lovs Træden i Kraft, ere forsynede med en anden tydelig Holdighedsangivelse, skal det være tilladt at disse beholde denne, forudsat at der herved ikke finder nogen Overtrædelse Sted af Lovens øvrige Bestemmelser. § 2. Ved Bestemmelsen af et Arbejdes Holdighed tages ikke Hensyn til: 1) Det til Sammenlodningen benyttede Materiale, forsaavidt der til Lodningen ikke har været anvendt mere end, hvad der til samme er strengt fornødent. 2) De med Arbejdet forbundne, udvortes let kjendelige Gjenstande, der ere af andet Materiale end Guld eller Sølv, forsaavidt der ikke ved Forgyldning, Plettering eller paa anden Maade er givet dem Udseende af Guld og Sølv. § 3. Intet Guld- og Sølvarbejde, der ikke fyldestgjør Reglen

i § 1, maa forsynes med noget Stempel angaaende Holdigheden. Udelukkede fra at forsynes med saadant Stempel ere saaledes alle Guld- og Sølvarbejder, i hvilke Guld eller Sølv er sat i en ikke udvortes fremtrædende Forbindelse med andre Stoffer. Forgyldt Sølv kan saaledes kun stemples som Sølv, og andre forgyldte, forsøvede eller pletterede Gjenstande maa ikke forsynes med Holdighedsstempel.

§ 4. Det i § 1 omhandlede Navnestempel skal være anmeldt for og godkendt af samt bekjendtgjort af den i § 3 i Lov af 2den Juli 1880 om Beskyttelse af Varemærker ommeldte Registrator, til hvem et Aftryk af Stemplet indsendes. Ethvert Navnestempel skal tydeligt adskille sig fra de allerede anmeldte Stempler. De nærmere Regler for Anmeldelsen samt Bekjendtgjørelsen af og Adgangen til at gjøre sig bekjendt med de anmeldte Stempler, ligesom de Betalinger, der i saa Henseende blive at erlægge, fastsættes ved kongelig Anordning. § 5. Forskrifterne i denne Lovs §§ 1—3 komme ogsaa til Anvendelse paa de fra Udlandet indførte Guld- og Sølvarbejder, forsaavidt de blive Gjenstand for Forhandling heri Landet, dog saaledes at med Hensyn til de i § 1 omhandlede Gjenstande træder en Forhandlers i Overensstemmelse med § 4 anmeldte Navnestempel i Stedet for Forfærdigerens. § 6. Saavel de her i Landet forfærdigede som de fra Udlandet indførte Guld- og Sølvarbejder, som have den i § 1 angivne Holdighed, kunne indsendes til Undersøgelse af Guardeinen for at forsynes med dennes officielle Stempel. Derved bortfalder dog ikke Forpligtelsen for Forfærdigerne eller Forhandlerne her i Landet til Anbringelse af Navnestempel i Henhold til Bestemmelserne i §§ 1 og 5. § 7. Enhver Forhandler af Guld- og Sølvarbejder, der ere forsynede med Angivelse af Holdighed, er ansvarlig for, at de tillige ere forsynede med lovligt Navnestempel. Ligeledes er enhver Forhandler af de under § 3 omhandlede Arbejder ansvarlig for, at saadanne ikke ere forsynede med noget Stempel, angivende en Holdighed. § 8. Tilsidesættelse af nogen af de i det Foregaaende givne Forskrifter straffes med Bøder, 1ste Gang

1888.

5 April. 20—100 Kr., 2den Gang 200—400 Kr., 3die Gang 400—600 Kr. Gjentages Tilsidesættelsen 4de Gang, skal Paa-gjældende have sin Næringsadkomst forbrudt. Er Tilsidesættelsen sket forsætlig eller i svigagtig Hensigt, bliver Dommen at offentliggjøre i de stedlige Blade paa den Straffedes Bekostning. § 9. Den Næringsdrivende, hvem der 3die Gang er idømt Straf for nogen af de i Straffelovens §§ 251 og 278 omhandlede Forbrydelser, skal, forsaa vidt disse have bestaaet i Anbringelse af falske eller urigtige Stempler paa Guld- og Sølvarbejder eller i Forhandling af Guld- og Sølvarbejder, hvori saadanne ere anbragte, tillige have sin Næringsadkomst forbrudt. § 10. Sager, der anlægges paa Grund af Overtrædelser af nærværende Lov, behandles som offentlige Politisager. § 11. I ethvert Værksted, hvor de i denne Lov omhandlede Arbejder forfærdiges, saavel som i ethvert Udsalgssted, hvor saadanne forhandles, skal et trykt Exemplar af nærværende Lov være opslaaet paa et iøjne-faldende Sted. Undladelse heraf straffes med en Bøde af 25 Kr. § 12. Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1893. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

5 April. **Lov om Opfyldning af en Grund ved Kalvebodstrand.**

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Krigsministeriet bemyndiges til at anvende 72,000 Kr. til Opfyldning i Kalvebodstrand udenfor Kristianshavns Enveloppe. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

5 April. **Lov om Fiskeriet i Danmark.**

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I. Saltvandsfiskeri. Kapitel I. Almindelige Bestemmelser. § 1. Paa dansk Søterritorium skal det med de i denne Lov fastsatte Begrænsninger staa Enhver, der enten har Indfødsret eller har havt fast Ophold

her i Landet i mindst 2 Aar, frit for at drive Fiskeri overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse er erhvervet. Alle andre skal det være forbudt at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, selv om det sker i Forening med danske Undersaatter; dog skal dette Forbud ikke være til Hinder for, at der fremdeles som hidtil saavel af svenske som af danske fiskeriberettigede Undersaatter drives Fiskeri i Øresund mellem Linierne Gildberghoved—Kullen mod Nord og Stevns—Falsterbo mod Syd, og ejheller indtil videre for det Sildefiskeri, der for Tiden drives af svenske Undersaatter under Bornholm.

— — — — —

Kapitel 4. Fiskeri i de øvrige Fjorde. § 41. For Fiskeriet i samtlige øvrige Fjorde, Vige og andre lignende Indskjæringer fra Havet saavel som i de smallere Sunde gjælde Forskrifterne i §§ 8—9 og 11—14. De nærmere Bestemmelser angaaende Fiskeriet i hvert enkelt af de her omhandlede Vande kunne, naar Flertallet af de omboende Fiskere ønske det, træffes i særlige Vedtægter (jfr. § 42). I saadanne mindre Dele af de forannævnte Vande, hvor det maa antages, at Fiskeyngel fortrinsvis udklækkes, kan i Vedtægterne ethvert Fiskeri med de i §§ 8 og 9 nævnte Redskaber ligesom ogsaa Brugen af Aalekam og Strygglib aldeles forbydes, hvilket Forbud dog ikke skal omfatte Redskaber til Fangst af Smaafisk til Agn. Deslige „laasede Vande“ maa ikke overstige Fjerdedelen af det paagjældende Vands Areal. § 42. Forslag til de i § 41 omhandlede Vedtægter affattes af stedlige Udvalg, bestaaende af et af Indenrigsministeren fastsat Antal af valgte Medlemmer. Med Hensyn til Valget af disse deles Medlemsantallet i to Dele, af hvilke den ene Del er 1 større end den anden, saaledes at den større Del vælges af den i Kommunerne omkring det paagjældende Vand boende Fiskerbefolkning og den mindre Del af de tilgrændsende Amts- og Kjøbstadkommuners Bestyrelser. Paa Begjæring af Udvalget er vedkommende Fiskerikontrollør pligtig at yde det sin Bistand samt til at deltage i dets Forhandlinger, saafremt

1888.

5 April.

hans øvrige Forretninger tillade det. De nærmere Regler for Valgets Foretagelse fastsættes af Indenrigsministeren. Forinden Udvalget endelig vedtager sit Forslag i den Skikkelse, i hvilken det agter at indsende det til Indenrigsministeren, skal Forslaget fremlægges til almindeligt Eftersyn i 14 Dage paa et eller flere for Fiskerne let tilgængelige Steder indenfor de ovennævnte Kommuners Grændser. Om Fremlæggelsen har Udvalget paa den i Egnen brugelige Maade at lade udgaa Bekjendtgjørelse, ved hvilken tillige alle i det paagjældende Fiskeri Interesserede indvarsles til et Møde paa en i Bekjendtgjørelsen nærmere angiven Dag efter Fremlæggelsesfristens Udløb for at forhandle om Forslaget. Over Forhandlingerne optages en Protokol, der tilligemed det endelig vedtagne Forslag indsendes til Indenrigsministeren, ved hvis Stadfæstelse Forslaget faar Gyldighed som Vedtægt. Paa samme Maade som ovenfor anført bliver der at forholde med Hensyn til Forandringer i Vedtægterne og Ophævelse af disse. Naar det maatte blive besluttet, at Vedtægten skal bortfalde, bliver den paa samme meddelte Stadfæstelse at ophæve senest inden et Aar efter, at Beslutningen blev tagen. Som Fiskere betragtes under dette Kapitel de, som efter Kommunalbestyrelsens Skjøn drive Fiskeri enten som Hovederhverv eller væsentligt Bieerhverv. Udgifterne i Anledning af Vedtægternes Affattelse eller Forandring afholdes af Statskassen. Exemplarer af de til enhver Tid gjældende Vedtægter skulle bero hos enhver Fiskerifoged, Sognefoged og Politimester i Fiskeridistriktet. § 43. Vedtægterne kunne indeholde de fornødne nærmere Regler om Tiden, hvori, og Maaden, hvorpaa de forskjellige Fiskerier maa drives, om, hvilke Redskaber der maa bruges, om disses Indretning, m. m., samt Bestemmelser til Ordning af Forholdet mellem Fiskeri og Sejlads og om Ordens Overholdelse under Fiskeriet. For de Fjorde, Vige osv., hvori de i § 53 nævnte Ferskvandsfisk lege, skal der endvidere i Vedtægterne fastsættes en Fredningstid for disse Fisk af ikke kortere Varighed end i ovennævnte § er bestemt. Ogsaa for andre i disse Vande

legende Fisk kan der i Vedtægterne fastsættes Fredningstid. Tiden for Fredningen bestemmes efter de lokale Forhold. I Vedtægterne kunne fremdeles de i § 9 nævnte Tidsgrændser forandres, dog at Tidsrummet ikke bliver mindre end det i Paragrafen nævnte. Hvor ganske særlige Forhold gjøre det ønskeligt, kan et mindre Maal end de i §§ 16, 23, 33 og 56 nævnte bestemmes i Vedtægterne; men ellers maa disse ikke hjemle de omboende Fiskere særlige Fiskerirettigheder fremfor andre danske Fiskere. Tilsynet med Vedtægternes Overholdelse føres dels af vedkommende Kontrol (jfr. § 46) og dels af Politimestrene og af særlige til Medhjælp beskikkede Fiskerifogder, om hvis Antal, Udnævnelse og Afskedigelse, der skal ske af vedkommende Amts- eller Byraad, samt Lønning, der afholdes af den Kommune, hvis Bestyrelse har foretaget Udnævnelsen, de nærmere Regler fastsættes i Vedtægterne. Have flere Amts- eller Byraad deltaget i Affattelsen af Vedtægten, bestemmes det i samme, hvor mange Fiskerifogder hvert Raad vælger og lønner. — I deres Bestilling have Fiskerifogderne den samme Myndighed og nyde den samme Beskyttelse som Politiets Betjente; de forsynes af vedkommende Politimester med et passende Tegn til Hjemmel for den dem overdragne Myndighed, hvilket Tegn de stedse skulle bære synligt, naar de ere i deres Bestillings Udøvelse.

§ 44. I Tvivlstilfælde afgjøres det af Indenrigsministeren, hvorvidt et Vand henhører til dem, paa hvilke Reglerne i nærværende Kapitel skulle finde Anvendelse.

Kapitel 5. Kontrolbestemmelser. § 45. Tilsynet med Overholdelsen af de foranstaaende Bestemmelser paahviler dels vedkommende Politimestre, Sognefogder og de i § 43 omtalte Fiskerifogder, dels en særlig dertil ansat med Politimyndighed udrustet Kontrol.

1888.

5 April.

Lov om et Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Bygning for Ny Carlsberg Glyptothek.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Til Opførelse af en Bygning for Ny Carlsberg Glyptothek, der af Brygger Carl Jacobsen og Hustru Ottilie Jacobsen er tilbudt som Gave til Staten og Kjøbenhavns Kommune i Forening, kan af Statskassen anvendes et Beløb paa 500,000 Kr., at udbetale i Løbet af 5 Aar, under Forudsætning af, at Kommunen tilskyder en Sum af samme Størrelse samt yder den til Bygningen fornødne Grund. § 2. Ny Carlsberg Glyptothek oprettes som en selvstændig Stiftelse; Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til paa Statens Vegne efter Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse at træffe den nærmere Ordning angaaende Bygningens Opførelse og Glyptotheksbestyrelsens S sammensætning i Overensstemmelse med de af Giverne herom trufne Bestemmelser. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 April.

Instrux for Posten som Sang-Inspektør ved de under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet sorterende Skoler og Undervisningsanstalter.

Sang-Inspektøren fører Overtilsyn med Sangundervisningen ved de kgl. Skolelærerseminarier, de lærde Skoler og øvrige under Ministeriet sorterende Skoler og Undervisningsanstalter, hvorhos han er Ministeriets Raadgiver i alle Sager vedkommende den nævnte Undervisning. Han afgiver Betænkning over Sager vedrørende musikalske Gjenstande, som tilstilles ham af Ministeriet, og gjør til dette Indstilling om Iværksættelsen af nye Foranstaltninger, som han maatte anse tjenlige for bemeldte Undervisning. Han skal paa Stedet undersøge Sangundervisningens Tilstand ved de under Ministeriet sorterende Skoler og Undervisningsanstalter, og har til Rejser i dette Øjemed at anvende mindst 6 Uger aarlig. Navnlig har han aarlig at inspicere de kgl. Skolelærerseminarier og de lærde Skoler, hvorhos

han paa sine aarlige Inspektionsrejser inspicerer saamange andre Skoler, som der maatte gives Lejlighed til at besøge. Ved Valget af de sidstnævnte Skoler maa Hensyn saavidt muligt tages til, hvilke Skoler efter Erfaringen fra tidligere Inspektionsrejser eller andetstedsfra indhentede Oplysninger maa antages at staa mest tilbage i saa Henseende. Ligeledes har han at inspicere de Skoler, for hvis Vedkommende det særlig forlanges af Ministeriet. Skolerne i Kjøbenhavn inspicerer han saa ofte, han selv dertil finder Anledning. Ved sine Inspektioner, hvorom han saavidt muligt har at give vedkommende Rektor, Skolebestyrer eller Forstander, i Kjøbenhavn Skoleinspektøren, i Kjøbstæderne Skolekommissionen og for Landsbyskolernes Vedkommende Skoledirektionen, Underretning betimelig forud, forhandler han efter Inspektionens Slutning med vedkommende Skoles Bestyrer eller Bestyrelsesformand angaaende Afhjælpning af de Mangler vedrørende Sangundervisningen, som han maatte forefinde paa det paagjældende Sted. Ved disse Forhandlinger kan, hvis enten Sanginspektøren eller Skolens Bestyrer ønsker det, vedkommende Syngelærer tilkaldes. Samtale om Manglerne eller Paapegen af bestemte Fejl bør kun finde Sted i Elevernes eller Skolebørnenes Paahør i saadanne Tilfælde, hvor disses Nærværelse er nødvendig for at godtgjøre Ankens Berettigelse, og hvor Læreren ikke paa anden Maade kan bringes til Forstaaelse af de givne Anvisninger og Vink. Efter endt Inspektion gjør Sanginspektøren Indberetning til Ministeriet om, i hvilken Tilstand han har forefundet Sangundervisningen ved de besøgte Skoler og Undervisningsanstalter, og hvad der med Hensyn til Afhjælpningen af de mest fremtrædende Mangler af ham er foretaget paa Stedet, ligesom han gjør Forslag om, hvilke yderligere Foranstaltninger der for Ministeriets Vedkommende kunne være at træffe i saa Henseende. Paa sine Inspektionsrejser, der, forsaavidt de ikke ere særlig forlangte foretagne af Ministeriet, blive at indrette efter en af Ministeriet approberet Rejseplan, nyder Sanginspektøren 8 Kroner daglig i Diæter foruden Godtgjørelse efter Regning for Ud-

1888.

16 April. gifter til selve Rejserne, hvortil han dog saavidt muligt vil have at benytte de almindelige offentlige Befordringsmidler. Sang-Inspektøren har for Sangens og Musikens Vedkommende at bistaa Inspektøren ved de af Ministeriet oprettede Feriekursus for Lærere og Lærerinder; i den Anledning har han: 1. at gennemgaa de Ansøgninger om Kursus i Sang og Musik, der tilstilles ham fra Kursusinspektøren. 2. at forhandle med denne om, hvilke Ansøgere efter hans Skjøn særlig bør komme i Betragtning. 3. at ordne og bære Ansvaret for de Læreres og Lærerinders Undervisning, hvem der tilstaa Kursus, alt indenfor de Regler med Hensyn til det Pekuniære, der opgives ham af Kursusinspektøren. 4. at give en kort Indberetning til Kursusinspektøren om Deltagernes Flid og Fremgang saaledes affattet, at det deraf kan ses, om denne har været saaledes, at Vedkommende kan anbefales enten til et nyt Kursus i Sang og Musik, hvis Kursus'et heri ikke er afsluttet, eller i et andet Fag. Sang-Inspektøren har tillige at fungere som Examinator i Sang og Musik ved Skolelærer- og Skolelærerindeexamen og modtager for dette særlige Hverv det paa Finansloven tilstaaede Honorar udbetalt af Formanden for Examenskommissionen. De Regler, der hidtil ere fulgte ved Bedømmelsen af Sang, Musik og Orgelspil ved disse Examinere, maa ikke forandres uden efter Samraad med Formanden (eventuelt Ministeriet). Med Hensyn til Tiden for Prøvernes Afholdelse maa Sang-Inspektøren rette sig efter de af Formanden i saa Henseende trufne Bestemmelser. I det Sang-Inspektøren tillagte aarlige Honorar er ikke indbefattet Godtgørelse for Skrive- og Kontorrekvisiter samt for Udgifterne til trykte Anmeldelsesblanketter og til Porto i Anledning af Inspektionsrejserne.

23 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det til-lades Forstædernes Sporvejsselskab at lægge et Dobbeltspor i en Del af Jernbanegade (se B. F. XLIX. 57—64).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge indtil 32,000 Kr. til Indretning af 3 Nødtørftsanstalter paa hensigtsmæssigt beliggende Steder (se B. F. XLIX. 38—53).

23 April.

Tillæg til Bestemmelserne af 31te December 1874 30 April.
om Lønninger for Embedsmænd og Betjente under Københavns Politi. Justitsmin. (Jfr. B. F. XLIX. 12—20, 57).

Tillæget af 30te December 1887 til Lønningsbestemmelserne af 31te December 1874 forandres saaledes, at de aarlige Lønninger for Overpolitibetjente og Politibetjente herefter blive som følger: 10 Overpolitibetjente, lønnede hver med 1800 Kr., 15 do. med 1600 Kr., 14 do. med 1400 Kr., 44 Politibetjente med 1200 Kr., 111 do. med 1100 Kr., 106 do. med 1000 Kr., 58 do. med 900 Kr., 38 do. med 800 Kr., 39 do. med 700 Kr. Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste næste Maaned.

Tillæg til Politivedtægten for København af 22de Juni 1883 angaaende Forandring af Vedtægtens § 69. 5 Maj.
Justitsmin. (jfr. B. F. XLIX. 20—35, 37—38*).

Politivedtægten for København af 22de Juni 1883 § 69 ophæves, og i Stedet herfor træde følgende Bestemmelser: Offentlige Beværtningssteder skulle holdes lukkede fra Kl. 12 Aften til 4 Morgen, og maa i bemeldte Del af Døgnet ingen Beværtning eller Udskjænkning finde Sted, og ingen Gjæst indlades eller opholde sig paa slige Beværtningssteder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Rejsende i Hoteller og Gjæstgivergaarde eller for Afholdelsen af sluttede Selskaber, Baller og deslige i offentlige Beværteres til saadan Brug særligt bestemte Værelser. Politidirektøren kan, naar ingen Ulempe for den offentlige Orden deraf er at befrygte, meddele enkelte Beværtningsdrivende Tilladelse til at have Gjæster til en senere

*) Jfr. Tillæg af 9de Maj 1895 til Politivedtægten.

1888.

5 Maj. eller fra en tidligere Tid end ovenfor fastsat. Saadan Tilladelse kan dog kun gives mod Erlæggelse af en aarlig Afgift til Stadens Kasse, som i hvert enkelt Tilfælde bliver at bestemme af Magistraten. Til hvilket Antal Beværtningsdrivende Tilladelsen i det Højeste kan gives, bestemmes af Kommunalbestyrelsen*). Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

7 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at Kommunen deltager i Højtideligholdelsen af Hundreårsdagen for Løsningen af Stavnsbaandet, og at der af den paa Budgettet for 1888 til Repræsentationsudgifter bevilgede Sum stilles et Beløb af 6,000 Kr. til Raadighed i det nævnte Øjemed (se B. F. XLIX. 109—11, jfr. 239).

15 Maj. **Raadstue-Plakat ang. Forandring i Torveordenen.** (Jfr. B. F. XLVII, 1139—91, XLVIII 43—52, 1237—95).

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Paa Torvepladsen i Ny Stormgade bliver der fra 1ste Juni d. A. at regne hver Tirsdag og hver Fredag Torv for Handel med slagtede Kreaturer (derunder ikke Svin) i hele, halve og kvart Kroppe, hele Kalve, Faar og Lam, i Tiden fra 1ste April til 30te September fra Kl. 5 Morgen indtil Kl. 9 Formiddag og i den øvrige Del af Aaret fra Kl. 6 Morgen indtil Kl. 10 Formiddag, Alt under Iagttagelse af Bestemmelserne i Raadstue-Plakat af 1ste Juni f. A. og øvrige om Torvehandelen her i Staden gjældende Regler.

19 Maj. **Kirke- og Undervisningsm. Skr.** til Justitsmin.

Ved hertil at oversende det hoslagt tilbagesølgende Andragende, hvori Kjøbenhavns Magistrat med Hensyn til, at Papirhandler N. N., bosiddende i England, og N. N., der nu har Bopæl paa Frederiksberg, have fremført Begjæring om at maatte indgaa borgerligt Ægteskab under Paaberaabelse af, at de, da de begge tilhøre den engelsk-reformerte Kirke, og samme ikke er anerkjendt som Trossamfund i

*) Jfr. Komm. Besl. af 4. Juni 1888.

Danmark, ikke kunne blive viede i den herværende engelske Kirke, forespørger, om der haves Hjemmel for Magistraten til at efterkomme Andragernes Begjæring, har Justitsministeriet i behagelig Skrivelse af 17de d. M. begjært en Meddelelse fra dette Ministerium om, hvorvidt den engelsk-reformerte Kirkes Bekjendere høre til de i Privilegierne af 15de Maj 1747 omhandlede Reformerte, og i bekræftende Fald, om Præsterne ved de herværende tyske og franske reformerte Menigheder ere berettigede til at foretage den heromhandlede Vielse. I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde, at det ikke er oplyst, om den „engelsk-reformerte Kirke“, til hvilken de Paagjældende opgive at høre, er en Gren af den reformerte Kirke, hvis Medlemmer der i sin Tid aabnedes Adgang til fri Religionsøvelse heri Landet, cfr. Privilegier 11te April 1685 og 15de Maj 1747, og hvem det ved de sidstnævnte Privilegiers § 8 ogsaa tilledes at holde Gudstjeneste i det engelske Sprog, saafremt saa mange af denne Nation skulde begive sig herind, at de Prædikanter i dette Sprog kunde underholde. Men en saadan engelsk-reformert Menighed har der under alle Omstændigheder ikke dannet sig heri Staden, ligesom det med Bestemthed synes at fremgaa af Andragendet, at de Paagjældende heller ikke have sluttet sig som Medlemmer til noget af de to eneste heri Staden i Henhold til fornævnte Privilegier oprettede og med anerkjendte Præster forsynede Menigheder, den tysk- og den fransk-reformerte Menighed. Om nogen af de ved disse Menigheder ansatte Præster maatte af kirkelige Hensyn anse sig for berettiget til at foretage de paagjældende, udenfor deres Menigheder staaende Personers Vielse, har Ministeriet, da Sagen ønskes fremskyndet, ikke anset det for nødvendigt at indhente deres Erklæring om, saa meget mindre som Ministeriet ligesaalidt kan anse dem for borgerlig forpligtede til at foretage en saadan Vielse, som det kan anse en Henviisning af de Paagjældende til at søge Vielse hos Præster, til hvis Menighed de ikke høre, og hvis Kirkesprog ikke er deres, for berettiget. Det tilføjes, at forsaavidt Andragerne ved den engelsk-

1888.

19 Maj. reformerte Kirke, til hvilken de angive sig at høre, skulde have ment den anglicanske episcopale Kirke, maa det anses for utvivlsomt, at Privilegierne af 15de Maj 1747 ikke have Hensyn til Medlemmer af denne Kirke, ligesom den til denne Kirke hørende Menighed heri Staden, som Justitsministeriet bekendt, endnu ikke har af Staten anerkjendte, til at forrette Vielser berettigede Præster. I Henhold til alt Foranstaaende skjønner Ministeriet ikke, at der efter Lov af 13de April 1851 kan nægtes de paagældende Andragere Adgang til at indgaa Ægteskab for den borgerlige Øvrighed.

25 Maj. **Kundgjørelse ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Grundejere i København og Omegn.** (Findes trykt i Lovtidenden).

4 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages med Hensyn til Nattebeværtninger (jfr. Till. af 5te Maj 1888 til Politivedtægten) at skjelne imellem: a) saadanne Beværtningssteder, som der indrømmes Tilladelse til at holde aabent og altsaa modtage nye Gjæster efter Kl. 12 Nat, og b) saadanne, som kun erholde Tilladelse til efter Kl. 12 at lade de da i Lokalet værende Gjæster forblive tilstede, men ikke indlade nye Gjæster efter den Tid, samt at fastsætte Maximums-Tallet for den første Klasse til 10 og for den sidste Klasse til 15 (se B. F. XLIX. 170—83).

4 Juni. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Bestyrelsen for Københavns Begravelsesvæsen.

I behagelig Skrivelse af 26de Marts d. A. har Bestyrelsen indstillet, at der for de af Begravelseskontoret til Oplysning om et Dødsfald udfærdigede Udskrifter af Begravelsesprotokollen for Fremtiden maa beregnes en Kjendelse af 65 Øre, hvilken dog ikke bliver at erlægge, hvor Attesten udfærdiges efter Begjæring af offentlige Myndigheder, ligesom Betalingen ogsaa kan frafalde overfor Trængende, samt at af de indkomne Beløb de 35 Øre for hver betalt Attest tilfalde vedkommende Sogns Gejstlige. Efter i Anledning heraf at have brevvexlet med Biskoppen over

Sjællands Stift skulde Ministeriet tjenstligst melde, at dette Forslag approberes med udtrykkeligt Tilføjende, at det er en Selvfølge, at der ikke derved sker nogen Forandring i de gjældende Regler om, at kun de efter Kirkebøgerne udstedte Dødsattester indeholde fuldt legalt Bevis. 4 Juni.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 11 Juni.
tages at opføre en ny Fængselsbygning paa Grunden Nr. 21 paa Nytorv og hertil at bevilge en Sum af 142,241 Kr., at afholde af Stadens Laan (se B. F. XLIX. 194—97, jfr. 136—38).

Kommunalbestyrelsens Beslutning i Sagen ang. Op- 18 Juni.
førelsen af det nye Raadhus (se B. F. XLIX. 202—17 og 258—63).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 25 Juni.
tages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1888 til 31te Marts 1889 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 84,370,000 Kr. (se B. F. XLIX. 276—96).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 9 Juli.
tages at indrømme Guldsmedelaugets Byggeforening Fri- tagelse for Arealskat af en til Fribolig bortgiven Stueejlighed i Laugets Ejendom Matr. Nr. 1147 i Udenbys Klædebo Kvarter (se B. F. XLIX. 336—37).

Raadstue-Plakat ang. Gasindlæg. (Jfr. B. F. XLIX. 14 Juli.
217—39, 250—58).

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Kommunal- bestyrelsen har vedtaget, at der til Ejendomme i Staden og paa dens Grund kan erholdes Gasindlæg ved Gasværkernes Foranstaltning og paa sammes Bekostning fra Ledningerne i Gaden ind til Ejendommenes Hovedgasmaalere paa nær- mere af Magistraten fastsatte Betingelser. Disse Betingelser ere optagne i et under 1ste Juli d. A. udstedt „Tillæg til Regulativ for Gasindlæg fra Kjøbenhavns Gasværker“, der kan erholdes udleveret saavel i Magistratens 4de Afdelings Sekretariat som paa Vestre Gasværks Kontor. Blandt Be-

1888.

14 Juli. tingelserne mærkes, at de paa Gasværkernes Bekostning indlagte Ledninger forblive Gasværkernes Ejendom, og at Gasværkerne kunne fordre Erstatning af vedkommende Ejendoms Ejer, naar Ledningerne ødelægges eller forringes, uden at dette skyldes Slid eller Ælde.

16 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at indrømme Brændevinsbrænderlauget Fritagelse for Arealskat af 4 i Laugets Stiftelse, Matr. Nr. 211 i Nørrevold Kvarter, til Fribolig bortgivne Lejligheder (se B. F. XLIX. 391—92).

21 Juli. **Bekjendtgørelse** ang. Vedtagelsen af forskellige Forandringer i og Tillæg til Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. (Findes trykt i Lovtidenden).

21 Juli. **Bekjendtgørelse om et Tillæg til Tarifen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** (Findes trykt i Lovtidenden).

24 Juli. **Bekjendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn af 15de Juni 1886.** (Jfr. B. F. XLIX. 319—36, 483).

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn af 15de Juni 1886. § 1. Børn, der af Kjøbenhavns Fattigvæsen udsættes i fast Pleje, blive som Regel at anbringe hos paalidelige Plejeforældre udenfor Kjøbenhavn, Frederiksberg, Brøndshøj, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Sogne, idet kun da Undtagelse indrømmes, hvor Familief forhold eller et for længere Tid tilbage knyttet Forhold vilde gjøre det uforsvarligt at bryde et tidligere bestaaende Tillidsforhold. Anbringelse i Børnehjem og lignende Anstalter finder i Reglen kun Sted, forsaavidt disse stille sig til Opgave at modtage spæde Børn eller at opdrage vanartede eller i en eller anden Retning vanskelige eller svagelige Børn, som det ikke maatte være tilraadeligt

at anbringe i privat Pleje, eller naar Børnene først i en saa fremrykket Alder komme under Fattigvæsenets Forsorg, at det maa befrygtes, at Plejeforældrene kun for at have Nytte af dem overtage dem, og at Børnene selv i den korte Tid, hvori Plejeforholdet vil kunne bestaa, ikke ville kunne indordne sig i den nye Familie. § 2. Børnene anbringes kun i Pleje paa Steder, hvor der findes en Tilsynsværge, der staar i Forhold til Københavns Magistrat, og maa ingen Anbringelse finde Sted, uden at Tilsynsværgeren i det paagjældende Distrikt forud er hørt og har erklæret Plejestedet for egnet til Barnets Anbringelse, samt uden at de Paagjældende forud ere blevne gjorte bekjendt med Indholdet af den Overenskomst, der ved Plejeforholdets Indgaaelse vil blive udfærdiget i Magistraten, og som de ville have at underskrive som Plejeforældre, og have erklæret sig beredte til at gaa ind paa denne. § 3. Ligesom Plejebørn ikke maa anbringes i Familier, hvor ikke begge Ægtefæller ere Medlemmer af Folkekirken, eller forsaavidt Barnet fra sit oprindelige Hjem hører til et andet her i Landet anerkjendt Trossamfund, selv ere Medlemmer af dette Samfund, hvor ikke begge Ægtefællerne ere fuldt enige om at modtage det, eller hvor et aabenbart Brud paa det kjærlige Samliv indenfor Familiens egen Kreds er tilstede, eller hvor et Familiemedlems Udskejen fra den rette Vej utvivlsomt maa afgive et slet Exempel for Plejebarnet, eller hvor Familieforsørgeren kun til Nød kan skaffe det Nødvendige til sine egne eller nyder offentlig Understøttelse, eller hvor noget Medlem af Familien vitterlig lider af Brystsyge eller Epilepsi eller af nogen smitsom eller anden Sygdom, der kan udøve nogen skadelig Indflydelse paa Børnene, saaledes skal det i Reglen heller ikke anbringes i Familier, hvor Plejefaderen eller Plejemoderen er Stedfader eller Stedmoder til noget af Familiens egne Børn, eller i Huse, hvor Husmoderen mangler, eller hvor Antallet af uforsørgede Børn i Familien ved Anbringelse af Plejebarnet vilde overstige 3, medmindre Familieforsørgerens Erhverv og Kaar ere af en saadan Art, at det maa skjønnes, at den yder-

1888.

24 Juli. ligere Tilvæxt i Børneantallet, han ved Overtagelsen af Plejebarnet vil faa, ikke vil blive saa byrdefuld, at Plejebarnet, navnlig i den mindre gunstige Aarstid eller endogsaa under indtrædende rent forbigaaende Uheld, maa komme til at lide derunder. § 4. Skulde under et Plejeforholds Bestaaen noget indtræde, som fra Begyndelsen af vilde have forhindret, at Forholdet overhovedet var blevet indgaaet, eller som efter Tilsynsværgens Anskuelse ellers kan gjøre det tvivlsomt, om Forholdet fremdeles bør vedblive, bør saadant snarest meddeles Magistraten, som da, efter forudgaaet Forhandling med Tilsynsværgen, vil træffe en endelig Afgjørelse. § 5. Børn, som ikke strax anbringes direkte af Kjøbenhavns Fattigvæsen, men ved Opholdskommunens Foranstaltning midlertidig tages under Forsorg for Kjøbenhavns Kommunes Regning, skulle snarest mulig søges anbragte efter foranstaaende Regler. § 6. Børn, som overensstemmende med dette Reglement ere anbragte i Pleje, maa ikke uden Tilsynsværgens Indvilligelse og Kjøbenhavns Fattigvæsens Approbation af Plejeforældrene overgives til nogen anden Persons eller Families Forsorg, ligesom det efter Planen af 1ste Juli 1799 § 141 under Straf er forbudt det saaledes anbragte Barns Forældre, Slægt eller Paarørende samt enhversomhelst anden egenmægtig at tage de af Fattigvæsenet udsatte Plejebørn fra de Plejeforældre, til hvis Omsorg de ere betroede. § 7. Samtlige Udgifter, som Plejebørnenes Forsørgelse foranledige, saavel de faste, der blive at optage i en mellem Plejeforældrene og Kjøbenhavns Magistrat efter visse normative, af Kommunalbestyrelsen vedtagne Bestemmelser afsluttet Overenskomst, som de ekstraordinære, som Forholdene maatte foranledige, være sig til Beklædning, særlig Skoleløn og Skolebøger, saavel som Skolerekvisiter, Lægehjælp, Lægens Befordring, Medicin, Hospitalsbehandling og Begravelse, afholdes uden Hensyn til Fattiglovgivningens Forskrifter af Kjøbenhavns Fattigvæsen, og tilstilles Beløbene vedkommende Tilsynsværge for at udbetales til rette Vedkommende. § 8. Børn, som uagtet gjentagne Irettesættelser og tildelt Revselse

af Plejeforældrene og uagtet gjentagne Advarsler af Tilsynsværgen vedblivende vise sig vanartige og uvorne, ville efter Tilsynsværgens nærmere Indstilling, i fornødent Fald ved Magistratens Foranstaltning, blive at anbringe enten hos andre bedre egnede Plejeforældre i en anden Egn, hvis det maa antages, at Børnenes Udskejen væsentlig har sin Grund i, at de hidtilværende Plejeforældre ikke have havt det rette Greb paa at opdrage dem, eller hvis det maa antages, at deres Udskejen snarere er begrundet i et mere udviklet ondt Anlæg, paa en Anstalt, hvor de kunne undergives den i saa Henseende fornødne stadige Tvang og Kontrol. § 9. Tilsynsværgemaalet er et imellem vedkommende Værge og Københavns Magistrat ad Frivillighedens Vej ordnet Forhold, hvorved han overtager og af Magistraten autoriseres til paa dennes Vegne at føre det i Plan 1ste Juli 1799 foreskrevne nærmere Tilsyn med de af Fattigvæsenet i hans Distrikt anbragte ukonfirmerede og konfirmerede Børn. Stillingen er ulønnet, hvorimod alle Udgifter, Værgemaalet maatte foranledige, blive at godtgjøre Tilsynsværgen efter Regning. § 10. Det staa Tilsynsværgen frit for paa eget Ansvar at antage dertil egnede i Nærheden af de paa-gjældende Pleje- eller Anbringelsessteder boende Mænd eller Kvinder, til som Medhjælpere at føre det jævnligere Tilsyn med et eller flere Børn i Distriktet, dog uden at disse Medhjælpere komme til at staa i noget direkte Forhold til Københavns Magistrat. § 11. Det paahviler Magistraten at lade hvert Plejedistrikt og de der anbragte Børn tilse af Udsendinge blandt Magistratens Embedsmænd saa ofte, som Omstændighederne tillade eller udkræve det, og mindst 1 Gang hvert 3die Aar. § 12. Paa de Plejebørn, der af Københavns Kommune ere anbragte udenfor København i Overensstemmelse med Forskrifterne i dette Tillæg finde Bestemmelserne i Lov om Tilsyn med Plejebørn af 20de April d. A.*) ikke Anvendelse. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

*) Se nu Lov af 1ste Marts 1895.

1888.

24 Juli.

Bekjendtgjørelse om Forandring i den af Justitsministeriet under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. XLIX. 319—36, 483).

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Forandringer i den under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn. I § 77 efter de første 10 Ord rettes Tallet 7 til 14. I § 81 bortfalder det første Stykke, saa at § 81 kommer til at lyde: „Sundhedskommissionen kan frafalde Tilsynet under saadanne særlige Forhold, hvor Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv maa skjønnes ganske at ligge udenfor Bevæggrunden til Plejeforholdets Ordning.“ Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

28 Juli.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

„At det paa Justitsministeriets efter Modtagelsen af Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 30te Maj d. A. derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har behaget Hs. Majestæt Kongen under 25de dennes allernaadigst at bifalde, at de Docenten i Retslægevidenskab ved Kjøbenhavns Universitet i Henhold til allerhøjeste Resolution af 10de November 1866 som en Del af de mediko-legale Forretninger i Kjøbenhavns Retskreds overdragne lægevidenskabelige Skjøn over tvivlsomme Sindstilstande o. s. fr., forsaavidt disse forlanges af Retterne, indtil videre henlægges til Overlægen ved Kjøbenhavns Kommunehospitals 6te Afdeling, det skal man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse for den nævnte Overlæge tjenstligst meddele med Tilføjende, at Ministeriet erkjender den ærede Magistrat berettiget til at forlange Forholdet forandret i Overensstemmelse med det af Samme tagne Forbehold“*).

*) Det i Justitsministeriets Skrivelse ommeldte Forbehold bestaar i, at Magistraten har forbeholdt sig Ret til at forlange For-

Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Sølvgadens Sporvejsselskab om Anlæg, Benyttelse og Vedligeholdelse m. v. af en Dæmning over Sortedamsø fra Sølvgade til Fredensgade.

I Henhold til § 5 i Koncession af 11te Oktober 1887 paa Anlæg og Drift af en Sporvej fra St. Annæ Plads ad Sølvgade til Tagensvej er Dags Dato mellem Københavns Magistrat og Sølvgadens Sporvejsselskab afsluttet følgende Overenskomst: § 1. Anlægget af en Dæmning over Sortedamsø udføres efter de i Koncessionen og Magistrats foreløbige Approbationsskrivelse af 21de Juni 1888 indeholdte almindelige og specielle Bestemmelser, forsaavidt de kunne bringes til Anvendelse paa Dæmningsarbejdet. Den ældre Gangbro bliver at fjærne ved Selskabets Foranstaltning, saaledes at alt i denne værende Materiale, med Undtagelse af Gas- og Telegrafledninger, bliver Selskabets Ejendom; Selskabet skal anvende det paa denne Bro eksisterende Rækværk som Rækværk paa den nye Dæmning og eventuelt supplere det ældre Rækværk efter samme Model. § 2. Selskabet bærer Udgifterne ved Anlæg af den nødvendige Gasledning og Stikrørene til Lygterne efter Regning fra Gasværksbestyreren, dog at der i Udgifter fraregnes Værdien af de over den ældre Gangbro liggende Ledninger. § 3. Dæmningen skal være til fri Afbenyttelse for al Færdsel. § 4. Hele Dæmningsanlægget med Skraaninger, Gjennemløb, Vejbane, Rækværker etc. vedligeholdes, renholdes og vandes af Selskabet paa forsvarlig Maade, saaledes som det til enhver Tid forlanges af Magistratens 4de Afdeling ved dennes Tilsynsførende, Brolægning- og Vejinspektøren, dog at Fortogene kun vedligeholdes af Selskabet indtil 1ste Juli 1891, til hvilket Tidspunkt de ville være at aflevere i fuldstændig god Stand. § 5. Københavns Kommune er til enhver Tid berettiget til at overtage Dæmningen, og denne bliver da

holdet forandret, hvis den nye Ordning skulde vise sig at medføre betydeligere Ulemper, eller der senere skulde aabne sig Mulighed for en tilfredsstillende Ordning ad anden Vej.

1888.

1 August.

med alle tilhørende Materialier (Skinnevejen selvfølgelig undtagen) uden Erstatning til Selskabet Kommunens Ejendom. I Tilfælde af at Kommunen i Henhold til Koncessionens § 14 exproprierer hele Sporvejsanlægget og dermed Dæmningen, bliver der altsaa for Dæmningsanlægget ikke at fastsætte nogen Erstatning. § 6. Saasnart Dæmningen af Kommunen enten udvides eller overtages, indskrænkes Selskabets Vedligeholdelsespligt for Fremtiden til den i Koncessionens § 11 fastsatte almindelige Vedligeholdelsespligt. Naar Dæmningen overtages af Kommunen og enten strax eller senere anlægges som Gade, skal Selskabet ved Gadeanlægget betale alle de med dette Arbejde forbundne Udgifter for Arealet mellem Sporene og i en Alens Bredde paa begge Ydersider af disse, og Koncessionens § 11 træder da fuldt ud i Kraft for denne Strækning. § 7. Dæmningen belyses uden Udgift for Selskabet. § 8. Til Sikkerhed for Opfyldelsen af Selskabets Forpligtelser tjener det af Selskabet i Henhold til Koncessionens § 21 stillede Depositum.

18 Aug.

Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og Sverrig afsluttet Overenskomst angaaende det ene Riges Undersaatter, som paa det andet Riges Omraade falde Fattigvæsenet til Byrde. Indenrigsmin.

Under 26de Juli d. A. er der mellem Danmark og Sverrig blevet udvexlet følgende Deklarationer: Artikel 1. Enhver af de kontraherende Parter forpligter sig til at yde dem af den ene Parts Undersaatter, som paa den anden Parts Omraade blive trængende til Fattighjælp, Understøttelse efter de samme Grundsætninger, som gjælde med Hensyn til dens egne Undersaatter, indtil de oversendes til Hjemlandet. Artikel 2. Forinden saadan Hjemsendelse iværksættes, bør fornødne Oplysninger indhentes angaaende den Trængende og Henvendelse ske om hans Modtagelse i Hjemlandet. Er der ikke forløbet fem Aar siden Vedkommende forlod Hjemlandet, sker Henvendelsen direkte til Overøvrigheden i det Len eller det Amt, indenfor hvilket det kan antages, at den Trængende er forsørgelsesberettiget.

Kan Sagen ikke ad denne Vej bringes til Afgjørelse, eller er der forløbet mer end fem Aar, siden Vedkommende forlod Hjemlandet, skal saadan Henvendelse ske ad diplomatisk Vej. Artikel 3. Den af de kontraherende Parter, paa hvis Omraade den Trængende opholder sig, har, saasnart det efter foregaaet Brevvexling er blevet afgjort, at han skal modtages i sit Hjemland, at foranstalte hans Oversendelse til et passende Grændsested dersteds, hvilket bør vælges saaledes, at der ikke paadrages det Land, hvorfra Hjemsendelsen sker, ufor nødne Omkostninger. Angaaende Hjemsendelsesmaaden samt Tidspunktet for Ankomsten til Hjemlandet skal den Myndighed, som iværksætter Hjemsendelsen, forud meddele Underretning direkte til den Myndighed, til hvilken ifølge meddelt Bestemmelse den, som hjemsendes, skal afleveres. Artikel 4. Ingen af de kontraherende Parter er berettiget til af den anden Part at erholde Erstatning for ydet Fattighjælp eller Hjemsendelsesomkostninger. Artikel 5. Med den Indskrænkning, som omtales i Artikel 6, forpligter hver af de kontraherende Parter sig til paa Begjæring af den anden Part at modtage sine nuværende og tidligere Undersaatter, medmindre de efter deres fyldte 21 Aar have havt Hjemsted paa fri Fod paa sidstnævnte Parts Omraade de sidste 12 Aar. Ved tidligere Undersaat forstaas Dansk eller Svensk, som har forladt sit Fædreland, men ikke er bleven Statsborger i en anden Stat. Artikel 6. Har en svensk Undersaat indgaaet Ægteskab med en Mand eller Kvinde, som har Indfødsret i Danmark, bliver Hustruen eller deres fælles ægte Børn under det fyldte attende Aar ikke modtagne af Mandens Hjemland, saafremt ikke tilligemed Hustruen og Børnene ogsaa Manden kan hjemsendes og virkelig hjemsendes, eller han paa den Tid, da Spørgsmaalet om Familiens Hjemsendelse rejses, opholder sig i Hjemlandet. Er Ægteskabet blevet opløst ved Mandens Død eller Skilsmisse, maa Enken eller den fraskilte Hustru tilligemed de Børn, som det paa ligger hende at opdrage, ikke hjemsendes fra det Land, hvor hun opholder sig, da Trangen til Fattighjælp opstaar.

1888.

18 Aug.

I alle andre Tilfælde, hvor dansk eller svensk Mand er gift, modtages i Mandens Hjemland hverken Hustruen eller deres fælles ægte Børn under atten Aar, forsaavidt henholdsvis Manden eller nogen af Forældrene opholder sig i det andet Rige paa fri Fod og ikke tillige hjemsendes. Den tilsvarende Regel skal ogsaa gjælde med Hensyn til saavel fraskilte Ægtefællers ægte Børn, der følge den af Forældrene, hvem Opdragelsen paahviler, som med Hensyn til uægte Børn, hvis Moder lever. Artikel 7. Denne Overenskomst, som ikke har tilbagevirkende Kraft og ikke gjælder for Færøerne, Island og de dansk-vestindiske Øer, angaar alene Hjemsendelse af Personer, der ere faldne Fattigvæsenet til Byrde, men ikke Udvisning eller Udsendelse fra de respektive Riger af andre Aarsager, dog at Udvisning eller Udsendelse ikke bør ske under saadanne Omstændigheder, at denne Overenskomst omgaas. Overenskomsten forbliver gjældende, indtil sex Maaneder ere forløbne, efterat den er bleven opsagt fra en af Siderne.

23 Aug.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 § 17. Justitsmin. (Jfr. B. F. XLIX. 65—66, 85—109, 197—99 og Komm. Besl. af 25. Febr. 1889).

Kommunalbestyrelsen bestemmer, paa hvilke offentlige Pladser i Staden det skal være Landboerne tilladt at holde med Vogn for at fodre deres Heste, samt fastsætter tillige de nærmere Betingelser for denne Beføjelses Udøvelse i Henseende til Tid, Afgifts Erlæggelse m. v. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

7 Sept.

Cirkulære fra Indenrigsmin. til samtlige Amtmænd.

Ved til Fordeling mellem Kommunalbestyrelserne og Retsbetjentene at fremsende et Antal Exemplarer af Indenrigsmin. Bekjendtgjørelse Nr. 160 af 18de August d. A. angaaende den mellem Danmark og Sverrig afsluttede Overenskomst angaaende det ene Riges Undersaatter, som paa det andet Riges Omraade falde Fattigvæsenet til Byrde, skal Ministeriet hertil knytte følgende Bemærkninger: Hoved-

punktet i den trufne Ordning indeholdes i Overenskomstens Artikel 5, hvorefter hver af de kontraherende Parter har forpligtet sig til med den Indskrænkning, som omtales i Artikel 6, paa Begjæring af den anden Part at modtage sine nuværende og tidligere Undersaatter, medmindre de efter deres fyldte 21 Aar have havt Hjemsted paa fri Fod paa sidstnævnte Parts Omraade de sidste 12 Aar. Hvad der skal forstaas ved Begrebet „Undersaat“, er væsentlig af Hensyn til den forskjelligartede Lovgivning paa det heromhandlede Omraade i Danmark og Sverrig og Vanskeligheden ved en udtømmende Definition i en Overenskomst af den foreliggende Art ikke direkte udtalt i samme, ligesaa lidt som i den tilsvarende dansk-tyske Overenskomst af 11te December 1873, jvfr. Bekjendtgjørelse Nr. 159 af 19de samme Maaned, og man maa derfor anse det for rettest, at mulig opstaaende Tvivlsmaal herom forelægges for Ministeriet for eventuelt at gjøres til Gjenstand for diplomatisk Underhandling og Afgjørelse, saaledes som Tilfældet har været i Forhold til Tyskland, med hvilket Land der efterhaanden har uddannet sig faste og ensartede Regler for Afgjørelsen af mellemrigske Fattigvæsensspørgsmaal. Artikel 6 indeholder som anført en Indskrænkning i den fornævnte almindelige Regel og kan som Undtagelsesbestemmelse ikkun finde Anvendelse paa de deri omhandlede enkelte Tilfælde. Medens efter almindelige Regler Hustruen og umyndige fælles Børn dele Mandens undersaatlige Forhold og derfor i Trangstilfælde skulle modtages til Forsørgelse i Mandens Hjemland, er der i Artiklens 1ste Punktum for bestaaende Ægteskaber mellem dansk Mand eller Kvinde og svensk Kvinde eller Mand gjort den i Humanitetshensyn overfor Hustruen begrundede Undtagelse, at hun eller Børnene ikke i Trangstilfælde kunne forlanges oversendte fra hendes oprindelige Hjemland til det andet Land, medmindre Manden samtidig hjemsendes, eller han paa den Tid, da Spørgsmaalet om Familiens Hjemsendelse rejses, opholder sig i sit Hjemland. En dansk Kvinde, der er gift med en svensk Mand, og hendes Børn kunne saa-

1888.

7 Sept.

ledes ikke hjemsendes herfra til Forsørgelse i Sverrig, naar ikke Manden samtidig hjemsendes, eller alt opholder sig i Sverrig, ligesaa lidt som en dansk Mand svenskfødte Hustru med Børn kunne forlanges modtagne heri Riget, medmindre Manden følger med eller opholder sig her. Det samme Humanitetshensyn er, forsaavidt angaar et opløst Ægteskab mellem Dansk og Svensk, ifølge Artiklens 2det Punktum bragt til Anvendelse overfor Enken eller den fraskilte Hustru tilligemed de Børn, som det paaligger hende at opdrage. Opholder hun sig paa det Tidspunkt, da Trangen til Fattighjælp opstaar, i sit oprindelige Hjemland, kan hun og hendes Børn ikke forlanges oversendte til Mandens Hjemland, medens dette i Henhold til Bestemmelsen i Artikel 5 selvfølgelig maa forsørge hende og Børnene, naar hun der bliver trængende til Understøttelse. Artiklens 3die Punktum, der omhandler det Tilfælde, hvor dansk eller svensk Mand er gift med en Kvinde fra samme Land eller fra et fra de kontraherende Riger forskjelligt Land, og hvor altsaa i Modsætning til, hvad der finder Sted med Hensyn til de i 1ste og 2det Punktum omhandlede Kvinder, intet Nationalitetsbaand knytter Hustruen til det andet Land, sigter til at hindre, at af en dansk eller svensk Familie, der opholder sig henholdsvis i Sverrig eller Danmark, Hustruen med Børnene hjemsendes alene, medens Manden forbliver i det andet Land, eller at Børnene hjemsendes, medens begge Forældrene eller den ene af dem forbliver sammesteds; naar en eller flere til en saadan Familie hørende Bipersoner blive trængende til Fattigunderstøttelse og skulle hjemsendes, maa Manden som Familiens Forsørger og, forsaavidt der er Spørgsmaal om et Barn, tillige Hustruen, der opholder sig i samme Land, følge med; en Undtagelse herfra er dog gjort, saafremt Manden eller Hustruen ikke er paa „fri Fod“, men f. Ex. er i Fængsel, og der saaledes foreligger en fyldestgjørende Grund til, at Vedkommende ikke samtidig hjemsendes. En til den foregaaende svarende Regel er efter Artikel 6 sidste Punktum gjort anvendelig paa fraskilte Ægtefællers ægte Børn, der

følge den af Forældrene, hvem Opdragelsen paahviler, og paa uægte Børn, hvis Moder lever; opstaar der saaledes f. Ex. Spørgsmaal om Hjemsendelse fra Danmark til Sverrig af en svensk Moders uægte Barn, og hun selv opholder sig her i Riget paa fri Fod, vil Barnet ikke blive modtaget i Sverrig, medmindre hun tillige hjemsendes. Efter Indholdet af Overenskomstens Artikel 2 bør Henvendelse om en Trængendes Modtagelse til fremtidig Forsørgelse i Sverrig ske direkte fra vedkommende Amt til Styrelsen i det Lehn, indenfor hvilket det kan antages, at Paagjældende er forsørgelsesberettiget, naar der ikke er forløbet 5 Aar, siden han forlod Hjemlandet; i andet Fald maa Henvendelse ske til Indenrigsministeriet, for at der herfra kan blive foretaget Skridt til Sagens Ordning ad diplomatisk Vej. Saadan Henvendelse bør være ledsaget af de foreliggende Legitimationspapirer og saavidt mulig indeholde paalidelige Oplysninger til Konstatering af Sverrigs Forpligtelse til at modtage den Paagjældende derunder om, hvor han er født, naar han sidst forlod Sverrig, hvor han den Gang var mandtalskreven, samt hvor længe han har havt Hjemsted paa fri Fod heri Riget. Har han nemlig, som ovenfor bemærket, efter sit fyldte 21de Aar havt saadant Hjemsted heri Landet de sidste 12 Aar, kan han ikke forlanges modtaget i Sverrig, men maa forsørges af den Kommune heri Riget, der efter Fattiglovgivningens almindelige Regler maa betragtes som hans faste eller midlertidige Forsørgelseskommune, eller eventuelt af Opholdskommunen mod Godtgørelse efter Bestemmelserne i Pl. af 28de December 1827 § 2. Som det vil ses, er Sverrigs Forpligtelse til under de i Artikel 5, jfr. Art. 6, ommeldte Forudsætninger at modtage sine nuværende og tidligere Undersaatter ikke betinget af, at der ikke kan paavises en Kommune heri Riget, der efter den danske Rets Regler er at anse for Vedkommendes faste Forsørgelseskommune. Ministeriet har vel tidligere modsat sig, at en svensk Familie, hvor en saadan Kommune kan paavises, forlangtes hjemsendt til Sverrig, men da efter svensk Ret ingen Udlænding kan er-

1888.

7 Sept

hverve Forsørgelsehjem sammesteds, og Overenskomsten er baseret paa Gjensidighed fra begge Parters Side, samt da den danske Rets Regler om Trængendes Forsørgelsehjem, særlig naar der er Spørgsmaal om Udlændinge, i og for sig ikkun tilsigte at forordne, hvilken af Landets Kommuner Byrden af Vedkommendes Forsørgelse heri Riget skal paahvile, uden at involvere nogen Ret for Individet til Ophold sammesteds, finder Ministeriet ikke Anledning til at fastholde det ovennævnte Standpunkt, der vilde gjøre Danmarks Stilling uheldigere end Sverrigs.

10 Sept. **Raadstue-Plakat ang. Ligning af Bidrag til Kirker i Kjøbenhavn.** (Jfr. B. F. XLIX. 263—66).

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Efter at Hs. Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 21de Juli d. A. allernaadigst har bifaldet, at der til nødvendige Istand sættelsesarbejder ved St. Pauls Kirke her i Staden i indeværende Aar tilvejebringes ved Ligning i Henhold til Lov af 1ste April d. A. § 2 en Sum af 12,000 Kr., har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til samme Lovs § 3 efter Indstilling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse bestemt, at der til Dækning dels af fornævnte Beløb dels af Afdrag paa Gjæld, der fra tidligere Tid paahviler forskellige Kirker, i indeværende Aar ved Ligning paa samtlige Sognemenighedsmedlemmer i Kjøbenhavn vil være at tilvejebringe et Beløb af omtrent 30,000 Kr. ved et Tillæg til Indkomstskatten af $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt, og at der af dette Beløb, foruden de ovennævnte 12,000 Kr. til St. Pauls Kirke, udredes 2,000 Kr. til Afdrag paa St. Johannes Kirkes Gjæld, medens Restbeløbet deles lige imellem Helligaands Kirke og St. Matthæus Kirke. I Henhold hertil vil der overensstemmende med Lovens Forskrifter for indeværende Aar være at ligne paa Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i Kjøbenhavn, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst,

hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober Kvartal d. A. ^{1888.} 10 Sept.
 Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det 17 Sept. vedtages at bemyndige Bestyrelsen for Begravelsesvæsenet til at sælge et Areal, stort 29,750 □ Alen af Vestre Kirkegaard til det mosaiske Trossamfund til Begravelsesplads for samme for en Købesum af 7,000 Kr. pr. Td. Land, ialt 14,875 Kr. (se B. F. XLIX. 481—82).

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 24 Sept. gjør vitterligt, at i Henhold til allerhøjeste Resolution af 9de Februar 1867 ere Ejendommene Matr. Nr. 126 og 127 af Frederiksberg By og Sogn fra 1ste Oktober 1888 indlemmede under Staden Kjøbenhavn (jfr. B. F. XLIX. 402—4).

Overenskomst mellem Kjøbenhavns Magistrat og 28 Sept. Sølvgadens Sporvejsselskab angaaende Anlægget af en Sporvej over Stadens Fællede.

Sporvejen anlægges overensstemmende med de vedhæftede Planer, betegnede som Nr. 6, 7, 7 a og 8 a under Iagttagelse af følgende nærmere Bestemmelser. § 1. Arealet mellem Skinnerne og indtil 3 Alens Afstand fra yderste Skinne (ogsaa hvor der er anbragt Vigespor) chauseres. Skraaningerne af Udgravninger og Paafyldninger belægges med Græstørv og de fornødne Grøfter udgraves. § 2. Den ved Blegdamsvejen udfor Fredensgade værende Bom for Blegdamsfælleden flyttes mod Øst, dog ikke længere end fornødent, for at Sporvejen kan føres ind paa Fælleden. § 3. Paa Strækningen langs Blegdamshospitalet indhegnes Sporvejen mod Blegdamsfælleden med samme Slags Hegn, hvormed Fælleden er indhegnet. Over Lammefælleden bliver Sporvejen uindhegnet paa hele Strækningen mellem Nørre Allé og Jagtvejen, men holdes i Sommermaanederne, saalænge Heste og Kreaturer græsse paa Fællede, lukket

28 Sept

ved Bomme saavel ved Nørre Allé som ved Jagtvejen. Disse Bomme skulle i det nævnte Tidsrum tillige holdes aflaaede og kun aabnes, naar Sporvejsselskabets Vogne passere, hvorefter de atter lukkes og aflaaes af vedkommende Vognes Konduktører. Bommene konstrueres som Vippebomme efter vedhæftede Tegning. Selskabet er ansvarligt for Bommenes forsvarlige Lukning. § 4. Sporvejen maa ikke passeres af andre Vogne end Sporvejsselskabets, ej heller af Ridende, og skal Selskabet være berettiget til, om det maatte vise sig nødvendigt, at anbringe en Bom ogsaa paa Strækningen mellem Nørre Allé og Blegdamsvejen. Derimod skulle Fodgængere have uhindret Adgang. For disses Passage anbringes ved hver Bom udfor det ene 3 Alen brede chausserede Areal en Gjennemgang i Indhegningen af samme Konstruktion som de øvrige Gjennemgange paa Fælledeerne for Fodgængere. § 5. Samtidigt med Sporvejsanlægget drages der Omsorg for det fornødne Belysningsanlæg i den Udstrækning og paa den Maade, som af Magistraten maatte forlanges. Det tillades Selskabet indtil videre at belyse Sporvejen med Petroleumsløgter. § 6. Det hele Sporvejsanlæg med Vejbane, Skraaninger, Grøfter, Indhegninger, Bomme og Belysning renholdes, vandes og vedligeholdes af Sporvejsselskabet, saaledes som det til enhver Tid forlanges af vedkommende Myndighed. Naar det Offentlige anlægger Gader over Fælledeerne, der falde sammen med Sporvejen, indskrænkes Selskabets Vedligeholdelsespligt til det Normale, saaledes som bestemt i Koncessionens § 11. Naar saadanne Gader anlægges, skal Selskabet betale alle de Udgifter for Arealet mellem Sporene og i 1 Alens Brede paa begge Ydersider af disse, som fremkomme ved dette Arbejde, og Koncessionens § 11 træder da fuldt ud i Kraft for denne Strækning. Maatte Fastsættelsen af den endelige Plan for Gader og Veje over Fælledeerne nødvendiggjøre en Forlægning af Sporvejen over Fælledeerne, er Selskabet forpligtet til at foretage en saadan og afholde de dermed forbundne Udgifter, ligesom ogsaa til at deltage i Vedligeholdelse og Anlæg af

Gader som ovenfor bestemt. § 7. Sporvejen over Fællederne bliver, naar den er anlagt, at betragte som en integrerende Del af Sporvejen fra St. Annæ Plads til Enden af den offentlige Del af Tagensvej, og de i Koncessionen af 11te Oktober 1887 givne Bestemmelser komme derfor i deres Helhed til Anvendelse paa samme, forsaavidt Indholdet af denne Overenskomst ikke nødvendiggjør Afvigelser. § 8. Det af Selskabet i Henhold til Koncessionen stillede Depositum skal ogsaa tjene til Sikkerhed for Opfyldelsen af dets Forpligtelser i Henhold til denne Overenskomst. Omkostningerne ved nærværende Overenskomst bæres af Selskabet. § 9. Med Hensyn til denne Overenskomsts Fortolkning ere Koncessionshaverne undergivne den samlede Magistrats Kjendelse.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det i 8 Okt. Anledning af det forestaaende Regeringsjubilæum vedtages:

1) At Kommunalbestyrelsen in pleno tilligemed de af Kommunens Embedsmænd, som dertil ville slutte sig, deltagere i det Festtog, som paa Jubilæumsdagen vil drage igjennem Hovedstaden til Amalienborg for at hilse paa Majestæterne, 2) At Kommunalbestyrelsen opretter et Legat paa 100,000 Kr. til Minde om Regeringsjubilæet, bestemt til at anvendes i velgjørende Øjemed for Trængende i København, og at Hs. Maj. Kongen anmodes om allernaadigst at overtage Legatets Bestyrelse samt at træffe den hele nærmere Bestemmelse angaaende sammes Anvendelse. 3) At alle Beboerne i Kommunens Stiftelser (dertil ogsaa medtaget Vartou og Abel Cathrines Stiftelser) paa Jubilæumsdagen festlig beværtet paa Kommunens Regning. Bekostningen hertil vil være omtr. 4000 Kr. 4) At samtlige Skolebørn i Kommuneskolerne (25,009) i Jubilæumsdagene samles til festlig Sammenkomst, hvor der paa Kommunens Bekostning gives dem Chokolade og Wienerbrød. Bekostningen herved er anslaaet til omtr. 8000 Kr. 5) At ligesom det forventes, at der paa Festaftenen vil blive almindelig Illumination over hele Byen, saaledes foranstalter Kommunen de betydeligere

1888.

8 Okt. offentlige Pladser, Raadhuset og de øvrige kommunale Bygninger festlig belyste. (Se B. F. XLIX. 540—42, jfr. 399).

17 Okt. **Cirkulære fra Indenrigsmin.** til samtlige Amtmænd.

Da Ministeriet jævnlig har Lejlighed til at erfare, at de kommunale Bestyrelser ingenlunde altid efterkomme de dem i Følge Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 paahvilende Pligter med den fornødne Omhu og Nøjagtighed, og da saadan Forsømmelse maa antages ialfald i de fleste Tilfælde at hidrøre fra mangelfuldt Kjendskab til eller Forstaaelse af Lovens Bud, har Ministeriet fundet sig foranlediget til at indskærpe og nærmere forklare de herhenhørende Bestemmelser i bemeldte Lov, navnlig forsaavidt angaar den aarlige Berigtigelse af Listerne over de Valgberettigede til Folkethinget. I Forbindelse hermed har man tildels efter den Anledning, som dertil er given ved de Tid efter anden ved Prøvelse af Valgbreve i Folkethinget førte Forhandlinger, fundet det hensigtsmæssigt tillige at henlede Opmærksomheden paa forskellige Punkter vedrørende Fremgangsmaaden ved Folkethingsvalg, med Hensyn til hvilke der har vist sig at herske Uklarhed eller Mangel paa tilstrækkelig Agtpaagivenhed fra Valgbestyrelsernes Side. I Henhold hertil skulde man til Efterretning for de kommunale Bestyrelser og for vedkommende Valgbestyrelser tjenstligst melde Følgende: I. Angaaende Valglisterne. 1) Valglisterne, der selvfølgelig maa indeholde en Angivelse af, for hvilken Kommune og for hvilket Aar de gjælde, maa indrettes nøjagtig efter den i Valglovens § 9 givne Anvisning, saaledes at de i forskellige dertil indrettede Rækker indeholde Vælgernes fulde Navn, Alder, Livsstilling og Bopæl samt Plads til Indførelse af Vælgernes Stemmegivning ved navnlig Afstemning. Vælgernes Navne — med Tilføjning af Løbenumre — opføres for hele Kommunens Vedkommende i uafbrudt Række efter Bogstavfølge og maa, selv om Kommunen bestaar af flere Sogne eller andre mindre Distrikter, ikke ordnes efter disse. Ved Bogstavfølge forstaaes Rækkefølgen af Efternavnene, saaledes at

disse anføres først og derefter Fornavnene. Efternavne med samme Begyndelsesbogstav ordnes atter indbyrdes alfabetisk efter de følgende Bogstaver i Navnet. Ved Angivelse af Livsstilling maa omhyggelig undgaaes vildledende Betegnelser, hvorved navnlig bliver at iagttage, at der ikke som „Bestyrer“ (Gaardbestyrer, Husbestyrer, Avlsbestyrer, Mejeribestyrer o. s. v.) eller under anden Benævnelse optages Personer, som i Virkeligheden staa i privat Tjenesteforhold uden at have egen Husstand. 2) Den aarlige Affattelse af Valglisterne, der gjælde fra 1ste April til 31te Marts i det paafølgende Aar, skal paabegyndes og være tilendebragt i Løbet af de sidste 14 Dage af Februar Maaned. Ved denne Affattelse lægges de gjældende Valglister til Grund, saaledes at Kommunalbestyrelsen for hver enkelt paa disse opført Vælgers Vedkommende af egen Drift optager til fornyet Undersøgelse, hvorvidt han er i Besiddelse af samtlige Betingelser for Valgret i Kommunen; derhos paahviler det Kommunalbestyrelsen, ligeledes af egen Drift, at medtage paa de nye Lister alle i Kommunen bosatte, hidtil ikke opførte Valgberettigede. Forsaaavidt Tvivl i saa Henseende maatte opstaa hos Kommunalbestyrelsen, er det dens Pligt, uden at afvente mulige Paastande om Udeladelse af eller Begjæringer om Optagelse paa Listen, selv at indhente de til Tvivlens Afgjørelse fornødne Oplysninger (Valglovens § 11). Iøvrigt bemærkes, at den, der ikke allerede ved Listernes Affattelse opfylder Betingelserne for Valgret eller inden den nærmest paafølgende 1ste April vil have opfyldt Betingelserne angaaende Alder og Bopæl i Valgkredsen (Valglovens §§ 1 og 6), vil være udelukket fra at optages paa Hovedvalglisten for det paagjældende Aar. Dette maa saaledes antages at finde Anvendelse paa den, der først efter Udgangen af Februar Maaned opnaar Indfødsret eller Æresoprejsning, erholder sit Bo extraderet, tilbagebetaler eller erholder eftergivet en ham tilstaaet Fattigunderstøttelse osv. 3) Paa den i Lovens § 10 i Slutningen omhandlede Tillægsliste, der affattes særskilt og ikke som Paategning paa Hovedvalglisten, maa ikkun opføres saadanne

17 Okt.

Personer, der i Løbet af det Aar, for hvilket Valglisten skulle gjælde, enten ville fylde det 30te Aar eller ville have haft fast Bopæl i et Aar i Valgkredsen. Da den Dag i Aaret, paa hvilken de ville opfylde disse Betingelser, udtrykkelig skal angives, maa der hertil indrettes en særlig Rubrik paa Tillægslisten, der iøvrigt bliver at affatte paa samme Maade som foreskrevet med Hensyn til Hovedlisten.

4) Naar Hovedvalglisten og Tillægslisten ere affattede, forsynes de, forinden de fremlægges til Eftersyn, hver især med Underskrift af Kommunalbestyrelsen eller dennes Formand umiddelbart ved Slutningen af Vælgernes Navnerække.

5) Valglisten med Tillægsliste skal fra den 1ste til den 8de Marts, begge Dage indbefattede, fremligge til almindeligt Eftersyn i mindst 6 Timer hver Dag paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted (Valglovens § 12); det er en Selvfølge, at kun et offentligt Lokale (saasom Thinghus, Raadhus, Sogneraadlokale, Fattiggaard, Skole, Kro) kan anses som „bekvemt“ Sted, og at Listerne derfor ikke bør fremlægges til Eftersyn i private Boliger. Med Hensyn til Fremlæggelse af bekræftede Afskrifter af Listerne i større Kommuner eller i Landkommuner, der bestaa af flere Sogne, maa nøje iagttages Bestemmelserne i Lovens § 12, 2det og 3die Punktum. — Bekjendtgjørelse om Listernes Fremlæggelse skal ske med mindst 8 Dages Varsel, altsaa senest ottende Dagen inden Udgangen af Februar Maaned. Som Bekjendtgjørelsesmaade skal i Landkommunerne Læsning til Kirkestævne anvendes, men det maa anses for hensigtsmæssigt ved Siden heraf tillige at anvende Bekjendtgjørelse paa anden Maade efter Egnens Skik og Brug, navnlig gennem de stedlige Blade.

6) Efterat Listerne have fremligget til almindeligt Eftersyn, hvorom de af Kommunalbestyrelsens Formand forsynes med fornøden Attestation, kan der kun foretages Forandringer eller Tilføjninger i samme i Henhold til fremkomne Klager, som under nøje iagttagelse af Forskrifterne i Lovens §§ 13 og 14, jfr. § 20 i Slutningen, finde deres Afgjørelse i et af Kommunalbestyrelsen afholdt offentligt Møde. — Herved er at bemærke: at der kun kan

tages Hensyn til skriftlige Klager; at behørig Tilsigelse af Parterne til Møde maa finde Sted, og at der samtidig med Tilsigelsen maa leveres dem, imod hvis Optagelse paa Listerne der er indgivet Klage, Afskrift af denne; at Klagen bliver at fremlægge til Kommunalbestyrelsens Forhandlingsprotokol, i hvilken tillige en kort Angivelse af, hvorpaa den enkelte Klage gaar ud, maa indføres; at det af Protokollen maa fremgaa, om de Indvarslede have givet Møde eller ere udeblevne; at de fremkomne Klager skulle afgjøres efter de af Parterne tilvejebragte Dokumenter og Vidneforklaringer, og at Kommunalbestyrelsen derfor er uberettiget til at støtte sin Kjendelse alene paa sin egen formodede Kundskab til Forholdene; at Kommunalbestyrelsens Kjendelser skulle tilføres Forhandlingsprotokollen; at der paa Grundlag af, hvad der er tilført Protokollen, gives Valglisten en Paategning, der paa en tydelig og overskuelig Maade angiver, hvilke af de paa Listen opførte Personer der blive at udslette, og hvilke forbigaaede Vælgere der blive at tilføje paa Listen; at denne Paategning underskrives af Kommunalbestyrelsens Formand; at de med Urette paa Listen opførte Personers Navne overstreges paa vedkommende Sted i Listen med en Henvisning til fornævnte Paategning; samt at der paa de Steder i Listen, hvor de forbigaaede Vælgere Navne efter Bogstavordenen burde have været anførte, gjøres en Henvisning til samme Paategning. Om den saaledes berigtigede Valgliste — der selvfølgelig under alle Omstændigheder bliver at opbevare — egner sig til at benyttes ved forefaldende Valg, maa bero paa Antallet af de i Henhold til de afgjorte Klager i Listen foretagne Rettelser; er disses Antal saa stort, at Listens Benyttelse ved Valghandlingen skønnes at være ubekvem, bliver Listen at omskrive med fortløbende Numre, saaledes at den erholder den fornødne Overskuelighed derved, at Rettelserne indføres paa deres Plads, og den saaledes omskrevne Liste at forsyne med Underskrift af Kommunalbestyrelsens Formand, men saadan Omskrivning maa da ufortøvet finde Sted. 7) Efter Forholdets Natur og Forudsætningen i Valglovens § 18 maa

1888.

17 Okt.

det antages, at der ogsaa efter Valglisternes endelige Berigtigelse bør være Adgang for Kommunens Beboere til at gjøre sig bekendte med sammes Indhold. For ikke herved at paaføres uforvunden Ulejlighed, maa Kommunalbestyrelsen imidlertid være berettiget til paa passende Maade at begrænse Adgangen til saadant Eftersyn, saasom ved dertil at fastsætte en bestemt Ugedag i et vist Tidsrum, ligesom det er en Selvfølge, at Eftersynet kun bør tilstedes under fornøden Kontrol. 8) Den Afskrift af Valglisten eller af den omskrevne Valgliste (med Tillægsliste), der ifølge Lovens § 15 strax efter dens endelige Berigtigelse skal tilstilles Formanden for Valgstedets Kommunalbestyrelse, skal udtrykkelig tilkjendegive sig som „Afskrift“; den bør tillige omfatte de Paategninger, der i Overensstemmelse med det Foranførte ere meddelte de originale Lister af Kommunalbestyrelsen eller dens Formand, hvorhos dens Rigtighed maa være bekræftet af Sidstnævnte. Disse Afskrifter betragtes som henhørende til Valgstedets Kommunalbestyrelses Arkiv, hvor de som Følge heraf skulle blive beroende ogsaa efter Udløbet af det Aar, for hvilket de ere gjældende. 9) De originale Valglistes, der i Følge Lovens § 25 medbringes til Valget af det eller de fra Kommunen mødende Medlemmer af Valgbestyrelsen, og som i Overensstemmelse med § 43 efter Valget tilbageleveres Kommunen, blive af dennes Bestyrelse at opbevare for at afbenyttes ved Affattelsen af nye Lister. — Med Hensyn til Adgangen for Kommunens Beboere til Eftersyn af de ved Valget benyttede Lister henvises til, hvad ovenfor under Nr. 7 er bemærket.

II. Angaaende Fremgangsmaaden ved Folkethingsvalg. 1) Naar Valg er udskrevet, maa Bekjendtgjørelse herom ske i nøje Overensstemmelse med Lovens § 34. — Det bliver saaledes at iagttage: at det eller de Medlemmer af Valgbestyrelsen, som ere valgte for den Kommune, hvor Valghandlingen skal foregaa, jfr. § 24, i vedkommende Stiftsavis, med i det Mindste 8 Dages Varsel, bekjendtgjøre Dagen og Klokkeslettet for Valgets Afholdelse; at de snarest ske kan om bemeldte Dag og Klokkeslet

underrette de kommunale Bestyrelser i Valgkredsen, for at den befalede Bekjendtgjørelse herom, ligeledes med 8 Dages Varsel, kan ske i hver af de til Valgkredsen hørende Kommuner paa den Maade, som paa hvert Sted er brugelig og navnlig for Landkommunernes Vedkommende ved Kirkestævne de tvende sidste Søndage før Valgdagen; samt at Mødestedet, hvor Valghandlingen er bestemt til at foregaa, ligeledes bekjendtgjøres af ovennævnte Delegerede for Valgstedets Kommunalbestyrelse samtidig med eller snarest muligt efter Bekjendtgjørelsen om Dagen og Klokkeslettet for Valget. 2) Underretning om, naar og hvorledes Valgets Bekjendtgjørelse i hver af de til Valgkredsen hørende Kommuner i Henhold til Lovens § 34 har fundet Sted, maa i betimelig Tid, senest paa selve Valgdagen, tilstilles Valgbestyrelsen. 3) Valgbestyrelsens Formand aabner, leder og slutter Valgforhandlingerne (Valglovens § 35), under hvilke han maa give Valgkandidaterne og deres Stillere fuld Frihed til at udtale sig. Iøvrigt staar det udelukkende til ham at afslutte Forhandlingerne, naar han af Hensyn til Valghandlingens Tilendebriugelse eller af andre Grunde anser det rigtigt. At ogsaa Formanden i Henseende til Alt, hvad der efter Valgloven paahviler ham, er undergivet Straffeaansvar efter Valglovens § 92, er en Selvfølge. Opretholdelse af fornøden Orden under Valghandlingen og den skriftlige Afstemning falder ikke ind under Formandens Ledelse af Valget, men maa — ligesom ved andre offentlige Møder og Forhandlinger — paahvile vedkommende Politiværg. 4) De originale Valglister fra hver Kommune skulle medbringes til Valgstedet af den eller dem, der møde paa Kommunens Vegne som Medlemmer af Valgbestyrelsen. 5) Valglisterne skulle føres af Valgbestyrelsens egne Medlemmer, og det maa anses som bedst stemmende med Forholdets Natur, ligesom det ogsaa synes forudsat i Lovens § 42 i Slutningen, at Listerne fordeles saaledes, at hvert Medlem kommer til at føre Listen for den Kommune, fra hvilken han er delegeret. Til andre end et Medlem af Valgbestyrelsen, og da alene til en anden Vælger, maa i

17 Okt. Følge Lovens § 40 Førelsen af en Valgliste kun overdrages, „hvor det maatte være nødvendigt“, saasom, da Formanden ikke deltager i Modtagelsen af Valgstemmer, i det Tilfælde, at der fra hver Kommune i Følge Lovens § 23 kun er mødt eet Medlem af Valgbestyrelsen, eller naar i Overensstemmelse med Lovens § 40 i større Kommuner Afskrifter af forskellige Dele af Valglisten benyttes i Stedet for selve Listen. Om hvorvidt saadan Nødvendighed er til Stede, træffes Bestemmelse af den samlede Valgbestyrelse. 6) Stemmelisterne føres af tilstedeværende Vælgere, der hertil beskikkes af den samlede Valgbestyrelse. — Om end Valgloven ikke indeholder noget udtrykkeligt Forbud imod, at Stillere for Valgkandidaterne antages til at føre Stemmelisterne, maa det dog anses for rettest, at dette saavidt muligt ikke finder Sted. 7) Ved den navnlige Afstemning maa der træffes fornødne Foranstaltninger til, at der paa Afstemningsstedet haves fri og uhindret Adgang for hver enkelt Vælger til at afgive Stemme umiddelbart ved Valgbordene. — Valglisteførerne have nøje at paase, at den Stemmedes Navn findes paa Valglisten eller Tillægslisten. De ere uberettigede til at modtage Stemme for nogen paa Tillægslisten opført Person, ved hvis Navn der mangler den i Lovens § 10 foreskrevne udtrykkelige Angivelse af den Dag i Aaret, paa hvilken hans Valgret indtræder. Endvidere maa det strængt iagttages, at den Stemmedes Navn saavel som den Kandidats Navn, hvem han har givet sin Stemme, efter Tilførelsen oplæses for Vælgeren, forinden han aftræder. 8) Afstemningens Slutning skal foregaa i nøje Overensstemmelse med Forskrifterne i Lovens § 42, og der haves ikke Hjemmel til, efter at Afstemningen ved de enkelte Valgsteder er sluttet og Listerne samlede paa det forinden Afstemningens Begyndelse betegnede Sted, at fastsætte nogen bestemt Tidsfrist, efter hvis Udløb ingen Stemmer yderligere ville blive modtagne, hvorimod Afstemningen, efterat Valgbestyrelsens Formand for Valgforsamlingen har bekendtgjort, at dette vil ske, bliver at slutte, naar Ingen er tilstede, som begjærer at deltage i Valget. 9) Valgbogen, hvoraf en Udskrift

danner Grundlaget for Prøvelsen af det stedfundne Valgs Gyldighed, bør føres saa fyldigt og nøjagtigt som muligt i Henhold til den i Lovens § 28 indeholdte Anvisning. Til Valgbogen fremlægges de ved Valget førte Valg- og Stemmelister med udtrykkelig Bemærkning om, hvorvidt de originale Valglister have været tilstede for samtlige til Valgkredsen hørende Kommuners Vedkommende, samt endvidere de til Valgbestyrelsen indløbne skriftlige Meddelelser, der under Anmeldelse af Kandidater og Fortegnelse over deres Stillere (Lovens § 30). Valgbogen bør ligeledes indeholde Oplysning om de Meddelelser, der under Valghandlingen ere givne Forsamlingen af Valgbestyrelsens Formand, navnlig vedrørende Afstemningen. Endvidere maa det af Valgbogen udtrykkeligt fremgaa: at Forskrifterne i Lovens § 34 om Valgets Bekjendtgjørelse nøje ere overholdte, i benægtende Fald hvilke Mangler der ere forefundne; at Valgbestyrelsens Formand for Forsamlingen har fremstillet de anmeldte Valgkandidater og den eller de Vælgere, som stille dem (Lovens § 35, jfr. § 30 i Slutningen); at det er paaset, at intet af Valgbestyrelsens Medlemmer er blevet anmeldt og godkjendt som Stiller for nogen af Valgkandidaterne (Lovens § 29) eller har udtalt sig for Vælgerforsamlingen for eller imod en Kandidats Valg. (Lovens § 35); at Kontraprøve er foretaget i de Tilfælde, hvor en Kandidat er valgt ved Kaaring uden Modkandidat; samt at navnlig Afstemning, hvor saadan har fundet Sted, er begjært i Overensstemmelse med Lovens § 38 og inden Udløbet af den der fastsatte Frist af et Kvarter, efterat Kaaringens Udfald er kundgjort. 10) Ifølge Valglovens § 28 skal Valgbogen opbevares af Kommunalbestyrelsen for det Sted, hvor Valget er afholdt, og den maa saaledes end ikke i forbigaaende Anledning bero i privat Værge. — Den Udskrift af hvad der er tilført Valgbogen, der senest 8 Dage efter Valget skal tilstilles Indenrigsministeriet, maa derfor tages i Valgbestyrelsens Møde paa Valgdagen eller om fornødent i et senere afholdt Møde af Valgbestyrelsen. Sluttelig henledes Kommunalbestyrelsernes og Valgbestyrelsernes Opmærksomhed paa, at Forsømmelighed i Udførelsen af de

1888.

17 Okt. dem efter Valgloven paahvilende Forretninger vil medføre justitiel Tiltale til Straf efter Lovens § 92 (Bøder fra 20—400 Kr.), forsaavidt Forseelsen ikke efter Lovgivningens Bestemmelser maatte have større Straf til Følge. Et Antal Exemplarer af nærværende Cirkulære vil blive tilstillet D'Hrr. Amtmænd dels til Fordeling blandt samtlige Kommunalbestyrelser, dels til Opbevaring og Udlevering til Valgbestyrelserne ved fremtidige Folkethingsvalg.

28 Nov.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Holbæk Amt.

Med Amtets behagelige Skrivelse af 12te d. M. har man modtaget den herfra begjærte Erklæring fra Politimesteren i N. N. Birk, hvoraf fremgaar, at der under 29de Maj 1878 er meddelt N. N. Sogneraad Næringsbevis til paa Kommunens Vegne at drive Møllenæring i den til Kommunens Fattiggaard hørende Mølle, hvorhos Amtet har oplyst, at der endvidere under 16de Januar 1879 er meddelt Sogneraadet Næringsbevis paa Bagernæring. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den gjældende Næringslovgivning, jfr. navnlig Lov af 29de December 1857 § 4, ikke hjemler en Kommune Adgang til at erhverve Næringsadkomst, og at de ommeldte Næringsbeviser derfor ikke burde have været meddelte Sogneraadet.

15 Dec.

Raadstue-Plakat, hvorved Københavns Magistrat gjør vitterligt: Københavns Kommunalbestyrelse har i Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 72 og Lov af 2den Juli 1870 § 5 for Aarene 1889, 1890 og 1891 fastsat den Afgift, som enhver, der er berettiget til at forhandle eller udskjænke Brændevin, vil have at udrede, saaledes: for Gjæstgivere til 400 Kr. aarligt, for Konditorer, Restauratører og Værtshusholdere samt Udskjækningsberettigede efter Næringsloven af 29de December 1857 § 58, Slutn., og § 94 til 200 Kr. aarligt og for alle med Brændevin Handlende, som ikke have Beværtningsret, samt Udskjænk-

ningsberettigede uden Ret til at have siddende Gjæster til 15 Dec. 100 Kr. aarligt. (Jfr. B. F. XLIX. 763—94).

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Svendborg Amt. 17 Dec.

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse hertil tilbagesendte Andragende, hvori Kapellan N. N. i Marstal, hvem Handelspladsens Kommunalbestyrelse i Henhold til Loven af 20de April d. A. har overdraget Tilsynet med Plejebørnene i Kommunen, udbeder sig forskellige Oplysninger med Hensyn til Forstaaelsen af den nævnte Lovs Bestemmelser, skal man tjenstligst melde, at ifølge den nævnte Lov er det kun de Børn, der for Betaling ere anbragte som Plejebørn hos Andre end Indehaverne af Forældremyndigheden, der ere undergivne det ved Loven etablerede Tilsyn, men at man paa den anden Side maa formene, at i Almindelighed ere alle saadanne Børn, uden Hensyn til hos hvem de ere anbragte, og ligegyldigt, om Betalingen erlægges en Gang for alle eller i flere Terminer, om den er stor eller lille, og om den ydes i Penge eller andre Gjenstande, naar den er bestemt tilsagt, undergivne Tilsynet, dog at fra dette ere undtagne Børn, der ere anbragte som Pensionærer for at søge Skole. Hvad angaar Lovens § 7 er det afgjørende ikke, om Betalingen er ydet en Gang for alle for en længere Aarrække, men om Forældremyndigheden er overgaaet til de Personer, der have antaget sig Børnene. Det tilføjes slutteligt, at Tilsynet ogsaa angaar de moralske Forhold, hvorunder Børnene leve.

Raadstue-Plakat ang. Staden Københavns Budget for 31 Dec. Aaret 1889. (Jfr. B. F. XLIX. 595—675. 983—1065. 1074).

Københavns Magistrat gjør vitterligt: Kommunalbestyrelsen har vedtaget efterstaaende Budget for Aaret 1889:

A. Løbende Indtægter.	Kr.	Øre
1. Skatter og Afgifter.....	6,718,637	41
2. Bidstrup Gods og Skove	65,053	74
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme.....	271,301	09

31 Dec.

	Kr.	Ø.
4. Kvægtorvet og Slagtehusene	"	"
5. Gasværkerne	525,802	"
6. Justerkammeret	4,160	"
7. Renteindtægt	889,287	68
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter	145,000	"
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter.....	6,695	31
10. Forskellige Indtægter	7,916	35
	8,633,853	58
B. Indtægter hidrørende fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1,274,879	08
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter	550,332	53
2. Pensioner og Understøttelser... ..	172,519	47
3. Fattigvæsenet:		
a. Det alm. Fattigvæsen. 480,620 Kr. " Ø.		
b. Alm. Hospital	373,760	" "
c. Nikolai Arbejdshus ..	12,280	" "
d. Frelserens Arbejdshus	19,780	" "
e. Ladegaarden	99,745	" "
f. St. Johannes Stiftelse	214,580	" "
	1,200,765	"
4. Hospitalsvæsenet:		
a. Kommunehospitalet ..	543,825	- 94 Ø.
b. Øresundshospitalet...	20,430	- 79 -
c. Blegdamshospitalet ..	103,465	- 59 -
d. Vestre Hospital.....	109,665	- 22 -
	777,337	54
5. Sindssygeanstalten	283,702	91
6. Sundhedsvæsenet.....	47,520	"
7. Skolevæsenet	1,315,546	50
8. Politietaten	759,776	64
9. Brolægnings- og Vejevæsenet	648,700	"
10. Vandvæsenet	265,854	83
11. Brandvæsenet	244,857	17
12. Renovationsvæsenet	348,643	"
13. Stadens faste Bidrag	154,449	96
14. Forskellige Udgifter	313,798	03
15. Forrentning af Stadens Gjæld.....	1,068,065	24
16. Afdrag paa Stadens Gjæld.....	481,934	76
	8,633,853	58
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1,274,879	08

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved vedtages følgende Bestemmelser for Begravelsesvæsenets Overtagelse af Legatgravsteder:

§ 1. Begravelsesvæsenet bemyndiges til at overtage Legatgravsteder. Vedligeholdelsesarbejder ved samme overdrages Graverne, og Tilsynet med Vedligeholdelsens forsvarlige Udførelse paahviler Chefen for Begravelsesvæsenet. § 2. Vedligeholdelsen omfatter Gravstedets Renholdelse, Belægning med Grus, Besaaing med Græs, Indbinding af Roser m. v., Beklipning og Efterplantning af Hæk, samt endvidere efter særlig Aftale: Vedligeholdelse og Fornyelse af Planter, Rensning og Opmaling af Indhegning, Ligsten og Monument; endelig ogsaa, om det ønskes, større Fornyelses-Arbejder. § 3. Aftalen om Vedligeholdelsen af et Legatgravsted træffes ved Henvendelse paa Begravelseskontoret. Paa dette opgives da det Beløb, som de attraaede Ydelser ville koste for et Aar, hvorhos en tilstedeværende Tabel angiver, med hvor meget dette Beløb skal multipliceres for at give Vederlag for et vist Antal Aar, idet der ved dens Beregning er taget fornødent Hensyn til, at Betalingen erlægges forud. § 4. De efter det foregaaende indgaaende Beløb ville indtil videre være at bevare som en særlig Beholdning under Begravelsesvæsenet, der frugtbargjøres, og af hvilken alle de overtagne Vedligeholdelsesudgifter afholdes. Over de overtagne Forpligtelser føres en særskilt Bog, hvori hvert Gravsted opføres for sig, og hvorpaa da anføres det fornødne om de foretagne Arbejder. (Se B. F. XLIX. 1084—99, jfr. 128—36.)

Reglement for større Kludelagere i Kjøbenhavn 15 Jan.
(en gros Handel eller Fabriksvirksomhed). Udf. af Sundhedskommissionen for Kjbhvn.

§ 1. Lagerrummet, hvor de indkjøbte Klude opbevares i Sække, skal være forsynet med Betongulv. Loft og Vægge skulle være pudsede og oliemalede og jævnlig vadskes. For

1889.

15 Jan.

Luftfornyelse skal være sørget ved aaben Adgang for frisk Luft. § 2. Sorteringslokalerne skulle være ventilerede paa en Maade, som Sundhedskommissionen erklærer for fyldestgjørende. Vægge og Loft skulle være oliemalede paa Træ eller Puds, Gulvene ferniserede; Døre og anden Trækonstruktion, forsaavidt de ikke ere oliemalede, ligeledes overtrukne med en Lak eller Fernis, saa at de hyppig kunne afvaskes. § 3. Hver Morgen, før Arbejdets Paabegyndelse, skal enhver af Sortererskerne foretage Afvaskning med en vaad Gulvklud af sin Plads, Krybben og den tilstødende Del af Væggen. En fuldstændig Rensning af Sorteringslokalerne skal finde Sted mindst 1 Gang ugentlig. § 4. Hver Gang Kludene udheldes i Krybberne, skulle de før Sorteringen overstænkes med 5 pCt. Karbolvand. § 5. Oplagsrummene for Ben skulle være forsynede med Betongulv og Apparater til Udskylning med Afløb til Kloak. § 6. Et trykt Exemplar af disse Bestemmelser skal findes opslaaet i hvert Arbejdslokale.

15 Jan.

Reglement for mindre Kludeforretninger i Kjøbenhavn (saadanne, der drives i Butik og i Henhold til Bevilling efter Næringslovens § 51).

§ 1. Kludelageret skal være et fra Butik og Beboelse særskilt Rum, i hvilket der er sørget for Luftfornyelse ved direkte Adgang til fri Luft. Gulvet skal være uigjennemtrængeligt for Fugtighed (Betongulv, ferniseret, tætsluttende Bræddegulv, Murstengulv). Væggene og Lofterne maa kun, hvor Oplaget findes i Skur, dannes af raa Brædder; i alle andre Tilfælde skulle de være saaledes udstyrede, at de tillade hyppig Rensning (Oliemaling, Fernis eller Lak paa Træ eller Puds). § 2. Butikens Vægge og Loft skulle være pudsede samt oliemalede eller hvidtede. I sidste Tilfælde skal ny Hvidtning foretages mindst 1 Gang aarlig. § 3. Sortering maa ikke foregaa i Beboelsesrum. I Butik eller Lagerrum tillades den kun, hvor den hidtil har fundet Sted. Hvor der findes et fra Butik, Beboelse og Lagerrum særskilt Lokale til Sortering, skal dette være ventileret. Vægge

og Loft skulle være oliemalede paa Træ eller Puds, Gulvene ferniserede, Døre og anden Trækonstruktion, forsaavidt de ikke ere oliemalede, ligeledes overtrukne med en Lak eller Fernis, saa at de hyppig kunne afvadskes. § 4. Familiens Soverum maa ikke ved Dør eller Lem staa i Forbindelse med Kludelageret eller Sorteringslokalet. Det samme gjælder om Køkkenet. § 5. En fuldstændig Rensning af Boutik, Lagerrum og Sorteringslokale skal finde Sted mindst 1 Gang maanedlig. § 6. Kludene maa ikke henligge i Bunker paa Gulvet. Strax efter Indkjøbet stoppes de i dertil bestemte hele Sække, som i Forvejen ere dypede i en 5 pCt. Karbolsyreopløsning. I dette Øjemed bør en Beholder med denne desinficerende Opløsning altid findes i Lokalet. § 7. Før Sorteringen stænkes Kludene, efter at være udtagne af Sækkene, med den nævnte Opløsning; efter endt Sortering fyldes de atter i Sække, som ere desinficerede i Opløsningen. § 8. Klude fra Lossepladser og Skarnkasser (vaade Klude) maa ikke modtages uden Sundhedskommissionens forud indhentede Tilladelse. § 9. Opkøbere af Klude, der ikke have Oplagsrum af en passende Beskaffenhed, skulle hyppig aflevere de af dem opkøbte Klude til Oplagene, mindst 2 Gange ugentlig, og da Onsdag og Lørdag. Det er dem forbudt at opbevare Kludene i deres Beboelseslejligheder. § 10. Ben maa ikke opbevares i Boutiken eller Lejligheden, men skulle hensættes i en indvendig tjæret Tønde med Laag paa et dertil bestemt Sted i Gaarden. Ben maa kun modtages tilkjøbs i tør og kogt Tilstand. § 11. Gammelt Brød skal opbevares i Blik- eller Zinkkasser med Laag. § 12. Fødemidler for Mennesker maa ikke i nogen Form forhandles eller opbevares i Boutiken. § 13. Et trykt Exemplar af disse Bestemmelser skal findes opslaaet i Butiken.

Kgl. Resol., hvorved det paa Justitsministeriets derom 23 Jan. nedlagte Forestilling bifaldes:

1) at der maa oprettes tvende nye Apotheker, det ene paa Vesterbro i det Kvarter, der begrænses af Re-

23 Jan.

ventlowsgade, Ny Stormgade, Viktoriagade og Istedgade, det andet i det Kvarter, der begrænses af Gyldenløvesgade, Nansensgade, Ahlefeldtsgades nordøstlige Side inklusive og Nørrevoldgades vestlige Side, under de i de allerhøjeste Resolutioner af 23de December 1842 og 16de Juni 1876 bestemte Vilkaar, og 2) at det i vedkommende Bevillinger betinges, at de skulle træde ud af Kraft, saafremt Bevillingshaverne ikke inden 1 Aar fra Bevillingens Dato maatte have tilendebragt Apothekets Anlæg og Indretning, eller saafremt de ikke opfylde den dem paahvilende Forpligtelse til at holde en examineret Medhjælper, eller endelig saafremt de ikke holde sig de i Henseende til Apothekerelevers Antagelse og Uddannelse ved allerhøjeste Resolution af 17de November 1882 givne Regler efterrettelige.

6 Febr.

Overenskomst mellem Kjøbenhavns Magistrat og Kjøbenhavns Telefonselskab om Tilladelse for dette til at benytte Stadens Veje og Gader til Anlæg af Telefonledninger paa nedenstaaende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Betingelser:

§ 1. Forinden nogen Del af Anlægget begyndes, skal Selskabet til Magistraten indsende saavel en Generalplan som detaillerede Arbejdsplaner for samme i det Omfang, Magistraten maatte forlange, og vil ingen Del af Anlægget kunne paabegyndes, forinden Magistraten har approberet Planerne. § 2. Naar der efter Magistratens Skjøn skulde opstaa væsentlige Ulemper ved en Gang tilladte og anbragte Pælelinier, kan Magistraten forlange disse flyttede; ligesaa kan Magistraten paa Strækninger, hvor den maatte finde Pælelinier mindre heldige, fordre disse ombyttede med underjordiske Linier. Fremdeles skal Selskabet paa Magistratens Forlangende foretage saadanne Forandringer ved Ledningerne, der ere en Følge af Omlægning eller Forandring af Gader, Veje m. v., hvorigjennem Ledningerne gaa, eller af Vand-, Gas-, Kloak-, Telegraf- eller andre elektriske Ledningers Nedlægning, Eftersyn og Reparation eller af andre Arbejder, samt forlægge Ledningerne til andre Gader, naar saadant paa

Grund af Forandringer i Gadenettet eller andre kommunale eller offentlige Foranstaltninger anses for nødvendigt. § 3. Københavns Magistrat vil benytte de Midler, der staa til Sammes Raadighed, for at beskytte de paa Stadens Veje og Gader oprettede Telefonforbindelser mod Beskadigelser og støtte Selskabet i dets Bestræbelser i saa Henseende. Telefon-Selskabet har intet Krav paa Erstatning for den Skade, som maatte blive tilføjet dets Ledninger, eller for den Standsning i Brugen af Telefonledningerne, som maatte foranlediges ved kommunale eller andre offentlige Anlæg og Foranstaltninger, og det er pligtigt at erstatte al Skade, som dets Arbejder og Anlæg maatte foraarsage paa alt eksisterende Anlæg, saasom paa Vand-, Gas- eller andre Ledninger, Kloaker, Sporveje etc., Telegraf- eller andre elektriske Anlæg. § 4. De underjordiske Ledninger lægges som Regel ikke mere end 2 Fod under Terrainets Overflade. Efter Lægningen tilkastes Gravingen hurtigst muligt og Fyldningen stemples omhyggelig i Lag af ikke over 6" Tykkelse. Derefter istandsættes Vejbanen i fuldstændig god Stand over Gravingen, om fornødent med Anvendelse af noget nyt Materiale. Al Brolægning sættes i grovt, skarpt Sand, der skal naa indtil 15" under den færdige Brolægnings Overkant. § 5. Ledningerne lægges overalt saaledes, at de ikke kolliderer med de eksisterende Vand-, Gas-, Kloak-, Telegraf- eller andre elektriske Ledninger. Forøvrigt skal Selskabet ved Udførelsen og senere Vedligeholdelsesarbejder rette sig efter de Anvisninger og Paalæg, der i hvert enkelt Tilfælde blive givne af Brolægningsinspektøren, hvis Paalæg kunne indankes for Magistraten, ved hvis Afgjørelse det skal have sit Forblivende. Forinden Arbejdet paabegyndes paa hver enkelt Strækning, der tages i Arbejde, skal derom 3 Dage forinden ske Anmeldelse til Brolægningsinspektøren, der paa Stedet nærmere anviser den Linie, som Ledningen i Gaden skal følge, og som paaser, at de anvendte Materialier ere gode og forsvarlige, samt at Arbejderne i det Hele taget udføres efter den approberede Plan. Til Anlæg af Sideledninger fra den underjordiske Hovedledning maa

1889.

6 Febr.

Magistratens Samtykke i hvert enkelt Tilfælde indhentes.

§ 6. Selskabet skal til enhver Tid vedligeholde sine underjordiske Ledninger og Vejbanen over disse i 1 Alens Brede i forsvarlig Stand, saaledes som det af Magistraten fordres, og ufortøvet afhjælpe alle Mangler ved Vejbefæstelsen, som paaankes af Politiet eller Brolægningsinspektøren; i modsat Fald blive de afhjulpne af Magistraten for Selskabets Regning. Under denne Vedligeholdelse skal dog ikke være indbefattet den Fornyelse med nyt Materiale, der kan blive nødvendig paa Grund af Slidet paa Vejbanen, i hvilken Henseende Magistratens Skjøn skal være afgjørende. De Materialier, som ere fornødne til det første Anlæg saavel som til fremtidige Vedligeholdelsesarbejder, maa ikke oplægges paa offentlige Gader, Veje eller Pladser, men skulle tilføres efterhaanden i tilberedt Stand. Det er dog en Selvfølge, at Arbejdet ved Nedlægningen af underjordiske Kabler saa vidt muligt ordnes saaledes, at Forbindelsen med den alt nedlagte Del af Linien ikke overskjæres.

§ 7. Den Telefonselskabet herved indrømmede Tilladelse til at benytte Stadens Veje og Gader til Anlæg af Telefonledninger gjælder for et Tidsrum af 30 Aar, regnet fra 1ste Januar 1888. Ved Tilladelsens Ophør maa Anlægget fjernes, medmindre der med Kommunen sluttes anden Overenskomst.

§ 8. Telefonselskabet betaler til Københavns Kommune en aarlig Afgift, der for Aarene 1888—92 bestemmes til 7000 Kr. aarlig og derefter fastsættes af Kommunalbestyrelsen for 5 Aar ad Gangen, efter at der forinden er givet Telefonselskabet Lejlighed til at udtale sig. Afgiften indbetales kontant med 7,000 Kr. for Aaret 1888 ved den endelige Ordning af denne Sag og derefter med 3,500 Kr. ved Udgangen af hvert Halvaar for det forløbne Halvaar.

§ 9. Den nuværende Betaling for Telefonabonnement kan ikke uden Magistratens Samtykke forhøjes.

§ 10. Saafremt Selskabet paa nogen Maade, som Magistraten anser for væsentlig, skulde misligholde sine Forpligtelser overfor Kommunen, er Tilladelsen forbrudt.

§ 11. Sin Ret efter foranstaaende Bestemmelser kan Selskabet ikke uden Kommu-

nalbestyrelsens Samtykke overdrage til nogen Anden. § 12. Med Hensyn til Fortolkningen af nærværende Bestemmelser er Københavns Telefonselskab underkastet den samlede Magistrats Kjendelse. (Jfr. B. F. XLIX, 184—92, 1207—12.)*

Bekjendtgjørelse fra Justitsmin. om, at det paa 6 Febr. Sammes derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har behaget Hans Majestæt Kongen under 5te d. M. allernaadigst at bifalde:

at de ved Gamle Kongevejs søndre Side langs Strækningen ved St. Jørgens Sø beliggende Ejendomme Matr. Nr. 126 og 127 af Frederiksberg By og Sogn fra den 1ste April d. A. at regne henlægges fra Frederiksberg Birk til Staden Københavns Jurisdiktion.**)

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i København, 8 Febr. (Jfr. B. F. XLIX. 975—79, 1153—54, 1240—41.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra den 1ste Januar d. A. tillægges Stadslægen i København i aarlig Gage 5,000 Kr., der stiger efter hvert 5te Aars Forløb med 500 Kr. indtil 6,500 Kr., saaledes at den første Lønningsstigning for den nuværende Stadslæge indtræder 5 Aar efter Dagen for dennes Ansættelse den 1ste Oktober 1886, har Hr. Overpræsidenten i behagelig Skrivelse af 24de f. M. indstillet, at der meddeles Stadsfæstelse paa den saaledes vedtagne Forandring i Vedtægten for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Bestemmelser. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efter-

*) Ved Kommunalbestyrelsens Beslutning af 12. Dec. 1892 fastsattes Afgiften for Aarene 1893—97 til 9,000 Kr. aarligt (se B. F. LIII. 848—50). I Henhold til det ved Sammes Beslutning af 11. Dec. 1893 meddelte Samtykke indtraadte Københavns Telefon-Aktieselskab i Københavns Telefonselskabs Rettigheder og Forpligtelser efter ovennævnte Overenskomst. (Se B. F. LIV. 1138—43)

***) Jfr. Raadstue-Plakat af 24. Sept. 1888.

1889.

8 Febr. retning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligt melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

16 Febr. **Reglement for Anvendelsen af de Papirsorter, som skulle benyttes til de under Magistratens forskjellige Afdelinger forekommende Expeditioner, Udfærdigelser m. m.**

Til Brug for Kjøbenhavns Kommune anvendes det til Benyttelse i Statstjenesten autoriserede Papir efter nedenstaaende Regler, idet det dog overlades til vedkommende Magistratsafdelings Skjøn, om der ikke til enkelte Protokoller eller Akter, som paa Grund af særlige ved Embedet herskende Forhold kunne være udsatte for ekstraordinært Slid, bør anvendes noget bedre Papir, end den opførte Kvalitet angiver. Stofklasse I Styrkeklasse I anvendes til følgende almindelige Udfærdigelser: a. Skjøder og Adkomstdokumenter vedrørende Kommunens Ejendomme. b. Obligationer for Udlaan af Kommunens, Stiftelsers, Legaters eller Kirkers Midler. c. Dokumenter, udstedte af Private overfor Kommunen, vedrørende faste Ejendomme eller Tiender. Desuden til: Stadskonduktørembedets Maalebrevprotokol, Matrikulregistre, Maalebreve og Maalebrevsudskrifter. Stofklasse I Styrkeklasse II anvendes til følgende almindelige Protokoller og Akter: a. Samtlige Journaler for Sagers Expedition, Referat, Resolutions-, Kjendelses- og vigtigere Forhandlingsprotokoller. b. Kasse- og Regnskabsvæsenets autoriserede Journaler og Hovedbøger samt Kasse- og Kontrakassebøger. c. Beskikkelser for Bestillingsmænd. Desuden til: 1. Firmaregistrene. 2. Protokol over borgerlige Vielser og Udskrifter heraf. 3. Borgerskabsprotokoller. 4. Protokoller til Notering af Stadens Laan. 5. Protokol over arvingløse Kapitaler. 6. Skattekontorets Jordebøger, Skatte-, Afgifts- og Oppebørselsprotokoller. 7. Stadskonduktørembedets Blanketter til Skatteberegninger, Situationsplaner og vigtigere Attester. 8. Bidstrup Godsens Jordebog, Fæsteprotokol samt Skovdistriktets Skovnings-, Kultur- og Skovforbedringsprotokoller. 9. Fattigvæsenets Protokoller

over ydet Fattighjælp (Distriktsforstandernes Protokoller indbefattede) samt Afhøringer vedrørende fast Hjælp. 10. Fattigvæsenets Skifte- og 11. Licitationsprotokoller. 12. Bygningsattester. Stofklasse II Styrkeklasse III anvendes til følgende almindelige Protokoller og Akter: Alt beskrevet Papir, der er bestemt til varig Opbevaring i Akterne, saasom: a. Almindeligt Skrivpapir til Korrespondancen saavel med Ministerierne og andre Autoriteter som med Private (forsaavidt der ikke i sidstnævnte Øjemed anvendes Blanketter af ringere Kvalitet). b. Koncepter, som opbevares. c. Vigtigere Attester, Skemaer, Lister og Blanketter. d. Haandskrevne Kopibøger. e. Ikke autoriserede Journaler, Hoved-, Kasse- og Aktivbøger vedrørende Kasse- og Regnskabsvæsenet, forsaavidt ikke anden Regel ovenfor er given. f. Indtægts- og Udgiftsordrer. Anm. Til Registrene til samtlige i Reglementet nævnte Protokoller anvendes i Almindelighed samme Papir som til disse selv. — Tillægsbestemmelser. 1. Til Kopibøger — Fattigvæsenets dog undtagne — ved hvilke Maskinkopiering bruges, bliver at anvende japanesisk Silkepapir, til Registrene Papir af Stofklasse I, Styrkeklasse II. 2. For Fremtiden anvendes Papir i Propatriaformat, d. e. 13×16 Tommer in plano, som Regel til alt Korrespondancepapir og alt løst Aktpapir, og, saavidt gjørligt, til særlige Dokumenter og Udfærdigelser. 3. Alle Protokoller, Journaler, Registre og andre Bøger indbindes forsvarligt, forinden de tages i Brug; til Heftningen anvendes Hørgarn, ikke Metaltraad. 4. Det overlades til Magistratens enkelte Afdelinger at træffe Bestemmelse om, hvilket Papir der skal anvendes til de under hver Afdeling forekommende Akter, Udfærdigelser, Protokoller, Skemaer o. s. v., som ikke ere anførte i det ovenstaaende, samt om Beskaffenheden af Trykpapir, Konvoluter, Indpakningspapir, Blæk og Farvestoffer. 5. De i nærværende Reglement givne Bestemmelser ere ikke til Hinder for, at det allerede anskaffede Papir forbruges, eller at allerede paabegyndte Protokoller udskrives, eller for, at der til Korrespondance med Udlandet anvendes de hidtil brugte

1889.

16 Febr. Papirsorter i dertil egnede Formater. Dette Reglement træder i Kraft fra den 1ste April 1889.

22 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i København (Jfr. B. F. XLIX. 835—43. 1202—4. 1261.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra den 1ste Januar d. A. at regne paa Stadsingeniørens Kontor ansættes: 1. en Ingeniør med Gage som Fuldmægtig, nemlig 2,000 Kr., som Begyndelsesgage og denne stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 3,000 Kr., og 2. en Assistent, der lønnes med 1,400 Kr. strax, hvilken Gage stiger med 200 Kr. hvert 3. Aar indtil 2,000 Kr., har Hr. Overpræsidenten i behagelig Skrivelse af 12. d. M. indstillet, at der meddeles Stadfæstelse paa den saaledes vedtagne Forandring i § 5 i det under 11. August 1886 stadfæstede Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30. December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstlig melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

25 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved vedtages følgende Bestemmelser om Bøndervognes Holden paa Københavns Torve:

§ 1. De offentlige Pladser, hvorpaa det skal være Landboerne tilladt at holde med Vogn for at fodre deres Heste, bestemmes herved i Henhold til Tillæg til Politivedtægten af 23de August 1888 til fra 1ste Maj 1889 at regne at være følgende: Hauserplads, Kulturvet, Vandkunsten, det ny Halmtorv og Kristianshavns Torv. § 2. Tiden, hvori der maa holdes paa de nævnte Pladser, er fra om Morgenen indtil Kl. 3 Eftermiddag. § 3. I Henseende til Ordens Overholdelse ere de Paagjældende underkastede de Forskrifter, som herom gives af Politiet. § 4. Magistraten overdrager til en eller flere Mænd den udelukkende Beføjelse til paa bemeldte Pladser at betjene de holdende

Vogne. Den Afgift, som disse Mænd derfor ville have at ²⁵ Febr. erlægge til Stadens Kasse, bestemmes af Magistraten. (Se B. F. XLIX. 1242—53, jfr. 1154—67.)

Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura.

1 Marts.

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: 1. Kapitel. Handelsregistre. § 1. I Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæder skal der af Magistraten og andetsteds af Politimesteren føres et Handelsregister, i hvilket bliver at indføre de Anmeldelser, som omhandles i denne Lov, eller hvis Optagelse i Registret ellers maatte blive lovhjemlet. § 2. Anmeldelse til Handelsregistret skal ske skriftlig og være ledsaget af den anordnede Betaling for Registrering og Kundgjørelse. For saa vidt Anmelderne ikke give personligt Møde for Registreringsmyndigheden, skulle deres Underskrifter være notarielt bekræftede. § 3. Fyldestgør en Anmeldelse ikke Lovens Forskrifter, eller indeholder den noget, hvis Indførelse i Registret ikke er lovhjemlet, skal Anmeldelsen afvises. Er Adresse opgivet, skal Registreringsmyndigheden snarest muligt meddele Anmelderen Underretning om Afvisningen og Grunden til samme. Finder Anmelderen Afvisningen ubeføjet, kan han rette sin Anke derover til Justitsministeren, som da afgjør Sagen, uden at Vedkommendes Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang derved indskrænkes. § 4. Den Myndighed, som forestaar Handelsregistrets Førelse, skal uopholdelig paa Anmelderens Bekostning lade enhver i Registret indført Anmeldelse indrykke i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt udenfor Sjællands Stift tillige i vedkommende Stiftstidende. Kundgjørelsen skal, naar ikke andet særligt er fastsat i Loven, omfatte Anmeldelsens hele Indhold, men ikke de samme vedlagte Bilag. Ved offentlig Foranstaltning skal en for hele Riget fælles Samling af de kundgjorte Anmeldelser efterhaanden udgives og snarest muligt forsynes med Aarsregister. § 5. De nærmere Regler om Handelsregistrets Førelse gives ved

1 Marts.

kgl Anordning. Justitsministeren kan træffe fornøden Bestemmelse om de i § 4 omhandlede Kundgjørelser og om Betaling for dem samt om Udgivelsen af den sammesteds ommeldte Samling. § 6. Antager Nogen, at en i Handelsregistret optaget Anmeldelse er ham til Skade, hører Spørgsmaalet om Anmeldelsens Udslettelse under Domstolenes Afgjørelse. Saadanne Sager behandles som Handelssager. § 7. Det, som overensstemmende med denne Lov er blevet registreret og kundgjort i nogen af de i § 4 nævnte Tidender, skal anses for at være kommet til Trediemands Kundskab, saafremt Omstændighederne ikke give Grund til at antage, at han hverken har eller burde have været vidende derom. Saalænge saadan Kundgjørelse ikke har fundet Sted, kan det Forhold, der er eller skulde have været anmeldt, ikke gjøres gjældende mod Trediemand, medmindre det bevises, at han har havt Kundskab derom. — Andet Kapitel. Firma. § 8. Enhver, der driver Handel (jfr. § 35), Haandværksnæring eller Fabriksvirksomhed, er i Henseende til det Navn, hvorunder Forretningen drives og Underskrift med Hensyn til samme meddeles (Firma), underkastet de nedenstaaende Bestemmelser. § 9. Enkeltmands Firma skal indeholde hans Efternavn med eller uden Fornavn. Det maa ikke indeholde noget, som antyder et Selskabsforhold eller, at Ansvarer er begrænset. Et ansvarligt Selskabs Firma skal, naar ikke alle Medlemmers Navne ere optagne i samme, indeholde mindst et Medlems Navn samt et Tillæg, der antyder et Selskabsforhold. Et Kommanditselskabs Firma skal indeholde mindst et fuldt ansvarligt Medlems Navn med et Tillæg, der antyder et Selskabsforhold eller, forsaavidt Kommanditisternes Indskud er fordelt paa Aktier, betegner Selskabet som et Kommanditaktieselskab. I et ansvarligt Selskabs eller Kommanditselskabs Firma maa ikke optages Navnet paa andre Personer end fuldt ansvarlige Medlemmer eller Noget, der gaar ud paa at begrænse Ansvarer for Selskabets fuldt ansvarlige Medlemmer. Et Aktieselskabs Firma skal betegne Selskabets Egenskab af Aktieselskab. Andre Selskaber med be-

grænset Ansvar skulle i deres Firma optage et Virksomheden betegnende Udtryk; saadant Firma maa ikke indeholde noget Personnavn. § 10. Ingen maa i sit Firma uden Hjemmel optage Andenmands Navn eller Navnet paa Andenmands faste Ejendom. Et Firma maa ikke indeholde Angivelse af Foretagender, der ikke staa i Forbindelse med Forretningen; ejheller maa et Firma, som angiver en bestemt Art af Forretning, bibeholdes uforandret, naar denne er væsentlig forandret. De i Registret for samme Kommune indførte Firmaer skulle tydelig adskille sig fra hverandre. Den, som anmelder et Firma, hvori hans Navn findes, skal derfor, naar det samme Firma allerede er indført i Registret for nogen Anden i samme Kommune, ved et Tillæg til sit Navn eller paa anden Maade tydeligt adskille sit Firma fra det ældre. Den, som uden at gjøre Firma-Anmeldelse, vil drive Forretning under eget Navn, jfr. § 16, maa ikke ved Tilføjelser, Udeladelser eller Ændringer i den hidtil brugte Benævnelse forsætlig efterligne indregistrerede Firmaer, som indeholde det samme Navn. § 11. Enke, som fortsætter sin afdøde Mands Forretning, samt Ægteemand, som fortsætter den af hans Hustru før eller under Ægteskabet drevne Forretning, kan benytte Firmaet uforandret. Arvinger, som med fuldt personligt Ansvar fortsætte den Afdødes Forretning, have samme Ret, saafremt den Afdøde har tilladt det, eller naar han er død uden at have taget anden Bestemmelse, alle Arvinger samtykke deri. § 12. Indtræder Nogen som Medlem i en bestaaende Forretning, der hidtil har været drevet af Enkeltmand, et ansvarligt Selskab eller et Kommanditselskab, kan Firmaet vedblivende føres uforandret. Det samme gjælder, hvis et Medlem udtræder af et ansvarligt Selskab eller af et Kommanditselskab; dog maa hans Navn ikke bibeholdes i Firmaet, medmindre han har tilladt det, eller, hvis han er død uden at have taget anden Bestemmelse, alle hans Arvinger samtykke deri. § 13. Udenfor de ovennævnte Tilfælde kan Overdragelse af Firma ikke finde Sted. Dog skal det ved Overdragelse til Enkeltmand, ansvarligt Selskab eller Kom-

1 Marts

manditselskab af en af de i § 12 omhandlede Forretninger være tilladt at vedtage, at den nye Indehaver bibeholder Firmaet med et Tillæg, som antyder Efterfølgerforholdet.

§ 14. Er det vedtaget i et ansvarligt Selskab, at Retten til at tegne Firmaet kun kan udøves af flere Medlemmer i Forening, bør de, som ere berettigede til at tegne Firmaet, tillige underskrive deres Navne. Firmategning for et Aktieselskab eller andet Selskab med begrændset Ansvar bør være ledsaget af Underskrift af dem, der ere berettigede til at tegne Firmaet.

§ 15. Stilles en Forretning under Bestyrelse af Tillidsmænd (Likvidatorer, Administratorer) med Ret for dem til at tegne Firmaet, eller fortsættes en Forretning efter Indehaverens Død midlertidig af Arvingerne, bør Firmategningen ske paa saadan Maade, at det forandrede Forhold deraf fremgaar.

§ 16. Anmeldelse af Enkeltmands Firma er en frivillig Sag — jfr. dog § 21 — men alle andre Firmaer skulle anmeldes, forinden Forretningen træder i Virksomhed; Anmeldelsen gjøres til Handelsregistret i den Kreds (§ 1), hvor Forretningskontoret findes. Det Anførte gjælder ogsaa, naar der oprettes en under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdeling (Filial); ligger Filialen ikke i samme Kreds som Hovedkontoret, skal vedkommende Myndighed snarest muligt efter Anmeldelsens Registrering bekjendtgjøre Anmeldelsen i den Berlingske politiske og Avertissementstidende og oversende den til Optagelse i Handelsregistret og Kundgjørelse i vedkommende Stiftstidende paa det Sted, hvor Filialen er beliggende. Udenlandsk Forretnings Filial betragtes som selvstændig Forretning og skal anmeldes af sin Bestyrelse. Forsaavidt angaar Aktieselskaber og andre Selskaber med begrændset Ansvar, paahviler Anmeldelsespligten Selskabets Bestyrelse; for andre Selskabers Vedkommende paahviler den samtlige fuldt ansvarlige Medlemmer. Anmeldelsen skal være underskrevet af samtlige anmeldelsespligtige Personer.

§ 17. Anmeldelse af Enkeltmands Firma, naar saadan finder Sted, skal foruden Firmaet angive: 1) hans fulde Navn og Bopæl, 2) Forretningens almindelige Be-

skaffenhed samt 3) den Kommune, hvor Forretningskontoret (Filiale) findes. § 18. Et ansvarligt Selskabs Anmeldelse skal foruden Firmaet angive: 1) samtlige Medlemmers fulde Navn og Bopæl, 2) Forretningens almindelige Beskaffenhed, 3) den Kommune, hvor Forretningskontoret (Filiale) findes, og, saafremt ikke hvert enkelt Medlem har Ret til at tegne Firmaet, 4) hvem saadan Ret tilkommer, samt om denne Ret kun kan udøves af flere i Forening. Det samme gjælder om Kommanditselskabers Anmeldelse, dog at denne tillige skal indeholde en udtrykkelig Angivelse af denne Selskabets Egenskab og, hvis det er et almindeligt Kommanditselskab, Oplysning om hver enkelt Kommanditists Navn og Indskud, eller, hvis det er et Kommanditaktieselskab, en med Selskabets Vedtægter bilagt Meddelelse om de i § 19 under 1 og 4 til 7 omhandlede Punkter. Derhos skal som Bilag vedlægges en Erklæring fra Kommanditisterne eller, forsaavidt tilstrækkelig Legitimation foreligger, fra deres Tilsynsraad om, at Anmeldelsen sker med deres Samtykke. Kommanditisternes Navne og Beløbet af deres Indskud bekendtgjøres ikke. § 19. Et Aktieselskabs Anmeldelse skal foruden Firmaet angive: 1) Vedtægternes Dato, 2) Forretningens Art, 3) den Kommune, hvor Forretningskontoret (Filiale) findes, 4) den tegnede Aktiekapitals Størrelse og Fordeling i Aktier, 5) om Aktierne ere udstedte paa Navn eller til Ihændebarer, 6) om Aktierne ere fuldt indbetalte og i modsat Fald, naar Indbetaling kan kræves, 7) om Bekjendtgørelser til Medlemmerne skulle ske i offentlige Tidender, og i saa Fald i hvilke, 8) Bestyrelsesmedlemmernes fulde Navne og Bopæl, 9) hvem af disse der er berettiget til at tegne Selskabets Firma. Med Anmeldelsen skal som Bilag følge Selskabets Vedtægter samt behørig Legitimation for Bestyrerne. § 20. Hvad der i § 19 er fastsat om Anmeldelse af et Aktieselskabs Firma, finder tilsvarende Anvendelse paa andre Selskaber med begrænset Ansvar, saaledes at der i Anmeldelsen skal meddeles Oplysning om de Bestemmelser, som maatte være vedtagne angaaende Medlemmernes Ansvar ligeoverfor Tre-

1 Marts.

diemand. § 21. Sker Forandring i noget Forhold, hvorom Tilførsel er gjort i Handelsregistret, eller indtræder, ogsaa hvor Anmeldelse ikke tidligere har fundet Sted, noget af de i §§ 11—13 og 15 omhandlede Forhold, skal Anmeldelse herom snarest muligt gøres under Iagttagelse af Forskrifterne om Fremgangsmaaden ved Anmeldelse af Firma; dog behøver Forandring af Bopæl ikke at anmeldes. Foregaar der ellers nogen Forandring i Vedtægterne for et af de i § 19 jfr. § 18, 2det Led og § 20 omhandlede Selskaber, skal Dagen for den besluttede Forandring anmeldes og et Exemplar af Beslutningen vedlægges. Naar Forretningen ophører, paahviler Anmeldelsespligten Enhver, som paa den Tid var Indehaver af eller ansvarlig Deltager i samme eller, forsaavidt angaar Aktieselskab eller andet Selskab med begrænset Ansvar, Medlem af dets Bestyrelse. Døer Indehaveren af en Forretning, paahviler Anmeldelsespligten hans Bo; ophører et ansvarligt Selskab paa Grund af et Medlems Død, paahviler Anmeldelsespligten saavel de andre ansvarlige Medlemmer som den Afdødes Bo. Naar der er Spørgsmaal om andre Forandringer end Forretningens Ophør, paahviler Anmeldelsespligten Enhver, som efter Forandringen er Indehaver af eller ansvarlig Deltager i Forretningen eller, forsaavidt angaar Aktieselskab eller andet Selskab med begrænset Ansvar, Medlem af dets Bestyrelse. Flyttes Forretningen til en anden Kommune, eller forandres selve Firmaet, skal tillige fuldstændig Firmaanmeldelse gøres. Er det ved Dom blevet afgjort, at en Anmeldelse ikke burde have været optagen i Handelsregistret, eller at et Forhold, hvorom Tilførsel er gjort i dette, er forandret eller ophørt, skal der herom paa Forlangende af nogen af Parterne i Registret optages en Bemærkning, der bliver at kundgjøre overensstemmende med § 4. I Tilfælde af Konkurs skal Skifteretten foranledige tilført Handelsregistret en Bemærkning om Konkursbehandlings Aabning og Ophør. § 22. Samtidig med, at et Firma anmeldes, skulle de, der ere berettigede til at tegne Firmaet, egenhændigt indskrive Firmategningen i Handelsregistret

eller i et særligt Tillæg til dette, forsaavidt saadan Firma-¹ tegning ikke er meddelt paa Anmeldelsen. Paa samme Maade forholdes, naar der sker Anmeldelse om, at Nogen faar Ret til at tegne et tidligere anmeldt Firma. § 23. Den, som overtræder Bestemmelserne i §§ 9—13, eller som undlader at gjøre nogen oven foreskreven Anmeldelse eller, naar hans Anmeldelse er bleven afvist eller slettet af Registret, undlader at gjøre ny Anmeldelse, straffes med Bøder fra 5 til 500 Kr. § 24. De i § 23 ommeldte Sager behandles som offentlige Politisager saaledes, at de i Kjøbenhavn, naar ikke Forseelsen erkjendes af den Sigtede, stedse blive at henvise til Behandling i Overensstemmelse med de for Lov af 11te Februar 1863 for offentlige Politisager gjældende Regler. — Tredie Kapitel. Prokura. § 25. Har Indehaveren af et under denne Lovs Bestemmelser henhørende Firma givet Nogen en Fuldmagt, der udtrykkelig betegner sig som Prokura, eller har han paa anden Maade betegnet Nogen som sin Prokurist, er denne bemyndiget til i alt, hvad der hører til Driften af Fuldmagtgiverens Forretning, at handle paa hans Vegne og tegne Firmaet. Dog maa Prokuristen ikke uden udtrykkelig Bemyndigelse afhænde eller behæfte Fuldmagtgiverens faste Ejendomme. § 26. Prokura kan meddeles flere Personer saaledes, at den kun kan benyttes af disse i Forening (Kollektivprokura). § 27. Den Prokuristen i Medfør af § 25 tilkommende Beføjelse kan ikke med Retsvirkning ligeoverfor godtroende Trediemand indskrænkes til bestemt Tid eller paa anden Maade begrænses. § 28. Prokuristen bør, naar han meddeler Underskrift, til Firmaet føje et Tillæg, der antyder Prokuraforholdet (per procura, p. p. eller anden Forkortelse af disse Ord), samt tillige undertegne sit Navn. Ved Kollektivprokura bliver at iagttage, hvad der med Hensyn til Antallet af Underskrifter er foreskrevet ved Prokuraens Meddelelse. § 29. En Prokurist kan ikke overføre Prokuraen til en Anden. § 30. Prokura kan til enhver Tid tilbagekaldes. Fuldmagtgiverens Død medfører ikke Prokuraens Ophør. § 31. Prokura kan af

1889.

1 Marts.

Fuldmagtgiveren anmeldes til det Handelsregister, hvori Firmaet er indført, eller i Tilfælde af frivillig Anmeldelse, vilde være at indføre, men maa i saa Fald ikke indeholde nogen Begrænsning eller noget Forbehold, der ikke er hjemlet ved §§ 25 og 26. Samtidigt med, at Prokuraen anmeldes, skal Prokuristen tegne Firmaet og sin Underskrift i Handelsregistret eller i et særligt Tillæg til samme, forsaavidt det ikke er sket paa Anmeldelsen. § 32. Forandringer i eller Tilbagekaldelse af en anmeldt Prokura skal anmeldes til Handelsregistret. — Fjerde Kapitel. Almindelige Bestemmelser. § 33. Ved Anvendelsen af Bestemmelserne i denne Lov bliver følgende at iagttage: a) Ved Kommanditselskab forstaas et Selskab, der bestaar af et eller flere Medlemmer, som med deres hele Formue, En for Alle og Alle for En, hæfte for Selskabets Forpligtelser (fuldt ansvarlige Medlemmer), og af et eller flere Medlemmer, der kun hæfte med de Indskud eller den Aktiekapital, hvormed de til Handelsregistret anmeldes som deltagende i Forretningen (Kommanditister). Findes der i et saadant Selskab flere fuldt ansvarlige Medlemmer, er det tillige et ansvarligt Selskab. b) At der, uden at derom sker Anmeldelse til Handelsregistret, af Nogen er gjort Indskud i den paagjældende Forretning, er uden Indflydelse paa de angaaende Indehaverne af saadan Forretning, være sig Enkeltmand eller Selskab, i denne Lov indeholdte Bestemmelser. c) Som Selskab med begrænset Ansvar betragtes ethvert Selskab med vekslede Medlemsantal eller vekslede Kapital, selv om dets Medlemmer ere fuldt ansvarlige. § 34. Sager, hvorunder Indehaveren af et Firma søges i noget Forretningen vedrørende Anliggende, kunne indbringes for Forligelseskommissionen og Retten paa det Sted, hvor Forretningskontoret ifølge den til Handelsregistret afgivne Anmeldelse findes. Derhos kan i saadanne Sager Forretningskontoret med Hensyn til Forkyndelse og Varsel betragtes som Bopæl. Har Forretningen Filial paa andet Sted, og Forpligtelsen er paadragen ved dennes Bestyrelse, kan Sagen tillige indbringes for dette Steds Forligelses-

kommission og Ret, og Filialens Kontor med Hensyn til Forkyndelse og Varsel betragtes som Bopæl. § 35. Som Handlende eller lige med Handlende anses i denne Lov: a) Enhver, Enkeltmand eller Selskab, som driver Handel i Henhold til Borgerskab eller Næringsbevis paa Handel, Brændevinshandel undtagen — derunder ogsaa Forbrugs- og Produktionsforeninger o. desl., forsaauidt deres Virksomhed maa betragtes som Næringsdrift — eller som søger stadigt Erhverv ved at drive Vexeller- eller Bankforretninger, Spedition, Assuranceforretninger mod Præmie eller Assuranceagentur, samt b) Sparekasser. Undtagne ere: a) Selskaber, hvis Statuter ere fastsatte ved Lov, og b) Høkere, samt de, der drive saadan Handel, som omhandles i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 §§ 49, 50, 52 og 57. Handelsberettigede, som ikke ere anmeldelsespligtige, Aktieselskaber og Kommanditaktieselskaber, forsaauidt de ikke ere anmeldelsespligtige, samt gjensidige Forsikringsselskaber kunne dog foretage Anmeldelse til Handelsregistret og blive da i det Hele underkastede denne Lovs Bestemmelser. § 36. For Modtagelsen af de i denne Lov foreskrevne Anmeldelser og for Meddelelse af Oplysning af Handelsregistret og de ved samme beroende Aktstykker bliver der (jfr. dog § 37 Nr. 1) at erlægge nedenanførte Betalinger, som for Kjøbenhavns, Kjøbstædernes og Handelspladsernes Vedkommende tilfalde vedkommende Bys Kasse og for Landets Vedkommende Amtsfattiggassen: for en Firmaanmeldelse efter § 16 fra et Selskab 8 Kr., for en lignende Anmeldelse fra Enkeltmand samt for en Prokuraanmeldelse (§ 31) 4 Kr., for Anmeldelser i Henhold til §§ 21 og 32 2 Kr., dog registreres Anmeldelse af Ophør med en Forretning uden Betaling. I det i § 16 2det Punktum, jfr. § 21, omhandlede Tilfælde erlægges kun enkelt Gebyr. For Anmeldelser vedrørende Sparekasser samt Selskaber med vexlende Medlemsantal eller vexlende Kapital erlægges ingen Betaling. For Udskrift af Registret for et enkelt Firmas Vedkommende med alle samme angaaende Oplysninger betaales 4 Kr., for Udskrift af en

1889.

1 Marts.

enkelt Anmeldelse 2 Kr., for mundtlig Meddelelse af Oplysning for et enkelt Firmas Vedkommende 80 Øre. Alle offentlige Myndigheder, derunder indbefattet Grossereretskomite, kunne begjære Udskrifter af Handelsregistret eller mundtlig Oplysning om de i samme indtagne Forhold uden Betaling. For Notarialforretninger i Henhold til denne Lov betales 2 Kr. § 37. Denne Lov, som træder i Kraft den 1ste Juli 1889, finder ogsaa Anvendelse paa bestaaende, anmeldte eller efter denne Lov anmeldelsespligtige Firmaer med følgende nærmere Bestemmelser: 1. De blive at anmelde i Henhold til denne Lov inden 3 Maaneder efter dens Træden i Kraft. For saa vidt Anmeldelse tidligere har fundet Sted i Henhold til Lov om Benyttelsen af Firmaer samt af Fuldmagter til at underskrive per procura m. m. af 23de Januar 1862, bliver Registreringen at foretage uden Betaling. 2. De kunne anmeldes med de samme Vilkaar og Begrænsninger, hvormed de tidligere lovligt ere anmeldte, og kunne, for saa vidt de hidtil have været lovligt førte, optages i Handelsregistret, selv om de ikke fyldestgjøre Forskrifterne i denne Lovs §§ 9 og 10. Dog skal der i ethvert Fald, hvor Indehavere af en Forretning have begrændset deres personlige Ansvar, uden at dette har fundet sit Udtryk i det brugte Firma, til dette føjes Tillæget „begrænset Ansvar“ eller „limiteret“, eller, for saa vidt angaar et Aktieselskab eller Kommanditaktieselskab, et Selskabets Egenskab som saadant betegnende Udtryk. Lov om Benyttelse af Firmaer samt af Fuldmagter til at underskrive per procura m. m. af 23de Januar 1862 ophæves fra 1ste Juli 1889. Efter Udløbet af den i denne Paragrafs Nr. 1 satte Frist træde ogsaa de i Henhold til samme stedfundne Anmeldelser af Firmaer og Fuldmagter ud af Kraft. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrats 2den Afdeling ang., at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Kjøbenhavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Abel Cathrines Gade fra Istedgade til Ny Stormgade, Gaden i Forlængelse af den fra Østerbrogade udgaaende Gade, som i 1888 blev optaget i 1ste Klasse, Gaden, som udgaar fra Østerfarimagsgade Syd for Dronning Louises Hospital, Grønttorvet mellem Linnésgade, Vendersgade og Rømersgade, Istedgade i en Længde af 210 Fod forbi Valdemarsgade, Rørholmegade, Todesgade, Torvet, som dannes ved Skjæringen af Sølvgade og Østerfarimagsgade, Turesensgade fra Nansensgade til Nørresøgade, Østerbrogade paa Strækningen fra Øster voldgade til Alleerne. 2den Klasse: Gaden fra Strandpromenaden til Rosenvænget, Sibbernsvej fra Aarhusgade, 500 Fod mod Nord. Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab. (Jfr. B. F. XLIX. 1256—58.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 11 Marts. tages at fritage endel Skoler for i Aaret 1889 at udrede Arealskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug (se B. F. XLIX. 1279.)

Lov om Lærlingeforholdet.

30 Marts.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Enhver Læremester — hvorved i denne Lov forstaas enhver Haandværker, Fabrikant, Handlende eller anden Næringsdrivende, der antager Nogen til Oplæring i sit Fag, skal, forsaavidt hans Bedrift hører til bunden Næring, naar Lærlingen er under 18 Aar, sørge for, at der oprettes skriftlig Lærlingekontrakt, og at den af Øvrigheden paa det Sted, hvor han bor (i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Magistraten, paa Landet Politimesteren) forsynes med Paategning

30 Marts. om, at den er affattet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Forskrifter. Efterkommes disse Bestemmelser ikke, har Kontrakten ingen Gyldighed. Øvrigheden skal efter Indenrigsministerens Foranstaltning være forsynet med Blanketter til Lærlingekontrakter, der udleveres uden Betaling.

§ 2. Ueberrettiget til at antage Lærlinge er: 1) den Næringsdrivende, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, medmindre han har erholdt Æresoprejsning; 2) den, i hvis Bedrift eller Forretning der 3 Gange er forefaldet Standsninger (jfr. § 14 Nr. 2), som have givet Anledning til Ophævelse af Lærlingekontrakter; 3) den, der 3 Gange i Løbet af 5 Aar har gjort sig skyldig i saadanne Brud paa Lærlingekontrakter, at disses Ophævelse er bleven en Følge deraf.

§ 3. Læretidens Varighed bestemmes i Kontrakten. Den maa i intet Tilfælde overstige 5 Aar, Prøvetiden efter § 5 derunder indbefattet. Kontrakten er derhos ikke forbindende for Lærlingen længere end, indtil han har opnaaet en Alder af 20 Aar. Saafremt han da ikke vil fortsætte Lærlingeforholdet i hele det ved Kontrakten bestemte Tidsrum, er Læremesteren heller ikke længere bunden ved Kontrakten.

§ 4. Det skal ved Kontrakten nøjagtig bestemmes, hvorvidt den, der antager en Lærling, skal i Læretiden forsyne denne med Husly, Føde, Klæder, Vask og anden Fornødenhed, eller i Stedet derfor give for hans Arbejde et Vederlag i Penge, og i saa Fald, hvorledes dette skal udbetales. Kontrakten skal tillige indeholde en Bestemmelse om, hvorvidt Mesteren skal betale den i § 10 omhandlede Undervisning i en Handels- eller teknisk Skole og bestride Udgifterne ved Aflæggelse af Svendep prøve, hvor Adgang dertil haves.

§ 5. De tre første Maaneder af Læretiden anses som en gjensidig Prøvetid, i hvilken saavel Mesteren som Lærlingen, hvis han i Løbet af denne Tid har naaet 18 Aars Alderen, og ellers hans Forældre eller Værge, uden Angivelse af nogen Grund kunne forlange Kontrakten hævet. I saa Fald er ingen af Parterne berettiget til Erstatning hos den anden, medmindre udtrykkelig Bestemmelse derom

er indført i Kontrakten. § 6. Lærlingen skal vise sin Læremester Troskab. Lydighed og Ærbødighed; han skal være Mesteren til Medhjælp ved dennes Arbejde, saavidt som hans Arbejdskraft og Færdighed tilstede. § 7. Arbejdstiden for Lærlinge under 18 Aar, der ere anbragte hos Næringsdrivende, hvis Bedrift falder ind under Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabriker af 23de Maj 1873, bestemmes efter Reglerne i samme Lovs §§ 2 og 3, jfr. § 7 Stykke 2. For Haandværkerlærlinge under 18 Aar, der ikke falde ind under fornævnte Lov, maa Arbejdstiden ikke overstige 12 Timer daglig, heri beregnet 2 Timer til Hvile- og Spisetid. Der maa i Regelen ikke paalægges Haandværker- eller Handelslærlinge noget Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og Kl. 5 Morgen. Fra denne Bestemmelse kan Indenrigsministeren tilstaa Undtagelser, naar Lærlinges tilbørlige Uddannelse i visse Fag gjør det nødvendigt. § 8. Paa Folkekirkens Søn- og Helligdage maa ingen Lærling i Reglen anvendes til noget Arbejde i Mesterens Tjeneste udover Kl. 9 Formiddag. § 9. Læremesteren skal i Læretiden vaage over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og, saavidt det staa til ham, værne Lærlingen mod umoralsk Paavirkning. Han maa ikke anvende Lærlingen til Arbejder, der ere skadelige for hans Sundhed eller ikke staa i Forhold til hans Kræfter, ligesom han ordentligvis ikke maa anvende ham til andet Arbejde end det, der henhører til Faget. Kvindelige Lærlinge ere ikke Hustugt undergivne. Mandlinge Lærlinge ere Hustugt undergivne indtil det fyldte 18 Aar. § 10. Læretiden skal anvendes saaledes, at Lærlingen efterhaanden lærer det Fag, hvori han er antagen til at oplæres, saa fuldstændigt som muligt, og skal det søges bragt dertil, at han ved Udløbet af Læretiden kan aflægge Svendep prøve, hvor Adgang haves til Aflæggelsen af en saadan. I de Fag, hvor der til Svendep prøven er knyttet en theoretisk Prøve i Tegning, Udregning o. l., skal Læremesteren give Lærlingen den fornødne Tid til i en af de paa Stedet værende Handels- eller tekniske Skoler at erholde den til Udførelsen af en saadan Prøve fornødne Undervisning, samt

1889.

30 Marts.

have Tilsyn med, at Lærlingen benytter denne Undervisning paa en forsvarlig Maade. Saafremt Lærlingen, naar Læretiden er udløben, ikke aflægger Svendep prøve, har Mesteren at meddele ham et Lærebrev, indeholdende en Bevidnelse af, hvor længe han har staaet i Lære, og hvorvidt han har opnaaet Dygtighed i sit Fag. Har Mesteren ladet det mangle paa tilbørlig Omhu for Lærlingens Uddannelse, og dette er Grunden til, at Lærlingen ikke ved Læretidens Udløb er istand til at aflægge Svendep prøve eller kan erhverve Lærebrev med Attest om Duelighed, er Mesteren pligtig til at give Lærlingen Erstatning efter Voldgiftens Skjøn (jvfr. § 18). — Har Mesteren i Lærebrevet givet en vitterlig urigtig Bevidnelse, ifalder han herfor Straf efter almindelig borgerlig Straffelovs § 155. § 11. Naar en Lærling, som bor hos Læremesteren, bliver syg, er Mesteren pligtig til at besørge og bekoste Plejen og Helbredelsen, indtil Læretiden ifølge den indgaaede Kontrakt er udløben, eller denne af anden lovlig Grund ophører, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres uhelbredelig, eller noget betydeligt vedvarende Onde er tilføjet Lærlingen, skal være berettiget til at opsige Lærlingekontrakten til at ophøre 3 Maaneder efter, at det Lærlingen tilstødte Uheld er konstateret, og fra samme Tid frigjøre sig for Forpligtelsen til at sørge for Lærlingens Pleje og Helbredelse. Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsøgt af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overenskomst om at hæve Læreforholdet, frigjøres Mesteren ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde, for de ham foran paalagte Forpligtelser. Iøvrigt skulle de i Tyendelov af 10de Maj 1854 §§ 31, 32, 35 og 36 indeholdte Bestemmelser være anvendelige paa Lærlingen, der har Ophold i Læremesterens Hus, hvorhos Bestemmelsen i Tyendelovens § 31 saavel som den i det foregaaende givne Forskrift om Mesterens Ret til at opsige Kontrakten paa Grund af Lærlingens Sygdom ogsaa skal være anvendelig i Tilfælde,

hvor Lærlingen ikke har Ophold i Mesterens Hus. § 12. Forinden en indgaaet Lærlingekontrakt lovligen er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen Anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp i samme Fag. § 13. Naar en Lærling uberettiget har forladt Læren, kan han ved Politiets Foranstaltning bringes tilbage i denne, saafremt Mesteren inden 14 Dage til Politiovrigheden indgiver Begjæring derom. Tilbageførelsen bliver dog at stille i Bero, naar Lærlingen eller, hvis han er umyndig, hans Forældre eller Værge inden en af Politiet forelagt kort Frist søger Lærlingeforholdet ophævet ved Sagsanlæg eller Voldgift. § 14. Lærlingekontrakten bortfalder: 1) naar Mesteren dør; 2) naar Mesterens Bedrift eller Forretning ophæves eller paa Grund af Konkurs eller anden Aarsag standses; 3) naar Mesteren ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling; 4) naar Lærlingen uberettiget har forladt Læren, og Mesteren ikke inden 14 Dage gjør Skridt til at kræve ham tilbage eller søge Erstatning. § 15. Kontrakten kan af Mesteren hæves: 1) i Tilfælde af Lærlingens Sygdom overensstemmende med Reglen i § 11; 2) naar Lærlingen gjør sig skyldig i væsentlige Brud paa de ham ifølge Lærlingeforholdet paahvilende Pligter; 3) naar Lærlingen ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. § 16. Kontrakten kan af Lærlingen eller af Forældre eller Værge paa hans Vegne hæves: 1) naar Mesteren gjør sig skyldig i Mishandling af Lærlingen eller i andet væsentligt Brud paa sine Forpligtelser mod ham; 2) i Tilfælde af, at Mesteren flytter, nemlig, saafremt Lærlingen har Ophold i Mesterens Hus, naar Mesteren flytter i længere Afstand end 1 Mil fra den Kommune, hvori han boede eller havde sin Bedrift, da Kontrakten blev indgaaet, og, saafremt Lærlingen ikke har Ophold i Mesterens Hus, naar Flytningen medfører, at Lærlingens daglige Gang til Arbejdsstedet bliver uforholdsmæssig lang; 3) naar Mesteren er fraværende fra Forretningen i over 2 Maaneder, uden at denne under hans Fraværelse ledes af en fagmæssig uddannet Mand; 4) naar Lærlingen ved Syg-

1889.

30 Marts.

dom eller af anden Grund mister den Evne til at opnaa Uddannelse i Faget, hvoraf han ved Kontraktens Indgaaelse var i Besiddelse, eller naar Lærlingens fortsatte Uddannelse i Faget efter Lægens Skjøn medfører Fare for hans Liv eller Helbred; 5) naar en kvindelig Lærling bliver gift; 6) forsaavidt en kvindelig Lærling er i Huset hos en gift Mester, naar dennes Hustru dør eller hendes Samliv med ham ophører. § 17. Udenfor de i §§ 15 og 16 nævnte Tilfælde kan saavel Mesteren som Lærlingen eller dennes Forældre eller Værge paa hans Vegne hæve Lærlingekontrakten efter at have udredet den derfor fastsatte Erstatning (§ 18).

§ 18. Tvistigheder mellem Mester og Lærling vedrørende denne Lovs §§ 10, 15 Nr. 2 og 16 Nr. 1, 2 og 4 samt § 17 skulle afgjøres ved Voldgift, forsaavidt ikke begge Parter blive enige om en anden Fremgangsmaade. Voldgiften skal afsiges af Stedets Øvrighed som Formand (i Kjøbenhavn et Medlem af Magistraten, i Kjøbstæderne Borgmesteren og paa Landet Politimesteren) samt en af hver af Parterne valgt Mand. Den, som ønsker Voldgift afholdt, skal derom skriftlig eller mundtlig henvende sig til Formanden, som derefter berammer et Voldgiftsmøde og med en Frist af ikke over 8 Dage tilsiger Parterne at lade deres Voldgiftsmænd møde ved dette. Endelig Afgjørelse med uigjenkaldelig bindende Virkning for Parterne træffes i Mødet med Stemmefflerhed. I Tilfælde af anmeldt gyldig Udeblivelsesgrund for en af Voldgiftsmændene, samt naar Formanden finder det nødvendigt for Sagens rigtige Afgjørelse, udsættes Mødet, dog ikke mere end een Gang og ikke ud over 8 Dage. Saafremt en af Voldgiftsmændene udebliver uden saadan Anmeldelse, kan Sagen afgjøres af Formanden og den anden Voldgiftsmand. Ved Voldgiftsafgjørelsen kan Kontrakten ophæves, ligesom der kan tilkjendes den skadelidende Part Erstatning. § 19. Den Næringsdrivende, der overtræder Bestemmelserne i §§ 1—2 eller 12, straffes med Bøder fra 5—200 Kr., der i Kjøbenhavn tilfalde Kommunens Kasse, udenfor Kjøbenhavn de Fattiges Kasse der, hvor Overtrædelsen er begaaet. Samme Straf ifalder, forsaavidt

ingen strengere Straffebestemmelse finder Anvendelse paa Forholdet, den Læremester, der i væsentlig Grad tilside-sætter de ham ifølge §§ 7—10 paahvilende Forpligtelser, eller som uberettiget bortviser Lærlingen af Læren, saavel som den Lærling, der i væsentlig Grad tilsidesætter de ham ifølge § 6 paahvilende Forpligtelser — medmindre Læremesteren i Anledning deraf har øvet Hustugt — eller som uberettiget forlader Læren. Er Lærlingen umyndig, og Forældre eller Værge ere Skyld i, at han uden Berettigelse har forladt Læren eller undlader at vende tilbage i den, rammer Straffen dem. § 20. Sager angaaende Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1—2 samt § 12 paatales af det Offentlige og behandles som offentlige Politisager. Rets-sager mellem Mestre og Lærlinge, der rejse sig af Lærlinge-forholdet, behandles som private Politisager. Den Erstatning, der i en Sag maatte blive at tilkjende den skadelidende Part, kan med Parternes Samtykke fastsættes ved Domme-rens Skjøn. § 21. Denne Lovs Bestemmelser med Undtagelse af § 1 jfr. § 3 Punktum 1, 3 og 4, § 4 samt de dertil sig sluttende Bestemmelser i §§ 20 og 22 — og § 18 finde ogsaa Anvendelse paa Lærlingeforhold, indgaaede med Lærlinge over 18 Aar. § 22. De hidtil gjældende Lovbestemmelser angaaende Forholdet mellem Læremestre og Lærlinge blive fremdeles at anvende paa de Overenskomster angaaende dette Forhold, der ere indgaaede, forinden nær-værende Lov træder i Kraft; men iøvrigt ophæves de nævnte Lovbestemmelser, forsaavidt de ikke udtrykkelig ere opret-holdte ved denne Lov. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Kongelig Resolution, hvorved det paa Justitsmini- 30 Marts.
steriets derom nedlagte Forestilling bifaldes, at det overlades til Justitsministeriet, naar Forholdene efter Ministeriets Skjøn tale derfor, for de under sammes Overtilsyn staaende Mid-
lers Vedkommende at dispensere fra den i § 5 i den konge-
lige Anordning af 12te November 1870 indeholdte Bestem-
melse om, at Ejendomme, der tjene som Pant for Umyndiges,

1889.

30 Marts. offentlige Stiftelsers og andre under offentlig Bestyrelse staaende Midler, og som bestaa i Huse og Gaarde, hvis Bygninger udgjøre deres eneste eller væsentligste Værdi, hvert 9de Aar ubetinget skulle omvurderes.

1 April. **Lov om Forandring i Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Maj 1868 § 4.**

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Den i Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Maj 1868 § 4 Nr. 2 omhandlede Afgift af 1 pCt. ophører fra 1ste April d. A. at regne. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April. **Raadstue-Plakat ang. Forandring i Torveordenen.** (Jfr. B. F. XLVII. 1139—91. XLVIII. 1237—95. XLIX. 402. 437—40.)

Den paa Christianshavns Torv stedfindende Torvehandel ophører den 25de d. M. Fra den 26de d. M. bliver der paa Torvepladsen mellem Vendersgade og Ahlefeldts-gade daglig indtil Kl. 9 Formiddag Torvehandel med alle Slags Have- og Grøntsager, Frugter, Blomster, Busk- og Trævæxter. Alt under lagttagelse af Bestemmelserne i Raadstue-Plakat af 1ste Juni 1887.

12 April. **Lov om Hundeafgift.**

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Den ved Plakat af 4de Oktober 1815 § 11, jfr. Lov af 28de Januar 1856, for Kjøbenhavns og ved Lov af 19de Februar 1870 § 3 for Frederiksbergs Vedkommende bestemte Betaling for Tegn til Hunde forandres saaledes, at Afgiften paa begge disse Steder bliver for Hunde, der, maalte med Stangmaal, have en Højde fra Fodsaalernes Plan til Skulderbladets Overside af 16 Tommer eller derunder, 10 Kr. aarlig for hver Hund og for større Hunde det dobbelte. Den iøvrigt om Hundeafgiften i Kjø-

benhavn gjældende Lovgivning skal fremtidig ogsaa gjælde for Frederiksberg. § 2. I Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, i Frederiksværk, Løgstør, Marstal, Nørresundby og Silkeborg fastsættes Hundefgiften til et Beløb af 5 Kr. aarlig for hver Hund af ikke over 16 Tommers Højde og til det dobbelte for større Hunde. I de Kjøbstæder, hvor Indbyggerantallet efter den sidste Folketælling overstiger 4,000, kan Byraadet forhøje Afgiften med indtil Halvdelen af Beløbet. Ligeledes kan Byraadet bestemme, at fjerntliggende Udenbysgrunde helt eller delvis med Hensyn til Afgiften blive at behandle efter denne Lovs § 6. Afgiften tilfalder Kommunens Kasse, som deraf afgiver 2 Kr. for hver Hund til Politikassen. § 3. For hver Hund, Nogen holder udover een, betales dobbelt Afgift, og denne erlægges, hvis Hundene have forskjellig Størrelse, altid af dem over 16 Tommers Højde. § 4. Hundeejere, som ere Medlemmer af Andres Husstand, erlægge det dobbelte af den i de foregaaende Paragrafer bestemte Afgift, der, naar Husherren selv holder Hund, og Hundene ere af forskjellig Størrelse, altid beregnes som for en Hund over 16 Tommer. § 5. I tæt bebyggede Landdistrikter, der ligge op til Kjøbenhavn eller en Kjøbstad, skal Justitsministeren med vedkommende Sogneraads Samtykke være bemyndiget til at lade de i Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne gjældende Bestemmelser om Hundefgiften træde i Kraft, dog at Afgiften tilfalder „de Fattiges Kasse“ i vedkommende Landkommune. § 6. Hvor der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er denne afgiftsfri. Holder Nogen flere Hunde, svares der Afgift af dem alle: 2 Kr. aarlig af den første og 3 Kr. for hver af de øvrige. Afgiften tilfalder „de Fattiges Kasse“. Sogneraadet affatter Vedtægter om Tegnenes Løsning, hvilke Vedtægter, der ere gjældende for 3 Aar, meddeles til Politimesteren og bekjendtgjøres paa sædvanlig Maade. Sognefogden fører Tilsyn med Vedtægternes Overholdelse. Overtrædelser af Vedtægtens Bestemmelser straffes med Bøder fra 2 til 5 Kroner, der i Gjentakelsestilfælde kunne fordobles. Sager herom behandles politiretsvis, og Bøderne

1889.

12 April.

tilfalde „de Fattiges Kasse“. Hundeejere, som ere Medlemmer af Andres Husstand, erlægge 5 Kr. for hver af deres Hunde. § 7. Hunde, der bestandig, naar de ikke ere forspændte som Trækdyr, holdes lænkede eller indelukkede paa afspærret Plads eller i Gaardsrum, ere fritagne for Afgiften og medregnes ikke ved dennes Fastsættelse i Henhold til de foregaaende Paragrafer. Københavns Magistrat og udenfor København vedkommende Kommunalbestyrelse kan paa Ansøgning for et Aar ad Gangen indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne skjønnes at tale derfor. I alle Tilfælde, hvad enten Fritagelsen er en Følge af første eller andet Punktum af nærværende Paragraf eller af den foregaaende Paragraf, bliver dog Anmeldelse om Hunden at gjøre til Politiet (paa Landet Sognefogden). § 8. Ejerne af løsgaaende Hunde ere ansvarlige for, at disse ikke bide sagesløse Personer, sønderrive deres Klæder eller paa anden Maade foraarsage dem Skade. Forulempes Nogen paa en af de nævnte Maader af en Hund, uden selv at være Skyld deri, anses Ejeren med Bøder fra 2 indtil 100 Kr., hvorhos han er pligtig til at erstatte den Skade, Hunden maatte have foraarsaget, forsaavidt Skaden lader sig erstatte med Penge, og til at udrede Godtgjørelse for Svie og Smerte samt den Lyde, der maatte være fremkommen. Har en saadan Hund tidligere bidt et Menneske eller voldt anden Skade, hvorfor dens daværende Ejer er bleven dømt eller har maattet indgaa Forlig med den Forurettede, kan i København Politidirektøren og udenfor København Politimesteren under Straf af Bøde indtil 100 Kr. paalægge dens Ejer at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bunden eller indelukket eller forsynet med en forsvarlig Mundkurv. Ligeledes kan Politiet under Straf af Bøder indtil 100 Kr. paalægge Ejere af Hunde, der vise sig bidske eller glubske eller have den Vane at forulempe Folk ved paa offentlig Gade, Vej eller Plads at fare imod dem eller at forfølge dem, eller som forulempe Kreaturer paa Marken, at lade saadanne Hunde dræbe, medmindre de stadig holdes bundne

eller indelukkede eller forsynes med forsvarlig Mundkurv. Har Hunden ifølge Overenskomst Tilhold hos en Anden end Ejeren, paahviler Ansvarret den førstnævnte. § 9. Den, der hidser en Hund paa nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfalder nogen, straffes med Bøder indtil 50 Kr., forsaavidt han ikke ifalder større Straf efter § 8. § 10. Sager angaaende Overtrædelse af §§ 7—9 behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde paa Landet „de Fattiges Kasse“ med deres halve Beløb. § 11. De i denne Lov indeholdte Bestemmelser om Hundeaftigten træde i Kraft fra 1ste Januar 1890. § 12. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af 12 April.
Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m.**

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I. § 1. Bestemmelserne i denne Lov ere anvendelige paa enhver Maskine, hvis Brug kan medføre Fare for de samme betjenende Personers Liv eller Sundhed, og som sættes i Bevægelse ved en Kraftmaskine, drevet med Damp, Gas, Vand, Vind m. v. eller ved dyrisk Kraft, anvendt i en Hestegang, saavel paa selve Arbejdsmaskinerne som paa Kraftmaskinen og tillige paa Drivværket med dertil hørende Hjul og Drev, Axler, Drivremme eller Snore, elektriske Ledninger m. v., hvorved Kraften overføres til Arbejdsmaskinerne. § 2. a. Arbejdsmaskinerne skulle være saaledes indrettede og opstillede, og de ved dem værende løbende Dele være saaledes indhegnede eller dækkede, at de Arbejdere, der betjene dem, kun ved Uforsigtighed ere udsatte for under deres sædvanlige Syssel eller i Forbigaaende at komme i Berøring med de løbende Dele. b. De løbende Dele af Drivværket, ved hvilket Kraften overføres fra Kraftmaskinen til Arbejdsmaskinerne, skulle, naar de ikke ere hævede mindst 6 Fod over Gulvet, være saaledes indhegnede eller dækkede, at de Arbejdere, som færdes i Arbejds-

12 April.

rummet, ikke uden Uforsigtighed kunne komme i Berøring med dem. Paa liggende og staaende Axler maa der ikke, selv om de ere anbragte mere end 6 Fod over Gulvet, findes fremstaaende Dele, saasom Koblinger, Skrueringe, Skruehoveder, Søm, Kiler o. desl., uden at være dækkede paa betryggende Maade. Elektriske Ledninger skulle være tilbørlig isolerede. I Møller skulle Opgange og Trapper være behørig dækkede fra alle løbende Dele; for ældre Møllers Vedkommende kun, forsaavidt det kan ske uden Hindring for Møllens frie Brug eller Forandring af Møllens eller Værkets Indretning. c. Naar Kraftmaskinen er anbragt i det samme Rum, hvor Arbejderne færdes, skal den være saaledes indhegnet, at ikke andre Arbejdere end de, der passe Kraftmaskinen, kunne komme i Berøring med dens løbende Dele. I Hestegange skulle alle Tandhjul, Drev og lignende være dækkede, medmindre de ere hævede 6 Fod over Banen. Enhver Fordybning, i hvilken et Svinghjul, Drivhjul eller en Remskive bevæger sig, skal, naar den ikke er beskyttet paa anden Maade, værre sikkert indhegnet tæt ved Kanten. Vandhjul og Turbiner, Vandskruer og lignende Vandmotorer og Vandløftningsredskaber skulle være forsvarligt omgjærdede, og skal der i det tilstrømmende Vand være anbragt en stærk Rist med ikke større Aabning end 3" mellem Stængerne, og er der aabent Vand mellem Risten og Drivværket, skal det være tildækket. Udenom Vindmøller skal der være et forsvarligt Rækværk, saa Uvedkommende kun ved Uagtsomhed kunne komme i Berøring med Vingerne. Naar den frie Brug af Maskinerne eller Arbejdets Beskaffenhed lægger særlige Hindringer i Vejen for Gjennemførelsen af de i denne Paragraf anførte Bestemmelser, kan Tilsynet tilstaa Lempelser. § 3. De til Færdsel benyttede Gange i de Rum, hvor Maskinerne findes, skulle ved fremtidige Anlæg have en saadan Brede og Højde, at Arbejderne, som færdes der, kun ved Uforsigtighed ere udsatte for at komme i farlig Berøring med de løbende Dele af Maskinerne. Denne Bestemmelse finder ogsaa Anvendelse paa de alt bestaaende Anlæg i de Til-

fælde, hvor det kan ske uden Ombygning og uden større Forandring af Bygningens Indretning. Der vil dog være at give den Paagjældende en efter Omstændighederne afpasset Frist til at foretage den paabudte Forandring. Andre Mellemlum mellem Maskinerne skulle betryggende afspærres, saalænge Maskinerne ere i Gang, forsaavidt dette ikke hindrer Maskinens frie Gang, hvilket Tilsynet kan afgjøre efter Samraad med Ejeren. § 4. Børn under 10 Aar maa kun benyttes til Arbejde ved de i denne Lov omhandlede Landbrugsmaskiner under umiddelbart og stadigt Tilsyn af en af Forældrene. Foranstaaende Bestemmelse angaar dog ikke Børns Benyttelse til at kjøre i en Hestegang. Børn og unge Mennesker under 16 Aar maa ikke benyttes til selvstændig at passe Dampkjedler eller Maskiner, som ved Anordning ere betegnede som farlige, ejheller til at udføre Arbejder ved Maskiner, hvorved der udkræves særlig Forsigtighed, saasom Rensning, Smøring og Eftersyn af Axelledninger eller andre Dele af Maskineriet, medens dette er i Bevægelse, samt Paalægning af Remme, Snore eller desl. paa omdrejende Skiver, som ere i Bevægelse, medmindre hertil benyttes særlige, dertil egnede Redskaber. § 5. Kraftmaskinen maa ikke sættes i Gang, førend dette er meddelt Arbejderne ved et Signal, der kan høres tydelig i alle de Arbejdsrum, hvori der findes Maskiner, som skulle sættes i Bevægelse, og førend der herpaa er givet tydeligt Svarsignal, medmindre hver enkelt Arbejdsmaskine er indrettet til at udløses af sin Forbindelse med Kraftmaskinen. Fra ethvert Arbejdsrum, hvori der benyttes Maskiner, som bevæges af Kraftmaskinen, og hvori der ikke findes Indretninger, ved Hjælp af hvilke enhver Arbejder strax kan udløse samtlige Maskiners Forbindelse med Kraftmaskinen, skal der kunne gives Stoppesignal til denne, og drives Kraftmaskiner ved dyrisk Kraft, og Forbindelsen mellem Hestegangen og Arbejdsmaskinen ikke paa anden Maade afbrydes, skal den spændes fra, saasart der er raabt Holdt eller givet Stoppesignal, og der maa ikke spændes for, forinden det ved Raab eller paa anden Maade er tilkjendegivet, at Maskinen

12 April.

skal sættes i Virksomhed. Naar Kraftmaskinen driver flere selvstændige Bedrifter, skal Drivværket i enhver af Bedrifterne kunne standses, uafhængigt af, om Kraftmaskinen vedbliver at gaa. Rensning, Smøring og Eftersyn af Axelledninger og Maskiner under Gangen maa kun foretages, forsaavidt det kan ske uden Borttagelse af de i § 2 nævnte Beskyttelsesmidler, eller uden at Arbejderens Klæder komme i Berøring med de løbende Dele af Maskinen. Disse Arbejder maa ikke udføres af Kvinder. § 6. Ethvert Arbejdsrum, hvori der er opstillet en Maskine, som betjenes af Arbejdere, skal under hele Arbejdstiden være saaledes oplyst ved Daglys eller kunstig Belysning, at alle løbende Dele af Maskinen, som under Driften kunne medføre Fare for Arbejderne, tydeligt kunne iagttages. I Arbejdsrum, i hvilke der findes eller udvikler sig explosive eller let antændelige Luftarter, Dampe eller Støv, skal den kunstige Belysning ske paa betryggende Maade. Gulvene i Arbejdsrummene i Nærheden af Maskiner og Fordybninger, i hvilke Dele af Drivværket bevæge sig, skulle enten holdes saaledes rene, at Olie og Smørelse ikke gjøre dem slibrige eller bestrøs med Sand eller lignende. I de Bedrifter, hvori der foretages Kogning eller Smeltning i store Beholdere, skulle disse være skjærmede ved Indhegninger, som værne Arbejderne mod at falde ned i Beholderne. § 7. Ved Anordning kan der med Hensyn til Maskiner, af hvilke der i særlig Grad er Grund til at befrygte Ulykkestilfælde eller Fare for Sundheden, gives nærmere Forskrifter for deres Indretning og Benyttelse. Justitsministeriet kan forbyde Brugen af saadanne Arter af Mejericentrifuger, som efter Erfaring og anstillede Forsøg have vist sig i særlig Grad farlige. § 8. Ingen Leverandør eller Forhandler maa udlevere nogen af de i denne Lov omhandlede Maskiner, uden at de til Dækning af Maskinernes Tandhjul, Drev o. l. paabudte Sikringsdele medfølge. § 9. Denne Lov bliver ved Justitsministeriets Foranstaltning i let læseligt Aftryk, paa Forlangende saavel af Arbejdsgiver som Arbejder, at udlevere af Tilsynet uden Betaling, og skal der i Fabriker

og fabrikmæssig drevne Værksteder findes et af Justitsministeriet udfærdiget Uddrag af de vigtigste Bestemmelser i nærværende Lov med de dertil hørende Anordninger op-
hængt paa et lyst, for Arbejderne let tilgængeligt Sted.

II. § 10. Enhver Arbejdsvirksomhed, der i Henhold til Bestemmelserne i det foregaaende Afsnit henhører under denne Lov, er med Hensyn til Overholdelsen af Forskrifterne i det nævnte Afsnit undergivet det nedenfor nævnte Tilsyn. § 11. For Fabrikers og fabrikmæssigt drevne Værksteders og Arbejdssteders Vedkommende samt for alle ved Dampkraft, Gaskraft eller lignende drevne Maskiners Vedkommende føres Tilsynet ved aarlige Eftersyn af Fabrikinspektorerne (§ 13). For alle andre Maskiners Vedkommende, der drives ved Vand, Vind (Møller) eller dyrisk Kraft (jfr. § 1), føres Tilsynet i Kjøbstæderne og paa Landet af Mænd, der ere valgte af de kommunale Raad (§ 15). Alle de i denne Lov omhandlede Maskiner skulle efterses mindst 1 Gang aarlig. § 12. Der ansættes 2 Fabrikinspektører, udnævnte af Kongen, som lønnes hver med 3,600 Kr., stigende hvert 5te Aar med 300 Kr., dog at Lønnen ikke kan overstige 4,800 Kr. Under dem kan ansættes indtil 12 af Justitsministeren beskikkede Assistentter, som lønnes hver med 1,600 Kr., stigende hvert 5te Aar med 150 Kr., dog at Lønnen ikke overstiger 2,200 Kr. Fordelingen af Forretningerne mellem Fabrikinspektørerne sker, forsaavidt angaar deres under Justitsministeriets Overtilsyn hørende Virksomhed, af Justitsministeren. Inspektørernes og Assistenternes Dagpenge bestemmes til henholdsvis 8 og 6 Kr. for et helt Døgn og for en enkelt Dag henholdsvis 5 Kr. og 3 Kr. Dagpenge beregnes ikke for kortere Tid end 8 Timer. De til Rejsegodtgjørelse, Kontorudgifter og anden Medhjælp fornødne Beløb fastsættes ved Finantsloven. Fabrikinspektørerne og Assistentterne maa ikke befatte sig med privat Erhverv i den Fabrikvirksomhed, hvormed de føre Tilsyn. Forsaavidt de nuværende Arbejdsinspektører ved denne Lovs Ikrafttræden gaa over i de nye tilsvarende Stillinger som Fabrikinspektører, beregnes Alderstillægene

1889.

12 April.

og Pensionsretten efter de Paagjældendes Anciennetet i deres nuværende Stilling. § 13. Fabrikinspektørerne have ved Siden af de dem efter § 11 paahvilende Forretninger at overtage det Politimestrene ved Lov om Tilsyn med Dampkjedler paa Landjorden af 24de Marts 1875 paahvilende Tilsyn med Dampkjedler, og blive de ved sidstnævnte Lov paabudne Syn og Eftersyn fremtidigt at udføre, under Fabrikinspektørernes Tilsyn og Overledelse, af de under dem ansatte Assistenten, saaledes at der til ethvert Syn kun benyttes 1 Assistent. Den ved nævnte Lov af 24de Marts 1875 § 16 foreskrevne Betaling af henholdsvis 20 og 12 Kr. for Syn af Dampkjedler erlægges herefter til Statskassen. Forsaavidt Oversyn begjæres i Medfør af oft-nævnte Lovs § 11, sker det herefter kun ved 2 af Justitsministeren dertil for hvert Tilfælde udnævnte Mænd i Forbindelse med en af Fabrikinspektørerne; Betalingen for de saaledes af Justitsministeren udnævnte Mænd bestemmes til henholdsvis 30 og 18 Kr., der erlægges af Forretningens Rekvirent, saafremt Oversynet i Hovedsagen stadfæster Synsmændenes Forretning, og i modsat Fald af Statskassen (jfr. Lov 24de Marts 1875 § 18). § 14. Til Fabrikinspektørerne henlægges under Indenrigsministeriets Overtilsyn de Forretninger, som ved Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabriker m. m. af 23de Maj 1873 paahvile Arbejdsinspektørerne. § 15. Tilsynsmændene udnævnes af de kommunale Raad, en for hver Kommune, hvor ikke dennes Udstrækning eller andre særlige Grunde tale for en Deling af samme i flere Kredse med hver sin Tilsynsmand. Paa samme Maade udnævnes efter det kommunale Raads Bestemmelse en eller flere Suppleanter til at udføre Hvervet i Tilfælde af, at Tilsynsmanden har Forfald. Tilsynsmændene vælges for 3 Aar, men kunne gjenvælges. Ingen, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, er pligtig at modtage Udnævnelse som Tilsynsmand; ej heller er den, som har været Tilsynsmand i 3 Aar efter hverandre, pligtig at modtage Gjenudnævnelse førend efter Forløbet af 3 Aar. Om iøvrigt Nogen har gyldig Grund til at fordre sig fritagen

for Udnævnelse som Tilsynsmand, afgjøres af Byraadet eller Sogneraadet, hvis Kjendelse herom af den Vedkommende kan paaankes henholdsvis til Justitsministeren eller Amtsrådet. Ingen Tilsynsmand kan udføre nævnte Tilsyn, naar han enten er beslægtet eller besvogret — saa nær som Søkendebarn — med Brugeren af Maskinen, lige saa lidt som naar han selv er interesseret. Det kommunale Raad kan afskedige Tilsynsmændene. Dog staar det den Afskedigede frit at forelægge Sagen henholdsvis for Justitsministeriet eller Amtsrådet. De kommunevalgte Tilsynsmænd erholde 35 Øre aarlig for hver Maskine, der skal efterses; findes der 3 eller flere Maskiner ved en Bedrift, dog for disse tilsammen ikke over 1 Kr. Sognekommunen — for Bornholms Vedkommende ogsaa Kjøbstadkommunen — afholder foreløbig disse Udgifter og faar ved Aarsregnskabets Affattelse Beløbet refunderet af Amtskommunen, der igjen faar Halvdelen af disse Udgifter dækket af Statskassen. De øvrige Kjøbstadkommuner afholde ligeledes foreløbig Udgifterne, hvoraf Halvdelen ved Aarsregnskabets Affattelse dækkes af Statskassen. § 16. Spørgsmaal om, hvorvidt en Arbejdsvirksomhed henhører under Fabriker og fabrikmæssig drevne Værksteder og Arbejdssteder, afgjøres af Justitsministeren. Opstaar der Uenighed mellem Tilsynet og Ejeren eller Brugeren af Maskinen angaaende de i denne Lov trufne Bestemmelser med tilhørende Anordninger, afgjøres Sagen af Justitsministeriet, efter at Ejeren (Brugeren) har faaet Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Tilsynet har Adgang til enhver Del af Arbejdsstederne til enhver Tid, ved Dag og Nat, naar Nogen sammesteds er sysselsat. § 17. Ved ethvert Arbejdssted, der er Fabrikinspektoratets Tilsyn underlagt, skal forefindes en Protokol, hvori Tilsynet efter endt Undersøgelse anfører, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger det i Henhold til denne Lov og de dertil knyttede Anordninger maatte have paabudt, og den Tidsfrist, inden hvilken det Paabudte skulde være udført. § 18. De kommunevalgte Tilsynsmænd erholde udleveret en for Kommunens Regning anskaffet og af det kommunale Raad autoriseret

1889.

12 April.

Protokol, hvori de anføre de Sikkerhedsforanstaltninger, der i Henhold til denne Lov og de dertil knyttede Anordninger træffes, og den Tidsfrist, inden hvilken det Paabudne skal være udført. § 19. Om de forefundne Overtrædelser har Tilsynet uopholdeligt at gjøre Anmeldelse til vedkommende Politivrighed. Enhver Læge, som behandler en ved Brugen af en Maskine tilskadekommet Person, skal uopholdelig herom meddele Politivrigheden Underretning og skal efter Justitsministeriets nærmere Anordning udfylde og afgive de Skemata over de af ham behandlede Personer af den nævnte Art, der tilstilles ham. I lige Maade skal den, som har en Maskine i Brug, strax gjøre Anmeldelse til Politiet, naar der ved sammes Brug indtræffer Ulykkestilfælde, som foranledige Nogens Død eller alvorligere Legembeskadigelse.

III. § 20. Overtrædelser af denne Lov eller af de i Henhold til samme udstedte Anordninger blive, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt i Medfør af den øvrige Lovgivning, at anse med Bøder fra 10 til 400 Kr., dog at Bøden for saadanne Maskiners Vedkommende, der udenfor Fabriker og fabrikmæssig drevne Værksteder og Arbejdssteder drives ved Vand, Vind eller dyrisk Kraft, kan gaa ned til 4 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde de Fattiges Kasse. Kun den, der har gjort sig skyldig i Overtrædelser, være sig Arbejdsgiveren eller hans Bestyrer, Formand eller Tilsynsførende ved hver enkelt Gren af Driften, hæfter for ethvert af samme flydende Ansvar. § 21. For de Staten tilhørende Maskiners Vedkommende paahviler det de Myndigheder, under hvilke Maskinerne høre, at paase, at Bestemmelser, svarende til Forskrifterne i denne Lov og de i Medfør af samme givne Anordninger, sættes i Kraft og overholdes. Denne Lov træder i Kraft 6 Maaneder efter, at det Nummer af Lovtidenden er udkommet, hvori den er kundgjort, idet Ministeriet dog er bemyndiget til at ansætte Tilsynet eller en Del af samme fra et tidligere Tidspunkt. Forsaavidt Lovens Gjennemførelse frembyder særlige Hindringer for enkelte Fabrikers eller Arbejdsvirksomheders Vedkommende, kan

12 April.

dog Justitsministeriet tilstede, at enten samtlige Lovens Bestemmelser eller enkelte af disse først senere træde i Kraft med Hensyn til saadanne Fabriker eller Arbejdsvirksomheder. Regeringen bemyndiges til ved Kgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som i Følge disse Øers særegne Forhold maatte findes formaals-tjenlige. § 22. Denne Lov finder ikke Anvendelse paa Maskiner i Dampfartøjer eller paa Jernbane- og Sporvejslokomotiver. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Udførelse af forskellige Bygningsforanstaltninger, foranledigede ved Kontrakt af 29de Oktober 1869 om Overdragelse til Københavns Kommune af en Del af Københavns Fæstningsterrain m. m. i Henhold til Lov af 6te Juli 1867. 12 April.

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Til Udførelse af nedennævnte Bygningsforanstaltninger, foranledigede ved Kontrakt af 29de Oktober 1869 om Overdragelse til Københavns Kommune af en Del af Københavns Fæstningsterrain m. m. i Henhold til Lov af 6te Juli 1867, bevilges 1,363,000 Kr., nemlig: Til et nyt Etablissement for Ride- og Beslagskolen 405,000 Kr., til nye Kontorer for 1ste Ingeniørdirektions 2det Bygningsdistrikt 8,000 Kr., til et nyt Kaserneetablisement for 2den Artilleriregiments i København garnisonerende Styrke 950,000 Kr. § 2. Af det i § 1 nævnte Beløb af 1,363,000 Kr. kan der anvendes: I Finantsaaret 1889—90 1,000,000 Kr., 1890—91 363,000 Kr. § 3. Artillerikasernens Grund ved Frederiksholms Kanal afgives til Finansministeren, naar Fraflytningen er sket. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Theaterdrift i København.

12 April.

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Den det kgl. Theater ifølge Privilegium

12 April.

af 11te September 1750 tilkommende Eneret til Opførelse af Skuespil i Kjøbenhavn ophæves med den Undtagelse, at der i Tiden fra den 1ste Oktober til den 30te April ikke uden Tilladelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet maa opføres Skuespil eller Opera paa fremmede Sprog (hvortil dog ikke henregnes norsk og svensk) eller Ballet af nogen udenlandsk Trup. § 2. Intet privat Theater maa dog opføre noget til det kgl. Theaters Repertoire henhørende Stykke, medmindre det kgl. Theater ikke har bragt Stykket til Opførelse efter denne Lovs Udstedelse i Løbet af 10 paa hinanden følgende Aar. Denne Tidsfrist kan det kgl. Theaters Bestyrelse forkorte overfor Værker, som den ikke agter at lade opføre. Den i Lov om Eftertryk m. m. af 29de December 1857 § 19, 2det Punktum, og de dertil sig sluttende Tillægslove givne Forskrift om Frihed til at opføre afdøde Forfatteres Værker ophæves, forsaavidt denne ifølge Paragrafens Slutning skal gjælde ogsaa i Forhold til det kongelige Theaters Repertoire. § 3. Bevilling til Opførelse af Skuespil i Kjøbenhavn meddeles af Justitsministeren. Før den 1ste Oktober 1899 maa ingen nye Bevillinger gives for et længere Tidsrum end til den 1ste April 1900, og de nugjældende Bevillinger maa kun fornyes for samme Tid. § 4. Bevillingshaverne maa under deres Bevillings Fortabelse ikke erhverve fremmede — hvortil dog ikke henregnes norske og svenske — Forfatteres eller Komponisters dramatiske Værker paa en saadan Maade, at det kgl. Theaters Adgang til Opførelse af disse indskrænkes. Der kan derimod ikke i Bevillingerne indføres nogen Indskrænkning med Hensyn til Kunstarter og overfor det kgl. Theaters Repertoire kun paalægges en saadan Begrænsning, som har Hjemmel i nærværende Lovs § 2. Der gives de nugjældende Bevillinger en hermed stemmende Udvidelse paa Betingelse af, at det nævnte Forbud med Hensyn til Erhvervelse af fremmede dramatiske Værker indføres i Bevillingerne. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I. Lovens Virkekreds. § 1. Denne Lov gjælder for Kjøbenhavns Kommunes Grund med Undtagelse af Citadellet Frederikshavn og Orlogsværftet, hvortil Loven kan udvides ved kongelig Anordning. § 2. De i nærværende Lov indeholdte Forskrifter om Indretningen af Bygninger eller sammes enkelte Dele eller Tilbehør skulle, hvor Loven ikke udtrykkelig befaler, at de skulle anvendes paa ældre Bygninger eller sammes forskellige Dele eller Tilbehør, ikkun bringes i Anvendelse ved nye Bygningers Opførelse samt ved Ombygning af eller Tilbygning til ældre Bygninger, forsaavidt de derpaa ere anvendelige. Alle derom opstaaende Spørgsmaal afgjøres af Stadsbygmesteren; derimod have Domstolene at afgjøre, hvorvidt nogen af denne Lovs Forskrifter komme til Anvendelse paa ældre Bygninger eller Bygningsdele udenfor Tilfælde af Om-, Til- og Nybygninger. Udstykning af Ejendomme, hvorved der vilde fremkomme Forhold, der ere i Strid med denne Lov, maa ikke finde Sted.

II. Byggerettens Omfang. Forholdet til Nabogrund. § 3. Naar en Ejer enten vil nedrive en Bygning, der støder op til Andenmands Grund eller Bygning, eller vil opføre en ny Bygning ind mod Nabogrunden, har han mindst 14 Dage forud derom skriftlig at underrette Naboen. Denne er da pligtig til med den nedenfor angivne Begrænsning at træffe de Foranstaltninger, som ere nødvendige til at afværge den af den tilstødende Ejendoms Nedrivelse eller Opførelse flydende Fare for hans Ejendom, men kan, naar de enten aldeles ikke eller ikke uden uforholdsmæssig Bekostning kunne ske paa selve denne, fordre dem foretagne fra den tilstødende Ejendom under Udførelsen af de der paatænkte Bygningsanlæg, dog paa hans egen Bekostning. Kræve saadanne Foranstaltninger horizontale Afstivninger mod Trediemands Ejendom, som kunne finde Sted uden nogen Ulempe for denne, er Ejeren af

1889.

12 April.

denne pligtig til at finde sig i saadanne. Kunne Parterne ikke derom i Mindelighed enes, har Stadsbygmesteren at bestemme, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, hvorved det bør iagttages, at den Ejer, paa hvis Grund Naboen vil udføre deslige Bygningsforetagender, saa lidt som muligt derved hindres i sine egne Bygningsanlæg. Vil den Byggende give Bygningens Fundamenter en større Dybde end paa det givne Sted nødvendigt for en almindelig Beboelsesbygning, eller give Kjældere eller andre Anlæg større Dybde end 3 Alen under Jordoverfladen, er han pligtig til i fornøden Dybde paa en forsvarlig Maade og paa sin egen Bekostning at undermure Naboens tilgrænsende Mur, og derhos paa sin egen Grund træffe de yderligere Foranstaltninger, som udkræves for at betrygge Naboen. Alle deraf opstaaende Spørgsmaal blive ligeledes at afgjøre af Stadsbygmesteren. § 4. Ved ældre Bygninger kan der i en Mur eller et Tag, der vender mod en Naboejendom og ikke er i en Afstand af 2 Alen fra samme, ikke uden Naboens Samtykke eller anden særlig Adkomst anbringes andre Lys- eller Luftaabninger end saadanne, som ikke ere over 9 Tommer i Firkant og ere anbragte med mindst 3 Alens Mellemlum, og som ikke maa være til at aabne eller tilstede Udsigt til Naboens Ejendom. De skulle derfor være dækkede enten med fast indsat, tykt, mat Glas eller med et Jerngitter, hvis Aabninger maa holde højst 1 Tomme, og som skal være stillet saaledes, at der ikke kan ses igjennem det ind til Naboen, eller være indrettet paa anden for Naboen ligesaa betryggende Maade, og blive alle herom opstaaende Spørgsmaal at afgjøre af Stadsbygmesteren. Til Anbringelse ogsaa af denne Art Aabninger i slige Mure udkræves dog Bygningskommissionens Tilladelse. Det er en Selvfølge, at Naboen ikke ved dem berøves Ret til at bygge umiddelbart paa Grænsen af sin Ejendom. Forholdet til Gader og Veje. § 5. Ubebyggede Pladser skulle hegnes mod Gaden eller Vejen med Grundmur, Plankeværk eller Stakitværk, sidstnævnte med højst 4 Tommers Mellemlum mellem Tremmerne. Valget imellem de

3 Slags Hegn er overladt til Ejeren. Højden af saadant Hegn maa ikke være under 2 Alen og ikke over $5\frac{1}{2}$ Alen. Magistraten kan fritage for at hegne mod Gade eller Vej paa Steder, hvor ingen offentlig Interesse kræver Hegn.

§ 6. Ingen Bygning maa paabegyndes, forinden Magistraten har meddelt Bestemmelse om, i hvilken Højde den skal lægges, og har godkjendt den Maade, paa hvilken Vand-afløbet fra Ejendommen er ordnet, som tilfredsstillende saavel for den paagjældende Ejendom som i Forhold til de omliggende Arealer. Paa en Grund, der ikke ligger ved en af Magistraten godkjendt offentlig eller privat Gade eller Vej, maa Bygninger først paabegyndes, naar derfra er udlagt en Vej af tilstrækkelig Brede og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej. Den Del af Ejendommen, paa hvilken der findes Bygninger, maa, naar den ikke ligger ved en af Magistraten godkjendt offentlig eller privat Gade eller Vej, ikke særskilt matrikuleres, forinden der til Parcellen er udlagt en Vej af tilstrækkelig Brede og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej. Magistraten bestemmer i de nævnte Tilfælde, naar og hvorledes Vejen skal anlægges, samt hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Overkørsler til samme. Som Regel skal fordres, at der gives Vejen en Brede af 30 Alen, hvilken Fordring dog, naar Vejen ligger udenfor den indre Linie af de nuværende eller tidligere Volde, kan ned-sættes til 25 Alen og, naar den ligger indenfor den nævnte Linie, til 20 Alen, saafremt særlige Omstændigheder, jfr. § 10, tale derfor.

§ 7. Hjørnebygninger eller Hjørnegrunde skulle have brudt Hjørne af idetmindste 4 Alens Brede med lige store Vinkler mod Gadelinierne; andre Former af Hjørner ere dog tilladte, naar man ikke derved kommer udenfor den ovenfor betegnede Linie; udenfor denne Linie kan man dog anvende det Fremspring af Sokler, Søjler og lignende dekorative Bygningsformer, der i § 9 ere tilladte udenfor Gadelinien. Hvor stedlige Forhold eller Bygningens Stil taler derfor, kan Bygningskommissionen fritage for Forpligtelsen til at have brudte Hjørner.

§ 8. Der maa hverken

12 April. gives Nedgange fra Gade eller Vej til Kjældere eller udvendige Opgange større Fremspring fra Gadelinien end 18 Tommer, og dette kun, hvor der bliver mindst 2 Alen tilbage mellem Fortogets Yderkant og Op- eller Nedgangen. Saadanne Op- og Nedgange maa, lige saa lidt som Kjældervindueskarne, enten anbringes fra nyt eller forandres uden Brolægningsvæsenets Tilladelse; de nuværende Op- og Nedgange, som have et større Fremspring end det, den her angivne Forskrift tillader, skulle i Tilfælde af Fortogets Omlæggelse forandres i Overensstemmelse med denne Forskrift, hvorfra Magistraten dog kan fritage, naar det ikke kan ske uden en væsentlig Bygningsforandring. Det er tilladt at føre Kjældervinduer ned under Fortoget, naar de omgives med en muret Lyskasse, hvis Vægges Overside skal ligge i Plan med Fortoget. Lyskassens Aabning maa ikke springe længere frem end 15 Tommer fra Gadelinien og saaledes, at der i intet Tilfælde bliver mindre end 2 Alen tilbage mellem Fortogets og Lyskassens Yderkanter. Lyskasserne skulle drænes og være dækkede med en i Plan med Fortoget liggende forsvarlig Jernrist samt forsynes med et efter Stadsbygmesterens Skjøn forsvarligt og for Passagen tilstrækkeligt Værn. Trapper, som springe frem i Gaden, skulle være tilgængelige forfra og, forsaavidt de ikke have Rækværk, tillige fra begge Sider. Hjørnerne af Trinene skulle være afrundede. § 9. Karnapper, udbuede Vinduer eller lignende Dele af Bygningen kunne, hvor kunstneriske Hensyn tale derfor, med Bygningskommissionens Tilladelse anbringes udenfor Gadelinien ud over Fortoget, naar de ere over $4\frac{1}{2}$ Alen over Gadehøjden og mindst 3 Alen fra Naboens Grund. Fremspring som Gesimser, Baand og lignende samt aabne Altaner tillades, naar de ere anbragte i en Højde af mindst $3\frac{3}{4}$ Alen fra Gaden. Andre Udladninger, der ere Dele af Bygningens arkitektoniske Dekoration, saasom Sokler, der ikke ere over $2\frac{1}{2}$ Alen høje, Piller, Pilastre, Søjler og lignende, er det tilladt at give følgende Fremspring: i Gader af indtil 15 Alens Brede $2\frac{1}{2}$ Tomme og i Gader af større Brede $1\frac{1}{2}$ Tomme mere

for hver Alen, Gaden er bredere end 15 Alen, dog at Fremspringet ikke derved bliver større end 15 Tommer, alt dog kun under Forudsætning af, at der bliver mindst 2 Alen tilbage til Fortogets Yderkant. Bygningskommissionen kan tilstede Fremspring, der gaa $4\frac{1}{2}$ Tomme ud over de her fastsatte Grænser. Videregaaende Udladninger kunne tilstaa af Bygningskommissionen med Magistratens Samtykke, naar kunstneriske Hensyn maatte tale derfor, dog ikke i større Udstrækning, end at Bredden af de Fremspring, der gaa udover 12 Tommer, tilsammen ikke udgjøre mere end $\frac{1}{3}$ af hele Bygningens Façade. Alle Fremspring af over $12\frac{1}{2}$ Tomme maa være mindst $1\frac{1}{2}$ Gang deres Fremspring fjernede fra Nabogrunden. Porte, Døre, Skodder og Vinduer, hvis Underkant ikke er holdt i en Højde af mindst $3\frac{3}{4}$ Alen fra Gaden, maa ikke indrettes til at aabnes udad mod Gaden; dog kan Bygningskommissionen tillade Undtagelser fra dette Forbud, naar der træffes andre for en uhindret Passage betryggende Foranstaltninger. Fra Forbudet i denne Paragraf kan Bygningskommissionen undtage større offentlige Bygninger, naar Magistratens Samtykke erholdes dertil. § 10. Ingen ny Gade maa have mindre Brede end 30 Alen; dog kan Magistraten undtagelsesvis, hvor Omstændighederne tale derfor, nedsætte den til 25 Alen, naar Gaden ligger udenfor den indre Linie af de nuværende eller tidligere Volde, og til 20 Alen, naar den ligger indenfor samme. Hvor der inden denne Lovs Emanation af Magistraten er taget Forbehold om en Gades Forlængelse over tilstødende fremmed Grund, kan Forlængelsen med Magistratens Samtykke anlægges i en Brede af kun 20 Alen. — Før en ny Gade anlægges, skal Magistraten have anerkjendt, at den er udlagt i en hensigtsmæssig Retning og Niveau, og, naar den støder til en offentlig Gade eller Vej, have bestemt, hvorledes der skal forholdes med Overkørslerne til samme. Ved Bedømmelsen af den hensigtsmæssige Retning skal der ikke blot tages Hensyn til Gadens Beliggenhed paa selve det paagjældende Grundstykke, men ogsaa til det hele System af Gader, der efter

12 April.

Forholdene paa vedkommende Sted vil være det hensigtsmæssigste. § 11. Naar Bygninger agtes opførte ved en ikke eller kun tildels bebygget Vej eller Gade, kan Magistraten forlange, at de skulle holdes i indtil 15 Alens Afstand fra Vejens Midtlinie. Fordres saadant, er den Byggende beføjet til at bygge til den Højde, hvortil den forlangte Gadebrede efter § 15 vilde berettigede ham. Benyttes denne Ret, kan det Areal, som ligger imellem den ældre Vejlinie og den nye Byggelinie, til enhver Tid fordres udlagt til Vejens Udvidelse uden Erstatning. § 12. Ved Opførelse af nye Bygninger istedetfor afbrændte eller nedrevne saavel som ved Forandring af ældre Ejendomme er Bygningskommissionen berettiget til at fordre, at de nuværende Indkjørsler, hvor de stedlige Forhold udkræve det, forblive til Adgang for Sprøjter i Ildebrandstilfælde. Indkjørsler kunne fordres ved Bebyggelse af hidtil ubebyggede Grunde, der have en Dybde af over 40 Alen. De i Overensstemmelse med Plakat af 4de Juli 1795 § 15 bestaaende Gjennemkjørsler eller Gjennemgange fra Bygninger i en Gade til Bygninger i en anden Gade maa ikke uden Bygningskommissionens Samtykke nedlægges. § 13. Om der i Gader under 15 Alens Brede istedetfor afbrændte eller nedbrudte Bygninger maa opføres nye Bygninger, og om der i bekræftende Fald skal paalægges den Byggende nogen særlig Forpligtelse i Henseende til Bygningsmaade, afgjøres af Kommunalbestyrelsen efter Bygningskommissionens Indstilling. Dersom det forbydes Ejeren at bygge paany, eller det findes fornødent som Betingelse for Gjenopførelsen at paalægge ham særlige Indskrænkninger i Henseende til Bygningsmaaden, skal han være berettiget til at forlange Grunden overtagen af Staden imod Erstatning af dennes Kasse efter Reglerne i Lov af 14de December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København § 10. § 14. De Private tilhørende Grunde, Bygninger, Vandarealer, Bolværker m. m., der ere til Hinder for en bedre Ordning af Stadens Gader, Torve og Veje, skulle, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gjør Fordring, afstaas mod Erstatning efter Reglerne i Lov af 14de December

1857 om Gader, Veje og Vandløb i Kjøbenhavn § 10; dog at det, naar Kommunalbestyrelsen gjør Fordring paa Afstaaelse af nogen Del af en Ejendom, altid staar Ejeren frit for at begjære den hele Ejendom eller de ved Gade-, Torve- eller Vejanlægget Ejendommen fraskilte Stykker overtagne af Kommunen. Det staar derhos Vedkommende aabent at begjære Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed indstillet til Justitsministerens Afgjørelse. Bygningers Højde og Tagformer. § 15. Ingen Bygnings Højde maa være større end $\frac{5}{4}$ af Bredden af den Gade, hvortil Bygningens Forhus vender ud; hertil maa mod Gaden føjes indtil 1 Alen over Tagbjælkens Overside til Anbringelse af Gesims, hvilket Tillæg med Bygningskommissionens Tilladelse kan forøges indtil 2 Alen, naar Bygningens Ydre og de stedlige Forhold tale derfor. Dog tør ingen Bygningshøjde overskride 27 Alen, heri medregnet det nævnte Tillæg til Gesims, men ikke Tillægget efter § 20, ligesom ingen Bygning maa opføres med mere end 6 Beboelses-Etager, Kjælderer medregnet. I Gader paa ikke under 30 Alens Brede kan dog Bygningskommissionen tillade, at det anførte Maximum forøges med indtil 2 Alen for Bygninger, som ikke have Beboelse i Loftsrummet, hvis Kjælderens Loft ligger i det Højeste 1 Alen over Fortoget, og som kun foruden Kjælderer have indtil 5 Etager, og hvis Kjælderloftet ligger højere, have indtil 4 Etager, naar det indrømmede Tillæg alene anvendes til en Forøgelse af Beboelsesetagerens indre Højde. § 16. Kviste til Varers Ophejsning, der kun have den dertil fornødne Størrelse, maa overalt opføres over den fastsatte Højde. Bygningskommissionen kan tillade, at Trappehuse opføres over den fastsatte Højde. Hvor Gadebredden er 30 Alen eller derover, kan Bygningskommissionen indrømme den samme Tilladelse for Taarnpartier samt for Kvist- og Gavlpartier, naar kunstneriske Hensyn tale derfor. § 17. Bygningshøjden er, foruden det i § 15 nævnte Tillæg til Anbringelse af Gesims, Afstanden imellem Oversiden af øverste Bjælkelag og det Punkt i Fortogets indre Kant, der ligger ud for

12 April.

Midten af Bygningen. Igjennem dette Punkt lægges et horizontalt Plan, hvorfra Højden af enhver Bygning paa hele Grunden regnes. Gadebredden udfor en Bygning maales efter den Linie, som, dragen fra Midten af Façadelinien, danner samme Vinkel med Gadens to Sider paa samme Sted. Ved Hjørnebygninger og andre Bygninger, som have Façade til flere end een Gade, kan den Byggende enten give hver Façade den Højde, som svarer til vedkommende Gadebrede, eller give Façaderne ens Højde, og i saa Fald tages den Gade, hvortil de have den længste Side, og, naar de have en lige lang Façade ud til flere Gader, Gjennemsnittet af disses Brede til Udgangspunkt efter Reglerne i denne Paragrafs første og andet Punktum, dog saaledes at Højden afsættes paa Hjørnet. Sidegaders Indmunding i en Gade gjør ingen Forandring i Bestemmelsen af de ligeoverfor liggende Bygningers Højde. § 18. Hvad der i § 15—17 er bestemt om Gader, gjælder ogsaa om Veje. Hvorledes Vejens Brede skal maales, afgjøres, i Tilfælde af Meningsforskjellighed derom imellem Stadsbygmesteren og den Byggende, af Magistraten. § 19. Intet Tag eller nogen Del af samme maa danne en større Vinkel med Horizontalplanet end 45 Grader. Andre Tagformer ere dog tilladte, naar man ved deres Anvendelse holder sig indenfor det Bygningsprofil, der er givet ved §§ 15—20. Rygningen af Halvtage maa i intet Tilfælde ligge mere end 8 Alen over Tagbjælkens Overkant, og Højden af andre Tage maa ikke overstige Bygningens halve Dybde. § 20. Naar der gives et Tag en mindre Højde, end det ifølge § 19 maa have, kunne de i § 15 fastsatte Bygningshøjder forøges med Halvdelen af den Størrelse, som Tagrygningen derved kommer til at ligge lavere. § 21. Med Hensyn til de i Slutningen af § 9 omhandlede Bygninger kan Bygningskommissionen fritage for Bestemmelserne i §§ 15—19. Ligeledes kan Bygningskommissionen meddele Fritagelse for Bestemmelserne i § 19 for andre Bygninger, naar en særegen Stil eller andre Omstændigheder gjøre saadant ønskeligt, dog at Tagrygningen ikke derved kommer højere end ved en Bygning med normal Højde og 45 Graders Tag. Tvangsforholdet mellem

bebygget og ubebygget Areal. § 22. a. Ved enhver Ejendom indenfor den indre Linie af de nuværende eller tidligere Volde skal mindst $\frac{1}{4}$ af hele Grundens Areal være ubebygget, hvilket ogsaa skal gjælde for Hjørnebygninger udenfor denne Linie, medens ved andre Ejendomme udenfor bemeldte Linie $\frac{1}{3}$ af hele Grundens Areal skal være ubebygget. Justitsministeren kan paa Bygningskommissionens Indstilling udvide de for Byen udenfor Voldlinien gjældende Bestemmelser til saadanne Arealer i den indre By, som af det Offentlige udlægges til Bebyggelse. b. Bygningskommissionen skal ved Opførelse af Bygninger i Stedet for afbrændte eller nedrevne kunne tilstede, at der, naar derved sundere og bedre Bebyggelsesforhold opnaas, bygges paa det samme Areal som det, de tidligere Bygninger indtog, og med Højde, som ifølge nærværende Lov tillades i Gader af Brede som den, hvori Bygningen ligger — dog ikke højere end de tidligere Bygninger. c. Ingen Del af det i a. foreskrevne Minimum af ubebygget Areal maa i nogen Retning have mindre Tværmaal end 4 Alen, hvorhos ingen Del af samme, der ved Bygninger er adskilt fra den øvrige Del, maa være mindre end 25 □ Alen. Fra disse Regler undtages dog de Dele af det ubebyggede Areal, der maatte ligge imellem Forbygningen og Gadelinien. En mindre Brede end 4 Alen kan af Bygningskommissionen tillades imellem Latriner og andre Bygninger, selv om der i disse er anbragt Vinduer. d. Hvor Vinduer fra Værelse, Værksted eller Kjøkken vende ud imod ubebygget Areal, skal dette idetmindste have følgende Tværmaal: 1. imellem saadanne Vinduer og Nabogrunde: 3 Alen med Tillæg af $\frac{1}{4}$ af Bygningsens Højde; 2. imellem tvende til samme Ejendom hørende modstaaende Bygninger, der begge have saadanne Vinduer imod Arealet: 3 Alen med Tillæg af $\frac{1}{4}$ af de tvende Bygningers samlede Højde; 3. imellem tvende til samme Ejendom hørende Bygninger, af hvilke kun den ene har saadanne Vinduer imod Arealet: 3 Alen med Tillæg af $\frac{1}{3}$ af de tvende Bygningers samlede Højde, dog ikke under det Tværmaal, som Anvendelsen af Nr. 1 alene angiver.

12 April.

e. Hvor de ovenstaaende Bestemmelser om det ubebyggede Areal mindste Tværmaal ikke uden at gribe særdeles forstyrrende ind i Ejendommens Benyttelse kunne bringes til Anvendelse paa Grunde, som forud for denne Lovs Træden i Kraft have været bebyggede, men hvor Bygningerne ere ødelagte af Ildebrand eller ønskes nedrevne til Ombygning, kan Bygningskommissionen tilstede saadanne Afgivelser fra samme, som den skjønner at være tilstedelige under fornødent Hensyn til, at Beboelseslejlighederne erholde tilstrækkeligt Lys. f. Bygningskommissionen kan, hvor Forholdene tale derfor, f. Ex. i Endegavle og i indadgaaende Hjørner paa Bygninger, tillade, at der anbringes Vinduer fra Værelse, Køkken eller Værksted imod et ubebygget Areal af mindre Tværmaal end fastsat i Litr. c samt i d Nr. 1—3, naar dette Areal udgjør en Del af et større, til Ejendommen hørende ubebygget Areal eller staar i Forbindelse med Gaden. Ligeledes kan Bygningskommissionen tillade, at der ud til Lysningsgaarde, der ikke staa i nogen umiddelbar Forbindelse med andet til Ejendommen hørende ubebygget Areal, anbringes Vinduer, væsentligt bestemte til at skaffe Lys og Luft til Trappe, Korridor eller Køkken, naar de ere mindst 25 □ Alen store, og deres Areal ikke er indbefattet i det ved Litr. a foreskrevne Minimum af ubebygget Areal. Fremdeles kan Bygningskommissionen, naar to eller flere Nabogrunde bebygges efter en fælles Plan, tilstede, at dette sker efter Reglerne i Litr. d Nr. 2—3 for en enkelt Ejendom, forsaavidt der ved thinglæste Deklarationer overfor det Offentlige tilvejebringes Sikkerhed for, at enhver Ejer af nogen af de paagjældende Ejendomme er forpligtet til ikke at foretage saadanne Ændringer i Bygningernes Beliggenhed, Benyttelse, Højde eller deslige, som maatte komme i Strid med den oprindelige Plan for den fælles Bebyggelse. g. Forhøjelse af en til en Ejendom hørende Bygning kan kun finde Sted, forsaavidt den paagjældende Bygning i den Skikkelse, den vil faa ved Forhøjelsen, efter ovenstaaende Regler vilde have kunnet opføres som Nybygning, og hvor det ubebyg-

gede Areal allerede er mindre end det efter Litr. a tilstedelige, maa aldeles ingen Forhøjelse af nogen til Ejendommen hørende Bygning finde Sted. § 23. Det Areal, som efter § 22 skal være ubebygget Gaardsplads til en Ejendom, kan dog af Bygningskommissionen tillades anvendt til Kjælderrum paa de af Kommissionen nærmere fastsatte Betingelser, hvorved i alt Fald bliver at iagttage: 1. Rummet overdækkes paa en Maade, der med Hensyn til Styrke, Brand-sikkerhed, Betyggelse for den daglige Færdsel og Vand-tæthed anses for fyldestgørende af Stadsbygmesteren. Overfladen af denne Overdækning maa ikke komme højere end Gaardens Overflade, og der skal være tilfredsstillende Afløb fra den til Gadens Vand afløb. 2. De indvundne Rum maa ikke benyttes til Opbevaring af Gjenstande, der udvikle ilde Lugt eller Luftarter, der ere skadelige for Sundheden.

III. Konstruktive Bestemmelser. Almindelige Bestemmelser. § 24. Ethvert Bygningsarbejde skal udføres paa forsvarlig Maade, og dertil maa kun anvendes gode Materialer. Stilladser, Afstivninger og lignende skulle have tilstrækkelig Styrke samt anbringes og benyttes af duelige og paalidelige Folk. Paa Byggepladsen opføres, naar Politiet skjønner det fornødent, lukkede Skure for Arbejderne og til Opbevaring af Værktøj. Indkjørselen til og Kjørebanen paa Byggepladsen skulle stedse holdes i forsvarlig Stand. Hvor Byggepladsen ikke er brolagt, skal saavel Indkjørselen som Kjørebanen farbargjøres ved Plankebelægning paatværs med Underliggere paalangs eller paa anden efter Politiets Skjøn forsvarlig Maade. Med Hensyn til de i denne Lov fastsatte Forskrifter for Udførelsen af Murværk og Tømmerværk, da forudsætte disse for det førstes Vedkommende, at det udføres af helbrændte Mursten i Kalkmørtel eller Cement, og at Murstenenes Længde er mindst $8\frac{1}{4}$ Tomme, samt for det sidstes Vedkommende, at der til Tømmerværket benyttes sædvanlig godt Naaetræ, hvilket imidlertid ikke udelukker Brugen af andre Materialer, saasom Granit, Sandsten, Kalksten, Beton, Støbejern, Smedejern, Eg og lignende (jvfr. § 63). § 25. Naar Be-

1889.

12 April.

skaffenheden af den Grund, hvorpaa et Hus, indrettet til Beboelse, skal opføres, giver Bygningsinspektøren Anledning dertil, skal han indhente Stadslægens Erklæring om den og i Henhold til denne Erklæring stille sine Fordringer med Hensyn til Grundens Forbedring. Grundens Dækning mod Fugtighed og Uddunstninger, Yder- og Indermure. § 26. Enhver ny Bygning skal opføres paa et Fundament, som af Bygningsinspektøren erkjendes for forsvarligt for denne Bygning. I enhver ny Bygnings Fundamentmure skal der paa det Sted, hvor disse træde frit frem over Jorden, anbringes et Lag af Asfalt, Skifer i Cement eller andet for Fugtighed uigjennemtrængeligt Materiale. Hvor der er Kjælder, bliver det nævnte Lag at anbringe i alle Mure i en Afstand af 2—4 Tommer over Kjældergulvet, og for Ydermurenes Vedkommende tillige i en Afstand af 2—4 Tommer over det Jordsmon, der omgiver Bygningen. Murværket imellem de to isolerende Lag i Ydermurene skal beskyttes mod Fugtighedens Indtrængen fra Siden paa den Maade, som Bygningskommissionen maatte foreskrive. Ved Opførelsen af en Bygning, der indrettes til Beboelse, skal det nederste Gulv gjøres uigjennemtrængeligt for Uddunstninger, og saavidt muligt ogsaa for Fugtighed, ved Beton, Asfalt eller paa anden af Stadsbygmesteren godkjendt Maade. Dette kan dog bortfalde for Kjælderrum, der ikke indrettes til Beboelse, naar de overhvælves paa en af Bygningskommissionen som forsvarlig anerkjendt Maade, som kan hindre Opstigning i Bygningerne af Uddunstninger fra Grunden, og saaledes, at der ikke findes nogen direkte Forbindelse mellem Kjælderen og nogen af de ovenover liggende Etager. § 27. Alle udvendige Mure paa alle større eller mindre Bygninger skulle opføres af Grundmur (dog med de i §§ 34 og 66 nævnte Undtagelser) efter følgende Regler: a. Ydermurene i Bygnings Længderetning, hvori Bjælkernes Ender optages, og hvori Bygnings Vinduer og Døre i Reglen anbringes, de saakaldte Formure, skulle saavel til Gade som til Gaard mindst have følgende Murtykkelse: i den øverste Etage, og som saadan

anses ogsaa murede Kviste, $1\frac{1}{2}$ Sten, i de to nedenfor værende Etager 2 Sten, i de to paafølgende Etager $2\frac{1}{2}$ Sten, og i enhver nedenfor liggende Etage skal der gives et Tillæg af $\frac{1}{2}$ Sten; Kjælderens anses i denne Henseende som en Etage. Naar en Etage er over 6 Alen høj, skal Murtykkelsen gjøres mindst $\frac{1}{2}$ Sten større, end her er paabudt, og naar der i dette eller andre Tilfælde gives en Etage en større Murtykkelse end ovenfor foreskrevet, skal ogsaa Murtykkelsen i de nedenfor værende Etager ændres saaledes, at Forøgelsen i Murtykkelsen nedefters voxer i det ovenfor angivne Forhold. b. I disse Formure tillades i alle Etager med Undtagelse af Kjælderens 1 Stens Brystningsblending under Vinduerne. Vinduesaabningernes Brede i udvendigt Maal maa tilsammen ikke overstige $\frac{2}{3}$ af Bygningens Brede, og enhver Pille skal være mindst $2\frac{1}{2}$ Sten bred. En mindre Pillebrede kan undtagelsesvis tillades af Stadsbygmesteren, naar Pillens Tværnsnit ikke formindskes derved. Har en Pille ikke i hele Bygningens Højde og mellem to lodrette Linier den fastsatte Minimumsbrede af $2\frac{1}{2}$ Sten, maa den som Følge deraf manglende Modstandskraft i Muren skaffes tilveje efter de Forskrifter, som i den Henseende gives eller bifaldes af Stadsbygmesteren. Dette gjælder ogsaa, naar den enkelte Vinduesaabning gjøres over $2\frac{3}{4}$ Alen bred; ligeledes naar Murværket i Stueetagen indskrænkes derved, at Indgangen til Huset — Porten eller Gadedøren — har større Brede, end der kunde tilstedes den som Vinduesaabning efter fornævnte Regel for Fordelingen af Pille- og Vinduesbrede. c. Murtykkelsen i Ydermure, der ikke ere Formure, i Ende- og Bagmure, de saakaldte Gavle, skal være mindst $1\frac{1}{2}$ Sten med 1 Stens Blændinger i den Strækning, der er over det øverste Bjælkelag, samt igjennem de to øverste Etager. Bagmurens Tykkelse skal i den derefter følgende Etage være mindst $1\frac{1}{2}$ Sten uden Blændinger og i alle de andre Etager mindst 2 Sten med $1\frac{1}{2}$ Stens Blændinger. Endemurens Tykkelse skal derimod i de næste 3 Etager være mindst $1\frac{1}{2}$ Sten uden Blændinger og iøvrigt mindst 2 Sten med $1\frac{1}{2}$ Stens

1889.

12 April.

Blændinger. Kjælderens anses i fornævnte Henseender som en Etage. Pillerne maa ikke have under 18 Tommers Brede og skulle forbindes med Buer. Bredden af Blændingerne maa ikke være over $3\frac{1}{2}$ Alen. d. Enhver Façade, fritstaaende Gavl eller Bagmur skal være udrappet og afskuret eller pudset eller fuget. e. Ved Endemure af ringe Udstrækning og ved Mure om Trappehuse, saavel som naar nye Etager paaføres ældre Bygninger, kan Stadsbygmesteren fritage for den under c) angivne Regel, ligesom han, naar Omstændighederne tale derfor, kan tillade Vinduer i Gavl, naar disse ikke ere de i § 29 omhandlede Brandmure. Skillevægge. § 28. Skillevæggene i en Bygning skulle være enten Grundmur, mindst 6 Tommer tykt Mur- og Bindingsværk, mindst $\frac{1}{2}$ Sten tykt, eller af Planker eller dobbelte Brædder. Anvendes Planker eller dobbelte Brædder til Skillevægge, skulle disse være mindst 2 Tommer tykke og, foruden denne Tykkelse, have Kalkpuds paa begge Sider. Skillevægge, der fra neden staa over hverandre igjennem flere Etager og danne et Underlag for Bjælkerne, hvorfra disses Spændevide regnes, skulle være af mindst 1 Stens Grundmur, og i nederste Etage eller Kjælderens, om en saadan findes, af $1\frac{1}{2}$ Sten, naar de derfra strække sig gjennem en Højde af 20 Alen eller derover. Andre Skillevægge, der ikke paa denne Maade danne et Underlag for Bjælkerne, men som dog, udførte af Grundmur, strække sig fra neden gjennem flere Etager, skulle i den nederste af disse eller i Kjælderens, om en saadan findes, være af Grundmur eller af Mur- og Bindingsværk mindst 1 Sten tyk; i den øverste Etage kunne saadanne Skillevægge være af $\frac{1}{2}$ Stens Grundmur, naar de ere højst 7 Alen lange, og tillige i de 2 underliggende Etager, naar de ere højst 5 Alen lange. Skillevægge om de i § 43 foreskrevne Trapper skulle være af Grundmur. Grundmurede Skillevægge maa ikke afbrydes af Bjælker, men skulle gaa frit gjennem Bjælkelagene, og deres Sider støttes af Bjælkerne. Skillevægge mellem Rum, hvorfra intet kan henføres under Beboelsesrum, kunne udføres som enkelte Bræddevægge

uden Kalkpuds eller af Lægter; det samme gjælder om Spisekammer-Skillevægge i Kjøkkener, naar de ere i mindst $1\frac{1}{2}$ Alens Afstand fra Ildstedet. Brandmure. § 29. Ingen Bygning, der ikke ligger fjernet mindst 4 Alen fra Nabogrunden, maa mod denne vende Tagflade eller anden Art af Mur end Brandmur, der skal have følgende Egenskaber: a. Den skal have mindst den Tykkelse, der er fastsat i § 27 for Ende- og Bagmure. b. Den skal overalt række $\frac{1}{2}$ Alen op over Taget. c. Deri maa ingen Murlægte eller andet Træværk lægges dybere end 1 Sten fra Ydersiden; dog kunne Enderne af Dragere eller Bjælker skydes en halv Sten længere frem. d. Aabninger maa kun anbringes deri efter særlig Tilladelse af Bygningskommissionen og kun saadanne, som ikke ere over 9 Tommer i Firkant og ere anbragte med mindst 3 Alens Mellemrum. § 30. En Brandmur kan være fælles for to til hinanden stødende Ejendomme — for Nybygninger dog kun, forsaavidt Bygningerne opføres samtidig — naar den, foruden at opfylde de i § 29 fastsatte Betingelser, er forsvarligt forbunden med begge Bygninger, er mindst 2 Sten tyk, naar der gaar Ender af Bjælker eller Dragere ind i den, og Træværk henhørende til den ene Bygning er mindst $8\frac{1}{2}$ Tomme fra Træværk henhørende til den anden; dog ned sættes Fordringen om 2 Stens Tykkelse til $1\frac{1}{2}$ Stens ved Endemure, naar deri kun indlægges Skorstens- eller Trappevexler. Der skal derhos ved thinglæste Deklarationer være erhvervet Sikkerhed for, at den ikke kan borttages af nogen af Ejerne, saalænge en af Bygningerne endnu staar. § 31. Naar sammenstødende Bygninger i forskellige Ejendomme ønskes satte i en midlertidig Forbindelse med hverandre, kan Bygningskommissionen give Tilladelse til, at der i de mellemliggende Brandmure anbringes Jernkarm med Jerndøre til begge Sider, som slutte tæt i Karmen og have en Afstand af mindst en Murstens Længde fra hinanden. Tagdækning, Tagkviste og andre ydre Bygningsdele. § 32. Tage maa i Reglen kun dækkes med Sten eller Metal, men Stadsbygmesteren kan tillade Anvendelsen af andet

1889.

12 April.

Materiale, saasom Tagpap eller Tagfilt, naar han efter Omstændighederne anser dette for tilstrækkeligt betryggende mod Brandfare. § 33. Tagkviste maa ikke have mere end 2 Alen 15 Tommers Højde i Falsen, og udvendig maalt maa de ikke have en større Brede end 2 Alen 18 Tommer og en større Højde end 3 Alen 12 Tommer; Mellemvidden mellem 2 Kviste maa ikke være mindre end Bredden af den bredeste af dem, og Afstanden fra Indersiden af Husets Gavl til nærmeste Tagkvist maa ikke være mindre end Halvdelen af dens Brede. Flunkerne skulle være af uantændeligt Materiale eller beklædte med saadant. § 34. Altaner, udvendige Beklædninger, Gesimser, Render, Svaler samt Trappetrin, som ligge udenfor Huset, maa ikke udføres af Træ, medmindre den paagældende Gjenstand er fjernet 15 Alen fra fremmed Grund. Dog kan Bygningskommissionen indrømme Undtagelse herfra, navnlig naar Bygningens Stil i Forbindelse med en fri Beliggenhed giver Anledning hertil. Udvendige Pakhusluger skulle indrettes saaledes, at de ikke kunne løftes af Stablerne, og naar Bygningskommissionen finder, at de stedlige Forhold gjøre det ønskeligt, kan den fordre, at saadanne Luger gjøres brandsikre. Stadsbygmesteren kan tillade mindre Istandsettelse af Bindingsværk paa Steder, hvor dette ikke fra nyt maa anvendes, samt Anbringelse af aabne Skure, der alene bestaa af et paa Træpiller hvilende Tag. Latrinhuse, der kun benyttes som saadanne, kunne udføres af Bindingsværk eller af Tømmer og Brædder. Stadsbygmesteren kan tilstede, at der paa Byggepladser opføres midlertidige Skure af Tømmer og Brædder, der skulle borttages, saasnart Arbejdet paa Stedet er tilende. § 35. Ingen Bygning maa anstryges med hvid Farve. Dette Forbud gjælder saavel om Side-, Mellem- og Baghuse som om Forhuse. Stødt Glas maa aldeles ikke bruges ved Bygningers Afpudsning. Bjælkelag og Tagværkets Tømmer. § 36. Bjælkerne i en Bygning skulle i færdig Tilstand have et Tværsnit af mindst 6 Tommer i Kvadrat, naar Afstanden imellem Understøttelserne ikke er over 5 Alen. For hver halve Alen,

som denne Afstand tiltager, skal der lægges $\frac{1}{2}$ Tomme til Siden i Bjælkens kvadratiske Tværnsnit. Man kan ogsaa vælge andre rektangulære Tværnsnit end kvadratiske, naar Bredden deri er mindst halvt saa stor som Højden, og Tværnsnittet idetmindste har vundet halvt saa meget i Højde, som det har mistet i Brede. Hvor Tømmeret er saa lidt skarpkantet, at et Tværnsnit paa Midten af Længden ikke er firkantet, skal der istedetfor det manglende Træ gives et passende Tillæg i Tykkelsen af Tømmeret. § 37. Bjælkerne Middelafstand maa ikke være over $1\frac{1}{2}$ Alen fra Midte til Midte, og Afstanden intet Sted over $1\frac{2}{3}$ Alen. Et tilstrækkelig stærkt og forsvarligt fastgjort Anker skal anbringes i begge Ender af Gavlbjælkerne og saa mange af de øvrige Bjælker, at Afstanden mellem disse med Ankere saaledes forsynede Bjælker ikke overstige $4\frac{1}{2}$ Alen, hvilken Afstand ogsaa skal iagttages ved Gavlenes Tilslutning med Ankere til Bjælkerne. Ankeret skal være mindst saa langt, som den Mur er tyk, hvori det anbringes. § 38. I Bjælkelag, over eller under hvilke der findes Beboelsesrum, skal der i 3 Tommers Afstand fra Oversiden af Bjælken anbringes et Indskud af Brædder, der maa have mindst 1 Tommes Tykkelse og overalt slutte sig tæt sammen; paa dette Indskudsdække skal der anbringes et mindst 2 Tommer tykt, faststampet Lerlag. Hvor Bjælkerne ere smallere end 7 Tommer, skal Indskudsdækket hvile paa Lægter, fastgjorte til Bjælkerne Sider. Gulvbrædder skulle være pløjede og i færdig Tilstand have en Tykkelse af mindst $\frac{9}{8}$ Tomme. Naar der over og under et Bjælkelag for en Del findes Rum, der ikke have Ildsteder eller ere indrettede til at opvarmes, og som ikke staa i Forbindelse med Beboelsesrum, kan Stadsbygmesteren indrømme en saa stor Indskrænkning i Anbringelse af Indskudsdække, som han efter Omstændighederne finder tilstedelig. § 39. Naar et Tag dækkes med sædvanlige Tagsten, maa Tagværkets Tømmer i færdig Tilstand ikke have et mindre Tværnsnit end 5 Tommer i Kvadrat og dette kun, naar Afstanden imellem Understøttelsespunkterne ikke er over 6 Alen. For

1889.

12 April

større Afstande følges samme Regel som for Bjælkerne; Afstanden maales paa det vandrette Plan. Naar Tømmeret er saa lidt skarpkantet, at et Tværsnit paa Midten af Længden ikke er firkantet, skal det have et passende Tillæg i Tykkelsen. Beboelsesrum. § 40. Ved Anvendelsen af denne Lov behandles som Beboelsesrum ethvert Rum, der er forsynet med Ildsted eller indrettet til at opvarmes. Ethvert Rum, der indrettes til Beboelse, skal have mindst 4 Alens Højde, denne regnet fra Gulv til Loft, og være forsynet med Vinduer, indrettede til at aabnes ud til det Fri. Gulvfladen i et saadant Rum skal være mindst 15 Kvadratalen. Der skal ved Sundhedsvedtægt gives de fornødne Bestemmelser om Forbud imod og Straf for at benytte til stadigt Natteophold for Mennesker Rum, der ikke lovligt ere indrettede som Beboelsesrum. § 41. Beboelsesrum i Kjældere maa for Fremtiden kun indrettes enten i Forhuse alene eller i Forhuse og tilstødende Sidehuse, forsaavidt de i disse benyttede Rum danne een Lejlighed med Kjælderværelserne i Forhuset. Til Indrettelse af saadanne Kjældere udkræves dog, at Gaden er mindst 20 Alen bred, at Gaardsrummet opfylder de i § 22 givne Bestemmelser, og at der er drænet under deres Gulv med Afløb til Kloaken i Gaden paa en af Brolægningsinspektøren som fyldestgørende anerkjendt Maade, hvorhos Kjælderne skulle have mindst $2\frac{1}{2}$ Alen af deres Højde over Fortoget og være forsynede paa forsvarlig Maade med Vinduer og Bræddegulv med det i § 26 nævnte Lag mod Uddunstninger og Fugtighed, der skal ligge mindst 2 Alen over dagligt Vande. Dræningen til Gadens Kloak kan bortfalde, naar den omhandlede Kjælders Gulv har den til en saadan Dræning fornødne Beliggenhed, og der under dette er tilvejebragt en anden Kjælder, der efter Stadsbygmesterens Skjøn ikke vil samle Vand. Hvor Stadsbygmesteren maatte anse det nyttigt til Fjernelse af Fugtighed, at der mod Gaden i en Afstand af 12—15 Tommer fra Bygningen og i en Dybde af 6 Tommer under Kjældergulvet føres en anden Mur, skal han kunne tillade dette, naar en tilsvarende Mur saavidt

muligt føres om Bygningens andre Sider, og naar Udførelsen sker paa en Maade, som Stadsbygmesteren finder hensigtsmæssig. Fordringen om tilstrækkeligt Lys og et Bræddegulv gjælder ogsaa for de nuværende Beboelseskjældere. Bygningskommissionen skal dog kunne tillade, at Indretninger til Opvarmning og Kogning anbringes foruden i Vaskekjældere ogsaa i andre Kjældere, nemlig naar de: 1. have mindst 4 Alens indre Højde, hvoraf mindst $1\frac{1}{2}$ Alen over Jorden; 2. ere forsynede paa forsvarlig Maade med Vinduer og Bræddegulv med det i § 26 nævnte Lag mod Uddunstninger og Fugtighed; 3. med Hensyn til Væggenes Indretning fyldestgjøre de ovenfor givne Forskrifter, samt paa Vilkaar 4. at der, naar Bygningskommissionen ikke frafalder Fordringen herom, udstedes og behørig thinglæses en Deklaration om, at Rummet ikke benyttes enten som Beværningslokale eller til Natteophold for Mennesker, og at Tilladelsen i Overtrædelsestilfælde skal være forbrudt. § 42. Beboelsesrum maa ikke indrettes paa Loftet i Bygninger med over 25 Alens Bygningshøjde og ved mindre Bygningshøjde kun, forsaavidt Tagskraaning er forsynet med pløjet Indskud mellem Spærene, og indenfor disse med Forskalling og Pudsning eller Paneling, og der er sørget paa forsvarlig Maade for at tilvejebringe fornødent Lys og Luft. Trapper. § 43. I en Bygning, i hvilken der indrettes Beboelsesrum i mere end to Etagers Højde, Kjælderens regnet for en Etage, skal der anbringes to Trapper, hvis Brede imellem Vangerne skal være for den ene mindst 1 Alen 12 Tommer og for den anden mindst 1 Alen 3 Tommer, og skal den Gang, der forbinder den større Trappe med Gade eller Gaard, have en Brede af mindst 2 Alen. Disse Trapper skulle være adskilte enten ved en Grundmur, der ikke maa have Døre eller andre Aabninger ud mod nogen af Trapperne, eller ved to udmurede Bindingsværks Skillevægge, der have mindst $1\frac{1}{2}$ Alens Afstand fra hinanden, og hvori der kun maa være Døre eller Vinduer ud til den ene af Trapperne; endvidere skal der være fri og uhindret Adgang til begge Trapper fra hver Beboelseslejlighed, uden at det

12 April.

er nødvendigt at passere en anden Beboelseslejlighed eller en fælles Gang for at komme til en af Trapperne. Naar en saadan Bygning ved Brandmur adskilles i flere Dele, skal enhver af disse forsynes med to saadanne Trapper. Dog kan Bygningskommissionen, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, meddele Fritagelse fra disse Forskrifter. Trapperne skulle forsynes med behørigt Rækværk og i det Hele være saaledes indrettede, at det ikke er forbundet med Fare at passere dem, hvorhos de ikke maa mangle fornødent Lys og Luft. Intet Trin i den bredeste af disse Trapper maa have mindre Grund end Stigning, og Stigningen i den anden maa ikke være større end $8\frac{1}{2}$ Tomme og Grunden ikke mindre end 7 Tommer; i begge Arter af Trapper maales paa Midten af Trinet. Imellem det til en Ejendom foreskrevne Gaardsrum og Gaden skal der være en let og fri Passage, der paa intet Sted maa have en mindre Brede end 2 Alen. **Lofter.** § 44. Lofter maa ikke være af Lærred, med eller uden Papir, udspændt imellem Bjælkerne. I Beboelsesrum, hvor Højden til Loftet er under 5 Alen, skulle i Fremtiden Lofterne gibses eller beklædes med andet uantændeligt Materiale. **Skorstensrør og Ventilationsrør.** § 45. Røgen fra Kakkelovne og Kaminer saavel som fra andre Ildsteder, baade fra dem, paa hvilke Ilden brænder frit (aabne Ildsteder), og fra dem, hvori Ilden brænder i et lukket Rum (Komfurer), skal afledes i Skorstensrør, der kunne renses af Skorstensfejeren enten derved, at han passerer dem, eller ved særegne Apparater. I begge Tilfælde gjælde for Skorstensrøret følgende Bestemmelser: 1. Det skal overalt være af mindst $\frac{1}{2}$ Stens Grundmur, der enten funderes fra Grunden eller hviler paa anden Grundmur, som Bygningsinspektøren anser for stærk nok til at bære det; 2. dets indvendige Side skal overalt paa Vejen gennem Bygningen være fjernet mindst $8\frac{1}{2}$ Tomme fra alt Træværk i Bjælkelag, Skillevægge og Tagværk. Anbringelsen paa Skorstensrøret af Betræk paa Blændlister, Panel eller anden Beklædning med Undtagelse af et Fodbrædt er forbudt; 3. naar det trækkes i skraa

Retning, skal dets lodrette Sider være understøttede af en Stol forsynet med en tør Mursten paa Fladen mellem Stolen og Røret; dog maa den skraa Retning ikke danne en mindre Vinkel end 45 Grader med Horizonten, og Røret maa ikke trækkes frem over Trapper. De Hjørner, som opstaa, naar Røret forandrer Retning, skulle indvendig afrundes saa meget, som Rensningen gjør det fornødent; 4. det forsynes med de for Rensningen fornødne Sideaabninger, der paa forsvarlig Maade lukkes med Rensedøre af Metal; 5. det skal føres mindst $1\frac{1}{4}$ Alen ud over Tagets Ryg. Dog kan Bygningskommissionen tilstede Afgivelser herfra, naar Skorstensrøret udmunder i Tagfladen. § 46.

Skorstensrør, der renses ved Gjennemgang af Skorstensfejeren, skulle have et Gjennemsnit af mindst 18 Tommer i Kvadrat. Snævre Rør, der skulle renses med Snoreapparater, skulle enten have en Rektangel eller en Cirkel som Gjennemsnit. Gjennemsnittet, der ikke maa være mindre end 9 Tommer i den kvadratiske Side eller i Diameter, skal helt igjennem være det samme. Ejeren er, naar Gjennemsnittet ikke er 9 Tommer i Kvadrat eller en Cirkel med Diameter af 9 Tommer, pligtig til for egen Regning at anskaffe, vedligeholde og opbevare de til enhver Tid af Brandvæsenet for slige Rørs Rensning foreskrevne Apparater til Skorstensfejeren's Afbenyttelse. For ethvert Rør, der indledes i en saadan snæver Skorsten, skal en Jernbøsning med en indvendig fremspringende Rand indmures, saaledes at Randen forhindrer Enden af Røret fra at trænge ind i Skorstenen. Hvor snævre Skorstensrør anvendes, skal en Aabning anbringes i Taget med bekvem Adgang for Skorstensfejeren til Skorstensmundingen. § 47.

Til et Rør, hvis Gjennemsnit er 9 Tommer i Kvadrat, maa der ikke anbringes mere end to Ildsteder i hver Etage og aldrig mere end 12 i det hele. De herved fastsatte Forhold mellem Rørenes Lysning og Ildstedernes Antal bevares ogsaa ved Anvendelsen af Rør med en Lysning større end 9 Tommer. Til i en Etage ved et 9 Tommers Rør at anbringe to Komfurer behøves Stadsbygmesterens Tilladelse.

1889.

12 April.

Kjælder og Loftsrøm anses i foranførte Henseende som Etager. Naar Forholdet imellem Rørenes Lysning og Ildstedernes Antal ikke er mindst $1\frac{1}{2}$ Gang saa stort, som ovenfor fastsat, skal der tilvejebringes særlige Ventilationsindretninger i saadant Omfang, som Stadsbygmesteren anser for tilstrækkeligt, dog at vedkommende Bygherre kan vælge, hvilken Art af Ventilationsindretninger han vil benytte. For Ventilationskanaler gjælde Bestemmelserne om Skorstensrørs Opførelse. Naar man ved en Bygnings Opførelse eller Ombygning indretter Luftklosetter, skulle enhver af disse Beholdere sættes i Forbindelse med en særskilt Kanal af brandfrit Materiale, der, saavidt muligt, lægges jævnsides et Skorstensrør. § 48. Enhver Skorsten, der er bestemt til at bortføre en saa stor Røgmasse, at den efter Bygningskommissionens Skjøn antages at ville blive til Besvær for de Omboende, saafremt den ikke gjøres tilstrækkelig høj, skal opføres til mindst 35 og efter Bygningskommissionens Bestemmelse indtil 50 Alen over Jordoverfladen. Det overlades til Bygningskommissionen at bestemme, hvorvidt de i §§ 45—46 omhandlede Rør maa anvendes til Røgafledning for større Ildsteder, eller om dertil skal anvendes Rør af en stærkere Konstruktion. Ildsteder, Komfurer, Kakkellovne og Kaminer m. m. § 49. Ildsteder med murede Kapper skulle funderes fra Grunden. Hvor Emrør anbringes ved Kjøkkenildstedet, skal Røret være forsynet med Klap; det maa ikke ledes ind i Røgkanalen, men skal føres op i samme Højde som denne. § 50. Hvor Ilden brænder frit paa Ildsteder, skulle disses Vægge være mindst 1 Sten tykke. Skorstensankere skulle være af Jern, og Trædøre maa ikke anbringes foran Ildsteder. Gulvet foran dem skal i en Afstand af mindst 18 Tommer være dækket med uantændeligt Materiale. § 51. Med Hensyn til Jernovne, Kakkellovne, Komfurer og Kaminer gjælde følgende Regler: 1. Jernovne og Jernrør fra alle Slags Ovne skulle have en Afstand af 12 Tommer, Kakkellovne af Porcellæn, Ler, Murværk og lignende Materiale en Afstand af 4 Tommer fra Bygningens Træværk; dog kunne Trælister til

Kakkelovnspladser anbringes i en Afstand af 8 Tommer fra alle Slags Ovne. 2. Jernovne skulle staa paa en Fod af Mur eller paa en Jernfod; er der Rist i Ovnens Bundflade, skal der være Askeskuffe i Foden, og denne skal da være udmuret samt staa paa en Jernplade, der gaar lidt frem for Foden. 3. Gulvet skal være belagt med uantændeligt Materiale foran Komfurer og Kaminer i en Afstand af mindst 12 Tommer, foran Kakkelovnsdøre i samme Afstand, men Belægningen her tillige gaa i en aftagende Afstand 6 Tommer til hver Side. 4. Rørene fra dem skulle føres ind i murede Rør uden paa Vejen at passere enten Bjælkelag eller Rum, som paa Grund af deres Beliggenhed eller Bestemmelse udelukke et stadigt Tilsyn med Rørene. Naar Rørene føres gennem Skillevægge, der ikke ere af Grundmur, skal Skillevæggen udenom Røret indtil en Afstand af 8 Tommer fra dette være udmuret. 5. De skulle forsynes med en tætsluttende Dør eller anden Indretning, hvorved Lufttrækket igjennem dem kan standses. Dog er Anbringelse af Spjæld i Rør fra Kakkelovne til Skorstene forbudt. 6. Komfurer kunne sættes paa Bjælkelagene, dog kun naar deres Bund er fjernet mindst $4\frac{1}{2}$ Tomme fra Gulvet, og dette er gjort uantændeligt under dem. I Tagrummet kunne Komfurer dog kun anbringes med Stadsbygmesterens Tilladelse. § 52. Alle mere sammensatte Indretninger til Bygningers Opvarmning saavel som til deres Ventilation skulle være underkastede Bygningskommissionens Bestemmelse om, hvorledes de skulle være indrettede. Tagrender og Snegitre. § 53. Enhver saavel ny som ældre Bygning skal baade til Gade og Gaardsplads være forsynet med Tagrende med Rør førende til Terrainets Vandafløb. Skifer- eller Metaltage, der have et saadant Fald, at Sneskred kan foranlediges, skulle tæt ved Tagrenden mod Gaden samt mod Gaarden paa Steder, hvor der ved Sneskred kan foranlediges Fare, forsynes med Jerngitre. Kjøkkenvaske og Vandafledning. § 54. Ny Kjøkkenvaske og Kjøkkenrender skulle være af Sten eller Metal og maa i ny Bygninger ikke ligge paa aaben Gang. Kjøk-

1889.

12 April.

kenrenden skal foroven være aaben og udmunde i det Fri, og der skal ved Renden eller Vasken træffes saadanne Foranstaltninger, som efter Stadsbygmesterens Formening paa en betryggende Maade kunne hindre Luftens Tilbagegang.

§ 55. Enhver Ejendom, ogsaa de nuværende, skal være forsynet med Brolægning, Asfalt eller lignende i en Brede af mindst $1\frac{1}{2}$ Alen omkring de til Ejendommen hørende Bygninger, hvis Spildevand saavel som Regnvandet skal gives tilstrækkeligt Afløb. Hvor Bygningerne ligge ved Have, kan Fordringen om Brolægningen bortfalde, naar Vandet ledes bort gennem underjordiske Afløb paa en Maade, der godkjendes af Stadsbygmesteren. Kloakbrønde skulle ligge udenfor Bygningen, være fuldstændig vandtætte, enten af Murværk i Cement, af Jern eller brændt Ler, være forsynede med Rist og Vandlaas, der lukke med mindst $2\frac{1}{2}$ Tomme, samt staa paa en fast Bund.

§ 56. Hvor Rende-
stenen ledes igjennem selve Huset, skal Ledningen være et Rør af Metal eller glaseret Ler. Dette finder dog ikke Anvendelse paa Ledninger igjennem aabne Porte. Aabne Udgravninger i Gaardsrum.

§ 57. Udgravninger i Gaardsrummet som Gange eller lignende, der ikke overdækkes paa den i § 23 nævnte Maade, skulle enten være aabne og da omgives med betryggende Rækværk eller være dækkede paa forsvarlig Maade med Jernriste, hvorhos Bunden i saadanne Udgravninger skal belægges med et vandtæt Materiale og holdes tør ved Dræning eller paa anden Maade.

Latriner og Stalde.

§ 58. Latriner maa kun anbringes i en Bygnings Etager under Jagttagelse af de Forskrifter, som Sundhedskommissionen finder det nødvendigt at give.

§ 59. Enhver ny Latrinbygning skal være fjernet mindst 3 Alen fra den nærmeste Brønd og skal indeholde mindst et Sæde for hver 5 Familielejligheder og ialtfald et for hver 20 Beboere. Sædernes Antal kan dog med Stadsbygmesterens Tilladelse indskrænkes, naar der findes Klosetter i Etagerne; men for hver 5 saadanne Klosetter skal der foruden de under Sæde anbragte Tønder i Latrinhuset findes en Tønde, hvori deres Indhold kan udtømmes. Under

hvert Sæde skal der hensættes en Tønde, og enhver Tønde skal anbringes paa et Underlag, der skal være gjort uigjennemtrængeligt for Fugtighed; det maa ikke ligge under Jordens Overflade og skal have passende Fald til Afløb for Udskylning. I Taget til Latrinhuset skal der anbringes et Rør til Afledning at Uddunstningerne, og dette Rør kan fordres forlænget over de Vinduer, der maatte findes ovenover Latrinhuset. § 60. Indenfor den indre Linie af de tidligere Volde maa ingen ny Kostald anlægges. Alle Kostalde, ogsaa de allerede nu indrettede, skulle med Hensyn til deres Indretning være de Forskrifter undergivne, som Sundhedskommissionen finder det nødvendigt at give. Til Indretning af Stald i en Ejendom udkræves, at der foruden det i § 22 fastsatte Areal endvidere for hver Ko, hvortil Staldrum indrettes, lades ubebygget et Areal af 20 Kv.-Alen og for hver Hest 10 Kv.-Alen. De nævnte Stalde maa ikke anbringes i Rum, hvis Gulv ligger under Gaardens eller Gadens Overflade, og der maa være sørget for en fuldstændig Afledning saavel af Urinen som af den daarlige Luft, saaledes at de ikke blive til Besvær for de Omboende. § 61. Gruber til Optagelse af Heste- og Kreaturgjødning, som i Fremtiden indrettes, skulle være fjernede 3 Alen fra den nærmeste Brønd, maa ikke benyttes til Latringruber, skulle mures i og indvendig dækkes med Cement eller behandles paa lignende Maade og forsynes med en tætsluttende Lem. Vejr-møller. § 62. Vejrmøller maa ikke opføres nærmere ved Gade, Vej, andre Bygninger eller anden Mands Grund end 50 Alen. Er Vejrmøllen dækket med antændeligt Materiale, maa der paa den Grund, paa hvilken Møllen ligger, ikke opføres nogen anden Bygning indenfor 50 Alens Afstand fra Møllen, hvilken Indskrænkning vedbliver at hvile paa Grunden, selv om den bliver delt mellem flere Ejere. Ovenstaaende Bestemmelser finde dog ikke Anvendelse paa Møllehuset, naar dette ikke er indrettet til flere end een Familie. Stubmøller og lignende lavtstaaende Møller skulle være omgivne af Stakit eller andet forsvarligt Hegn uden om Vingelaget. Indretninger og Forhold, der kræve Byg-

1889.

12 April.

ningsmyndighedernes særlige Godkjendelse. § 63: Til at bruge Materialier, der ligge udenfor Forudsætningerne i denne Lov, og Konstruktioner, der afvige fra de i Loven foreskrevne, kan Stadsbygmesteren ikke nægte at meddele Tilladelse, naar de ikke i Styrke eller Brandsikkerhed eller i anden Henseende staa tilbage for de Materialier og Konstruktioner, som denne Lov hjemler. Naar Stadsbygmesteren afslaar Begjæring i denne Henseende eller knytter Betingelser til Tilladelsen, er han pligtig paa Forlangende at angive sine Grunde dertil, hvilket saavidt muligt skal ske under en saadan Form, at derved erholdes en Vejledning for lignende fremtidige Tilfælde. § 64. Bagerier, Bryggerier, Brænderier, Malkøller, Tørrestuer til Næringsbrug, Pakhuse og Laboratorier, alle større Fabrik- og Værkstedbygninger samt Lokaler, hvis Højde er over $6\frac{1}{2}$ Alen, skulle, foruden at være de iøvrigt i denne Lov fastsatte almindelige Regler underkastede, opføres efter saadanne særlige Bestemmelser, som Stadsbygmesteren i hvert enkelt Tilfælde anser fornødne. Dampkedler af en saadan Størrelse og Beskaffenhed, at de ifølge Lovgivningen ere offentligt Tilsyn underkastede, maa ikke anbringes i Vaaningshuse. § 65. Kirker, Theatre, Udstillings- og Forlystelseslokaler og i det Hele Bygninger, der ere beregnede paa i større Rum at samle mange Mennesker, skulle opføres efter Bygningskommissionens Bestemmelser. Det samme gjælder større Hoteller, Kaserne, Fængsler og Hospitaler. Lemper for visse Bygningsforetagender. § 66. Hvor Bebyggelsen kun er ringe, navnlig paa den fjernere Del af Stadens Grund, kan Bygningskommissionen tillade, at der opføres Bygninger efter følgende Bestemmelser: a. Bygninger af Mur- og Bindingsværk maa sammesteds opføres, naar de dækkes med uantændeligt Materiale, naar deres Højde til Tagrygningen ikke overstiger 15 Alen, og naar de ere fjernede 15 Alen fra anden Mands Grund. b. Udhuse kunne, naar den ovenangivne Højde ikke overstiges, opføres af 1 Stens Grundmur eller af Mur- og Bindingsværk ogsaa nærmere ved Nabogrund end 15 Alen. Er

Højden ikke over 8 Alen, Taget iberegnet, og indeholde de ikke Ildsted, kunne de opføres af hvilket som helst Materiale; dog skulle de dækkes med uantændeligt Materiale. c. For de heromhandlede Bygningers Vedkommende kan Bygningskommissionen derhos fritage for Bestemmelsen i § 53.

IV. Forretningsgangen i Bygningssager. Bygningsmyndighederne. § 67. Københavns Bygningskommission bestaar af den Borgmester, under hvem Sager vedkommende Bygningsvæsenet henhører, som Formand, Stadsbygmesteren, Stadslægen, Brandinspektøren og 2 henholdsvis af Justitsministeriet og Kommunalbestyrelsen paa 4 Aar valgte Medlemmer. Behandlingen af Sagerne foregaar ordentligvis i Møder, der ledes af Formanden. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. § 68. Stadsbygmesteren vælges og afskediges af Københavns Borgerrepræsentantskab efter Indstilling af den samlede Magistrat og med Forbehold af Kongens Samtykke. Bygningsinspektørerne saavel som Bygningskommissionens Sekretær, hvilke alle ere lønnede, udnævnes og afskediges af den samlede Magistrat. § 69. Med Hensyn til Tilsynet med Overholdelsen af nærværende Lov inddeles dens Omraade i Distrikter, hvis Antal fastsættes af Kommunalbestyrelsen efter Bygningskommissionens Indstilling. I hvert af disse Distrikter ansættes en Bygningsinspektør. Bygningsomraadets Fordeling iblandt Bygningsinspektørerne kan til enhver Tid fastsættes og ændres af Bygningskommissionen efter Indstilling af Stadsbygmesteren. Bygningsinspektørerne skulle under Tilsyn af Stadsbygmesteren, der er deres nærmeste Foresatte samt Tilsynshavende ved deres Virksomhed, og i Overensstemmelse med deres Instrux, nøje vaage over Lovens Overholdelse i enhver Henseende. Ingen Bygningsinspektør maa enten projekttere, tegne eller udføre noget som helst Bygningsarbejde henhørende til hans Distrikt, ligesom han heller ikke paa anden Maade, direkte eller indirekte, maa have Lod eller Del i et saadant. Opstaar der i den Henseende noget tvivlsomt Spørgsmaal, afgjøres det

1889.

12 April.

af Bygningskommissionen. Enhver af Bygningsinspektørerne skal daglig i 3 af Bygningskommissionen fastsatte Timer kunne træffes i et Kontor, hvis Beliggenhed paa et passende Sted i Distriktet er approberet af Stadsbygmesteren. § 70. Nye Instruktioner saavel som Forandringer i eller Tillæg til de nu bestaaende Instruktioner for Bygningskommissionen, Stadsbygmesteren og Bygningsinspektørerne udfærdiges af Justitsministeren, forsaavidt Stadsbygmesteren og Bygningsinspektørerne angaar, efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen. § 71. Alle de i denne Lov til Stadsbygmesterens Afgjørelse henlagte Spørgsmaal kunne af den, der er misfornøjet med Afgjørelsen, indbringes for Bygningskommissionen; ligeledes kunne Bygningskommissionens og de af Magistraten i Henhold til §§ 6, 10, 11 og 18 samt de i Henhold til Stadslægens Erklæring truffne Afgjørelser indbringes for Justitsministeren. § 72. Det skal være Justitsministeren forbeholdt i særlige Tilfælde og efter at have modtaget Bygningskommissionens Betænkning at indrømme Afvigelser fra de foregaaende Bestemmelser, naar Lovens Forskrifter i enkelte særegne Tilfælde ikke passende kunne anvendes, eller naar særdeles vægtige Grunde tale for en Afvigelse fra dens Bestemmelser, og Øjemedet med disse ligefuldt kan opnaas. Anmeldelse af Bygningsforetagender. § 73. Ingen ny Bygning maa opføres eller nogen under denne Lovs Bestemmelser faldende Forandring af Bygninger foretages, forinden vedkommende Bygningsinspektørs Tilladelse er erhvervet. Begjæring herom indgives af den, der vil lade Bygningsarbejdet udføre, eller paa hans Vegne af en Bygningskommissionen bekjendt vederhæftig Mand for nye Bygningers Vedkommende til Magistraten og ellers til Bygningsinspektøren. Anmeldelsen skal være skriftlig, ledsaget af Gjenpart samt to Exemplarer af: 1. Tegning med indskrevne Maal efter Maalestok af mindst $\frac{1}{4}$ Tomme pr. Alen, der tydelig angiver det paatænkte Arbejdes Beskaffenhed i alle de Retninger, i hvilke der kan blive Spørgsmaal om at prøve dets Lovlighed; 2. Forklaring over det tilsigtede Arbejde, særligt af den Maade, hvorpaa

Funderingen tænkes udført; 3. Plan, som viser Byggegrundens Størrelse og Form samt Bygningens Beliggenhed paa den; 4. Detailtegninger af særlige Konstruktioner, ledsagede af alle de Oplysninger, der behøves til en sikker Forstaaelse af samme. 5. Samtlige Tegninger og Planer skulle være underskrevne af den, der bærer Ansvar for deres Udførelse. Magistraten lader i fornødent Fald Anmeldelsen undergive Prøvelse af Brolægningsinspektøren og kan, hvor Arealberegningen frembyder Vanskeligheder, ogsaa lade den prøve af Stadskonduktøren. Agtes Arbejdet paabegyndt strax efter Approbationen, skal dette udtrykkelig bemærkes i Anmeldelsen. I modsat Fald bliver ny Anmeldelse at gjøre til Bygningsinspektøren 2 Dage, før Arbejdet paabegyndes. Standses Arbejdet aldeles i 2 Maaneder, skal der ligeledes ske ny Anmeldelse til denne 2 Dage, forinden det atter paabegyndes. Forinden det udførte Bygningsarbejde tages i Brug, skal den Byggende erhverve Bygningsinspektørens Attest om, at det er udført i Overensstemmelse med Bygningsloven, og hvad Beboelseslejligheder angaar, at de ere saaledes udtørrede, at de uden Skade for Sundheden kunne tages i Brug; denne Attest maa ikke begrundes alene paa Beboelseslejlighedens Udseende til den paagjældende Tid, men der bør tillige tages Hensyn til den Arbejdsmaade, der er fulgt, og den Aarstid, der er benyttet til Arbejdets Udførelse. Ved Attestens Udstedelse skal det derhos paases, at det til Bygningen hørende Fortog er udført paa forsvarlig Maade. Bygningsinspektørens Attest meddeles imod Erlæggelsen af de Kjendelser, der fastsættes af Kommunalbestyrelsen med Justitsministerens Billigelse, samt efter Omstændighederne imod Erlæggelse af Gebyr for Stadskonduktørens Prøvelse. Forinden en saadan Attest kan erholdes for hele Byggearbejdets Vedkommende, kan Bygningsinspektøren, naar han har forsikret sig om, at en særskilt Del af dette er udført efter den approberede Plan, at ingen af denne Lovs Bestemmelser derved ere tilsidesatte, og at Beboelseslejlighederne i denne Del af Bygningen ere tilstrækkeligt udtørrede, meddele en foreløbig Tilladelse til at

1889.

12 April

tage en saadan Del af det Udførte i Brug. Ovenstaaende Regler skulle ikke være til Hinder for, at Kakkelovne, Kogeindretninger og Vaske kunne anbringes paa ældres Plads efter en blot Anmeldelse for Bygningsinspektøren. For saadanne Anmeldelser meddeler Bygningsinspektøren Attest uden Betaling. § 74. Kommer Bygningsinspektøren til Kundskab om, at noget under denne Lovs Bestemmelser hørende Arbejde er begyndt, uden at Planen er approberet, skal han strax give Bygherren, Bygmesteren eller, hvis ingen af disse er tilstede, de paa Byggestedet beskjæftigede Arbejdere skriftligt Paalæg om at standse dermed, indtil Planen er approberet. Ligeledes kan han, hvor der under et Byggearbejde bruges Stilladser, Afstivninger eller lignende (jfr. § 24), som skjønnes utilstrækkeligt stærke eller uforsvarligt anbragte, strax ved skriftligt Paalæg standse Arbejdet, indtil Manglerne i saa Henseende ere afhjulpne. Til Paalæggets Gjennemførelse kan han fordre Politiets Bistand. For at undersøge, om det ikke approberede Arbejde er udført i Overensstemmelse med denne Lovs Regler, er han berettiget til at forlange opbrudt eller borttaget, hvad der er til Hinder for Undersøgelsen. Om denne Undersøgelse ligesom om alt det forefaldne skal han snarest muligt indsende Beretning gennem Stadsbygmesteren til Bygningskommissionen. Ansvar for Overtrædelser. § 75. Forsømmer Nogen at gjøre de i § 73 befalede Anmeldelser eller paabegynder Byggearbejder, inden Planen er approberet, skal han derfor bøde fra 10 til 200 Kr. Den, der uden at have erhvervet enten den i § 73 ommeldte Attest eller den i samme Paragrafs Slutning omtalte foreløbige skriftlige Tilladelse, tager en Bygning i Brug til Beboelse, bøder derfor fra 40 til 400 Kr., hvorhos Bygningen, naar Sundhedskommissionen finder det fornødent, skal ryddelig-gjøres af Politiet. Ifald den ulovlig benyttede Bygningsdel ikke er forsynet med Indretning til Opvarmning, bødes fra 10 til 200 Kr. § 76. Andre Overtrædelser af denne Lov end de i forrige Paragraf omhandlede anses med Bøder fra 40 til 1000 Kr. Bestaar Overtrædelserne i uforsvarlig Ud-

førelse af et Arbejde, paahviler Straffeansvaret den, som har forestaaet Udførelsen, eller den, som har udført det, eller begge tilsammen. Kan den Byggende ikke opgive nogen, hvem Straffansvaret efter foranstaaende Bestemmelse kan komme til at paahvile, drages han selv til Ansvar. Det skal ved Dommen paalægges Ejeren at rette det lovstridige ved enten at borttage eller forandre det lovstridig udførte inden en vis bestemt Tid under Tvang af en tilstrækkelig daglig Mulkt, medmindre Justitsministeren meddeler Samtykke til, at Paastanden i saa Henseende frafaldes, mod at Sagen paa anden Maade afgjøres. § 77. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov henvises til Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret og behandles som offentlige Politisager, saaledes at de Overtrædelser, for hvilke Bødens mindste Beløb er fastsat til 40 Kr. eller et højere Beløb, behandles ved en af Afdelingerne for kriminelle Sagers Behandling i Overensstemmelse med de før Lov af 11te Februar 1863 for offentlige Politisager gjældende Regler. Afgjørelse af Sagen uden formelig Dom kan ikke finde Sted uden Samtykke af henholdsvis Magistraten og Bygningskommissionen, forsaavidt Sagen er rejst paa Foranledning af nogen af disse Myndigheder. § 78. Alle Bøder efter denne Lov og de i § 73 ommeldte Kjendelser og Gebyrer tilfalde og indbetales i Kommunens Kasse, der har at afholde Stadsbygmesterens og Bygningsinspektørernes Løn samt alle Udgifter ved Bygningssagers Behandling. Ældre Bestemmelser Ophævelse og Lovens Træden i Kraft. § 79. Denne Lov træder istedetfor de i Lov om Demarkationslinien om Kjøbenhavn af 6te Juli 1867 § 6 indeholdte Bygningsbestemmelser samt for Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 21de Novbr. 1871 og Loven af 15de Maj 1875 om Forandring i sidstnævnte Lov. Det har dog fremdeles sit Forblivende ved den i ovennævnte Lov af 21de Novbr. 1871 § 72 indeholdte Forskrift, hvorefter der, naar andre Bygninger end Vindmøller ere dækkede med antændeligt Materiale, ingen anden Bygning maa opføres paa samme Mands Grund indenfor 50 Alen, hvilken Indskrænkning ved-

1889.

12 April. bliver at hvile paa Grunden, om den end bliver delt mellem flere Ejere. § 80. Denne Lov træder i Kraft 1 Maaned fra den Dag, da det Numer af Lovtidenden, i hvilket Loven kundgjøres, udkommer. Forsaavidt Approbation maatte være meddelt paa paatænkte Bygningsforetagender eller Gadeanlæg, der staa i Strid med de foranstaaende Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyldighed, hvis Byggeforetagendet eller Gadeanlægget ikke paabegyndes, inden Loven træder i Kraft. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Maj. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i København. (Jfr B. F. XLIX, 1101—52. L. 27—55. 162.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget nedenstaaende Bestemmelser angaaende Ordningen af Dyr lægevæsenet ved Kvægtorvet, de offentlige Slagtehuse og Kontrollen med Kjød, der indføres fra Landet i slagtet Stand, saalydende: „Under Overdyrlægen ved Kvægtorvet, de offentlige Slagtehuse og Kjødkontrollen ansættes 2 Dyr læger af 1ste Klasse og 5 Dyr læger af 2den Klasse, der med Hensyn til Lønning, Pensionsberettigelse o. s. v. stilles i Klasse henholdsvis med Fuldmægtige og Assistenten af 1ste Klasse under Magistraten. Antallet af og Lønningsvilkaarene for det øvrige Dyr lægepersonale, som det maatte være nødvendigt at ansætte, bestemmes indtil videre af Magistraten indenfor Grænserne af de ved de aarlige Budgetter hertil bevilgede Beløb“, har Overpræsidenten i behagelig Skrivelse af 1. d. M. indstillet, at disse Bestemmelser stadfæstes som Forandringer i Vedtægt for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Tillæg. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Kgl. Resol., hvorved det paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes:

1) at den af en Forening for unge Kvinder til Tilvejebringelse af smaa Kirker i Kjøbenhavn erhvervede og Folkekirken til Gave tilbudne Kirkebygning i Blaagaardsgade Nr. 5 maa indvies af Biskoppen over Sjællands Stift med Benævnelse Bethlehems Kirke, for efter Overenskomst med bemeldte Forening foreløbig at benyttes som Filialkirke til St. Johannes Kirke til regelmæssig Gudstjeneste og Udførelse af ministerielle Handlinger; 2) at Spørgsmaalet om bemeldte Kirkes Overtagelse til Ejendom for Folkekirken som Filialkirke til den under Opførelse værende Helligkors Kirke forbeholdes til endelig Afgjørelse i Forbindelse med Opretelse af et nyt Sogn til sidstnævnte Kirke og Ordningen af dens Anliggender og Betjening; 3) at Bestyrelsen af Bethlehems Kirkes Anliggender, saalænge den vedbliver at være Foreningens Ejendom, med Forpligtelse for samme til i to Aar at afholde de med dens Vedligeholdelse og Benyttelse m. v. forbundne Omkostninger, forbliver hos Foreningens Bestyrelse under Raadførsel med og Tilsyn af vedkommende Provst, samt 4) at personel Kapellan for Glostrup Menighed Julius Niels Sofus Ifversen allernaadigst maa beskikkes til midlertidig ordineret Medhjælper hos Sognepræsten og den residerende Kapellan ved St. Johannes Kirke med Forpligtelse til i denne Egenskab at besørge Præstegjeringen i den omhandlede Kirke og iøvrigt at yde bemeldte Præster Bistand i den dem paahvilende Gjerning efter den nærmere Bestemmelse, som i fornævnte Fald derom maatte blive given, og mod derfor at nyde en aarlig Løn af 300 Kr., der afholdes af bemeldte Præster, og af 1000 Kr., hvoraf Halvdelen afholdes af den ovennævnte Forening, og den anden Halvdel tilvejebringes ved Foranstaltning af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, foreløbig for et Tidsrum af to Aar fra Kirkens Indvielse at regne.

Bekjendtgjørelse om Forandringer i Politireglement for Kjøbenhavns Havnebane af 31te August 1880. 6 Maj.

1889.

6 Maj.

Under Dags Dato har Ministeriet fastsat følgende Tillæg til Politireglement for Københavns Havnebane af 31te August 1880: § 2, 1ste Stykke, affattes saaledes: Ethvert paa Havnebanen anvendt Lokomotiv skal være forsynet med en Klokke til Frembringelse af Lydsignaler, hvilke dog kun gives fra Lokomotivet, naar dette er i Spidsen af Toget (trækker), og da saa ofte det behøves for at advare Vejfarende om Lokomotivets og Togets Nærmelse, samt ved Passagen af enhver offentlig eller privat Overkjørsel og Overgang. Naar Lokomotivet befinder sig i Bagenden af Toget eller imellem dettes Vogne (skyder eller samtidig skyder og trækker), da signaliseres Togets Nærmelse eller Passagen af Overkjørsler m. m. ved Ringning, som foretages af den foran Toget gaaende Betjent (se under § 3).

§ 3 affattes saaledes: Havnebanen skal indtil videre ikkun benyttes til Befordring af Gods og levende Dyr i det i Bannens Befordringsreglement og ved dens Taxter nærmere bestemte Omfang. Et Tog maa ikke bestaa af flere end 20 Gods- og Kreaturvogne. Foruden Lokomotivbremsen (eventuelt Tenderbremsen) skal et Tog paa 11—20 Vogne have mindst 2 betjente Bremsere, et Tog paa 6—10 Vogne have mindst 1 betjent Bremse, et Tog paa 1—5 Vogne have ingen betjent Bremse. Ved Kjørselen i Bernstorffsgade skal ethvert Tog uanset dets Størrelse altid have et med en betjent Bremse forsynet Kjøretøj i dets paa Faldet værende nederste Ende. Intet Tog maa kjøre med større Hastighed end c. 2 Mil i Timen, hvilken Hastighed ved alle Overskjæringer af større Gader skal formindskes til en Fart af højst 1 dansk Mil i Timen, og derhos skal Farten ved Passagen af Vesterbrogade, af Vestervoldgade ved Langebro og Slotsholmsgade og af Børsgade sagtnes, og en Betjent gaa foran Toget og advare de Vejfarende ved Hjælp af et Flag eller en Lygte samt, forsaavidt Toget ikke har Lokomotivet i Spidsen, tillige ved Ringning med en Klokke. Forinden forannævnte Gader passeres, skal Betjenten derhos have overbevist sig om, at de anordnede Advarselssignaler ere tilstede, og at der intet er til Hinder for Passagen.

Lokomotivet kan have sin Plads i Spidsen af Toget, i dets bageste Ende eller mellem dets Vogne og selv kjøre forlænds eller baglænds, alt efter Omstændighederne. § 6, Nr. 2, affattes saaledes: Det er forbudt at henlægge faste Gjenstande og Renovationsbunker eller deslige nærmere ved Sporet end i 3 Fods Afstand fra hver Skinnes Yderside. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 9 Maj. gjør vitterligt, at efternævnte Gadestrækninger her i Staden blive, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veje og Vandløb derom tagne Bestemmelse, at benævne som følger: 1. Gaden mellem Vesterbrogade og Gammel Kongevej over Vodroffkloaken, Stenosgade. 2. Den vinkelformede Gade fra Væredamsvej til Gammel Kongevej, Tullinsgade. 3. Den saakaldte Thorupsgade, Thorupsgade. 4. Den Gadestrækning, der i Forlængelse af Frederik den 7des Gade gaar fra Prinsesse Charlottesgade til Guldbergsgade, Frederik den 7des Gade. 5. Den Gadestrækning, der i Forlængelse af Prinsesse Charlottesgade gaar fra Kommunens Grund Matr. Nr. 159b til Meinungsgade, Prinsesse Charlottes Gade. 6. Den Gadestrækning, der i Forlængelse af Raadmandsgade gaar til Tagensvej, Raadmandsgade. 7. Den paa Østerbro tæt ved Kalkbrænderivej anlagte Gade, som fører til den saakaldte Rosenvængets Hovedvej, Odensegade. 8. Den Gade, der forbinder Aarhusgade og Viborggade, og som ligger Øst for Randersgade, Silkeborggade. (Jfr. B. F. L. 78—73. 134—40.)

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Biskoppen over 18 Maj.
Sjællands Stift.

Da det af Hensyn til Kontrollen med Jordemødre maa anses ønskeligt, at de Anmeldelser om levende fødte Børn, som Jordemødrene her i Staden i Henhold til § 13 i Instruxen for Jordemødre af 28de September 1877 have at afgive til Sognepræsterne, underkastes et Gjennemsyn af

1889.

18 Maj.

Stadslægen, skulde Ministeriet paa dertil af Justitsministeriet given Foranledning tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville paalægge Sognepræsterne ved Stadens Sognekirker og ved Frederiksberg Kirke, forsaavidt angaar den Del af Kjøbenhavns Grund, der endnu maatte være henlagt til Frederiksberg Sogn, at afgive de ommeldte Anmeldelser fra Jordemødrene til Kirkebetjentene samt om ligeledes behagelig at ville paalægge disse at lade de ommeldte Anmeldelser følge med deres ugentlige Meddelelser til Kjøbenhavns Politi om levende fødte og Vielser.

20 Maj.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. L. 140—47. 166. 219.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der i Magistratens 3dje Afdelings 1ste Sekretariat fra 1ste Maj d. A. at regne ansættes en Expeditionssekretær, at denne lønnes som Magistratens Fuldmægtige med et aarligt Tillæg af 600 Kr. paa hvert af Fuldmægtiggagens Trin og med Pensionsret saavel af Gage som af Tillæg, og hvis Posten besættes med en Fuldmægtig, med Bibeholdelse af den alt erhvervede Anciennet, mod at en af Fuldmægtigposterne i nævnte Sekretariat fra samme Dag inddrages, har Hr. Overpræsidenten i behagelig Skrivelse af 13de d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse hermed meddeles.

24 Maj.

Anordning om Førelse af Handelsregistret.

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: I Medfør af Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts d. A. § 5 ville Vi allernaadigst have anordnet som følger: § 1. Handelsregistret, der autoriseres i Kjøbenhavn af Overpræsidenten og udenfor Kjøbenhavn af vedkommende Amtmand, skal for hver Kreds (fornævnte Lovs § 1) føres

i 3 Afdelinger i Overensstemmelse med de til denne Anordning føjede Schemata A, B og C, af hvilke Schema A omfatter Firmaer for Enkeltmand, ansvarlige Selskaber og Kommanditselskaber, derunder indbefattet Kommanditaktieselskaber, medens Schema B omfatter Aktieselskaber og Schema C andre Selskaber med begrænset Ansvar. I hver Afdeling af Registret gives der i fortløbende Række ethvert Firma dets særskilte Folio, der skal omfatte mindst to fulde modstaaende Sider. § 2. Til hver Afdeling skal der føres et Register over samtlige Firmaer i alfabetisk Orden med Angivelse ved ethvert Firma af dets Folio i i Handelsregistret, samt i de Kredse, der bestaa af flere Kommuner, af Navnet paa den Kommune, hvori Forretningskontoret findes. Naar en Forretning anmeldes som ophørt, udstryges Firmaets Navn i Registret. § 3. Paa ethvert Folio anbringes øverst tilvenstre med stor Skrift Firmaet; øverst tilhøjre anbringes i de Kredse, der bestaa af flere Kommuner, ligeledes med stor Skrift Navnet paa den Kommune, hvori Forretningskontoret findes. § 4. I Handelsregistrets Kolonne 4 indføres hver Anmeldelses hele Indhold, dog behøver Firmaet og den Kommune, hvori Forretningskontoret er beliggende, ikke at gjentages under hvert Løbenumer. I Tilfælde af Anmeldelse om Oprettelsen af en Filial enten udenfor den Kommune, hvori Hovedforretningens Kontor er beliggende eller i samme Kommune under et fra Hovedforretningens forskjelligt Firma gjøres der paa Hovedforretningens Folio ikkun en kort Tilførsel om Anmeldelse af Filial, medens Anmeldelsen i sin Helhed tilføres Kolonne 4 paa Filialens Folio paa Registret for det Sted, hvor Filialen har Kontor. Iøvrigt udfyldes Schemaet overensstemmende med Overskrifterne over Kolonnerne og de Anvisninger, der i saa Henseende ville blive givne af Vort Justitsministerium ved eksempelvis udfyldte Schemata. § 5. Naar et Kommanditaktieselskab anmeldes, gives der det Folio i Registrets Afdeling A og tillige i Afdeling B under gjensidig Henvisning fra det ene Folio til det andet umiddelbart under Foliets Numer. Anmeldelserne indføres

1889.

24 Maj.

i Kolonne 4 af Afdeling A, hvis øvrige Kolonner ogsaa udfyldes med Undtagelse af Kolonne 11, som kun udfyldes ved en Henvisning til Registrets Afdeling B, medens i Registrets Afdeling B Anmeldelsernes Løbenummere, svarende til de i Afdeling A indførte, tilføres Kolonne 1, hvorhos Kolonnerne 6 samt 12 til 15 udfyldes. § 6. Forsaavidt Anmeldelse om Firma sker i Henhold til Lovens § 37 Nr. 2, skal der under Angivelse af Firmaet i Handelsregistret tilføjes: anmeldt i Henhold til Lovens § 37. § 7. Enhver Tilførsel om en Anmeldelse skal adskilles fra kommende Tilførsler ved en over hele Foliets Bredde anbragt Streg. Naar et Folio er fuldskrevet, sluttes det ved Henvisning til det nye Folio, der gives Firmaet. Dette Folio skal under Angivelsen af Firmaet forsynes med Henvisning til det tidligere Folio, og de Anmeldelser, der indføres paa det nye Folio, forsynes med Løbenummere i Fortsættelse af det tidligere Foliets Løbenummere. § 8. Naar Anmeldelsen er indført i Handelsregistret, skal den forsynes med Angivelse af det Folio, paa hvilket den er indført, og Indførselens Løbenummer paa Foliet. De saaledes paategnede Anmeldelser forsynes endvidere med Løbenummere, der tilføres i Registrets sidste Kolonne og opbevares tilligemed de til samme hørende Bilag, samlede for hvert Aar som et Tillæg til Handelsregistret. § 9. Den i Lov om Handelsregistre m. m. af 1ste Marts d. A. §§ 22 og 31 omhandlede Firmategning sker, forsaavidt den ikke er meddelt paa selve Anmeldelsen, i et Tillæg til Handelsregistret under fortløbende Numre, til hvilke Henvisning skal ske paa Foliets Kolonner Nr. 8 og 10 af Schema A og Kolonnerne 9 og 11 af Schema B og C. Ethvert Numer i Tillægsregistret skal indeholde Henvisning til vedkommende Anmeldelses Folio og Løbenummer i Hovedregistret. § 10. Blanketter til Anmeldelse af Firma skulle paa Forlangende udleveres i Kjøbenhavn af Magistraten og andet Steds af Politimesteren. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Skema henhørende til foranstaaende Anordning af 24de Maj.

Side 1.

Side 2.

Handelsregistret. Afdeling A.

Handelsregistret. Afdeling A.

Fol.

Firmaet:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Løbenummer	Registreringens Dato	Hvor og Naar bekjendtgjort	Anmeldelsens Indhold	Forretningens Beskaffenhed	Forretningens Indehaver eller ansvarlige Deltagere	Forbehold med Hensyn til Retten til at tegne Firmaet	Løbenummer i Til-lægsprotokollen	Prokura	Løbenummer i Til-lægsprotokollen	Kommanditister Navne	Indskud	Anm.	Løbenummer for den originale Anmeldelse med Bilag

Handelsregistret. Afdeling B.

Handelsregistret. Afdeling B.

Fol.

Firmaet:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
Løbenummer	Registrerings-Dato	Hvor og naar bekendtgjort	Anmeldelsens Indhold	Vedtægternes Dato	Foretagets Art	Bestyrelse	Ret til at tegne Firmaet	Løbenummer i Til-lægsprotokollen	Prokura	Løbenummer i Til-lægsprotokollen	Kapitalens Størrelse og Fordeling	Om Aktierne lyde paa Navn eller Ihænde haver	Om Aktierne ere fuldt ind-betalte eller med hvor meget og naar Resten kan indfordres	Om Bekj. til Medlemmeme skal ske i offentl. Tidende og i saa Fald i hvilken	Anmærkn.	Løbenummer for den oprigtige Anmeldelse med Bilag

Handelsregistret. Afdeling C.

Handelsregistret. Afdeling C.

Fol. 2.

Firmaet:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Løbenummer	Registreringens Dato	Hvor og naar bekendtgjort	Anmeldelsens Indhold	Vedtægternes Dato	Foretagets Art	Bestyrelse	Ret til at tegne Firmaet	Løbenummer i Til-lægsprotokollen	Prokura	Løbenummer i Til-lægsprotokollen	Den i Sel-skabet ind-skudte Ka-pital	Om noget af Medlemmerne hæfter for Sel-skabets For-pligtelser og i bekræftende Fald hvem og hvorledes	Om Bekjendtgj. til Medlemmer skal ske i de offentlige Tidendes og da hvilke	Anmærkn.	Løbenummer for den originale Anmeldelse med Bilag

1889.

27 Maj.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Patronatet for Holmens Kirke, hvorved bifaldes, at der i de under 12te Marts d. A. *) approberede Bestemmelser om Betaling for Brugen af Kapellet paa Holmens Kirkegaard finder den Forandring Sted, at Aldersgrænsen for Overgang fra Barn til Voxen, ved hvilken Overgang Betalingen for Kapellets Brug forhøjes, forandres fra 10 til 12 Aar.

31 Maj.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Justitsmin.

Ved at tilbagesende det med Bilag hofølgende, med Justitsministeriets behagelige Skrivelse af 24de d. M. hertil oversendte Andragende, hvori Birkedommer N. N. forespørger, om tvende Medlemmer af en Frimenighed ere berettigede til overensstemmende med deres derom fremsatte Begjæring at indgaa borgerligt Ægteskab, skulde Ministeriet tjenstligst melde, at da de paagjældende have erklæret, at de ikke høre til Folkekirken, men have sluttet sig til en Frimenighed, for hvilken forhenværende Valgmenighedspræst N. N. skal være Præst, uden at der i denne Egenskab er tillagt ham nogen Anerkjendelse, skjønnes det ikke, at der kan nægtes de paagjældende, der maa betragtes som ikke hørende til Folkekirken, Adgang til at indgaa deres forehavende Ægteskab for den borgerlige Øvrighed efter Lov 13de April 1851.

*) Ved denne Skrivelse bifaldt Ministeriet, at Post 5 i de af Ministeriet under 9de Marts 1881 approberede Bestemmelser om Betaling for Kapellets Brug ændredes saaledes: "For Brugen af Kapellet paa Holmens Kirkegaard betales 6 Kr., hvilken Betaling ved Begravelse af Børn under 10 Aar ned sættes til 4 Kr., heri indbefattet Ligets Opbevaring og Tilsyn indtil Begravelsesdagen samt Kapellets Opvarmning i Vintermaanederne."

Cirkulære fra Justitsministeriet til Politidirektøren i Kjøbenhavn og samtlige Politimestre.

Paa dertil given Foranledning og efter stedfunden Forhandling med Indenrigsministeriet tilkjendegives det herved Hr. Politidirektøren og D'Hrr. Politimestre, at Tilladelse til Beværtning udenfor fast Beværtningssted ved Sammenkomster, til hvilke Adgangen er almindelig, enten imod eller uden Betaling, saasom ved Auktioner, Licitationer, Fester og Møder af alle Slags, kun undtagelsesvis maa meddeles og alene til saadanne Personer, der have lovlig Adkomst til at drive Beværtningsnæring.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 17 Juni. gjør vitterligt, at den fra Østerbrogade til Strandpromenaden førende Gade, som dannes af Citadelsvej indtil det første Knæk og af Classensvej, bliver, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veje og Vandløb derom tagne Bestemmelse at benævne: Classensgade. (Jfr. B. F. L. 261—62.)

Cirkulære fra Justitsministeriet til Politidirektøren i Kjøbenhavn og samtlige Amtmænd.*) 20 Juni.

Fra 1ste Juli d. A. blive Tilladelser til Bortlodning ved Tombola, der hidtil ere blevne meddelte af Justitsministeriet, under de nedenfor angivne Betingelser at udfærdige i Kjøbenhavn af Politidirektøren og udenfor Kjøbenhavn af vedkommende Amtmænd. Tilladelsen, der kun maa omfatte Bortlodning af skjænkede Ting og Smaating eller Husflidsgjenstande samt ved Landboforeningernes og lignende Foreningers Udstillinger og Dyrskuer, Agerbrugsredskaber og andre for Agerbruget, Høanseavl eller Biavl nyttige, udstillede Gjenstande, kan ikke tildeles Enkeltmand eller til Fremme af rent private Øjemed, men kun meddeles Bestyrelser for Foreninger, der virke for velgjørende eller almen-

*) Jfr. Cirk. af 13. Sept. 1890.

1889

20 Juni.

nyttige Formaal, eller Komiteer, der for det enkelte Tilfælde ere sammentraadte for at virke for saadanne Formaal, saasom Sygeunderstøttelse, Alderdomsforsørgelse, Husflidens Befordring, Skyttesagen, Forsvarssagen, Missionssagen, Afholdssagen o. l. Andragenderne skulle udenfor Kjøbenhavn indleveres til Stedets Politimester, der med sin Erklæring indsender dem til Amtet. Tilladelsen, der af Ministeriet har været meddelt med stor Liberalitet, maa ikke meddeles samme Forening hyppigere end højst 1 Gang i et Aar eller for et længere Tidsrum end 2 Dage. Enhver Tilladelse skal, foruden til de Betingelser, som der i det enkelte Tilfælde iøvrigt maatte være Anledning til at stille, ufravigeligt være betinget af, at de bortloddede Gjenstande ubetinget udleveres in natura og ikke ombyttes med Pengebeløb, at Udbyttet af Bortlodningen helt tilfalder det paagældende Formaal, og at Bestyrelsen for Bortlodningen med Hensyn til samme er underkastet de Forskrifter, Stedets Politimester finder det fornødent at kræve iagttagne. Udenfor de ovenfor angivne Tilfælde blive Andragender om Tilladelse til Bortlodning som hidtil at afgjøre af Justitsministeriet.

20 Juni.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. XLIX. 1300—4. l. 3. 221—25. 322—23.)

I behagelig Skrivelse af 6. d. M. har Hr. Overpræsidenten meddelt, at der med Hensyn til Regnskabsførelsen ved de under Kjøbenhavns Borgerrepræsentation henlagte Legater af Kommunalbestyrelsen er vedtaget blandt andet følgende Bestemmelser: 1. Alle Ind- og Udbetalinger vedrørende de under Borgerrepræsentationen sorterende Legater henlægges fra 1ste Juni d. A. at regne under Stadens Hovedkassererkontor. 2. Den for dette Kontor normerede Assistentplads af 2den Klasse forandres til en Assistentplads af 1ste Klasse. Den nuværende Assistents Anciennetet regnes fra 1ste Januar 1889. 3. De Administrationsgebyrer, som udredes af de under Borgerrepræsentationen sorterende Legater, tages fremtidig til Indtægt i Stadens Kasse. 4. Posten som Regnskabsfører ved Borgerrepræsentationens

20 Juni.

Legater ophæves. Derimod oprettes en Post som Sekretær og Bogholder ved Legaterne, der lønnes som Fuldmægtige i Magistraten med Pensionsret efter de gjældende Regler. Saalænge den nuværende Regnskabsfører fungerer som Sekretær og Bogholder, lønnes han med et aarligt Honorar af 4,500 Kr. uden Pensionsret. 5. Legatregnskaberne blive for Fremtiden at revidere af den kommunale Revision. Som Følge heraf har Hr. Overpræsidenten paa Kommunalbestyrelsens Vegne anholdt om Ministeriets Stadfæstelse paa de af den saaledes tagne Beslutning flydende Forandringer i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Bestemmelser. I Anledning heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den saaledes begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Bekjendtgjørelse ang. den Betaling, som skal erlægges for Bekjendtgjørelser i vedkommende Tidender af Anmeldelser i Henhold til Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts d. A. samt angaaende den ved samme Lovs § 4 jfr. § 5 paabudte Samling af Anmeldelser. Justitsmin. *)

I Medfør af Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts d. A. § 5 fastsættes herved følgende angaaende den Betaling, som skal erlægges for Bekjendtgjørelser i vedkommende Tidender af de i nævnte Lov omhandlede Anmeldelser, samt angaaende den ved samme Lovs § 5 paabudte Samling af Anmeldelser. § 1. Forsaa vidt Anmeldelserne alene skulle bekjendtgjøres i den Berlingske politiske og Avertissementstidende, fastsættes Betalingen for den første Anmeldelse af et Firma til 2 Kr. 50 Øre og for enhver Anmeldelse om Forandringer i en tidligere sket Anmeldelse til 1 Kr. 25 Øre. Skal Bekjendtgjørelsen tillige finde Sted i en Stiftstidende, betales det

*) Jfr. Bekj. af 24. Sept. 1889.

21 Juni.

dobbelte Beløb. I Betalingen er indbefattet Oversendelse til Registræters Fører af det Numer af Bladet, hvori Anmeldelsen er bekendtgjort, samt Porto for Beløbets kvartalsvise Indsendelse til vedkommende Tidende. § 2. Samlingen af Anmeldelser udgives under Justitsministeriets Tilsyn. Den udgaar en Gang maanedlig, indeholdende de i den sidstforløbne Maaned bekendtgjorte Anmeldelser. § 3. Samlingen optager i alfabetisk Orden for hver af de i Lovens § 1 nævnte Kredse en Fortegnelse over alle de Firmaer, som Anmeldelserne angaar, ledsaget af de vedkommende Firma vedrørende Anmeldelsers Indhold. § 4. Aarsregistret til Samlingen skal i alfabetisk Orden indeholde Fortegnelse over samtlige Firmaer, der i Aarets Løb forekomme i Samlingen, med Henvisning til det eller de Pagina i Samlingen, hvor de hvert Firma vedrørende Anmeldelser findes, samt et Personalregister indeholdende Fortegnelse over alle de Personnavne, der forekomme i Anmeldelserne, med Henvisning til det eller de Pagina i Samlingen, hvor vedkommende Navn forekommer. § 5. For Samlingen med tilhørende Register erlægges en Betaling for Halvaaret 1ste Juli d. A. til 31te December d. A. af 4 Kr. og derefter af 4 Kr. aarlig. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

24 Juni.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at opkræve Indkomstkatten for Tiden fra 1ste April 1889 til 31te Marts 1890 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 90,857,200 Kr. (se B. F. L. 331—49).

27 Juni.

Instruktion for Bygningskommissionen for Kjøbenhavn. Justitsmin.

§ 1. Kjøbenhavns Bygningskommission, der ifølge Lov af 12te April 1889 § 67 bestaar af den Borgmester, under hvem Sager vedkommende Bygningsvæsenet henhører, som Formand, Stadsbygmesteren, Stadslægen, Brandinspektøren og to henholdsvis af Justitsministeriet og Kommunalbesty-

relsen paa 4 Aar valgte Medlemmer, har Overtilsynet med hele Bygningsvæsenet i Staden Kjøbenhavn og paa dens Grund, indenfor det ved den nævnte Lovs § 1 bestemte Omraade. § 2. Formanden modtager alle til Kommissionen indkommende Sager, hvilke han strax tilstiller Stadsbygmesteren, og paaser disses behørige Fremme saaledes, at ethvert Spørgsmaal, som angaar Bygningsforetagender, senest i Løbet af 14 Dage efter Modtagelsen kan være afgjort af Kommissionen. Behandlingen af Sagerne foregaar ordentligvis i Møder, der ledes af Formanden. Denne fører Forsædet i Kommissionens Forsamlinger, og i Tilfælde af Stemmelighed gjør hans Stemme Udslaget. § 3. De Bygningssager, som Kommissionen har at behandle, forelægges den i behørig forberedt Skikkelse af Stadsbygmesteren. Kommissionens Resolutioner, der af Stadsbygmesteren affattes i Henhold til den stedfundne Votering, tilføres Forhandlingsprotokollen, som underskrives af samtlige Medlemmer. Stadsbygmesteren paaser, at de Meddelelser, som udfærdiges af Kommissionen eller i dens Navn, affattes i Overensstemmelse med de tagne Beslutninger, samt at de meddeles Vedkommende senest 2 Dage efter, at Resolutionen er falden. Alle Meddelelser fra Bygningskommissionen til Bygningsinspektørerne underskrives af Stadsbygmesteren paa Kommissionens Vegne undtagen i de Sager, som angaa Appel fra hans Kjendelse eller Besværing over hans Virksomhed, i hvilke Sager det derhos er en Selvfølge, at Stadsbygmesteren ikke deltager i Voteringen. § 4. I de Tilfælde, hvor det tilkommer Bygningskommissionen at tilstaa Fritagelse for at efterkomme Bygningslovens Forskrifter eller give nærmere Regler til Iagttagelse, bør den overensstemmende med Lovgivningen tage Hensyn til, at den Betyggelse, som ved Lovgivningens almindelige Regler er tilsigtet navnlig med Hensyn til Bygningernes Fasthed og Brandsikkerhed saavel som til Indbyggernes Sundhed og uhindrede Samfærdsel, ikke tabes, og paa den anden Side, at der ikke paadrages de Byggende større Vanskeligheder eller Bekostninger end fornødent. § 5. Kommissionen er

1889.

27 Juni.

bemyndiget til, naar Stadsbygmesteren ved Sygdom eller andet lovligt Forfald er forhindret i at fungere, at konstituere enten et af Kommissionens bygningskyndige Medlemmer, som dertil er villigt, eller en af Bygningsinspektørerne i hans Sted. Vedvarer Konstitutionen i længere Tid end 1 Maaned, gjøres Indberetning derom saavel til Justitsministeriet som til Kjøbenhavns Magistrat. Afgaar Stadsbygmesteren, forholdes der med Hensyn til Konstitutionen paa samme Maade, som ovenfor er anført, hvorhos Afgangen strax meddeles Kjøbenhavns Magistrat, for at det fornødne til Embedets Besættelse kan foranstaltes overensstemmende med Bygningsloven (§ 68). § 6. Bygningskommissionen skal hver Maaned tilstille Brandinspektøren en Gjenpart af Bygningsinspektørernes Rapporter over de Byggeforetagender, som i den foregaaende Maaned ere fuldførte under deres Tilsyn. Ligeledes har Brandinspektøren, naar han ved de af Brandvæsenet i Medfør af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 § 7 foretagne Eftersyn eller paa anden Maade kommer til Kundskab om, at der er udført Bygningsarbejder uden Bygningsvæsenets Tilladelse, at underrette Bygningskommissionen derom, for at Vedkommende efter fornøden Undersøgelse kunne blive dragne til Ansvar. Endelig skal der ogsaa hver Maaned tilstilles Stadskonduktøren Uddrag af Bygningsinspektørernes Rapporter, indbefattende alle nye Bygninger eller Udvidelse af ældre Bygninger. § 7. Bygningskommissionen har at drage Omsorg for, at Overtrædelser fra Bygningsinspektørernes Side af de dem ved Lovgivningen paalagte Pligter paatales i Medfør af Bygningsloven (§§ 76 og 77), medmindre vedkommende Bygningsinspektør underkaster sig, at Sagen afgjøres af Kommissionen, og denne finder saadan Afgjørelse tilstrækkelig. Kommissionen er bemyndiget til, naar Bygningsinspektørerne gjøre sig skyldige i Overtrædelser af de dem ved deres Instrux paalagte Pligter, at diktere dem Lønningsafkortelser fra 20 til 200 Kr. samt til at suspendere den Bygningsinspektør, der gjør sig skyldig i gientagne Forsømmelser eller grove Misbrug. — Saaledes udfærdiget

i Henhold til § 70 i Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 12te April d. A. 27 Juni

Instrux for Stadsbygmesteren i Kjøbenhavn. Ju- 27 Juni
stitsmin. (Jfr. B. F. L. 318—20.)

§ 1. Stadsbygmesteren er Bygningskommissionens forretningsførende Medlem og har som saadan at rette sig efter Bestemmelserne i § 3 af Instruxen for Bygningskommissionen. Han bør stadigen have sin Opmærksomhed henvendt paa de i Arbejde værende Bygningsforetagender, som han i fornødent Tilfælde bør besigtige paa Stedet, og bør som Bygningsinspektørernes nærmeste Foresatte drage Om-sorg for, at de under deres Embedsførelse gjøre en rigtig Opfattelse og Anvendelse af de lovbestemte Bygningsregler gjældende. I de Tilfælde, hvor det tilkommer ham at give Dispensation eller foreskrive Regler, bør han derved iagttage, hvad der er foreskrevet i § 4 af Bygningskommissionens Instrux. § 2. Det er Pligt for Stadsbygmesteren at søge enhver Sag angaaende Bygningsforetagender fremmet med den muligste Hurtighed, og han bør navnlig senest i Løbet af 8 Dage efter Modtagelsen tilbagesende til den vedkommende Bygningsinspektør enhver saadan Sag, ledsaget med hans skriftlige Resolution, eller indsende den behørigen forberedt til Bygningskommissionens Afgjørelse. § 3. Naar der under en Sag, som ligger under Stadsbygmesterens Afgjørelse, opstaar Spørgsmaal, hvis Besvarelse kræver saadan teknisk eller anden særlig Sagkundskab, som han ikke er i Besiddelse af, skal han konferere med vedkommende Medlem af Bygningskommissionen, forinden han derom afgiver Resolution. § 4. Efter at have gennemgaaet Bygningsinspektørernes maanedlige Beretninger meddeler Stadsbygmesteren disse de Bemærkninger, hvortil han maatte finde Anledning, og indsender derefter Beretningerne med Bilag til Bygningskommissionen. § 5. Ved Bygningskommissionens Sekretær skal han saavel med Hensyn til de Sager, der høre under hans umiddelbare Afgjørelse, som med Hensyn til dem, der forelægges Kommissionen eller

1889.

27 Juni

enkelte Medlemmer af samme, føre en Journal, der indeholder fuldstændig Oplysning om Sagernes Gang, tilligemed en Kopibog og Kommissionens Forhandlingsprotokol. Saa skal han og vaage over, at samtlige øvrige med hans Embede forbundne Kontorforretninger, til hvilke der gives Sekretæren den fornødne Medhjælp, udføres med behørig Orden og Hurtighed. Kommissionen har til enhver Tid Adgang til at kontrollere Forretningsgangen, og Stadsbygmesteren er med Hensyn til denne og Reglerne for Bøgenes Førelse pligtig at rette sig efter Bygningskommissionens Bestemmelser. § 6. Stadsbygmesteren bør være tilstede i Bygningskommissionens Kontor mindst 2 Timer hver Søndag til en Tid, som bekendtgjøres ved Opslag i Kontoret. § 7. Stadsbygmesteren kan meddele Bygningsinspektørerne Tilladelse til Fraværelse fra Staden for et Tidsrum af indtil en Maaned, i hvilken Tid han kan overdrage Forretningerne til en anden af Bygningsinspektørerne, af hvilke ikkun en ad Gangen maa være fraværende. Paa lige Maade forholdes der, naar en Bygningsinspektør af andre Grunde er hindret i selv at udføre sine Forretninger. Stadsbygmesteren maa uden Bygningskommissionens Samtykke ikke være fraværende fra Staden i længere Tid end 2 Gange 24 Timer. § 8. Stadsbygmesteren har i det hele at støtte Bygningsinspektørerne i den Virksomhed, der i denne deres Egenskab paahviler dem, og at hævde deres legale Myndighed ligeoverfor de Byggende, og skal navnlig, naar der til ham sker Meddelelse fra Bygningsinspektørerne om, at en eller anden Ulovlighed i Strid med Bygningsloven er begaaet, træffe de fornødne Foranstaltninger — i fornødent Fald ved Politiets Bistand — til, at Lovens Bestemmelser kunne blive opfyldte og Vedkommende dragen til Ansvar. § 9. Stadsbygmesteren er pligtig til at fungere som Magistratens bygningskyndige Konsulent, men maa iøvrigt ikke paatage sig nogen Forretning, som vedrører Udførelsen af et Bygningsforetagende, der — være sig af det Offentlige eller af Private — agtes udført eller er under Udførelse, medmindre han dertil har erholdt Bygningskommissionens og Magistra-

tens Samtykke. § 10. Stadsbygmesteren er underkastet de Forandringer i denne Instrux, der paa den i Bygningsloven (§ 70) fastsatte Maade maatte bestemmes. — Saaledes udfærdiget efter foregaaende Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse i Henhold til § 70 i Bygningslov for Staden København af 12te April d. A.

Instrux for Bygningsinspektørerne i København. 27 Juni.
Justitsmin. (Jfr. B. F. L. 318—20.)

§ 1. Bygningsinspektørerne skulle, hver i sit Distrikt, under Tilsyn af Stadsbygmesteren og overensstemmende med denne Instrux, vaage over Bygningslovgivningens Overholdelse samt indenfor den i Loven fastsatte Begrænsning meddele Tilladelse til nye Bygningsforetagender og under Arbejdets Udførelse føre nøjagtigt personligt Tilsyn med, at den approberede Plan og Tegning følges, og at de lovbestemte Regler fuldstændigen iagttages af de Byggende. Ligeledes skulle de, hver i sit Distrikt, have deres Opmærksomhed særdeles henvendt paa, at intet Bygningsarbejde, hvortil kræves Approbation, foretages, uden at saadan er erhvervet.

§ 2. Enhver Bygningsinspektør skal have Kontor paa et passende, af Stadsbygmesteren bifaldet Sted heri Staden, der ved Indgangen til Huset paa tydelig Maade skal være betegnet som Kontor for den paagjældende Bygningsinspektør, og hvor han skal være tilstede hver Søndag 3 Timer daglig til en bestemt Tid, hvorom Bekjendtgjørelse sker ved Opslag i Bygningskommissionens Kontor. Naar en Bygningsinspektør skifter Kontor, bør offentlig Bekjendtgjørelse derom finde Sted.

§ 3. Bygningsinspektøren skal snarest muligt og senest 8 Dage efter, at han har modtaget de i Bygningsloven (§ 73) omhandlede Anmeldelser ledsagede af de behørigte Oplysninger, tilstille Anmelderen sin Erklæring over Sagen. Indeholder Planen intet, som strider mod Bygningslovens Bestemmelser, sender han det ene Exemplar af Tegningerne til Anmelderen forsynet med Paategning om Approbation, hvorimod han, saafremt der findes noget i Planen, som afviger fra Lovens Bestemmelser, bør tydelig angive de

1889.

27 Juni.

Forandringer, der som Følge heraf ere fornødne, for at Approbationen kan meddeles. Tillige skal han saa vidt muligt være opmærksom paa Planens Forhold til Lovgivningen udenfor Bygningsloven, f. Ex. til de for Brand- og Sundhedsvæsenet gjældende Forskrifter, og i sin Approbation skal han i ethvert Tilfælde tage et Forbehold overfor de sidstnævnte Forskrifter. Hvis Planen indeholder noget, som kræver Dispensation eller Resolution enten af Stadsbygmesteren eller af Bygningskommissionen, skal Bygningsinspektøren indsende Sagen til Stadsbygmesteren inden den nævnte Frist, ledsaget af de fornødne Oplysninger og af hans Erklæring. Naar han derpaa har modtaget Planen tilbage, forsynet med Stadsbygmesterens eller Bygningskommissionens Resolution, skal denne inden 24 Timer meddeles Anmelderen. Forinden Bygningsinspektøren approberer eller afgiver Erklæring over et anmeldt Bygningsforetagende, skal han anstille den fornødne Undersøgelse paa selve Stedet og derunder navnlig forvise sig om saadanne Omstændigheder som Gadens Brede, Fortogets Brede, Gaardsrummets Udstrækning og Afstanden fra Nabogrunden, forsaavidt disse komme i Betragtning. § 4. Naar der agtes bygget ud til Gadelinien, skal han til Oplysning for Politiet med Approbation af Byggeplanen tillige lade følge sin Erklæring om, hvilken Indhegning om Byggepladsen ud til Gaden han anser fornøden, samt i hvilken Udstrækning og for hvor lang Tid det kan være af Vigtighed for Vedkommende at benytte en Del af Fortoget eller Gaden som Arbejdsplads. Han maa ikke tilstede Bygningsarbejders Begyndelse, forinden den Byggende har godtgjort at have iagttaget det fornødne overensstemmende med § 22 i Politivedtægten for Kjøbenhavn. Ligeledes skal han i Medfør af Bygningsloven (§ 24) og Politivedtægtens § 23 saavel forinden Bygningsarbejders Paabegyndelse som under deres Udførelse føre nøjagtigt Tilsyn med Afstivningen, Stilladser, Løbebroer og deslige. Ved Nedstyrtning af Stilladser eller deslige, hvad enten Nogen derved kommer til Skade eller ikke, skal han undersøge, om nogen Overtrædelse af den nævnte Paragraf af Byg-

ningsloven er tilstede, og derom afgive fornøden Beretning til Bygningskommissionen. Tilkaldes han i Anledning af saadan Undersøgelse af Politiet, skal han yde sin sagkyndige Bistand. § 5. Kommer Bygningsinspektøren til Kundskab om, at noget under denne Lovs Bestemmelser hørende Arbejde er begyndt, uden at Planen er approberet, skal han strax give Bygherren, Bygmesteren eller, hvis ingen af disse ere tilstede, de paa Byggestedet beskjæftigede Arbejdere skriftlig Paalæg om at standse dermed, indtil Planen er approberet. Ligeledes kan han, hvor der under et Bygearbejde bruges Stilladser, Afstivninger eller lignende, som skjønnes utilstrækkeligt stærke eller uforsvarligt anbragte, strax ved skriftligt Paalæg standse Arbejdet, indtil Manglerne i saa Henseende ere afhjulpne. Til Paalægets Gjennemførelse kan han fordre Politiets Bistand. For at undersøge, om det ikke approberede Arbejde er udført i Overensstemmelse med denne Lovs Regler, er han berettiget til at forlange opbrudt eller borttaget, hvad der er til Hinder for Undersøgelsen. Om denne Undersøgelse ligesom om alt det forefaldne skal han snarest muligt indsende Beretning gjennem Stadsbygmesteren til Bygningskommissionen. § 6. Saasnart et approberet Bygningsforetagende er begyndt, er det vedkommende Bygningsinspektørs Pligt ikke blot at have nøje Indseende med, at den approberede Plan følges, men tillige, at Lovgivningens Forskrifter fuldstændigen iagttages under dens Udførelse, derunder indbefattet de Bestemmelser, der i Medfør af Bygningsloven maatte være givne. Finder Bygningsinspektøren noget Arbejde begyndt eller udført, som er i Strid med de lovbestemte Bygningsregler, skal han strax give Vedkommende skriftligt Paalæg om at forandre det, hvis Paalæget ikke begjæres indanket til højere Afgjørelse inden 24 Timer af den Byggende, hvorom skriftlig Begjæring skal indsendes igjennem Bygningsinspektøren. I saa Fald skal denne inden andre 24 Timer indsende Beretning derom til Stadsbygmesteren. Ligeledes skal Bygningsinspektøren uopholdelig gjøre Indberetning til Stadsbygmesteren, naar der under et Arbejdes Udførelse udenfor

27 Juni.

den approberede Plan attraas udført noget Arbejde, til hvilket Stadsbygmesterens Samtykke udfordres. I Tilfælde af, at Bygningsinspektørens Paalæg ikke efterkommes, naar et Bygningsarbejde enten udføres uden Anmeldelse eller paa anden Maade lovstridigt, uden at dog Sagen indankes til Stadsbygmesterens Kjendelse, melder han det ufortøvet til Stadsbygmesteren. § 7. For at kunne legitimere deres Berettigelse til under Bygningsarbejders Udførelse i Arbejdstiden at betræde privat Mands Grund eller Bygning, ligesom for i det hele altid at kunne gjøre Fordring paa den dem i Embedsmedfør tilkommende Autoritet, skulle Bygningsinspektørerne, naar de optræde som saadanne, altid medføre det dem af Magistraten under Justitsministeriets Approbation tildelte Tegn paa Embedsmyndighed. § 8. Saasnart et Bygningsforetagende, som har været Bygningsinspektørens Tilsyn undergivet, er tilendebragt og udført i Overensstemmelse med Lovgivningens Forskrifter, udfærdiger Bygningsinspektøren derom en Attest, i hvilken han, naar det i Anmeldelsen om Arbejdets Begyndelse udtrykkeligen er forlangt, skal tilføje en Erklæring om Beskaffenheden af Arbejdet i det hele saavelsom af de enkelte væsentlige Dele deraf, der ved Anmeldelsen særlig ere udhævede. Denne Attest, ved hvis Udstedelse det tillige vil være at paase, at det til Bygningen hørende Fortog er udført paa forsvarlig Maade, skal indeholde en Udtalelse om, at samtlige Beboelseslejligheder ere saaledes udtørrede, at de uden Skade for Sundheden kunne tages i Brug (Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 12te April 1889 § 73) og indsendes af Bygningsinspektøren til Bygningskommissionens Kontor med Paategning af den lovbestemte Kjendelses Beløb, der forhøjes med 50 pCt., naar Attesten paa Forlangende ledsages af den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte Erklæring. Dette Tillæg tilfalder Bygningsinspektøren. Andre Attester om opførte Bygningers særlige Forhold kunne udstedes af Bygningsinspektøren med Stadsbygmesterens Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde, og Bygningsinspektøren er da berettiget til for en saadan Attest at forlange en Betaling af 10 Kr. § 9. For-

inden Attest kan erholdes for hele Bygningsarbejdets Vedkommende, kan Bygningsinspektøren, naar han har forsikret sig om, at en særskilt Del af dette er udført efter den approberede Plan, at ingen af Bygningslovens Bestemmelser derved ere tilsidesatte, og at Beboelseslejlighederne i denne Del ere tilstrækkelig udtørrede, meddele en foreløbig Tilladelse til at tage en saadan Del af det udførte Arbejde i Brug. § 10. Bygningsinspektøren skal føre en nøjagtig Dagbog over alle til ham indkomne Anmeldelser, Begjæringer og Klager samt de ham til lagttagelse meddelte Resolutioner saavel som over de af ham afgivne Erklæringer og Resolutioner. Denne Protokol skal indrettes efter Bygningskommissionens Forskrift, stedse holdes à jour og paa Forlangende fremlægges for Stadsbygmesteren og Bygningskommissionen. Inden den 8de i hver Maaned skal Bygningsinspektøren indsende Beretninger til Stadsbygmesteren saavel over de af ham i den forløbne Maaned approberede Bygningsforetagender som om de under hans Tilsyn fuldførte Arbejder, hvilken sidste stedse ledsages af Duplikattegningerne med Bilag. § 11. Ingen Bygningsinspektør maa enten projekttere, tegne eller udføre nogetsomhelst Bygningsarbejde henhørende til hans Distrikt, ligesom han heller ikke paa anden Maade, direkte eller indirekte, maa have Lod eller Del i et saadant. Opstaar der i den Henseende noget tvivlsomt Spørgsmaal, afgjøres det af Bygningskommissionen. Naar nogen af Bygningsinspektørerne ved Sygdom, Bortrejse med Orlov eller andet lovligt Forfald er forhindret i at fungere, saavel som i det Tilfælde, at Forretningerne i et Distrikt blive saa talrige, at de ikke kunne tilbørligen varetages af den deri ansatte Bygningsinspektør, ere de andre Bygningsinspektører pligtige at overtage de Forretninger, som Stadsbygmesteren i saadan Anledning maatte paalægge dem. Den Bygningsinspektør, som saaledes overtager en Andens Forretninger og i hans Sted approberer Planen til et Arbejde, skal føre Tilsynet dermed, indtil det er fuldført, og derom udstede de ovenomtalte Attester. Indtræder derimod nogen Bygningsinspektør i en andens Funktioner, efter at Planen er

27. Juni approberet og Arbejdet begyndt, bestemmer Stadsbygmesteren, hvilken af dem der skal fortsætte Tilsynet, efter at Anledningen til Konstitutionen er bortfalden. § 12. Bygningsinspektørerne skulle ifølge Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 § 36 under Udførelsen af deres Forretninger være opmærksomme paa alle Mangler ved Bygninger, der stride mod bemeldte Lov eller antages at kunne medføre Brandfare, og i forekommende Tilfælde anmelde saadant for Brandvæsenet. Ligeledes skulle de gjøre Anmeldelse til Politiet, hvis de blive opmærksomme paa, at nogen Bygning eller Del af en saadan befinder sig i en saadan Tilstand af Brøstfældighed, at der kan være Grund til at bringe § 24 af Politivedtægten til Anvendelse. § 13. Ingen Bygningsinspektør maa uden foregaaende Samtykke af Stadsbygmesteren være fraværende fra Staden i længere Tid end 24 Timer. Naar en Bygningsinspektør ønsker at forlade Staden paa længere Tid end en Maaned, skal han dertil erhverve Bygningskommissionens Samtykke, og maa han for den Tid, hvori han er fraværende, afstaa sin Gage til den, der maatte blive konstitueret i hans Sted. § 14. Overtrædelser fra Bygningsinspektørernes Side af de dem ved Lovgivningen paalagte Pligter paatales efter Foranstaltning af Bygningskommissionen i Medfør af Bygningsloven (§§ 76 og 77), medmindre vedkommende Bygningsinspektør underkaster sig, at Sagen afgjøres af Kommissionen, og denne finder saadan Afgjørelse tilstrækkelig. Kommissionen er bemyndiget til, naar Bygningsinspektørerne gjøre sig skyldige i Overtrædelser af de dem ved denne Instrux paalagte Pligter, at diktere dem Lønningsafkortninger fra 20 til 200 Kr. samt til at suspendere den Bygningsinspektør, der gjør sig skyldig i gjentagne Forsømmelser eller grove Misbrug. § 15. Bygningsinspektørerne, der ansættes med 6 Maaneders Opsigelse, ere pligtige at underkaste sig de Forandringer saavel i Distrikternes Omfang som i denne Instrux, der i Medfør af Bygningsloven (§§ 69 og 70) maatte bestemmes. — Saaledes udfærdiget efter foregaaende Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Hen-

hold til § 70 i Bygningsloven for Kjøbenhavn af 12te April 27 Juni
d. A.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. 13 Juli.
Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Bekjendtgjørelse om foreløbig Fritagelse for visse Bygninger for Udredelse af overordentligt Kontingent til Supplering af Reservefonden for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. 13 Juli.
Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages: 15 Juli.

1. a. Til Anlæg af en Hovedstation for Brandvæsenet udlægges en Grund af Størrelse c. 7350 Kv.-Alen i Karréen mellem Løngangsstrædes Forlængelse, Vestervoldgade, Ny Stormgade og Vestre Boulevard; Grunden faar Hovedfaçade mod Løngangsstræde. b. Til Bygning af nævnte Hovedstation bevilges 370,000 Kr. c. Den fornylig indkjøbte Ejendom i Adelgade Nr. 115 anvendes til Bistation for Brandvæsenet. d. Til Forandringer ved denne Ejendom bevilges 18,000 Kr. e. Til Udvidelse af Fælledvejens Station bevilges 30,000 Kr. f. Fællesudvalget bemyndiges til at approbere Tegningerne til de forskellige Anlæg. 2. a. Til Anskaffelse af en større Dampsprøjte med tilhørende Tender, Slinger m. m. bevilges 18,000 Kr. b. Til Anskaffelse af 2 mekaniske Stiger med Tilbehør bevilges 6,500 Kr. c. Til Anskaffelse af 2 Personvogne bevilges 2,000 Kr. d. Til Forøgelse af Brandvæsenets Inventar bevilges 6,500 Kr. 3. Til Anskaffelse af 34 Heste med Seletøj bevilges 34,000 Kr. 4. Ved Brandvæsenet ansættes fremtidig 1 Brandinspektør, 1 Vicebrandinspektør, 5 faste Assistenten, 1 Læge, 3 Sprøjtemestre, 21 Sprøjteførere, 4 Maskinmestre, 132 Brandfolk, 25 Kuske, 3 Hornblæsere samt det fornødne Reservemandskab, der indtil videre bibeholdes uforandret i den Skikkelse,

1889.

15 Juli. det nu har. 5. a. Fra 1ste Januar 1890 at regne lønnes Brandinspektøren med 5,000 Kr. aarlig, stigende med 500 Kr. hvert 5te Aar indtil 6,500 Kr., Vicebrandinspektøren med 2,800 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar indtil 4,000 Kr., de faste Assistenten, der for Fremtiden benævnes Fuldmægtige, med 2,000 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar indtil 3,000 Kr. For Brandvæsenets øvrige Funktionærer fastsættes Lønningerne ved de aarlige Budgetter. b. Brandinspektøren, Vicebrandinspektøren og Fuldmægtigene ere pensionsberettigede fra deres Ansættelse at regne; Brandvæsenets øvrige Funktionærer opnaa først Pensionsret efter 25 Aars Ansættelse i Kommunens Tjeneste, hvorimod der tillægges Magistraten en Bemyndigelse til at afskedige dem med Pension efter 15 Aars Ansættelse i Brandvæsenets Tjeneste, forudsat, at de almindelige Betingelser for at tilstaa Afsked med Pension ere tilstede. 6. De under 1 b, d og e nævnte Beløb afholdes af Stadens Laan, de under 2 og 3 nævnte af Kommunens løbende Indtægter efter nærmere Bestemmelse ved de aarlige Budgetter. For indeværende Aar stilles til de under 1 b, d og e nævnte Arbejder et Beløb af 60,000 Kr. til Disposition. (Se B. F. L. 449—85, jfr. XLVII. 1201—81 og Tillæget samt Indenrigsmin. Skr. af 14. Okt. 1889.)

26 Juli. **Kundgjørelse om allerhøjeste Approbation paa nye Statuter for Kreditkassen for Husejerne i København.** Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

30 Juli. **Bekjendtgjørelse fra Københavns Bygningskommission.** (Jfr. B. F. L. 262. 318.)

Efter at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at Staden København inddeles i 5 Bygningsdistrikter, skal Bygningskommissionen herved bringe til almindelig Kundskab, at fra 1ste August d. A. omfatter 1ste Distrikt Vester- og udenbyes Vester Kvarter, 2det Distrikt Østervold-, Nørrevold-, Rosenborg-, Klædebo-, Kjøbmager-, Frimands-, Nørre-, Vester- og Snarens Kvarter, 3die Distrikt St. Annæ

Vester-, St. Annæ Øster-, Øster-, Strand- og Kristianshavns Kvarter med Amagerbro, 4de Distrikt den Del af udenbyes Klædebo Kvarter, der begrændses af Sortedams Dossering, Sortedamsgade, Dosseringen langs Peblingsøen, Aagade, Ladegaardsaaens østlige Side, Lygteaaen til Lygten og saa langt Stadens Grund strækker sig i nordlig og i østlig Retning til Lyngbyvejen, dennes og Øster-Alleens vestlige Sider, Triangelen samt Østerbrogades vestlige Side fra Triangelen til Sortedams Dosseringen, 5te Distrikt Resten af udenbyes Klædebo Kvarter, nemlig det Terrain, der er beliggende mellem Classensgades nordlige Side ud til Øresundet, langs dette saa langt Stadens Grund strækker sig i nordlig Retning og endvidere i vestlig Retning til Lyngbyvejen, dennes og Øster-Allees østlige Side indtil fornævnte Classensgade. Som Bygningsinspektører ere ansatte: — — — — — Samtlige Bygningsinspektørers Kontortid er fra Kl. 9—12.

Cirkulære fra Justitsmin. til Magistraterne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne samt til Politimestrene i Landjurisdiktionerne. 14 Aug.

Af Hensyn til forskjellige indkomne Forespørgsler saavel som til Indholdet af adskillige af de i Medfør af Lov af 1ste Marts d. A. om Handelsregistre, Firma og Prokura kundgjorte Anmeldelser til Handelsregistrene finder Justitsministeriet Anledning til at indskærpe de registerførende Myndigheder følgende, der bliver at iagttage ved Modtagelsen af Anmeldelser i Henhold til den nævnte Lov: 1) Der maa ikke tilføres Handelsregistret noget, hvis Optagelse ikke er hjemlet i Loven, hvorfor det nøje bør paaagtes, baade at Anmeldelser om Næringsveje, der falde udenfor Lovens Bestemmelser, ikke modtages, saasom om Andelsslagterier o. l. eller om Mæglerforretninger, og at Anmeldelser afvises, der indeholde Bestemmelser udover de af Loven paabudte eller tilladte, saasom om den Generalforsamlinger, Repræsentantskaber eller Bestyrelser i Forhold til hverandre tilkommende Kompetence eller paahvilende Opgave. 2) Bestemmelserne om den vedkommende ansvarlige Deltagere

1889.

14 Aug.

eller Bestyrelsesmedlemmer tilkommende Ret til at tegne Firmaet maa være ensartede for alle under Forretningen hørende Anliggender, og Retten til at tegne Firmaet kan ikke underkastes andre Begrænsninger end den, at denne Ret i Forening kun tilkommer enkelte Medlemmer blandt Deltagerne i et ansvarligt Selskab eller blandt Bestyrerne for Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar eller, ligeledes i sin Helhed, kun tilkommer flere saadanne i Forening. Det vil som Følge heraf navnlig ikke kunne anmeldes, at der ved visse Retshandlers, f. Ex. Vexelforpligtelsers, Indgaaelse kræves Samvirken af flere, der iøvrigt hver for sig ere berettigede til at tegne Firmaet, eller at en eller fleres Signaturberettigelse er indskrænket til visse Anliggender, f. Ex. Modtagelse af Sparekasseindskud. Fordringen om Signaturesnsartethed gjælder derhos ikke mindre ved Anmeldelser i Medfør af Lovens § 37 end ved nye Anmeldelser. Med Hensyn til de jævnlig forekommende Anmeldelser af Selskabers Bogholdere og Kasserere med Bestemmelser om Nødvendigheden af disses Medunderskrift ved Firmaets Tegning bemærkes endnu, at en saadan Bestemmelse i Henseende til Signaturen kun kan anmeldes, naar vedkommende Funktionær tillige er anmeldt som Deltager i Selskabets Bestyrelse, og da efter det foranførte maa gjælde alle under Firmaet hørende Forretninger. Er den paagjældende Funktionær ikke at anse som Deltager i Bestyrelsen, kan Anmeldelse ham vedrørende aldeles ikke modtages undtagen efter Reglerne om Prokura. 3) Bestemmelsen i Fimalovens § 37 Nr. 2, 1ste Punktum, vedrører ikke Anmeldelse af Prokura eller anden Fuldmagt. Den første vil herefter heller ikke for tidligere anmeldte Firmaers Vedkommende kunne begrænses udover, hvad Lovens 3die Kapitel hjemler, og vil altsaa navnlig ikke kunne meddeles saaledes, at Prokura i visse Anliggender er meddelt Enkeltmand, medens der i andre skal gjælde Kollektivprokura, og Anmeldelse om anden Fuldmagt end Prokura kan ogsaa for tidligere anmeldte Firmaers Vedkommende aldeles ikke modtages. 4) Det bør nøje paases, at Bestemmelsen i

i Lovens § 37 Nr. 2, 2det Punktum, overholdes, navnlig ogsaa for saadanne Aktieselskabers Vedkommende, der drive Bankforretning. 5) Ved Anmeldelser i Medfør af Lovens § 37 bør det i Bekjendtgjørelsen om den stedfundne Anmeldelse angives, at denne er sket i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse. 6) Opmærksomheden henledes paa den Forskjel, der foreligger i Lovens Fordringer til Anmeldelsens Angivelse af Forretningen henholdsvis i §§ 17 og 18 — „Forretningens almindelige Beskaffenhed“ — og i § 19 — „Forretningens Art“. Heraf følger, at Anmeldelser af Enkeltmands Firma og af ansvarlige Selskaber (eller Kommanditselskaber) paa dette Punkt i Almindelighed ikke bør gaa videre end til at betegne Forretningen som „Handel“, „Haandværk“ eller „Fabrikdrift“, hvilket, som det fremgaar af Motiverne til det af de dansk-norsk-svenske Kommitterede udarbejdede Lovudkast, er fundet rettest; fordi en snævrere Angivelse let vilde kunne lede til den Forestilling, at en saadan Begrænsning ved at optages i Handelsregistret blev bindende for Trediemand. Det her udtalte gjælder ogsaa ved Anmeldelser efter Lovens § 37, kun at der, hvor der ved den tidligere Anmeldelse i Medfør af § 2 i Loven af 23de Januar 1862 har været undtaget bestemte Forretninger fra den angivne Næringsvejs Omraade, i Henhold til Bestemmelsen i § 37 Nr. 2, 1ste Punktum, nu vil kunne anmeldes samme Begrænsning. 7) Med Hensyn til Anmeldelser af Filialer i Henhold til Firmalovens § 16 bør det iagttages, at saadan Anmeldelse kun kan modtages, naar Filialen staar under særskilt Bestyrelse, d. e. har i det mindste en til at tegne Firmaet berettiget Bestyrer.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Vejle Amt. 29 Aug.

Under Henviſning til de under 4de Juni 1834 approberede Mæglerartikler for N. N. Kjøbstad have Kjøbmændene N. N. og N. N. sammesteds i det med Amtets paa-tegnede Erklæring af 17de Juni d. A. hertil indsendte Andragende begjært Ministeriets Resolution med Hensyn til efternævnte Spørgsmaal, nemlig: 1) om den i bemeldte

1889.

29 Aug.

Kjøbstad beskikkede Mægler er berettiget til at modtage Varepartier i Kommission fra en ikke der paa Pladsen handelsberettiget Person for efter Tid og Lejlighed at falbyde og sælge Varerne fra Lofter, som i dette Øjemed ere lejede af Mægleren; 2) om Mægleren er berettiget til overhovedet at falbyde og sælge Varer for udenbys Handlendes eller udenlandske Huses Regning, samt 3) om Mægleren som Betaling for de Varer, han sælger, er berettiget til at modtage Vexel til egen Ordre. I Anledning heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Spørgsmaal om Omfanget af Mæglerens Næringsret henhøre under Domstolens Afgjørelse, men at Ministeriet iøvrigt antager: ad 1) at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 7de April 1865 til Amtmanden over Svendborg Amt (i den Ussingske Reskriptsamling); ad 2) at det ikke kan formenes Mægleren, der efter ovennævnte Mæglerartiklers § 4 maa „gaa saavel Fremmede som Byens Indvaanere tilhaande ved Varers Kjøb og Salg“, at falbyde Varer for udenbys Handlendes og udenlandske Huses Regning, dog for de sidstnævntes Vedkommende under Iagttagelse af de i Forordningen af 8de Juni 1839 indeholdte nærmere Bestemmelser angaaende Fremmedes Handelsberettigelse, jfr. navnlig bemeldte Forordnings §§ 1 og 2; ad 3) at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende.

30 Aug.

Bekjendtgjørelse om, at de for Kjøbenhavn gjældende Bestemmelser om Hundeafgiften ogsaa skulle gjælde for den bebyggede Del af Utterslev Mark, Brøndshøj Sogn. Justitsmin.

I Henhold til § 5 i Lov om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade foraarsaget af Hunde af 12te April d. A. fastsættes det herved, at de for Kjøbenhavn fra 1ste Januar 1890 gjældende Bestemmelser om Hundeafgiften fra samme Tid ogsaa skulle være gjældende for den Del af Utterslev Mark, der i gejstlig Henseende hører under St. Stefans Sogn, samt Strækningen Frederikssundsvej Nr.

86—104, begge inklusive, dog at Afgiften tilfalder de Fattiges Kasse i Kommunen. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. 30 Aug.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at indrømme „Dronning Louises Asylselskab“ Fritagelse for at svare Arealsskat af dets Ejendomme Matr. Nr. 1487 og 1922 i udenbys Klædebo Kvarter, saalænge de paagjældende Lokaler benyttes til Asyl for fattige Smaa børn (se B. F. L. 538—39). 2 Sept.

Raadstue-Plakat ang. Ligning til Kirker i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. L. 184—187.) 4 Sept.

Efter at Hs. Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 24de December f. A. allernaadigst har bifaldet, at der til Istandsættelsesarbejder ved Vor Frelzers Kirke her i Staden vil være at tilvejebringe ved Ligning i Henhold til Lov af 1ste April 1888 § 2 en Sum af 80,000 Kr., har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til samme Lovs § 3 efter Indstilling af Københavns Kommunalbestyrelse bestemt, at der til Dækning dels af en Del af fornævnte Beløb dels af Afdrag paa Gjæld, der fra tidligere Tid paahviler forskellige Kirker, i indeværende Aar vil være at foretage en Tillægsligning paa samtlige Sogmenighedsmedlemmer i København med et Tillæg til Indkomstskatten af $\frac{1}{8}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt, og at det derved indkommende Beløb vil være at fordele med 2,000 Kr. til St. Johannes-, 8,000 Kr. til Helligaands- og 7,500 Kr. til St. Matthæus Kirke, medens Restbeløbet af gives til Vor Frelzers Kirke. I Henhold hertil vil der overensstemmende med Lovens Forskrifter for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i København, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{8}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober

1889.

4 Sept. Kvartal d. A. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

7 Sept. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Thisted Amt.

I det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 20. f. M. hertil indsendte Andragende har Politimesteren i N. N. Herreder forespurgt, hvorvidt han efter til Handelsregistret for bemeldte Kreds at have modtaget en Anmeldelse, der i Medfør af § 3 i Lov af 1. Marts d. A. om Handelsregistre, Firma og Prokura burde have været afvist, er berettiget til at udslette Anmeldelsen af Handelsregistret, eller om Fejlen maatte ytre sin Virkning paa anden Maade. Foranlediget heraf skal man med Bemærkning, at det kun er de Anmeldelser, der overensstemmende med Loven ere blevne registrerede og kundgjorte, der i Henhold til Lovens § 7 skulle anses for at være komne til Trediemands Kundskab, tjenstligst melde, at Justitsministeriet ikke antager, at Politimesteren, naar Fejlen ikke vedrører selve det førte Firma, er berettiget til at udslette en urigtig modtagen Anmeldelse eller forlange ny behørig Anmeldelse. Vedrører Fejlen derimod selve det førte Firma, foreligger der igjennem dettes fortsatte Brug en vedvarende Overtrædelse af Loven, og der bør derfor i dette Tilfælde affordres vedkommende Anmelder en ny berigtiget Anmeldelse.

7 Sept. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Maribo Amt.

I Anledning af den med Amtets behagelige Skrivelse af 7. f. M. hertil indsendte Skrivelse, hvori Herredsfogden i N. N. Herred forespørger, om den i Ministeriets Cirkulære Nr. 110 af 7de Juni d. A. omhandlede Tilladelse til Beværtning udenfor fast Beværtningssted ved Sammenkomster, til hvilke Adgangen er almindelig, kan meddeles Personer, der vel have Adkomst til at drive Beværtning et eller andet Sted udenfor vedkommende Jurisdiktion, men ikke have Adkomst til at drive saadan Næring i samme, skal man tjenstligst melde, at den omhandlede Tilladelse som Regel ikkun bør gives til Personer, der have Adkomst til at

drive Beværtningsnæring i selve den paagjældende Jurisdiktion.

Kongelig Stadfæstelse paa nedenstaaende Fundats 20 Sept. for »Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Jubilæumslegat til Bedste for trængende Kvinder i Kjøbenhavn.« Indenrigsmin. (Jfr. Komm. Besl. af 8. Oktober 1888.)

1. Nærværende Legat, der er oprettet af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse til Minde om Regeringsjubilæet den 15de November 1888, bærer Navnet: „Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Jubilæumslegat til Bedste for trængende Kvinder i Kjøbenhavn“. 2. Legatets Kapital, 100,000 — skriver Et Hundrede Tusinde — Kroner, bestyres og forvaltes af Kjøbenhavns Magistrat efter de Regler, som ere gjældende for de iøvrigt under sammes Administration staaende Legatmidler. 3. Legatet uddeles i Portioner paa 300 og 200 Kr., nemlig en Trediedel paa 300, to Trediedele paa 200 Kr., til Enker efter eller ugifte Døtre af Mænd, som ved deres Død vare bosiddende i Kjøbenhavn, og som der have beklædt Embede eller Bestilling (kongelig eller kommunal) eller drevet Næring, eller der i det Hele udøvet deres borgerlige Virksomhed. 4. Den, hvem Legatet tildeles, skal selv være bosiddende i Kjøbenhavn og skal, foruden at opfylde de almindelige Betingelser: Trang og Værdighed, tillige, forsaavidt hun er „ugift Datter“, have fyldt det 40de Aar. 5. Legatet nydes ordentligvis for Livstid; dog bortfalder det, naar Vedkommende indtræder i Ægteskab eller fraflytter Kjøbenhavn for at tage stadigt Ophold andetsteds, eller naar der indtræder en væsentlig Forbedring i hendes Kaar, ligesom det ogsaa kan fortabes ved slet Vandel. 6. Legatet bortgives af Hans Majestæt Kongen, første Gang den 15de November 1889 og senere, saa ofte Vakance indtræder, hvorom Beretning indgives af Kjøbenhavns Magistrat, samt naar der ved Oplæg af overskydende Renter er opsparet et saa stort Beløb, at en ny Legatportion kan oprettes.

1889.

23 Sept.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at modtage et af Brygger Carl Jacobsen og Hustru gjort Tilbud om at overdrage til det Offentlige Glyptotheket paa Ny Carlsberg med alle dets Kunstværker og i Overensstemmelse med Loven af 5te April 1888 at støtte dets Tilvejebringelse paa følgende Maade:

1. Glyptotheket, der betegnes „Ny Carlsberg Glyptothek“, stiftes ved Brygger Carl Jacobsens og Hustrus Ydelse og ved Bistand af Staten og Københavns Kommune. 2. Jacobsen og Hustru skjænke: a) de i det 1888 udgivne Katalog anførte Kunstværker, forøgede ved Indkjøb efter J.s Bestemmelse med Kunstværker til yderligere Beløb 250,000 Kr.; af disse ere alt en Del anskaffede og findes optagne i Katalog-Tillæget for 1889, hvilke Kunstværker saaledes ogsaa medfølge Glyptotheket — samt desuden b) en Sum af 500,000 Kr., der bliver at sætte fast som en urørlig Grundfond, der bliver at anvende til Glyptothekets Drift, Vedligeholdelse og Forøgelse. Disse 500,000 Kr. udbetales med 100,000 Kr. aarlig i 1889—93. 3. Staten skjænker 500,000 Kr., der udbetales med 100,000 Kr. aarlig i 1889—93. 4. Kommunen skjænker 500,000 Kr., ligeledes at udbetale med 100,000 Kr. aarlig 1889—93, samt Grunden, der anvises paa det paa vedlagte Skizze viste Sted mellem den forlængede Ny Vestergade og Ny Kongensgade paa den sydlige Side af Boulevarden, og iøvrigt overensstemmende med Fæstningsterrain-Udvalgets Skrivelse af 16de April d. A. 5. Til Bygningens Opførelse, indbefattet dens kunstneriske Udstyrelse, maa der af de af Stat og Kommune skjænkede Summer anvendes et Beløb af 750,000 Kr., medens Resten eller 250,000 Kr. skal danne en urørlig Grundfond, hvis Renter anvendes til Bygningens Vedligeholdelse. Planen for Bygningen bliver at foreslaa af den nedenfor under Post 8 nævnte Komite og at billige af Regeringen og Kommunalbestyrelsen. 6. Ved det foran nævnte og ved Hjælp af Kunstlegatet fra 1883 vil Samlingens Fremtid være saaledes betrygget: a) Grundfond efter Post 2, stor 500,000 Kr. b) Den aarlige Rente af Kunstlegatet, stort 250,000 Kr.

c) Bygningsfond efter Post 5, stor 250,000 Kr. 7. Glyptotheket skal altid udgjøre en selvstændig offentlig Samling, staaende under en selvstændig Bestyrelse, for egen Regning og med egne Midler. Det kan ingensinde indgaa under nogen anden Samling. Derimod skulle andre Arbejder og Samlinger kunne optages til Forbindelse med det, naar Bestyrelsen intet har derimod at erindre. 8. Ordningen og Gjennemførelsen af alt foranførte overdrages en Komite, bestaaende af Brygger Jacobsen som Formand, 2 af Regeringen og to af Kommunen valgte Mænd. 9. Den endelige Fundats for Glyptotheket, hvori ogsaa Bestemmelse bliver at træffe om Bestyrelsens Sammensætning og om Regeringens og Kommunalbestyrelsens Overtilsyn med Glyptotheket, bliver, efter at være udarbejdet af den i Post 8 nævnte Komite, at forelægge Regeringen og Kommunalbestyrelsen til Billigelse. (Se B. F. L. 683—725, jfr. XLVIII. 1401—5. XLIX. 4 og Fundats af 21. Maj 1891.)

**Bekjendtgjørelse ang. Betalingen for Bekjendt- 24 Sept.
gjørelser af Anmeldelser til Handelsregistret i Kjø-
benhavn. Justitsmin.**

Fra den 1ste Oktober d. A. at regne bliver efter derom truffen Overenskomst med Udgiverne af den Berlingske politiske og Avertissementstidende Betalingen for Bekjendtgjørelser i den nævnte Tidende af Anmeldelser til Handelsregistret i Kjøbenhavn at erlægge med følgende Beløb: Handelsregistrets Afdeling A 50 Øre, Handelsregistrets Afdelinger B og C: Den første Anmeldelse af et Firma 1 Kr. 50 Øre, Forandring i en tidligere sket Anmeldelse 1 Kr. Hvilket i Forbindelse med Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 21de August d. A.*) herved bringes til almindelig Kundskab.

*) Ved denne fastsattes Betalingen til 50 Øre for hver Anmeldelse.

1889.

24 Sept.

Bekjendtgjørelse ang. Undtagelse fra Bestemmelser i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 7, sidste Stykke. Indenrigsmin.

I Henhold til den Indenrigsministeriet ved § 7 i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts d. A. tillagte Bemyndigelse til at tilstaa Undtagelser fra den i bemeldte § 7 indeholdte Bestemmelse om, at der i Reglen ikke maa paalægges Haandværker- og Handelslærlinge noget Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og Kl. 5 Morgen, fastsættes det herved, at den nævnte Bestemmelse ikke skal være til Hinder for, at saadant Arbejde paalægges Lærlinge, der antages til Op-læring i Bagerfaget. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

27 Sept.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

Ved at fremsende de hoslagt tilbagefølgende Anmeldelser til Handelsregistret fra Firmaet N. N. her af Staden har den ærede Magistrat i behagelig Skrivelse af 18. ds. begjært en Udtalelse af Justitsministeriet med Hensyn til, om det kan tillades nævnte Firma til Handelsregistret at anmelde, at der baade er meddelt en Person Prokura og tvende andre Kollektivprokura, ligesom Magistraten har forespurgt, om de til Underskrift berettigede Deltagere i et Firma kunne anmelde forskellige Maader, hvorpaa Underskrift af dem skal gives, navnlig saaledes, at en enkelt af Deltagerne underskriver Firmaet uden at tilføje sit eget Navn, medens de øvrige ved at tegne Firmaet skulle tilføje deres eget Navn. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Forespørgselens første Del maa besvares bekræftende, hvorimod det i Anledning af Forespørgselens anden Del bemærkes, at medens der efter Justitsministeriets Mening intet er til Hinder for, at Signaturen fordeles imellem flere Deltagere i et Firma saaledes, at en enkelt Deltager alene, men andre kun i Forening have Signatur, er det Registreringen uvedkommende, hvorledes Firmategningen sker, idet dette alene skal fremgaa af den ved Anmeldelsens Under-

skrift eller i Tillægsprotokollen stedfundne Tegning af Fir- ^{27 Sept.} maet.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i København. 14 Okt.
(Jfr. Komm. Besl. af 15. Juli 1889 og B. F. XL. 769.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at Brandinspektøren lønnes med 5,000 Kr. aarlig, stigende med 500 Kr. hvert 5te Aar indtil 6,500 Kr., at Vicebrandinspektøren lønnes med 2,800 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar indtil 4,000 Kr., at de faste Assisterter, der for Fremtiden benævnes Fuldmægtige, lønnes som andre Fuldmægtige under Magistraten med 2,000 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar indtil 3,000 Kr., at der ansættes en 5te Assistent (Fuldmægtig) foruden de nuværende 4, og at Assisterterne som Fuldmægtige ere pensionsberettigede fra deres Ansættelse at regne, samt at disse Bestemmelser træde i Kraft den 1ste Januar 1890, har Hr. Overpræsidenten i behagelig Skrivelse af 7. d. M. indstillet, at de saaledes vedtagne Bestemmelser stadfæstes som Forandringer i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Bestemmelser. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at indrømme Vognmandsforeningen i København Fritagelse for at udrede Arealskat af 3 til Fribolig bortgivne Lejligheder i Foreningens Stiftelse, Matr. Nr. 524 i St. Annæ Vester Kvarter, Fredericiagade 49 (se B. F. L. 805—6). *)

Justitsmin. Skr. til Bygningskommissionen i København, hvori udtales, at Ministeriet er enigt med dennes Flertal i, at den i Bygningslovens § 15, 2det Punktum,

*) Jfr. Komm. Besl. af 18. Juli 1881 og 7. Marts 1887.

1889.

9. Nov.

hjemlede Højde af 27° (foruden Tillæg efter § 20) kun kan anvendes paa en Bygning mod Gaden, og kun, naar der anbringes Gesims af den ifølge 1ste Punktum under særlige Omstændigheder tilladelige Højde af 2°, men at dette Tillæg til Anbringelse af Gesims ikke kan tillægges den egentlige Bygningshøjde, der i Henhold til § 17 i Overensstemmelse med den tidligere gjældende Ret vil være at beregne til Oversiden af det øverste Bjækelag til det Punkt i Fortogets indre Kant, der ligger ud for Midtlinien af Bygningen.

11 Nov.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i København. (Jfr. B. F. L. 792—93. 805. 965.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra 1ste Januar 1890 ansættes en Fuldmægtig i Meterkontoret paa Københavns Gasværk under de for Fuldmægtige i Københavns Magistrat gjældende Vilkaar, har Hr. Overpræsidenten i behagelig Skrivelse af 5te d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstlig melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

13 Nov.

Bekjendtgjørelse om Forandring i § 4, 1ste Stykke, i Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 15de December 1875 angaaende Dødsattester. Justitsmin.

§ 4, første Stykke, i Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 15de December 1875 angaaende Dødsattester skal for Fremtiden være affattet saaledes: „Ønskes Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden København eller paa dens Grund, ikke begravet paa nogen af Stadens Kirkegaarde, skal Dødsattesten, forinden Liget bortføres, afleveres paa Begravelseskontoret, der udfærdiger et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget

og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor ^{13 Nov.} Jordfæstelsen foregaar.“

Instruktion til Stadslægen i Kjøbenhavn og samtlige Fysici, Stads- og Distriktslæger udenfor Kjøbenhavn, betræffende Dødelighedsstatistikken. Justitsmin. 16 Nov.

§ 1. Stadslægen i Kjøbenhavn modtager hver Tirsdag Kl. 12: 1) fra Begravelseskontoret i Kjøbenhavn for hver Uge fra Søndag til Lørdag, begge Dage indbefattede, samtlige Dødsattester og Anmeldelser fra Jordemødre om Dødfødte, der sammesteds ere samlede, vedrørende alle i Staden og paa dens Grund Afdøde og Dødfødte; 2) fra Kjøbenhavns Politi skriftlig Meddelelse a) om Antallet af de i Staden og paa dens Grund levende fødte Børn i Ugen fra Søndag til Lørdag, begge Dage indbefattede, med særlig Angivelse af Tallet for hvert Kjøen, samt ægte og uægte fødte, og ledsaget af de fra Kirkebetjentene i Ugen fra Søndag til Lørdag modtagne Anmeldelser fra Jordemødre om levende fødte Børn, samt b) om Antallet af Vielser med særlig Angivelse af borgerlige Vielser. Paa Grundlag af det saaledes modtagne Materiale udarbejder Stadslægen: a) ugentlig en sammentrængt Fremstilling af Mortaliteten efter vedføjede Skema, samt af Tallet for Fødsler og Vielser, hvilken offentliggjøres; b) aarlig en udførlig Mortalitetstabel efter det Instruktion af 15de December 1875 vedføjede Skema (Bilag A) samt en Fortegnelse over Dødfødte efter det sammesteds vedføjede Skema (Bilag B), hvilke begge indsendes til det kongelige Sundhedskollegium. Dødsattesterne indsendes efter endt Afbenyttelse til Rigsarkivet.

Justitsmin. Skr. til Indenrigsmin.

7 Dec.

I det med Indenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 18de f. M. hertil fremsendte Andragende har Direktionen for N. N. By og Omegns Spare- og Laanekasse forespurgt, om der er noget til Hinder for i Anmeldelsen til Handelsregistret at angive en anden Regel med Hensyn til Signatur end den, der følges i Praxis, f. Ex. i Anmeldelsen kun at

1889.

7 Dec.

angive, at den administrerende Direktør tegner Firma, og dog i Praxis — i Overensstemmelse med Sparekassens Vedtægter, at fordrer, at en Direktør tilligemed Bogholderen eller en Assistent skulle underskrive i Sparekassebøgerne, eller at tre Direktører skulle underskrive med Hensyn til Gjældsbeviser og Kontrakter. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at medens der overensstemmende med Fimaloven ikke kan modtages nogen Anmeldelse, der for Signatures Vedkommende gaar ud paa at begrænse denne paa anden Maade end ved, at Signaturen er indskrænket til i alle Forretningens Anliggender kun at kunne meddeles af flere Deltagere eller Bestyrelsesmedlemmer i Forening, og medens det som Følge heraf er nødvendigt, at Vedtægterne hjemle en saadan Signaturret, er der intet til Hinder for, at Selskabets Vedtægter gjøre det til Pligt for den som uindskrænket signaturberettiget Anmeldte at lade sin Signatur ledsage af Kontrasignatur eller i visse Tilfælde af flere Deltageres eller Bestyreres Medunderskrift, men at Ikke-agttagelsen af saadanne den Signaturberettigede paalagte Indskrænkninger selvfølgelig ikke i Modstrid med det anmeldte kan være forbindende for Trediemand, medmindre i alt Fald denne særlig er gjort bekjendt med eller kan overbevises at have været bekjendt med, at den Signaturberettigede overtraadte Grænserne for den ham tilkommende Beføjelse.

11 Dec.

Bekjendtgjørelse ang. Undtagelse fra Bestemmelsen i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 7, sidste Stykke. Indenrigsmin.

I Henhold til den Indenrigsministeriet ved § 7 i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts d. A. tillagte Bemyndigelse til at tilstaa Undtagelser fra den i bemeldte § 7 indeholdte Bestemmelse om, at der i Reglen ikke maa paalægges Haandværker- og Handelslærlinge noget Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og Kl. 5 Morgen, fastsættes det herved, at den nævnte Bestemmelse ikke skal være til Hinder for, at saadant Arbejde paalægges Lærlinge, der i Kjød-

benhavn antages til Oplæring i Kagebageri eller til Oplæring i Konditori, forsaavidt Arbejdet vedrører den under dette Fag henhørende Bageri-Virksomhed. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

11 Dec.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

23 Dec.

Med Hensyn til de i Firmaloven af 1ste Marts d. A. § 11 indeholdte Bestemmelser har Magistraten i behagelig Skrivelse af 20de f. M. forespurgt, om en Enke, der fortsætter sin afdøde Mands Forretning, er berettiget til at anmelde hans Navn som Firma, hvor lang Tid der end er hengaaet efter Dødsfaldet, om en saadan Anmeldelse af Mandens Navn længere Tid efter hans Død navnlig ogsaa tør bringes i Anvendelse paa Mandens personlige ikke af ham til Firmaregistret anmeldte Navn, og om en saadan Ret ogsaa kan komme Enken tilgode, der ved under den ældre Firmalov at lade et Aar efter Dødsfaldet hengaa uden Anmeldelse havde tabt saadan Ret. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at under Forudsætning af, at Forretningen virkelig er fortsat af Enken efter Mandens Død, maa hun, uanset hvor lang Tid der er hengaaet, efter Justitsministeriets Formening anses berettiget til at anmelde Mandens Firma som sit, men at hun selvfølgelig i sit Forhold ved ikke at anmelde det indtraadte Forhold i Henhold til Lovens § 21 har paadraget sig Ansvar efter Lovens § 23, at hun under fornævnte Forudsætning ligeledes maa kunne anmelde Mandens personlige, af ham ikke anmeldte Navn som Firmanavn, forsaavidt Forretningen af ham har været ført under dette Navn, og at Lovens § 11 efter Ministeriets Mening ogsaa hjemler en Enke, som ikke i det første Aar har gjort Anmeldelse, Ret til nu at anmelde, at Forretningen fortsættes under den afdøde Mands Navn, uanset at de retsstiftende Kjendsgjæringer, nemlig Mandens Død og Forretningens Fortsættelse, ligge forud for Firmalovens Træden i Kraft.

1889.

31 Dec. Bekjendtgjørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Vedtægter for Københavns Brandforsikring. Justitsm. (Findes trykt i Lovtidenden.)

31 Dec. Bekjendtgjørelse ang. Approbation paa en af Københavns Brandforsikrings Repræsentantskab vedtagen Beslutning om nogle Forandringer i de hidtil gjældende Regler om Betaling for Vurderingsforretninger. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

31 Dec. Raadstue-Plakat ang. Staden Københavns Budget for Aaret 1890. (Jfr. B. F. L. 883—960. 1048—1144. 1151.)

	Kr.	Ø.
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	7,091,738	94
2. Bidstrup Gods og Skove... ..	72,819	72
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme....	280,425	87
4. Kvægtorvet og Slagtehusene	"	"
5. Gasværkerne	540,500	"
6. Justerkammeret	4,680	"
7. Renteindtægt.....	877,292	88
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter	155,000	"
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter....	6,389	71
10. Forskellige Indtægter.....	7,538	18
	9,036,385	30
B. Indtægter hidrørende fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....		
	2,597,257	70
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter.....	564,052	33
2. Pensioner og Understøttelser.....	178,532	03
3. Fattigvæsenet:		
a. Det alm. Fattigvæsen. 495,750 Kr. " Ø.		
b. Alm. Hospital	411,894	" "
c. Nikolaj Arbejdshus... ..	12,790	" "
d. Frelserens Arbejdshus	20,020	" "
e. Ladegaarden	103,000	" "
f. St. Johannes Stiftelse. 232,300 - " -		
	1,275,754	"

	Kr.	ø.
4. Hospitalsvæsenet:		
a. Kommnehospitalet .. 620,030 Kr. 11 Ø.		
b. Øresundshospitalet ... 21,192 - 40 -		
c. Blegdamshospitalet ... 110,588 - 52 -		
d. Vestre Hospital 109,631 - 63 -		
	861,442	39
5. Sindssygeanstalten	293,882	93
6. Sundhedsvæsenet	49,920	•
7. Skolevæsenet	1,401,035	•
8. Politietaten	804,453	13
9. Brolægnings- og Vejevæsenet	750,700	•
10. Vandvæsenet	238,372	50
11. Brandvæsenet	244,870	•
12. Renovationsvæsenet	357,813	•
13. Stadens faste Bidrag	154,350	•
14. Forskjellige Udgifter	311,207	•
15. Forrentning af Stadens Gjæld	1,062,220	98
16. Afdrag paa Stadens Gjæld	487,779	02
	9,036,385	30
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler	2,597,257	70

Kongelig Resolution*), hvorved det paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes:

at den i Stadens nordvestre Kvarter for Enden af Korsgade opførte Kirke, Helligkorskirke kaldet, maa indvies Søndagen den 19de d. M. som Sognekirke for et nyt Sogn, der fra Kirkens Indvielsesdag at regne oprettes af Dele af de nuværende St. Johannes og St. Stefans Sogne under Navn af Helligkors Sogn; at Grænserne for dette Sogn betegnes ved en Linie dragen fra Peblingsøen ad Korsgade til Blaagaardsgade, ad denne Gade til Bagergade, ad Bagergade, Slotsgade, Nørrebrogade, Jagtvejen langs Ladegaards-

*) Bekjendtgjort ved Raadstuepl. af 14. Jan. 1890. Jfr. Komm. Besl. af 29. Nov. 1886 og Kgl. Resol. af 21. Juli 1887.

1890.

7 Jan.

aaen til Peblingsøen og langs denne til Korsgade, at Helligkors Sogn og Kirke henlægges under Københavns Frue Provsti, og at Patronatet for bemeldte Kirke overgaar til Københavns Magistrat med Forbehold for det Tilfælde, at der i Tiden maatte foregaa en almindelig Omordning af Patronatsforholdene for Stadens Sognekirker; at der ved Helligkorskirke ansættes en Sognepræst og en residerende Kapellan; at den i Blaagaardsgade af en Forening af unge Kvinder tilvejebragte og til Benyttelse som Fialialkirke til St. Johannes Kirke foreløbig til Brug overladte Kirke, Bethlehemskirke kaldet, under de for dens Anliggender foreløbig trufne Bestemmelser og med Forbehold af den nærmere endelige Ordning af disse ved dens eventuelle Overgang til Ejendom for Folkekirken, foreløbig overgaar til Benyttelse som Fialialkirke til Helligkorskirke, og at den som midlertidig ordineret Medhjælper hos Præsterne ved St. Johannes Kirke ansatte Præst, J. N. S. Ifversen, fra Indvielsesdagen af Helligkorskirke at regne overgaar som midlertidig Medhjælper hos Præsterne ved denne Kirke med Forpligtelse til i denne Egenskab i Overensstemmelse med den for ham under 6te Maj f. A. allerhøjest udfærdigede Bestalling at besørge Gudstjenesten i bemeldte Bethlehemskirke samt til i øvrigt at yde Præsterne ved Helligkorskirke Bistand i den dem paahvilende Gjerning.

11 Jan.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Svendborg Amt.

I behagelig Skrivelse af 16de f. M. har Hr. Kammerherren ved hertil at indsende det hoslagt tilbagefølgende, til N. N. Kjøbstads Skifteret indgivne Andragende, hvori Skibsfører N. N. og Hustru af bemeldte Kjøbstad anholde om, at der maa blive beskikket en Værge for sidstnævnte til at styre Fællesboets Anliggender under Mandens Fraværelse paa Sørejser, efter Anmodning af Skifteforvalteren i nævnte Kjøbstad begjært Justitsministeriets Afgjørelse af, hvorvidt der haves Hjemmel for en saadan Værgebeskikkelse. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at der ikke vil kunne være Spørgsmaal om at beskikke nogen Værge, saa længe Manden er tilstede og i Stand til selv at

bestyre Fællesboet, men at der efter Ministeriets Mening ikke er noget til Hinder for, at der, naar Manden rejser bort, beskikkes Hustruen en Værge for at supplere den hende efter D. L. 5—1—13 tilkommende Raadighed over Fællesboet, hvilken Værges Hverv imidlertid maa betragtes som ophørt, saasnart Manden atter bliver i Stand til at overtage Bestyrelsen af Fællesboet.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrat om 23 Jan.
Folketælling i København den 1ste Februar 1890.
(Jfr. B. F. LII. 13.)*

Ifølge Indenrigsministeriets Skrivelse, dateret den 5te Novbr. f. A., vil der i Overensstemmelse med allerhøjeste Resolution af 9. Juni 1835 være at afholde en almindelig Folketælling i Kongeriget den 1ste Februar 1890. For at Resultaterne af denne Folketælling, forsaavidt Staden København angaar, kunne erholde den tilsigtede Paalidelighed, anmodes samtlige Stadens Husejere samt vedkommende Forstandere for offentlige Bygninger, Stiftelser eller deslige at iagttage, at de Lister, der ville blive omdelte ved Stadens Rodemestre, udfyldes med størst mulige Nøjagtighed. Disse Lister ere dels den almindelige Folketællingsliste, til hvis Udfyldning en Vejledning medfølger, og hvis Resultater summarisk indføres i de paa Listens forreste Side angivne Rubrikker, dels et Skema over Beboelsesforholdene, for hvis Udfyldning Reglerne ere angivne paa Skemaets Forside. Optegnelsernes Rigtighed bliver at bekræfte med Underskrift af Husejerne eller Forstanderne m. v., og Listerne at tilbagesende den Rodemester, hvis Navn og Bopæl findes anført paa disse, senest den 3die Februar.

*) Jfr. Bekj. af 12. Jan. 1880. — Folketællingen gav det Resultat, at Folkemængden i hele Kongeriget Danmark udgjorde 2,185,335 (i 1880: 1,980,259), nemlig i København 312,859 (i 1880: 234,850), i Købstæderne 350,707 (i 1880: 280,908), i Landdistrikterne med Handelspladserne 1,508,814 (i 1880: 1,453,281) — deraf havde Handelspladserne 56,678 (i 1880: 36,210 —, samt paa Færøerne 12,955 (i 1880: 11,220).

1890.

8 Febr.

Forskrifter, som Sundhedskommissionen i Henhold til Sundhedsvedtægtens § 30 har fastsat for Koholderi i Kjøbenhavn.

§ 1. Staldens Vægge og Loft skulle holdes fri for Smuds og Spindelvæv samt hvert Foraar og Efteraar kalkes.

§ 2. Umiddelbart forud for hver Malkning skal Stalden renses og udluftes samt Gjødningsgangen udskylles. Der lægges tør og tilstrækkelig, ren Strøelse under Kreaturerne mindst 1 Gang daglig.

§ 3. Før Malkningen begynder, skal Koens Yver, Patter og nærmest omgivende Legemsdele, saasom Mellemkjød, Laar og Skanke afgnides godt. Foretages Afvaskning, skal denne ske saa betids, at Hud- og Haarbeklædning er bleven tør, og skal den nævnte Afgnidning derefter alligevel foretages før Malkningen.

§ 4. Under Malkningen, der skal udføres med rentvaskede Hænder, maa Kreaturets Hale, forsaavidt Haarene ikke holdes tæt afklippede paa den nederste Del, og en omhyggelig Rensning tillige foretages — være bunden op eller til Siden, saa at der ikke kan piskes Smuds ned i Malke-spanden.

§ 5. Spande, Beholdere og andre Redskaber, der komme i Berøring med Mælken, skulle altid holdes omhyggelig rene, og Mælken skal, naar den fra Spanden hældes over i Beholderen, slaas gennem en passende tæt Sigte. Beholderen, hvori Mælken samles, skal under Malkningen anbringes udenfor Stalden.

§ 6. Kreaturer, som paa Yver eller Patter lide af Udslet, Betændelse, Tuberkelhævelse, Forboldning eller anden Sygdom sammesteds, eller paa nævnte Steder behandles med Medikamenter af lugtende eller giftig Beskaffenhed, skulle malkes for sig og, forsaavidt Sygdommen er tuberkuløs, holdes afsondrede fra den øvrige Besætning. Deres Mælk maa ikke sælges hverken ublandet eller i blandet Tilstand eller anvendes til Føde for Mennesker, maa ikke „malkes paa Gulvet“ og maa først efter at være kogt bruges til Fodring af andre Dyr.

§ 7. Kreaturer med Udflod og Afsondringer afildelugtende sygelig Beskaffenhed (Raad i Børen, Efterbyrdens Tilbageholdelse) eller med Lungesyge (Lungetæring) skulle saavidt muligt afsondres fra den øvrige Besætning, og

Pladsen, hvorpaa de staa, skal grundigt renses og desinficeres (ved Anvendelse af kogende Vand og Karbolvand af 5 pCt. Styrke). Deres Mælk maa kun anvendes som i § 6 angivet. § 8. Personer, paa hvis Hænder findes Udslet eller vædskende Saar, maa ikke benyttes til Malkning. Det samme gjælder om Personer, der kort forinden have været i Berøring med Mennesker, der ere angrebne af Blodgang, Tyfus, Rosen, Difteritis, Skarlagensfeber eller andre smitsomme Sygdomme, eller med Dyr, der lide af ondartet smitsomme Sygdomme, indtil behørig Desinfektion har fundet Sted. Personer, der selv lide af en af de nævnte Sygdomme samt af Tuberkulose (Lungetæring), maa hverken anvendes til Malkning af Køerne eller til disses Røgt. § 9. Et Exemplar af nærværende Forskrifter skal være ophængt paa et iøjnefaldende Sted i enhver Kostald i Kjøbenhavn.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 10 Febr. gjør vitterligt:

Ved Skrivelse af 6te d. M. har Indenrigsministeriet meddelt Samtykke til følgende, af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse affattede Tillægsvedtægt: Tillæg til den af Indenrigsministeriet under 23de November 1882 stadfæstede, ved Raadstueplakat af 5te December s. A. bekendtgjorte Vedtægt angaaende Meddelelse af de i Næringslov af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsadkomster i Kjøbenhavn. § 1. Uanset de i ovennævnte Vedtægt indeholdte Bestemmelser skal der indtil videre af Kjøbenhavns Magistrat kunne meddeles Næringsadkomst paa de i Næringslov af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringer i efternævnte Tilfælde: 1. Hvor Næringen agtes dreven — navnlig af et Selskab eller en Forening — i velgjørende eller almennyttigt Øjemed samt uden Forhandling eller Udskjænkning af Brændevin, saasom Folkekjøkkener o. desl. Saadan Adkomst berettiger kun til Næringsudøvelse i det i Adkomsten udtrykkeligt nævnte Øjemed, og saa længe Virksomheden øves til Fyldestgjørelse af samme. Forinden saadan Adkomst meddeles, skal Vedkommende ved en skriftlig Erklæ-

10 Febr. ring til Magistraten forbinde sig til ikke at fravige de foran nævnte Begrænsninger med Hensyn til Øjemedet og med Hensyn til Udskjænkning og Forhandling af Brændevin samt underkaste sig den Bestemmelse, at Næringsadkomsten af Magistraten skal kunne tilbagekaldes uden Vederlag, saa snart Vedkommende efter Magistratens Formening maatte handle herimod. 2. Hvor Næringen agtes dreven som Bestanddel af eller Tilbehør til Theater, Cirkus eller anden til lignende Brug varigt indrettet større Anstalt. Hvilke Etablissementer denne Bestemmelse skal kunne finde Anvendelse paa, afgjøres af et Udvalg af Kommunalbestyrelsen, bestaaende af Borgemesteren for Magistratens 1ste Afdeling som Formand og 2 af Borgerrepræsentationen hertil for 3 Aar ad Gangen valgte Medlemmer, dog saaledes, at Afgjørelsen, forsaaavidt angaar Etablissementer tilhørende Staten, forbeholdes Indenrigsministeriet. Den meddelte Næringsadkomst berettiger kun til Næringsudøvelse i det i Adkomsten udtrykkeligt betegnede Sted og bortfalder, naar den Paagjældendes Berettigelse til der at drive Næring ophører. 3. Under ganske særegne Omstændigheder, hvor en i lang Tid bestaaende betydeligere Forretning ellers vilde være udsat for at maatte nedlægges. Saadanne Tilfælde blive dog stedse at forelægge det i Post 2 omhandlede Udvalg saavel som Indenrigsministeriet til Afgjørelse, inden Næringsadkomst maa meddeles. § 2. I et Tidsrum af 3 Maaneder fra den Dag, da nærværende Tillæg stadfæstes af Indenrigsministeriet, skal der undtagelsesvis, naar det i § 1, Post 2, omhandlede Udvalg skjønner, at særlige Omstændigheder tale derfor, af Magistraten kunne meddeles Næringsadkomst paa de i § 1 omhandlede Næringsveje til den, der samtidigt opgiver en af ham i Tiden fra 1ste Januar 1883 til 20de Januar 1887 erhvervet, paa Gjæstgiveri lydende Næringsadkomst. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende. (Jfr. B. F. L. 59—78. 769—89. 1145—47. 1205—18. 1319.)

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22. Juni 1883 ang. Ophævelse af Vedtægtens § 86. (Justitsmin.) 20 Febr.

Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 § 86, hvorefter det er tilladt paa de tvende aarlige Flyttedage at henlægge Sengehalm og anden ved Lejlighedernes Rengjøring faldende Urenlighed paa Gaden, ophæves. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. (Jfr. B. F. L. 1220 — 22.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at indrømme „Foreningen til Værn for enligt staaende Kvinder“ Fritagelse for at svare Arealskat af Foreningens Ejendom, „Værnehjemmet Bethania“ kaldet, Nr. 8 i Helgolandsgade, med Undtagelse af de Lokaler, som er overladte Funktionærerne ved samme. (Jfr. B. F. L. 1292—93.) 24 Febr.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat.

5 Marts

Under 23de Januar har Justitsministeriet stadfæstet følgende af Kommunalbestyrelsen vedtagne Regulativ, hvorefter Personer i Kjøbenhavn, der angribes af visse smitsomme Sygdomme, kunne indlægges til fri Behandling paa Stadens Hospitaler. § 1. Enhver Læge kan indlægge Personer i Kjøbenhavn, der angribes af Skarlagensfeber, Difteritis, Meningitis cerebrospinalis eller typhoid Feber, til vederlagsfri Behandling paa de af Stadens Hospitaler, som ere bestemte for saadanne Patienter, forsaavidt Plads haves. Den vederlagsfri Behandling er betinget af, at Indlæggelsen begjæres strax ved Sygdommens Udbrud, hvorfor Bemærkning herom maa anføres i den af Lægen udfærdigede, daterede Sygeseddel om Patientens Indlæggelse paa Hospitalet. § 2. Sygesedlen med Begjæring om Patientens Modtagelse paa vedkommende Hospital tilstilles dette direkte. Er Indlæggelsen saa paatrængende, at den uopholdelig bør iværksættes, vil Hospitalets Sygevoan kunne rekvireres pr. Telefon fra Politistationen, men i saa Fald maa Sygesedlen forblive paa Patientens Bopæl for at kunne følge med til Hospitalet ved

1890.

5 Marts

Patientens Afhentning. Om enhver Indlæggelse efter nærværende Regulativ skal den paagjældende Læge snarest muligt underrette Sundhedskommissionen ved at udfylde og indsende en dertil af Kommissionen udfærdiget Blanket, der faas udleveret paa Politistationen. § 3. Den vederlagsfri Behandling, der ikkun vedvarer, saa længe Patienten behandles for en af de i foranstaaende § 1 nævnte Sygdomme, og forsaavidt den paagjældende Sygdom ikke er tagen under offentlig Behandling, omfatter fuldstændig Kur og Pleje paa Hospitalet, derunder hvad der af dettes Læge specielt ordineres for vedkommende Patient, saasom Vagthold, Extraforplejning o. lign., saavel som Desinfektion af Patientens Tøj.

§ 4. For hver Patient, der i Henhold til foranstaaende Bestemmelser behandles vederlagsfrit, erlægges der til det paagjældende Hospitals Kasse et Beløb af 2 Kr. 50 Øre daglig, der udredes forskudsvis af det til Udgifter ved Stadens Sundhedsvæsen bevilgede Beløb imod senere Refusion af Statskassen af de tre Fjerdedele i Henhold til Loven af 20de April 1888 § 2, sidste Stykke. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Regulativet træder i Kraft fra den 15de Marts at regne og indtil videre. Med Hensyn til Skarlagensfeber og Difteritis bemærkes dog, at Pladsforholdene paa Blegdamshospitalet ikke tillade, at Patienter indlægges til Observation for disse Sygdomme. (Jfr. B. F. L. 966—86.)

10 Marts

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved vedtages en Omfordeling af Stadens 13 Hoveddistrikter, Oprettelse af et nyt Distrikt, det 14de, samt Forøgelse af Lægedistrikternes Antal fra 26 til 28. (Se B. F. L. 1345—46, jfr. 1302—16.)

10 Marts

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Biskoppen over Sjællands Stift.

I Anledning af, at Byraadet i N. N. Kjøbstad i flere af samme til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse afgivne Attester har indskrænket sig til at erklære, at den paagjældende

Mandsperson ikke i de sidste fem Aar har nydt urefunderet Understøttelse af Kjøbstadens Fattigvæsen, medens Byraadet har vægret sig ved at udtale sig om vedkommendes Forsørgelsesret i Kjøbstaden, har Sognepræst N. N. i et med Deres Højærværdigheds paategnede Erklæring af 3die December f. A. hertil indkommet Andragende forespurgt, om Attester af et saadant Indhold kunne afgive fyldestgjørende Bevis for Præsten om, at der ikke efter Forordningen 30te April 1824 § 3 Nr. 10 jfr. Lov 29de December 1857 er nogen Hindring for Ægteskabets Indgaaelse. Efter at Ministeriet i denne Anledning har brevvexlet med Indenrigsministeriet skulde man tjenstligst melde, at Indenrigsministeriet har udtalt, at det saaledes fremsatte Spørgsmaal efter sammes Formening maa besvares benægtende, hvorimod Præsten maa være berettiget til at fordre, at den, der har begjært Tillysning til Ægteskab, tilstrækkeligt godtgjør, i hvilke Kommuner han i de sidste fem Aar har havt Ophold, samt at han ikke i nogen af disse i det nævnte Tidsrum har modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse. Saa fremt den paagjældende ikke paa anden Maade kan fremskaffe tilstrækkelig Oplysning om sine Opholdssteder, vil der kunne blive Spørgsmaal om saadan Oplysnings Tilvejebringelse gennem Politiforhør — jfr. Forordningen 24de Januar 1844 § 1 —, hvorom han da maa henvende sig til Amtmanden i den Øvrighedskreds, hvor han bor. Derimod er det en Selvfølge, at, hvis den paagjældende producerer en Attest, i hvilken en Kommune erkjender ham for forsørgelsesberettiget og derhos samtykker i Ægteskabet, vil yderligere Oplysning være overflødig.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt. 13 Marts

I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 5te d. M. hertil indsendte Andragende, hvori Byfogden i N. N. Kjøbstad forespørger, om en Forbrugsforening, der kun driver Høkerhandel, er pligtig at gjøre Firmaanmeldelse i Henhold til Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts f. A., skal man tjenstligst

1890.

13 Marts melde, at Justitsministeriet med Dem maa være enigt i, at det fremsatte Spørgsmaal i Henhold til Lovens § 35, Undtagelse b., maa besvares benægtende.

15 Marts **Regulativ for Københavns Brandvæsen.** Udfærdiget i Henhold til §§ 4, 5 og 7 i Lov om Brandvæsenet i København af 15de Maj 1868 og stadfæstet af Justitsmin. den 15de Marts 1890. (Jfr. B. F. L. 725—37. 1317—19.)

§ 1. Slukning af Ildebrande i Staden København udføres, forsaavidt ikke ekstraordinære Foranstaltninger udkræves, ved Mandskab fra faste Brandstationer, af hvilke der skal være mindst 6, deraf en Hovedstation med Tjenestebolig for Brandinspektøren og nogle af Brandvæsenets Befalings- og Underbefalingsmænd, 2 større Bistationer, der ligeledes have Tjenestebolig for nogle Befalings- og Underbefalingsmænd, samt 3 mindre Bistationer. Til Magasinerung af Brandvæsenets ældre Materiel bibeholdes Depothuset i Gothersgade indtil videre. Alle Stationer skulle være indbyrdes forbundne ved Telegrafledninger; ligeledes skal Hovedstationen være telegrafisk forbunden med Stadens Vandværk.

§ 2. Ved Brandvæsenet ansættes en Brandinspektør, en Vicebrandinspektør, 5 Fuldmægtige, 2 Reservefuldmægtige, en Læge, 3 Sprøjtemestre, 21 Sprøjteførere, 4 Maskinister, 132 Brandfolk, 3 Hornblæsere og 25 Kuske.

§ 3. Brandinspektøren vælges og afskediges af Borgerrepræsentationen efter den samlede Magistrats Indstilling og med Forbehold af Kongens Samtykke; han lønnes med en aarlig Gage af 5,000 Kr., der for hver 5 Aars Tjeneste forøges med 500 Kr., dog at Gagen ikke overstiger 6,500 Kr. Vicebrandinspektøren antages og afskediges af den samlede Magistrat og lønnes med en aarlig Gage af 2,800 Kr., der for hver 3 Aars Tjeneste forøges med 200 Kr., dog at Gagen ikke overstiger 4,000 Kr. Fuldmægtigene ved det lønnede Mandskab antages og afskediges af den samlede Magistrat og lønnes med en aarlig Gage af 2,000 Kr., der for hver 3 Aars Tjeneste forøges med 200 Kr., dog at Gagen ikke overstiger 3,000 Kr. De i denne Paragraf nævnte Embeds-

mænd maa ikke beklæde nogei andet Embede, drive borgerlig Næring eller uden Magistratens Tilladelse udøve nogensomhelst anden Erhvervsvirksomhed. § 4. Lægen, Fuldmægtigene ved Reserven, Sprøjtemestrene, Maskinisterne og Sprøjteførerne antages og afskediges af Magistraten. Lægens Gage bestemmes ved Stadens aarlige Budget. Reservefuldmægtigene lønnes med en aarlig Gage af 600 Kr. Desuden erholde de for hvert Døgn, de gjøre Vagtjeneste i de faste Assistenters Forfald, et Honorar af 3 Kr. Sprøjtemestrene lønnes med 1,600 Kr. om Aaret, af Maskinisterne lønnes 2 med 1,500 Kr., 2 med 1,250 Kr. om Aaret, og af Sprøjteførerne lønnes 7 med 1,400 Kr., 14 med 1,250 Kr. om Aaret. § 5. Brandfolk, Hornblæsere og Kuske antages paa en Maanedes Opsigelse af Brandinspektøren. Dog kan Enhver, som gjør sig skyldig i grov Forseelse eller Forsømmelse af sine Tjenesteplichter, afskediges strax. Af Brandfolkene lønnes 44 med 3 Kr. daglig, 44 med 2 Kr. 80 Øre og 44 med 2 Kr. 60 Øre*); Kuskene og Hornblæserne lønnes med 2 Kr. 40 Øre daglig. § 6. De Embeds- og Bestillingsmænd, der anvises Tjenestebolig paa Brandstationerne, lide som Vederlag herfor et Afdrag i deres Gage af $\frac{1}{6}$ af Embedets eller Bestillingens Begyndelsesgage. § 7. Sprøjtemestre, Sprøjteførere, Maskinister, Brandfolk og dermed ligestillede forsynes af Kommunen med Uniformsgjenstande i det Omfang, som bestemmes ved Stadens aarlige Budget. § 8. De i § 3 nævnte Embedsmænd ere pensionsberettigede fra deres Ansættelse at regne. De øvrige ved Brandvæsenet ansatte opnaa først Pensionsret efter 25 Aars Ansættelse i Kommunens Tjeneste; afskediges de forinden, er Magistraten dog, saafremt de have tjent i Brandvæsenet i 15 Aar, berettiget til at tillægge dem Pension, naar dertil maatte findes Anledning. Ved Afskedigelse med Pension saavel som ved Tilstaaelse af Pension til Enker efter Brandvæsenets Funktionærer komme iøvrigt de for Pensionering af Kommunens Embedsmænd og disses Enker gjældende

*) Jfr. Justitsmin. Skr. af 7de Januar 1896.

1890.

15 Marts.

Betingelser og Regler til Anvendelse. Den, der ved Udførelsen af sin Tjeneste i Brandvæsenet kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, erholder i Pension $\frac{2}{3}$ af det Beløb, som hans Indtægt i Brandvæsenets Tjeneste efter Gjennemsnit af de forudgaaende 5 Aar eller af hele hans Tjenestetid, saafremt denne ikke har varet i 5 Aar, har udgjort; dog har Magistraten Valget imellem at afskedige ham med Pension eller at ansætte ham i en anden passende Stilling i Kommunens Tjeneste, som han trods sin Invaliditet maatte være skikket til, og med mindst samme Gage, som han oppebar i Brandvæsenets Tjeneste. Kommer nogen af Reservemandskaberne til Skade i Tjenesten, bestemmer den samlede Kommunalbestyrelse i ethvert enkelt Tilfælde, om og hvor stor Pension der skal tillægges ham. § 9. Reservekorpset dannes af 80 Sprøjteførere og 320 Brandfolk, der udskrives paa den i Anordning af 5te August 1871 om Tilgangen til det i Loven om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 § 5 omhandlede Reservekorps for Kjøbenhavns Brandvæsen foreskrevne Maade. Saavel Sprøjteførere som Brandfolk ere ulønnede. Korpset deles i to lige store Kompagnier, der ved Dæmpning af Ildebrande afløse hinanden. Det skal kun benyttes under ekstraordinære Forhold, naar enten en Ildebrand er saa stor, eller der samtidig opstaar Ildebrand paa saa mange Steder, at der er Fare for, at det faste Mandskab ikke tilstrækkelig hurtigt kan dæmpe Branden. § 10 (bortfalden*). § 11. Ethvert Medlem af Reservekorpset skal møde til Øvelser og Mønstringer, saa ofte det af Brandinspektøren forlanges i Henhold til det derom af Magistraten udarbejdede Tjenestereglement. Ingen af Reservemandskabet maa gjøre sig skyldig i Udeblivelse fra Tjenesten uden lovligt Forfald, Bortgang fra Tjenesten uden Tilladelse, Ulydighed mod de Befalende, Modarbejden af deres Befalinger, Fornærmelser imod Overordnede, andre ved Brandvæsenet ansatte Personer eller Personer, som Tjenesteforhold bringer

*) Jfr. Justitsmin. Skr. af 7de Januar 1896.

dem i Forbindelse med, Beruselse eller anden Uorden i Tjenestetiden, Møde uden Skilt, slet Behandling af Gjenstande, som ere til Tjenestebrug, ulovlig Modtagelse af Dusører eller andre Forseelser mod Tjenestereglementet. Forseelser mod dette Reglement straffes, forsaavidt Forseelsen ikke henhører under strengere Straffebestemmelser, med Bøder eller simpelt Fængsel, hvorhos ogsaa Erstatning kan paalægges. Bøder kunne, naar den Skyldige dermed er tilfreds, paalægges af Brandinspektøren; i modsat Fald, og naar der er Spørgsmaal om Fængselsstraf, bliver Sagen paa Forlangende af Magistraten og efter Henvisning fra Politidirektøren at undersøge og paakjende af Kriminal- og Politiretten som offentlig Politisag. § 12. I de af Magistraten i Medfør af § 4 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 udfærdigede Instruxer angaaende samtlige Befalingsmænds og Mandskabets Tjenesteforhold blive bl. a. at optage Bestemmelser angaaende Uniformeringen. Foruden disse Instruxer samt Tjenestereglement for Reservekorpset udfærdiges der af Magistraten et Tjenestereglement med Bestemmelser om Materiellets Fordeling i de forskellige Stationer og Depoter samt om de forskellige Mandskabers Fordeling, Øvelser, Mønstringer, Udrykningsorden og øvrige Forhold. § 13. Det Materiel, som Brandvæsenet for Fremtiden skal være i Besiddelse af, fastsættes til 4 større Dampsprøjter med Tendere, 10 Sprøjter, der foreløbig blive Haandkraftsprøjter, 5 mekaniske Stiger, 2 Personvogne samt et passende Antal Haandsprøjter, Stiger, Krybekrager, Brandspande, Lygter, Brandhager og øvrige Brandrekvisiter og Beskyttelsesmidler. Til Fremføring af Sprøjter, Stiger og Mandskab m. m. holder Brandvæsenet det fornødne Antal Heste. § 14. Enhver Ejendom skal, forsaavidt der ikke med Hensyn til dens Indretning og Benyttelse efter Loven af 15de Maj 1868 gjælder særegne Forskrifter i saa Henseende, naar der er Plads dertil, være forsynet med en 12 Alen lang Brandstige og en 10 Alen lang Brandhage. Disse skulle stedse holdes i brugbar Stand, med hvid Oliemaling være mærkede med Ejendommens Matrikel-

1890.

- 15 Marts. nummer og opbevares paa Steder, der ere let tilgængelige for alle Ejendommens Beboere. Naar Omstændighederne tale derfor, kan Magistraten fritage for Forpligtelsen til at være forsynet med Brandredskaber. § 15. Efter Dæmpning af stedfunden Ildebrand paahviler det Brandvæsenet at anbringe Brandvagt ved Ildstedet samt, saavidt fornødent, at foranledige fritstaaende Mure, Skorstene og deslige strax indstyrtede paa Brandstedet. Al Rydning, som er nødvendig for den hurtigst mulige fuldstændige Slukning af Ild i Brandruiner eller Tomter, foretages af Brandvæsenet for Kommunens Regning. § 16. Ved nærværende Regulativs Ikrafttræden, der finder Sted den 1ste Januar 1890, dog, forsaavidt angaar §§ 1, 2, 12 og 13 først, naar den i § 1 nævnte Hovedstation er opført og indrettet, bortfalder Regulativ for Kjøbenhavns Brandvæsen af 21de Juni 1870.
- 24 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at der i den Kommune tilhørende Ejendom, Gothersgade Nr. 30, indrettes en elektrisk Station, og at dertil bevilges en Sum af 1,195,000 Kr. (Se B. F. L. 1360—68, jfr. 629—70. 677—82. 1044—47. 1237—69.)
- 24 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1890 at svare Arealsskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug. (Se B. F. L. 1369—70.)
- 11 April. **Lov om Beskyttelse for Varemærker.**
Vi Christian den Niende etc., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Enhver, som her i Riget driver Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjergværk, Handel eller anden Næring, kan, ved Siden af den ham tilkommende Ret til som Varemærke at benytte sit Navn eller Firma eller Navnet paa en ham tilhørende fast Ejendom, ved Registrering overensstemmende med denne Lovs Forskrifter erhverve Eneret til at benytte særlige Varemærker for i den almindelige Omsætning at adskille sine Varer fra

andres. Denne Ret skal omfatte alle Arter af Varer, naar den ikke ved Registreringen er blevet indskrænket til visse Varearter. Varemærket anbringes paa selve Varen eller dens Indpakning (Emballage, Beholdere og deslige). § 2. Varemærkeregistret føres som hidtil for hele Riget i Kjøbenhavn af en dertil beskikket Registratør. § 3. Den, som vil have et Varemærke registreret, skal til Registratør indlevere eller i betalt Brev indsende en skriftlig Anmeldelse, indeholdende en tydelig Beskrivelse af Mærket og fuldstændig Oplysning om Anmelderens Navn eller Firma, Næringsvej og Postadresse samt, naar Retten til Varemærket kun skal omfatte visse Arter af Varer, Angivelse af disse Varearter. Med Anmeldelsen skal følge: 1) en Afbildning af Mærket paa holdbart Papir i 3 Exemplarer af højst 10 Centimeter (3,82 Tommer) i Højde og 15 Centimeter (5,74 Tommer) i Brede; 2) to til Mærkets Trykning tjenlige Typer (Clichéer) af samme Størrelse; 3) 40 Kroner i Afgift for Registreringen og dens Bekjendtgørelse. Registratør skal snarest muligt til Anmelderen aflevere eller, naar behørig Adresse er opgivet, med Posten oversende skriftlig Tilstaaelse for Anmeldelsens Modtagelse samt Dagen og Klokkeslettet for samme. Ved Tilstaaelsen skal hæftes et af de indleverede Exemplarer af Varemærket. § 4. Varemærket maa ikke registreres: 1) naar det udelukkende bestaar i Tal, Bogstaver eller Ord, som ikke have en saa fremtrædende, ejendommelig Form, at det kan anses som Figurmærke; 2) naar det uden Hjemmel indeholder andet Navn eller andet Firma end Anmelderens eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom; 3) naar det indeholder offentlige Vaaben eller Mærker; 4) naar det indeholder Fremstillinger, der kunne vække Forargelse; 5) naar det er fuldkomment ligt med et Varemærke, som allerede for en Anden er registreret eller behørig anmeldt til Registrering eller med samme frembyder en saadan Lighed, at Mærkerne i deres Helhed, uagtet Forskjellen i Enkeltheder, let kunne forvexles; dog maa Registrering ikke nægtes, naar Ligheden beror paa saadanne Betegnelser, som § 7 om-

1890.

11 April.

handler, eller naar Mærkerne have Hensyn til forskellige Arter af Varer. § 5. Nægtes Registreringen, skal Underretning herom samt Grunden til Nægtelsen skriftlig meddeles Anmelderen overensstemmende med § 3. Finder Anmelderen Beslutningen ubeføjet, kan han inden 2 Maaneder derefter indbringe Registrators Beslutning for Indenrigsministeren, hvorved hans Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang dog ikke indskrænkes. § 6. Er der intet til Hinder for Registreringen, skal denne finde Sted, og Bekjendtgjørelse herom snarest muligt ske i den Berlingske Tidende og i en ved offentlig Foranstaltning udgiven Registreringstidende. § 7. Indeholder et registreret Varemærke Tal, Bogstaver eller Ord, som ikke have en saa fremtrædende ejendommelig Form, at det kan anses som Figurmærke, eller bestaar det helt eller delvis af saadanne Tegn eller Mærker, der almindelig benyttes i visse Klasser af Forretninger, udelukkes Andre ikke derved fra at benytte de samme Betegnelser som Varemærke eller Del af et saadant. § 8. Retten til et registreret Varemærke maa kun overdrages i Forbindelse med den Forretning, i hvilken det benyttes. Overdrager Nogen sin Forretning, gaar Retten til det registrerede Varemærke, som benyttes i Forretningen, over til Erhververen, medmindre der er truffen Overenskomst om, at Overdrageren skal beholde Varemærkeretten, eller at begge maa anvende Mærket til forskellige Arter af Varer. § 9. Beskyttelsen for et registreret Varemærke ophører, naar Anmeldelse om Fornyelse ikke sker første Gang inden 10 Aar fra Registreringsdagen og siden inden 10 Aar fra den sidste Fornyelse. Mindst 3 Maaneder inden Udløbet af fornævnte Tidsfrister skal Registratør ved anbeholdet Brev underrette den, for hvem Mærket er registreret, eller hans Fuldmægtig (jvfr. § 14), efter den af den Paa-gjældende opgivne Postadresse her i Landet, om, at Beskyttelsen for Varemærket i Mangel af betimelig fornyet Anmeldelse vil ophøre. Vil Nogen fornye Registreringen, skal han indlevere eller indsende en overensstemmende med § 3 affattet skriftlig Anmeldelse, ledsaget af en saadan Af-

bildning, som der er foreskrevet, samt 10 Kr. i Registreringsafgift. Har Mærket været registreret for nogen anden end den, som begjærer Fornyelsen, skal tillige Anmelderens Ret til Mærket godtgjøres. Fornyelsen skal snarest mulig indføres i Registret, og saadan Tilstaaelse, som i § 3 er paabudt med Hensyn til Anmeldelse om nyt Mærke, meddeles Anmelderen. Finder Registratør Anmeldelsen mangelfuld, skal han nægte Fornyelsen; i Henseende til Underretning om den stedfundne Nægtelse og Klage over samme komme Bestemmelserne i § 5 til Anvendelse. § 10. Finder Indenrigsministeren paa given Foranledning, at et Varemærke i Henhold til Forskrifterne i § 4 Nr. 3 eller 4 ikke burde have været registreret, paabyder han Registreringens Ophævelse, hvilket Paabuds Berettigelse dog af Vedkommende kan indbringes til Domstolens Paakjendelse. Er et Varemærke blevet registreret, som udelukkende bestaar af Tegn eller Mærker, der almindelig benyttes i visse Klasser af Forretninger, kan det fordres udslettet af Enhver, der driver saadan Forretning. Saavel i dette Tilfælde, som ellers naar Nogen antager, at et Varemærkes Registrering er ham til Skade, hører Spørgsmaalet om Registreringens Ophævelse under Domstolens Afgjørelse. Er Registrering af et Varemærke nægtet i Henhold til § 4 Nr. 5, og Anmelderen under et Søgmaal mod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgjør, at dette oprindeligt er et af ham benyttet Mærke, som den Anden har til-egnet sig, kan han ved Dom blive kjendt berettiget til at faa Mærket registreret med den Eneret til dets Benyttelse, hvorpaa han havde kunnet gjøre Krav, da det blev anmeldt af den Anden, saafremt han rejser Sag herom inden 4 Maaneder, efter at Bekjendtgjørelse om Mærkets Indregistrering er sket i den Berlingske Tidende. § 11. Naar Registreringen af et Varemærke er erklæret ophævet, eller Beskyttelsen for et registreret Varemærke er ophørt, eller naar den til Mærket Berettigede begjærer det, skal Mærket udslettes af Registret, og Bekjendtgjørelse derom ske i de i § 6 omhandlede Tidender. Er Mærket ifølge Indenrigs-

11 April. ministerens Paabud overensstemmende med § 10 blevet udslettet, skal Registrator tillige derom underrette den, for hvem Mærket er registreret. § 12. Den, som paa Varer, der falholdes, eller paa deres Indpakning uhjemlet anbringer en Andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en Andens registrerede Varemærke, saavel som den, der falholder de paa saadan Maade betegnede Varer, kan efter Søgmaal fra den Forurettedes Side ved Dom kjendes uberettiget til at bruge Mærket eller falholde de med samme betegnede Varer. Har han været vidende om den Andens bedre Ret, straffes han med Bøder fra 200 til 2000 Kr. og i Gjentagelsestilfælde med saadanne Bøder eller Fængsel, hvorhos han kan tilpligtes at erstatte den forvoldte Skade og borttage de ulovlig anbragte Mærker eller i fornødent Fald tilintetgjøre Varerne eller deres Indpakning, forsaavidt de endnu ere i hans Besiddelse eller iøvrigt staa til hans Raadighed. § 13. Bestemmelserne i § 12 finde ogsaa Anvendelse, naar en Andens Navn eller Firma eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom eller en Andens registrerede Varemærke vel ikke gjengives uforandret, men Forandringerne ikke ere af anden Beskaffenhed, end at Navnene eller Mærkerne i deres Helhed, uagtet Forskjellen i Enkeltheder, let kunne forvexles. § 14. Ved kongelig Anordning kan det, under Forudsætning af Gjensidighed, bestemmes, at den Beskyttelse, som denne Lov hjemler, ogsaa skal blive dem til Del, der udenfor Riget drive saadan Forretning som i § 1 omhandlet. I dette Tilfælde komme Lovens Bestemmelser til Anvendelse under Iagttagelse af følgende særlige Regler med Hensyn til de Varemærker, som registreres: 1) Anmeldelsen skal være ledsaget af Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, som i den fremmede Stat udfordres for at vinde Beskyttelse for Varemærket. 2) Anmelderen skal for alle Sager, som angaa Varemærket, vedtage Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn som Værnothing samt opgive en heri Riget bosat Fuldmægtig, der paa hans Vegne kan modtage Søgmaal. 3) Varemærket beskyttes ikke i videre Omfang

eller for længere Tid end i den fremmede Stat. Med Hensyn til Varemærker, som ere registrerede i en Stat, der gjør tilsvarende Indrømmelser for danske Varemærker, kan der endvidere ved kongelig Anordning fastsættes følgende Bestemmelser: 4) Varemærket registreres, forsaavidt det ikke strider mod Moralen eller den offentlige Orden, i den Form, hvori det i den fremmede Stat er gyldigt. 5) Har Nogen senest inden 4 Maaneder efter, at Varemærket er blevet anmeldt i den fremmede Stat, anmeldt det til Registrering her i Riget, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser anses som sket samtidig med Anmeldelsen i den fremmede Stat. 6) Nægtes Registrering i Henhold til § 4 Nr. 5, og Anmelderen under et Søgmaal imod Indehaveren af det tidligere anmeldte eller registrerede Mærke godtgjør, at dette oprindelig er et af ham benyttet Mærke, som den Anden har tilegnet sig, kan han ved Dom blive kjendt berettiget til at faa Mærket registreret med Eneret til dets Benyttelse for den Slags Varer, for hvilket han benyttede Mærket, da den gjensidige Beskyttelse indtraadte, saafremt han rejser Sag herom inden 6 Maaneder, efter at den gjensidige Beskyttelse indtraadte. Herved gjøres dog ingen Indskrænkning i den ved § 10, 3die Stykke, hjemlede Ret. 7) Sluttes Overenskomsten med et Land, hvis Lovgivning om Varemærker er overensstemmende med denne Lov, kan det fremdeles fastsættes, at ældre Varemærker, der i et saadant Land lovlig ere registrerede for Forretningsdrivende i Landet for Jern- og Trælastvarer, og som alene eller hovedsagelig bestaa i Tal, Bogstaver eller Navne uden fremtrædende ejendommelig Form, skulle, naar de beskyttes i den fremmede Stat, her i Landet nyde den særlige Beskyttelse, at Andre ikke maa benytte de Tal, Bogstaver eller Navne, hvoraf Mærket bestaar, som Varemærke for samme Arter af Varer, medmindre de derved betegne deres Navn eller Firma eller disses Begyndelsesbogstaver eller allerede have benyttet dem, før Gjensidigheden indtraadte. Registrering med saadan Virkning skal dog kun finde Sted indenfor den Tid, som nærmere fast-

1890.

11 April.

sættes ved den kongelige Anordning, og skal Bekjendtgjørelsen om Registreringen dels angive, for hvilken Art af Varer Registreringen har fundet Sted, dels antyde, at den sker i Henhold til nærværende Lovbestemmelse. § 15. Ved kongelig Anordning kan det bestemmes, at den Beskyttelse, som denne Lov hjemler, paa saadanne Betingelser, som i Anordningen nærmere fastsættes, ogsaa skal blive dem til Del, der paa de dansk-vestindiske Øer drive saadan Forretning som i § 1 omhandlet. § 16. De nærmere Bestemmelser om Varemærkeregistrets Indretning, Form og Førelse, om Registreringstidendens Udgivelse, om de i denne Lov omhandlede Bekjendtgjørelser samt om Regnskabsaflæggelsen for de Statskassen i Medfør af denne Lov tilfaldende Oppbeholdsler fastsættes af Indenrigsministeren, der ogsaa beskikker Registratør. § 17. Borgerlige Retstrætter, i hvilke der nedlægges Paastand i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lov, behandles som Handelssager. Sager, der rejses i Henhold til denne Lovs § 12, 2det Stykke, behandles som offentlige Politisager, og Paatale finder kun Sted, forsaavidt Nogen, som er forurettet ved Lovovertrædelsen, begjærer det. § 18. Det skal være Alle og Enhver tilladt at erholde Oplysning af Registret enten ved Eftersyn af samme eller ved Udskrifter, i hvilke dog selve de registrerede Afbildninger ikke kunne forlanges gjengivne. For en Udskrift af Registret eller af en original Anmeldelse erlægges en Kjendelse til Statskassen af 2 Kroner. For Eftersyn af Registret erlægges ingen Betaling. § 19. Bestemmelserne i nærværende Lov træde i Stedet for Lov om Beskyttelse for Varemærker af 2den Juli 1880, uden at dette dog har Indflydelse paa den i Medfør af samme stedfundne Registrering eller dennes Retsvirkning. Regjeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandforsynings-
anlæg.** 11 April.

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Københavns Kommune skal være berettiget til i Aarene 1890—94 at erholde overdraget til Ejendom eller Brug de Arealer, som udfordres til Anlæg, der tilsigte Forbedring eller Forøgelse af Stadens Vandforsyning. § 2. Med Hensyn til Betingelserne for og Fremgangsmaaden ved saadanne Arealers Erhvervelse m. m. komme de i Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg af 30te November 1857 §§ 2—13 omhandlede Regler til Anvendelse dog med den Forandring i Kommissionens Sammensætning efter §§ 2 og 6, at denne, forsaavidt Grundafstaaelsen falder udenfor Københavns Grund, kommer til at bestaa foruden af de betegnede Medlemmer tillige af 2 Medlemmer, som vælges af Byraadene eller Sogneraadene for den Kommune, hvor Expropriationen agtes foretagen, og som kun skulle tiltræde for de Sager, som vedkomme denne. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov, hvorved Bygningslov af 12. April 1889 for 11 April-
Staden København med nogle Forandringer udvides
til ogsaa at gjælde for Frederiksberg Kommune.**

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Bygningsloven af 12te April 1889 for Staden København udvides til at gjælde for Frederiksberg Kommune, dog med efterfølgende Forandringer og nærmere Bestemmelser. § 2. Bygningslovens § 1 affattes saaledes: „Denne Lov gjælder for Frederiksberg Kommunes Grund“. § 3. Bygningslovens § 5 forandres saaledes: „Naar det af Frederiksberg Kommunalbestyrelse fordres, skulle ubebyggede Pladser hegnes mod Gade, Vej eller Torv med Grundmur, Plankeværk eller Stakitværk, sidstnævnte med højst 4 Tommers Mellemlum mellem Tremmerne. Valget mellem

1890.

11 April.

de 3 Slags Hegn er overladt til Ejeren. Højden af saadant Hegn maa ikke være under 2 Alen og ikke over $5\frac{1}{2}$ Alen“. § 4. I Bygningsloven § 6, 1ste Punktum, ombytted Ordet „Magistraten“ med Ordet „Vejvæsenet“. § 6 sidste Punktum affattes saaledes: „Som Regel skal fordres, at der gives Gaden eller Vejen en Bredde af 30 Alen, hvilken Bredde dog kan nedsættes til 20 Alen, naar der mellem Gaden eller Vejen og Bygningerne ved den kommer til at ligge et ubebygget Areal af en saadan Bredde, at Gaden eller Vejen derved senere, naar Kommunalbestyrelsen finder, at Omstændighederne tale derfor, kan gives en Bredde af indtil 30 Alen. Dette Areal bliver ikke at anse som Del af det, der efter § 10 (Byggelovens § 22) skal holdes ubebygget, og det skal afstaas uden Erstatning til Vejens eller Gadens Udvidelse, naar samme besluttet.“ § 5. Bygningslovens § 10, 1ste Punktum, affattes saaledes: „Ingen ny Gade maa have mindre Bredde end 30 Alen; dog kan Kommunalbestyrelsen tillade, naar Gaden anlægges af Private, at Bredden formindskes til 20 Alen, naar der mellem Gaden og Bygningerne ved den kommer til at ligge et ubebygget Areal af en saadan Bredde, at Gaden derved senere kan gives en Bredde af 30 Alen. Naar dette besluttet, skal den nævnte ubebyggede Grund afstaas uden Erstatning, og den anses ikke som indbefattet i det Areal, der efter § 10 skal holdes ubebygget.“ § 6. I Stedet for Bygningslovens § 13 sættes følgende Paragraf: „For efterhaanden at udvide de tilstedeværende Gader og Veje af mindre Bredde end 20 Alen til en Bredde af mindst 20 Alen, kan det fordres, at der ved ethvert Byggeføretagende ved en saadan Gade eller Vej stedse bliver en Afstand af mindst 10 Alen imellem Bygningen og Gadens eller Vejens Midtlinie, og naar den paagjældende Gade eller Vej betragtes som Hovedfærdelseslinie, kan Kommunalbestyrelsen fordre den udvidet til 30 Alen og som Følge deraf ogsaa fordre 15 Alens Afstand mellem Bygningen og Gadens eller Vejens Midtlinie. Hvor saadant fordres, er den Byggende berettiget til at bygge indtil den Bygningshøjde, der svarer til den af Kommunal-

bestyrelsen fordrede Gade- eller Vejbredde, imod at han forpligter sig til at afstaa det til hans Byggegrund svarende Areal imellem den ældre Vejlinie og den nye Byggelinie til Gadens eller Vejens Udvidelse uden Erstatning. Vilde Afstaaelsen bekrive, at en Ejendom derved vilde faa mindre ubebygget Grund, end Loven ved Bygningernes Opførelse hjemlede, eller naar de i denne Lovs § 10 fastsatte Afstandsbestemmelser ikke kunne overholdes, skal Ejeren være berettiget til at forlange Ejendommen overtagen af Kommunen imod Erstatning af dennes Kasse efter uvillige, af Retten udmeldte Mænds Skjøn, eller til at regne det afstaaede Areal som en Del af det Areal, der efter § 10 skal holdes ubebygget.“ § 7. I Stedet for Bygningslovens § 14 bestemmes: „De Private tilhørende Grunde og Bygninger, hvis Afstaaelse findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veje eller til Udvidelse af ældre eller til Anlægget af Kloaker eller i andre almennyttige Øjemed, skulle, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gjør Fordring, afstaaes mod Erstatning efter de hidtil gjældende Regler, dog at det, naar Kommunalbestyrelsen gjør Fordring paa Afstaaelse af en saadan Del af en Ejendom, at denne derved vilde faa mindre ubebygget Grund, end Loven ved Bygningernes Opførelse hjemlede, staar Ejeren frit for at forlange Ejendommen overtaget af Kommunen. Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed kan af Vedkommende indstilles til Justitsministerens Afgjørelse.“ § 8. I Bygningslovens § 15, 6te Linie, forandres Tallet „6“ til „5“, og i 7de Linie, efter Ordet „Etager“, forandres „,“ til „.“, og Resten af Paragraphen udgaar, men derefter tilføjes: „Som Etage medregnes saavel Kjælder, hvori er indrettet Butik eller Udsalgssted eller selvstændig Beboelseslejlighed, som Kvistetage med selvstændig Beboelseslejlighed.“ § 9. I Bygningslovens § 18 udgaar 1ste Punktum. I 2det Punktum forandres „Vejens“ til „en Vejs“. § 10. I Stedet for Bygningslovens § 22 bestemmes: a. Det til en Bygning hørende ubebyggede Areal maa i intet Tilfælde være mindre end det bebyggede. For at regnes som ubebygget skal et Areal udgjøre et med

1890.

11 April. Bygningens Grund sammenhængende Areal, og Dele af Grundstykket, der kun ved en Strimmel af mindre end 6 Alens Bredde ere forbundne med samme, er Bygningskommissionen berettiget til at nægte at tage i Betragtning som ubebygget Areal. Ubebygget Areal, hvortil vender Vinduer fra Værelser, Værksteder eller Kjøkkener, skal være mindst 100 Kv.-Alen stort og maa ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 4 Alen, hvorfra dog undtages ubebygget Areal, der er beliggende imellem Bygningen og en Gade eller Vej. Ingen Del af det efter denne Paragraf fornødne ubebyggede Areal maa overdækkes med Tag. **b.** For at bestemme, hvor stor en Del af en Byggegrund der i det højeste maa bebygges, divideres dennes Areal med 2, naar det er 1- eller 2-Etages Bygninger, der skulle opføres; er det en 3-Etages Bygning, divideres med $2\frac{1}{4}$, ved en 4-Etages Bygning med $2\frac{1}{2}$ og ved en 5-Etages Bygning med $2\frac{3}{4}$. Skal der i en Beboelsesbygning med mere end 2 Etager være mere end 2 Beboelseslejligheder, hvis Gulvflade er under 120 Kv.-Alen, bliver der ved en 3-Etages Bygning at dividere med $2\frac{3}{4}$, ved en 4-Etages Bygning med 3 og ved en 5-Etages Bygning med $3\frac{1}{4}$. En Hjørnebygning, i hvilken der ikke findes mere end 2 Beboelseslejligheder med mindre end 120 Kv.-Alen Gulvflade, kan indtage indtil Halvdelen af Byggegrunden, selv om den har flere end 2 Etager. **c.** Imellem tvende til samme Ejendom hørende Bygninger skal der ud for Vinduer fra Værelse, Værksted eller Kjøkken være en Afstand til den modstaaende Bygning af mindst 3 Alen med et Tillæg af $\frac{1}{6}$ af de tvende Bygningers samlede Højde, og imellem saadanne Vinduer og Nabogrunde skal der mindst være en Afstand af 3 Alen med Tillæg af $\frac{1}{4}$ af Bygningens Højde. Dog kan Bygningskommissionen, hvor Forholdene tale derfor, f. Ex. i Endegavle og i indadgaaende Hjørner paa Bygninger, tillade, at der anbringes Vinduer imod et ubebygget Areal af mindre Tværmaal, naar dog Afstanden fra Nabogrunden bliver mindst 4 Alen. **d.** Forhøjelse af en til en Ejendom hørende Bygning kan kun finde Sted, forsaavidt den paagjældende

Bygning i den Skikkelse, den vil faa ved Forhøjelse efter ovenstaaende Regler, vilde have kunnet opføres som Nybygning, og hvor det ubebyggede Areal allerede er mindre end det efter Litr. a. og b. tilstedelige, maa aldeles ingen Forhøjelse af nogen til Ejendommen hørende Bygning finde Sted. § 11. Til § 27 føjes: „Uagtet disse Bestemmelser kan dog Bygningskommissionen give Tilladelse til i mindre 1- eller 2-Etages Bygninger at anvende $1\frac{1}{2}$ Stens Murværk i to paa hinanden følgende Etager, og at anvende 1 Stens Murværk i smaa 1-Etages Udhuse.“ § 12. Til § 32 i Bygningsloven føjes: „Er en Bygning dækket med mere antændeligt Materiale end Tagpap (Tagfilt), maa der ikke paa den Grund, hvorpaa Bygningen ligger, opføres nogen anden Bygning indenfor 50 Alen, hvilken Indskrænkning vedbliver at hvile paa Grunden, om den end bliver delt mellem flere Ejere.“ Bygningslovens § 79, 2det Punktum udgaar. § 13. Efter Bygningslovens § 40, 3die Stykke, indskydes: „I Bygninger med højst 2 Beboelseslejligheder kan Bygningskommissionen tillade en mindre Højde end 4 Alen, dog ikke under $3\frac{1}{2}$ Alen i Rum, hvor Gulvfladen er mindst 30 Kvadrat-Alen og som høre til en Beboelseslejlighed af mindst 4 Alens Højde.“ § 14. I Bygningslovens § 41 sker følgende Forandring: I Linie 5 ombyttes „Bro-lægningsinspektøren“ med „Stadsingeniøren“. Efter Paragrafens Slutning tilføjes: „I ældre Bygninger kan Bygningskommissionen dog tillade Indretninger til Opvarmning og Kogning i Kjælderrum, selv om den første Betingelse ikke er fuldt tilstede, naar særlige Omstændigheder forekomme den at tale derfor.“ § 15. Til Bygningslovens § 48 føjes som 3die Stykke: „Naar en Skorsten findes at udsende Røgmasser, der ere til Besvær for de Omboende, skal Sundhedskommissionen paalægge Bygningens Ejer eller Bruger inden en bestemt Frist at afhjælpe Manglen. For de Anlæg, som bestaa paa den Tid, nærværende Bestemmelse træder i Kraft, kan Dispensation fra de strenge Fordringer, som ellers vilde være at stille, indrømmes af Justitsministeriet efter Indstilling af Sundhedskommissionen, saafremt

1890.

11 April. særdeles Omstændigheder tale derfor.“ § 16. Bygningslovens § 60, 1ste og 3die Punktum udgaar. Endvidere udgaa Ordet „De nævnte“ i 4de Punktum. § 17. Hvor der i Bygningslovens § 7, § 8, 2det Stykke, § 9, §§ 15—17, § 23 Nr. 1, § 27 a, § 41, § 43, § 53 og § 60 er benyttet Ordet „Gade“, enten alene eller i Sætningsformer, skal dertil føjes Ordet „Vej“. § 18. I Bygningslovens § 66, 1ste Punktum, ombyttes „Stadens“ med „Kommunens“. § 19. I Stedet for Bygningslovens §§ 67—70 bestemmes: „Frederiksberg Bygningskommission bestaar af Birkedommeren som Formand, Bygningsinspektøren, Stadsingeniøren og to Medlemmer, som Kommunalbestyrelsen vælger for et Tidsrum af 4 Aar, og hvoraf det ene ikke maa være Medlem af Kommunalbestyrelsen, og et af dem skal være Grundejer, og mindst et af dem skal være bygningskyndig. Endvidere have Stadslægen og Brandinspektøren at tiltræde Kommissionen som Medlemmer, saa ofte det af Kommissionen eller dens Formand forlanges. For denne Kommission udfærdiges af Justitsministeriet en Instruktion, indeholdende de nærmere Regler, som af den skulle iagttages i Forbindelse med nærværende Lovs Forskrifter. Bygningsinspektøren udnævnes af Justitsministeriet efter Forslag af Bygningskommissionens øvrige Medlemmer. Han har under Kommissionens Overblik i Overensstemmelse med de Regler, som blive ham foreskrevne i en af Kommissionen udfærdiget og af Justitsministeriet approberet Instrux, at vaage over de befalede Bygningsreglers Iagttagelse og Bygningslovens Overholdelse i det hele. Han er Bygningskommissionens forretningsførende Medlem og forbereder som saadan det fornødne til Sagerne Behandling i Kommissionen. Han træder i Stedet for saavel Bygningsinspektøren som Stadsbygmesteren i Lov af 12te April 1889 og overtager de disse tilkommende Forretninger og Pligter.“ § 20. Ordene „for nye Bygningers Vedkommende til Magistraten og ellers“ i Bygningslovens § 73, 2det Punktum udgaa. Samme Paragrafs Stykke 2 udgaar, ligeledes Ordene i sidste Stykke „samt efter Omstændighederne imod Erlæggelse af Gebyr for Stads-

konduktørens Prøvelse“. Efter 3die Stykke, 4de Punktum, ^{11 April} indskydes: „Bygningsinspektøren er berettiget til, inden han udsteder den nævnte Attest, at kræve godtgjort ved Attester fra Stadsingeniøren, at Vejen er behørig anlagt, at Bygningen ligger udenfor Vejarealet, og at Kjældergulvet ikke ligger dybere end tilladt, og fra Skorstensfejeren, at Skorstenene ere eftersete, samt, forsaavidt angaar Beboelseskjældere, fra Sundhedskommissionen, at de maa tages i Brug.“ § 21. I Stedet for Bygningslovens § 77 bestemmes: „Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Afgjørelse af Sagen uden formelig Dom kan ikke finde Sted uden Samtykke af henholdsvis Kommunalbestyrelsen og Bygningskommissionen, forsaavidt Sagen er rejst efter Begjæring af nogen af disse Myndigheder.“ § 22. I Stedet for „Magistraten“ i Bygningsloven træder „Kommunalbestyrelsen“ (jfr. dog foran § 4); i Stedet for „Brolægningsvæsenet“ træder „Vejvæsenet“, og i Stedet for „Stadsbygmester“ træder „Bygningsinspektør“. § 23. Justitsministeriet bemyndiges til at lade Lov af 12te April 1889 med de af nærværende Lov flydende Forandringer optrykke og bekjendtgjøre som Bygningslov for Frederiksberg Kommune. § 24. Denne Lov træder i Stedet for Bygningslov for Frederiksberg af 12te Januar 1858. Den træder i Kraft 1 Maaned fra den Dag, da det Numer af Lovtidenden, i hvilken Loven kundgjøres, udkommer. Forsaavidt Approbation maatte være meddelt paa paatænkte Bygningsforetagender eller Gade- eller Vejanlæg, der staa i Strid med de foranstaaende Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyldighed, hvis Byggeforetaget eller Gadeanlægget ikke paabegyndes, inden Loven træder i Kraft. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Reglement for Benyttelsen af Kølehuset ved de 12 April. offentlige Slagtehuse.

§ 1. Kølehuset holdes som Regel i Drift fra 1. Maj til 1. Oktober. Skulde paa Grund af Temperaturforholdene Afgigelser herfra gjøres nødvendige, bestemmes saadanne af

1890.

12 April.

Administrationen. I den øvrige Del af Aaret er Kølehuset lukket. § 2. Kølehuset er aabent for Ind- og Udførsel Morgen og Aften til Tider, som nærmere fastsættes af Administrationen. § 3. I Kølehuset maa kun anbringes Kjød og Flæsk. Det skal have hængt saa længe paa Slagtestedet, at det har afgivet den dyriske Varme. Kjød og Flæsk, der er overgaaet i Forraadnelse, maa ikke indføres eller forblive i Kølehuset, men vil paa Administrationens Anordning uden Ophold være at fjærne. Kølehuset maa under ingen Omstændighed anvendes til Opbevaring af Pølser, Huder, Skind, Tarme, Blod, Talg eller andre Affaldsdele saa lidt som af Værktøj, Klædningsstykker m. m., ligesom Administrationen iøvrigt er berettiget til at nægte Indførsel af alt, hvad der efter dennes Skjøn ikke egner sig dertil, særlig alt, som forurener Luften. § 4. Ingen, der har erhvervet sig Adgang til Benyttelse af Kølehuset, maa indtage Kjød og Flæsk fra Andre til Opbevaring i Kjølehuset. § 5. Ind- og Udgangsdørene skulle, efter at være passerede, lukkes saa hurtigt som muligt. Vinduerne maa kun aabnes af Opsynspersonalet. § 6. Enhver, som har Opbevaringsplads i Kølehuset, er ansvarlig for, at den ham anviste Plads renholdes paa det omhyggeligste. Der maa intet henlægges paa Kølehusets Gulv. § 7. Naar Bestemmelserne i § 3 og 6 ikke overholdes, er Administrationen til enhver Tid berettiget til at skaffe sig Adgang til Cellerne for at foretage den fornødne Rengjøring eller for at bortfjærne fra Kølehuset, hvad der ulovlig er anbragt. § 8. Tobaksrygning eller Indførsel i Kølehuset af tændte Cigarer er paa det strængeste forbudt. § 9. Saafremt Uheld ved Maskinens Drift skulde medføre Standsning i Tilførsel af kold Luft til Kjølehuset, skal dette ikke kunne give Anledning til anden Erstatningspligt for Magistraten, end at der ved Sæsonens Udgang bliver tilbagebetalt $\frac{1}{150}$ af den for Afbenyttelsen erlagte Sum for hvert fulde Døgn, Maskinen ikke har arbejdet. § 10. Administrationen bærer intet Ansvar for Tilstedeværelsen af det i Kølehuset indførte Kjød. § 11. Forøvrigt gjælder for Benyttelsen af Kølehuset Bestemmelserne

i Reglement for Benyttelsen af de offentlige Slagtehuse, forsaavidt som de overhovedet kunne komme til Anvendelse. 12 April.

§ 12. For Afbenyttelsen af Kølerum betales: 350 Kr. for en stor Celle, 180 Kr. for en lille Celle. Endvidere kan i de store Celler, forsaavidt nogen af disse ikke maatte være udlejet, erholdes enkelte Stænger a 12 Kr. pr. Alen, dog ikke under 5 Alen. § 13. Magistraten forbeholder sig til enhver Tid at give Tillæg og foretage Forandringer i nærværende Reglement.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 21 April. gjør vitterligt:

I Henhold til Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 3die Oktober 1887 om, at Indretningen og Benyttelsen af elektriske Anlæg, der tilsigte Belysning eller Kraftoverførelse, i Kjøbenhavn ere underkastede de Forskrifter, Brandvæsenet maatte foreskrive til Forebyggelse af Brandfare m. m, fastsættes herved følgende: § 1. Dynamomaskiner anbringes paa et tørt og godt isoleret Sted, hvor de ikke ere udsatte for at komme i Berøring med let antændelige eller explosive Stoffer eller Luftarter. Saafremt de ikke ere indrettede saaledes, at Strømstyrken reguleres ved Maskinen selv, skal der altid være en sagkyndig Mand tilstede. Ved ethvert Anlæg skal der findes en Strøm- og Spændingsmaaler. § 2. Den elektriske Spænding mellem 2 Punkter af en Ledning maa ikke overstige for ensrettede Strømme 500 Volt og for Vexelstrømme 150 Volt; i særegne Tilfælde kan der dog efter derom til Magistraten indgivet Andragende tilstedes Anvendelse af Strømme med en større Spænding. § 3. Samtlige Ledninger skulle være fuldstændig og betryggende isolerede. Til Ledninger eller Dele af Ledninger maa Gas- og Vandledninger ikke benyttes ligesaalidt som Jorden. § 4. Ledninger, der lægges under Jorden, skulle være godt beskyttede. Blanke Ledninger i fri Luft maa kun anvendes med Magistratens Samtykke. § 5. Indvendige Ledninger gjennem Murværk, Træværk eller Gulve eller paa Steder, hvor Ødelæggelse af det isolerende Materiale kan befrygtes,

1890.

21 April. skulle være forsynede med en stærk Bevikling af Læder eller Gummi eller lægges forsvarlig i Jern- eller Glasrør eller andet beskyttende Materiale. Ledninger, som føres fra Jorden ind i Bygninger, skulle være saaledes beskyttede, at Vand ikke kan trænge ind i de Rør, gennem hvilke de føres ind i Bygningerne. Ledninger maa som Regel ikke lægges skjulte i Væg eller Loft eller i Gibs eller Puds, og Ledninger i mindre end 4 Alens Afstand fra Gulvet dækkes forsvarlig. Til umiddelbar Befæstelse af Ledninger maa Kramper og Søm ikke anvendes. Forsaavidt Tilladelse til at lægge isolerede Ledninger skjulte i Væg eller Loft under særegne Omstændigheder gives, skulle de lægges i Metalrør, som ere indbyrdes tæt forbundne. § 6. Strømbrydere og Strømvexlere skulle have en saadan Konstruktion, at de ikke give Anledning til permanent Varmeudvikling og permanente Gnistdannelser. De skulle være anbragte paa et Underlag af ildfast og godt isolerende Materiale og indsluttede i et Hylster af Metal eller andet uforbrændeligt Stof. Hvor Ledninger føres ind i en Bygning, maa der, saavidt muligt i Nærheden af det Sted, hvor Ledningerne føres ind, og paa et let tilgængeligt Sted, anbringes dobbelt-polige Sikkerhedstraade, se § 8. § 7. Traadforbindelser maa udføres omhyggelig og loddes. Afstanden mellem to parallelt løbende Traade maa være mindst 2 Tommer, dog kan denne formindskes til $\frac{3}{8}$ Tomme, naar Traadene lægges i Hullister af Træ eller paa anden Maade ere saaledes befæstede, at en Tilmærmelse indenfor en Afstand af $\frac{3}{8}$ Tomme er udelukket. Er Spændingsdifferencen mellem de to Ledninger over 120 Volt, maa Afstanden mellem Ledningerne gjøres større i Forhold til Spændingen. Paa Krydsningssteder maa Ledningerne være særlig godt befæstede og isolerede. De ovennævnte Bestemmelser gjælde ikke for isolerede saakaldte „Blykabler“ og for Ledningstraade til Lamper, men disse Traade maa være særlig godt isolerede. § 8. Ved enhver Ledning, som føres ind i en Bygning, ligesom ogsaa ved enhver Forgrening fra en større til en mindre Ledning skal der saavel i den positive som i den

negative Traad anbringes automatiske Sikkerhedsapparater eller Forbindelsesstykker (Sikkerhedstraade) af let smelteligt Metal, som smelte og afbryde Strømmen, naar denne har naaet en saadan Styrke, at Ledningen vil blive følelig opvarmet. De automatiske Sikkerhedsapparater og Forbindelsesstykkerne omgives med uantændeligt Materiale. § 9. Enhver Buelampe skal være forsynet med Indretninger, som forhindre glødende Kulpartikler fra at falde udenfor Lampen. I Rum, hvor der findes let antændelige eller explosive Stoffer eller Luftarter, maa der ikke anbringes Buelamper, Rheostater, Elektromotorer, Strømbrydere, automatiske Afbrydere, Sikkerhedstraade eller Apparater med blanke Kontakter, medmindre de ere anbragte i fuldstændig lufttætte Apparater. Derimod er det tilladt i saadanne Lokaler at benytte Glødelamper, naar disse tilligemed deres Armaturer ere omgivne af solide Glasklokker. § 10. Ledningstraade af Kobber maa ikke udsættes for større Paavirkning end:

4	Ampère pr. Kv.-Millim. for	Traade fra	1	—	5 Kv.-Millim.
3	—	—	—	—	5—15 —
2 ¹ / ₂	—	—	—	—	15—100 —
2	—	—	—	—	over 100 —

Ledninger med mindre Tværsnit end $\frac{1}{2}$ Kv.-Millim. maa ikke anvendes. Benyttes andet Ledningsmateriale end Kobber, bliver Magistratens Bestemmelse om Dimensionerne at indhente. § 11. Forinden noget af de her omhandlede elektriske Anlæg tages i Brug, skal der derom ske Anmeldelse til Magistraten. Brandvæsenet saavel som den Tekniker, hvem Tilsyn med elektriske Anlæg maatte overdrages af Magistraten, har til enhver Tid Adgang til hele Anlægget. § 12. Saafremt Dispensation fra disse Bestemmelser attraas, maa Andragende herom, om fornødent ledsaget af Plan in duplo af Anlægget, indsendes til Magistraten. § 13. Ovenstaaende Bestemmelser træde i Stedet for de ved Raadstueplakat af 2den November 1887 fastsatte, der herved ophæves.

1890.

25 April.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den Afdeling ang., at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser, skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Ahornsgade, Classensgade fra Citadelsvej til Strandpromenaden, Fiskergade, den saakaldte Frydsvej, den saakaldte Helgolandsgade fra Istedgade til Ny Stormgade, Jærgegade, Ladegaardsvej, den Del af samme, som hører under København, Læssøesgade fra Ryesgade til Blegdamsvej, Ny Vestergades Forlængelse fra Reventlowsgade til Kvægtorvsgade, den saakaldte Poppelgade, Saxogade paa en Strækning af 145 Fod forbi Estlandsgade, Skyttegade, Stenosgade, den nærmest Gl. Kongevej liggende 50 Alen lange Strækning, Stockholmsgade, den brolagte Del. 2den Klasse: Istedgade fra den tidligere offentlige Del til Enghavevej, Strandpromenaden og Sibbernsvej fra Classensgade til Aarhusgade. (Jfr. B. F. LI. 68—88.)

29 April.

Kgl. Resolution, hvorved det paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes, at det overlades til Ministeriet, naar Forholdene efter dets Skjøn tale derfor, for de under sammes Overtilsyn staaende Midlers Vedkommende at dispensere fra den i § 5 i den kgl. Anordning af 12te November 1870 indeholdte Bestemmelse om, at Ejendomme, der tjene som Pant for Umyndiges, offentlige Stiftelsers og andre under offentlig Bestyrelse staaende Midler, og som bestaa i Huse og Gaarde, hvis Bygninger udgjøre deres eneste eller væsentligste Værdi, hvert 9de Aar ubetinget skulle omvurderes.

6 Maj.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

Efter at Ministeriet ved Skrivelse af 5te November f. A. havde underrettet Magistraten om, at der i Henhold til kgl. Resolution af 9de Juni 1835 vilde være at afholde en

almindelig Folketælling her i Riget den 1ste Februar 1890, samt anmodet Magistraten om paa bedste Maade at fremme Sagen, forsaavidt Hovedstaden angaar, paa samme Maade som ved tidligere Folketællinger og navnlig saaledes, at det overdrages Husværterne, hver for sin Ejendoms Vedkommende, at besørge Tællingen og Optegnelsen, har Formanden i Grundejerforeningen for Kristianshavn og Amager N. N. her af Staden forespurgt, med hvilken Hjemmel en saadan Fordring kan stilles til Husværterne i Kjøbenhavn. I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst meddele, at det ved kgl. Resolution af 31te December 1833 blev paabudt, at en almindelig Folketælling skulde afholdes den 18de Februar 1834, samt at Optællingen skulde iværksættes overensstemmende med de Regler, som Kommissionen for det statistiske Tabelværk nærmere maatte fastsætte. I Henhold hertil blev det ved et gennem det kongelige danske Kancelli ad mandatum udfærdiget Reskript af 3die Januar 1834 til Kjøbenhavns Magistrat befalet, at Optællingen i Overensstemmelse med bemeldte Kommissions Forslag skulde iværksættes af hver Gaard- eller Husejer eller den, der udførte hans Forretninger som Vært, og hvem til den Ende Skema til Optællingslister med de Regler, som derved bleve at iagttage, gennem vedkommende Rodemester tilstilledes. Efter at dernæst den ovennævnte kongelige Resolution af 9de Juni 1835 havde paabudt regelmæssig tilbagevendende Folketællinger, paa hvilke Reskript af 3die Januar 1834 maatte finde Anvendelse, jvfr. saaledes Reskript af 19de November 1839, er den i oftnævnte Reskript af 3die Januar 1834 angivne Fremgangsmaade bleven fulgt ved samtlige senere Folketællinger.

Kgl. Resolution, hvorved det paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes, at der for de forenede Kirkeskolers Regning maa oprettes og drives en af Kjøbenhavns Kommune støttet 8 Klassers Betalingskole for Drengene. (Jfr. B. F. LI. 105—29. 145—58.) 9 Juni.

1890.

16 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1890 til 31te Marts 1891 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 91,100,900 Kr. (se B. F. LI. 262—81).

27 Juni. **Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I det med den ærede Magistrats behagelige Skrivelse af 14de ds. hertil tilbagesendte Andragende har Overrettsprokurator N. N. paa Vedkommendes Vegne indanket for Justitsministeriet en af Magistraten truffen Afgjørelse, hvorved det er nægtet at modtage til Registrering i Handelsregistret en af Fabrikant N. N. som ansvarlig Deltager i et Firma underskreven Anmeldelse, hvorved en af Firmaet i sin Tid meddelt Prokura tilbagekaldes, idet Magistraten har forment, at en saadan Tilbagekaldelse burde være underskrevet ogsaa af den anden ansvarlige Deltager i nævnte Firma. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at det efter Justitsministeriets Formening ligefrem følger af Fuldmagtsforholdets Natur i Forbindelse med Forskriften i Fimalovens § 30, at den enkelte Deltager i et Firma kan tilbagekalde en meddelt Prokura, og at hans Anmeldelse herom maa modtages.

7 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage Komiteen for den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i København i 1888 for at udrede Arealsskat af de paa Udstillingsterrænet opførte Bygninger (se B. F. LI. 450—51).

8 Juli. **Bekjendtgjørelse om Forandring i Tarifen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

8 Juli. **Bekjendtgjørelse angaaende Vedtagelse af forskjellige Forandringer i og Tillæg til Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Bekjendtgjørelse angaaende Ændringer i Gebyrregulativet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Bekjendtgjørelse angaaende en forandret Affattelse af § 16, 2det Stykke, i Bekjendtgjørelse af 12te Juli 1878 angaaende Betaling for visse Forretninger ved den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.) 10 Juli.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. 12 Juli. (Jfr. B. F. LI. 251—64. 259—61. 529.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra den 1ste Juli d. A. ansættes en Assistent af 1ste Klasse hos Bogholderen ved Gasværkerne her i Staden, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 1ste d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som et Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage St. Albans engelske Kirke her i Staden for at svare Arealskat, dog at Fritagelsen ikke omfatter de i Kirken muligt værende Beboelseslejligheder (se B. F. LI. 522—23. 534.) 14 Juli.

Cirkulære fra Justitsmin. til Politidirektøren i Kjøbenhavn og samtlige Amtmænd. 13 Sept.

Den ved Justitsministeriets Cirkulære af 20de Juni f. A. Politidirektøren i Kjøbenhavn og Amterne givne Bemyndigelse til at tillade Afholdelse af Tombolaer udvides fra 1ste Oktober d. A. at regne derhen, at slig Tilladelse gives af de nævnte Myndigheder: 1) uanset, at det Tidsrum, hvori Tombolaen ønskes afholdt, agtes udstrakt udover 2 Dage,

1890.

13 Sept i hvilket Tilfælde Justitsministeriet ikke plejer at vægre sig ved at give Tilladelsen, naar Tombolaen afholdes i Forbindelse med en Udstilling; 2) naar der i Forbindelse med Udstillinger af Haandværks- og Industrifrembringelser ønskes afholdt Bortlodning af en Del af de udstillede Gjenstande, dog at i slige Tilfælde Tilladelsen foruden til de i næstsidste Punktum i fornævnte Cirkulære knyttede Vilkaar skal betinges af, at det, forinden Bortlodningen begynder, skal være afgjort, hvilke Gjenstande der ville være at bortspille, hvor mange Gevinster og Nitter der skulle være, samt hvorledes Gevinsterne ville være at fordele, at Bortlodningen foregaar i Udstillingslokalet og ikkun i den Tid, i hvilken Udstillingen varer, samt at de Spillende strax ved Trækningen af Lykkehjulet faa Afgjørelse af, om de skulle have Gevinst eller ikke.

13 Sept. **Raadstue-Plakat** ang. Ligning af Bidrag til Kirker i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LI. 510—15.)

Efter at Hs. Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolutioner af 24de December 1888 og 22de Juli d. A. allernaadigst har bifaldet, at der til Istandsættelsesarbejder ved Vor Frelzers Kirke her i Staden vil være at tilvejebringe ved Ligning i Henhold til Lov af 1ste April 1888 § 2 en Sum af 118,000 Kr., har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til samme Lovs § 3 efter Indstilling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse bestemt, at der til Dækning dels af en Del af fornævnte Beløb, dels af Afdrag paa Gjæld, der fra tidligere Tid paahviler forskellige Kirker, i indeværende Aar vil være at foretage en Tillægs-ligning paa samtlige Sognemenighedsmedlemmer i Kjøbenhavn med et Tillæg til Indkomstskatten af $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt, og at det derved indkommende Beløb vil være at fordele med 2,000 Kr. til St. Johannes-, 8,000 Kr. til Helligaands- og 7,500 Kr. til St. Matthæus Kirke, medens Restbeløbet afgives til vor Frelzers Kirke. I Henhold hertil vil der overensstemmende med Lovens Forskrifter for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne

af samtlige Sognemenigheder i Kjøbenhavn, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober Kvartal d. A. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Aarhus Amt. 17 Sept.

I Anledning af det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 2den ds. hertil indsendte Andragende, hvori Borgemesteren i N. N. Kjøbstad forespørger, om en Anmeldelse fra Selskabet „N. N. Andelssvineslagteri“ vil kunne modtages til Handelsregistret, skal man tjenstligst melde, at den paagjældende Anmeldelse under Hensyn til Bestemmelserne i Vedtægternes § 9, hvorefter det er forbeholdt Slagteriet i fornødent Fald at opkjøbe Svin til Slagting og saaledes drive egentlig Slagternæring, bør modtages til Handelsregistret.

Cirkulære fra Indenrigsministeriet til Kjøbenhavns 24 Sept.
Magistrat og samtlige Amtmænd.

Ministeriet skulde herved tjenstligst have Kjøbenhavns Magistrat og Dhrr. Amtmænd anmodede om at paase, at der i Sager, som angaa svenske Undersaatters Hjemsendelse herfra Landet til Sverig i Henhold til Bestemmelserne i den dansk-svenske Overenskomst af 26de Juli 1888 angaaende det ene Riges Undersaatter, som paa det andet Riges Omraade falde Fattigvæsenet til Byrde, jfr. Bekj. Nr. 160 af 18de August s. A., saavidt muligt foreligger en udtrykkelig Erklæring fra vedkommende Trængende om, at han ikke her i Landet har erhvervet Indfødsret (Statsborgerret). I de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen i Medfør af Art. 2 af den ovennævnte Overenskomst iværksættes efter direkte Henvendelse til vedkommende svenske Overøvrighed, maatte derhos Henvendelsen enten indeholde eller være ledsaget af udtrykkelig Attest fra Magistraten eller vedkommende Amtmand om, at Paagjældende, der efter det foreliggende ikke

1890.

24 Sept. har opholdt sig uafbrudt 5 Aar her i Landet, ikke har erhvervet dansk Indfødsret (Statsborgerret).

28 Okt. **Tillæg til Bestemmelserne af 31te December 1874 om Lønninger for Embedsmænd og Betjente under Kjøbenhavns Politi.** Justitsmin. (Jfr. B. F. LI. 696—98. 713.)*)

Tillæget af 30te April 1888 til Lønningsbestemmelserne af 31te December 1874 forandres saaledes, at de aarlige Lønninger for Overpolitibetjente og Politibetjente herefter blive som følger: 10 Overpolitibetjente lønnede hver med 1800 Kr., 15 dito med 1600 Kr., 14 dito med 1400 Kr., 47 Politibetjente lønnede hver med 1200 Kr., 116 dito med 1100 Kr., 111 dito med 1000 Kr., 61 dito med 900 Kr., 40 dito med 800 Kr. og 41 dito med 700 Kr. Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste næste Maaned.

17 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at indrømme „Børnehjemmet af 1870“ Fritagelse for at svare Arealskat i det Hele af Ejendommen Matr. Nr. 1029 og 1244 i udenbys Klædebo Kvarter med Undtagelse af de Funktionærene til Afbenyttelse overladte Lokaler (se B. F. LI. 884—85).**)

17 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at indrømme „Møbelhandlerforeningen“ Fritagelse for at svare Arealskat i det Hele af 4 i dens Ejendom, Matr. Nr. 171 i Nørrevold Kvarter til Friboliger bortgivne Lejligheder (se B. F. LI. 885).***)

17 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages, at der med Staten træffes følgende Overenskomst:

*) Herved forøgedes den faste Politistyrke med de 20 hidtil overtallige, af Kommunen lønnede Politibetjente.

***) Jfr. Komm. Besl. af 27. Aug. 1877.

***) Jfr. Komm. Besl. af 7. April 1881, 13. Juli 1885 og 6. Juni 1887.

Naar en Person indlægges til Behandling paa et Hospital for en Sygdom, der er under offentlig Behandling, bliver der ved Fordelingen mellem Stat og Kommune af de derved foranledigede Udgifter indtil videre at gaa ud fra, at der, forsaavidt Behandlingen finder Sted paa Kommunehospitalet eller Blegdamshospitalet, skal betales 2 Kr. 50 Ø. pr. Dag. Finder Behandlingen derimod Sted paa Øresundshospitalet, bliver Gjenstanden for Fordelingen de ved de Syges Behandling særlig foranledigede Udgifter + et Tillæg af 1 Kr. 50 Øre pr. Dag som Vederlag for selve Hospitalsopholdet og Andel i Hospitalets faste Udgifter (se B. F. LI. 885—87).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 17 Nov.
tages, at Betalingen for Desinfektion, forsaavidt saadan vil være at erlægge, fastsættes saaledes:

1 Kr. pr. Kubikalen Plads, som de paagjældende Gjenstande indtage efter en af Hospitalet foretagen Maaling og saaledes, at overskydende Dele af en Kubikalen afrundes op- eller til 1 Kubikalen, og at der for hver Rekvisition erlægges mindst 2 Kroner, samt at der i denne Betaling er indbefattet Desinfektion af Vognen, hvori Effekterne bringes til Hospitalet; for Desinfektion af Værelser og saadanne Gjenstande, som ikke kunne taale Ovndesinfektion, 1 Kr. pr. Mand og pr. Time; for Transport m. m. tillægges der indtil videre 50 pCt. af de for Effekters og Værelsens Desinfektion opførte Beløb*) (se B. F. LI. 887—91).

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Aarhus Amt. 29 Nov.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Gaardejer N. N. besværer sig over, at Herredsfogden i N. N. Herred ved Skrivelse af 1ste d. M. har underkjendt Andragerens Vægring ved som Kurator at samtykke i sin Datterdatters Ægteskab, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 11te

*) Ved Komm. Besl. af 11. Jan. 1892 forhøjet til 60 pCt. (se B. F. LII. 897—98).

1890.

29 Nov.

d. M. begjært Justitsministeriets Afgjørelse af, hvorvidt en Øvrighedsresolution som den her omhandlede vil være at afgive af Amtet eller af Underøvrigheden. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at en Afgjørelse som den foreliggende bliver at træffe af Underøvrigheden.

3 Dec.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat.

I Henhold til Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 17de August 1877 om en forandret Affattelse af Bestemmelsen i § 18, 1ste Stykke, af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 fastsætter Magistraten herved følgende Bestemmelser angaaende Transport m. m. af Sprængstoffer. Paa Stadens Grund maa Fyldning af Patroner med Sprængstoffer, som exploderende Bomuld, Dynamit eller andre nitroglycerinholdige Sprængstoffer, Nitroglycerin og deslige, uden Brandvæsenets særlige Tilladelse ikke finde Sted. Transport af saadanne Sprængstoffer samt af dermed fyldte Patroner maa kun foregaa med Kvantiteter af indtil 4 Pund ad Gangen. Sprængstofferne skulle under Transporten være anbragte i en solid Kasse eller lignende Indpakning, saaledes lukket, at intet kan spildes, og af en saadan Konstruktion og Styrke, at den ikke let kan brydes itu eller tilfældig aabnes under Transporten. Indpakningen skal være tydelig mærket med fuldstændig Angivelse af Indholdets Beskaffenhed. Bestaar Indholdet af færdige Patroner, skulle disse være pakkede i Bomuld, Savsmuld eller lignende. Transporten skal foregaa direkte fra Modtagelses- til Bestemmelsesstedet og maa ikke finde Sted i Omnibus, Sporvogn eller andre til Fællesbenyttelse anvendte Kjøretøjer. Saafremt Dispensation fra disse Bestemmelser i enkelte Tilfælde maatte ønskes, bliver Andragende herom at indgive til Magistraten. Ovenstaaende Regler finde ikke Anvendelse paa Militærvæsenets Benyttelse og Transport af Sprængstoffer. Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

4 Dec.

Kongelig Resolution, hvorved der paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte Forestilling meddeles

allerhøjeste Stadfæstelse paa Valget af forhenværende Sognepræst for Vig og Asmindrup Menigheder i Sjællands Stift Jungersen til i Henhold til den af ham i sin Tid aflagte Troskabsed og Lydighedsed at være Præst for en af en større Kreds af Mænd og Kvinder i Kjøbenhavn og Omegn oprettet Valgmenighed, saaledes at denne Menighed tillige anerkjendes som Led af Folkekirken.

Skr. fra Kjøbenhavns Magistrat til Hospitalsinspektøren, hvorved approberes en Ændring af Turnus for Lægekandidater, hvorefter Tjenesten paa Kommunehospitalets 6te Afdeling henlægges efter Tjenesten paa medicinsk Afdeling.*)

8 Dec.

Reglement for Kontroltjenesten med den Fattigvæsenet tillagte Afgift af Indtægten ved Skuespil og Kunster m. v. (Jfr. B. F. LI. 451—510. 899—911. 1013.)

10 Dec.

Almindelige Bestemmelser. § 1. Det hele Kontrolpersonale sorterer, hvad denne Tjeneste angaar, under Kontorchefen for 1ste Sekretariat, hvis Ordre det i saa Henseende i et og alt har at følge. § 2. Borgemesteren bestemmer, efter Indstilling fra Sekretariatet, hvilke af de Forlystelsesanstalter eller enkelte Forestillinger, der have løst Polititilladelse, der skulle underkastes Kontrol, saavel som det Antal af Kontrollerende, som er fornødent til en forsvarlig Kontrol ved de forskjellige Etablissementer eller Forestillinger. § 3. Fattigvæsenets Bude udøve Kontrollen efter Omgang; skulde imidlertid det til enhver Tid disponible Antal Bude ikke være tilstrækkeligt, suppleres Antallet med Medhjælpere, som Fattigvæsenet antager og honorerer. Tilsynet med Kontrollens Udførelse. § 4. Tilsynet med Kontrollens rette Udførelse og de ved samme foranledigede specielle Forretninger henlægges under en af Afdelingens Embedsmænd, hvem denne Post af Borgemesteren betros efter Indstilling af Chefen for Afdelingens 1ste Sekretariat. § 5. Den Tilsynshavende har daglig at sætte sig ind i Indholdet af de Bekjendtgørelser vedrørende Forestillinger og Fremvisninger, der maatte fremkomme i Aviserne eller paa anden

*) Jfr. Skr. af 22. Decbr. 1887.

1890.

10 Dec

Maade, samt paase, at Afgiftens Erlæggelse kontrolleres eller Afgiften fastsættes. § 6. Han afgiver en Dagsorden over Fordelingen af de Kontrollerende, affattet efter medfølgende Skema, ved hvis Udarbejdelse det iagttages, at intet Etablissement kontrolleres alene ved Medhjælperne. § 7. Han sørger for, at det tilstrækkelige Antal Kasser til Billetternes Modtagelse er tilstede i de forskellige Etablissementer; hver Kasse skal være forsynet med en Laas, hvortil der skal være 3 Nøgler; den ene af Nøglerne beror hos Kontorchefen, den anden hos den Tilsynshavende, og den tredje afgives daglig til det ved Etablissementet kontrollerende Bud. Kasserne anskaffes af Fattigvæsenet. § 8. Han antager under eget Ansvar dertil skikkede Mænd til Medhjælperne. § 9. Han udarbejder efter det kontrollerende Buds Opgjørelse de specificerede Dagslister over Indtægten ved hver Forestilling; Dagslisterne underskrives af ham. Disse Lister afgives Dagen efter hver Forestilling til 1ste Sekretariat. § 10. Han deltager ikke personlig i Kontrollen, men har jævnlig at forvise sig om, at Kontrollen udføres forsvarlig, og under eget Ansvar at træffe alle de Dispositioner, som Omstændighederne maatte kræve. Særlig har han, naar nye Etablissementer aabnes, eller der sker Forandring i ældre Anstalter, at sætte sig ind i Lokaliteterne og gjøre Indstilling til Sekretariatet med Hensyn til Antallet af de Kontrollerende, Tjenesten maatte forlange. I Tilfælde af Overtrædelse af Reglementet vil han have at gjøre skriftlig Indstilling. § 11. Foruden at føre Tilsyn med, at Tjenesten udføres forsvarlig i de Etablissementer, i hvilke der kontrolleres, og tillige paa en saadan Maade, at den ikke generer Besøget, bør han tillige jævnlig tilse de Forlystelsessteder, hvor Afgiften enten opgives paa Tro og Love, eller hvor der erlægges faste Afgifter; skulde han ved dette Tilsyn faa grundet Formodning om, at Kommunens Tarv ikke er fuldt varetaget ved den trufne Ordning, skal han derom gjøre skriftlig Meddelelse. § 12. Han har efter nærmere Ordre at undersøge Forholdene ved de Forestillinger og Fremvisninger, der ikke egne sig til fortsat Kontrol, og,

eventuelt efter stedfunden Prøvekontrol, at gjøre Forslag om Afgiftens Størrelse. § 13. Han maa ikke give nogen-
somhelst Udenforstaaende Oplysning om Indtægtsbeløbet ved
noget Etablissement og skal være forpligtet til at gjøre Mel-
ding til Magistraten, naar han kommer til Kundskab om,
at nogen af det kontrollerende Personale overtræder dette
Forbud. De Kontrollerendes Pligter. § 14. De skulle
paa Forestillingsdagen, iførte Uniform, møde i det Etablis-
sement, hvor de ifølge Dagsordenen skulle kontrollere, $\frac{1}{4}$
Time, før det aabnes for Publikum, og forblive paa deres
Post, til Forestillingen er sluttet. § 15. Før Dørene aabnes
for Publikum, skulle de forvise sig om, at ingen Tilskuere
ere indladte i Salen. § 16. De skulle paase, at Tilskuerne
ere forsynede med Billetter, før de indlades, at disse afle-
veres til Theatrets Billettører, modtage dem af disse og
nedlægge dem i de dertil ved Indgangen anbragte Kasser.
§ 17. De Kontrollerende skulle uafbrudt opholde sig ved
Indgangsdøren og placere sig paa den mest hensigtsmæssige
Maade saaledes, at de uden at genere de Besøgende kunne
røgte deres Hverv paa forsvarlig Maade. § 18. Efter Fore-
stillingens Slutning eller i det seneste Morgenen efter op-
lukkes Kasserne af det kontrollerende Bud; Billetterne ord-
nes og optælles, hvorefter Bruttoindtægten gjøres op. Re-
sultatet sammenholdes med Billetkassererens Opgjørelse i
de Etablissements, hvor en saadan kan skaffes, hvorefter
Materialet, eventuelt i berigtiget Stand, afgives til den Til-
synshavende ved Kontrollen, som udarbejder Dagslisten i
Henhold til § 10 og hæfter Billetkassererens Opgjørelse ved.
§ 19. De Kontrollerende have at følge de Anvisninger til
Tjenestens Udførelse, som gives dem af den Tilsynshavende.
§ 20. Den Kontrollerende maa ikke give nogen-
somhelst Udenforstaaende Oplysninger om Indtægtsbeløbet ved noget
Etablissement. Om Forseelser mod Reglementets
Bestemmelser. § 21. Forser noget af de kontrollerende
Bude sig mod dette Reglement, afgjør Borgemesteren i hvert
enkelt Tilfælde Sagen. § 22. Den Medhjælper, som over-
træder nogen af de foranstaaende Bestemmelser, maa ikke

1890.

10 Dec. oftere benyttes. Om Vederlaget for Kontrollen. § 23. 5 pCt. af Fattigafgiften tjener til Vederlag for Kontrollen. § 24. Det aarlige Vederlag, der efter Borgemesterens nærmere Bestemmelse tillægges den i §§ 4—13 nævnte Embedsmand, udbetales med $\frac{1}{12}$ maanedlig forud. Medhjælperne lønnes med 1 Kr. 25 Øre pr. Forestilling, hvilken Betaling anvises til Udbetaling ved Udgangen af hver Maaned. Det Beløb, der, efter at Honoraret til den Tilsynshavende og Betalingen til Medhjælperne er fradraget, bliver tilovers af det, der efter den foregaaende § tjener til Vederlag for Kontrollen, udbetales ved Slutningen af hvert Kvartal til de kontrollerende Bude til lige Deling. § 25. Reglementet træder i Kraft den 1ste Januar 1891.

13 Dec. Bekjendtgjørelse ang. Approbation paa et af Københavns Brandforsikrings Repræsentantskab vedtaget Tillæg til Regler for Vurderingsgebyrer ved bemeldte Brandforsikring. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

31 Dec. Raadstue-Plakat ang. Staden Københavns Budget for Aaret 1891. (Jfr. B. F. LI. 733—828. 1013—1117. 1124.)

	Kr.	Øre
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	7,306,967	05
2. Bidstrup Gods og Skove.....	82,181	58
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme.....	273,673	80
4. Kvægtorvet og Slagtehusene.....	"	"
5. Gasværkerne.....	417,000	"
6. Justerkammeret.....	4,293	34
7. Renteindtægt.....	827,495	20
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter.....	157,135	"
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter.....	7,562	07
10. Forskjellige Indtægter.....	10,030	08
	9,096,338	12
B. Indtægter hidrørende fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....		
	3,286,800	"

		Kr.	Ø.	31 Dec.
A. Løbende Udgifter.				
1.	Administrationsudgifter.....	579,320		21
2.	Pensioner og Understøttelser... ..	197,114		26
3.	Fattigvæsenet:			
	a. Det alm. Fattigvæsen. 538,809 Kr. » Ø.			
	b. Alm. Hospital..... 424,982 - » -			
	c. Nikolai Arbejdshus .. 12,017 - » -			
	d. Frelserens Arbejdshus 18,648 - » -			
	e. Ladegaarden 99,880 - » -			
	f. St. Johannes Stiftelse 251,010 - » »			
		1,345,346		»
4.	Hospitalsvæsenet:			
	a. Kommunehospitalet .. 616,525 - 70 Ø.			
	b. Øresundshospitalet... 18,855 - 40 -			
	c. Blegdamshospitalet .. 104,734 - 20 -			
	d. Vestre Hospital..... 99,344 - 83 -			
		839,460		13
5.	Sindssygeanstalten.....	309,090		06
6.	Sundhedsvæsenet.....	56,907		08
7.	Skolevæsenet	1,507,989		»
8.	Politietaten	827,782		85
9.	Brolægnings- og Vejvæsenet.....	572,633		33
10.	Vandvæsenet.....	246,559		50
11.	Brandvæsenet.....	243,122		64
12.	Renovationsvæsenet.....	360,713		»
13.	Stadens faste Bidrag.....	154,320		»
14.	Forskjellige Udgifter	295,980		06
15.	Forrentning af Stadens Gjæld.....	1,055,950		89
16.	Afdrag paa Stadens Gjæld.....	494,049		11
		9,086,338		12
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler.....		3,286,800		»

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det paa Foranledning af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedtages, at der paa Blegdamshospitalet indrettes en klinisk Undervisning for lægevidenskabelige Studerende

1891.

12 Jan. i de epidemiske Sygdomme, der til enhver Tid behandles paa Hospitalet (se B. F. LI. 1298—1306 og Beretn. om Komm. Anliggender for 1891 S. 50).

15 Jan. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Københavns Magistrat, hvori Ministeriet — i Anledning af en Forespørgsel fra Magistraten om, om det er berettiget, at Oberst, Direktør for det kgl. Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen N. N. har vægret sig ved at betale de ham som Beboer af St. Matthæus Sogn paalignede Præste-, Degne- og Klokkerpenge samt Bidrag til St. Matthæus Kirkes Opførelse, idet han formener at henhøre til Garnisons Menighed og derfor ikke anser sig pligtig til at udrede bemeldte Afgifter — udtaler, at det antager, at Oberst N. N., hvem der under 22de Oktober 1885 er meddelt Bestalling som Direktør for det kgl. Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, derved maa være indtraadt i en saadan civil Bestilling, at hans Forhold til Garnisons Kirke som afskediget Militær er ophørt, men at Spørgsmaalet i øvrigt hører under Domstolenes Afgjørelse.

26 Jan. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at det nye Fængsel ved Enghavevej*) opføres efter de af Stadsarkitekten og Stadsingeniøren udarbejdede Planer, og at dertil anvendes et Beløb af 1,350,000 Kroner, at udrede af Kommunens Laan (se B. F. LI. 1315—29, jfr. 160—87).

27 Jan. **Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Anledning af det med Københavns Magistrats behagelige Skrivelse af 18de f. M. hertil tilbagesendte Andragende, hvori Arkitekt N. N. paa vedkommende Ejeres Vegne begjærer Justitsministeriets Afgjørelse af, hvorvidt Stadens Brølægningsvæsen har været beføjet til at nægte Tilladelse til Anbringelse af de paa de blandt Bilagene værende Skitser

*) Jfr. Skr. af 30. Nov. 1887.

viste Op- og Nedgange fra og til Kjælderens i Ejendommen Matr. Nr. N. N., uanset at disse fyldestgjøre Bestemmelserne i Bygningslovens § 8, 1ste Punktum, skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet efter bemeldte Paragrafs udtrykkelige Lydende maa anse Brolægningsvæsenet for beføjet til at nægte Tilladelse til de omhandlede Op- og Nedganges Anbringelse.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i København 9 Febr. gjør vitterligt, at efternævnte Gadestrækninger her i Staden blive, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9, om Gader, Veje og Vandløb, derom tagne Beslutning, at benævne som følger: 1. Gaderne Salviegade, Enhjørningsgade og Lorentzensgade under ét: St. Paulsgade. 2. Den saakaldte Frydvej, som fører fra Vesterbrogade til Enghavevej: Sundevedsgade. 3. Den hele Gadestrækning fra Vesterbrogade til Ny Stormgade, af hvilken en Del endnu er privat, med det tidligere kun for den offentlige Del autoriserede Navn: Helgolandsgade. 4. Gaden, som forbinder Ahornsgade og Møllegade: Poppelgade. 5. Den nye Gade, som udgaar fra Østerfarimagsgade Øst for Dronning Louises Hospital, og som fører til Stockholmsgade: Malmøgade. 6. Den nye Gade, som udgaar fra Østerfarimagsgade Vest for Dronning Louises Hospital, og som fører til Stockholmsgade: Lunds-gade. 7. Den nye Gade, der er anlagt i en Bue fra Stockholmsgade i nordlig Retning, skjærende de foran nævnte Gader, til Holmens Kirkegaard: Upsalagade. (Jfr. B. F. LI. 1329—35.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 16 Febr. tages at fritage „Byggeforeningen for Lærere og Lærerinder ved Københavns offentlige Almueskoler“ for at svare Areal-skat af 5 til Fribolig bortgivne Lejligheder i Foreningens Ejendom, Matr. Nr. 1672 i udenbys Klædebo Kvarter, Blegdamsvejen Nr. 106 (se B. F. LI. 1373—74).

1891.

16 Febr.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

I det med Københavns Magistrats Skrivelse af 8de f. M. tilbagefulgte Andragende har Bestyrelsen for Foreningen til Lærlinges Uddannelse henledet Opmærksomheden paa det ønskelige i, at der i de Lærlingekontrakter, som Foreningen opretter med Maskinfabrikanter, Jernstøbere, Klejnsmede og Næringsdrivende i dermed beslægtede Fag, i hvilke alt Arbejde — ogsaa Lærlingenes — udføres efter Akkord eller en bestemt Betaling for hvert enkelt udført Arbejde, optages en Bestemmelse om, at det Lærlingen tilkommende Vederlag skal bestaa i Betaling efter Akkord efter den paa Fabriken eller Værkstedet gjældende Bestemmelse. Bestyrelsen har derhos anholdt om, at det uanset Forskriften i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 4, hvorefter det ved Lærlingekontrakten nøjagtigt skal bestemmes, om Læremesteren skal forsyne Lærlingen med Husly, Føde, Klæder m. m. eller i Stedet derfor give ham Vederlag for hans Arbejde i Penge, maa tillades Foreningen at optage en saadan Bestemmelse i de omhandlede Lærlingekontrakter. I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at man med Magistraten er enig i, at det ikke kan anses stridende mod Forskriften i Lærlingelovens § 4, at der i Kontrakterne optages en Bestemmelse som den omhandlede.

24 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved det paa Indenrigsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes, at det overlades til Indenrigsministeriet, naar Forholdene efter Ministeriets Skjøn tale derfor, for de under sammes Overtilsyn staaende Midlers Vedkommende at dispensere fra den i § 5 i den kongelige Anordning af 12te November 1870 indeholdte Bestemmelse om, at Ejendomme, der tjene som Pant for Umyndiges, offentlige Stiftelsers og andre under offentlig Bestyrelse staaende Midler, og som bestaa i Huse og Gaarde, hvis Bygninger udgjøre deres eneste eller væsentligste Værdi, hvert 9de Aar ubetinget skulle omvurderes.

Justitsmin. Skr. til Magistraten i Lemvig.

27 Febr.

I Anledning af den af den ærede Magistrat under 27de f. M. udfærdigede Bekjendtgjørelse angaaende en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse fra Firmaet N. N. skal man ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der i Medfør af Fimalovgivningen ikke vil kunne tillægges Kommanditister Ret til at tegne Firma undtagen som Prokurister.

Bekjendtgjørelse ang. Indretningen af og Tilsynet 28 Febr.
med Dampkjøller paa Landjorden samt den Kjødel-
ejerne paahvilende Anmeldelsespligt. Justitsmin. (Fin-

des trykt i Lovtidenden.)

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Justitsmin. 4 Marts.

Ved med behagelig Skrivelse af 14de Oktober f. A. hertil at oversende det med Bilag hoslagt tilbagefølgende, til Justitsministeriet gennem Amtmanden over Thisted Amt indsendte Andragende, hvori By- og Herredsfoged N. N. anholder om en Afgjørelse af, hvorvidt de Personer, der slutte sig til Frimenighedspræst N. N., uanset at de selv erklære at høre til Folkekirken, skulle betragtes som staaende udenfor denne og saaledes kunne anses berettigede til at indgaa borgerligt Ægteskab, har Justitsministeriet med Henvisning til dette Ministeriums Skrivelse af 17de Februar 1885 udbedt sig en Udtalelse herfra om denne Sag. I Anledning heraf skulde Ministeriet med Bemærkning, at Frimenighedspræst N. N. den 18de April f. A. efter Ansøgning er bleven entlediget som Sognepræst for N. N. Menighed, og at hans Ansøgning om Entledigelsen var begrundet ved, at han ønskede at overtage Virksomheden som Præst for ovennævnte Frimenighed, tjenstligst melde, at der som Følge heraf maa gjælde det selv samme om dem, der nu have sluttet sig til ham som deres Præst, som man i Skrivelse af 17de Februar 1885*) har udtalt angaaende dem,

*) I nævnte Skrivelse udtalte Ministeriet, at det maa anses som en Selvfølge, at Medlemmerne af den uden Forbindelse med

1891.

4 Marts. der den Gang havde sluttet sig til senere afdøde Frimenighedspræst Lund.

6 Marts. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LI. 1118—20. 1350—55. 1451. LI. 91—92.)

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 25de f. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser: 1. Fra 1ste Januar 1891 eller dog fra Begyndelsen af Aaret ansættes ved den elektriske Station en Driftsbestyrer, som lønnes med 2,800 Kr., stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. til 4,000 Kr., samt med fri Bolig, saa snart denne kan skaffes tilveje paa Stationen, Brændsel og Lys, dog saaledes at Brændsel og Lys kan afløses naar som helst mod et aarligt Vederlag af 300 Kr. Driftsbestyreren bliver sideordnet med de nuværende Driftsinspektører paa Gasværkerne, hvem der derfor tillægges samme Lønning og samme Benævnelse som oven angivet. Disse tre Embedsmænd sortere under Gasværksbestyreren, som fører Overbestyrelsen af Stadens Gas- og Elektricitetsværker og danner et Mellemled mellem Borgmesteren og Driftsbestyrerne. Han benævnes efter 1ste Maj d. A. Direktør for Stadens Belysningsvæsen, og under ham henlægges desuden samtlige Værkers Kasse- og Regnskabsvæsen. Direktøren bliver at lønne som Stadsingeniøren, Stadsarkitekten og lignende Embedsmænd. 2. Fra 1ste Marts 1891 ansættes ved den elektriske Station en Elektriker og en Maskiningeniør, der begge lønnes med

Folkekirken oprettede Frimenighed paa Mors uden Hensyn til, om de selv betegne sig som Medlemmer af Folkekirken, maa være undergivne de samme Regler, som Lovgivningen foreskriver for andre, udenfor Folkekirken bestaaende Menigheds-samfund, og at ligesom de af Frimenighedens Præster foretagne Ægtevielser savne borgerlig Gyldighed, saaledes maa de paagjældende være henviste til at indgaa Ægteskab ved den borgerlige Øvrighed.

2,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 3000 Kr. samt fri Bolig, saa snart denne kan afgives paa Stationen, Brændsel og Lys, dog saaledes at Brændsel og Lys kan afløses naar som helst mod et aarligt Vederlag af 250 Kr. Det nærmere angaaende alle i det foregaaende nævnte Embedsmænds Virksomhedsomraade og Myndighed ordnes af Magistraten. Med Hensyn til Ansættelses- og Pensionsforhold komme de for Kommunens med tilsvarende Gager lønnede Embedsmænd gjældende Regler til Anvendelse.

6 Marts.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. 12 Marts. (Jfr. B. F. LI. 1374—75. 1389—90. 1451.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra 1ste Marts d. A. oprettes en Assistentpost af 1ste Klasse paa Blegdamshospitalets Kontor, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 3die d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som et Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Reglement af 10de December 1883 om Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderrhed og i Kjøbenhavns Havn. Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.) 20 Marts.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Biskoppen over Ribe Stift. *) 21 Marts.

Med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 4de d. M. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Sognepræst N. N. forespørger, om han tør ægtevie en Mand fra Holmsland, der opholder sig i Slesvig og er bleven for-

*) Lignende Skrivelser ere senere udgaaede til flere andre Amter.

1891.

21 Marts.

lovat med en Pige fra Slesvig, idet det er Brudeparrets Hensigt efter Bryllupet at vende tilbage dertil. Efter i Anledning heraf at have brevvetet med Justitsministeriet skulde Ministeriet tjenstligst melde, at bemeldte Ministerium har ytret, at der efter den her gjældende Lovgivning intet er til Hinder for, at tvende her sig opholdende Udlændinge, med fuld borgerlig Virkning her i Landet, ægtevies her af den til Ægtevielse berettigede Præst, som de dertil kunne formaa, naar i det hele det samme af Præsten paases som ved Vielse af Indlændinge, altsaa blandt andet, at de Paa-gjældende, forsaavidt Lysning ikke ønskes eller paa Grund af Brudens rent midlertidige Ophold her i Landet ikke kan ske, producere Vielsebrev samt tilvejebringe de foreskrevne Bevisligheder og Legitimationer, men at der selvfølgelig intet dermed er afgjort angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt et saaledes indgaaet Ægteskab udenfor Riget vil blive anerkjendt som gyldigt indgaaet. I Forbindelse hermed skulde man lige tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om at ville meddele Sognepræst N. N., at Justitsministeriet derhos har meddelt, at samme under Hensyn til stedfunden Elusion af andre Landes Love har ved Cirkulære af 5te Februar 1883 paalagt Overøvrighederne ikke at meddele Udlændinge Vielsebrev, medmindre Bruden har taget saadant Ophold her i Landet, at Lysning her gyldigt kunde foregaa, og en bestemt dansk Præst vilde være pligtig til at foretage Vielsen, og at Justitsministeriet ikke vil kunne fravige dette Vilkaar for Vielsebrevs Meddelelse, medmindre der tilvejebringes en Erklæring fra vedkommende udenlandske Myndighed eller fra vedkommende fremmede Magts herværende diplomatiske Repræsentant til Sikkerhed for, at der efter Brudens Hjemstavn's Love intet er til Hinder for Ægteskabets Indgaaelse her i Landet.

23 Marts.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1891 at svare Arealskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug (se B. F. LI. 1463—64).

Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. v.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Havnebestyrelse og for Kjøbenhavns Havnevæsens Regning tilvejebringes der paa Vestsiden af Kjøbenhavns Inderrhed umiddelbart nord for Kastelspynten til Handels- og Industri-virksomhed en Frihavn med tilhørende Landarealer, hvis Omraade med Hensyn til Told- og Produktionsafgift betragtes som Udland. Denne Frihavn skal udgjøre en Del af Kjøbenhavns Havn. Frihavnen anlægges med 2 Bassiner. Det sydlige af disse gives der en Bredde i Bunden af 780 Fod; den Mole, hvorved dette Bassin skilles fra Inderrheden, faar en Længde af ca. 3,000 Fod og føres saa vidt muligt i omtrent ret Linie med en Bredde helt igjennem af 250 Fod. Frihavnterritoriet begrænses i Vest ved det i § 2 omtalte Jernbanespor, hvilket lægges saaledes, at det paa Strækningen Vest for Nordhavnen holder sig paa den Kjøbenhavns Havnevæsen allerede nu tilhørende Grund. Frihavnen forbindes med Toldboden ved en lukket Forbindelsesvej, der føres igjennem Citadellet Frederikshavn. De til Frihavnterritoriet stødende Grunde skulle, efter særlig Overenskomst med det i § 3 ommeldte Aktieselskab og under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke, kunne indlemmes i Frihavnen, saaledes at de vedblive at være privat Ejendom. § 2. Indenrigsministeren bemyndiges til at føre Jernbanespor fra Frihavnen til Kjøbenhavns Toldbod og over Vognmandsmarken til den nordsjællandske Jernbane samt til i Forbindelse med disse Spor anlæg at indrette en Rangeringsstation ved Frihavnen. Det nævnte Anlæg bliver i alle Henseender at betragte som en Del af Statsbanenettet. Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe de fornødne Foranstaltninger for at sikre Statsbanerne de Arealer, der maatte kræves til et muligt senere Anlæg af en Bane paa Dæmning langs Frihavns Vestgrænse. § 3. For at

1891.

31 Marts

de i §§ 1 og 2 omhandlede Havne- og Jernbaneanlæg skulle komme til Udførelse, maa et med dette Formaal dannet Aktieselskab med en Aktiekapital af 4,000,000 Kr. inden 4 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden have paataget sig dels at bekoste Tilvejebringelsen og Vedligeholdelsen af de til Frihavnens Udstyrelse fornødne Pakhuse, Skure, Kraner, Lade- og Rangeringsspor m. v. dels at afholde Udgifterne ved Vedligeholdelsen af de i Frihavnsøjemed ved Havnevæsenets Foranstaltning tilvejebragte Anlæg (§ 1) i et af Indenrigsministeren fastsat Omfang mod, at Selskabet erholder overdraget Driften af Frihavnen i 80 Aar — dog med Opsigelsesret for det Offentlige efter 25 Aars Forløb — og oppebærer de i samme Tidsrum i Frihavnen faldende Bolværkspenge (jfr. § 9). Indenrigsministeren bemyndiges til at give Selskabet Koncession paa ovennævnte Drift i det angivne Tidsrum samt til i Koncessionen at fastsætte, at der, saa længe Driftstiden varer, ikke kan gives nogen anden Koncession paa Anlæg og Drift af en Frihavn paa Kjøbenhavns Havns Omraade. Ved Koncessionen fastsættes: a. at Selskabet skal have Hjemsted i Kjøbenhavn; b. at dets Bestyrelses Medlemmer skulle have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter; c. at det ved Depositum eller paa anden betryggende Maade skal give Sikkerhed for, at hele det anførte Beløb af 4,000,000 Kr. — med Fradrag af Omkostningerne ved Selskabets Stiftelse samt af et til Selskabets Rentetab i Tiden fra dets Stiftelse indtil hele Frihavnens Aabning for Drift efter Indenrigsministerens nærmere Ansættelse svarende Beløb — til enhver Tid er til Raadighed til Tilvejebringelsen af ovennævnte Bygninger og Indretninger efter Indenrigsministerens nærmere Forlangende, og d. at af hvert Aars Nettoudbytte Halvdelen tilfalder Havnevæsenet og Halvdelen Selskabet, indtil sidstnævnte for paagjældende Aar har faaet 4 pCt. af sin i Anlægget anbragte Kapital. Det derefter resterende Overskud deles i Forholdet 4 : 1 mellem Havnevæsenet og Selskabet, indtil Havnevæsenet ligeledes for samme Aar har faaet 4 pCt. af sin hele i Anlægget indskudte Kapital, hvis Størrelse bestemmes

af Indenrigsministeren. Af eventuelt yderligere Overskud erhoder Havnevæsenet og Selskabet Halvdelen hvert. I Koncessionen bliver endvidere at fastsætte, hvor store Afskrivninger eller Henlæggelser til Reservefond Selskabet vil have at foretage. Efter Forløbet af 25 Aar af Driftstiden skal Staten til enhver Tid være berettiget til at fordre Selskabets samtlige Ejendele og den opsparede Reservefond overdragne til sig eller til Københavns Havnevæsen. Sker dette, skal Staten eller Havnevæsenet foruden at svare til Selskabets med Indenrigsministerens Samtykke stiftede Obligationsgjæld tilsvare Aktionærerne den Kurs, hvortil Aktierne gjennemsnitlig have været noterede paa Københavns Børs i de sidst forløbne 10 Aar. Gjennemsnittet for hvert Aar fremkommer ved at tage $\frac{1}{12}$ af Summen af Middeltallene af hver Maanedes højeste og laveste Kurs. Aktionærerne skulle dog i intet Tilfælde kunne fordres udløste under Pari-Kurs, ligesom de ikke skulle kunne gjøre Paastand paa Indløsning efter en Kurs, der er højere end 125 Kr. pr. 100 Kr. En specificeret Opgjørelse over de Beløb, som Selskabet anvender, bliver aarlig at forelægge Rigsdagen til Godkendelse. Naar der er hengaaet 3 Aar efter Frihavnens Aabning for Driften, kan Indenrigsministeren kun med Lovgivningsmagtens Samtykke fritage Selskabet for at anvende hele den ovennævnte Aktiekapital. Ligeledes kan han kun med Lovgivningsmagtens Samtykke tillade Selskabet at udvide sin Kapital ud over 4 Millioner Kroner enten ved Forøgelse af Aktiekapitalen eller ved Optagelse af Obligationlaan. For de Obligationer, som Havnevæsenet udsteder for at tilvejebringe de iøvrigt nødvendige Midler til Anlæg af Frihavnen, herunder Opførelse af Toldhegn og Tilvejebringelse af Toldveje, garanterer Statskassen den i dem betingede Forrentning og Afbetaling under Forudsætning af, at der i disse Øjemed betinges en uforanderlig aarlig Ydelse, og at Afbetalingen ikke udstrækkes over et Tidsrum af 60 Aar, hvorhos denne Garanti ikke kan gives for et større Beløb end 8,000,000 Kr. De Beløb, som Statskassen ifølge denne Garanti maatte komme til at udrede i Forskud, er

1891.

31 Marts.

Havnevæsenet pligtigt til at tilbagebetale, saa snart ske kan. Denne Havnevæsenets Forpligtelse skal dog ikke være til Hinder for, at den ved kongelig Resolution af 30te Oktober 1816 paabudte Afgift for Skibes Passage gennem Knippelsbro ophæves. § 4. De til Anlægene nødvendige Grunde og Ejendomme exproprieres efter Reglerne i Forordningen af 5te Marts 1845 om Grundes Afstaaelse til Jernbaner. Den Kjøbenhavns Kommune herefter tilkommende Erstatning for Grundafstaaelse og Ulemper bortfalder ifølge derom afsluttet Overenskomst. § 5. Til Anlæg af de i § 2 ommeldte Sporforbindelser m. v. kan der af Statskassen anvendes et Beløb af indtil 905,000 Kr. foruden Udgiften til Expropriation. § 6. De til Frihavnen og fornævnte Jernbaneanlæg anvendte Grunde fritages, saa længe de afbenyttes til disse Øjemed, for alle paa samme hvilende kongelige Afgifter og Byrder. De paa disse Grunde opførte, Aktieselskabet tilhørende Pakhuse og Skure samt Aktieselskabets og offentlige Institutioners Administrations- og Driftslokaler ere derhos fritagne for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Afgifter og Skatter saavel som for Arealskat — heri ikke indbefattet Vandafgift — til Kjøbenhavns Kommune. Samme Begunstigelse tilkommer de Bygninger paa bemeldte Grunde, der ejes af Jernbanen. Havnevæsenet er berettiget til paa ustemplet Papir at udstede de i § 3 ommeldte Obligationer lydende paa Navn eller paa Ihænderen, og Transport af de paa Navn lydende eller senere paa Navn noterede Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel. De Kontrakter, der afsluttes med Hensyn til de paagældende Anlæg, ere ligeledes stempelfri, og de Aktiebrev, der udstedes af det i § 3 ommeldte Selskab, kunne udfærdiges og transporteres uden Stempel. For de Materialier, som anvendes til Jernbaneanlægene, kan der tilstaaes Toldfrihed. § 7. De til et Dampfærganlæg nødvendige Arealer af Frihavnen ville være at forbeholde og i sin Tid at afgive dertil mod Erstatning af Havnevæsenets Udgifter til deres Erhvervelse fra tidligere Ejere eller, for saa vidt de ere komne i Havnevæsenets Eje ved Op-

fyldning, mod Udbetaling af det Beløb, som Tilvejebringelsen af Arealerne og disses Beskyttelse mod Vandet ifølge Regnskaberne have medført, med Tillæg af paaløbende Renter for Tiden mellem Anlæggets Fuldførelse og Arealernes Aflevering. § 8. Indenrigsministeren bemyndiges til: 1. at ophæve den ved Lov angaaende Havneafgift i Kjøbenhavns Havn af 31te Marts 1864 fastsatte Havneafgift for Ud-gaaende; 2. at fritage Skibe i Udenrigsfarer for at svare den ved nævnte Lov bestemte Havneafgift for Indgaaende, forsaavidt angaar den Del af Ladningen, der i Havnen om-lades og forsendes med Skib til udenrigs Sted under lagt-tagelse af de Forskrifter, som af bemeldte Minister i saa Henseende nærmere fastsættes. Foranstaaende Lettelser skulle i hvert Fald indtræde samtidig med, at Frihavnen i sin hele Udstrækning af det i § 3 omhandlede Aktieselskab aabnes for Drift. Senest til samme Tidspunkt nedsættes den foranførte Havneafgift for Indgaaende, forsaavidt den overhovedet bliver at svare (jfr. foran under 2), til 30 Øre pr. udlosset Registerton. Er Skibet fuldt lastet og lossere hele sin Ladning, erlægges denne Afgift af Skibets maalte Drægtighed; hvis det ikke er fuldt lastet eller ikke lossere hele sin Ladning, erlægges Afgiften af det opløssede Kvan-tum, omregnet til Registertons efter Toldvæsenets Bestuv-ningsreglement, dog saaledes at Afgiften i intet Tilfælde overskrider det Beløb, der svarer til Skibets maalte Drægt-ighed. — Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at der i Stedet for den fornævnte Havneafgift af 30 Øre pr. udlosset Registerton skal erlægges en hertil svarende Afgift af Varesne, hvilken Afgift i saa Fald bliver at fast-sætte for hver Varesort i Overensstemmelse med Toldvæse-nets Bestuvningsreglement. Yderligere Nedsættelse af Havne-afgiften kan kun ske i Henhold til Lov; men denne Be-stemmelse skal dog ikke være til Hinder for, at de Lempelser og Undtagelser fra Afgiften, som allerede nu maatte være tilstaaede ifølge den Indenrigsministeren ved Lov af 31te Marts 1864 givne Bemyndigelse, fremdeles for-blive i Kraft. I Frihavnen bliver Havneafgiften ikke at

1891.

31 Marts.

opkræve, men i Stedet derfor vil der ved Indførsel af Varer fra Frihavnen til dansk Toldomraade være at betale en Københavns Havn tilfaldende Afgift, der, beregnet efter den paagjældende Vares Bestuvning ifølge Toldvæsenets Bestuvningsreglement, opvejer Havneafgiften. Denne Beregning foretages efter Tiendedele af en Registerton; udgjør en Vares Bestuvning mindre end $\frac{1}{10}$ Registerton, opkræves Afgiften dog af $\frac{1}{10}$ Ton. Skibsafgift efter Lov af 4de Juli 1863 Afsnit V., jfr. Lov Nr. 79 af 16de Juni 1879 og Lov Nr. 48 af 1ste April 1887, bortfalder samtidig med, at Frihavnen i sin hele Udstrækning aabnes for Drift. § 9. Bolværkspenge opkræves i Frihavnen efter de til enhver Tid for Københavns Havns offentlige Bolværker i saa Henseende gjældende Forskrifter. § 10. Det for Københavns Havn aarlig affattede Budget ligesom ogsaa det aarlig af lagte Regnskab meddeles Rigsdagen. Det ifølge Lov af 30te December 1858 oprettede Havneraad forøges med 4 Medlemmer, hvoraf hver af Rigsdagens Afdelinger vælger 2. Valgene ske paa 3 Aar. De første Gang valgte afgaa den 31te December 1894, uanset om deres Funktionstid derved bliver længere end 3 Aar. Saa længe den i § 3 omhandlede Statsgaranti for det af Havnevæsenet optagne Laan forbliver i Kraft, kan Havnebestyrelsen ikke uden Lovgivningsmagtens Samtykke afholde andre end de til Havnens Drift, Vedligeholdelse og tidssvarende Forbedring fornødne Udgifter og kan saaledes navnlig ikke paa egen Haand beslutte Iværksættelsen af større nye Udvidelser eller Arbejder. § 11. De Varer, som modtages til Lagring i de Pakhuse i Frihavnen, der tilhøre det i § 3 ommeldte Aktieselskab, skulle uden Overlevering eller Forevisning af andet end Prøver af Varerne kunne gjøres til Gjenstand for Omsætning, Pantsættelse, Brandforsikring o. desl. efter Oplagsbeviser og Garantibeviser (Warrants). De nærmere Bestemmelser angaaende disse Beviser, som skulle kunne transporteres uden Brug af Stempel, fastsættes ved Lov. Indenrigsministeren udfærdiger de fornødne reglementariske Bestemmelser og Taxter vedkommende Frihavnen. § 12. De

paa Frihavsterritoriet fremstillede Produkter skulle ved Indførsel til dansk Toldomraade være underkastede de ifølge den almindelige Toldtarif til enhver Tid gjældende Bestemmelser. Paa Frihavsomraadet kan der ikke uden Lovgivningsmagtens Samtykke anlægges Fabriker til Tilvirkning af Kunstgødning og Margarine, ej heller Bogbinderier eller Etablissementer til Trykning af Bøger, Tidsskrifter, Noder o. desl. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Det i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage § 2 indeholdte Forbud mod Kjøben og Sælgen saavel paa Gader og andre offentlige Pladser som i de Handlendes og andre Næringsdrivendes Butiker saavel som Bestemmelsen om, at disse skulle holdes lukkede, skal for Fremtiden omfatte hele Tiden efter Kl. 9 Morgen. Dette Forbud skal ogsaa omfatte For­ eninger, der, selv om Næringsadkomst ikke maatte være nødvendig til Udøvelsen af deres Virksomhed, dog holde Udleveringssted aabent for deres Medlemmer. Dog gjælde disse Bestemmelser ikke efter Kl. 4 Eftermiddag paa Søn­ dagen nærmest før Jul og Søndagen mellem Jul og Nytaar. Endvidere skulle, med tilsvarende Undtagelse, Barber- og Frisørstuer holdes lukkede paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 12 Middag. § 2. Beværtningsdrivende maa i den i foregaaende Paragrafs Iste Stykke omhandlede Tid ikke sælge ud af Huset i de Tilfælde, hvor de ellers ere beret­ tige­ de hertil. Dog undtages herfra tilberedte Spisevarer. Ligeledes skal det ej være Konditorer forment at sælge Kager og lignende. § 3. I Fabriker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade (Lov Nr. 74 af 23de Maj 1873), skal alt Arbejde ophøre paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat. Fra denne Regel er Indenrigs-

1891.

1 April.

ministeren bemyndiget til at tilstede almindelige Undtagelser i følgende Tilfælde: 1. naar de paagjældende Virksomheder efter deres Natur kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret, eller ere afhængige af elementære Drivkræfter, der virke uregelmæssigt, dog at det ikke hindres, at Arbejderne kunne have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri; 2. naar de paagjældende Virksomheder ifølge deres Beskaffenhed eller af Hensyn til Befolkningens Forsyning med daglige Livsfornødenheder kræve uafbrudt Drift. Arbejderne skulle i disse Tilfælde have fri hveranden Søndag, dog at det staar Arbejdsgiver og Arbejder aabent at træffe Overenskomst om Afvigelse herfra, naar Reglens Overholdelse under de givne Forhold vilde skade Driften. Saa-danne af Indenrigsministeren tilladte Undtagelser fra Lovens almindelige Bestemmelser kundgjøres i Lovtidende. Til Foretagelse af uopsættelige Arbejder, saasom nødvendig Renselse og Istandsættelse af Maskiner og Arbejdsredskaber, kan der af det stedlige Politi gives Tilladelse. § 4. Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 1 og 3 skulle ogsaa gjælde for Grundlovsdagen, den 5te Juni, fra Kl. 12 Middag. § 5. Overtrædelse af de i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage og dette Tillæg givne Forskrifter straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. Arbejdsgivere, der beskjæftige Arbejdere i Strid med disse Forskrifter, idømmes der en Tillægsbøde af 5 Kr. for hver af de saaledes beskjæftigede Arbejdere. Tillægsbøden for Arbejdsgivere kan i Gjentakelsestilfælde stige indtil 10 Kr. for hver af de nævnte Arbejdere. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager, forsaavidt ingen gjældende Lovbestemmelse er til Hinder derfor. § 6. Bestemmelserne i Lov 7de April 1876 blive i Kraft, forsaavidt de ikke komme i Strid med denne Lov. § 7. Denne Lov træder i Kraft 2 Maaneder, paa Færøerne 3 Maaneder, efter dens Kundgjørelse i Lovtidende. — Hvor- efter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Fæstevirksomhedens Ordning. *)

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Det skal herefter være forbudt uden Bevilling for Betaling — hvad enten denne udredes direkte eller indirekte — at tilbyde eller yde sin Mellekomst, være sig ved blot Anvisning eller paa anden Maade, til Afslutning af Tyendekontrakter, gjældende for Indlandet eller Udlandet, eller til at anbringe eller antage Arbejdere til Arbejde i Udlandet. Bevilling kan meddeles saavel Kvinder som Mænd. Kun Personer, hvem en saadan Bevilling er meddelt, have Ret til at betegne sig som Fæstemænd og deres Forretningslokaler som Fæstekontorer. § 2. Fæsteforretningernes Antal bestemmes i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne af Kommunalbestyrelsen, paa Landet af Amtsraadet.**) Bevillingen meddeles i Kjøbenhavn af Magistraten, udenfor Kjøbenhavn henholdsvis af Kommunalbestyrelsen eller Amtsraadet. I Landkommuner skal det stedlige Sogneraad forinden have udtalt sig for Oprettelsen af en Fæstevirksomhed der paa Stedet. I Kjøbenhavn og i Kjøbstæder med mere end 6,000 Indbyggere maa ingen Bevilling gives til Fæstevirksomhed, der omfatter baade mandlige og kvindelige Tyender eller Arbejdere. Bevillingen kan til enhver Tid tilbagekaldes af Kommunalbestyrelsen eller Amtsraadet, naar den Paagjældende har forset sig mod nogen af §§ 3, 5 og 6 eller af de i Medfør af § 3 fastsatte Regler, eller har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller i et Forhold, som gjør det uforvarligt at betro ham at udøve Fæstevirksomhed. Det staar ham dog i Løbet af 8 Dage aabent at kræve Spørgsmaalet om Bevillingens Tilbagegivelse forelagt Justitsministeriet til Afgjørelse. § 3. Den, der søger Bevilling, skal opgive det Sted, hvor Forretningen skal drives, og den maa ikke uden Samtykke af Kommunalbestyrelsen drives fra noget andet Sted.

*) Jfr. Lov af 23. Febr. 1894.

**) Ved Komm. Besl. af 25. Maj 1891 fastsattes Antallet her i Staden indtil videre til 10.

1891.

1 April.

Fæstevirksomhed maa ikke drives sammen med Beværtningsnæring. I Kjøbenhavn og i Kjøbstæder med mere end 6,000 Indbyggere maa der ikke være Fæstekontor for Mænd og Kvinder i samme Ejendom, og det skal paa iøjnefaldende Maade være betegnet, om Fæstekontoret er for Mænd eller for Kvinder; for bestaaende autoriserede Fæsteforretningers Vedkommende træder denne Bestemmelse dog ikke i Kraft før 2 Aar efter Lovens Stadfæstelse. De nærmere Regler for Fæstevirksomheden og Betalingen derfor fastsættes af Kommunalbestyrelsen med Justitsministeriets Godkendelse. *)

§ 4. Om de i Medfør af § 3 fastsatte Regler har Kommunalbestyrelsen uden Ophold at gjøre Meddelelse til Politimesteren eller Politimestrene i dens Virkekreds, hvem den tillige, saasnart en Bevilling til Fæstevirksomhed er given, sender en bekræftet Gjenpart deraf. Politimesteren paaser, at nærværende Lov med de af Kommunalbestyrelsen fastsatte Regler findes opslaaet paa et iøjnefaldende og tilgængeligt Sted i Forretningslokalerne og overholdes.

§ 5. Naar en Husbond mener at have noget Krav paa et Tyende, der har forladt hans Tjeneste, er Fæstemanden pligtig til paa hans Opfordring at meddele ham de Oplysninger om Tyendets Opholdssted, som han maatte være i Besiddelse af.

§ 6. Den Fæstemand, som forser sig imod nogen af §§ 3, 4 og 5 eller af de i Medfør af § 3 fastsatte Regler, eller fordrer eller modtager yderligere Betaling end den taxtmæssige, eller mod bedre Vidende offentlig eller til nogen af Parterne giver urigtige Meddelelser om Tyende- eller Arbejdsforhold, eller forleder et Tyende til at forlade en Tjeneste for at tage en anden, eller medvirker til Afslutning af Tyende- eller Arbejdskontrakt, uagtet han ved, at Tyendet ikke er lovlig skilt fra sin sidste Tjeneste eller ikke kan blive det, inden den nye Tjeneste skal tiltrædes, eller forsaavidt Tyendet er under 18 Aar, uden at have forvissat sig om, at det har Forældres eller Værges Samtykke til Bortfæstningen, straffes, forsaavidt højere Straf ikke er for-

*) Se Bekj. af 7. Juli 1891.

skyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 10 til 400 Kr. Under skærpene Omstændigheder, særlig naar urigtige Meddelelser om Tyendeforhold eller om Arbejdsforhold i Udlandet ere givne Tyende eller Arbejdere, straffes han med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder eller med Fængsel paa Vand og Brød. Den Fæstemand, som findes skyldig til Straf efter ovenstaaende Bestemmelser, har at yde den eller de skadelidende en efter Rettens Skjøn fastsat Erstatning. § 7. Overtrædelser af Bestemmelserne i § 1 straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. eller under skærpene Omstændigheder med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder. § 8. Sager angaaende Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser og de af Kommunalbestyrelsen fastsatte Regler behandles som offentlige Politisager. § 9. §§ 2, 3 og 4 i Tyendelov for Kongeriget Danmark af 10de Maj 1854 ophæves. Loven træder i Kraft 3 Maaneder efter den Dag, da det Numer af Lovtidenden, i hvilket Loven kundgjøres, udkommer. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at forhøje Kommunens Tilskud til teknisk Skole fra 12,500 Kr. til 17,500 Kr. aarligt (se B. F. LII. 11—12, jfr. LI. 1459—63).

6 April.

Lov om det offentlige Fattigvæsen.

9 April.

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Kapitel I. Om Forsørgelsespligten. § 1. Det Offentlige er pligtigt til at komme Enhver til Hjælp, forsaauidt og saa længe han ikke er i Stand til at forskaaffe sig og sine det nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, hvem det ifølge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den Paagjældende. Den, der modtager saadan Hjælp, er underkastet de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde. § 2. Saa længe Ægteskabet

1891.

9 April.

ikke er endelig ophævet, er Manden pligtig til at forsørge sin Hustru, selv om de ikke leve sammen og uden Hensyn til, om der bestaar Formuefællesskab imellem dem. § 3. Forældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt det 18de Aar, for Døtrenes Vedkommende dog kun, forsaavidt de ikke forinden ere indtraadte i Ægteskab. Samme Forpligtelse, som Forældre saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler at yde Underholdsbidrag til sine uægte Børn. § 4. Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle har overfor sine ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor sine Stedbørn (§ 5), paahviler, saa længe Ægteskabet bestaar, begge Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse. § 5. Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt paahviler det a) den Mand, som gifter sig med en Enke eller en fraskilt Hustru eller en hidtil ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Ægteskabet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Ægteskabet med Børnenes Moder ophører, b) den Kvinde, som gifter sig med en Enkemand eller en fraskilt Mand, at forsørge hans i Ægteskabet indbragte ægte Børn i samme Omfang som hendes egne, selv efter at Ægteskabet med Børnenes Fader er opløst ved den sidstes Død, men derimod ikke, naar Ægteskabet af andre Grunde ophører. § 6. Den ved Ægteskabet stiftede Forpligtelse til at forsørge den anden Ægtefælles Børn af andre Forbindelser ophæver ikke den Forsørgelsespligt, som maatte paahvile Børnenes ikke i dette Ægteskab indtraadte Fader eller Moder. Som en Følge heraf vedbliver uagtet Ægteskabet den Forpligtelse til at udrede Bidrag til Børns Underholdning og Opdragelse, som ifølge Forlig eller Øvrighedsbestemmelse maatte paahvile den ikke i Ægteskabet indtraadte Fader eller Moder, ligesom den fulde Forsørgelsespligt træder i Virksomhed for denne, naar hin paa Ægteskab grundede Forpligtelse op-

hører, eller den eller de, hvem den paahviler, ere ude af Stand til at fyldestgjøre den. § 7. Adoptivforældre ere paa samme Maade som virkelige Forældre pligtige at forsørge deres Adoptivbørn, og saa længe nogen af dem er i Stand til at opfylde Forsørgelsespligten, kan denne ikke gjøres gjældende mod de virkelige Forældre. § 8. Overfor det Offentlige ere Ægtefæller, hvis Ægteskab er ophævet ved Dom eller Skilsmissebevilling, begge forpligtede til i Trangstiftælde at forsørge samtlige de Børn, med Hensyn til hvilke de begge have Forsørgelsespligt efter Ægteskabets Ophævelse, uden Hensyn til, hvorledes Forholdet med Hensyn til Børnenes Fordeling iøvrigt maatte være ordnet imellem dem. Bliver nogen af Ægtefællerne ude af Stand til at fyldestgjøre sin Forsørgelsespligt, eller kan Forpligtelsen af anden Grund ikke gjøres gjældende mod ham eller hende, gaar den helt over paa den anden Ægtefælle. § 9. I det Tilfælde, at den Forsørgelsespligtige uden selv at være trængende til Understøttelse ikke tilbørlig opfylder sin Forpligtelse, bestemmer Overøvrigheden (Amtmanden og i Kjøbenhavn Overpræsidenten) under Hensyn til den forpligtedes Kaar og andre Omstændigheder, der herved egne sig til at tages i Betragtning, hvad der skal ydes til de Paagjældendes Forsørgelse. Anker over Overøvrighedens Ansættelse afgjøres af Justitsministeren. Inddrivelse og Afsoning af Underholdsbidragene sker efter de for Inddrivelse og Afsoning af Faderens Underholdsbidrag til uægte Børn gjældende Regler. § 10. Den Hjælp, der af det Offentlige ydes til en Trængende, for hvis Vedkommende en anden ifølge de foregaaende Paragrafer er pligtig til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, betragtes som oppebaaren af denne selv og medfører for ham de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger, forsaavidt han ikke er i Stand til at opfylde de ham paahvilende Forpligtelser overfor det Offentlige eller modvillig har unddraget sig sin Forsørgelsespligt. Ingen Overenskomst, hvorved den af de foregaaende Paragrafer flydende Forsørgelsespligt helt eller delvis er overført paa en anden, eller hvorved en Forsørger helt eller delvis

1891.

9 April

har fraskrevet sig Forsørgelsesretten, kan lige overfor det Offentlige frigjøre den efter Loven Forpligtede. § 11. Den Omstændighed, at en Persons Forsørgelse overensstemmende med de i de foregaaende Paragrafer indeholdte Regler enten ganske eller tildels paahviler en anden Person, fritager ikke det vedkommende Fattigvæsen fra at udrede den fornødne Hjælp. § 12. Saa længe en Hustru, der har særegne Midler eller Indtægter, ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det, naar Manden falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges hende at yde Bidrag til hans Underhold. Bestemmelse om, hvorvidt det skal paalægges hende at yde et saadant Bidrag, hvor meget hun skal yde, og hvorledes Bidraget skal erlægges, træffes af Overøvrigheden for det Sted, hvor hun har sit Ophold (Amtmændene og i Kjøbenhavn Overpræsidenten). § 13. Bidraget, som Hustruen i Henhold til foranstaaende Paragraf skal udrede, kan efter vedkommende Fattigvæsens Begjæring inddrives ved Udpantning i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 29de Marts 1873, men kan derimod ikke fordres afsonet. § 14. Paadrager et Tyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Tyendet en Legemsskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægges det overanstrende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at bekoste dets Helbredelse. Dersom et Tyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Tyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Tyendeforholdet efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til den første almindelige Fardag, der indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse, og i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 6 Maaneder — at udrede den tilsagte Løn samt endvidere Kost og Logis, forsaavidt og saa længe Tyendet forbliver i Husbondens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tids-

rum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalde for den Tid, Tyendet maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt uden Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes efter de i § 13 i Tyendeloven af 10de Maj 1854 indeholdte Regler. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Tyendet falder samme til Byrde, begrænses eller bortfalde ved Overenskomst mellem Husbond og Tyende. I Forholdet mellem Fattigvæsenet og Husbonden fastsættes Størrelsen af Kostpengene i Mangel af mindelig Overenskomst af Stedets Overørighed efter de ovennævnte Regler. Saafremt Husbonden vil gjøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestetyendes Kur og Pleje maatte andrage ud over, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han strax, efter at den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gjøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker. § 15. Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lærlingen har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 11. Det skal ligeledes have sit Forblivende ved de gjældende Regler om den Forpligtelse til at yde Sygehjælp, der endnu maatte paahvile Lav eller andre Foreninger af Næringsdrivende overfor Svende og deslige Personer, saavel som ogsaa ved de i Lov om Disciplin i Handelsskibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser samt Forhyring m. v. af 23de Februar 1866 §§ 32—35 givne Bestemmelser om Rhederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved Overenskomst mellem de paagjældende.

Kapitel II. Om Forsørgelsesstedet. § 16. Den til Fattighjælp trængende har Forsørgelsesret i den Kommune, i hvilken det oplyses, at han efter opnaaet Attenaarsalder senest har haft 5 Aars uafbrudt fast Ophold uden i den Tid at have nydt Fattighjælp; har han samtidig haft Hjem-

1891.

9 April.

sted i flere Kommuner, betragtes han, som om han kun havde haft fast Ophold paa Hovedhjemstedet. Ved Beregningen af den Tid, i hvilken Tjenestetyende ved fortsat Ophold erhverver Forsørgelsesret i en Kommune, skal, naar Tyendeforholdet er stiftet fra en Skiftetid til en anden, og Tyendet overgaar fra en Tjeneste til en anden, den Omstændighed, at Tjenesten forlades højst 8 Dage forinden den bestemte Skiftedag eller tiltrædes højst 8 Dage efter samme, ikke komme i Betragtning, hvorimod Opholdet regnes fra den ene Skiftetid til den anden. Erhvervelse af Forsørgelsesret i en Kommune skal dog ikke kunne begrundes ved et Ophold, som skyldes Indkaldelse til Militærtjeneste, Indlæggelse paa en Sindssygeanstalt, Abnormanstalt eller lignende Anstalt, eller ved Indsættelse i en Straffeanstalt, Arrest eller deslige. Saadant Ophold afbryder paa den anden Side ikke Erhvervelse af Forsørgelsesret i den Kommune, hvori Vedkommende umiddelbart forinden havde fast Ophold, hvorimod Erhvervelsen i det paagældende Tidsrum betragtes som hvilende, forsaavidt han ikke samtidig har haft et deraf uafhængigt Hjemsted i en Kommune; er dette Tilfældet, betragtes denne Kommune som hans Hovedhjemsted. § 17. Kan der ikke paavises nogen Kommune, som er forpligtet til ifølge Reglerne i den foregaaende Paragraf at forsørge en Trængende, bliver denne at forsørge af den Kommune, der efter denne Lovs Bestemmelser er at anse som hans Fødekommune. § 18. Ægte Børn blive at anse som fødte i den Kommune, hvor Forældrene paa den Tid, da Barnet fødtes, havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, jfr. § 16, eller, saafremt de intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, i den Kommune, hvor de til samme Tid vare forsørgelsesberettigede. § 19. Som uægte Børns Fødekommune anses den Kommune, hvor Moderen Timaanedersdagen før sin Nedkomst havde et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold, jfr. § 16, eller, saafremt hun intet saadant Ophold havde, eller dette ikke kan udfindes, i den Kommune, hvor hun ved sin Nedkomst var forsørgelsesberettiget. Ved Maaneder forstaas

Kalendermaaneder. § 20. Dersom Forældrene paa Barnets Fødselstid eller Moderen til et uægte Barn Timaanedersdagen før Fødselen nyde Fattigunderstøttelse udenfor deres Forsørgelseskommune, betragtes Barnet som født i Forsørgelseskommunen. § 21. Vedkommende Præst har i den første Uge i hver Maaned om alle de til ham i den forløbne Maaned anmeldte Fødseler at gjøre Indberetning til Fattigbestyrelsen. Denne har da, saafremt den Kommune, hvor Barnet er født, efter de i §§ 18 til 20 givne Bestemmelser ikke skal betragtes som Fødekommune, efter anstillet nærmere Undersøgelse uden Ophold at meddele Fattigbestyrelsen i den Kommune, hvor Barnet skal betragtes som født, Underretning om Fødselen, og efter at sidstnævnte Bestyrelse har erkjendt Barnets Fødehjemstedsret, eller denne i fornødent Fald er fastsat ved højere Øvrigheds Kjendelse, skal der om Sagens Udfald gjøres Bemærkning i begge Kommuners Kirkebøger. Kan en saadan Kommune ikke paavises, skal der ogsaa herom gjøres fornøden Bemærkning i den virkelige Fødekommunes Kirkebøger, efter at der udenfor Kjøbenhavn er erhvervet Overøvrighedens Resolution paa, at Barnet ikke har Fødehjemstedsret i bemeldte Kommune. Er der ingen Bemærkning sket i Kirkebøgerne, skal Barnet anses at have Fødehjemstedsret i den Kommune, hvor det er født, indtil andet bevises. Udviser vedkommende Præst Forsømmelse eller Skødesløshed med Hensyn til lagttagelsen af de ham ifølge nærværende Paragraf paa hvilende Pligter, bliver han af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet at anse med en Bøde af indtil 400 Kr., der i Kjøbenhavn tilfalder Fattigvæsenet og udenfor Kjøbenhavn „de Fattiges Kasse“. De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser komme ikke til Anvendelse, forsaavidt angaar Fødsler paa den kgl. Fødselsstiftelse af Hemmeligføddende. § 22. Gifte Koner blive altid, om de endog opholde sig paa et andet Sted, at forsørge af den Kommune, i hvilken Manden er forsørgelsesberettiget, selv om Separation fra Bord og Seng er bevilget de paagjældende. En Enke eller fraskilt Kone beholder det Forsør-

1891.

9 April.

gelsessted, hun havde ved Mandens Død, eller da Ægteskabet opløstes ved Skilsmisse, indtil hun selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds. Ægte Børn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor deres Forældre eller den længstlevende af disse har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Stedbørn er indtil det fyldte 18de Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Stedfaderen eller Stedmoderen, som er forpligtet til at forsørge dem, har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Uægte Børn og Børn, der forblive hos fraskilt Kone, ere indtil det fyldte 18de Aar forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Moderen har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Adoptivbørn under 18 Aar ere forsørgelsesberettigede paa det Sted, hvor Adoptanten har eller ved Døden havde Forsørgelsesret. Naar en Kvinde, der har Børn, hvis Forsørgelse paahviler hende, gifter sig med en anden end Børnenes Fader, beholde disse, uanset Ægteskabet, indtil deres fyldte 18de Aar, Moderens tidligere Forsørgelseshjem, saafremt hun i det sidste Aar før Ægteskabet har modtaget Fattighjælp.

§ 23. Udlændinge vinde Forsørgelsesret her i Landet, naar de erholde Indfødsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som forsørgelsesberettigede i den Kommune, hvor de paa det Tidspunkt, da de opnaaede Indfødsret, efter de almindelige for Indfødte gjældende Regler vilde have været forsørgelsesberettigede; til Erhvervelse af nyt Forsørgelseshjem medregnes det forud for det ovennævnte Tidspunkt liggende Ophold. De Personer, som ifølge Art. XIX i Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, erhverve Forsørgelsesret her i Landet ifølge Reglerne i denne Lovs §§ 16 og 22, samt de Bestemmelser, som for disse Personers Vedkommende ved Traktat vedtages. De i Lovene om Udstedelse af extraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872 § 4 og 24de Juli 1880 § 2 omhandlede Udgifter blive kun at afholde af Statskassen, saafremt den Paagjældende ikke paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om at yde Fattighjælp, har erhvervet Forsørgelsesret i en Kommune her i Landet i Overensstemmelse med foran-

staaende Bestemmelser. Udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske Indfødte, vinde herved Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer. Udenfor disse Tilfælde kunne Udlændinge ikke erhverve Forsørgelsesret her i Landet. Foranstaaende Regel skal ikke være til Hinder for, at der ved traktatmæssige Bestemmelser under Forudsætning af Gjensidighed indrømmes et fremmed Lands Undersaatter Adgang til at vinde Forsørgelsesret her i Landet lige med Indfødte. § 24. Indfødte, der ere blevne Statsborgere i et fremmed Land, tabe, forsaavidt og saa længe de ifølge Lovgivningen ikke kunne udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder, ogsaa deres Forsørgelsesret her i Riget. Naar de paany indtræde i disse Rettigheder, blive de at anse forsørgelsesberettigede i den Kommune, hvor de forinden deres Erhvervelse af Statsborgerret i det fremmede Land senest havde Forsørgelseshjem, indtil de efter de almindelige Regler have erhvervet et nyt Forsørgelseshjem. § 25. Alle Spørgsmaal om Trængendes Forsørgelsessted afgjøres fra den 1ste Januar 1892 at regne efter denne Lovs Regler. Dog beholde de Personer, som i Aaret 1891 have modtaget vedvarende Fattighjælp af saadan Art, at den efter den nugældende Lovgivning kunde forlanges refunderet, og som paa det Tidspunkt vare i Besiddelse af Forsørgelsesret i en Kommune her i Riget (herunder ikke Forsørgelsesret i Medfør af Plakat af 28de December 1827 § 1), det Forsørgelsessted, som de den Gang havde, indtil de efter Reglerne i nærværende Lov have erhvervet sig andet Forsørgelsessted, eller, hvis de ere under 18 Aar, saa længe deres Forsørgelse som Børn vedvarer. § 26. Det har sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser om Statskassens Forpligtelser til med Hensyn til Christiansø og Kyholm at træde i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted. § 27. Er der ingen Kommune, der i Medfør af de i dette Kapitel indeholdte Regler kan anses for den Trængendes Forsørgelsessted, skal han forsørges af den Kommune, hvor han befindes trængende til offentlig Understøttelse, eller, forsaavidt der for hans Vedkommende paahviler nogen anden

1891.

9 April.

fuld Forsørgelsespligt, da af den Kommune, hvor Forsørgeren har Ophold. Forsaavidt den paagjældende Kommune er en Land- eller Kjøbstadkommune, godtgjøres Omkostningerne ved Forsørgelsen efter at være godkendte af Amtmanden ved en af denne efter Udløbet af hvert Kalenderaar foretagen Fordeling paa Amtsraadskredsen og de i Forbindelse med samme staaende Kjøbstæder efter Folketal. Paa Bornholm blive Forsørgelsesomkostningerne, efter paa lignende Maade at være godkendte, at godtgjøre af den for Øens Kjøbstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond. Forsaavidt der fra Udlandet stilles Forlangende om Modtagelse til Forsørgelse her i Riget af en Trængende, der intet Forsørgelsessted har i nogen dansk Kommune, og dette Forlangende af Indenrigsministeren skjønnes at maatte imødekomes, kan denne Minister henvide Paagjældende til Forsørgelse i en hvilken som helst Kommune, imod at de herved foranledigede Udgifter erstattes samme af Statskassen.

Kapitel III. Om Forsørgelsesmaaden. § 28. De Fattige forsørges enten ved Understøttelse i Hjemmet eller Anbringelse i Pleje hos Private eller ved Optagelse i Forsørgelsesanstalter. Det skal herefter være forbudt at forsørge Fattige ved at lade dem gaa paa Omgang i Kommunen saavel som at sætte Fattiges Modtagelse til Pleje og Forsørgelse til offentlig Licitation selv mellem Kommunens Beboere. § 29. Fattigbestyrelsen har at drage Omsorg for, at de Trængende ikke savne det nødvendige til Livets Ophold eller tilbørlig Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men iøvrigt bestemmer den, hvorledes Forsørgelsen af hver enkelt Fattig skal finde Sted. Fattigbestyrelsen kan til Hjælp ved Tilsynet udnævne nogle dertil skikkede og villige Mænd og Kvinder. Der udnævnes saa mange, som Fattigbestyrelsen efter Kommunens Størrelse og de Fattiges Antal anser for nødvendigt. Deres Opgave, der nærmere kan bestemmes ved en af Fattigbestyrelsen udfærdiget Instrux, skal være jævnlig at tilse de Fattige, særlig de gamle eller svagelige, og forsaavidt angaar dem, der understøttes i Hjemmet, at føre Tilsyn med, hvorledes de anvende den ydede Under-

støttelse og forsørge og opdrage deres Børn, samt hvorledes deres Forhold i det hele ere. Om forefundne Mangler have de at gjøre Indberetning til Fattigbestyrelsen, ledsaget af Forslag til disses Afhjælpning, ligesom de, naar der fremkommer Begjæring om Fattighjælp, eller de paa anden Maade blive vidende om, at nogen indenfor det dem anviste Distrikt trænger til Hjælp, have at bistaa Fattigbestyrelsen ved Forholdenes Undersøgelse og ved Bestemmelsen af, hvad og hvor meget der bør ydes. Den, der efter sit Forhold ikke egner sig til Understøttelse i Hjemmet, kan af Fattigvæsenet henvises til at modtage Hjælpen i en Forsørgelsesanstalt (Fattighus, Fattiggaard eller Arbejdsanstalt). Ægtefolk, som indsættes til Forsørgelse paa saadanne Anstalter, maa, forudsat at de føre et hæderligt Liv, i Reglen ikke skilles ad og da kun for kortere Tid, medmindre det ønskes af nogen af Parterne. Fattigbestyrelsen kan med Lægens Samtykke indlægge enhver, som i Sygdomstilfælde trænger til Hjælp, paa et Sygehus eller i en Forsørgelsesanstalts Sygestue eller Plejeafdeling. § 30. Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre, skulle anbringes i Pleje hos paalidelige Plejeforældre, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleje- og Forsørgelsesanstalter under tilbørlig Opsigt i Henhold til Lov om Tilsyn med Plejebørn af 20de April 1888. Efter deres Udskrivning af Skolen sættes de under almindelige Forhold i fast Tjeneste eller Lære, men forblive staaende under Fattigbestyrelsens Tilsyn og Myndighed til deres 18de Aar. I Forsørgelsesanstalter, hvor værdige gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdsføre, eller hvor Børn opfostres, maa kun i Nødstilfælde hensættes Personer, som ved Uforligelighed, Dovenskab, Drikfældighed eller anden Uorden give Forstyrrelse og slet Exempel, og disse maa da holdes fuldstændig afspærrede fra hine. § 31. Fattigbestyrelserne udenfor Kjøbenhavn ere med Hensyn til Maaden, hvorpaa de Fattiges Forsørgelse sker, underkastede Tilsyn af Overøvrigheden; for Landets Vedkommende kan dertil benyttes Bistand af Amtsraadets valgte Medlemmer. Naar

1891.

9 April.

nye Forsørgelsesanstalter agtes anlagte eller bestaaende Anstalter forandrede eller udvidede, indsendes behørig Over-
 slag og Beskrivelser samt øvrige fornødne Oplysninger til
 Godkendelse for Bykommunernes og Handelspladsernes Ved-
 kommende af Indenrigsministeriet og for Landkommunernes
 Vedkommende af Amtsraadet. Efter at Byggearbejdet er
 fuldført, maa Anstalterne ikke tages i Brug, forinden de af
 de nævnte Myndigheder ere godkendte som svarende til
 deres Bestemmelse. For samtlige Forsørgelsesanstalter skal
 der forefindes Reglementer, hvori indeholdes de fornødne
 Bestemmelser om deres Belæggelse og Benyttelse, om deres
 Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed overfor Lemmerne,
 om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, om di-
 sciplinære Straffe m. m. Reglementerne approberes for
 Bykommunernes og Handelspladsernes Vedkommende af
 Indenrigsministeren, for Landets Vedkommende af Amts-
 raadet efter en af Indenrigsministeren nærmere udarbejdet
 Vejledning, og et efter disse Myndigheders Skjøn passende
 Uddrag af samme ophænges i Anstaltens Lokaler paa en saa-
 dan Maade, at Lemmerne kunne gjøre sig bekendte med
 dette. § 32. Med Hensyn til Personer, som have gjort sig
 skyldige i Løsgængerier eller Betleri, har det sit Forblivende
 ved Lov af 3die Marts 1860. Bortgang uden Tilladelse fra
 Arbejds- eller Forsørgelsesanstalt bliver dog, forsaavidt den
 Paagjældende ikke har gjort sig skyldig i Løsgængerier ved
 at strejfe arbejdsløs omkring uden at kunne oplyse, at han
 er i Besiddelse af Midler til sit Underhold, eller at han i
 det mindste søger lovligt Erhverv (jfr. L. 3die Marts 1860
 § 1), at straffe som Ordensforseelse i Medfør af Bestem-
 melserne i § 41, hvad enten der ved hans Anbringelse paa
 Anstalten er givet ham Tilhold til Politiprotokollen om ikke
 at forlade samme, eller saadant ikke er sket. § 33. Senest
 inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden skal der til Brug
 for hver Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme
 staaende Kjøbstæder findes mindst een bekvemt beliggende
 Tvangsarbejdsanstalt af passende Størrelse, i hvilken de
 Personer kunne hensættes, der dømmes i Overensstemmelse

med Lov af 3die Marts 1860 om Straffen for Løsgænger eller Betleri, Lov af 10de April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse, Lov af 15de Maj 1875 om Tilsyn med Fremmede og Rejsende, eller efter § 41 straffes med Tvangsarbejde. Forsaavidt der ikke forefindes en saadan Anstalt, der kan benyttes i det angivne Omfang, afholdes Omkostningerne ved dens Tilvejebringelse og Drift af vedkommende Amtskommune eller efter Omstændighederne af flere Amtskommuner i For- ening, saaledes at de i Forbindelse med samme staaende Kjøbstæder, der ikke selv have eller ere lodtagne i en saa- dan Anstalt, efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse og mod et af ham efter Forhandling med de paagældende kommunale Autoriteter fastsat Vederlag ogsaa kunne benytte Anstalten. Om en Anstalt kan benyttes som Tvangsarbejds- anstalt, afgjøres af Justitsministeren, under hvem ligeledes Godkjendelse af Planer og Reglementer for en saadan An- stalt henhører. Udgifterne ved Tvangsarbejdsstraffens Fuld- byrdelse udredes som Delinkventomkostninger, undtagen naar Straffen er paalagt i Henhold til § 41, i hvilket Tilfælde Udgifterne bæres af vedkommende Kommune.

Kapitel IV. Om Fattigvæsenets Myndighed og om Fattigunderstøttelsens Virkning paa den Trængendes retlige Stilling m. m. § 34. Den Un- derstøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette fordre erstattet saa- vel af ham selv i hans levende Live som i hans Dødsbo. Dog skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ikkun kunne gøres gjældende i Paagældendes levende Live, saa- fremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skjønnes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt. Lige- ledes skal Retten til at fordre Erstatning i den understøtte- des Dødsbo, forsaavidt han efterlader sig Enke eller Børn, overfor hvilke der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, være betinget af, at der efter vedkommende Skifterets Skjøn ikke

1891.

9 April.

derved berøves Enken eller Børnene det fornødne til deres Underhold. Fattigvæsenets og Skifterettens Skjøn i ovennævnte Henseende kan udenfor Kjøbenhavn indankes til Overøvrighedens Afgjørelse. Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældreløst Barn, som dør, forinden det har fyldt sit 18de Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den Paagjældendes Dødsbo.

§ 35. Naar en Person, der tidligere har modtaget Fattighjælp, ikke i de sidst forløbne 5 Regnskabsaar har modtaget saadan Hjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse helt eller delvis paahviler ham, skal Kommunalbestyrelsen paa hans derom fremsatte Begjæring være pligtig til at eftergive ham den Understøttelse, han i sin Tid har modtaget, saafremt han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning, eller er under Tiltale for en saadan Handling, og det derhos ikke af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted skjønnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt. Eftergivelse kan finde Sted, naar den Paagjældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar.

§ 36. Fattigvæsenets Erstatningskrav staa tilbage for enhver den paagjældende Trængende paahvilende Gjæld, forsaavidt denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne før Understøttelsens Ydelse.

§ 37. For Fremtiden bortfalder Fattigvæsenets Ret til at beholde alt, hvad Personer, som indtil deres Død have været indlagte paa Hospitaler, der staa under Fattigvæsenets Bestyrelse, maatte efterlade sig, uden Hensyn til, om Værdien heraf overstiger Størrelsen af den vedkommende Trængende i det hele ydede Understøttelse eller den paa ham anvendte Bekostning. Ligeledes bortfalder den Fattigvæsenet efter den hidtil gjældende Lovgivning tilkommende Ret med Hensyn til Arv, som maatte tilfalde deslige Personer, efter at de ere indlagte i Hospitalet.

§ 38. Fattigvæsenet er berettiget til, naar vedvarende Fattigunderstøttelse er ydet, at

registrere den Understøttedes Ejendele samt lade den foretagne Registreringsforretning, som kan affattes paa ustemplet Papir, thinglæse med den Virkning, at de senere af Ejeren uden Fattigvæsenets Samtykke foretagne Dispositioner over det registrerede ere ugyldige i Forhold til Fattigvæsenet. Forsaavidt det er en fast Ejendom, der registreres, sker Thinglæsningen i Overensstemmelse med de for villiesbestemt Underpant i faste Ejendomme i saa Henseende gjældende Regler. I andet Tilfælde bliver Thinglæsningen at foretage ved Ejeren personlige Værnething, og den ovennævnte Virkning af samme indtræder eller vedligeholdes i saa Fald kun, forsaavidt Thinglæsningen foregaar til 1ste eller 2det Thing efter Forretningens Foretagelse og i Tilfælde af Flytning gjentages ved den Trængendes nye Værnething til 1ste eller 2det Thing efter Flytningen. For Thinglæsningen erlægges intet Gebyr. § 39. Enhver, der nyder Fattigunderstøttelse, staar, saa længe Hjælpen varer, under Fattigvæsenets Tilsyn. Den Trængende, som anbringes i en Fattiggaard eller Arbejdsanstalt, er forpligtet til at udføre ethvert til hans Evner og Kræfter svarende Arbejde udenfor Anstalten, som paalægges af Anstaltens Bestyrelse, uden Vederlag; dog kan han ikke udlejes til Arbejde for Private mod sin Villie. Ingen Trængende kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grænser ved dennes Foranstaltning. Vægrer den Trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen Trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelsesanstalt, hvor han er anbragt. § 40. Ethvert Steds Fattigvæsen har at føre nøje Tilsyn med, hvorledes Forældre, der nyde vedvarende Fattigunderstøttelse udenfor Forsørgelsesanstalter, opdrage deres Børn, og naar de, uagtet givne Paamindelse, ikke forsvarligen forsørge eller behandle Børnene, eller naar de vedblivende lade dem forsømme Skolen eller holde Børnene til Betleri eller ikke afholde dem derfra, bør Børnene efter dertil fra Overøvrigheden erhvervet Bemyndigelse tages fra

1891.

9 April

Forældrene og anbringes andet Steds paa forsvarlig Maade.

§ 41. For Forseelser, som stride mod Orden og Sædelighed, saasom Overhørighed og Trodsighed mod Foresatte, Drukkenskab, Uforligelighed, Modvillighed til Arbejde og Bortgang fra anvist Arbejde eller Opholdssted uden dertil erhvervet Tilladelse, Bortgang uden Tilladelse fra den Arbejds- eller Forsørgelses-Anstalt, hvor Vedkommende er anbragt, for skjødesløs Omgang med eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele samt for anden offentlig eller huslig Udyd og Uorden kan Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor de Personer, som nyde offentlig Fattighjælp og have forset sig, have Ophold, med Samtykke i hvert enkelt Tilfælde af Politimesteren, i Kjøbenhavn af Politidirektøren, ikjende dem Straf af Hensættelse i Fængsel eller til Tvangsarbejde, dog ikke udover et Tidsrum af 6 Maaneder. For Tvangsarbejdsanstaltnes Vedkommende kan Justitsministeren indvillige i, at der i Reglementerne for disse optages Bestemmelser om, at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke, for grovere Uordener kan ikjende Lemmerne Cellestraf, dog ikke for længere Tid end højst 2 Maaneder, at denne Straf efter Omstændighederne kan skærpes ved Forbrydelse af Overarbejdspenge eller Nægtelse af at anvende disse eller ved Udelukkelse fra Arbejde, dette sidste dog kun for en Tid af højst 14 Dage, samt at Anlæggelse af Spændetrøje kan bringes til Anvendelse under de i Arrestreglementet af 7de Maj 1846 Lit. B. § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikjendt.

§ 42. Naar en Mandsperson i Løbet af de sidste 5 Aar her i Landet har nydt Fattigunderstøttelse, som ikke er tilbagebetalt, er han ikke berettiget til at indgaa Ægteskab, medmindre Fattigbestyrelsen for hans Forsørgelseskommune dertil meddeler Samtykke. En udenlandsk Mandsperson, som ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, kan ikke indgaa Ægteskab her i Landet, forinden han fra sit Hjemland har tilvejebragt Bevis for, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og umyndige Børn i Trangstilfælde ville blive

modtagne i dette. Dog kan Indenrigsministeren bevilge Undtagelse herfra, naar særdeles Omstændigheder tale derfor, og navnlig bør saadant Bevis ikke fordres, naar i den paagjældendes Hjemland danske Undersaatter kunne indgaa Ægteskab uden at tilvejebringe det. Udviser en gejstlig eller verdslig Embedsmand Forsømmelse eller Skjødeshed med Hensyn til Iagttagelsen af foranførte Regler, anses han af vedkommende Minister med en Bøde af indtil 400 Kr., der i Kjøbenhavn tilfalder Fattigvæsenet og udenfor Kjøbenhavn „de Fattiges Kasse“.

Kapitel V. Om Forholdet mellem Kommunerne med Hensyn til Fattigunderstøttelsens Udredelse, Tilbagebetaling m. v. § 43. Den Kommune, hvori en Person bliver trængende til offentlig Understøttelse, skal, om det end ikke paahviler den endelig at afholde de dertil medgaaende Udgifter, være pligtig til at forsørge ham saa længe, indtil det enten ved Anerkendelse af den vedkommende Kommune eller i fornødent Fald ved højere Myndigheds Afgjørelse er bestemt, hvilken Kommune der vil have at overtage Forsørgelsen. Fattigbestyrelsen skal drage Omsorg for, at den Trængende, naar han begjærer Understøttelse, som er Gjenstand for Refusion, strax afhøres om a) Navn, Alder og Fødested samt for gifte Personers og Enkers Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted; b) i hvilke Kommuner han siden sit fyldte 18de Aar har haft fast Ophold og hvor længe i hver af disse; c) om han tilforn har faaet Understøttelse af Fattigvæsenet og i hvilke Kommuner; d) hans Trang og Aarsagen dertil. Den stedfundne Afhøring, hvori optages de øvrige Oplysninger, der maatte være af Betydning for Udfindelsen af hans Forsørgelseshjem, skal strax nedskrives, dateres og forsynes med Underskrift saavel af den, der har optaget samme, som ogsaa saavidt muligt af den Trængende selv, der derhos tillige skal affordres de Legitimationspapirer, hvoraf han maatte være i Besiddelse. Undladelse af at optage den befalede Afhøring medfører Fortabelse af Retten til at fordrø Erstatning for den ydede Understøttelse, forsaavidt Fattig-

1891.

9 April.

bestyrelsen ikke paa anden fyldestgjørende Maade kan godtgjøre, at den Paagjældende var trængende til Fattighjælp. Det tilkommer den Kommune, hvor en Trængende opholder sig, at tage Bestemmelse om Understøttelsesmaaden og Størrelsen af den Understøttelse, der skal tildeles ham, uden Hensyn til, om Udgiften til Understøttelsen endelig skal afholdes af denne Kommune eller ikke. § 44. Gjenstand for Erstatning er enhver Understøttelse, der indenfor de for Ydelse af Fattighjælp dragne Grænser og under lagttagelse af Forskrifterne i den foregaaende Paragraf er ydet af en Kommune til en ikke sammesteds forsørgelsesberettiget Person. Herfra undtages dog: a) Udgifter til Læge, Jordemoder samt Begravelsesomkostninger. b) Enhver Understøttelse, som har bestaaet i en Ydelse, der som Gjenstand for Pligtarbejde eller af andre Grunde ikke behøver at medføre Udgift for Kommunens Kasse, f. Ex. Befordring til og Budsendelse efter Læge og Jordemoder, Af-sindiges Bevogtning m. m. c) De til Brevvexling i Fattigsager medgaaende Udgifter. De under a. b. og c. nævnte Understøttelser betragtes i Forhold til den Understøttede overhovedet ikke som Fattighjælp. Ved Begravelser, der ske for Kommunens Regning, og ved Daab af Børn, der ere eller hvis Forældre ere under Fattigvæsenets Forsørgelse, erlægges ingen Betaling til Præsten, Kirkebetjenten eller Kirken. § 45. Af de Omkostninger, der i Medfør af foregaaende Paragraf ere Gjenstand for Refusion, kunne tre Fjerdedele forlanges godtgjorte af den forsørgelsespligtige Kommune. Har Understøttelsen bestaaet i Naturalydelser, og Enighed ikke er opnaaet mellem de interesserede Kommuner om disses Værdi, bestemmes denne af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune henhører, som fordrer Refusion, eller, forsaavidt dette er Kjøbenhavn, af Indenrigsministeren, og de nævnte Myndigheder have ligeledes at afgjøre ethvert Spørgsmaal, der maatte opstaa om, hvorvidt en ydet Understøttelse har været nødvendig, og om de anvendte Omkostninger kunne anses for passende. § 46. I ethvert Tilfælde, hvor en Kommune vil kræve Er-

9 April.

statning af en anden for den Understøttelse, som den paa sammes Vegne har ydet en Person, paahviler det den, under sit Erstatningskravs Fortabelse, uden Ophold at anstille den fornødne Undersøgelse til at udfinde den erstatningspligtige Kommune og ufortøvet at meddele denne Underretning om det indtrufne Trangtilfælde og de i denne Anledning iværksatte Foranstaltninger samt at andrage paa Erstatning af de til Understøttelsen medgaaende Omkostninger saavel som efter Omstændighederne paa den Trængendes Modtagelse, saa snart hans Hjemsendelse kan finde Sted. Meddelelsen skal være ledsaget af den i § 43 ommeldte Afhøring samt af de tilstedeværende Legitimationspapirer eller bekræftede Afskrifter af samme. § 47. Den Kommune, til hvilken det i den foregaaende Paragraf ommeldte Andragende rettes, har uopholdelig at besvare samme. Afgiver den ikke inden 4 Uger efter Andragendets Modtagelse et fyldestgørende Svar, har den, forsaavidt den har Forsørgelsespligten, fortabt enhver Indsigelse mod den ydede Understøttelse, og kan i de Tilfælde, hvor der er stillet Forlangende om den Trængendes Modtagelse, og hvor denne er bleven opholdt ved Forsørgelseskommunens Unkladelse af at svare i rette Tid, efter Omstændighederne tilpligtes at erstatte den Kommune, fra hvem Andragendet er kommet, dens Udgifter med disses fulde Beløb for det Tidsrum, hvori Hjemsendelsen saaledes er bleven opholdt. Bliver Svaret benægtende, paahviler det den sidstnævnte Kommune ufortøvet at foretage de videre fornødne Skridt til den erstatningspligtige Kommunes Udfindelse og Omkostningernes Erstatning. § 48. I det seneste 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket en Understøttelse er ydet, bliver Regning over de medgaaede Omkostninger at tilstille den erstatningspligtige Kommune, forsaavidt denne til den Tid har kunnet udfindes, og Omkostningerne have kunnet opgøres. Tilsidesættelse af denne Forskrift har Tabet af Fordringen paa Omkostningernes Erstatning til Følge, og skal saavel i dette som i de i §§ 43, 46 og 47 omhandlede Tilfælde vedkommende Fattigbestyrelse eller de af dens

1891.

9 April. Medlemmer, hvem det Kommunen paaførte Tab særlig maa tilregnes, holde den skadesløs derfor. Paa Regningen blive de enkelte Udgifter saa vidt muligt hver især at angive, medmindre den Trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus eller en anden Anstalt, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan lægges til Grund for Erstatningskravet. § 49. Om der end er Personer, som paa Grund af Familie- og deslige Forhold (jfr. Kapitel I.) ere pligtige til at forsørge den, der udenfor sit Forsørgelses hjem bliver trængende til offentlig Understøttelse, kan dog den Kommune, der foreløbig maa komme ham til Hjælp, med Hensyn til hans Modtagelse og Erstatning for de anvendte Bekostninger holde sig til den Kommune, hvori han er forsørgelsesberettiget, og denne vil derefter have at søge Erstatning hos Vedkommende. § 50. Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes Bevis for de faktiske Omstændigheder, hvorpaa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en Trængendes Forsørgelsessted beror, bliver den Paagjældendes Udsagn i saa Henseende at anse som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt samt saa fuldstændigt og nøjagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke er andre Omstændigheder forhaanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken iøvrigt, for at der kan tillægges den den ommeldte Betydning, bør være afgiven til et Politiforhør under Eds Tilbud. § 51. Opholds- og Forsørgelseskommunen have lige Adgang til at fordre den, der modtager Fattigunderstøttelse, hjemsendt til denne. For enligt stillede Personer, der ikke have fast Erhverv og ikke samleve med nære Slægtninge som Forældre, Børn, Søskende eller med lige saa nær besvogrede, saavel som for Udlændinge og for Tilrejsende samt for Personer, der i Løbet af det sidste Aar have været straffede for Løsgængereri eller Betleri, skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelsen, at de modtage saadan Fattigunderstøttelse. Iøvrigt skal Fattigvæsenets Ret til at forlange Hjemsendelsen iværksat være

betinget af, at Understøttelsen udgjør en væsentlig Del af, hvad der medgaar til den Trængendes Fornødenheder, at den i Løbet af de 2 sidste Aar, før Spørgsmaalet om Hjemsendelsen rejses, har udstrakt sig over et Tidsrum af mindst 6 Maaneder, eller at der er Grund til at antage, at den vil være vedvarende for et saa langt Tidsrum, samt at Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig at forringe den Trængendes Adgang til at skabe sig selvstændigt Erhverv. Naar Ægtefolk, hvis Ægteskab ikke er endelig ophævet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hustruen, vel kunne begrunde Hjemsendelse af hende, men derimod ikke af Manden. Ligesom Meningsulighed mellem Opholds- og Forsørgelseskommunen om, hvorvidt Betingelserne for en Hjemsendelses Iværksættelse foreligge, vil være at afgjøre efter Reglerne i nærværende Lovs § 59, saaledes skulle de der nævnte Myndigheder, hvor særlige Omstændigheder tale derfor, saasom at den Trængende i de 2 sidste Aar har haft fast Bopæl i Kommunen uden at have nydt Fattigunderstøttelse, kunne bestemme, at han ikke mod sin Villie kan hjemsendes. Dersom den, der nyder vedvarende Understøttelse i sin Forsørgelseskommune, tager Ophold i en anden Kommune uden begge Kommuners Samtykke, er Opholdskommunen berettiget til at lade ham hjemsende, og de den ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgelseskommunen med deres fulde Beløb. Børn, som efter Bestemmelsen i § 22, sidste Stykke, ere forsørgelsesberettigede i en anden Kommune end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saa længe hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgelsesstedet, men blive i Trangstilfælde at understøtte af Forsørgelseskommunen med et Pengebidrag, som fastsættes af Opholdsstedets Overøvrighed. § 52. Forinden en Trængende hjemsendes fra Opholdskommunen til den erstatningspligtige Kommune, bør sidstnævnte Kommune underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksættes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighederne billigste Maade,

1891.

9 April.

saasom til Fods, naar intet derfor er til Hinder, paa Jernbane eller til Søs, hvilke Befordringsmaader fortrinsvis bør vælges, hvor de passende lade sig anvende, eller med Fragtvogne og deslige og ellers med lejet Befordring. — Politimestrene skulle, naar derom af Fattigvæsenet stilles Anmodning til dem, foranstalte den Trængendes Afsendelse, hvortil, om fornødent, Forskud kan ydes af Politikassen eller Kommunekassen mod Erstatning af den Fattigkommune, som har begjært Afsendelsen iværksat. Naar Afsendelsen saaledes sker ved Politimesterens Foranstaltning, beror det paa denne, om den Trængende skal hjemvises med Tvangspas, hvormed forholdes overensstemmende med Reglerne i § 57, eller om der skal medgives ham en Ledsager, hvilket derimod ordentligvis bliver at iagttage, hvor en Fattigbestyrelse uden Politiets Mellekomst selv foranstalter Hjemsendelsen. Begjæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkjendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet. Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Vogn, medmindre saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last. § 53. Ved Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er befængt med Fnat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes. § 54. Modsætter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Iværksættelse. § 55. Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgjenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 51, 52, 56 og 57 angivne Undtagelser at afholde med en Fjerdedel af den afsendende Kommune og med tre Fjerdedele af Forsørgelseskommunen. Sker Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra

Landets Grænse. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forskudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsraadskreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagjældende Kjøbstads Kommunekasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsraadskredsen og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder efter Folketal, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Øens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond. § 56. Personer, som skulle løslades efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde, uden at Straffelovens § 16 paa dem finder Anvendelse, blive, naar Straffeanstaltens Bestyrelse skjønner, at de ikke kunne erhverve deres Udkomme uden vedvarende Fattigunderstøttelse, at hjemsende til Forsørgelseskommunen, forsaavidt denne under Sagen er oplyst og opgiven for Straffeanstalten, men ellers til Fattigvæsenet paa det Sted, hvorfra den Paagjældende er indsendt til Straffeanstalten, for af dette at hjemsendes, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt anerkjendt. — Andre Personer, der efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde løslades, blive, naar de befindes subsistensløse og begjære saadant, at hjemsende til den Kommune, der for Straffeanstalten er opgiven som den, hvori Vedkommende eller hans Forsørger havde fast Ophold; er ingen saadan oplyst, eller maa det faste Ophold antages at være opgivet i Straffetiden, hjemsendes Vedkommende overensstemmende med de i denne Paragrafs første Punktum givne Forskrifter. — Hjemsendelsen iværksættes i de ovennævnte Tilfælde ved Straffeanstaltens Foranstaltning og for Statskassens Regning, indtil Aflevering sker til et Fattigvæsen, dog at Udgiften ved den Paagjældendes Forsyning med Klæder ved hans Løsladelse altid bliver at erstatte Straffeanstalten af Fattigvæsenet paa det Sted, hvortil han afleveres. Efter at Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, forholdes saavel med sidstnævnte Udgift som med Omkostningerne ved hans Underhold og videre Hjemsendelse

1891.

9 April.

overensstemmende med de herom gjældende almindelige Regler. Naar en Person er bleven straffet for Betleri eller Løsgængereri uden at være idømt Straf af offentligt Arbejde, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, den Gang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes, eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, bliver han at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden, men i modsat Fald at aflevere til Straffestedets Fattigvæsen for derefter af dette at foranstaltes hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt er anerkendt. Udgifterne ved den af Politiet saaledes iværksatte Hjemsendelse eller Aflevering, derunder indbefattet Udgifterne til Paagjældendes Beklædning og Forplejning, indtil Hjemsendelsen eller Afleveringen til vedkommende Fattigvæsen har fundet Sted, blive at udrede af den Kommune, der ifølge Bestemmelsen i foranstaaende Punktum er pligtig at modtage ham, dog, saafremt en anden Kommune er hans Forsørgelseskommune, mod Regres til denne; kan Forsørgelseskommunen ikke udfindes, forholdes der med de ovennævnte Udgifter paa den i § 55 sidste Punktum foreskrevne Maade. — Med Hensyn til de Omkostninger, der, efter at Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, medgaa til Paagjældendes videre Underhold og Hjemsendelse, komme de almindelige herom gjældende Regler til Anvendelse. Personer, der for andre Forbrydelser og uden i Forbindelse dermed at være straffede for Løsgængereri eller Betleri ere ansete med mindre Straf end offentligt Arbejde, blive, naar de efter endt Straf erklære sig for trængende, at aflevere til Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Straffen er udstaaet. § 57. Naar en Person, som rejser for at søge Arbejde i sin Profession eller iøvrigt rejser om for at søge Arbejde eller Fortjeneste og som Følge deraf ifølge Bestemmelserne i Forordning af 10de December 1828 skal være forsynet med Vandrebog eller Rejsepas, bliver at hjemsende i Henhold til de i bemeldte Forordning indeholdte Bestem-

melser, sker dette enten ved, at han af Politiet hjemskrives, eller ved, at han af Politiet afgives til Fattigvæsenet til Hjemsendelse efter de almindelige Regler om Trængendes Hjemsendelse. Hjemskrivning, der kun bør vælges, naar der er Grund til at antage, at den ikke vil lede til Misbrug, sker derved, at han af vedkommende Politimester ved Paategning i Vandrebogen eller Passet eller ved Medgivelse af et Tvangspas henvises til den Kommune, som efter de foreliggende Oplysninger, derunder den Paagjældendes Forklaring, maa anses som hans Forsørgelsessted, saaledes at der ikke gives ham nogen Ledsager, og at der af Politimestrene i de Kjøbstæder, som han har at vandre igjennem, udbetales ham Tærepenge med et vist Beløb, hvis Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, for hver Mil indtil den Kjøbstad, der efter den ham foreskrevne Rejseplan ligger nærmest, samt at han, saafremt han afviger fra den Vej, det i Vandrebogen eller Passet er paalagt ham at følge, ifalder Straf af 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Viser det sig undervejs, at denne Hjemsendelsesmaade giver Anledning til Misbrug, har Politiet at afgive den Paagjældende til Fattigvæsenet til Hjemsendelse under Opsyn, i hvilket Tilfælde da den Kommune, hvori Hjemsendelsesmaaden forandres, bliver at anse som den afsendende Kommune. Tærepengene til hjemviste Personer udredes forskudsvis af hvert Steds Politikasse og erstattes samme efter aarlig Opgjørelse for Landets Vedkommende af Amtsrepartitionsfonden og for Kjøbstædernes af Kommunekassen. Udgifterne til Hjemvistes Oversendelse over Belterne eller fra en Søkjøbstad her i Landet til Udlandet blive at erstatte vedkommende Søkjøbstads Politikasse, af hvilken de forskudsvis udredes, fra den Kommune, hvorfra Hjemvisningen er sket, og blive derefter endelig at bære paa den i § 55 i Slutningen foreskrevne Maade. Med Hensyn til de Personer, som i Henhold til Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende af 15de Maj 1875 blive at udvise af Landet, har det sit Forblivende ved de i denne Lovs §§ 16 og 17 indeholdte Forskrifter. § 58. Bestyrelsen for en Kommune,

1891.

9 April.

i hvilken en Person er forsørgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begjæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saavel som om, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og umyndige Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Kommunen, saa længe de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsørgelsesret efter dettes Love. § 59. Meningsuligheder mellem Kommuner om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgjøres udenfor det i § 46 omhandlede Tilfælde af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gjøres gjældende, og forsaavidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. Ligesom Amtmændenes Kjendelser kunne indankes for Indenrigsministeren, dog — forsaavidt der ikke foreligger særlige Omstændigheder — ikke senere end 12 Uger efter Kjendelsens Afsigelse, saaledes tilkommer der overhovedet denne Minister den øverste Myndighed i Fattigsager for hele Landet. Viser det sig, at en Kommune ved begaaede Misligheder er bleven befriet for en samme paahvilende Forsørgelsesbyrde, kan det af Indenrigsministeren bestemmes, at paagjældende Kommune desuagtet helt eller delvis skal bære Omkostningerne ved vedkommende Trængendes fremtidige Forsørgelse. De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov i Fattigsager truffne Afgjørelser kunne ikke indbringes for Domstolene. § 60. Forsaavidt noget Medlem af en Kommunes Fattigbestyrelse i sin Virksomhed som saadan gjør sig skyldig i et Forhold, der maa stilles i Klasse med de i §§ 133, 134 og 141 af almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866 ommeldte Embedsforbrydelser, kan han anses med Straf efter bemeldte Lovs § 144.

Kapitel VI. Om Udgifterne i Anledning af særlige Trangstilfælde m. m. § 61. De Omkostninger, der udredes af det Offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af Blinde, Døvstumme, Idioter og Sindssyge, betragtes, forsaavidt de Paagjældende ere anbragte paa

Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkjendte Anstalter, ikke som Fattighjælp. § 62. Udgifterne til Kur og Pleje af Personer, der, som lidende af venerisk Sygdom, ere blevne tagne under Kur for offentlig Regning i Henhold til Forskrifterne i Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10de April 1874, skulle forskudsvis afholdes af Kommunekassen i den Kjøbstad eller Repartitionsfonden for den Amtsraadsreds, hvor den Paagjældende først har søgt Lægehjælp eller er bleven tagen under Lægebehandling, og fordeles aarlig paa Amtsraads-kredsen og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder efter Folketal. I Kjøbenhavn bæres deslige Udgifter af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Øens Kjøbstæder og Land-distrikt fælles Repartitionsfond. For de i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdomme af 20. April 1888 samt i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 jfr. Lov angaaende yderligere Foranstaltninger imod asiatisk Koleras Indførelse ad Søvejen af 30te Marts 1885, omhandlede Sygdomme har det sit Forblivende ved de samme Steds givne Bestemmelser.

§ 63. Naar en her i Landet forsørgelsesberettiget Person, der som Medlem af en Sygekasse har modtaget Understøttelse af bemeldte Kasse i Henhold til de for samme gjældende Regler uden ved Siden heraf at have oppebaaret Fattigunderstøttelse, efter Sygekassehjælpens Ophør fremdeles er trængende til Understøttelse, og Trangen vedvarende er begrundet i Sygdom eller i, at Paagjældendes Erhvervsevne som Følge af samme er væsentlig forringet, skal den Hjælp, der af hans Opholdskommune ydes ham til fortsat Kur og Pleje eller til hans og Families nødvendige Underhold, ikke betragtes som Fattighjælp, forsaavidt og saa længe den ikke i Varighed og Omfang skjønnes at overstige den ham af Sygekassen ydede Understøttelse. Er han ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger refunderede efter de for Refusion af Fattighjælp gjældende Regler.

§ 64. Naar her i Landet hjemmehørende Søfolk forlise paa

1891.

9 April.

dansk Kyst og savne Midler til at hjælpe sig selv frem, skal Bestyrelsen for den Kommune, i hvilken de ere komne i Land, drage Omsorg for, at de erholde fri Hjemrejse, derunder indbefattet Kost og Kostpenge, samt de nødvendige Klædningsstykker. De hertil medgaaede Omkostninger blive, forsaavidt de ikke skulle dækkes af Rhederiet eller Bjergningsmassen, at afholde af Statskassen; den Søfolkene saaledes ydede Hjælp bliver ikke at betragte som Fattighjælp. § 65. I Krigstilfælde træffer Regeringen Foranstaltning til, at Forsørgelsen af tjenstgjørende Militæres Familier sker i Overensstemmelse med Grundsætningerne i Loven om Forsørgelse af deslige Familier af 12te Marts 1864, saaledes at Forsørgelsen ikke medfører de Følger, som flyde af en fra Fattigvæsenet modtagen Understøttelse. § 66. Naar en i en Landkommune bosat Familieforsørger, der ikke nyder Understøttelse af Fattigvæsenet, er bleven husvild, uanset at han ikke mangler Evne til at erlægge den i Egnen sædvanlige Husleje, paa de sammesteds almindelige Betingelser i Henseende til Forfaldstid m. m., skal Sogneraadet for den Kommune, i hvilken han var bosat, være pligtig til at forskaffe ham og Familie det fornødne Husly mod Betaling, der ikke maa overstige den i Egnen sædvanlige Husleje, og hvis Størrelse i Tilfælde af Meningsulighed bestemmes af Amtmanden.

Kapitel VII. Om Lovens Ikrafttræden og Omraade samt om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser m. m. § 67. Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste Januar 1892, har ingen Indflydelse paa de i de kommunale Love givne Regler om Fattigbestyrelsernes Sammensætning og heller ikke paa de Regler, hvorefter Bidragene til Bestridelse af Udgifterne ved den Kommunerne paahvilende Fattigforsørgelse tilvejebringes. Ved nærværende Lov sker ej heller nogen Forandring i § 42 Nr. 2—4 samt § 43 i Reglement for Indretningen af Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 5te Juli 1803 eller i Kapitel VIII i Reglement for Fattigvæsenet paa Landet af s. D. — Derimod ophæves til fornævnte Tidspunkt alle øvrige, endnu gjældende Be-

stemmelser i de nævnte Reglementer samt i Plakat af 14de December 1810 om Fattigvæsenet i Danmark, Plakat af samme Dato angaaende visse Forbryderes Løsladelse og Hjemsendelse fra Straffeanstalterne, Plakat af 20de Februar 1817, Plakat af 28de December 1827, Plakat af 19de November 1828, Plakat af 29de December 1829, Plakat af 9de Januar 1830, Plakat af 19de December 1832, Plakat af 6te November 1839, Forordning af 24de Januar 1844, Lov af 29de December 1857 om Forandring i § 3 Nr. 10 i Forordning af 30te April 1824, Lov af 12te Marts 1864 om Forandring i Forordning af 24de Januar 1844 § 14 og Lov af 14de Marts 1867 om Fattiges Hjemsendelse. Ligeledes bortfalde til fornævnte Tidspunkt de mod denne Lov stridende Bestemmelser i Planen for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste Juli 1799 saavel som alle andre hidtil gjældende Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov. § 68. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne. De paa Island og Færøerne fødte Personer, som her i Landet blive trængende til Fattigforsørgelse, skulle være berettigede til at erholde saadan i den Kommune, hvor de, efter at have opnaaet henholdsvis 16 og 18 Aars Alder, sidst have haft Ophold af den i § 16 iøvrigt ommeldte Beskaffenhed i henholdsvis 10 og 5 Aar. Den Del af Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, der i Medfør af § 55 ellers skal afholdes af den afsendende Kommune, bliver i de Tilfælde, hvor Hjemsendelsen sker fra Færøerne til en forsørgelsespligtig Kommune her i Landet, at afholde af denne, ligesom omvendt Hjemsendelsesudgifterne, naar Hjemsendelsen sker herfra til Færøerne, blive i det hele at bære af den forsørgelsespligtige Kommune der. Samme Regel gjælder under Forudsætning af Gjensidighed med Hensyn til Island. Opstaar der Tvistighed imellem en Kommune her i Landet og en Kommune paa Island eller Færøerne angaaende Forsørgelsespligten, bliver Sagen i fornødent Fald at afgjøre ved Forhandling imellem Indenrigsministeren og henholdsvis Ministeren for Island eller Justitsministeren. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1891.

9 April.

Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Den, der efter at have fyldt sit 60de Aar bliver ude af Stand til at forskafe sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, skal, forsaavidt han har Indfødsret, efter de nedenfor angivne Bestemmelser være berettiget til at erholde Alderdomsunderstøttelse. Som ligeberettiget med Indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er i Ægteskab med eller senest har været i Ægteskab med en Mand med Indfødsret. § 2. Adgang til Alderdomsunderstøttelse efter foregaaende Paragraf skal være betinget af: a) at den Paagjældende ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har erholdt Æresoprejsning; b) at Trangen ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige og ødsle Levned, eller paa anden lignende Maade er selvforskyldt; c) at han i de sidste 10 Aar, før Begjæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængereri eller Betleri; for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægteskab med ham, som tillige oppebaaren af hende selv. Personer over 60 Aar, der, naar denne Lov træder i Kraft, nyde eller have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, falde ind under Lovens Bestemmelser, hvis Understøttelsen først er begyndt efter det 60de Aar, og Vedkommende i de sidste 10 Aar, før denne begyndte, har opfyldt de under dette Litra anførte Betingelser samt iøvrigt fyldestgjør de i Loven for Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse givne For-

skrifter. Den Understøttelse, der er ydet ham efter det 60de Aar, betragtes i saa Fald overfor den understøttede ikke som Fattighjælp. § 3. Begjæring om Alderdomsunderstøttelse indgives i Kjøbenhavn til Magistraten og udenfor Kjøbenhavn til vedkommende Kommunalbestyrelse. Begjæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, erholdes hos de nævnte Myndigheder, skal indeholde de til Bedømmelsen af den Paagjældendes Adgang til Understøttelsen nødvendige Oplysninger. Begjæringen skal være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren kan fremskaffe, og skal være forsynet med en af ham paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han ude af Stand til at udstede en saadan Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begjæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af tvende med Forholdene nøje kjendte Personer, hvis Troværdighed, om fornødent, bevidnes af Øvrigheden. § 4. De i § 3 nævnte kommunale Myndigheder undersøge de indkomne Begjæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald kan der optages Politiforhør over Andrageren og andre, der maatte kunne meddele Oplysning. Efter endt Undersøgelse bestemmer vedkommende kommunale Myndighed, om Andrageren har Krav paa Alderdomsunderstøttelse, og i saa Fald, hvad og hvor meget der skal ydes ham. Den Hjælp, som det bliver nødvendigt forinden Sagens endelige Afgjørelse at tilstaa den Paagjældende, betragtes, forsaavidt han findes berettiget til Alderdomsunderstøttelse, som en Del af denne, i modsat Fald som Fattighjælp. § 5. Understøttelsen bør udgjøre, hvad der til enhver Tid behøves til den Understøttedes og Families nødvendige Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, men kan iøvrigt bestaa saavel i Penge som i Naturalydelser og, hvor Omstændighederne tale derfor, i Anbringelse i særlig dertil bestemte Asyler eller lig-

1891.

9 April.

nende Anstalter. De Regler, som overfor Trængende i Almindelighed gjælde for Sognerejser, for Benyttelsen af Læger og Jordemødre og for Vederlag til saadanne samt for Begravelseshjælp, gjælde ogsaa overfor Personer, som understøttes i Henhold til nærværende Lov. § 6. Forsaa-vidt den Understøttedes Trang ikke har været begrundet i midlertidige Aarsager, saasom forbigaaende Sygdom, Arbejds-løshed og deslige, beholder han den ham en Gang til-staaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive ufor-andrede. Skulde han foretage Handlinger, der efter § 2 vilde udelukke ham fra Adgang til Alderdomsunderstøttelsen, eller skulde han forøde, hvad han faar i Understøttelse, bortfalder denne. Indgaar den Understøttede Ægteskab og derefter bliver trængende til yderligere Understøttelse end den, han oppebar ved Ægteskabets Indgaaelse, gaar han over til Forsørgelse af Fattigvæsenet. § 7. Alderdoms-understøttelsen udredes af Opholdskommunen. Er den Understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de an-vendte Bekostninger refunderede af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, hvem Understøttelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. Om Understøttelsens Ydelse skal der i saa Fald uopholdelig ske Anmeldelse til Forsørgelseskom-munen. Saa længe en Person modtager Alderdomsunder-støttelse, betragtes hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans Opholdskommune som hvilende. § 8. De af vedkom-mende Kommune afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion opføres under en særskilt Post i Kommu-nens aarlige Regnskab. Efter at dette paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter deci-deret, bliver en Afskrift af bemeldte Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets Overøvrighed, der, efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes mod-tagte, indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt. I Kjøbenhavn indsendes Regn-skabet og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren.

§ 9. Af Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen tilskyder Statskassen Halvdelen, dog ikke udover 2 Millioner Kroner aarlig, og saaledes, at der i Finansaarene 1891—92 til 1894—95 kun tilskydes 1 Million aarlig, medens det fulde Beløb først stilles til Raadighed i Finansaaret 1895—96. Statstilskudet fordeles mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse ifølge de modtagne Indberetninger har anvendt, og maa ikke overstige Halvdelen deraf. § 10. Besværinger fra de Trængende over de af vedkommende kommunale Myndigheder i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kunne ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Overøvrigheden, hvis Afgjørelse, forsaavidt Besværingen ikke tages til Følge, er endelig, men i andet Fald af de nævnte Myndigheder kan indankes for Indenrigsministeren; i Kjøbenhavn forelægges Besværinger over de af Magistraten tagne Bestemmelser for Indenrigsministeren. Kommer Overøvrigheden ved Gjennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at der er ydet Alderdomsunderstøttelse til dertil Uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i andre Henseender ere tilsidesatte, har den ligeledes at træffe Afgjørelse i Sagen, der dog kan indankes for Indenrigsministeren. Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem i Henhold til denne Lov paahvilende Forpligtelser afgjøres iøvrigt af Amtmanden i den Overøvrigheds Kreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gjøres gjældende, og forsaavidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene afgivne Kjendelser kunne indankes for Indenrigsministeren. § 11. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1891; dog skal Indenrigsministeren, naar en Bestyrelse for en Kommune anholder derom, og særlige Grunde iøvrigt tale derfor, være bemyndiget til at fastsætte, at de Bestemmelser i Loven, der ikke angaa Kommunens Forhold til andre Kommuner, først skulle træde i Kraft for Kommunen den 1. Januar 1892.*) — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

*) Jfr. Bekj. af 9de Juni 1891.

1891.

27 April.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Aarhus Amt.

I Gjensvar paa den med Amtets behagelige Skrivelse af 14de d. M. modtagne Forespørgsel fra Byraadet i Aarhus betræffende Formen for de i Ministeriets Cirkulærer af 30te December 1871 og 28de Maj 1874 (jfr. nu ogsaa § 58 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de d. M.) ommeldte Hjemstedsbeviser, naar saadanne skulle meddeles ugifte Kvinder og Personer under 18 Aar til Brug ved Nedsættelse i Udlandet, skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at der for ugifte Kvinders Vedkommende i Reglen kun vil være Anledning til den Afvigelse fra den foreskrevne Form for deslige Beviser, at alene den Paagjældende selv omtales i Beviset, uden at det udtrykkeligt anføres, at Modtagelsespligten ogsaa skal omfatte hendes umyndige Børn, hvorved kun kan forstaas hendes umyndige uægte Børn; Bemærkning om, at Modtagelsespligten ogsaa omfatter saadanne Børn, bør kun optages i Beviset, naar det udtrykkeligt begjæres. Forsaavidt der undtagelsesvis maatte blive Spørgsmaal om Meddelelse af selvstændigt Hjemstedsbevis til Personer under 18 Aar, maatte Ministeriet som almindelig Regel finde det rettest, at Beviset udfærdiges af den Kommune, der efter Fattiglovgivningen maa betragtes som den Paagjældendes Fødekommune; skulde Vedkommende inden sit fyldte 18de Aar falde Fattigvæsenet til Byrde, maa der desuagtet med hans eller hendes Forsørgelse indtil den Tid forholdes efter de almindelige Regler om Forsørgelsen af Personer under 18 Aar.

13 Maj.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den

Afdeling om, at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Estlandsgade, Istedgade fra Colbjørnsensgade og 173 Alen mod

Vest, Gormsgade, Meinungsgade fra Prinsesse Charlottes Gade til Guldbergsgade, Kalkbrænderivej fra Nøjsomhedsvej til Aarhusgade, Stockholmsgade fra den tidligere brolagte Del til Malmøgade, Lundsgade fra Stockholmsgade til Upsalagade, Upsalagade mellem Lundsgade og Malmøgade. (Jfr. B. F. LII. 75—76.)

Kongelig Stadfæstelse, udfærdiget ad mandatum 21 Maj.
gjennem Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa nedenstaaende Fundats for Ny Carlsbergs Glyptothek. (Jfr. B. F. LII. 37—47.)*

1. Ny Carlsberg Glyptothek, der er stiftet af Brygger Carl Jacobsen og Hustru Ottilia Jacobsen med Bistand af Staten og Kjøbenhavns Kommune, skal stedse udgjøre en selvstændig offentlig Samling, staaende under en selvstændig Bestyrelse, med egne Midler og dreven for egen Regning. Glyptotheket kan ingensinde indgaa under nogen anden Samling. Derimod skulle andre Samlinger af ligeartet Indhold kunne optages til Forbindelse med det, naar Bestyrelsen intet har derimod at erindre. 2. Glyptothekets Samlinger bestaa af de af Stifterne til det skjænkede, i Glyptothekets Katalog af 1888 optagne Kunstværker, Antikviteter og øvrige Gjenstande, af de af Stifterne for 250,000 Kr. senere til det indkjøbte Kunstgjenstande, af de for Ny Carlsberg Kunstlegats Renter, indtil dette Legat overgaar til Glyptothekets Bestyrelse, indkjøbte samt af de af Andre til Glyptotheket skjænkede Kunstværker. Glyptotheket skal nogle Dage om Ugen være tilgængeligt for Publikum uden Betaling. 3. Til Opbevaring af Glyptothekets Samlinger opføres en Bygning paa den af Kjøbenhavns Kommune dertil anviste Grund. Til Bygningen, der opføres efter en af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Kommunalbestyrelsen billiget Plan, kan anvendes indtil 750,000 Kr. af den af Stat og Kommune til Foretagendet bevilgede Sum af 1 Million Kroner. 4. Til Glyptotheket henlægges en Grundfond,

*) Jfr. Komm. Besl. af 23. Sept. 1889.

1891.

21 Maj

hvis Kapital er urørlig, og som frugtbargjøres efter Reglerne for Anbringelse af Umyndiges Midter, ligesom dens Værdipapirer forsynes med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Forbudspaategning. Grundfonden bestaar af: a. De af Stifterne til den skjænkede 500,000 Kr., b. Resten af det af Stat og Kommune til Foretagendet bevilgede Beløb 250,000 Kr., c. Ny Carlsberg Kunstlegats Kapitalformue 250,000 Kr., tilsammen 1,000,000 Kr. 5. De aarlige Renter af Grundfonden og Glyptothekets øvrige Indtægter blive at anvende af Bestyrelsen til Bygningens Vedligeholdelse og eventuelle Udvidelse, til Samlingens Drift og til nye Anskaffelser. Hvad der i det enkelte Aar ikke anvendes paa denne Maade, oplægges og gjøres frugtbringende, men henregnes ikke til Grundfonden og kan senere anvendes til Fyldestgjørelse af ovennævnte Formaal. Der aflægges aarligt af Bestyrelsen saavel en Beretning om Glyptothekets Virksomhed i det forløbne Aar som et Kapital- og Kasseregnskab. Dette revideres af en af Kommunalbestyrelsen dertil antagen Revisor og decideres og kvitteres af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. 6. Glyptothekets Bestyrelse bestaar af 5 Medlemmer, af hvilke de to vælges af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, de to af Københavns Kommunalbestyrelse og et af det kongelige Kunstakademi. Medlemmerne vælges paa 5 Aar ad Gangen, og et Medlem afgaar aarligt. Umiddelbart Gjenvælg kan kun finde Sted en Gang. Bestyrelsen vælger selv sin Formand. Beslutning kan kun tages, naar mindst 3 Medlemmer ere tilstede og deltage i Afgjørelsen. I Tilfælde af Stemmeligbed er Formandens Stemme afgjørende. Bestyrelsen er ulønnet, den antager selv den fornødne lønnede Medhjælp. Saa længe Stifteren Carl Jacobsen lever, er han Medlem af Bestyrelsen og dens Formand. Efter hans Død, eller naar han ønsker at udtræde, indtræder med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Billigelse den af hans Sønner, som han dertil har bestemt, i Bestyrelsen, forsaavidt Sønnen til den Tid er fuldmyndig. Saa længe Carl Jacobsen eller hans Søn er Medlem af Bestyrelsen, vælges intet Medlem til denne

af Kunstakademiet, og der finder da kun Fratrædelse af et Bestyrelsesmedlem Sted i de første 4 Aar af en 5-aarig Valgperiode. Efter det første Valg af Medlemmer fungere disse alle i 5 Aar, og først derefter fratræder et hvert Aar, saaledes at i de først følgende 3 eller eventuelt 4 Aar Lodtrækning gjør Udslaget. 7. Tillægsbestemmelser til og Ændringer i nærværende Fundats kunne med Bestyrelsens, Kommunalbestyrelsens og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Billigelse træffes med allerhøjeste Stadfæstelse. 8. Den i Post 6 nævnte Bestyrelse træder først i Virksomhed, naar Bygningen er opført. Indtil da fungerer med Carl Jacobsen som Formand den af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Kommunalbestyrelsen til denne Sags Ordning nedsatte Komite som midlertidig Bestyrelse.

21 Maj.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 25 Maj.
tages at ophæve Kjødkontrolstationen ved Jærnbanen og overdrage Statsbanerne de til Stationen hørende Bygninger m. v. (se B. F. LII. 129—31).

**Bekjendtgjørelse om Undtagelser fra Forbudet 28 Maj.
mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folkekirkens
Helligdage.** Indenrigsmin.

I Henhold til den i Lov Nr. 48 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 1ste April d. A. § 3 indeholdte Bestemmelse, der lyder saaledes: „I Fabrikker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade (Lov Nr. 74 af 23de Maj 1873), skal alt Arbejde ophøre paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat. Fra denne Regel er Indenrigsministeren bemyndiget itl at tilstede almindelige Undtagelser i følgende Tilfælde: 1) naar de paagældende Virksomheder efter deres Natur kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret eller ere afhængige af elementære Drivkræfter, der virke uregelmæssigt, dog at det ikke hindres, at Arbejderne kunne have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri; 2) naar

1891.

28 Maj.

de paagjældende Virksomheder ifølge deres Beskaffenhed eller af Hensyn til Befolkningens Forsyning med daglige Livsfor nødenheder kræve uafbrudt Drift. Arbejderne skulle i disse Tilfælde have fri hveranden Søndag, dog at det staar Arbejdsgiver og Arbejder aabent at træffe Overenskomst om Afvigelse herfra, naar Reglens Overholdelse under de givne Forhold vilde skade Driften.“ — jfr. Lovens § 4, hvorefter Bestemmelsen i § 3 ogsaa skal gjælde for Grundlovsdagen, den 5te Juni, fra Kl. 12 Middag —, bliver det herved fastsat, at følgende Virksomheder skulle være undtagne fra Lovens almindelige Bestemmelse i det Omfang, som nedenfor nærmere angives: I. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 1: a. Konserverfabrikker, for Tiden fra 1ste Maj til 31te Oktober; b. Limfabrikker, for Tiden fra 1ste April til 31te August; c. Roesukkerfabrikker, for Tiden fra 1ste September til 31te Januar; d. Cementfabrikker, for det fornødne Arbejde ved Produktets Lufttørring; e. Teglværker, ligeledes; f. Virksomheder, som helt eller delvis drives ved Vindkraft, for den ved Vind drevne Del af Virksomheden; g. Virksomheder, som helt eller delvis drives ved Vandkraft, og hvis Anlæg ikke tilsteder en Opsamling af Vandet, for den ved Vand drevne Del af Virksomheden. II. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 2: a. Cindersfabrikker; b. Saltkogerier samt Fremstilling af Salte i kemiske Fabrikker; c. Svovlsyrefabrikker; d. Maltgjørerier; e. Brændevinsbrænderier; f. Gjærfabrikker; g. Bryggerier, der tilvirke skattefrit Øl (jfr. Lov om en Ølskat m. m. af 1ste April d. A.); h. Fællesmejerier; i. Margarinefabrikker, for Arbejder ved Kjærning og Æltning af Margarinen og Modtagelse af Mælken; j. Smørpakningsanstalter, forsaavidt angaar Pakning af Græssmør; k. Porcellænsfabrikker, Fajancefabrikker (Terrakottafabrikker), Kalkbrænderier, Teglværker, Glasværker, Kryolith-Sodafabrikker, Cellulosefabrikker, Cementfabrikker og Cikoriefabrikker, for saadanne Arbejder, som ere nødvendige for Driften af Ovne til Glødning, Smeltning eller Tørring; l. Sukkerraffinaderier, for Arbejder ved

Sukkersaftens Filtrering og ved Benkulsovnen; m. Bryggerier, der tilvirke skattepligtigt Øl (jfr. Lov om en Ølskat m. m. af 1ste April d. A.), for Arbejder ved Maltnings- og Gjærings-Processerne; n. Garverier, for Arbejder til Bevaring af ikke-færdiggarvede Skind og Huder samt ved Tørrestuer; o. Sulfit-Cellulosefabrikker, for Arbejder ved selve Kogeprocessen; p. Svineslagterier, for Arbejder til Bevaring af Produktet; q. Papirfabrikker og Træsliberier, forsaavidt angaar følgende Helligdage: 2den Paaskedag, Søndagen efter Bededag samt Søndagen efter 2den Juledag og Søndagen efter Nytaarsdag, naar 2den Juledag eller Nytaarsdag falder paa en Fredag; r. Dampbagerier (med Maskinkraft); s. Mineralvandsfabrikker, for Tiden fra 1ste Juni til 30te September; t. Gasværker; u. Elektriske Belysnings-Stationer. Denne Bekjendtgjørelse træder i Kraft den 3die Juni d. A. samtidig med ovennævnte Lov Nr. 48 af 1ste April d. A. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse ang. Oplag i beboede Bygninger 4 Juni.
i Kjøbenhavn af Stenolie og de øvrige i Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 8de September 1875 Nr. 1 omhandlede brandfarlige Vædsker. Justitsmin.

I Stedet for de i Lov om Brandvæsenet af 15de Maj 1868 § 19, jfr. Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 8de September 1875, indeholdte Bestemmelser angaaende Oplag i beboede Bygninger af Stenolie og de dermed ved fornævnte Bekjendtgjørelse i Klasse satte brandfarlige Vædsker skulle fra 1ste November 1892 følgende Regler gjælde: 1. De brandfarlige Vædsker, som omhandles i ovennævnte Bestemmelser, nemlig Stenolie (Petroleum), Terpentin, Kamfin og lignende Belysningsvædsker, Æter, Petroleumskraft, Harpixer og Gummier, opløste i Terpentin, samt alle flydende Kulbrinter, der antændes mindst lige saa let som de Belysningsvædsker, der i Henhold til Lov af 26de November 1870 skulle mærkes „farlig“, inddeles i 2 Klasser: Klasse A., de, som ved Prøve i Overensstemmelse med Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 8de September 1871 give antænde-

1891.

4 Juni.

lige Dampe ved mindst 40 Graders Varme efter Hundrede-
delsthermometret, og Klasse B., de, som give antændelige
Dampe ved en lavere Temperatur end 40 Graders Varme.

2. Oplag i beboede Bygninger af de under Klasse A. og B.
henhørende Vædsker tilstedes, forsaavidt de overstige i
Klasse A. 20 Potter og i Klasse B. 4 Potter, ikkun Industri-
drivende og Handlende til Forbrug i Bedriften eller For-
handling og under de nedenfor angivne Betingelser. 3. Op-
laget maa i samme Bygning ingensinde overstige af Vædsker,
der henhøre til Klasse A, 800 Potter eller af Vædsker,
der henhøre til Klasse B., 160 Potter. Bestaa Oplagene
af Vædsker, henhørende til begge Klasser, regnes af Væd-
sker i Klasse B. 1 Pot lig 5 Potter af Klasse A. Som
samme Bygning anses enhver Del af den Ejendom, i hvilken
Oplaget findes, som ikke ved Brandgavl eller et ubebygget
Mellemrum af 5 Alen er skilt fra den Del af Ejendommen,
i hvilken Oplaget findes. Have i samme Bygning flere
Industridrivende eller Handlende Oplag, er hver af dem be-
rettiget til at have lige stor Andel i de foreskrevne Mængder,
forsaavidt ikke anden Overenskomst er truffen mellem dem.

4. Overstiger det samlede Oplag ikke 200 Potter af Klasse
A. eller 40 Potter af Klasse B., er det med Hensyn til
Opbevaringen ikke underkastet anden Indskrænkning end,
at det skal være anbragt i lukkede Flasker eller lukkede Jern-
beholdere (Blikdunke). 5. Overstiger det samlede Oplag 200
Potter af Klasse A. eller 40 Potter af Klasse B., men ikke
400 Potter af Klasse A. eller 80 Potter af Klasse B., skal
det være anbragt i lukkede Flasker eller lukkede Jernbehol-
dere (Blikdunke) eller for Klasse A.s Vedkommende i Tønder,
og maa kun opbevares i Kjælderrum, der ere helt omgivne
af Grundmur, have uantændeligt Gulv og ere overhævede
samt ere ventilerede ud til det Frie. I Stedet for de murede
Sider og Loft skal det ogsaa være tilladt at anvende de i
Bygningslov af 12te April 1889 § 28 omhandlede Vægge
af dobbelte Brædder eller Planker samt almindelig Forskal-
ning paa Bjælken, naar Loft og Vægge pudses mod Lager-
rummet med Kalkmørtel eller Cement, hvorpaa der fast-

gjøres Beklædning af gode galvaniserede Jernplader, der ikke maa være tyndere end Nr. 20 af engelske Wire guages. Kjælderrummets Døre, Lemme og Karme skulle være af Jern eller mod Kjælderrummet beslaaede med gode galvaniserede Jernplader af ovennævnte Beskaffenhed, og Fodstykket i Karmene skal være løftet mindst 1" over Gulvet. Døre og Lemme skulle, forsaavidt de ikke føre ud til det Frie, være forsynede med selvlukkende Indretning. Vinduer og Ventilationsaabninger skulle være forsynede med galvaniserede Jertraadsnet med Masker af ikke over 5 Millimeters Størrelse. I Kjælderrummet skulle Tønder under Aftapning ligge paa et Jernlad med dertil fastgjort rummelig Spildeskumme, ligeledes af Jern, og der skal forefindes et passende Kvantum Sand efter Brandvæsenets nærmere Bestemmelse. Af Oplaget skal det dog være tilladt at opbevare indtil 200 Potter af Klasse A. eller indtil 40 Potter af Klasse B. uden for Rummet, men kun i lukkede Flasker eller lukkede Jernbeholdere (Blikdunke). 6. Overstiger Oplaget 400 Potter af Klasse A. eller 80 Potter af Klasse B., maa det kun være anbragt i Kjælderrum, der med Hensyn til Vægge, Gulv, Loft, Ventilation og Vinduer fyldestgjøre de under Nr. 5 angivne Forskrifter, og til hvilke Adgangen kun maa finde Sted direkte fra det Frie, hvorhos Nedgangsdøren skal være af Jern eller mod Kjælderrummet beslaaet med gode galvaniserede Jernplader af den under Nr. 5 angivne Beskaffenhed samt holdes lukket, naar ingen er beskæftiget i Rummet. I dette skal der findes et Oplag af Sand paa samme Maade som i Nr. 5 bestemt. En Forbindelse mellem et saadant Lagerrum og nogen anden Del af Bygningen kan dog under betryggende Omstændigheder tilstedes, naar Brandvæsenet har givet sit Samtykke. Af Oplaget skal det derhos være tilladt at opbevare indtil 200 Potter af Klasse A. eller indtil 40 Potter af Klasse B. uden for Rummet, men kun i lukkede Flasker eller lukkede Jernbeholdere (Blikdunke). 7. Ved Anvendelse af Reglerne Nr. 4—6 gjælder ogsaa den under Nr. 3, 2det Punktum foreskrevne Beregningsmaade. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1891.

8 Juni.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i København gjør vitterligt, at overensstemmende med Kommunalbestyrelsens derom tagne Bestemmelse skal Grænsen mellem Vestervold Kvarter og Udenbys Vester Kvarter fremtidig dannes af Gamle Kongevej, Vesterbrogade og Helgolandsgade, hvorfor de i Vestervold Kvarter beliggende Ejendomme, som indeluttes af den nuværende Grænse og af de nævnte Gader, fra 1ste Juli d. A. overflyttes til Udenbys Vester Kvarter, saaledes at Ejendommene Nord for Vesterbrogade indlemmes i Gamle Kongevejs Rode og Ejendommene Syd for Vesterbrogade i Gasværkets Rode. (Jfr. B. F. LII. 74—75).

8 Juni.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Kjøbenhavns Musikkonservatorium“ for at svare Arealskat af den til Undervisningslokale benyttede Del af Konservatoriets Ejendom Matr. Nr. 214, 215 og 78 B i Nørre Kvarter (se B. F. LII. 175).

9 Juni.

Bekjendtgørelse ang. Ikrafttræden af Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet af 9de April d. A., forsaavidt angaar Kjøbenhavns og Frederiksberg Kommuner. Indenrigsmin.

I Medfør af den Indenrigsministeriet ved § 11 i Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet af 9de April d. A. dertil givne Bemyndigelse fastsættes herved efter derom fra Kjøbenhavns Magistrat *) og Frederiksberg Kommunalbestyrelse fremsatte Andragender, at de Bestemmelser i bemeldte Lov, der ikke angaa Forholdet til andre Kommuner, for Kjøbenhavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende først skulle træde i Kraft den 1ste Januar 1892. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

*) Jfr. B. F. LII. 99.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

I det med Københavns Magistrats behagelige Skrivelse af 28de f. M. hertil indsendte Andragende har Grosserer N. N. her af Staden til Justitsministeriets Afgjørelse indanket Spørgsmaalet om Modtagelsen til Handelsregistret af den hoslagt tilbagefølgende Anmeldelse om, at A. A. driver Handel under Firma N. N.s Efterfølger A. A. Ved hertil at indsende Sagen har den ærede Magistrat bemærket, at det paagjældende Firmanavn, da Andrageren ifølge det oplyste ikkun har overdraget den af ham hidtil drevne Detailhandel til nævnte A. A., medens han forbeholder sig selv at fortsætte den af ham hidtil drevne Engros-Forretning, formentlig savner fornøden Hjemmel i Fimalovens § 13. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at da Fimalovens § 13 kun angaar det Tilfælde, at Forgængerens Firma med en Tilføjelse, der angiver Efterfølgerforholdet, udgjør selve Firmaet, kan Ministeriet ikke anse nærværende Firma, der fyldestgjør Forskriften om Enkeltmandsfirma i Lovens § 9, og som med Hensyn til Optagelsen af Forgængerens Navn i Firmaet har Hjemmel i Lovens § 10, for stridende imod den nævnte Lov.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

20 Juni.

I Anledning af det med Københavns Magistrats behagelige Skrivelse af 6te d. M. hertil tilbagesendte Andragende, hvori N. N. besværer sig over den stedfundne Afvisning af en af ham indgiven Anmeldelse til Handelsregistret om, at han under Firma „De forenede . . . fabrikker, N. N.“ driver Fabrikdrift, skal man tjenstligst melde, at da det hverken er oplyst, at Anmelderen samtidig driver flere Fabrikationsvirksomheder af den paagjældende Art, som paa Grund af deres Beliggenhed, Personale og øvrige Forhold have Karakteren af selvstændige Fabrikker, eller at der foreligger en Forening af flere, tidligere paa forskjellig Haand værende Forretninger, maa Justitsministeriet være enig i, at den foreliggende Anmeldelse under Hensyn til Grundsætningerne i Fimalovens §§ 9—13 ikke bør modtages til

1891.

- 20 Juni. Handelsregistret, før Anmelderen har tilvejebragt antagelig Oplysning om en af de nævnte Forudsætningers Tilstedeværelse.
- 22 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 90,980,300 Kr. (se B. F. LII. 257—76).
- 24 Juni. **Kundgjørelse om allerhøjeste Approbation paa Tillæg til de under 13de Juli 1889 allernaadigst approberede Statutter for Kreditkassen for Husejere i København.** Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)
- 7 Juli. **Bekjendtgjørelse om Forandring i Tillæg til Tarifen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)
- 7 Juli. **Bekjendtgjørelse om Forandringer i Tarifen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)
- 7 Juli. **Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrat.**
I Henhold til Lov af 1ste April 1891 § 3 er der af Københavns Kommunalbestyrelse med Justitsministeriets Godkjendelse fastsat følgende Regler for Fæstevirksomheden, der ville være at iagttage ved Siden af de i Lov af 1ste April 1891 indeholdte Bestemmelser. 1. Fæsteforretningens Lokale skal bestaa af et rummeligt Kontorværelse, af mindst et stort og lyst Opholdsværelse med tilhørende gode Bekvemmeligheder for de Tjenestesøgende og et eller to mindre Værelser til Samtale mellem disse og de Tyendesøgende. Opgangen skal være god. Lokalerne skulle være sømmeligt udstyrede og forsynede med fornødent Bohave. Lokalerne skulle altid holdes forsvarligt rene. Intet Lokale maa benyttes, som ikke forud er billiget af Magistraten. 2. I Fæste-

kontorer for Kvinder skal der hovedsageligt være kvindelig Betjening. Afgjørelsen af, om denne Bestemmelse er fyldestgjort, beror hos Magistraten. 3. Fæstemanden har i sin Forretning at føre tvende Bøger, der indrettes efter Magistratens Forskrift og autoriseres af Magistraten, den ene bestemt for dem, der søge Tyende eller Arbejdere, den anden for dem, der søge Tjeneste. For hver af disse Bøger føres et Navneregister. Fæstemanden skal derhos være forsynet med trykte, af Magistraten godkendte Blanketter til Overenskomster mellem Husbond og Tyende eller Arbejdere, hvilke Blanketter han for dem, der ønske det, skal udfylde og foranledige underskrevne af de Paagjældende. Paa Forlangende af nogen af Parterne, som har benyttet hans Tjeneste, er Fæstemanden pligtig at meddele Udskrift af sine Bøger, hvorimod han ikke maa give uvedkommende private Personer saadan Udskrift. 4. Fæstemanden er pligtig at give dem, der søge hans Medvirkning, paalidelig Oplysning om alle ham bekjendte Forhold, der ere af Betydning for Fæsteforholdets Indgaaelse. 5. Fæstemanden er berettiget til for sin Tjeneste at oppebære følgende Betaling: 1. For Indskrivning i Protokollen 35 Øre; 2. for at skaffe en Husbond et Tyende eller et Tyende en Tjeneste betaales af den betingede Pengeløn, beregnet for $\frac{1}{2}$ Aar, uanset om Tyendeforholdet stiftes for kortere Tid, 2 Øre for hver Kr., dog at Betalingen i intet Tilfælde overstiger 2 Kroner; 3. for at anbringe Personer, som ingen Pengeløn erholde, 70 Øre; 4. for at forskaffe Dag- eller andet bestemt Arbejde eller Folk dertil 15 Øre; 5. for Udfærdigelse af skriftlig Overenskomst mellem Parterne, naar saadant forlanges, 15 Øre; disse Godtgjørelser blive, forsaavidt begge Parter have forlangt hans Mellekomst, at erlægge af hver især med de ovenanførte Beløb, men i modsat Fald ikkun af den, som har henvendt sig til ham; 6. for Udskrift af Fæsteprotokollen angaaende det mellem Parterne foregaaede, forsaavidt Udskriften ikke begjæres af det Offentlige, 35 Øre; skaffer han nogen Tyende eller Tjeneste paa et Sted udenfor Kjøbenhavn, tilkommer der ham, foruden ovennævnte

1891.

7 Juli.

Betaling, særskilt Godtgjørelse for Udlæg, som han har haft for at opfylde udtrykkeligt Forlangende af vedkommende Husbond eller Tyende; 7. de anførte Taxter gjælde ikke Forvaltere, Handelsbetjente og desl., for hvilke Vederlaget bliver at erlægge efter Overenskomst. 6. Fæstemanden indsender i hvert Aars Januar Maaned til Magistraten en Oversigt over Virksomheden i det forløbne Aar, affattet efter Magistratens nærmere Forskrift. 7. Fæstemanden har til enhver Tid paa Forlangende at gjøre Rede for sin Forretningsførelse saavel for Politiet som for Magistraten og til dette Øjemed at fremlægge sine Bøger og har overhovedet i alle Maader med Troskab og Nidkjerhed at udføre de ham paahvilende Forretninger under Ansvar efter Loven af 1ste April 1891 og i nøje Overensstemmelse med samtlige i denne og i nærværende Regulativ indeholdte Bestemmelser.

11 Juli.

Justitsmin. Skr. til Birkedommeren i Hørsholm Birk.

I Anledning af den af Hr. Kammerjunkeren under 4de f. M. udfærdigede Bekjendtgjørelse angaaende en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse om, at det i sin Tid i Medfør af Fimalovens § 37 anmeldte Firma „Koefoed & Ørnstrup, begrænset“ er forandret til „Koefoed & Svendsen, begrænset“, undlader man ikke at gjøre opmærksom paa, at Firmanavne, der alene have deres Hjemmel fra Bestemmelserne i Fimalovens § 37, ikke kunne forandres uden samtidig at bringes i Overensstemmelse med de almindelige Forskrifter i Fimalovens § 9 ff.

11 Juli.

Justitsmin. Skr. til Politimesteren i Nørhald m. fl. Herreder.

I Anledning af den af Hr. Overauditøren under 27de Maj d. A. udfærdigede Bekjendtgjørelse angaaende en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse om Firmaet „Ødum Kolonial- og Produkthandel ved N. Andersen Ladefoged & Co., begrænset“, undlader man ikke at gjøre opmærksom paa, at der i et Kommanditselskabs Firma ikke tør findes Ordet

„begrænset“ eller lignende Tilførsler, som forudsætte, at der ikke i Selskabet findes nogen fuldt ansvarlig Deltager. 11 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved der paa Kirke- og Undervisningsministeriets Forestilling meddeles Jens Joachim Christensen allerhøjeste Anerkjendelse som Præst for „Bethania Biskoppelige Methodistmenighed paa Nørrebro i København“. 18 Juli.

Raadstue-Plakat ang. Ligning af Bidrag til Kirker i København. (Jfr. B. F. LII. 124—28.) 23 Juli.

Efter at Hs. Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 29de Juni d. A. allernaadigst har bifaldet, at der i Anledning af Fuldførelsen af Helligkorskirken her i Staden med tilhørende Præstebolig ved Ligning i Henhold til Lov af 1ste April 1888 § 2 tilvejebringes en Sum af omtrent 18,000 Kroner, har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til samme Lovs § 3 efter Indstilling af Københavns Kommunalbestyrelse bestemt, at der til Dækning dels af fornævnte Beløb, dels af Afdrag paa Gjæld, der fra tidligere Tid paahviler forskellige Kirker, i indeværende Aar foretages en Tillægsligning paa samtlige Sognemenighedsmedlemmer i København med et Tillæg til Indkomstskatten af $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt, og at det derved indkommende Beløb fordeles med 2,000 Kr. til St. Johannes-, 8,000 Kr. til Helligaands- og 7,500 Kr. til St. Matthæus Kirke, medens Restbeløbet afgives til Helligkorskirken. I Henhold hertil vil der for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i København, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober Kvartal d. A. Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

1891.

30 Juli.

Bekjendtgjørelse om, at de i Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler, af 26de Maj 1868 § 1, jfr. allerhøjeste Resolution af 5te August 1851, nævnte Afgifter af de Renter, som af Overformynderiets indenbys Afdeling indbetales eller oplægges, fra og med den 1ste Oktober d. A. opkræves med deres fulde Beløb. Justitsmin.

Efter at Reservefonden for Overformynderiets indenbys Afdeling nu er gaaet ned under 4 pCt. af den rentebærende Masse, ville de Afgifter, som ifølge Bestemmelserne i Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler, af 26de Maj 1868 § 1, jfr. allerhøjeste Resolution af 5te August 1851, i hver Rentetermin indeholdes af hver Rigsdaler, der i Rente udbetales eller oplægges, fra og med den 1ste Oktober d. A. være at opkræve med deres fulde, ved nævnte allerhøjeste Resolution, sammenholdt med allerhøjeste Resolution af 12te November 1817, fastsatte Beløb, forsaavidt angaar de til Udbetaling den nævnte Dag eller senere forfaldende Renter eller Udbytte af Kapitaler, der tilhøre Personer under Overformynderiets indenbys Afdeling. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

10 Aug. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LI. 344—52. 375—77. 379.)

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 1ste d. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 følgende, af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelse: „Foruden Bestyrelsen af det almindelige Fattigvæsen, med hvad dertil hører, henlægges der endvidere under Magistratens 3die Afdeling de Forretninger, der nødvendiggjøres ved Loven af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet“, hvilket herved tjenstligst meldes til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse.

Bekjendtgjørelse angaaende Undtagelse fra Bestemmelsen i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 7, sidste Stykke. Indenrigsmin.

I Henhold til den Indenrigsministeriet ved § 7 i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 tillagte Bemyndigelse til at tilstaa Undtagelser fra den i bemeldte § 7 indeholdte Bestemmelse om, at der i Reglen ikke maa paalægges Haandværker- og Handelslærlinge noget Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og Kl. 5 Morgen, fastsættes det herved, at den nævnte Bestemmelse ikke skal være til Hinder for, at der paalægges Lærlinge, som antages til Oplæring i Barber- og Frisørfaget, saadant Arbejde i Tiden fra Kl. 9 til Kl. 11 Aften paa de Søgnedage, der gaa umiddelbart forud for Folkekirkens Helligdage. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Cirkulære fra Kirke- og Undervisningsmin. til Bi- 27 Aug.
skopperne.

I Anledning af, at der til Ministeriet jævnlig indkommer Forespørgsler om, hvorvidt det er tilladt at benytte Faner eller særegne Musikkorspers Assistance ved Begravelses-højtideligheder i Kirken eller paa Kirkegaarden, skulde man, efter at denne Sag har været Gjenstand for Behandling i det kirkelige Raad, tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at tilkjendegive Præsterne i det Dem betroede Stift, at det følger af Præstens i Lovgivningen, jfr. Lov om Brugen af Kirkerne af 25de Marts 1872 § 11, udtrykkeligt anerkjendte Ansvar for, at de kirkelige Handlinger i Kirken og paa Kirkegaarden udføres med Sømmelighed og Orden, at hverken Faner eller extraordinær Musik maa kunne benyttes ved Begravelser i Kirke, i Ligkapel eller paa Kirkegaard, uden at Vedkommende forud have erhvervet Præstens Tilladelse dertil, hvilken derhos bliver at søge i betimelig Tid senest Dagen forud, og at slig Tilladelse ikke bør gives, hvor Forholdet er det, at Benyttelsen af den paagældende Musik eller vedkommende Faner maatte befrygtes at ville forarge, eller i alt Fald forstyrre, Deltagerne i den kirkelige

1891.

27 Aug. Handling, saa at den rolige og andægtige Stemning, som denne forudsætter, hindres derved.

1 Sept. Forskrifter til Iagttagelse ved Indretningen af Lokaler, hvor Kjødpølser og lignende Næringsmidler tilvirkes, opbevares og forhandles, vedtagne af Københavns Sundhedskommission i Medfør af § 37, 3die Stykke, i Sundhedsvedtægten for København af 15. Juni 1886.

1. Enhver, der fra 1ste September 1891 agter at indrette nye Lokaler til Tilvirkning, Opbevaring og Forhandling af Kjødpølser og lignende Næringsmidler, skal derom indsende Andragende til Københavns Sundhedskommission, ledsaget af Tegninger in duplo. 2. Alle til Forretningen hørende Lokaler skulle efter Sundhedskommissionens Skjøn have tilstrækkeligt Lys. 3. Gulvene bør være af et for Fugtighed uigjennemtrængeligt Materiale. I mindre Forretninger, hvor der ikke er Brug for Afløb, kan et tæt og forsvarligt ferniseret Bræddegulv dog tillades. 4. Loft og Vægge maa ikke paneles eller gives nogen Beklædning, som frembringer hule Rum. 5. Væggene skulle bestaa af Murværk. Til Maling af Loft og Vægge maa ikke benyttes Limfarve. 6. Ethvert Lokale maa ventileres paa passende Maade, i hvilken Henseende Andragendet maa indeholde fornødent Forslag. 7. Lokalerne skulle, forsaavidt de ere kalkede, kalkes mindst 1 Gang aarlig og, forsaavidt de ere oliemalede eller lignende, holdes ordentlig vedlige og rensedes en eller to Gange aarlig. Iøvrigt forbeholder Sundhedskommissionen sig i ethvert enkelt Tilfælde at træffe Bestemmelse om: a) i hvilke Lokaler der skal indlægges Vand og ordnes Afløb, b) hvorvidt og i hvilken Udstrækning Kommunikation med Beboelsesrum og andre Lokaler kan tilstedes, og c) om Lokalernes Gulv maa lægges over eller sænkes under Terrainet.

5 Sept. Indenrigsmin. Skr. til Havnekaptajnen. (Jfr. B. F. LI. 139—54. 204—7.)

I Overensstemmelse med Hr. Havnekaptajnens Indstilling i Skrivelse af 1. Juli sidstl. approberer Ministeriet efter stedfunden Brevvexling med Kjøbenhavns Havneraad herved den mellem Dem og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse truffede Overenskomst om: at Udgifterne ved de bevægelige Broer Langebro, Nyhavnsbro og Snorrebro — dog med Undtagelse af Udgifterne ved Betjeningen, der fremdeles ville blive at afholde af Havnevæsenet — herefter udredes af Havnevæsenet med $\frac{1}{3}$ og af Kommunen med $\frac{2}{3}$, og saaledes, at Udgifterne til Vedligeholdelse — saavel af den faste som af den bevægelige Del — fordeles under et, og at Kommunen overtager Stormbro, Prinsensbro og Børnehusbro, saaledes at Ombygning og Vedligeholdelse af disse Broer herefter bliver Havnevæsenet uvedkommende, mod at der af Havnekassen udbetales til Kommunen en Gang for alle det 25-dobbelte af det Beløb, hvortil Havnens Udgifter til Vedligeholdelse af fornævnte Broer efter Gjennemsnit i de sidste 5 Aar have beløbet sig, hvorhos man bemyndiger Dem til udenfor indeværende Aars Budget at udbetale Kommunen det Beløb af 56,159 Kr. 75 Øre, der udgjør den aarlige Gjennemsnitssum for de sidste 5 Aar af Vedligeholdelsesudgifterne ved Stormbro, Prinsensbro og Børnehusbro tagen 25 Gange.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 7 Sept.
tages at fritage Foreningen „Arbejdshjemmet for døvstumme Piger“ for at svare Arealskat af Bagbygningen til den Foreningen tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 172 i Vester Kvarter, Løngangsstræde Nr. 21, forsaavidt angaar de Lokaler, der benyttes til Sove-, Opholds- og Arbejdsrum for de Døvstumme (se B. F. LII. 383—84).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 21 Sept.
tages at indrømme „Dronning Louises Børnehospital“ Fri- tagelse for at svare Arealskat i det Hele af Bygningerne paa Hospitalets Grund i Øster Farimagsgade, forsaavidt an-

1891.

21 Sept. gaar de Lokaler, der benyttes til Hospitalsbrug (se B. F. LI. 409—10).*)

21 Sept. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages uden Vederlag at overdrage Bestyrelsen for det danske Kunstindustrimuseum en Grund til Opførelse af samme (se B. F. LI. 394—409).

22 Sept. **Cirkulære fra Indenrigsmin.** til Magistraten i Kjøbenhavn og øvrige Kjøbstæder samt til Politimestrene i Landjurisdiktionerne.

Under Henvisning til den i § 1 i Lov Nr. 50 af 1ste April d. A. om en Ølskat m. m. indeholdte Bestemmelse, at Enhver, der som Ejer eller Forpagter fremtidig vil brygge Øl til Salg, er pligtig til at løse Næringsadkomst, og at der om enhver udstedt Næringsadkomst skal af den Autoritet, der udsteder samme, uopholdelig gjøres Indberetning til den Embedsmand, hvem Ledelsen af Kontrollen med Ølbrygningen er overdraget, skulde man efter derom af Generaldirektoratet for Skattevæsenet fremsat Begjæring herved tjenstligst anmode Magistraten i Kjøbenhavn og øvrige Kjøbstæder samt Politimestrene i Landjurisdiktionerne om at ville drage Omsorg for, at den ommeldte Indberetning afgives, ogsaa forsaavidt angaar de Bryggere, der allerede, forinden den ovennævnte Lov træder i Kraft, maatte have erhvervet Næringsadkomst. Det tilføjes, at Toldinspektør J. L. Moltzen, R. af D. og Dm., boende Nørrebrogade Nr. 53 her i Staden, ved allerhøjeste Resolution af 8de Maj d. A. er udnævnt til Inspektør ved Kontrollen med Bryggerierne og Ølbeskatningen fra 1ste Oktober d. A. at regne.

28 Sept. **Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.**)

Efter at Justitsministeriet havde givet Krigsministeriet Lejlighed til at gjøre sig bekendt med Magistratens behage-

*) Jfr. Komm. Besl. af 3. Marts 1879.

***) Jfr. Skr. af 8. Sept. 1896.

lige Skrivelse af 18. f. M. betræffende det af Magistraten stillede Forslag til en Overenskomst mellem Krigsministeriet og Justitsministeriet om de nærmere Regler for den Bistand, som Hæren ved større Ildebrande i Kjøbenhavn skal yde Brandvæsenet, er det af de nævnte Ministerier vedtaget, at den paagældende Overenskomst affattes saaledes: 1. Ved betydeligere Ildebrande besætter Hæren Brandstationerne med ialt 4 Sprøjteafdelinger, hver bestaaende af 1 Underofficer og 6 Mand som Betjeningsmandskab for Sprøjterne og 1 Underofficer og 10 Mand som Pumpemandskab samt 1 Par Heste med Kusk til Befordring af Sprøjten og 1 bespændt Færdselsvogn med Kusk til Befordring af Pumpemandskab. Af disse 4 Sprøjteafdelinger besætte de 2 Hovedstationen i Løngangsstrædes Forlængelse, de andre 2 Stationerne i Adelgade og paa Fælledvejen, hver med 1 Afdeling. 2. Der afgives af Ingeniørregimentet til selve Brandstedet et Kommando til Nedbrydning, bestaaende af 1 Officer, 2 Underofficerer og 20 Mand, udrustede med Hakker og Bindøxer. 3. Kjøbenhavns Kommune anlægger de fornødne telegrafiske Forbindelser til Indlemmelse af Kommandantens Kontor, f. T. Sølvgadens Kaserne, i Brandvæsenets Telegrafnet, hvorimod Hæren selv drager Omsorg for de fornødne Foranstaltninger til videre Befordring til vedkommende Afdelinger af Rekvisitionen om Assistance. 4. Kjøbenhavns Kommune leverer de til 4 Sprøjteafdelinger fornødne 4 Haandkraftssprøjter med fuld Udrustning af Slinger m. m. Det fornødne Tilsyn med Sprøjter med Tilbehør til Sikkerhed for, at Sprøjtemateriellet til enhver Tid er i tjenstdygtig Stand, foretages ved Brandvæsenets Foranstaltning, hvorimod Hæren afgiver de til Sprøjternes forsvarlige Magasinering fornødne Sprøjtehuse og sørger for disses Vedligeholdelse. 5. Til Vejledning ved Indøvelsen af de forskjellige Sprøjteafdelinger afgiver Brandvæsenet paa Anmodning en Sprøjtemester. 6. Den efter foranstaaende af Hæren afgivne Assistance staar i alle Henseender under Brandvæsenets Kommando, saa længe den er afgivet til dette. Ved tjenstligst at meddele foranstaaende til behagelig Efterretning

1891.

28 Sept. undlader man ikke at tilføje, at man med Krigsministeriet er enig i, at Iværksættelsen af den foreslaede Ordning hensigtsmæssigst vil kunne ske ved direkte Forhandling mellem Kjøbenhavns Brandvæsen og Kommandanten i Kjøbenhavn og Citadellet Frederikshavn.

6 Okt. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Amtmanden over Odense Amt.

I et direkte hertil indsendt Andragende har Enkemand N. N., der ønsker at indgaa Ægteskab, besværet sig over, at Sognepræst N. N. har vægret sig ved at foretage den i saa Henseende fornødne Lysning paa Grundlag af den i Sagen foreliggende Attest om Eftergivelse af en Andrageren fra hans Forsørgelseskommune i 1887—88 ydet Fattigunderstøttelse. Efter i denne Anledning at have brevvexlet med Biskoppen over Fyns Stift og med Indenrigsministeriet, hvilket sidste har udtalt, at den Omstændighed, at den en Person i Løbet af de sidste 5 Aar ydede Fattigunderstøttelse er ham eftergiven, ikke hjemler ham Ret til at indgaa Ægteskab uden Samtykke af hans Forsørgelseskommune, men at Understøttelsen maa være tilbagebetalt, skulde Ministeriet tjenstligst anmode Hr. Kammerherren om behagelig at ville tilkjendegive Andrageren, at Præsten allerede paa Grund heraf har været berettiget til at nægte at foretage Lysning selv bortset fra, at der, efter hvad der er oplyst for Ministeriet, ikke synes at have været tilstrækkeligt Forløfte.

14 Okt. **Tillæg til Bestemmelsen af 26de April 1881 angaaende en Omordning af Kjøbenhavns Politis Hovedstations 2den og 3die Afdeling.** Justitsmin. (Jfr. B. F. LI. 100—15. 419—31.)

§ 2 i Tillægget af 26de April 1881 til Politiregulativet af 12te Juni 1863 forandres herved saaledes: Bemeldte Afdelings faste Styrke skal udgjøre 15 Overpolitibetjente og 37 Politibetjente, der lønnes saaledes: 5 Overpolitibetjente med 1,800 Kr. hver, 5 do. med 1,600 Kr. hver, 5 do.

med 1,400 Kr. hver, 13 Politibetjente med 1,200 Kr. hver, 12 do. med 1,100 Kr. hver og 12 do. med 1,000 Kr. hver. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

14 Okt.

Tillæg til Bestemmelserne af 31te Decbr. 1874 om Lønninger for Embedsmænd og Betjente under Københavns Politi. Justitsmin. (Jfr. B. F. LII. 100—15. 419—31.) *)

14 Okt.

Tillæget af 28de Oktober 1890 til Lønningsbestemmelserne af 31te December 1874 forandres saaledes, at de aarlige Lønninger for Overpolitibetjente og Politibetjente herefter blive som følger: 10 Overpolitibetjente, lønnede hver med 1,800 Kr., 15 do. hver med 1,600 Kr., 14 do. hver med 1,400 Kr., 52 Politibetjente, lønnede hver med 1,200 Kr., 124 do. hver med 1,100 Kr., 119 do. hver med 1,000 Kr., 66 do. hver med 900 Kr., 43 do. hver med 800 Kr. og 44 do. lønnede hver med 700 Kr. Denne Bestemmelse er gjældende fra den 15de d. M.

Bekjendtgjørelse om Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folkekirkens Helligdage. Indenrigsmin.

20 Okt.

I Henhold til Lov Nr. 48 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 1ste April d. A. § 3 har Indenrigsministeriet ved Bekjendtgjørelse Nr. 89 af 28de Maj d. A. fastsat Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat samt paa Grundlovsdagen fra Kl. 12 Middag. Som Tillæg til denne Bekjendtgjørelse bliver det herved fastsat, at endvidere følgende Virksomheder skulle være undtagne fra Lovens almindelige Bestemmelse i det Omfang, som nedenfor nærmere angives: I. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 1: d. efter „Cementfabrikker“ ind-

*) Herved forøgedes den faste Politistyrke med 32 Politibetjente.

1891.

20 Okt. sættes „og Kaolinslemmerier“. Endvidere tilføjes: h. Tarmberedningsanstalter, for Tiden fra 1ste Maj til 31te Oktober. II. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 2: k. efter „Cikoriefabrikker“ indsættes „Lakervarefabrikker, Emaillewarefabrikker, Oxyderingsanstalter for Jern- og Staalvarer (efter Bower og Barffs Metode)“. Endvidere tilføjes: v. Osteløbe- og Pepsinfabrikker, forsaavidt angaar Behandlingen af det dyriske Raamateriale; x. Kokosoliefabrikker, for Tiden fra 1ste Oktober til 31te Marts; y. Oleomargarinfabrikker, for de til Bevaring af Talgen nødvendige Arbejder; z. Imprægneringsanstalter efter Boucheries Metode, for Arbejder ved Imprægneringsvædskens Indpumpning; æ. Kontinuerlig drevne Dampfarverier, for de nødvendige Arbejder ved Stoffernes Nedlægning i Bejtsen eller Blegeluden; ø. Kontinuerlig drevne Galvaniseringsanstalter, for de til Syrebadenes Pasning og Vedligeholdelse af Ilden under Smeltekommerne fornødne Arbejder. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

23 Okt. **Kongelig Resolution**, hvorved det paa Kirke- og Undervisningsministeriets Forestilling bifaldes, at det i Anledning af en Begjæring fra Bestyrelsen for Kirkelig Forening for indre Mission i Kjøbenhavn om Tilladelse til een Gang om Aaret paa en bestemt Søndag at lade foranstalte en Kollekt i Kjøbenhavns Kirker til Fordel for Foreningen maa tillades Foreningens Bestyrelse hvert Aars Allehelgens Søndag at lade afholde en saadan Kirkekollekt i Kjøbenhavns Sognekirker ved Udsættelse ved Kirkens Indgange af en af Foreningen tilvejebragt særskilt Bøsse ved Siden af de til Stadighed anordnede Bøsser.

28 Okt. **Cirkulære fra Kirke- og Undervisningsmin.** til Biskopperne.

I Anledning af forskellige til Ministeriet indkomne Andragender, hvori der med Henvisning til den i § 42 i Lov af 9de April d. A. om det offentlige Fattigvæsen indeholdte Bestemmelse om de Bevisligheder, som en udenlandsk

Mandsperson, der ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, skal tilvejebringe for at kunne indgaa Ægteskab her i Landet, anholdes om, at der maa blive givet Præsterne fornøden Vejledning med Hensyn til, i hvilke fremmede Lande danske Undersaatter kunne indgaa Ægteskab uden at tilvejebringe Bevis for, at de med Familie og, i Tilfælde af deres Død, deres Enker og umyndige Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i Danmark, skulde Ministeriet, efter derom at have brevvexlet med Indenrigsministeriet, tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville tilkjendegive samtlige Præster i det Dem betroede Stift, at de ifølge den ovennævnte Lovs § 42 alene ere henviste til at forlange, at den udenlandske Mandsperson, der agter at indgaa Ægteskab her i Landet, enten præsterer Hjemstedsbevis (o: Bevis for, at han med Familie og, i Tilfælde af hans Død, hans Enke og umyndige Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i det paagældende fremmede Land) eller godtgjør, at Indenrigsministeriet har bevilget ham Undtagelse herfra.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Ringkjøbing 12 Nov. Amt.

I Anledning af det med Amtets Skrivelse af 5te d. M. modtagne Andragende fra Farver N. N. om Bevilling til at forene Borgerskab som Kjøbmand i N. N. Kjøbstad med Borgerskab som Farver sammesteds skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Næringen som Farver i Henhold til, hvad der er udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse af 21de August 1869 (Departementstidende 1869 Side 830), er at anse som Fabriknæring, og at den ansøgte Dispensation fra Bestemmelsen i Næringsloven af 29de December 1857 § 24 saaledes er ufornøden.

Kongelig Resolution, hvorved det paa Kirke- og ^{10 Dec.} Undervisningsministeriets Forestilling bifaldes, at det af Udvalget for Kirkesagens Fremme i Kjøbenhavn gjorte Tilbud

1891.

10 Dec.

om at stille den af samme paa en Byggeplads i Ryesgade Nr. 105 opstillede Jernkirke til Raadighed til Afholdelse af forøget Gudstjeneste i St. Johannes Sogn maa modtages som en midlertidig Foranstaltning til at fremme det kirkelige Liv i Sognet, saaledes at denne Kirke, efter at være indviet af Biskoppen over Sjællands Stift, indtil videre bliver Fialkirke til St. Johannes Kirke og som saadan betjenes med regelmæssig Gudstjeneste af denne Kirkes Præster efter et Regulativ, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til nærmere at approbere, dog at der i Kirken ikke foretages Konfirmationshandling eller finder Begravelse Sted fra samme, samt saaledes at Kirkebetjentene ved St. Johannes Kirke nyde det Offer, der maatte falde ved Daabshandlinger og Brudevielser, alt paa Vilkaar, at ovennævnte Forening afholder alle Udgifter ved Kirkens Vedligeholdelse og Gudstjenestes Afholdelse i samme.

14 Dec.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Guldsmedelaugets Byggeforening“ for at svare Arealsskat af en til Fribolig bortgiven Lejlighed i Laugets Ejendom, Matr. Nr. 1147 i udenbys Klædebo Kvarter (se B. F. LII. 743).

15 Dec.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har i Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 72 og Lov af 2den Juli 1870 § 5 for Aarene 1892, 1893 og 1894 fastsat den Afgift, som Enhver, der er berettiget til at forhandle eller udskjænke Brændevin, vil have at udrede, saaledes: for Gjæstgivere til 400 Kr. aarligt, for Konditorer, Restauratører og Værtshusholdere samt Udskjækningsberettigede efter Næringsloven af 29de December 1857 § 58, Slutn., og § 94 til 200 Kr. aarligt og for alle med Brændevin Handlende, som ikke have Beværtningsret, samt Udskjækningsberettigede uden Ret til at have siddende Gjæster til

100 Kr. aarligt, hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende. (Jfr. B. F. LI. 614—21.) 15 Dec.

Cirkulære fra Justitsmin. til Københavns Magistrat og samtlige Skifteretter udenfor København. 19 Dec.

Til Forebyggelse af de Ulemper, der have vist sig ved, at Begjæringer om Beskikkelse af Kurator tages til Følge, uden at der er givet Vedkommendes Fader Lejlighed til at blive bekendt med Sagen, skal Ministeriet herved anmode Københavns Magistrat og samtlige Skifteretter udenfor København om, naar saadan Begjæring fremkommer, og Vedkommendes Fader ikke er foreslaaet til at overtage Kuratelet, eller Andragendet er ledsaget af nogen Udtalelse fra ham, at ville iagttage som Regel at begjære Oplysning meddelt om, hvorvidt Vedkommendes Fader er i Live, og, forsaavidt dette er Tilfældet, og Faderen opholder sig her i Landet, at give ham Lejlighed til at ytre sig over den fremsatte Begjæring.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage Stiftelsen „Bombebøssen“ for at svare Areal-skat af dens Ejendom, Matr. Nr. 440 i Christianshavns Kvarter, Overgaden o. Vandet, dog med Undtagelse af den Del af samme, der er overladt Opsynsmændene som Vederlag for Arbejde (se B. F. LI. 851—52). 21 Dec.

Raadstue-Plakat ang. Staden Københavns Budget for Aaret 1892. (Jfr. B. F. LI. 469—568. 748—850. 858). 31 Dec.

A. Løbende Indtægter.	Kr.	Ø.
1. Skatter og Afgifter.....	7,538,477	68
2. Bidstrup Gods og Skove... ..	78,155	70
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme	281,011	25
4. Kvægtorvet og Slagtehusene	"	"
5. Belysningsvæsenet:		
I. Gasværkerne	563,000	"
II. Den elektriske Station	"	"

1891.

31 Dec.

	Kr.	Ø.
6. Justerkammeret	4,230	•
7. Renteindtægt.....	920,433	28
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter	148,000	•
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter.....	7,924	54
10. Forskjellige Indtægter.....	6,769	69
	9,548,002	14
B. Indtægter hidrørende fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1,712,565	•
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter.....	579,395	95
2. Pensioner og Understøttelser.....	222,031	38
3. Forsørgelsesvæsenet:		
A. I. Alderdomsunderstøttelse..... 400,000.		
II. Alderdomshjemmene..... 6,000.		
	406,000	
B. Fattigvæsenet:		
1. Det alm. Fattigvæsen	489,800.	
2. Alm. Hospital ...	404,090.	
3. Ladegaarden ...	104,080.	
4. St. Johannes Stiftelse.....	263,750.	
	1,261,720	
C. Administrationsudgifter ved Forsørgelsesvæsenet	145,850	
	1,813,570	•
4. Hospitalsvæsenet:		
a. Kommunehospitalet ..	621,528 Kr. 77 Ø.	
b. Øresundshospitalet ...	21,907 - 45 -	
c. Blegdamshospitalet ...	71,934 - 39 -	
d. Vestre Hospital	100,751 - 62 -	
	816,122	23
5. Sindssygeanstalten	303,223	04
6. Sundhedsvæsenet	78,473	96
7. Skolevæsenet.....	1,546,156	•
8. Politietaten	856,939	54
9. Brolægnings- og Vejevæsenet	470,940	•
10. Vandvæsenet	275,534	33
11. Brandvæsenet	265,583	81

	Kr.	ø.	31 Dec.
12. Renovationsvæsenet.....	360,613	•	
13. Stadens faste Bidrag.....	154,329	64	
14. Forskjellige Udgifter.....	255,089	26	
15. Forrentning af Stadens Gjæld.....	1,055,472	93	
16. Afdrag paa Stadens Gjæld.....	494,527	07	
	9,548,002	14	
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1,712,565	•	

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det 11 Jan. vedtages at fritage Komiteen for den franske Kunstudstilling i Kjøbenhavn i 1888 for at svare Arealskat af Udstillingsbygningen paa Halmtorvet (se B. F. LI. 900—1).

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. 13 Jan. (Jfr. B. F. LI. 352—54. 377. 907.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der ved Gasværkerne her i Staden ansættes 2 Assistenten af 1ste Klasse, der lønnes paa sædvanlig Maade med 1,400 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. indtil 2,000 Kr., har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 6te d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. 13 Jan. (Jfr. B. F. LI. 658—65. 775—76. 778. 907—8.)

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 6te d. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns

1892.

13 Jan. kommunale Anliggender af 30te December 1857 følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser angaaende Oprettelsen af forskjellige nye Embeder og Bestillinger under Stadens Belysningsvæsen, nemlig: I. Gasværkerne. Ved hvert af Stadens to Gasværker ansættes fra 1. Januar 1892 en Værkmester; der tillægges hver af Værkmestrene i aarlig Lønning 2,000 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 3,000 Kr., foruden fri Bolig, Lys og Brændsel, saa snart fri Bolig paa vedkommende Gasværk kan skaffes tilveje. Indtil Bolig for Værkmesteren paa Vestre Gasværk kan tilvejebringes, tillægges der ham en aarlig Godtgjørelse. II. Den elektriske Station. Fra den Dag, Anlægget tages i Drift, ansættes en Ingeniør eller Fuldmægtig, som lønnes med 2,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. indtil 3,000 Kr., og hvem der tillægges fri Bolig i Adelgade Nr. 10, Brændsel og Lys, to Assistenten, af hvilke den ene skal være maskinkyndig, den anden elektrisk uddannet, som lønnes med 1,400 Kr., stigende paa almindelig Maade til 2,000 Kr., og hvem der desuden tillægges fri Bolig i Adelgade Nr. 10, Brændsel og Lys. Forsaavidt Boligerne i Adelgade Nr. 10 ikke strax kunne stilles til Disposition, gjælder Adgangen til Bolig, Brændsel og Lys kun fra den Dag, da Bolig kan afgives, og med Hensyn til Brændsel og Lys bemærkes, at disse Emolumenter kunne afløses naar som helst mod et fast aarligt Pengevederlag, som bestemmes af Kommunalbestyrelsen. Med Hensyn til alle i det foregaaende nævnte Ansættelser under Belysningsvæsenet komme de for Kommunens med tilsvarende Gager lønnede Embedsmænd gjældende Regler til Anvendelse. Det nærmere angaaende alle i det foregaaende nævnte Embedsmænds og Funktionærers Virksomhedsomraade og Myndighed fastsættes af Magistraten. Hvilket tjenstligst meldes til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse.

14 Jan. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Vejle Amt. Ved hertil at indsende en mellem Smedemester N. N. af Kolding som Læremester og N. N. sammesteds som

14 Jan.

Værge for sin Søn N. N. indgaaet Lærlingekontrakt har Magistraten i Kolding i det med Amtets paategnede Erklæring af 3die November f. A. modtagne Andragende forespurgt, om bemeldte Kontrakt under Hensyn til, at der i sammes Post 6 indeholdes en saalydende Bestemmelse: „Dersom Sygdom indtræffer i Læretiden, maa Forældre eller Værger give Lærlingen Husly og Pleje, hvorimod Læge og Mixtur udredes af Læremesteren. Ved Indlæggelse paa Sygehuset udredes alle Udgifter af Læremesteren“, kan forsynes med den i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 1 paabudte Paategning om, at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med bemeldte Lovs Forskrifter. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at den ovennævnte Bestemmelse er uforenelig med Lovens § 11, hvorefter det maa fordres, at Læremesteren ved Kontrakten lige overfor Lærlingen overtager de i bemeldte § 11 foreskrevne Forpligtelser, med Hensyn til hvilke der ikke ad kontraktmæssig Vej kan ske nogen Indskrænkning lige overfor Lærlingen. Det tilføjes dog, at der derimod ikke kan være noget til Hinder for, at Lærlingens Fader overfor Læremesteren forpligter sig personlig til at yde denne Hjælp i Tilfælde af Lærlingens Sygdom.

Bekjendtgjørelse om en af Justitsministeriet stadfæstet Klassifikations-Tarif for Kjøbenhavns Brandforsikring. (Findes trykt i Lovtidenden.) 18 Jan.

Cirkulære fra Kirke- og Undervisningsmin. til Biskopperne. 28 Jan.

Paa dertil given Foranledning skulde Ministeriet med Henvisning til, at det ifølge Forordning 30te April 1824 § 4, jfr. § 3 Nr. 6, paahviler vedkommende Præst, forinden han iværksætter Tillysning til Ægteskab, at forsyne sig med autentiske Beviser blandt andet om, at Bruden, hvis hun ikke er Enke eller fuldmyndig (jfr. Lov om Kvindens Myn-

1892.

28 Jan.

dighed af 29de December 1857), og Brudgommen, hvis han ikke er fuldmyndig, have Forældrenes eller andre Vedkommendes Samtykke, hvoraf følger, at en Udtalelse herom i Forloverattesterne ikke kan anses for at være tilstrækkelig, tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville paalægge Præsterne i det Dem betroede Stift, forinden de tage en Kurators Samtykke til en mindreaarig Persons Ægteskab for godt, at paase, at der foreligger betryggende Oplysning om, hvorvidt den Mindreaariges Fader er i Live, idet Vielsen i saa Fald ikke maa foretages, forinden hans Samtykke er tilvejebragt, eller hans Nægtelse af at meddele saadant Samtykke er af Øvrigheden funden ugyldig.

3 Febr.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

Ved hertil at tilbagesende det fra Firmaet N. N. fremkomne Andragende, hvori bemeldte Firma har anholdt om, at Firmaets den 7de Maj 1887 af Kjøbenhavns Magistrat autoriserede Hovedbog, efter at den deri gennemdragne, med Staden Kjøbenhavns Segl forsynede Snor er bristet, maa blive omautoriseret med Gyldighed fra den oprindelige Autorisations Dato, har velbemeldte Magistrat bemærket, at samme, naar der indleveres autoriserede Handelsbøger, i hvilke den gennemdragne Snor eller det derpaa anbragte Segl er beskadiget, stadig følger som Regel, saa længe Snoren eller Seglet endnu ikke er fuldstændig brudt, at forsyne Bøgerne med ny Snor og Forsegling uden Erlægelse af Kjendelse og uden Stempel, idet den med Autorisationen forbundne Garanti under den angivne Forudsætning maa anses bevaret, medens Autorisationen derimod antages at have mistet sin Betydning, naar Snoren eller Seglet har været fuldstændig brudt, inden Bogen afleveres til Magistraten, og at en Autorisation, som derefter foretages, er en ny Akt, som der ikke kan tillægges tilbagevirkende Kraft. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet tiltræder den af Magistraten saaledes hævdede Anskuelse.

Cirkulære fra Sundhedskommissionen for Kjøbenhavn. 6 Febr.

Da Sundhedskommissionen maa anse det for uheldigt i sanitær Henseende, at der fra de Lokaler, hvor der indkøbes og sorteres Klude, forhandles brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder og lignende, vil der for Fremtiden med Hensyn til alle Forretninger, der drives i Henhold til Næringslovens § 51, blive gaaet frem efter følgende Regler: De Næringsdrivende, der foruden Handel med Klude, Ben o. s. v. tillige drive Marskandiser- eller Detailhandel efter dertil erhvervet Borgerskab, tillades det indtil videre i deres nuværende Lokaler at fortsætte deres Forretning i samme Omfang som nu, medmindre det skjønnes, at Forretningen drives paa en Maade, som kan medføre Fare for Andres Sundhed, navnlig ogsaa med Hensyn til Udbredelsen af Smitte. Flyttes Forretningen til en anden Lejlighed, maa der, selv om der i denne tidligere har været drevet Handel med Klude og Ben m. v. i Forening med Marskandiser- eller Detailhandel, ikke drives Handel med Klude og Ben m. v. sammen med Marskandiser- eller Detailhandel i denne Lejlighed, medmindre den sidstnævnte Art af Handel kan foregaa fra et særligt Lokale, hvilket Lokale aldrig maa benyttes til Sortering, Opbevaring eller Forhandling af Klude m. m. Nye Forretninger af denne Art vil det ikke blive tilladt at etablere i andre Lejligheder end saadanne, hvor Handelen med brugte Klædningsstykker, Sengklæder og lignende kan foregaa fra et særligt Lokale, hvilket Lokale aldrig maa benyttes til Sortering, Opbevaring eller Forhandling af Klude.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Biskoppen 22 Febr. over Lolland-Falsters Stift.

I behagelig Skrivelse af 4de December f. A. har Deres Højærværdighed udbedt Dem Ministeriets Afgjørelse af tvende til Dem indkomne Andragender, nemlig: 1) et fra Sognepræst for N. N. Menighed N. N. modtaget Andragende med Bilag, hvori denne i Anledning af, at Rødby Byraads

1892.

22 Febr.

Fattigudvalg har vægret sig ved at udstede en det affordret Attest om, hvorvidt en i Rødby den 10de Juli 1870 født Person, der agter at indgaa Ægteskab sammesteds, er forsørgelsesberettiget i Kommunen, forespørger, om han ikke i saadant Tilfælde er berettiget til at affordre en Kommune en slig Attest, samt 2) et fra Sognepræst for N. N. Menigheder N. N. modtaget Andragende, hvori denne forespørger, hvorledes han har at forholde sig i Anledning af, at det ikke har været ham muligt at udfinde Forsørgelseskommunen for en Person, der ligeledes agter at indgaa Ægteskab. I Anledning heraf har Ministeriet brevvet med Indenrigsministeriet, der med Henvisning til § 42 i Lov af 9de April f. A. om det offentlige Fattigvæsen har meddelt, at det ikke paahviler Præsten at søge oplyst, i hvilken Kommune den, der vil indgaa Ægteskab, er forsørgelsesberettiget, men at Præsten, for at fri sig for Ansvar, maa fordre, at den paagjældende: enten fremskaffer en Attest, i hvilken en Kommune erkjender ham forsørgelsesberettiget og derfor enten samtykker i Ægteskabet eller bevidner, at han ikke i de sidste 5 Aar har modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse fra samme, eller godtgjør, i hvilke Kommuner han i de sidste 5 Aar har haft Ophold, og at han ikke i nogen af disse i dette Tidsrum har modtaget Fattigunderstøttelse, som ikke er tilbagebetalt. Hvilket tjenstligst meddeles Deres Højærværdighed til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgørelse, idet bemærkes, at Indenrigsministeriet ved Sagens Tilbagesendelse har tilføjet, at det maa holde for, at en Kommune i Reglen ikke kan vægre sig ved paa Vedkommendes Forlangende i Attester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse at udtale sig om hans Forsørgelsesret i Kommunen.

24 Febr.

Bestemmelser, givne af Sundhedskommissionen for Kjøbenhavn om de Fordringer, som for Fremtiden ville blive stillede med Hensyn til Indretningen af Kjøudsalg m. m. her i Staden.

Ved Kjøbenhavns Sundhedsvedtægt af 15de Juni 1886

§ 37 er det bestemt, at, for at der kan forventes Tilladelse til i private Huse at indrette Udsalg af fersk Kjød, maa disse mindst fyldestgøre følgende Fordringer, nemlig at de have 4 Alens Højde fra Gulv til Loft, at de ere forsynede med et for Fugtighed uigjennemtrængeligt Gulv med behørigt Vandafløb, at Loftet er gibset og Væggene beklædte med glacerede Fliser eller pudsede med Cement, samt at Lokalet er godt ventileret og forsynet med Vand til Udskylning og ved faste Skillerum uden Dør, Vinduer eller anden Aabning adskilte fra ethvert andet Lokale, der benyttes til Udsalg af andre Gjenstande. Sundhedskommissionen har givet følgende nærmere Forskrifter: **1.** Ejeren af den Ejendom, hvori Kjødudsalget agtes indrettet, skal til Sundhedskommissionen indgive et skriftligt Andragende, indeholdende alle nødvendige Oplysninger, navnlig ogsaa om, hvorledes Ventilationen agtes indrettet. Med Andragendet skal følge en Plan og en Tværnittegning i 2 Exemplarer. **2.** Gulvet anses ikke for uigjennemtrængeligt for Fugtighed, medmindre det lægges paa aldeles fast Underlag (enten fast Grund eller Hvælvinger), og skal lægges enten af Cement eller Fliser i Cement eller indrettes paa anden af Sundhedskommissionen godkjendt Maade. Det skal have Fald imod Nædløbsristen. I Gulvet maa ikke findes Lemme til underliggende Rum. Afløbet skal ordnes til Gadens Kloak efter Kjøbenhavns Magistrats nærmere Bestemmelse og under sammes Tilsyn, overensstemmende med en af samme forud godkjendt Plan, hvorom Attest maa fremskaffes og tilstilles Sundhedskommissionen. I Gader, hvor ingen Kloak findes, saavel som i Lokaler, hvis Gulv ligger under Fortovslinjen, vil som Regel ikke blive tilladt Indretningen af Kjødudsalg. **3.** Væggene skulle i deres hele Højde være pudsede i Cement eller beklædte med glacerede Fliser satte i Cement. I Kjødudsalget maa ikke findes Fod- eller Vinduespaneler af Træ eller Væglister af dette Materiale. **4.** Paa det gibsedede Loft tillades det ikke at anbringe Glasplader, naar der derved frembringes det ringeste Mellemrum mellem Glaspladerne og Loftet. Derimod anbefales det, at det gibsedede

1892.

24 Febr.

Loft, naar det er behørig udtørret, spartles, oliemales og derefter stryges med Emailfarve. 5. Vandhane skal anbringes over Nedløbsristen. 6. Lokaler, som benyttes i Forbindelse med Kjødudsalget til Varernes Tilberedning eller Opbevaring (Hakkerum o. l.), skulle med Hensyn til Afløb, Gulv, Vægge og Loft indrettes efter de samme Bestemmelser, som gjælde for selve Kjødudsalget. 7. Kjødudsalget skal ved faste, murede Skillerum uden Dør, Vinduer eller anden Aabning være adskilt ikke alene fra ethvert Rum, der benyttes til Udsalg af andre Gjenstande, men ogsaa fra ethvert Rum, der benyttes til Beboelse eller Sovested. 8. Naar et Kjødudsalg er færdigt til at tages i Brug, skal Ejeren til Sundhedskommissionen gjøre Anmeldelse derom, ledsaget af Magistratens fornævnte Attest for, at Vand afløbet til Kloaken er ordnet paa behørig Maade, og Sundhedskommissionen vil derefter lade Lokalerne besigtige. Naar disse da findes i fuldstændig betryggende Stand i Overensstemmelse med de i hvert enkelt Tilfælde givne Forskrifter, vil skriftlig Tilladelse blive meddelt, men forinden denne Tilladelse foreligger, maa Lokalet ikke tages i Brug. Anvendes et til Kjødudsalg tilladt Lokale til andet Brug, kan det ikke gjenoptages som Kjødudsalg, uden at ny Tilladelse fra Sundhedskommissionen erhverves. Ifølge fornævnte Paragraf i Sundhedsvedtægten maa der paa Udsalgssteder for fersk Kjød ikke finde Udsalg Sted af andre Varer end dette og de deraf tilberedte Levnedsmidler. Lokaler, hvori Kjødpølser og lignende Næringsmidler tilvirkes, opbevares eller forhandles, maa kun indrettes med Sundhedskommissionens Tilladelse og efter de Forskrifter, denne finder det nødvendigt derom at give.

26 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved det allernaadigst er bifaldet, at den Direktøren for det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse ved allerhøjeste Resolution af 2den Oktober 1882 hidtil tillagte stedlige Bestyrelse af bemeldte Stiftelser fra 1ste April d. A. og indtil videre overtages af Ministeriet for Kirke- og Un-

dervisningsvæsenet, dog saaledes, at dette bemyndiges til efter eget Skjøn at henvise til den ved Stiftelserne ansatte Inspektør til selvstændig Behandling enkelte Grupper af Sager, der ikke henhøre under Lægeraadets Omraade. 26 Febr.

Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet om, at det 11 Marts. paa sammes derom nedlagte Forestilling har behaget Hans Majestæt Kongen under 11te d. M. at bifalde, at Middelgrundsfortet henlægges under Staden Københavns Jurisdiktion.

Lov om Salg af fersk Fisk m. v. ved offentlig Auktion. 11 Marts.

Vi Christian den Niende etc., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Indenrigsministeren er bemyndiget til at meddele dertil egnede Personer Bevilling, der udfærdiges i Kongens Navn, til i den Kommune, hvor Paagjældende er bosat, uden Auktionsdirektørens Mellekomst og uden Erlæggelse af Afgifter, at afholde frivillig offentlig Auktion over fersk Fisk, Krebs, Hummer, Rejer og Muslinger. Forinden Bevillingen meddeles, gives der Kommunalbestyrelsen Lejlighed til at erklære sig over Andragendet. Hvor-efter alle Vedkommende sig have at rette.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Aarhus Amt. 11 Marts.

I Anledning af de med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 19de f. M. hertil tilbagesendte Andragender, hvori N. N. anholder om Tilladelse til, uanset Bestemmelserne i Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage m. m. af 1ste April f. A., at maatte sælge Aviser paa Aarhus Jernbanestation efter Kl. 9 Formiddag paa Søn- og Helligdage, skal man tjenstligt melde, at da Justitsministeriet ikke skjønner rettere, end at de til en Jernbanestation henhørende Lokaler og Perroner ikke kunne henregnes til de i bemeldte Lovs § 1 nævnte offentlige Pladser, er der efter Justitsministeriets Formening intet til Hinder for, at Handel

1892.

- 11 Marts. paa de nævnte Steder ogsaa kan foregaa paa de ommeldte Dage efter det nævnte Klokkeslet.
- 14 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1892 at udrede Arealskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug (se B. F. LII. 1118—19).
- 14 Marts. **Raadstue-Plakat**, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Indenrigsministeren har under 25de f. M. approberet følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse for Benyttelsen af Kommunens Hospitaler og Fattigvæsenets Stiftelser vedtagne Taxter, som fra 1ste Januar d. A. at regne blive at lægge til Grund for Fattigvæsenets Krav paa Refusion for Underhold og Kur fra fremmede Kommuner, Statskassen og Private, nemlig: I. For Kommunehospitalet, Blegdamshospitalet og Øresundshospitalet 2 Kr. 50 Øre pr. Dag, for St. Hans Hospital og St. Johannes Stiftelsens Sygeafdeling 1 Kr. 60 Øre og for Sygeafdelingerne paa Lemmestiftelsen og Arbejdsanstalten 1 Kr. 20 Øre pr. Dag. II. For St. Johannes Stiftelsens Arbejderafdeling og Optagelsesanstalt, Plejeafdelingen paa Almindelig Hospital og Alderdomshjemmene 80 Øre pr. Dag, for Lemmestiftelsen 65 Øre, for Arbejderanstaltens Arbejderafdeling og Tvangshus 60 Øre, for spæde Børn, der som diende følge med Moderen, 40 Øre pr. Dag. De under II. nævnte Taxter indbefatte ikke Ugepenge til de i Lemmestiftelsen, Plejeafdelingen og Alderdomshjemmene indlagte og ej heller Medicin og Extraforplejning til de i Arbejdsanstalten og St. Johannes Stiftelsen og i dennes Optagelsesanstalt samt i Alderdomshjemmene indlagte, saaledes at de dermed for hver enkelt forbundne Udgifter blive at opføre særskilt paa Regningen. (Jfr. B. F. LII. 910—40. 1125—26. LVI. 1104—31 og Beretn. om Komm. Anl. for Aaret 1892, S. 37—38.)
- 14 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at der foretages forskjellige Udvidelser og Ændringer

ved Fattigvæsenets nyopførte Anstalt i Nørre Allee, at Anstalten efter Foretagelsen af disse, og efter at Grænserne ved Kommunalbestyrelsens Beslutning ere nærmere bestemte, benyttes til Lemmestiftelse for samtlige under det københavnske Fattigvæsens fuldstændige Forplejning og Forsørgelse værende, helt eller saa godt som arbejdsudygtige Trængende; at Ladegaardens Markjorder hinsides Jernbanelinien strax og den af Almindelig Hospital benyttede Ejendom, saa snart Overflytningen til den nye Lemmestiftelse er sket, af Fattigvæsenet stilles til Kommunens Disposition til Salg eller eventuelt anden Anvendelse, og at til sidstnævnte Tidspunkt Forholdet til Fattiggaarden paa Islemark og Lejemaalet om Søkvæsthuset hæves. (Se B. F. LII. 213—57. 284. 1070—1112.)

Instrux for de i Henhold til Lov af 4de Marts 1857 autoriserede Gasmestre. 16 Marts.
Udfærdiget af Københavns Magistrat.

§ 1. De i Henhold til Lov af 4de Marts 1857 autoriserede Gasmestre ere pligtige til nøje at overholde de i „Regulativ for Gasforsyning fra Københavns Gasværker“ til enhver Tid indeholdte Forskrifter. De skulle omhyggelig vaage over, at ethvert Gasindlæg udføres i Overensstemmelse med de herom fastsatte Regler, og at uden særlig Overenskomst intet Gas forbruges, som ikke har passeret Maaler. Enhver ved et Anlæg forefunden Uregelmæssighed ere de pligtige til strax at gjøre Anmeldelse om paa Gasværkerne, saasnt den bliver dem bekjendt. § 2. Ved den Del af Gasledningen, som gaar fra Hovedledningen i Gaden til Gasmaaleren, denne sidste indbefattet, maa Gasmesteren ikke uden særlig Bemyndigelse foretage nogen Forandring, medmindre der indtræder saadanne Forhold, Brud eller lignende, at en uopholdelig Afhjælpning er i det Offentliges eller Gasværkernes Interesse, og Tiden ikke tillader at oppebie Gasværkernes Foranstaltninger; men Gasmesteren skal da snarest muligt sende Meddelelse herom til Gasværkerne. § 3. Gasmesteren er pligtig til enten selv eller ved en der-

1892.

11
14
1
16 Marts.

til skikket, paalidelig og dygtig Arbejder uopholdelig at give Møde, naar han tilkaldes af en Gasforbruger for at afhjælpe Ulemper ved Belysningen eller Gasutætheder, og han har da strax herom at give skriftlig Meddelelse til Gasværkerne, naar Fejlen findes mellem Hovedledningen og Gasmaaleren eller i denne, eller naar der i det Hele taget findes Ulemper, som det ikke paahviler ham at afhjælpe, eller som ere af større Betydning. § 4. Ethvert nyt Gasledningsarbejde og enhver Udvidelse af en ældre Ledning skal anmeldes til Gasværkernes Meterkontor, forinden Arbejdet paabegyndes. Ligeledes skal ske Anmeldelse sammesteds, naar Ledningen er færdig og fuldstændig afproppet med Jernpropper. Anmeldelsen sker ved at udfylde og indsende Blanketter, som uden Vederlag erholdes paa Gasværkerne; paa Anmeldelse om Ledningens Fuldførelse anføres tillige Navnet paa den eller de Arbejdere, der have udført Arbejdet. Ledningerne lægges i Overensstemmelse med de herom af Direktøren for Belysningsvæsenet i Henhold til Regulativet givne Bestemmelser. Ældre Ledninger, som have været ude af Forbindelse med Gasmaaler og paany skulle benyttes, maa ikke tages i Brug, forinden de ere underkastede et Eftersyn og afproppede samt anmeldte paa Gasværkerne. Skal der, efter at en Ledning er prøvet af Gasværkerne, og Attest herfor er udstedt, ikke strax anbringes Lamper eller Apparater, maa Propperne ikke udtages, men enhver Ledning, der henstaar ubenyttet, skal være afproppet med Jernpropper. § 5. Gasmesteren skal have Bopæl paa Stadens Grund. Naar han skifter Bopæl, eller naar han ikke længer ønsker at benytte sin Bemyndigelse, skal han skriftlig anmelde dette til Gasværkerne. Det er ikke tilladt nogen Gasmester at lade en uautoriseret Person arbejde for egen Regning paa Gasmesterens Navn. Direktøren for Belysningsvæsenet kan forbyde Gasmesteren til Gasindlæg at anvende Arbejdere, som efter hans Skjøn ere uduelige. § 6. Gasmesteren er pligtig til at rette sig efter de Tilhold, som gives ham af Direktøren for Belysningsvæsenet. Efter skriftlig Tilsigelse fra Gasværkerne skal Gasmesteren give Møde paa opgivet

Sted i Gasværkernes Forsyningskreds. Gasmesteren maa ikke foretage noget, der kan være til Skade eller Tab for Gasværkerne; han skal meddele disse alle ønskede Oplysninger om Ledningernes Beliggenhed, Brændernes Antal m. m., gjøre Anmeldelse, naar han antager, at svingagtig Brug af Gas finder Sted, naar behørig Forsigtighed ved Benyttelsen af Gas tilsidesættes, eller de gjældende Bestemmelser for Gasindlæg ikke opfyldes, kort sagt, han skal give Gasværkerne enhver Oplysning, der vedrører disses Interesse. § 7. Gasmesteren er ansvarlig for al Skade, der maatte tilføjes Gasværkerne eller Forbrugerne paa Grund af Fejl, begaaede af ham ved Udførelsen af Gasledningsarbejde, eller paa Grund af de af ham benyttede Arbejders Skjødesløshed eller Uduelighed. Viser det sig ved et af Gasmesteren udført Arbejde, at der efter Gasværkernes Skjøn er anvendt daarligt Materiale, eller at Arbejdet har været mangelfuldt udført, eller der er begaaet andre Fejl, kan Direktøren for Belysningsvæsenet paa Gasmesterens Bekostning enten ved Gasværkernes egne Folk eller ved en anden Gasmester lade saadanne Anlæg bringe i god Stand. § 8. Saafremt en Gasmester efter Magistratens Skjøn gjør sig skyldig i Overtrædelse af de ham paahvilende Pligter, udviser Efterladenhed eller Skjødesløshed eller lægger Mangel paa behørig Indsigt og Dygtighed for Dagen, kan Magistraten ikjende ham en Bøde paa indtil 200 Kr., drage ham til Ansvar i Overensstemmelse med Lov af 4de Marts 1857 eller fratage ham Autorisationen. § 9. Den, der autoriseres som Gasmester, har ved sin Underskrift paa et Exemplar af nærværende Instrux, hvilket forbliver i Magistratens Værge, at forpligte sig til i enhver Henseende at holde sig samme efterrettelig. § 10. Alle Tvilsspørgsmaal, som maatte opstaa vedrørende Forstaaelsen af dette Regulator, kunne henstilles til Magistraten, ved hvis Afgjørelse det skal have sit Forblivende. § 11. Saafremt Magistraten skulde ønske Forandringer foretagne i nærværende Instrux, er Gasmesteren underkastet de nye Bestemmelser og pligtig

1892.

16 Marts. til ved sin Underskrift at anerkjende de ved disse paalagte Forpligtelser.

23 Marts. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Viborg Amt.

Under Henvisning til, at det i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April f. A. § 23 blandt andet er bestemt, at udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske Indfødte, herved vinde Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer, har Amtet i behagelig Skrivelse af 16. f. M. forespurgt, hvorvidt der i denne Bestemmelse indeholdes andet eller mere end en Udtalelse om, at deslige Kvinder, saa længe Ægteskabet bestaar, i Trangs-tilfælde følge Manden og ere forsørgelsesberettigede i Mandens Forsørgelseskommune. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Underretning tjenstligst melde, at forsaavidt den omhandlede Bestemmelse ikke skulde have et videregaaende Indhold end det af Amtet antydede, vilde den være overflødig, idet der alt i Fattiglovens § 22 er udtalt den iøvrigt selvfølgelige Regel, at af en Familie Bipersonerne dele Hovedpersonens Forsørgelseshjem, i hvilken Henseende det bliver uden Betydning, hvorvidt Bipersonerne have dansk Indfødsret eller ikke. Ifølge Bestemmelsen i § 23 vil den udenlandske Kvinde, der har indgaaet Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret, være stillet lige med indfødte Hustruer i Henseende til Erhvervelse af Forsørgelsesret her i Landet, saa at hun ikke alene under Ægteskabet er forsørgelsesberettiget i samme Kommune som Manden, men efter dets Opløsning beholder det Forsørgelsessted, hun da havde, indtil hun selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds efter de herom i Almindelighed gjældende Regler.

25 Marts. **Lov om Sønæringen m. m.**

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I. Kapitel. Om Betingelserne for Ret til Sønæring. § 1. Det skal med de af denne Lov flydende Indskrænkninger være Enhver tilladt at ernære sig ved Sø-

fart med dansk Skib. § 2. Ret til at føre dansk Skib af over 20, men ikke over 100 Tons i den i § 19 omhandlede indskrænkede Fart er betinget af, at Vedkommende har erhvervet Bevis som Skibsfører eller Sætteskipper (jfr. §§ 9 og 10). Ret til at føre dansk Skib af over 100 Tons i den indskrænkede Fart samt Ret til at føre dansk Skib af hvilken som helst Størrelse udenfor den indskrænkede Fart er betinget af Bevis som Skibsfører. Til at føre Ud-vandrerkskib (Lov af 1. Maj 1868) i Fart paa fremmede Verdensdele udkræves endvidere, at Vedkommende har bestaaet den i Lov om Styrmandsexamen m. m. omhandlede udvidede Styrmandsexamen eller har taget Afgangsexamen ved Søofficersskolen. § 3. Ret til at fare som første eller eneste Styrmand i dansk Skib udenfor den indskrænkede Fart og i denne Fart i Dampskib af over 100 Tons er betinget af Erhvervelse af Bevis som Styrmand (jfr. § 11). Ret til at fare som 2den Styrmand i Sejlskib af over 300 Tons i Fart paa fremmede Verdensdele og i Dampskib af over 300 Tons udenfor den indskrænkede Fart skal ligeledes være betinget af Erhvervelse af Bevis som Styrmand. Den, der har bestaaet den i Lov om Styrmandsexamen m. m. omhandlede Sætteskipperprøve samt har faret mindst 1 Aar som Matros og derhos har fyldt sit 20de Aar, skal dog være berettiget til at fare som første eller eneste Styrmand i Sejlskib af ikke over 100 Tons i Fart paa Nord-søen og Østersøen. § 4. Paa Sejlskib af over 300 Tons i Fart paa fremmede Verdensdele og paa Dampskib af over 300 Tons udenfor den indskrænkede Fart skal der foruden Føreren i det mindste være ansat 2 Styr mænd, der have erhvervet Bevis som saadan. Paa andre Skibe udenfor den indskrænkede Fart og paa Dampskib af over 100 Tons i bemeldte Fart skal der, med den i § 3 sidste Stykke nævnte Undtagelse, foruden Føreren i det mindste være ansat 1 saadan Styrmand. Intet dansk Skib maa udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, medmindre de i nærværende Paragraf, jfr. § 2 og § 3, sidste Stykke, foreskrevne Regler ere iagttagne.

1892.

25 Marts.

§ 5. Ret til at fare som 1ste Maskinmester i dansk Dampskib med en Maskine af over 500 Hestes Kraft er betinget af Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 1ste Klasse (jfr. § 12) samt i Udvandrer-skibe i Fart paa fremmede Verdensdele endvidere af, at Vedkommende har bestaaet den i Lov om Examener for Maskinister omhandlede udvidede Maskinistexamen. Iøvrigt skal Retten til at fare som 1ste Maskinmester i dansk Dampskib være betinget af Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse (jfr. § 13). Dog skal den, der har erhvervet Bevis som Maskinpasser (jfr. § 14), være berettiget til at fare som 1ste eller eneste Mester i Dampskib med en Maskine af ikke over 100 Hestes Kraft samt i Uddybningsmaskiner, Dampkraner og lignende Dampfartøjer.

§ 6. Ret til at fare som 2den Maskinmester i dansk Dampskib med en Maskine af over 100 Hestes Kraft udenfor den indskrænkede Fart eller med en Maskine af over 500 Hestes Kraft i den indskrænkede Fart er betinget af Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse.

§ 7. Ret til at fare som 3die Maskinmester i dansk Dampskib med en Maskine af over 500 Hestes Kraft i Fart paa Middelhavet og paa fremmede Verdensdele er betinget af Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse.

§ 8. Paa et Dampskib med Maskine af ikke over 100 Hestes Kraft skal der til at passe Maskinen i det mindste være ansat een, der har Bevis som Maskinpasser. Paa Dampskib med Maskine af over 100, men ikke over 500 Hestes Kraft skal der i det mindste være ansat: i den indskrænkede Fart en Maskinmester af 2den Klasse, udenfor den indskrænkede Fart to Maskinmestre af 2den Klasse. Paa Dampskib med Maskine af over 500 Hestes Kraft skal der mindst være ansat en Maskinmester af 1ste og en af 2den Klasse, i Fart paa Middelhavet eller fremmede Verdensdele yderligere mindst en Maskinmester af 2den Klasse. Intet dansk Dampskib maa udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, medmindre de i nærværende Paragraf foreskrevne Regler ere iagttagne.

§ 9. Til Erhvervelse af Bevis som

Skibsfører udkræves: a) at Vedkommende har bestaaet den i Lov om Styrmandsexamen m. m. omhandlede almindelige Styrmandsexamen, eller at han har modtaget Søofficersskolens Bevis for at have bestaaet denne Examen, eller at han har taget Afgangsexamen ved Søofficersskolen; b) at han derefter har faret mindst 2 Aar til Søs, hvoraf mindst 1 Aar som første eller eneste Styrmand i søgaaende Skibe udenfor den indskrænkede Fart eller paa Dampskibe af over 100 Tons i den indskrænkede Fart eller som Fører i Sætteskipperfart eller, forsaavidt Vedkommende har taget Afgangsexamen ved Søofficersskolen, enten som Vagtchef i Krigsskib eller som Chef eller Fører af Krigsskib; c) at han er i Besiddelse af Indfødsret, eller i modsat Fald, at han fyldestgør Fordringerne i Næringslov af 29de December 1857 § 2 Nr. 4 og i Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 1; d) at han er fuldmyndig; e) at han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling; f) at han efter sit fyldte 14de Aar har bestaaet en nærmere anordnet Synsprøve. § 10. Til Erhvervelse af Bevis som Sætteskipper udkræves: a) at Vedkommende har bestaaet Sætteskipperprøven; b) at han efter sit fyldte 14de Aar har faret til Søs i mindst 2 Aar, deraf mindst 1 Aar som Matros; c) at han er i Besiddelse af dansk Indfødsret, eller i modsat Fald, at han fyldestgør Fordringerne i Næringslov af 29de December 1857 § 2 Nr. 4 og i Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 1; d) at han er fuldmyndig; e) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og f) at han efter sit fyldte 14de Aar har bestaaet en nærmere anordnet Synsprøve. § 11. Til Erhvervelse af Bevis som Styrmand udkræves: a) at Vedkommende har bestaaet den almindelige Styrmandsexamen og efter sit fyldte 14de Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i mindst 5 Aar, hvoraf mindst 2 Aar i søgaaende Sejlskib og deraf mindst 1 Aar som Matros, eller at han er dansk Søofficer og som saadan har faret til Søs mindst 1 Aar, eller at han, foruden

1892.

25 Marts.

at have modtaget Søofficersskolens Bevis for at have bestaaet den almindelige Styrmandsexamen, har faret mindst 1 Aar som Matros, b) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og c) at han efter sit fyldte 14de Aar har bestaaet en nærmere anordnet Synsprøve. § 12. Til Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 1ste Klasse udkræves: a) at Vedkommende efter at have bestaaet den i Lov om Examener for Maskinister omhandlede almindelige Maskinistexamen har faret mindst 1 Aar som 1ste, 2den eller 3die Maskinmester under saadanne Forhold, hvor der udkræves Bevis som Maskinmester af 2den Klasse (jfr. §§ 5—7) eller i en dertil svarende Fart med fremmede Skibe, b) at han er fuldmyndig, og c) at han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. § 13. Til Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse udkræves: a) at Vedkommende har bestaaet den almindelige Maskinistexamen; b) at han har faret mindst 1 Aar som Maskinpasser (jfr. § 5) eller i mindst 2 Aar har gjort Tjeneste i Dampskibe i Fart som Medhjælper ved Maskiner af over 100 Hestes Kraft, samt c) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling. § 14. Til Erhvervelse af Bevis som Maskinpasser udkræves: a) at Vedkommende har bestaaet den i Lov om Examener for Maskinister omhandlede Maskinpasserprøve; b) at han har gjort Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen paa et Dampskib i Fart i mindst 2 Aar, hvoraf mindst 1 Aar ved Maskiner af over 100 Hestes Kraft, samt c) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling. § 15. Til den, der er eller har været Maskinmester i Flaaden, eller har faret mindst 1 Aar som Undermaskinmester i Flaaden, kan der udstedes Bevis som Maskinmester af 1ste Klasse. Til den, der er eller har været Undermaskinmester eller Maskinassistent af 1ste Klasse i Flaaden, kan der udstedes Bevis som Maskinmester af 2den Klasse. Til den, der har

faret mindst 1 Aar som Maskinassistent i Flaaden, kan der udstedes Bevis som Maskinpasser. Dog maa den paagjældende tillige opfylde de henholdsvis i § 12 Ltr. b og c, § 13 Ltr. c og § 14 Litr. c ommeldte Betingelser. § 16. Den, der er i Besiddelse af de lovbefalede Egenskaber og har opfyldt de foreskrevne Betingelser, kan fordre, at de i §§ 9—15 ommeldte Beviser ikke nægtes ham. Beviserne, der affattes efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, udstedes i Kjøbstæderne af Magistraten og paa Landet af Politimesteren. Bevis som Skibsfører og som Sætteskipper tages paa det Sted, hvor den paagjældende er bosiddende, eller, saafremt han intetsteds har Bopæl, paa det Sted, hvor den Paagjældende eller, naar han er uden for Riget, hans Fuldmægtig opholder sig til den Tid, da han fremsætter Begjæring derom. Beviserne udfærdiges paa ustemplet Papir mod Betaling af en Kjendelse til Kommunen af 30 Kr. for Bevis som Skibsfører og af 10 Kr. for Bevis som Sætteskipper. Bevis som Styrmand, Maskinmester og Maskinpasser udfærdiges paa ustemplet Papir uden Betaling og kan tages paa det Sted, hvor den Paagjældende eller, naar han er udenfor Riget, hans Fuldmægtig opholder sig til den Tid, da han fremsætter Begjæring derom. Den, der finder at kunne anke over en af vedkommende Magistrat eller Politimester angaaende Bevisernes Meddelelse tagen Beslutning, har at rette sin Anke til Indenrigsministeren, som da afgjør Sagen, dog uden at Vedkommendes Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene derved indskrænkes. Søgmaal, der i denne Anledning maatte anlægges af Private mod vedkommende Magistrat eller Politimester, skulle henregnes til Søsager. § 17. Bevis som Skibsfører eller som Maskinmester af 1ste Klasse forbrydes, naar den, der har Beviset, ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Bevis som Sætteskipper, Styrmand, Maskinmester af 2den Klasse eller Maskinpasser forbrydes, naar den, der har Beviset, ved Dom findes skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling. § 18.

1892.

25 Marts.

Indenrigsministeren bemyndiges til under særlige Omstændigheder at gjøre Undtagelser fra Bestemmelserne i § 2, 2det Stykke, § 9 Ltr. b, c og d, § 10 Ltr. b, c, d og e, § 12 Ltr. b, § 13 Ltr. b og § 14 Ltr. b og c samt § 11 Litr. a og § 12 Litr. a, forsaavidt angaar Bestemmelserne om Fart. Endvidere kan Indenrigsministeren under særlige Omstændigheder, for en enkelt Rejse eller for et bestemt Tidsrum, dog ikke udover 6 Maaneder, gjøre Undtagelse fra de i §§ 9—14 for Dæksbefalingsmænd og Maskinister opstillede Examensbetingelser, naar Vedkommende paa anden Maade, navnlig ved en af ham i Udlandet aflagt Prøve, kan godtgjøre at have erhvervet de fornødne Kundskaber.

§ 19. Ved „indskrænket Fart“ efter denne Lov forstaas dels Farten øst for en Linje, dragen fra Lindesnæs til Texel, dog for Østersøens Vedkommende ikke nordligere end den 58de Breddegrad, dels den Sejlads, der for Færøernes Vedkommende foregaar i Sigte af Øerne. Under „Fart paa fremmede Verdensdele“ er Farten paa disses Kyster ved Middelhavet og det sorte Hav ikke indbefattet. Ved „Tons“ forstaas Register-Tons Brutto og ved „Hestekraft“ den indicerede Hestekraft, som Maskinen med Skibet lastet til sin fulde Bæreevne kan udvikle og vedligeholde under en Prøve af mindst 4 Timers Varighed. Til Hovedkontoret for Skibes Maaling og Registrering indsendes fra Rhedere af Dampskibe en Meddelelse om Maskinens Hestekraft. For allerede indregistrerede Dampskibe skal dette ske inden 6 Maaneder og for alle Nybygninger ved en foreløbig Opgivelse, der afgives ved første Rejses Paabegyndelse og inden 1 Aar derefter skal efterfølges af en endelig Opgivelse. Lignende Meddelelser indsendes, hver Gang Skibets Maskiner eller Kedler ere blevne underkastede saadanne Forandringer, at Hestekraften bliver væsentlig berørt deraf. I de Tilfælde, hvor Maskinens Hestekraft nærmer sig den i §§ 5—8 ommeldte Grænse af henholdsvis 100 og 500 Hestes Kraft, kan Hovedkontoret affordre Rhederen de Oplysninger, hvorpaa denne støtter sin Meddelelse. Skjønt disse ikke at være tilfredsstillende, eller finder Hovedkon-

kontoret iøvrigt Anledning til at drage Rigtigheden af de fremkomne Meddelelser i Tvivl, forelægges Sagen for Indenrigsministeriet, der da træffer Bestemmelse om Maskinens Ansættelse til Hestekraft, efter om fornødent at have ladet Forholdet nærmere undersøge ved sagkyndig Bistand. De hermed forbundne Omkostninger afholdes af Skibets Rheder, saafremt det viser sig, at den udfundne Hestekraft er over 20 pCt. større end den angivne; i modsat Fald udredes de af Statskassen. Hovedkontoret giver Rhederen Bevis for Maskinens Ansættelse til Hestekraft efter §§ 5—8.

II. Kapitel. Om Fiskeri og Lystsejlad. § 20. De i I. Kapitel indeholdte Bestemmelser angaaende Dæksbefalingsmændenes Antal og Uddannelse finde ikke Anvendelse paa dansk Skib paa Fiskeri. Dog skal der for Retten til i nævnte Øjemed at føre dansk Skib udenfor Nordsøen eller udenfor den færøiske indskrænkede Fart eller til at føre dansk Dampskib af over 100 Tons udkræves Bevis enten som Skibsfører eller som Fiskeskipper. Til Erhvervelse af Bevis som Fiskeskipper udkræves: a) at Vedkommende har bestaaet den i Lov om Styrmandsexamen m. m. omhandlede Fiskeskipperprøve; b) at han efter sit fyldte 14de Aar har faret til Søs mindst 1 Aar som Matros eller 2 Aar som Fisker; c) at han er i Besiddelse af dansk Indfødsret eller i modsat Fald, at han fyldestgjør Fordringerne i Næringslov af 29de December 1857 § 2 Nr. 4 og i Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 1; d) at han er fuldmyndig; e) at han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling; f) at han efter sit fyldte 14de Aar har bestaaet en nærmere anordnet Synsprøve. Indenrigsministeren bemyndiges til under særlige Omstændigheder at gjøre Undtagelser fra de under Litr. a—d nævnte Betingelser. Angaaende Meddelelsen af Bevis som Fiskeskipper gjælde i det hele de Bestemmelser, som i § 16 ere fastsatte om Meddelelsen af Bevis som Sætteskipper samt om Paaankning og Søgsmaal. Angaaende Bevisets Forbrydelse gjælder Bestemmelsen i § 17 om Forbrydelse af Bevis som Skibsfører. § 21. Paa dansk Lyst-

1892.

25 Marts.

fartøj af over 20 Tons skal der være om Bord i det mindste 1 Mand, der har bestaaet den almindelige Styrmandsexamen eller Fiskeskipper- eller Sætteskipperprøven. Dog skal der ved Rejser paa Nordsøen eller videre, forsaavidt der medfølger andre end Udøverne af Lystsejladsen, eller der benyttes lønnet Medhjælp, samt paa Dampfartøjer af over 100 Tons være om Bord i det mindste 1 Mand, der opfylder de i § 11 Litr. a. ommeldte Betingelser. § 22. Dansk Dampskib paa Fiskeri eller i Lystsejlads skal med Hensyn til Betjeningen af Maskinen i det hele være undergivet de samme Regler som andre danske Dampskibe, dog at Indenrigsministeren skal være bemyndiget til under særlige Omstændigheder at gjøre Undtagelser herfra.

III. Kapitel. Om Straf for Overtrædelse af Loven og om Retsforfølgning samt om Foreninger mellem Søfarende m. m. § 23. Overtrædelse af nærværende Lov straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr., der i Gjentakelsestilfælde kunne stige til 400 Kr. Bøderne tilfalde Bombebøssen i Kjøbenhavn eller anden i Søfartens eller de Søfarendes Interesse indstiftet Indretning efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse og blive i Mangel af Betaling at afsone efter de almindelige Regler om Bøders Afsoning udenfor kriminelle Sager. Overtrædelserne paatales af det Offentlige, og Sagerne blive at behandle efter de for offentlige Politisager gjældende Regler, for Kjøbenhavns Vedkommende ved Sø- og Handelsretten sammesteds. § 24. De Skipperlav, der ere anerkjendte af Indenrigsministeren i Medfør af § 13 i Lov om Sønæringen af 19de Februar 1861, ved hvilken iøvrigt Lavstvangen er hævet, vedblive at bestaa, forsaavidt de have mindst 5 Medlemmer, indtil det af Flertallet af Medlemmerne bliver besluttet, at Lavet skal ophæves, eller Medlemmernes Antal synker under 5. Det staar ethvert Medlem af et Lav frit for at udmelde sig, naar han vil. Naar et Lav skal ophæves, forholdes der paa samme Maade, som i Næringsloven af 29de December 1857 § 67 er bestemt. § 25. Det er Indenrigsministeren overladt i Kongens Navn at meddele Stadfæstelse

paa ny Vedtægter saavel for de nu bestaaende Lav som for frivillige Foreninger af Skibsførere eller andre Søfarende i Kjøbstæderne eller paa Landet. § 26. Ved denne Lov, som træder i Kraft den 1ste Maj 1893, ophæves Lovene om Søneringen af 19de Februar 1861, 11te Februar 1863 og 20de November 1876. Midlertidige Bestemmelser. § 27. Nærværende Lovs Bestemmelser blive med Undtagelse af Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, uden Anvendelse paa dem, der ved Lovens Ikrafttræden ere i Besiddelse af Næringsadkomst henholdsvis som Skipper, Sætteskipper, Styrmand og Maskinmester eller af Bevis for praktisk Duelighed som Maskinist, jfr. Lov 20de November 1876 § 4. Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, bliver uden Anvendelse paa dem, der ved Lovens Ikrafttræden allerede have ført Ud-vandrerkskib i Fart paa fremmede Verdensdele. Den, der er i Besiddelse af Næringsadkomst som Skipper, skal kunne erholde det i Lov 20de November 1876 § 9 ommeldte Tillægsbevis for Ret til at føre dansk Dampskib, naar han godtgjør at have bestaaet enten den efter de tidligere Bestemmelser befalede Prøve i Maskinlære eller den i Lov om Styrmandsexamen m. m. § 2 Nr. 11 omhandlede tilsvarende Prøve. § 28. De, der have bestaaet de efter de tidligere Bestemmelser befalede Styrmands- og Maskinist-examener — dog for den almindelige Styrmandsexamens Vedkommende i Forbindelse med en Prøve i Maskinlære — skulle være berettigede til at erholde Bevis henholdsvis som Skibsfører, Styrmand og Maskinmester, naar de iøvrigt opfylde de i nærværende Lovs §§ 9, 11, 12 og 13 omhandlede Belingelser, fra hvilke det dog er forbeholdt Indenrigsministeren at dispensere. Den, der i Henhold til nærværende Paragraf har erhvervet Bevis som Maskinmester af 1ste Klasse, skal endvidere være berettiget til at fare som 1ste Maskinmester i den i § 5, 1ste Stykke, ommeldte Fart paa fremmede Verdensdele, naar han har bestaaet den udvidede Maskinistexamen efter de tidligere Bestemmelser. § 29. De Sømænd eller Maskinister, der paa fyldestgjørende Maade godtgjøre, at de forinden nærværende Lovs Ikraft-

1892.

25 Marts.

træden have gjort Tjeneste som Styrmand eller Maskinmestre under Forhold, hvor der nu udkræves andre eller strengere Betingelser, kunne af Indenrigsministeren erholde Tilladelse til fremdeles at udøve den af dem hidtil drevne Næringsvej i samme Omfang som tidligere. § 30. Indtil den 1ste Maj 1893 bemyndiges Indenrigsministeren til, forsaavidt angaar danske Skibe paa Fiskeri, at bevilge Undtagelser fra de gjældende Betingelser for Retten til at føre Skib saavel som fra Forskrifterne om Dæksbefalingsmændenes Antal. Denne Bestemmelse træder strax i Kraft. Hvor- efter alle Vedkommende sig have at rette.

26 Marts.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat, hvori — med Hensyn til en af Magistraten i Anledning af en Ministeriet forelagt Sag fremsat Bemærkning om, at Fimalovens § 36 formentlig alene handler om Udskrifter af samtlige registrerede Oplysninger — udtales, at Justitsministeriet i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse maa anse Magistraten forpligtet til, imod Erlæggelse af det sammesteds fastsatte Gebyr, at meddele Udskrift af samtlige et Firma angaaende Oplysninger, derunder Vedtægter og øvrige Bilag.

28 Marts.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den Afdeling ang., at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser, skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Stenosgade fra den tidligere offentlige Del til Midten af den fremtidige Gade, Gartnergade, Dagmarsgade paa Strækningen fra Raadmandsgade til forbi Gormsgade, 2 Gader mellem Østerfarimagsgade og Østersøgade, som kaldes Elbagade og Zinns-gade, Malmøgade, Upsalagade mellem Stockholmsgade og Lundsgade, Stockholmsgade fra den tidligere brolagte Del til Østerbrogade, en i Fortsættelse af Løngangsstræde fra Vestervoldgade anlagt Gade, 3 i Fortsættelse af Storm-

gade, Ny Vestergade og Ny Kongensgade fra Vestervoldgade anlagte Gader. 2den Klasse: Gaden, der er anlagt i Fortsættelse af Kalkbrænderivejs første Del, Gaden, der er anlagt i Jagtvejs Forlængelse, samt det Torv, den danner ved Sammenstødet med Sibbernsvej, Gaden, som er anlagt fra sidstnævnte Torv til Øresundsgade. (Jfr. B. F. LII. 1144—46.)

28 Marts.

Bekjendtgjørelse ang. Meddelelse af Tilladelser til Flytning af Lig paa Københavns Kirkegaarde. Kirke- og Undervisningsmin. 29 Marts.

I Anledning af de til Ministeriet hyppigt indkommende Andragender om Tilladelse til Flytning af Lig paa Københavns Kirkegaarde meddeles det herved til Efterretning for alle Vedkommende, at Andragender herom fremtidigt ville være at indsende til Bestyrelsen for Københavns Begravelsesvæsen (Adresse: Nytorv Nr. 19, København K.), som af Ministeriet er bemyndiget til, hvor Omstændighederne ellers maatte tale derfor, og under Iagttagelse af de sædvanlige Forsigtighedsregler at meddele Tilladelse til Ligs Flytning paa københavnske Kirkegaarde og fra en til en anden af disse i alle Tilfælde, hvor det foreligger oplyst, at Vedkommende ikke er død af en smitsom Sygdom, eller, om saa er, hvor der er hængaaet 5 Aar siden Dødsfaldet. Til „smitsom Sygdom“ henregnes alle de Sygdomme, der falde ind under den i Ministerialtidende A. for 1875 Side 176—79 indførte Mortalitetstabel Nr. 1—18 (Farsoter), Nr. 19—21 (Snive, Miltbrand og andre dyriske Gifte), Nr. 30—31 (Tuberkulose), Nr. 65 (Stivkrampe) og Nr. 74 (Lungebetændelse).

Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme. 30 Marts.

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I. § 1. Ledelsen af Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme, der ere Gjenstand

1892.

30 Marts.

for offentlig Behandling efter nærværende Lov, paahviler i Kjøbenhavn, de andre Kjøbstæder og Handelspladserne (Frederiksberg, Frederiksværk, Løgstør, Nørre-Sundby, Silkeborg og Marstal) de ifølge de til enhver Tid gjældende, af Justitsministeriet stadfæstede, Sundhedsvedtægter bestaaende Sundhedskommissioner. Ere vedkommende Politimester og Distriktslæge (Stadslæge) ikke Medlemmer af disse Sundhedskommissioner, tiltræde de dog samme, naar en smitsom Sygdom tages under offentlig Behandling. I de Kjøbstæder og Handelspladser, der ikke have nogen af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt samt paa Landet paahviler Ledelsen af de nævnte Foranstaltninger for hver Jurisdiktion en overordentlig Sundhedskommission, bestaaende af Politimesteren som Formand, Distriktslægen og, henholdsvis i eller udenfor Kjøbstæderne og Handelspladserne, 3 af Byraadet (Kommunalbestyrelsen) eller Amtsraadet for en Tid af 3 Aar valgte Mænd. Hører Jurisdiktionen under forskellige Distriktslægeembeder, tiltræder hver Distriktslæge Sundhedskommissionen for den under ham hørende Del af Jurisdiktionen. Det kan af Sundhedskommissionerne paa Landet vedtages, at Kommissionens Omraade deles i mindre Kredse, der fordeles mellem de af Amtsraadet valgte Medlemmer, saaledes at som Regel kun et af disse deltager i Kommissionens Beslutninger. Sundhedskommissionerne kunne derhos vedtage, at visse Foranstaltninger under nærmere vedtagne Betingelser kunne sættes i Værk af Kommissionens enkelte Medlemmer. Sundhedskommissionerne have at føre Protokol over deres Forhandlinger. De til Protokoller, Skrivematerialier og Porto medgaaende Udgifter afholdes af det Offentlige. Hvor Omstændighederne ikke tilstede, at Sundhedskommissionen sammenkaldes til at tage Beslutning, kan fornøden Foranstaltning foreløbig træffes af Politimesteren, forsaavidt Stads- eller Distriktslægen med ham anser den for nødvendig. Derhos ere de kommunale Bestyrelser i de Kjøbstæder og Handelspladser, der ikke have nogen af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt, samt i Sognekommunerne paa Landet, naar en smitsom Sygdom

tages under offentlig Behandling, pligtige til enten selv eller ved et Udvalg, til hvilket Medlemmer tillige kunne vælges udenfor Kommunalbestyrelsen, at bistaa de overordentlige Sundhedskommissioner og efter deres Anvisning at træffe de fornødne stedlige Foranstaltninger. Overtilsynet med samtlige ordentlige og overordentlige Sundhedskommissioner i en Amtsraadskreds paahviler en Oversundhedskommission, bestaaende af Amtmanden som Formand, Fysikus og 3 for et Tidsrum af 3 Aar valgte Mænd, der for Bornholm og de Amtsraadskredse, i hvilke ingen Kjøbstæder ligge, alle vælges af Amtsraadet, medens ellers 1 vælges af Amtsraadskredsens Kjøbstæder paa den i Loven af 16de Marts 1851 § 4 foreskrevne Maade og 2 af Amtsraadet. Hører en Amtsraadskreds under forskjellige Fysikater, tiltræder hver Fysikus Oversundhedskommissionen for den under ham hørende Del af Kredsen. Forskrifterne i denne Paragrafs 2det Stykke finde tilsvarende Anvendelse for Oversundhedskommissionens Vedkommende. Fysikus skal, naar Tilfælde have vist sig af de i § 2, 1ste Stykke, omhandlede Sygdomme, og kan, naar ellers smitsomme Sygdomme optræde, ved personlig Undersøgelse i det Omfang, som han finder fornødent, paa det af Sygdommen hjem søgte Omraade overbevise sig om, at Foranstaltninger imod Sygdommen træffes i fornødent Omfang. De af Amts- og Byraad til Medlemmer af de overordentlige og Oversundhedskommissionerne valgte Mænd ere forpligtede til at modtage de paa dem faldne Valg, medmindre de have fyldt det 60de Aar eller ere forhindrede ved lovligt af henholdsvis Amts- eller Byraadet før gyldigt anset Forfald. Samtlige Sundhedskommissioner ere pligtige, saa ofte det af Overtilsynet forlanges, at indgive Beretning om Sundhedstilstanden i deres Virksomhedsomraade og de af dem trufne Foranstaltninger samt iøvrigt til at følge de Anvisninger, som Overtilsynet meddeler dem. § 2. Følgende Sygdomme skulle altid være Gjenstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Feber, Dysenteri, exantematisk Tyfus, Børnekopper og Pest samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke Bestemmel-

1892.

30 Marts.

serne om det i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880, 2det Afsnit, omhandlede almindelige Eftersyn ere satte i Kraft ved kongelig Anordning i Henhold til den nævnte Lovs § 13, 2det Stykke. Andre smitsomme Sygdomme, med Undtagelse af veneriske Sygdomme, for hvis offentlige Behandling de nuværende Regler forblive gjældende, og kroniske smitsomme Hudsygdomme, kunne, naar de optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller iøvrigt under Forhold, der kunne give særlig Anledning dertil, erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behandling, naar Beslutning herom tages i Kjøbenhavn af Kommunalbestyrelsen og udenfor Kjøbenhavn af Overtilsynet; dog kan henholdsvis Overpræsidenten i Kjøbenhavn og vedkommende Amtmand, forsaavidt de dertil finde Anledning, sætte den tagne Beslutning ud af Kraft, indtil Sagen har været forelagt Justitsministeriet til Afgjørelse. I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gjøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Kredse, skal Sundhedskommissionen, indtil Sagen kan forelægges fornævnte Myndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gjældende Isolations- og Desinfektionsforskrifter i Kraft. Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Sundhedskommission derom gjøre Indberetning til Overtilsynet. Saavel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Sundhedskommissionen derom udstede offentlig Bekjendtgjørelse, der paa hensigtsmæssigst Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagjældende Omraade. Dog kan Bekjendtgjørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, saavel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme

Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Beskaffenhed med Sikkerhed kan erkjendes. Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets, i Kjøbenhavn Sundhedskommissionens Beslutning ophører, udstedes derom ligeledes offentlig Bekjendtgjørelse. Patienter, der lide af Difteritis, Skarlagensfeber, Tyfus eller gastrisk Feber, kunne, naar saadant sker strax ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkjendes, efter en Læges Begjæring indlægges til vederlagsfri Behandling paa de til Modtagelse af saadanne Patienter bestemte kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt, Distrikt eller den By, hvor Patienterne have Bopæl, og blive Udgifterne ved saadanne Syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade. Naar de kommunale Bestyrelser anse det for ønskeligt, at Patienter, der lide af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, skulle indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministeriets Samtykke udfærdiges Regulativer desangaaende, og blive i dette Tilfælde Udgifterne ved de Syges Behandling at fordele paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade. § 3. Oversundhedskommissionen, i Kjøbenhavn Sundhedskommissionen med Justitsministeriets Billigelse, har, saa snart en af de i § 2, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted indenfor Kommissionens Virksomheds-Omraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse til samme efter Kommissionens Skjøn er tilstede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omsorg for, at der, forsaavidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktslægen, eller det iøvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Læger til under Embedslægens Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Be-

1892.

30 Marts.

handling paa det af Sundhedskommissionen nærmere fastsatte Omraade, hvorom Bekjendtgjørelse udfærdiges og paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Kundskab. Enhver Læge, hvem den offentlige Behandling paahviler, skal saa vidt muligt behandle ethvert Tilfælde af den paa-gjældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begjæres, og derhos i de Tilfælde, hvor Behandlingen sker ved en anden Læge, føre Tilsyn med, at de af denne foreskrevne Foranstaltninger til Tilfældenes Isolation og den behørigte Desinfektion ere fyldestgjørende og udføres tilstrækkeligt, samt i fornødent Fald foranledige det nødvendige iværksat. Paa Landet indtræder den Læge, der er særligt antagen til at udføre den offentlige Behandling, i Sundhedskommissionen for det Omraades Vedkommende, for hvilket han er antagen. Det samme gjælder, naar ingen Distriktslæge har Bolig i en Kjøbstad eller Handelsplads, der ikke har nogen af Justitsministeriet stadfæstet Sundhedsvedtægt. § 4. I de i § 2, første Stykke, nævnte Tilfælde skal Sundhedskommissionen derhos, om fornødent, tilvejebringe et eller efter Omstændighederne flere passende isolerede Lokaler, der forsynes med behørigt Udstyr. Kan Lokalet ikke tilvejebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger eller ved Opførelse af Barakker eller lignende, kan Sundhedskommissionen kræve private Lokaler stillede til Raadighed imod Erstatning til alle Vedkommende og under størst mulig Hensyntagen til, at Beboerne saa lidt som muligt forstyrres i deres Erhverv. Sundhedskommissionen har derhos at drage Omsorg for, at den til de Syges Behandling fornødne Betjening af Sygeplejere og de udelukkende til de Syges Transport bestemte Befordringsmidler haves til Raadighed i tilstrækkeligt Antal, samt at der, forsaavidt Lighuse ikke findes paa Kirkegaardene, tilvejebringes de til Hensættelse af Lig fornødne isoleret beliggende Lokaler. I de i § 2, 2det Stykke, nævnte Tilfælde kan under særegne Forhold, navnlig naar de under offentlig Behandling tagne Sygdomme optræde paa en særdeles ondartet Maade og true med at udbrede sig over et større Omraade, for Københavns Vedkommende Justitsmini-

steriet og udenfor Kjøbenhavn Oversundhedskommissionen efter Sundhedskommissionens Indstilling anordne, at Sundhedskommissionen skal træffe de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Foranstaltninger. Dog er Kommissionen i dette Tilfælde ikke bemyndiget til mod vedkommende Ejers eller Brugers Villie at kræve private Lokaler stillede til Raadighed. § 5. Naar et Dødsfald gjør det antageligt, at der foreligger et af de i § 2, Stykke 1, omhandlede Sygdomstilfælde, kan Sundhedskommissionen, saafremt det anses fornødent til Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersøgelse af enkelte Dele af Liget, eventuelt Obduktion af samme, skal finde Sted. § 6. Sundhedskommissionerne kunne til Dækning af Udgifterne til de af dem i Medfør af denne Lov truffne Foranstaltninger forlange Forskud af den kommunale Kasse, der efter § 26 forskudsvis har at afholde Udgifterne mod senere at aflægge behørigt Regnskab. § 7. Ved Epidemilæge forstaas i denne Lov vedkommende Stads- eller Distriktslæge eller den anden Læge, der i Medfør af § 3, sidste Stykke, er indtraadt i Sundhedskommissionen. § 8. Enhver Læge skal, naar han kaldes til eller faar en Syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der ifølge § 2, 1ste Stykke, altid ere Gjenstand for offentlig Behandling, strax anmelde det til Epidemilægen, selv om Tilfældet har en mild eller ikke fuldt udpræget (abortiv) Form. Anmeldelsen, der skal indeholde nøjagtig Benævnelse af Sygdommen samt Meddelelse om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl og øvrige Forhold, der kunne være af Betydning, skal gjentages for hvert nyt forekommende Tilfælde. Enhver Læge skal dernæst ugentlig til vedkommende Stads- eller Distriktslæge indsende en Beretning om de i hans Praxis forekomne Tilfælde af smitsomme Sygdomme. Beretningen affattes paa dertil af det kgl. Sundhedskollegium godkjendte Skemaer, der ved Justitsministeriets Foranstaltning blive at udlevere uden Betaling til Lægerne. Naar det af vedkommende Epidemilæge forlanges, er endelig enhver Læge forpligtet til at indgive lignende Anmeldelser

1892.

30 Marts.

om andre smitsomme Sygdomme end de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede, saavel af det første som af ethvert efterfølgende Tilfælde. Om enhver Anmeldelse af det første Tilfælde i en Kommune af en Sygdom, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste og 3die Stykke indkommer til Embedslæger eller Epidemilæger udenfor Kjøbenhavn, have disse snarest muligt at gjøre Indberetning til Fysikus. Det paahviler enhver Læge, som kaldes til eller faar under Behandling et Tilfælde af de Sygdomme, der efter § 2 ere eller kunne blive Gjenstand for offentlig Behandling, at give den Syges Omgivelser Anvisning paa de Foranstaltninger, som det vil være hensigtsmæssigt at træffe til Forhindring af Smittes Udbredelse. Hører Sygdommen til de i § 2, 1ste Stykke, omhandlede, skal Lægen, og i andre Tilfælde kan han paabyde, at der paa Indgangen til vedkommende Beboelseslejlighed eller Hus anbringes Paaskriften „Smitsom Sygdom“, men skal da strax underrette Sundhedskommissionen derom. § 9. Det er forbudt til Befordring af Patienter, som lide af Sygdomme, der altid blive Gjenstand for offentlig Behandling, eller af Difteritis, Skarlagensfeber eller tyfoid Feber, at benytte Jernbaner, Passagerskibe, Sporvogne, Omnibusser, Diligencer og lignende Befordringsmidler, medmindre de for saadan Benyttelse af vedkommende foreskrevne Regler iagttages. Ej heller maa der udenfor Nødtilfælde til saadan Befordring anvendes andre til offentlig Personbefordring bestemte Befordringsmidler, og forsaavidt saadan Anvendelse har fundet Sted, skal det af den, som har foranlediget Transporten, strax anmeldes til Politiet. § 10. Justitsministeriet kan ved Regulativ give Regler om Maaden, hvorpaa Desinfektion skal foretages, samt om Behandlingen, Ligsynet og Jordfæstelsen af Lig af Personer, der ere døde af smitsom Sygdom.

II. § 11. Paa de Sygdomme, der i Medfør af Reglerne i § 2 blive Gjenstand for offentlig Behandling, komme forøvrigt de i dette Afsnit indeholdte Bestemmelser til Anvendelse. § 12. Enhver, der ved eller har Anledning til at

formode, at et i hans Husstand forekommende Sygdomstilfælde hører til de i § 2, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme eller en Sygdom, der i Henhold til udstedt Bekjendtgjørelse ifølge § 2, 2det Stykke, er Gjenstand for offentlig Behandling, skal uopholdelig anmelde det til Politiet (Sognefogden), der, forsaavidt en Læge ikke er tilkaldt, sørger for en saadans Tilstedekomst. Til Husstanden henregnes ogsaa Tilrejsende, Logerende og Pensionærer. For saadanne Personers Vedkommende, hvem der er anvist tvungent Ophold noget Sted, og ved Sygdomstilfælde, som opstaa i Sygehuse, offentlige Stiftelser og lignende Anstalter, paahviler Anmeldelsespligten Bestyreren af den paagjældende Anstalt eller den, der nærmest fører Befalingen i samme. Enhver, der ved, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt, paahviler det uopholdeligt at gjøre Anmeldelse derom til Politiet. Politiet har strax efter at have modtaget den ovenmeldte Anmeldelse derom at underrette Sundhedskommissionen (eller den Læge, Sundhedskommissionen for saadanne Tilfælde har givet Anvisning paa), for at fornødne Foranstaltninger mod Smittens Udbredelse kunne blive truffet.

§ 13. Sundhedskommissionen kan paabyde, at Enhver, som lider af en af de paagjældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Smitte kan forebygges, skal indlægges i et af de til Raadighed for Sygdomsomraadet i saadanne Tilfælde stillede Sygehuse eller i et af de i § 4 omhandlede Lokaler, hvor der ydes ham behørigt Lægetilsyn og Forplejning, og hvor han er pligtig til at forblive, indtil han uden Fare for Smittens Udbredelse kan flyttes. Saadant Paabud kan ogsaa gives til lagttagelse af tvivlsomme Tilfælde. Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte.

§ 14. Der som Flytning af Patienten ikke kan ske eller ikke sker, fordi han kan isoleres fuldstændig i sin Bolig, paahviler det Sundhedskommissionen at paase, at det fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og til den Hensigt kan det af Sund-

1892.

30 Marts.

hedskommissionen paabydes, at Indgangen til den paagjældende Beboelseslejlighed eller det paagjældende Hus forsynes med Paaskrift „Smitsom Sygdom“, eller at Adgangen til samme formenes Enhver, i fornødent Fald ved Afspærring. Sundhedskommissionen kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Gjennemførelsen af de fornødne Foranstaltninger. Saavel Patienten som alle Vedkommende ere pligtige at efterkomme de Paabud, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke uden skriftligt Samtykke fra Epidemilægen flyttes fra den Bolig, hvor han er tagen under Behandling. § 15. Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angreben af den paagjældende Sygdom, som Enhver, der er kommen i saadan Berøring med Sygdommen, at han befrygtes at være smitteførende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen paabydes at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Gjenstande, nøje at efterkomme de saaledes givne Paabud. Personer, hvis Gjerning medfører Fare for Smittes Udbredelse, kan det, naar Sygdommen optræder i deres Husstand, af Sundhedskommissionen paalægges ikke at fortsætte deres Gjerning, før de have Attest fra den Læge, der har behandlet den Syge, eller fra Epidemilægen for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Attesten udfærdiges uden Betaling. Sidstnævnte Paabud kan, naar Sygdommen hører til de i § 2, 1ste Stykke, omhandlede, udstrækkes til andre Personer, der have været i saadan Berøring med den Syge, at de kunne befrygtes at være smitteførende, og det kan, naar behørig Isolation ikke kan tilvejebringes i Hjemmet, paalægges Vedkommende at tage Ophold i et af de til Raadighed staaende Sygehuse eller i et af de i § 4 nævnte Lokaler. Den, hvem Paabud gives i Medfør af dette Stykke, er berettiget til Erstatning for det derved foranledigede Tab. § 16. Sundhedskommissionen kan paabyde Desinfektion af Lokaler samt paalægge Beboerne af Beboelseslejligheder eller Huse, i hvilke Sygdommen er optraadt, at ud-

flytte, ligesom den derefter kan kræve de fraflyttede Lejligheder og Huse rensede og lade dem desinficere samt paa- byde, at de skulle staa ledige, indtil de atter kunne benyttes uden Fare for Beboerne, alt imod Erstatning til Vedkommende. Uformuende Forældres Børn skulle saa vidt muligt, hvis Forældrene ønske det, saa længe Sygdommen varer i deres Hjembolig, anbringes i god Pleje andet Steds paa offentlig Bekostning, uden at de dermed forbundne Omkostninger betragtes som Fattighjælp. Hvor Desinfektion af rørlige Gjenstande skjønnes at være forbunden med uforholdsmæssige Ulemper, kunne disse af Sundhedskommissionen foranstaltes opbrændte eller paa anden Maade tilintetgjorte, mod at der ydes Ejerne Erstatning. § 17. Lokaler, i hvilke Personer, som lide af Sygdommen, have haft Ophold, samt Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter ere blevne transporterede, maa ikke benyttes for Personer, der ikke ere angrebne af Sygdommen, forinden de ere tilstrækkeligt rensede og desinficerede. For den Tid, i hvilken Befordringsmidler som Følge heraf unddrages Personbefordring, der drives som Næring, ydes der Erstatning. Linned, Gangklæder og Sengklæder, Møbler og andre Effekter, der have været benyttede af Personer, som lide af Sygdommen, maa ikke sendes til Vaskeri eller Reparation, sælges, bortgives eller udlaanes uden i Forvejen at være behørig desinficerede. § 18. Opstaar der i en Ejendom, hvori der er indrettet et Fælles- eller Andelsmejeri, eller i et Mejeri, hvorfra der sælges Mælk, eller i en Mælkehandel nogen Sygdom, der er Gjenstand for offentlig Behandling, kan Sundhedskommissionen paabyde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse ved de efter Sundhedskommissionens Forskrift trufne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udleveres Mælk, Valle eller andre Mejeriprodukter fra Mejeriet eller Mælkehandelen, eller at Udleveringen kun maa ske under Iagttagelse af de Forskrifter, som Sundhedskommissionen anser det fornødent at foreskrive. Finder Sundhedskommissionen det rigtigt, kan den forbyde al Levering af Mælk til Mejeriet eller Mælkehandelen fra andre Ejendomme. For det Tab,

30 Marts.

som ved de i Medfør af denne Paragrafs 1ste Stykke givne Paabud paaføres Ejeren eller Ejerne af et Mejeri eller en Mælkehandel samt de Personer, der levere Mælk til Mejeriet eller Mælkehandelen, ydes der Erstatning til Vedkommende. Ligeledes kan det forbydes at bortføre Mælk fra Huse, hvori den paagjældende Sygdom er udbrudt, indtil fornødne Foranstaltninger ere truffne til Fjernelse af Faren for Smittes Udbredelse. Forsaavidt Forbudet maatte paaføre Vedkommende økonomisk Tab, ydes der Erstatning.

§ 19. Naar Sygdommen har vist sig i en Husstand, maa de til samme hørende skolesøgende Børn ikke benytte Skolen, før de medbringe Attest fra den Læge, der har behandlet den Syge, eller fra Epidemilægen for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Attesten udfærdiges uden Betaling.

§ 20. Alle Desinfektioner, som ske i Medfør af denne Lov eller af Paabud, der gives i Henhold til samme, skulle foretages i Overensstemmelse med det af Justitsministeriet udfærdigede Regulativ af dertil af Sundhedskommissionen antagne Personer. Omkostningerne betales af det Offentlige.

§ 21. I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne kan Sundhedskommissionen paabyde, at offentlige og private Skoler skulle lukkes, og forbyde Afholdelsen i vedkommende Kommune af offentlige Forlystelser, ved hvilke mange Personer samles i samme Rum. Ligeledes kunne Ligfølger forbydes.

§ 22. Naar en Sygdom i Henhold til nærværende Lov har været under offentlig Behandling i en Stads- eller Distriktslæges Embedsomraade, skal han, under Medvirkning af den eller de i Medfør af § 3 til Sygdommens Behandling særligt antagne Læger, udarbejde og senest 3 Uger efter den offentlige Behandlings Ophør til Fysikus indsende en nøjagtig og fuldstændig Beretning om Sygdommen fra dens første Optræden i vedkommende By eller Distrikt til dens Ophør. For København indsender Stadslægen saadan Beretning til Sundhedskollegiet.

III. § 23. Den Beføjelse, som det foregaaende Afsnit II tillægger Sundhedskommissionen til at paabyde og foranstalte

Desinfektion samt til at give de i § 18 indeholdte Paabud, tilkommer ogsaa Sundhedskommissionen overfor smitsomme Sygdomstilfælde, der optræde enkeltvis og ikke tages under offentlig Behandling. Sundhedskommissionerne kunne bemyndige saavel Epidemilægen som andre Læger til paa Kommissionens Vegne at paabyde og foranstalte iværksat de formeldte Paabud og Foranstaltninger mod strax derom at gjøre Indberetning til Kommissionen. Forskriften i § 19 finder ogsaa Anvendelse udenfor offentlig Behandling paa Børn, der høre til en Husstand, i hvilken der har vist sig Difteritis, Krup eller Skarlagensfeber; i Kjøbenhavn blive med Hensyn til Attesters Udstedelse Kommunalægerne at betragte som Epidemilæger, og forsaavidt enten i eller udenfor Kjøbenhavn Sygdommens Udbredelse eller andre Forhold maatte gjøre det nødvendigt, komme Forskrifterne i § 3, 1ste Stykke, til Anvendelse. Forekommer en af de nævnte Sygdomme i en Lærers Husstand, vil han have at afholde sig fra Skoleundervisningen, indtil han erholder Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte.

IV. § 24. Under den offentlige Behandling af en Sygdom i Henhold til denne Lov tilkommer der Epidemilægen, forsaavidt der ikke ved Overtagelsen af Behandlingen er truffet anden særlig Aftale med vedkommende Myndighed, følgende Vederlag: For et Sygebesøg i den By, i hvilken Lægen bor, eller indenfor 2000 Alen fra Lægens Bopæl 2 Kr. for det første Besøg i en Husstand og 1 Kr. for hvert af de efterfølgende Besøg i samme Husstand; for et Sygebesøg i større Afstand 4 Kr. med Tillæg af 1 Kr. for hver fulde halve Mil udover 1 Mil fra Lægens Bopæl. Den forhøjede Betaling finder ogsaa Anvendelse paa Sygebesøg paa en Kjøbstads Markjorder i en Afstand af mindst 2000 Alen. Foretages der paa samme Rejse flere Sygebesøg udover 2000 Alen fra Lægens Bopæl, erlægges sidstnævnte Betaling kun for det fjerneste Sygebesøg; for hvert af de andre paa samme Rejse foretagne Sygebesøg ydes kun 2 Kr. Betalingen for et Sygebesøg omfatter alle de til samme

1892.

30 Marts.

Husstand hørende Personer, der samtidig tilses. For Sygebesøg i Sygehuse, Stiftelser, Fængsler og lignende Lokaler, hvori forskellige Personer, der ikke høre til samme Husstand, have Ophold, tilkommer der Lægen, forsaavidt ikke anden særlig Aftale er truffen, 50 Øre for hver samme Dag tilset Person, dog at Betalingen ikke bliver ringere end i Henhold til ovenstaaende Regler. Derhos tilkommer der Epidemilægen, naar han som saadan til Opfyldelse af de Pligter, denne Lov paalægger ham, kaldes udover 2000 Alen fra sin Bopæl, fri Befordring, beregnet til Lands til 2 Kr. pr. løbende Mil, og, naar Forretningen (herunder indbefattet Rejsen frem og tilbage) medtager over 6 Timer, i Dagpenge 4 Kr. for hver 6 Timer. For det Embedslægen ifølge § 3 paahvilende Overtilsyn samt for de af Embedslægen udenfor Sygebesøg i Anledning af offentlig Behandling foretagne Rejser tilkommer der ham med Undtagelse af Befordring og Dagpenge intet Vederlag. Fysikus tilkommer der for de Rejser udover 2000 Alen fra sin Bopæl, han som saadan foretager til Opfyldelse af de ham ifølge denne Lov paahvilende Pligter, fri Befordring, beregnet, hvor Jernbane benyttes, efter 2den Klasses Jernbanetaxt, samt hvad han efter Regning har betalt for Vogn, men ellers efter de for Epidemilægen gjældende Regler, endvidere i Dagpenge 8 Kr. for de første 6 Timer eller Dele deraf, med Tillæg af 4 Kr. for hver følgende 3 Timer eller Dele deraf. Amtmanden, Politimesteren og de af Amtsraadene eller Byraadene (Kommunalbestyrelserne) tilforordnede Mænd tilkommer der, naar de i Egenskab af Overtilsyn eller som Medlemmer af Sundhedskommissionen foretage Rejser udover 2000 Alen fra deres Bopæl, fri Befordring, beregnet som ovenfor efter de for Fysikus gjældende Regler og i Dagpenge 6 Kr. Bestemmelserne i denne Paragraf komme ikke til Anvendelse i Kjøbenhavn; for denne Stads Vedkommende fastsættes Betalingen for Epidemilægerne efter Forhandling mellem Justitsministeriet og Stadens Kommunalbestyrelse. § 25. Det Offentlige afholder, foruden de i § 1, Stykke 3, nævnte Udgifter og de i § 24 omhandlede

Vederlag, alle de Udgifter, som flyde af Foranstaltninger, der iværksættes af Sundhedskommissionerne i Medfør af denne Lov eller af de Paabud, som gives i Henhold til denne Lovs Bestemmelser og det af Justitsministeriet i Medfør af § 10 udfærdigede Regulativ samt, uden at dette i noget Tilfælde betragtes som Fattighjælp, de Udgifter, som flyde af den Lægebehandling ved Epidemilægen og Sygepleje samt Forsyning med Medicin, der ydes ved offentlig Behandling af en Sygdom, undtagen forsaavidt dette ydes i Hjemmet til Personer, der efter Kommunalbestyrelsens Skjøn ikke kunne anses for uformuende, i hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning. Om Størrelsen af den Erstatning, der tilkommer Nogen i Medfør af denne Lovs §§ 4, 15, 16, 17, 18 og 23, har vedkommende Sundhedskommission efter Forhandling med den Skadelidte at gjøre Indstilling i Kjøbenhavn til Magistraten og udenfor Kjøbenhavn til Overtilsynet, der derpaa resolverer i Sagen. Intet Spørgsmaal vedrørende Krav paa saadan Erstatning kan indbringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornøjet med en ham tillagt Erstatning, forlange dens Størrelse fastsat ved Taxation af 2 uvillige, af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Taxationsforretningen bæres af det Offentlige. Saavel det Offentlige som de Private kunne forlange Overtaxation, der foretages af 4 af Retten udnævnte Mænd. Udgifterne ved Overtaxationen bæres af de Private, naar de have forlangt Overtaxation og ved denne Forretning ikke have erholdt større Erstatning end ved den første Forretning, i modsat Fald af det Offentlige. § 26. De i § 25 omhandlede Udgifter udredes forskudsvis i Kjøbenhavn af Stadens Kasse, i Kjøbstæderne og Handelspladserne af Kæmner- og Kommunekasserne og paa Landet af Amtsrepartitionsskatten. Af Udgifterne med Fradrag af, hvad der i Medfør af § 25, 1ste Stykke i Slutningen, refunderes af Private, afholdes Halvdelen af Statskassen og Halvdelen i Kjøbenhavn af Stadens Kasse, paa Bornholm af den for Kjøbstæder og Landdistrikter fælles Amtsfond og iøvrigt, forsaavidt angaar

1892.

30 Marts.

de i § 2, Stykke 1, omhandlede Sygdomme, af Amtsrepartitionsfonden i hver Amtsraadsreds samt af de i Kredsen værende Kjøbstæder i Forhold til Folketallet, men forsaavidt angaar de i § 2, Stykke 2, omhandlede Sygdomme i hver Amtsraadsreds af vedkommende Amtsrepartitionsfond og i hver Kjøbstad af Kæmnerkassen. Dog blive de Udgifter, der flyde af den Sygebehandling, der ydes Personer, som ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, fremdeles helt at afholde af Statskassen. Af de i § 2, sidste Stykke, omhandlede Udgifter, beregnede for hver Sygedag udenfor Kjøbenhavn til 2 Kr. og i Kjøbenhavn til 2 Kr. 50 Øre, foruden hvad der tilkommer Lægen for Udførelsen af en Operation, godtgjør Statskassen vedkommende kommunale Kasse de tre Fjerdedele. § 27. Overtrædelse af denne Lov eller af de i Medfør af samme givne almindelige eller særlige Paa-bud straffes, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel eller Bøder. Sagerne behandles som offentlige Politisager. § 28. Forordning 17de April 1782, Plakat 27de Maj 1808 § 5, Forordning 8de August 1832 og Lov 20de April 1888 ophæves. § 29. Denne Lov finder ikke Anvendelse i militære Etablissementer, paa Flaadens Skibe samt paa Steder, hvor der midlertidig er udelukkende militær Belægning, saasom Troppesamlinger. De militære Læger ere pligtige at afgive de i Lovens § 8 ommeldte Indberetninger til vedkommende civile Embedslæge. Loven gjælder ikke for Færøerne. Den bortfalder den 1ste April 1900, medmindre en Fristforlængelse forinden gives. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April.

Lov om Ligbrænding.

Vi Christian den Niende etc., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Ligbrænding er paa nedennævnte Betingelser tilladt i dertil indrettede, af Justitsministeren god-

kjendte Anstalter (Krematorier). § 2. Enhver Mand eller Kvinde, der har opnaaet 18 Aars Alderen og er ved sin Fornufts fulde Brug, kan ved en i Testamentsform affattet, paa ustemplet Papir skreven Tilkjendegivelse bestemme, at hans eller hendes Lig skal brændes i Stedet for at jordfæstes. Iværksættelsen af saadan Bestemmelse er dog, forsaavidt Omkostningerne ved Ligbrænding maatte overstige, hvad der vilde medgaa til en tarvelig og sømmelig Begravelse, betinget af, at det kan ske uden Skade for Nogen, som har Krav paa den Afdødes Bo. § 3. Forinden Ligbrænding iværksættes, skal Dødsattest være udstedt af Embedslægen (i Kjøbenhavn vedkommende Kommunalæge) paa det Sted, hvor Døden er indtraadt, og desuden skal der foreligge Erklæring fra samme Læge saavel som fra den Læge, der maatte have tilset den Afdøde, om, at der ikke efter deres Skjøn er nogen Grund til Mistanke om, at Døden er foraarsaget ved en Forbrydelse. Dødsattesten forevises derefter samme Steds Politi, der, saafremt ingen yderligere Undersøgelse angaaende Dødsfaldet skal finde Sted, og naar det for Politiet er oplyst, at Anmeldelse om Dødsfaldet til Skifteretten og til Ministerialbogen paa det Sted, hvor den Afdøde boede, er sket, meddeler skriftlig Attest om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen. § 4. Naar Ligbrændingen har fundet Sted, skal Asken enten begraves paa Kirkegaarden eller hensættes i særlig dertil indrettede, af Justitsministeren godkjendte Rum (Kapeller, Kolumbarier). § 5. Det kan ikke paalægges nogen af Folkekirkens Gejstlige at forrette Jordpaakastelse eller foretage anden kirkelig Handling, hvor Ligbrænding finder Sted. § 6. Nærmere Forskrifter om Udførelsen af Ligbrænding gives af Justitsministeren i et Regulativ, der tillige kan fastsætte Straf af Bøder for Overtrædelser af samme. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forhryingsagenter m. m.

12 April.

Vi Christian den Niende etc., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet

1892.

12 April.

følgende Lov: § 1. Bevilling som Forhyringsagent i Kjøbenhavn meddeles af Indenrigsministeren. Antallet af Forhyringsagenter skal, forsaavidt passende Personer ansøge om Bevilling, være mindst 3. Det er forbudt andre end den, der har saadan Bevilling, i Kjøbenhavn at befatte sig med Tilvejebringelse af Søfolk til Skibe eller at optræde som Mellemand ved Afslutning af Forhyringskontrakter; dog skal det være Rhederen tilladt dertil at benytte Skibets Befalingsmænd eller de i hans faste Tjeneste staaende Kontorarbejdere, men Rhederen maa ikke herfor yde dem særligt Vederlag, ligesom de ikke heller herfor maa oppebære noget Vederlag af Søfolk eller andre. Den, som handler herimod, straffes med Bøder af indtil 200 Kr., i Gentagelsestilfælde indtil 400 Kr. § 2. Bevillingen fastsætter de nærmere Regler for Forhyringsagentens Virksomhed, derunder Størrelsen af den ham tilkommende Betaling. Denne Betaling, der ikke maa overstige 7 pCt. af en Maa-neds Hyre, erlægges halvt af den forhyrede og halvt af Skibet. Forhyringsagentens Ret til Betaling af Skibet bortfalder dog, naar den forhyrede Mand efter Mønstringen undlader at møde paa det i Forhyringskontrakten fastsatte Sted og til den fastsatte Tid for at tiltræde sin Tjeneste om Bord i Skibet. Forhyringsagenten maa ikke modtage noget andet Vederlag i Anledning af sin Virksomhed end det ovenfor omtalte. Forhyringsagenten maa ikke være Beværtningsdrivende, og Forhyringsvirksomhed maa ikke drives sammen med Beværtningsnæring. Indenrigsministeren kan foreskrive, at der paa Forhyringsagentens Kontor til Vejledning for de Hysesøgende skal være opslaaet Lister, indeholdende de fornødne Oplysninger om de Skibe, som til enhver Tid søge Mandskab. § 3. Forhyringsagenten er paa Begjæring af Skibsføreren pligtig til hos Mønstringsbestyreren at skaffe Oplysning om det hysesøgende Mandskabs Berettigelse til at paatage sig Tjeneste om Bord samt til paa Skibsførerens Vegne at lade Mønstringsbestyreren udfylde Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisterne. Endvidere er Forhyringsagenten berettiget til paa Skibsførerens Vegne

at give Møde hos Mønstringsbestyreren i de Tilfælde, i hvilke Skibsføreren ifølge de gjældende Bestemmelser om Forhyring af Søfolk og Mønstring af Skibsmandskab har at møde for Mønstringsbestyreren; dog fritages Skibsføreren ikke for selv at møde, naar hans personlige Nærværelse fordres. Endelig skal Forhyringsagenten i de Tilfælde, som omhandles i Lov af 26de Februar 1872 § 8, være berettiget til paa Skibsførerens Vegne at underskrive Skibsbemandingslisten og Afregningsbøger. § 4. Hvis Forhyringsagenten meddeler Mønstringsbestyreren urigtige Oplysninger til Brug ved Affattelsen af Skibsbemandingslisten eller ved Foretagelsen af Paategninger paa denne, eller hvis han gjør Forandringer i Listen efter Mønstringen, straffes han i Henhold til Lov om Mønstring af Skibsmandskab af 26de Februar 1872 § 17. Den Forhyringsagent, som forser sig imod de Regler, der i Bevillingen ere fastsatte for hans Virksomhed, eller driver Beværtningsnæring eller tillader, at der sammen med hans Forhyringsvirksomhed drives Beværtningsnæring, eller undlader at have de i Henhold til § 2 eventuelt foreskrevne Lister opslaaede i sit Lokale, eller kræver eller modtager yderligere Betaling end den taxtmæssige, eller mod bedre Vidende giver nogen af Parterne urigtige Meddelelser om Hyreforhold, eller forleder en Sømand til at bryde en indgaaet Forhyringskontrakt, eller medvirker til Afslutning af en Forhyringskontrakt, uagtet han ved, at den Paagjældende er bunden ved en anden Tjenestekontrakt, eller uden at han har forvisset sig om, at den Paagjældende — forsaavidt denne er under 18 Aar og ikke tidligere har været forhyret — har Forældres eller Værges Samtykke til Forhyringen, straffes, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 10 til 400 Kr. Indenrigsministeren kan til enhver Tid tilbagekalde den meddelte Bevilling, naar Forhyringsagenten har forset sig imod nogen af de foranstaaende Bestemmelser, eller naar han iøvrigt udviser et saadant Forhold, som gjør ham uværdig eller uskikket til at være Forhyringsagent. § 5. Sager om Idømmelse af Straf efter §§ 1 og 4 behandles ved Sø- og

1892.

12 April.

Handelsretten i Kjøbenhavn under lagttagelse af de for offentlige Politisager gjældende Regler. Bøderne tilfalde Stiftelsen Bombebøssen i Kjøbenhavn. § 6. Regeringen skal være bemyndiget til med fornøden Lempelse at gjøre Bestemmelserne i de foregaaende §§ 1—5 anvendelige paa Steder udenfor Kjøbenhavn, naar det af vedkommende kommunale Bestyrelser anses nødvendigt eller ønskeligt. § 7. Indenrigsministeriet meddeler Mønstringsbestyrerne de nærmere Forskrifter til Vejledning ved Udførelsen af de dem paa hvilende Forretninger med Hensyn til Forhyring af Søfolk m. m. Mønstringsbestyreren er pligtig til ved Afmønstringen at foretage Afregningen, naar Skibsføreren eller nogen af Mandskabet for sit Vedkommende forlanger det; den herfor bestemte Betaling erlægges af den, der forlanger Afregningen foretagen af Mønstringsbestyreren. Opstaar der Uenighed mellem Skibsføreren og nogen af Mandskabet i Anledning af Afregningen, eller finder Mønstringsbestyreren Anledning til at gjøre nogen Indvending mod den indgaaede Overenskomst, skal han søge at bilægge disse Spørgsmaal i Mindelighed, forsaavidt Lovgivningen ikke fordrer en anden Fremgangsmaade, eller, hvor dette ikke lykkes, give den formentlig Forurettede Vejledning om, hvorledes han skal gaa frem for at komme til sin Ret. § 8. Det paaahviler Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn eller en ved Mønstringskontoret sammesteds ansat søkyndig Mand, som dertil udnævnes af Indenrigsministeren, at oppebære, aflægge Regnskab over og i Statskassen indbetale de foreskrevne Afgifter og Betalinger, der til ham erlægges for paa Skipperens Vegne at udfylde Afregningsbøger og Skibsbemandingslisten samt for at yde Bistand ved Oprettelsen af særskilt, skriftlig Overenskomst mellem Skipperen og Mandskabet om Forhyringen. Til Honorar og Kontorholdsvederlag for Udførelsen af ovennævnte Forretninger tilkommer der Mønstringsbestyreren eller den, hvem Forretningerne særlig overdrages, et Beløb, hvis Størrelse bestemmes ved de aarlige Finanslove. § 9. De Mønstringsbestyrere udenfor Kjøbenhavn, der ikke tillige ere Toldembedsmænd (jfr. Lov om Lønninger ved Told-

væsenet af 2den Juli 1880 § 3), og som saaledes i Henhold til Loven af 12te Maj 1871 § 11 hidtil har oppebaaret Erstatning for Tab i Indtægter, foranlediget ved Bestemmelserne i nævnte Lov, faa, saa længe de forblive i deres nuværende Embeder, fra 1ste April 1892 en til Gjennemsnitsbeløbet af nævnte Erstatninger for Femaaret indtil 31te Marts 1892 svarende aarlig Sum som Vederlag for disse fra 1ste April 1892 bortfaldende Erstatninger. I Tilfælde af Embedsledighed bortfalder dette Vederlag, og nærmere Bestemmelse bliver at træffe ved Finansloven. § 10. Nærværende Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Januar 1893, dog at Bestemmelsen i § 9 efter sit Indhold bliver anvendelig for Tiden fra 1ste April 1892 at regne. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, m. m. 12 April.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Den Faderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn i Overensstemmelse med Forordning af 14de Oktober 1763, jfr. Plakat af 6te December 1839 § 1, paa hvilende Forpligtelse til at bidrage til Barnets Underhold kan udstrækkes, indtil Barnet har opnaaet 18 Aars Alderen, forsaavidt det oplyses, at Barnet, efter at have fyldt 14 Aar, fremdeles trænger til Hjælp. Bidragets Størrelse og Varighed fastsættes om fornødent af Overøvrigheden. Den Øvrighedsresolution, ved hvilken Bidraget fastsættes eller stadfæstes, skal indeholde Oplysning om Barnefaderens Alder og Fødested samt de øvrige paa den Tid for Øvrigheden foreliggende Oplysninger om hans Forsørgelsessted. § 2. Moderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn skal med de Tvangsmidler, som Lovgivningen hjemler for det i § 1 ommeldte Bidrag, kunne fordrø Barnefaderen tilpligtet at udrede mindst Halvdelen af de særlige Udgifter, som Barselfærden har medført for hende; Øvrigheden bestemmer det her omhandlede Bidrags Størrelse, som Moderen kan ind-

1892.

12 April.

kræve efter Reglerne i denne Lovs § 4. § 3. Naar en Mandsperson ved sin Død efterlader sig uægte Børn under 18 Aars Alderen, bliver det fornødne til Dækning af det ham paahvilende Underholdsbidrag at udbetale af Boets Midler paa samme Maade som forfalden Gjæld, saafremt Begjæring herom fremsættes inden Udløbet af Proklama eller, hvis saadant ikke udstedes, inden 6 Maaneder efter Mandens Død. Hvis Barnefaderen efterlader sig Enke eller ægte Børn, finder saadan Udbetaling dog kun Sted til Fordel for dem af hans uægte Børn, der ere avlede før hans sidste Ægteskab, og det bliver at iagttage, at Beløbet, som udredes til det uægte Barns Underhold, ikke overstiger, hvad det som ægte Barn vilde have arvet. Hensidder Enken i uskiftet Bo, paahviler det hende at fortsætte med Udbetalingen af det Manden paahvilende Bidrag saa vidt og i det Omfang, Øvrigheden efter Skjøn over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende, dog ikke ud over Barnets fyldte 14 Aar. Naar Underholdsbidraget efter Faderens Død udredes i et samlet Beløb, bliver det at indbetale til Overformynderriet med Opgivelse af, i hvilke Terminer og til hvem det skal udbetales. Bortfalder eller nedsættes Bidraget, falder det ved Barnets Død eller fyldte 18de Aar uanvendte Beløb til Deling mellem Arvingerne. § 4. Naar det Underholdsbidrag, som efter Overøvrighedens Bestemmelse eller et af Overøvrigheden stadfæstet Forlig skal udredes af Faderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn, ikke betales i rette Tid, kan Moderen, forsaavidt hun i Trangstilfælde er berettiget til vedblivende at forsørges her i Landet, under de nedenfor nævnte Forudsætninger og ved at fremsætte mundtlig eller skriftlig Begjæring derom for Politimesteren i den Jurisdiktion, i hvilken hun opholder sig — i Kjøbenhavn for Magistraten —, fordrer Bidraget, dog ikke for længere Tid end det sidste Aar, udbetalt af det Offentlige, uden at det betragtes som en hende ydet Fattighjælp. Begjæringen skal udenfor Kjøbenhavn være ledsaget af en Attest fra hendes Opholdskommunes Kommunalbestyrelse om, at hendes Formuesforhold og Er-

hverv ikke tillade hende selv at sørge for Barnets forsvarlige Underhold og Opdragelse, samt af vedkommende Overøvrighedsresolution eller af Overøvrigheden stadfæstede Forlig i behørig forkyndt Stand og en Leveattest for Barnet, hvorhos hun samtidig maa give de til hendes Raadighed staaende Oplysninger om Barnefaderens Opholdssted og Forsørgelsessted. Skjønner Politimesteren (i Kjøbenhavn Magistraten), efter at have foretaget Undersøgelse i saa Henseende, at Formodningen er for, at Barnefaderen er død, eller at han har forladt Landet, afvises Begjæringen. I andet Fald afkræve de nævnte Myndigheder Faderen Bidraget gennem hans Opholdskommune, forsaavidt denne allerede vides. Dersom Betaling ikke opnaas derved, eller dersom Faderens Opholdskommune ikke vides, er Moderens Opholdskommune, efter at den udenfor Kjøbenhavn derom er underrettet af Politimesteren, pligtig uden videre Ophold forskudsvis at udbetale hende Bidraget, hvorhos Politimesteren (Magistraten) foretager de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse. Naar Bidraget udredes af det Offentlige, finder Afsoning i Overensstemmelse med de herom gjældende Regler kun Sted efter Begjæring af Barnefaderens Forsørgelseskommune. Viser Beløbet sig uerholdeligt, enten fordi Barnefaderen ikke har kunnet betale, eller fordi han ikke — om fornødent efter stedfunden Efterlysning — har kunnet findes, meddeles der uopholdelig Underretning herom til Kommunalbestyrelsen for den Kommune, der forskudsvis har udredet Bidraget, og dette betragtes derefter som en Barnefaderen af bemeldte Kommune ydet Fattighjælp, med hvis Refusion der forholdes overensstemmende med de i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 givne Regler, dog saaledes, at den i nævnte Lovs § 45 indeholdte Bestemmelse om, at kun $\frac{3}{4}$ af Udgiften kunne fordres godtgjorte af den forsørgelsespligtige Kommune, ikke kommer til Anvendelse. Har vedkommende Kommune udbetalt Bidraget til Barnets Moder, og det senere maatte vise sig, at Barnefaderen paa den Tid, da Bidraget blev udbetalt, enten var død eller opholdt sig i Udlandet, forholdes der med

1892.

12 April.

Tilbagebetaling af Bidraget efter Reglerne i Fattiglovens § 27. Paa de Steder, hvor der udenfor Kjøbenhavn findes lønnede Inspektører eller andre lignende Embedsmænd ved Fattigvæsenet, ere disse pligtige at yde Politimesteren Bistand ved Udførelsen af hans Forretninger ifølge denne Lov, efter nærmere Bestemmelse af Justitsministeriet. Er Underholdsbidraget ikke blevet inddrevet og afsonet, fordi Barnefaderen ikke har kunnet findes eller har unddraget sig Retsfølgningen, er den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet, berettiget til, naar han senere kommer tilstede, at bringe de omhandlede Retsmidler til Anvendelse imod ham, forsaavidt disse efter de gjældende Regler endnu haves til Raadighed for det paagjældende Bidrag, saavel som til iøvrigt at bringe Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 til Anvendelse. § 5. Den det Offentlige ifølge den foregaaende Paragraf paahvilende Forpligtelse til at udrede det Barnefaderen paahvilende Underholdsbidrag kan ikke fordres udstrakt til et større Beløb end det Bidrag, som paa den Egn, hvor Barnet forsørges, i Almindelighed udredes af uformuende Barnefædre, dog uden at Forpligtelsen for vedkommende Myndighed til saa vidt muligt at faa hele Beløbet inddrevet hos Barnefaderen og tilstillet rette Vedkommende derved formindskes. Overøvrigheden fastsætter for 5 Aar ad Gangen, hvor stort dette Normalbidrag skal være. § 6. Samme Ret, som denne Lovs §§ 3 og 4 tillægger det uægte Barns Moder, har den, som efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, og ligeledes Fattigvæsenet, naar det har maattet overtage Barnets Forsørgelse. Barnets Udlevering til Forsørgelse kan Faderen efter Moderens Død kun fordrer, enten naar han kuldlyser det, eller naar Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted tillader saadant. Naar Faderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn paa behørig Maade er tilpligtet til at udrede Underholdsbidrag, og det ikke vides, hvor han opholder sig, er saavel det uægte Barns Moder som den, der efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, saa og Fattig-

væsenet, naar dette har maattet overtage Barnets Forsørgelse, berettiget til om fornødent at fordre Faderens Opholdssted efterlyst ved Politiets Bistand, ligesom ogsaa Politiet kan efterlyse Barnefaderen til Opfyldelse af hans Forpligtelse efter Lovens § 4. § 7. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1892, til hvilken Tid Lov af 20de April 1888 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, træder ud af Kraft; dog blive de i den sidstnævnte Lov indeholdte Bestemmelser gjældende med Hensyn til Underholdsbidrag, der ere forfaldne inden den 1ste Juli 1892, og om hvis Betaling der inden denne Dag er fremsat Begjæring til Barnefaderens Opholdskommune eller hans Forsørgelseskommune. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om anerkjendte Sygekasser.

12 April.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I. § 1. Enhver Sygekasse, som er en Forening af Personer, der have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gjensidig Hjælp i Sygdomstilfælde, har Ret til at faa offentlig Anerkjendelse og den dermed forbundne Støtte af det Offentlige, naar den fyldestgjør de i denne Lov indeholdte Forskrifter, og dette efter Sygekasseinspektørens Indstilling godkjendes af Indenrigsministeren. Anerkjendelsen meddeles af Indenrigsministeren og offentliggjøres af denne. Anerkjendte Sygekasser have Ret til at optage Medlemmer, der kun yde Bidrag til Kassen, men ikke have Ret til Hjælp af denne. Disse Medlemmer have imidlertid ikke Adgang til de Fordele, som denne Lov hjemler, og de komme ikke i Betragtning, naar der i Medfør af Loven tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemstal. § 2. Begjæring om Anerkjendelse indsendes til Sygekasseinspektøren ledsaget af 1) et Exemplar af Kassens Vedtægt, 2) en Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af disses Alder og Livsstilling, 3) en Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkjendelse søges,

1892.

12 April.

samt, 4) forsaavidt det ikke er en ny oprettet Kasse, det sidste Aars Regnskab. § 3. For at faa og beholde offentlig Anerkjendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 50 Medlemmer. Under særlige Omstændigheder kan Anerkjendelse meddeles en Kasse med et mindre Medlemstal, dog ikke under 30, og en saadan Kasse har Ret til Anerkjendelse, saafremt den har Sæde i en Kommune med ikke over 800 Indbyggere. Gaar dens Medlemstal ned under 30, bortfalder Anerkjendelsen. Naar to Kasser, der have mindst 30 Medlemmer hver, eller flere Kasser, der have mindst 20 Medlemmer hver — med Sæde i Nabokommuner eller paa lignende Maade nær hverandre — slutte sig sammen til gjensidig Sikring af deres Forpligtelser, har enhver af dem Ret til Anerkjendelse, om end ingen af dem har et Medlemstal af 50. Gaar det samlede Medlemstal ned under 50, bortfalder Anerkjendelsen. § 4. For at faa Anerkjendelse maa en Sygekasse enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Industri eller Haandværk), eller dens Vedtægt maa fastsætte en efter Forholdene i det enkelte Tilfælde passende stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem af Sygekassen. Den ovennævnte stedlige Begrænsning skal i Reglen være Kommunen. Ligesom dog Anerkjendelse kan meddeles saadanne Sygekasser, der ved Lovens Ikrafttræden omfatter flere Kommuner, kunne kjøbenhavnske Sygekasser omfatte Nabokommuner og omvendt. Indenfor Kommunen maa Grænsen ikke uden Indenrigsministerens Samtykke være snævrere end et Sogn, undtagen hvor der i Sognet findes en bymæssig Bebyggelse med mindst 1,000 Indbyggere, eller hvor Beliggenheden nødvendiggjør en snævrere Grænse. Foranstaaende Bestemmelser ere ikke til Hinder for, at et Medlem, der flytter udenfor Sygekassens Omraade, kan blive i samme, forsaavidt Vedtægten tillader det. Ligeledes kunne Medlemmer af anerkjendte Fagsygekasser, naar de træde ud af deres Fag, beholde deres Medlemsret, forsaavidt Vedtægten hjemler det, og det iøvrigt ikke staar i Strid med Loven. Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Arbejdere eller oprettet for dettes Mestere, Svende eller Lær-

linge, skal den indenfor Kassens stedlige Omraade staa aaben for alle Fagets Arbejdere af den paagjældende Klasse, kun med de i § 6 nævnte Betingelser. § 5. Endvidere kan Anerkjendelse meddeles saadanne ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Sygekasser, der omfatte en Kreds af Personer, knyttede til en enkelt bestemt Forretning eller Virksomhed.

II. § 6. Medlemmer af anerkjendte Sygekasser kunne kun følgende være: ubemidlede Arbejdere, Husmænd, Haandværkere og Næringsdrivende, lavt lønnede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende lige stillede Mænd og Kvinder. Dog skulle de ved denne Lovs Ikrafttræden bestaaende Kasser, der inden 6 Maaneder indgive Begjæring derom, have Adgang til Anerkjendelse, selv om der i dem findes Medlemmer, der ikke falde indenfor det angivne Omraade, naar de ere optagne i Kassen, inden Loven stadfæstes. For disse Medlemmers Vedkommende tilkommer der imidlertid ikke Kassen noget Tilskud af det Offentlige, ligesom disse Medlemmer ikke have Krav paa de i §§ 12 og 13 nævnte Begunstigelser. Ingen kan optages i en anerkjendt Sygekasse som Medlem, forinden han har fyldt 15 Aar. Forøvrigt bestemmes Aldersgrænserne for Optagelse i Sygekassen ved dennes Vedtægt. Personer, der lide af en kronisk eller uhelbredelig Sygdom, som medfører eller skjønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning i deres Arbejdsevne, kunne kun optages, naar dette udtrykkelig hjemles i Vedtægterne, og da kun paa den Betingelse, at de ikke have Ret til Understøttelse for den Sygdoms Vedkommende, der konstateredes ved Optagelsen.

§ 7. Om nogen efter denne Lov kan være Medlem af en anerkjendt Sygekasse og med hvilken Medlemsret, afgjøres i Tvivlstilfælde af et Udvalg, bestaaende af et Medlem, udnævnt af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den Paagjældende bor, et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem og Kassens Læge. Har Kassen ingen fast Læge, antager den en Læge til at tiltræde Udvalget. Udvalgets Afgjørelse kan indankes for Indenrigsministeren af den, hvem Optagelse er

1892.

12 April

bleven nægtet, samt af Sygekasseinspektøren, hvem Afgjørelsen skal meddeles. De nærmere Regler om Udvalgets Virksomhed fastsættes af Indenrigsministeren. § 8. Ophører en Sygekasse eller bortfalder dens Anerkjendelse, fordi dens Medlemsantal gaar ned under Minimum, og Nogen, der hidtil har været Medlem af en saadan Kasse, inden 2 Maaneders Forløb begjærer sig optaget i en anden anerkjendt Sygekasse, til hvilken han efter de for denne gjældende Regler om de personlige Betingelser maatte have Adgang, kan Optagelse i Kassen ikke nægtes ham, fordi han har overskredet den i sammes Vedtægt fastsatte Aldersgrænse for Adgang til Kassen, ligesom Bestemmelsen om Forløbet af en vis Frist efter Optagelsen, inden hvilken Hjælp af Kassen ikke kan kræves (§ 18), ikke kommer til Anvendelse i dette Tilfælde. § 9. Optagelse i en anerkjendt Sygekasse kan ikke nægtes Nogen, naar han fyldestgjør de ovenfor foreskrevne Betingelser, saaledes som disse maatte være nærmere bestemte i Kassens Vedtægt. Ingen maa samtidig nyde Medlemsret i mere end een anerkjendt Sygekasse. Er nogen ved sin Optagelse i en anerkjendt Sygekasse Medlem af en ikke anerkendt, skal han samtidig med Optagelsen anmelde det for Bestyrelsen af førstnævnte Kasse. Lignende Anmeldelse skal strax ske, dersom et Medlem af en anerkjendt Sygekasse tillige har eller erhverver Medlemsret i en ikke anerkjendt. Intet Medlem af en anerkjendt Sygekasse kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikre sig en større daglig Pengehjælp, end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste udgjør. Overtrædelse af de i 2det Stykke indeholdte Betingelser saavel som Svig imod Kassen medfører Tab af Medlemsretten.

III. § 10. I en anerkjendt Sygekasse skulle Medlemmernes Bidrag være saaledes fastsatte, at de i Forbindelse med Kassens øvrige ordinære Indtægter og det ved denne Lov paabudte Tilskud fra det Offentlige efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkelige til Fyldestgjørelse af Kassens Forpligtelser. Naar Indskud udredes ved Optagelse i en anerkjendt Sygekasse, skal dette

henlægges til en Reservefond. § 11. Til de anerkjendte Sygekasser udredes aarlig af Statskassen et Tilskud paa 500,000 Kr. Dette Tilskud fordeles mellem de enkelte Sygekasser dels i Forhold til deres Medlemsantal ved Aarets Udgang, dels i Forhold til Medlemsbidraget i det paagjældende Aar. Den Del af Tilskuddet, der ydes i Forhold til Medlemsantallet, kan ikke overstige 2 Kr. for hvert Medlem, og den Del, der ydes i Forhold til Medlemsbidraget, kan ikke overstige en Femtedel af den enkelte Kasses Medlemsbidrag. Forsaavidt en Sygekasse har Medlemmer, der i Henhold til § 19 Nr. 1 svare et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelig bestemte, nedsættes den Del af Statskassens Tilskud, der udredes i Henhold til Medlemsantal, i tilsvarende Forhold. § 12. Naar Medlemmer af en anerkjendt Sygekasse og deres Børn under 15 Aar, forsaauidt de ere i Hjemmet, optages til Behandling paa et Staten eller en Amts-, Kjøbstads- eller Handelspladskommune tilhørende Sygehus, som ikke udelukkende er bestemt for visse Klasser af Personer, gives der Sygekassen Fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen i lige saa lang Tid, som Medlemmet har Ret til Hjælp af Kassen, forsaauidt den Syge er bosat i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsophold er nødvendigt. Vederlaget for det nævnte Tidsrum er højst Halvdelen af den ellers fastsatte Betaling for hver indlagt Person, dog at der betales særskilt for Bandager, Extravagt og lignende Ydelser. I de Tilfælde, hvor efter de for et Sygehus gjældende almindelige Regler Betalingen for samtlige indlagte Personer eller for visse Klasser af Befolkningen er sat væsentlig lavere end den virkelige Udgift ved Opholdet paa Sygehuset, fastsættes Størrelsen af den daglige Betaling for Sygekassemedlemmer og deres Børn af Indenrigsministeren. Naar anerkjendte Sygekassers Medlemmer eller deres Børn under 15 Aar optages i offentlige Sindssygeanstalter, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrømmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter

1892.

12 April.

de for vedkommende Anstalt gjældende Regler ikke indrømmet, fastsættes Størrelsen af Betalingen for Sygekasse-medlemmer og deres Børn af Indenrigsministeren. § 13. De Medlemmer af anerkjendte Sygekasser, som bo paa Landet, og som ikke selv holde Heste og Vogn, ere berettigede til af den Kommune, hvori paagjældende bor, for dem selv samt deres Børn under 15 Aar, forsaavidt de ere i Hjemmet, at forlange Befordring afgiven til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller efter Omstændighederne til den Syges Henbringelse til bemeldte Læge eller Jordemoder eller til et indenfor Lægedistriktets Grænser liggende Sygehus. Denne Befordring ydes frit for en Vejlængde af indtil $1\frac{1}{2}$ Mil fra den Syges Bopæl frem og lige saa langt tilbage, medens der for Befordring udover denne Grænse af Sygekassen udredes Betaling efter en af Amsraadet fastsat Taxt. Sygekassens Vedtægt skal indeholde de fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af den dem her tillagte Ret. Tilvejebringelsen af saadanne Kjørsler kan ske ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, saaledes at Omkostningerne derved udredes af Kommunens Kasse. Naar en saadan Ordning ikke er truffen, udredes Kjørslerne in natura af de til Sognerejser kjørepligtige, som da faa den i 1ste Stykke omhandlede Betaling for Befordring udover $1\frac{1}{2}$ Mil. Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse for Handelspladserne. § 14. Ydelser eller Tilskud, som ifølge denne Lov tilfalde Medlemmer af anerkjendte Sygekasser fra det Offentlige, ere ikke Fattigunderstøttelse. § 15. For at en Sygekasse kan gjøre Krav paa Tilskud fra Statskassen for det forløbne Aar, maa den inden Udgangen af Januar Maaned indsende til Sygekasseinspektøren en Angivelse af det samlede Medlemsbidrags Størrelse i det forløbne Aar samt en Fortegnelse over Medlemmerne. Efter at de fra Kasserne modtagne Oplysninger ere gennemgaaede af Sygekasseinspektøren, foranlediger han det hver Sygekasse tilkommende Tilskud for det forløbne Aar anvist til Udbetaling ved vedkommende Amtstue. § 16. De Dokumenter, som

vedrørende Forsikringen maatte oprettes mellem de anerkjendte Sygekasser og deres Medlemmer, ere stempelfri. 12 April.

IV. § 17. I Sygdomstilfælde skal af de anerkjendte Sygekasser ydes: 1. fri Lægehjælp og Sygehusbehandling til Medlemmerne og deres Børn under 15 Aar, forsaavidt de ere i Hjemmet; 2. en daglig Pengehjælp til Medlemmerne, hvilken i Vedtægterne bestemmes enten efter den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses for den gennemsnitlige for Kassens Medlemmer, eller efter det enkelte Medlems gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste. Hjælpen, der i første Tilfælde i Kassens Vedtægter fastsættes til et bestemt Beløb, beregnes til ikke over $\frac{2}{3}$ af Arbejdsfortjenesten, dog at den ikke maa være mindre end 40 Øre daglig. I Sygekasser, i hvilke Pengehjælpen er fastsat til et lavere Beløb end de nævnte $\frac{2}{3}$, skulle Medlemmerne have Adgang til mod forhøjet Medlemsbidrag at sikre sig dette Maximum, dog kan saadant ikke ske paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet allerede nyder Hjælp af Kassen, eller hvor han ifølge § 6, sidste Stykke, ikke vilde have haft Adgang eller kun betinget Adgang til Optagelse i Kassen. § 18. Den i § 17 omhandlede Sygehjælp ydes ikke for nogen Sygdom, der indtræffer i de første 6 Uger af Medlemstiden, undtagen for Sygdomme, der ere foranledigede ved Ulykkestilfælde. Pengehjælp ydes ikke for nogen Sygdom, der kun varer i 3 Dage. § 19. Afgivelser fra de i §§ 17—18 indeholdte Bestemmelser, som forinden Lovens Stadfæstelse maatte være fastsatte i en Sygekasses Vedtægt, skulle dog ikke være til Hinder for, at Anerkjendelsen kan meddeles, naar Afgivelsen efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Kassen hører hjemme, efter de forhaandenværende Forhold findes tilraadelig, og det iøvrigt findes, at de fastsatte Ydelser tilsammentagne ikke ere mindre, end der i de nævnte Paragrafer er bestemt. Saafremt det ikke viser sig muligt for en Sygekasse at sikre sig Lægehjælp paa passende Vilkaar, kan Indenrigsministeren midlertidigt for 1 Aar ad Gangen fritage den for at yde fri Lægehjælp mod en tilsvarende Forhøjelse af den af Kassen ydede Pengehjælp

1892.

12 April.

til Medlemmerne. § 20. I en anerkjendt Sygekasses Vedtægt kan bestemmes: 1. at der ikke ydes Pengehjælp eller kun en mindre Pengehjælp end den i § 17 fastsatte til kvindelige Medlemmer eller Mandspersoner under 18 Aar, som ere Medlemmer af Kassen, forsaavidt der tillige for dem fastsættes et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige; 2. at under Ophold paa Sygehus Pengehjælpen for gifte Medlemmer nedsættes, dog at den i intet Tilfælde bliver under 30 Øre daglig for en Mand, samt at den for ugifte Medlemmer nedsættes eller bortfalder; 3. at Tyende uden egen Husstand først nyder Pengehjælp af Kassen fra det Tidspunkt, da Husbondens Forpligtelse til at yde Løn ophører; 4. at der ikke ydes Pengehjælp for en Sygdom, der ikke varer udover 7 Dage; 5. at Pengehjælp ikke ydes for Drankersygdomme, veneriske Sygdomme eller Sygdomme, der hidrøre fra Slagsmaal; at Kassens Forpligtelse til at yde et Medlem Pengehjælp bortfalder, naar Vedkommende trods Bestyrelsens Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling; 6. at Medlemmerne paa de Steder, hvor Lægerne befordre sig selv, betale for Kjørslen ved et forlangt Sygebesøg, som Lægen erklærer for unødvendigt; 7. at der ydes Hjælp til et Medlems Børn, ogsaa naar han er indkaldt til Militærtjeneste og i denne Tid er fritaget for at yde Bidrag til Kassen. Under Epidemier, som ere tagne under offentlig Behandling, kan med Sygekasseinspektørens Samtykke Pengehjælpen nedsættes eller helt bortfalde. § 21. I Barseltilfælde kan Sygekassen yde den paagjældende Kvinde, naar hun er Medlem af Kassen, en Hjælp, der i Vedtægten kan fastsættes til en rund Sum. Ved indtræffende Sygdom har hun Krav paa den sædvanlige Sygehjælp fra ottende Dagen efter Nedkomsten. § 22. Retten til af en anerkjendt Sygekasse at nyde Pengehjælp skal strække sig til et Tidsrum af mindst 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder. Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i ialt 60 Uger, ophører

dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Kassen, medmindre Vedtægten bestemmer anderledes. Naar den, hvis Ret til at faa Hjælp af Kassen saaledes er ophørt, ved Lægeattest godtgjør, at hans Helbredstilstand ikke udelukker ham fra Optagelse i en anerkjendt Sygekasse eller begrænser hans Adgang til Optagelse i en saadan, jfr. § 6, sidste Stykke, indtræder han atter i sine fulde Medlemsrettigheder, dog først fra næste Regnskabsaars Begyndelse. Hidrører et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understøttelse i Henhold til en Lov om Arbejdernes Sikring imod Følgerne af saadanne Tilfælde, tilkommer der ham ikke Pengehjælp af Sygekassen fra det Tidspunkt, da Understøttelsen begyndte.

V. § 23. Sygekasseinspektøren, der ansættes under Indenrigsministeriet, udnævnes af Kongen og lønnes af Statskassen med den for Kontorchefer i Indenrigsministeriet fastsatte Lønning. Paa Rejser oppebærer han 8 Kr. daglig i Dagpenge og Vederlag for Befordringsudgifter efter Regning. Det til Medhjælp for Sygekasseinspektøren og til hans Kontorhold fornødne Beløb bevilges ved de aarlige Finanslove. Sygekasseinspektøren ansættes med Forpligtelse til ogsaa at overtage Bestyrelsen af en ved Lov oprettet Anstalt for Arbejderes Forsikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde. I dette Tilfælde faar han et Lønningstillæg af 800 Kr. § 24. Sygekasseinspektøren foranstalter aarlige Møder af Tillidsmænd for de anerkjendte Sygekasser Landet over eller provinsvis, særlig med det Formaal at samle saa mange Sygekasser som muligt om Fællesregler i saadanne Spørgsmaal, i hvilke de enkelte Kassers Interesser berøre hverandre, navnlig Tilvejebringelse af Gjenforsikringsforeninger og Normalvedtægter. Til Aarsmødet kan hver anerkjendt Sygekasse paa mindst 100 Medlemmer sende en stemmeberettiget Tillidsmand, der vælges af Kassens Bestyrelse; mindre Sygekasser forene sig om Valget af en Tillidsmand saaledes, at denne mindst repræsenterer det nævnte Antal Medlemmer. Af Bestyrelserne for samtlige anerkjendte Sygekasser, der have et Antal af mindst 100 Medlemmer,

1892.

12 April.

vælges der for 4 Aar ad Gangen og første Gang i 1894, et Nævn med Sygekasseinspektøren som Formand. Valget sker skriftlig; Sygekasser, som have et mindre Antal end 100, kunne deltage i Valget ved i dette Øjemed at forene sig, saaledes at de tilsammen repræsentere mindst 100 Medlemmer. De nærmere Bestemmelser, saasom om der skal vælges gruppevis og da hvorledes, samt om Antallet af Nævnets Medlemmer m. m. fastsættes af Indenrigsministeren. Nævnet kan af Formanden sammenkaldes til Drøftelse af ethvert Sygekasseinstitutionen vedkommende Spørgsmaal. Naar dette Nævn skjønner, at en anerkjendt Sygekasse uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter dog i sit Forhold til sine Medlemmer eller til andre Sygekasser virker paa en for Sygekasseinstitutionen i dens Helhed uheldig Maade, indstiller Sygekasseinspektøren til Indenrigsministeren, hvorvidt Anerkjendelsen for en saadan Sygekasse skal bortfalde.

§ 25. En anerkjendt Sygekasses Vedtægt, som skal indføres i eller vedhæftes enhver Sygekassebog, skal omhandle følgende Punkter: 1. Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter; 2. Generalforsamlingen og Bestyrelsen samt deres Myndighed; 3. Regnskabsvæsen og Revision, Anbringelse af Kassens Midler, Overskudets Anvendelse, særlig ved Kassens Opløsning; 4. Vedtægtens Forandring. Den Afgjørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af en Kasses Overskud ved dens Opløsning, har kun Gyldighed, naar den godkjendes af Sygekasseinspektøren. Overskudet kan ingensinde deles mellem Medlemmerne. Sygekasseinspektørens Samtykke udfordres til enhver Forandring i Vedtægten. Dog kan hans Afgjørelse indankes for Indenrigsministeren. § 26. Sygekassernes Regnskabsaar regnes fra den 1ste Januar til den 31te December. Inden en af Indenrigsministeren nærmere fastsat Frist indsende Kasserne til Sygekasseinspektøren behørig revideret Regnskab og Beretning for det forløbne Aar, affattede paa den af bemeldte Minister foreskrevne Maade. § 27. Sygekasseinspektøren gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aars-

regnskaber og fører i det hele Tilsyn med de anerkjendte Sygekasser, ligesom han er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand ved Oprettelsen af ny Kasser. Han skal til enhver Tid have Adgang til at gjøre sig bekendt med Kassernes Bøger, Regnskaber og hele Virksomhed. Inspektøren afgiver hvert Aar Beretning til Indenrigsministeren om de anerkjendte Kassers Virksomhed. Et Uddrag heraf bliver at offentliggjøre paa den af Indenrigsministeren foreskrevne Maade. § 28. Dersom Sygekasseinspektøren faar Grund til at formode, at en Kasses Formuestilstand er gaaet saaledes tilbage, at Kassen ikke kan antages at yde Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, har han derom at anstille nøjagtig Undersøgelse. Bekræftes det herved, at den er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, saavel som naar en Kasses Bestyrelse ikke holder sig nærværende Lovs Forskrifter efterrettelig, eller dens Virksomhed befindes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for samme gjældende Bestemmelser samt under Iagttagelse af den fornødne Paapasselighed og Orden, og Kassen ikke efterkommer de den i denne Anledning af Inspektøren givne Anvisninger, kan Indenrigsministeren efter Inspektørens Indstilling lade Anerkjendelsen bortfalde. § 29. I anerkjendte Sygekasser kan der gives Adgang til særskilt Sikring af anden Hjælp end den ved nærværende Lov foreskrevne, saasom Begravelseshjælp og Alderdomshjælp eller Hjælp til Personer, der ere vedvarende arbejdsudygtige. Bestemmelserne herom optages i en særskilt Vedtægt, hvoraf et Exemplar tilstilles Sygekasseinspektøren, ligesom der gjøres Meddelelse til ham om enhver Forandring i denne Vedtægt. Over de til saadan Sikring henhørende Midler føres særligt Regnskab, og der udredes dertil særligt Medlemsbidrag, i Forhold til hvilket der ikke tilkommer Kassen noget Tilskud af det Offentlige. Sygekasseinspektøren skal til enhver Tid have Adgang til at gjøre sig bekendt med Kassernes Virksomhed i den heromhandlede Henseende samt med de paagjældende Midlers Status. Iøvrigt komme nærværende Lovs Bestemmelser om anerkjendte Sygekasser ikke

1892.

12 April. til Anvendelse paa Sikringen af Hjælp af den angivne Art. § 30. Denne Lov træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Bekjendtgjørelse i Lovtidenden, dog at Udnævnelsen af den i § 23 nævnte Sygekasseinspektør kan ske forinden. Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som maatte følge af disse Øers særegne Forhold. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

23 April. **Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat. *)**

Fra 1ste Maj d. A. oprettes tre nye Skorstensfejerdistrikter, 13de, 14de og 15de; samtidigt foretages Forandring og Deling af 7de, 8de, 9de, 11te og 12te Distrikt. 1ste, 2det, 3die, 4de, 5te, 6te og 10de blive uforandrede. Nedenstaaende Fortegnelse angiver, hvilke Dele af Staden hvert enkelt Distrikt vil omfatte efter 1ste Maj 1892. 1ste Distrikt: Strand, Snarens og Vester Kvarter samt Nikolaj Rode af Øster Kvarter. 2det Distrikt: Nørre, Klædebo og Frimands Kvarter. 3die Distrikt: St. Annæ Vester Kvarter. 4de Distrikt: St. Annæ Øster Kvarter og Citadellet. 5te Distrikt: Kjøbmager og Rosenborg Kvarter. 6te Distrikt: Kristianshavns Kvarter samt Gammelholms Rode af Øster Kvarter. 7de Distrikt: Nørrevold Kvarter. 8de Distrikt: Blaagaards og Ravnsborgs Roder af Udenbys Klædebo Kvarter. 9de Distrikt: Kirkegaards og Havremarkens Roder af Udenbys Klædebo Kvarter. 10de Distrikt: Vestervold Kvarter samt Kvægtorvets, Gasværkets og Gl. Kongevejs Roder af Udenbys Vester Kvarter. 11te Distrikt: Skydebanens Rode af Udenbys Vester Kvarter. 12te Distrikt: Østerbros Rode af Udenbys Klædebo Kvarter samt Østervold Kvarter undtagen Citadellet. 13de Distrikt: Blegdams og St. Hans Roder af Udenbys Klædebo Kvarter. 14de Distrikt: Fælled, Lersøens og Strandvejens Roder af Udenbys Klædebo Kvarter. 15de Distrikt: Sorte Hests, Enghavevejs og Vesterfælled Roder af Udenbys Vester Kvarter.

*) Jfr. Bekj. af 18. Dec. 1893.

Koncession for Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab 27 April.
 til at drive en Frihavn ved Kjøbenhavn.

Hans Kongelige Majestæts Indenrigsminister gjør vitterligt: I Medfør af den mig ved Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 tillagte Bemyndigelse meddeler jeg herved Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab, der under 25. April næstefter har dannet sig med en Aktiekapital af 4,000,000 Kr. og med det Formaal at overtage og udøve Driften af den ved nævnte Lov bestemte Frihavn paa Vestsiden af Kjøbenhavns Inderrhed umiddelbart Nord for Kastelspynten, Koncession til i 80 Aar at drive bemeldte Frihavn — hvis Omraade med Hensyn til Told- og Produktionsafgift betragtes som Udland — efter at den er bleven anlagt af Kjøbenhavns Havnevæsen og udstyret med fornødne Driftsindretninger af Selskabet, alt paa følgende Vilkaar: § 1. Frihavnen anlægges af Kjøbenhavns Havnevæsen efter de af Indenrigsministeriet paa Grundlag af Bestemmelserne i Lov Nr. 44 af 31. Marts f. A. § 2 approberede og Selskabet meddelte Planer, hvori der dog forbeholdes Frihed for Havnevæsenet til, efter Forhandling med Selskabet, at foretage saadanne mindre Modifikationer, som det under Anlægsarbejderne maatte vise sig hensigtsmæssigt at iværksætte. § 2. Til de Havnevæsenet paahvilende Foranstaltninger høre: Opførelsen af Bølgebrydere, Indretningen af de ny Bassiner i Frihavnen med de for dem vedtagne Dybder og Indfatninger, Færdiggjørelsen af de af Havnevæsenet tidligere tilvebragte Arealer, som skulle indgaa i Frihavnen, Erhvervelsen og Tilvebringelsen af ny Landarealer for Frihavnen (derunder indbefattet Dannelsen af den Mole, der skal adskille Frihavns sydlige Bassin fra Inderrheden og ligge dels i Toldudlandet dels i Toldindlandet, i dens fulde Bredde af fra 250—270 Fod, samt Bygningen af denne Moes Bolværk mod Inderrheden), Anlægget af en Pramkanal mellem det sydlige Frihavnsbassin og Inderrheden, Frihavns territoriets Indhegning mod Toldindlandet og Bygningen af Toldvaghuse, Anlægget af Veje paa Territoriet, Anlægget af Kloaker — med tilhørende Overfaldsledninger — for Frihavns territoriet efter

1892.

27 April.

Overenskomst med Kjøbenhavns Kommune samt Nedlægningen af Spildevandsledninger i Vejene paa Territoriet, Ordningen af Vejforholdene ved Frihavnen, Indhegningen af den i ovennævnte Lovbestemmelse foreskrevne Forbindelsesvej mellem Frihavnen og Kjøbenhavns Toldbod, Chausseringen af Kjørebanelen paa denne Vej, der iøvrigt anlægges og sporlægges ved Indenrigsministeriets Foranstaltning for Statskassens Regning, Reguleringen af Terrainet paa begge Sider af samme Vej samt den ved Anlægget af Vejen nødvendiggjorte Omordning af Færdselsforholdene udenfor Toldboden, og Afslutningen af Frihavnsterritoriet mod Langelinie, dennes Uvidelse tilligemed Indretningen af en Havn for Lystfartøjer. § 3. Frihavnsterroriets Indhegning mod Toldindlandet dannes overalt undtagen paa den Mole, der adskiller det sydlige Bassin fra Inderrheden, af tvende ved en 6 Fod bred Patrouillevej adskilte Gittere, hvoraf det yderste og højeste anbringes i Skjellinien mod Toldindlandet. Paa ovennævnte Mole træder i Stedet for Patrouillevejen en indgitret, 6—7 Fod over Molens Niveau ophøjet, 30 Fod bred Promenade, under hvilken føres tvende Passager mellem Frihavnen og Molens i Toldindlandet langs Bolværket mod Inderrheden beliggende Kaj, der udlægges som Kjørebane i sin fulde Bredde. Vejene og Spildevandsledningerne i dem anlægges efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse. § 4. Omkostningerne ved Havnevæsenets forannævnte Arbejder afholdes af Havnekassen med et eventuelt Tilskud af Statskassen til Udgifterne til Toldindhegningen og med et af Frihavnsaktieselskabet under 30te November 1891 tilsagt Bidrag, til Beløb ca. 80,000 Kroner, til den i § 3 ommeldte Promenades sammesteds angivne Løftning over Østmolens Niveau, hvorved det muliggjøres, at Selskabet, hvem udelukkende Ret dertil er forbeholdt, kan for sin Regning ved Hjælp af en fornøden yderligere Løftning af Promenaden underbygge den med Skure. § 5. Til de Frihavnsaktieselskabet paahvilende Foranstaltninger til Udstyrelsen af Frihavnen — hvis sydlige Del er bestemt til fortrinsvis at anvendes i Handelsøjemed, medens den nordlige

skal anvendes navnlig i industrielt Øjemed og til Oplagsplads for grovere Varer — høre: Nedlæggelsen af Ranger-, Lade- og Depotspor paa Frihavsterritoriet og disses Tilslutning til de Jernbanespor, der i Henhold til oftnævnte Lovs § 2 ved Indenrigsministeriets Foranstaltning og for Statskassens Regning ville blive førte fra Frihavnen til Københavns Toldbod og over Vognmandsmarken til den nordsjællandske Jernbane over en Rangerstation ved Frihavnen. Befæstelsen af Arealet mellem nysnævnte Spor og indtil en Afstand af 1 Alen paa hver Side af Sporlegemet, Anlægget af Vandledninger og øvrige Ledninger med Tilbehør med Undtagelse af de i § 2 nævnte Kloaker og Spildevandsledninger i Vejene, Opførelsen af Pakhuse af de i § 4 nævnte og andre Skure samt af Administrations-, Told- og andre Bygninger, Opsættelsen af Kraner og andre Arbejdsmaskiner til Frihav- nens Betjening samt Installationen af fornøden Drivkraft, Indretningen af elektrisk Belysning og Anskaffelsen af Skur- pramme. § 6. Foranstaltningerne til Frihavns Udstyrelse iværksættes af Selskabet saaledes, saa snart og i et saadant Omfang, som det af Indenrigsministeriet bestemmes, dog at Skur under Østmolens Promenade ikke af Ministeriet kan forlanges bygget i en større Længde end 800 Fod. Til de med disse Foranstaltninger forbundne Udgifter skal Sel- skabet, om fornødent, anvende hele sin Aktiekapital, 4 Mil- lioner Kroner, med Fradrag af 3 pCt. heraf eller 120,000 Kr., som Selskabet har ydet den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vexelbank i Provision i Anledning af dets Stiftelse, samt af et til Selskabets Rentetab i Tiden fra dets Stiftelse indtil Frihavns Aabning for Drift efter Indenrigs- ministeriets nærmere Ansættelse svarende Beløb. Den i oftnævnte Lovs § 3 under Nr. 3 foreskrevne Sikkerhed for, at hele Aktiekapitalen med de nærmere anførte Fradrag til enhver Tid er til Raadighed til Tilvejebringelsen af paa- gjældende Bygninger og Indretninger efter Indenrigsmini- steriets nærmere Forlangende, har Selskabet givet ved, at ovennævnte Bank i Skrivelse til Indenrigsministeriet af 11. April f. A. har afgivet den i saa Henseende fornødne Garanti-

1892.

27 April.

erklæring. § 7. En specificeret Opgjørelse over de Beløb, som Selskabet anvender af sin ovennævnte Aktiekapital, bliver aarlig gennem Indenrigsministeriet at forelægge Rigsdagen til Godkjendelse. Naar der er hengaaet 3 Aar efter Frihavnens Aabning for Driften, kan Indenrigsministeriet ifølge oftnævnte Lovs § 3, næstsidste Stykke, kun med Lovgivningsmagtens Samtykke fritage Selskabet for at anvende hele Aktiekapitalen. § 8. Alle Tegninger og Planer til de Bygninger og Indretninger, der tilvejebringes af Selskabet, skulle approberes af Indenrigsministeriet, der ligeledes fører Tilsyn med de vedkommende Arbejders Udførelse, forsaavidt dette ikke overdrages Kjøbenhavns Havnevæsen. § 9. Om Mellemværendet mellem Statsbanerne og Frihavnsaktieselskabet i Anledning af Tilslutningen af Frihavnens Spor til Statsbanesporene ved Frihavnens Grænse samt til Statsbanesporet til Kjøbenhavns Toldbod og eventuelt til de Spor, Statsbanerne maatte anlægge til en Dampfærgehavn i Frihavnen, jvfr. nedenfor § 28, bliver der at afslutte særlig Overenskomst, som stadfæstes af Indenrigsministeriet. Det forbeholdes Staten at anlægge og trafikere et direkte Spor gennem Frihavnsterritoriet fra Rangerstationen ved Frihavnen og fra Østmolens Bolværk til Forbindelsessporet mellem Frihavnen og Toldboden. § 10. Saa snart de Havnevæsenet paahvilende Arbejder ere saa vidt fremskredne, at Opførelsen af de i § 5 nævnte Bygninger m. v. kan tage sin Begyndelse, skal Havnevæsenet give Selskabet Adgang til at paabegynde dem. Det samme gjælder om Opførelsen af Bygninger til industriel Brug af Private. Selskabet skal paa sin Side fremme de det paahvilende Arbejder med størst mulig Kraft i Tilslutning til de Arbejder, der udføres af Havnevæsenet. § 11. Indenrigsministeriet bestemmer til Efterlevelse for Selskabet, naar Frihavnen kan aabnes for Drift, og drager Omsorg for, at Bestemmelserne i § 8 i Lov Nr. 44 af 31te Marts 1891 træde i Kraft til det for Aabningen fastsatte Tidspunkt. § 12. Frihavnsaktieselskabet skal have Hjemsted i Kjøbenhavn. Indenrigsministeriet er berettiget til at udnævne 1 eller 2 Medlemmer af Selskabets

Bestyrelse, efter som Bestyrelsesmedlemmernes Antal bliver henholdsvis 3 og flere end 3. Bestyrelsesmedlemmerne skulle have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter. Ligesom Selskabets foreløbige, for Anlægstiden gjældende Love under 6. Maj og 27. Juni f. A. ere blevne stadfæstede af Indenrigsministeriet, saaledes skulle ogsaa Selskabets endelige Love saavel som senere vedtagne Forandringer i dem kun have Gyldighed, naar de stadfæstes af nævnte Ministerium. § 13. Selskabet er berettiget til at drive Frihavnen i 80 Aar, regnet fra den Dag, da den efter Indenrigsministeriets Bestemmelse aabnes for Drift, jvfr. dog nedenfor § 34. Det er forpligtet til at drive den paa en til Frihavnsøjemedet svarende Maade. Indenrigsministeriet approberer de Lejemaal, der indgaas mellem Selskabet og Private om Grunde til Opførelse af Bygninger i industrielt Øjemed, ligesom Ministeriet efter Forslag af Selskabet udfærdiger Tariffer (herunder ogsaa Taxter for den elektriske Belysning og for den Drivkraft, der af Selskabet leveres Private paa Frihavns territoriet) og reglementariske Bestemmelser vedkommende Driften. Disse Tariffer og Bestemmelser maa kun fraviges med Ministeriets Samtykke eller — i paatrængende Tilfælde — paa dets forventede Approbation, der snarest maa søges erhvervet. Selskabet skal tilstede, at Varer, der henligge i Frihavnen paa lejede Pladser eller i lejede Rum uden at være optagne paa Selskabets Lagre, bearbejdes af dem, der have Raadighed over Varerne, eller af deres Stedfortrædere. Selskabet er forpligtet til paa Begjæring at tage Varer paa Lager og i denne Anledning udstede Oplags- og Garantibeviser (Warrants), som skulle kunne transporteres uden Brug af Stempel, i Overensstemmelse med de Regler, der nærmere ved Lov fastsættes. Enhver er berettiget til mod Erlæggelse af de fastsatte Afgifter og under Iagttagelse af de gjældende Reglementer at benytte Frihavnens Indretninger. Selskabet skal underkaste sig de Bestemmelser, der af Indenrigsministeriet træffes for at tilvejebringe statistiske Oplysninger om Trafiken paa Frihavnen. Antagelse og Afskedigelse af de for Driften for-

1892.

27 April.

nødne Funktionærer og Arbejdere foretages af Bestyrelsen; dog stadfæster Indenrigsministeriet Valget af Selskabets Driftsdirektør. Alle tjenstlige Instruktioner gives af Bestyrelsen. § 14. Betalingen for Benyttelsen af Statsbanernes rullende Materiel paa Frihavnens Spor fastsættes af Indenrigsministeriet. § 15. De i §§ 5 og 6 ommeldte Bygninger og Indretninger holder Selskabet i forsvarlig Stand i hele Driftstiden; de skulle derhos altid være forsikrede for deres fulde Forsikringsværdi. Samtlige de i §§ 2 og 3 ommeldte Indretninger m. v. — Veje og Lystanlæg dog kun, forsaavidt de ikke maatte blive overtagne af Københavns Kommune — vedligeholdes af Havnevæsenet mod Refusion fra Selskabet af de dermed forbundne, af Indenrigsministeriet godkendte Udgifter. Dog afholdes Udgifterne til Vedligeholdelsen af Østmolens østlige Bolværk og Kaj samt af Bølgebryderne endelig af Havnevæsenet. Københavns Kommune har derhos ved den med Havnevæsenet truffne Overenskomst paataget sig Vedligeholdelsen af de i § 2 nævnte Kloaker med tilhørende Overfaldsledninger; for de dermed forbundne Arbejders Udførelse maa Selskabet ikke lægge nogen Hindring i Vejen. § 16. Selskabets Bestyrelse skal i betimelig Tid for hvert Driftsaar forelægge Indenrigsministeriet til Approbation et Budget over Driftsindtægter og Driftsudgifter. De Forandringer, Ministeriet foretager i Budgettet, er Bestyrelsen pligtig at tage tilfølg, og Bestyrelsen er uberettiget til uden Ministeriets Samtykke at afholde Udgifter, som ikke have Hjemmel i det approberede Budget, eller at overskride de deri opførte Udgiftssummer. Driftsindtægterne bestaa fornemmelig af: a. Indtægt ved Leje til offentlige Institutioner, b. do. ved Udleje af Oplagsrum, Lagerpladser, Prøvelager, Kontorlokaler m. m., c. do. ved Benyttelse af Kraner og Frihavnens øvrige Apparater, d. do. ved Manipulation af Varerne, e. do. ved Udleje af Grunde til industrielle Etablissementer, f. do. ved Betaling for elektrisk Belysning, g. do. ved Betaling for Drivkraft, h. do. ved Bolværkspenge i Frihavnen, jvfr. nedenfor § 25, i. do. ved Renter af Selskabets disponible Driftskapital, k. andre

og tilfældige Indtægter. Driftsudgifterne bestaa fornemmelig af: a. Lønninger, eventuelt Tantième, til Selskabets Bestyrelse, Funktionærer og Arbejdere, b. Kontorudgifter, c. Omkostninger ved Drift, Vedligeholdelse og Assurance af Selskabets Bygninger, Skure og øvrige Indretninger, d. Refusion til Havnevæsenet for dets Udgifter til Vedligeholdelse af de af samme tilvejebragte Frihavnsanlæg, jvfr. § 15, e. Afgift for Vandforbrug paa Territoriet, f. Skatter, forsaavidt saadanne kunne paalægges Driften, g. Refusion til Havnevæsenet efter Regning for Merudgift til Havnepoliti m. m. i Anledning af Frihavns Etablering, h. andre og uforudsete Udgifter. § 17. Selskabets Bestyrelse træffer de fornødne Bestemmelser vedrørende Bogholderiet. Det aarlige Regnskab, der aflægges inden Udløbet af 4 Maaneder efter Regnskabsaarets Slutning, revideres af tvende Revisorer, en valgt af Indenrigsministeriet og en af Selskabets Aktionærer. Revisorerne skulle underkaste Regnskabet saavel en kritisk Revision som en Talrevision. De erholde af Driftens Kasse et aarligt Honorar, der for den af Indenrigsministeriet valgte Revisors Vedkommende fastsættes af dette. Efter endt Revision decideres Regnskabet af Indenrigsministeriet, hvorefter Udbytte kan udbetales Aktionærene. Revisorerne have Ret til til enhver Tid at revidere Driftens Bøger, at foretage Kasseeftersyn samt at forlange Oplysninger om Driften. § 18. Indenrigsministeriet kan af Selskabets Bestyrelse begjære enhver Oplysning Frihavnsdriften vedkommende. Den, der anser sig forurettet af Bestyrelsen, kan klage til Ministeriet, som da efter at have indhentet Erklæring fra Bestyrelsen afgjør Sagen. § 19. Varer, der indføres fra Frihavsterritoriet til dansk Toldomraade, skulle ved Indførselen være underkastede de ifølge den almindelige Toldtarif til enhver Tid gjældende Bestemmelser. — Ifølge § 12 i Lov Nr. 44 af 31. Marts f. A. kan der ikke uden Lovgivningsmagtens Samtykke paa Frihavnsomraadet anlægges Fabrikker til Tilvirkning af Kunstgjødning og Margarine, ej heller Bogbinderier eller Etablissementer til Trykning af Bøger, Tidsskrifter, Noder o. dsl. Til Etablering

1892.

27 April.

af Industrivirksomhed af enhver anden Art saavel som af Detailudsalg paa Territoriet kræves Indenrigsministeriets Samtykke, hvorved dog bemærkes, at der ikke fra Ministeriets Side vil blive lagt Vanskeligheder i Vejen for Etableringen af saadan industriel Virksomhed, som alene er beregnet paa Eksport, eller for Skibes Forsyning med Skibsfornødenheder. Driften er underkastet de Kontrolforanstaltninger, der fra Statens Side iværksættes saavel paa Territoriet som paa dettes Grænser til Beskyttelse af Toldinteresserne, særlig herunder ogsaa Foranstaltninger til at hindre Fortæring af ufortoldede toldpligtige Varer paa Territoriet.

§ 20. Den Leje, der skal svares til Selskabet af de Statsinstitutioner, der erholde Lokaler til Raadighed paa Frihavsterritoriet, fastsættes af Indenrigsministeriet.

§ 21. Københavns Havnepoliti har i Frihavnen, der udgjør en Del af Københavns Havn, den det ifølge Havnereglementet tilkommende Politimyndighed, ved hvis Udøvelse Frihavnsaktieselskabets Krav ville være at tage i fortrinlig Betragtning.

§ 22. De Aktiebrev, der udstedes af Selskabet, kunne udfærdiges og transporteres uden Brug af Stempel, og de Kontrakter, Selskabet afslutter med Hensyn til de under sammes Ressort hørende Anlægsarbejder, ere ligeledes stempelfri.

§ 23. Samtlige Selskabet tilhørende Pakhuse og Skure samt Selskabets og offentlige Institutioners Administrations- og Driftslokaler paa Territoriet ere fritagne for kongelige Skatter og for Arealskat — heri ikke indbefattet Vandafgift — til Københavns Kommune.

§ 24. Ifølge Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 § 8 bliver der ikke at opkræve Havneafgift i Frihavnen, men i Stedet derfor betaales der ved Indførsel af Varer fra Frihavnen til dansk Toldomraade en Københavns Havnevæsen tilfaldende Afgift, der, beregnet efter den paagjældende Vares Bestuvning ifølge Toldvæsenets Bestuvningsreglement, opvejer Havneafgiften. Denne Beregning foretages efter Tiendedele af en Register-ton; udgjør en Vares Bestuvning mindre end $\frac{1}{10}$ Register-ton, opkræves Afgiften dog af $\frac{1}{10}$ Ton.

§ 25. Bolværkspenge i Frihavnen skulle være de samme som de, der svares ved

27 April.

Kjøbenhavns Havns øvrige offentlige Bolværker. De opkræves af Selskabet under Havnevæsenets Kontrol og indgaa i Selskabets Kasse. De Bolværkspenge, der falde af Skibe, som have Anlæg i Toldindlandet paa den østlige Side af den østlige Mole for Frihavnens sydlige Bassin, ere Selskabet uvedkommende. Indenrigsministeriet fastsætter Reglerne for Fordelingen mellem Selskabet og Havnevæsenet af de Bolværkspenge, der erlægges af Skibe, som under deres Ophold i Kjøbenhavns Havn have Anlæg baade ved Frihavnens og ved Havnens øvrige offentlige Bolværker.

§ 26. Skibe, som have faaet anvist Anlægsplads i Indlandet paa den østlige Moles Østside udfor de af Frihavnsaktieselskabet til enhver Tid anlagte Skure og Niveaupassager under Promenaden, ere, saafremt de ikke skulle losse Varer til Frihavnens Anlæg eller lade Varer fra dem, til enhver Tid pligtige at vige for saadanne Skibe, som skulle losse eller lade Varer paa de nævnte Steder til eller fra Frihavnens Anlæg. Paa Kajpartiet mellem Bolværket og Selskabets Skure og Passager maa Varer ikke henlægges saaledes, at de hindre Trafiken til og fra de af Frihavnsaktieselskabet anlagte Skure samt til og fra Passagerne til Frihavnen. Ligeledes maa Varer ikke henlægges paa Kajen saaledes, at de hindre Trafiken paa langs ad den. Varer, der ere oplossede fra Skib eller bestenite til Inldadning, maa, forsaavidt der findes Plads til dem i Selskabets Skure, ikke blive henliggende paa Kajen længere end til Solnedgang paa den efter Henlæggelsen følgende Dag.

§ 27. Af Selskabet ydes intet Tilskud til Udgifterne ved Toldbevogtningen af Frihavnens Territorium til Lands eller til Vands. Staten oprettholder uden Bekostning for Selskabet et Toldklaringskontor i den Toldbygning paa Territoriet, som Selskabet skal opføre, dog at saadant Extratilsyn, som forlanges enten af Selskabet eller af Private i deres egen Interesse, maa betales efter de almindelige Regler af Rekvirenten.

§ 28. Det indenfor Frihavnens Grænser, mellem dens nordlige og sydlige Del beliggende Landareal, som er paatænkt anvendt til et Dampfærgéhavnsanlæg, skal Selskabet midlertidig være

1892.

27 April.

berettiget til at gjøre sig nyttigt, men dog kun saaledes, at det til enhver Tid, naar det begjæres, kan afgives til Brug i nævnte Øjemed i samme Stand, hvori Selskabet har modtaget det. § 29. Frihavnsdriftens aarlige Nettooverskud fordeles saaledes: 1) 5 pCt. af Overskudet henlægges i Effekter, som Indenrigsministeriet bestemmer, til en Reserve- og Fornylsesfond til Bestridelse af Udgifter i ekstraordinære Tilfælde og til Fornylser og Hovedreparationer, vedkommende de Anlæg m. m., som ifølge foranstaaende § 15 skulle vedligeholdes for Selskabets Regning. Over denne Fond skal der i Driftstiden kun med Ministeriets Samtykke kunne disponeres. 2) Af det resterende Overskud erhverder Havnevæsenet og Selskabet hvert Halvdelen, indtil Selskabet for paagjældende Aar har faaet 4 pCt. af sin i Anlægget anbragte Kapital. Det derefter resterende deles i Forholdet 4 : 1 mellem Havnevæsenet og Selskabet, indtil Havnevæsenet ligeledes for samme Aar har faaet 4 pCt. af sin hele i Anlægget indskudte Kapital. Af eventuelt yderligere Overskud erhverder Havnevæsenet og Selskabet Halvdelen hvert. Størrelsen af Havnevæsenets Kapitalindskud fastsættes af Indenrigsministeriet under Iagttagelse af følgende: I. Der medregnes fornemmelig: a) Værdien af Havnevæsenets tidligere tilvejebragte Landarealer, der indgaa i Frihavnsanlægget, i færdig Stand, 4,100,000 Kr. b) Værdien af de Bolværker i Nordhavnen, der indgaa i Anlægget, 2,350 løb. Fod à 140 Kr., 329,000 Kr. c) Beløbet af de Udgifter, Havnevæsenet har haft eller vil have i Overensstemmelse med foranstaaende § 4, og som ikke vedrøre de nysnævnte Landarealer (a) og Bolværker (b) med et Tillæg for Rentetab. Heri fragaa dog de Omkostninger, Havnevæsenet anvender for at gjøre den østlige Del af det sydlige Bassins Østmole tjenlig for Anlæg af større Skibe end dem, der tidligere have kunnet ligge for Anker dersteds, altsaa navnlig til Uddybning udenfor denne Mole og til den derved nødvendiggjorte Forøgelse af Bolværkets Højde under Vandet samt til den derværende Kajs Makadamisering. d) Kurstab paa de af Havnevæsenet i Anledning af Frihavnsanlægget

27 April.

udstedte Obligationer og Provision i Anledning af deres Udstedelse. II. Den fremkomne Sum nedsættes eventuelt med det Beløb, som Arealet for Dampfærgeanlægget ifølge Havnevæsenets Opgjørelse har kostet at tilvejebringe. Nedsættelsen finder Sted fra den Dag, dette Areal afgives til Brug for nysnævnte Anlæg. § 30. Udbetalingen af den Havnevæsenet ifølge § 29 tilkommende Andel af det aarlige Driftsoverskud skal senest ske samtidig med Udbetalingen af Udbyttet til Aktionærerne. § 31. Kun med Lovgivningsmagtens Samtykke kan Indenrigsministeriet tillade Selskabet at udvide dets Kapital ud over 4 Millioner Kroner enten ved Forøgelse af Aktiekapitalen eller ved Optagelse af Obligationslaan. § 32. Saafremt Forholdene senere maatte gjøre det ønskeligt, skal det Havnevæsenet tilhørende Landareal, der ligger Nord for Frihavnen, tilligemed de tilstødende Bolværker kunne inddrages i Frihavnen, og Driften af dette Areal skal da i Henhold til særlig Overenskomst overdrages Frihavnsaktieselskabet. Selskabet maa dog for at erholde det paagjældende Areal inddraget fremsætte Begjæring derom inden Forløbet af 10 Aar fra den Dag, Frihavnen aabnes for Driften, og godtgjøre, at mindst tre Femtedele af de produktive Grunde i den i ovenstaaende § 28 ommeldte nordlige Del af Frihavnen ere gjorte frugtbringende. Havnevæsenet kan efter Koncessionens Udfærdigelse kun udleje det oftmeldte Areal for en Tid af højst 10 Aar uopsigelig fra Udlejerens Side og kun mod, at Lejerne i Tilfælde af Arealets Indlemmelse i Frihavnen skulle være pligtige til at fratræde samtidig med Indlemmelsen, selv om paagjældende Lejemaal ikke da er udløbet, mod Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn, hvilken Erstatning afholdes af Selskabet. Fremdeles skal, ligeledes efter særlig Overenskomst mellem Frihavnsaktieselskabet og vedkommende Grundejere samt under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke, de til Frihavnterritoriet stødende Arealer kunne indlemmes i Frihavnen, dog saaledes, at de vedblive at være privat Ejendom. § 33. Saa længe Driftstiden varer, kan der ikke gives Koncession paa Anlæg og Drift af en Frihavn paa

1892.

27 April.

Kjøbenhavns Havns Omraade til nogen anden. § 34. Efter Forløbet af 25 Aar af Driftstiden skal Staten til enhver Tid være berettiget til at fordre Selskabets samtlige Ejendele og den opsparede Reservefond overdragne til sig eller til Kjøbenhavns Havnevæsen. Sker dette, skal Staten eller Havnevæsenet foruden at svare til Selskabets, med Indenrigsministeriets Samtykke stiftede Obligationsgjæld tilsvare Aktionærerne den Kurs, hvortil Aktierne gjennemsnitlig have været noterede paa Kjøbenhavns Børs i de sidst forløbne 10 Aar. Gjennemsnittet for hvert Aar fremkommer ved at tage $\frac{1}{12}$ af Summen af Middeltallene af hver Maanedes højeste og laveste Kurs. Aktionærerne skulle dog i intet Tilfælde kunne fordres udløste under pari Kurs, ligesom de ikke skulle kunne gjøre Paastand paa Indløsning efter en Kurs, der er højere end 125 Kr. pr. 100 Kr. § 35. Naar Selskabet væsentlig misligholder de foromhandlede Forpligtelser, kan ved Dom efter Indenrigsministeriets Paastand nærværende Koncession erklæres forbrudt, og Selskabet tilpligtes enten inden en af Ministeriet fastsat Frist at ryddeliggjøre Frihavnsarealet for de det tilhørende Bygninger og Indretninger eller at afstaa bemeldte Bygninger og Indretninger til Staten for Materialiernes Værdi efter uvillige Mænds Skjøn. § 36. Med den i foranstaaende § 35 angivne Undtagelse forbeholder Indenrigsministeriet sig Ret til at afgjøre Spørgsmaal om Fortolkning af Koncessionen i det Hele, saa at deslige Spørgsmaal af Selskabet kun kunne bringes for Domstolene, naar Ministeriet samtykker deri. § 37. Denne Koncession kan ikke uden Indenrigsministeriets dertil erhvervede Samtykke overdrages til nogen anden.

28 April.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 ang. Forandring af Vedtægtens §§ 5, 11, 33, 35, 42 og 92. Justitsmin. (Jfr. B. F. LI. 597—614. 871—90.)

I Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 ske følgende Ændringer: I § 5, 2det Stykke, udgaa Ordene: „i den Tid, i hvilken Raaben med Varer er forbudt“

saavel som Ordene i sidste Punktum: „Saadan Forhandling maa ikke finde Sted ved Børn under 16 Aar“. I § 11 indsættes efter 1ste Stykke følgende Bestemmelse: „Politiet kan ogsaa, naar dertil findes Anledning, forbyde andre Personer, som findes paa offentlig Gade, Vej eller Plads, at staa stille eller at færdes frem og tilbage paa kortere Strækninger, og Enhver er pligtig at efterkomme Politiets Paabud i saa Henseende. Et saadant Paabud skal dog støtte sig til en Ordre, givet for de enkelte Tilfælde af en Politiassistent eller en højere Politimyndighed“. Til § 33 føjes følgende Bestemmelse: „Kjørende og Ridende ere forpligtede til at vige tilside for Brandvæsenets Kjøretøjer. Medens disse passere forbi, skulle andre Kjørende holde stille eller køre i Skridtgang“. Til § 35 føjes følgende Bestemmelse: „Kørsel udenom et andet Kjøretøj, der er foran, skal foregaa ved at holde tilvenstre. Ved Gadehjørner og ved Skjæringspunkter af to eller flere Færdselslinjer er saadan Forbikørsel forbudt. Kørsel omkring Gadehjørner skal foregaa langsomt. Sker Omdrejningen fra den ene Gade ind i den anden tilhøjre, skal der svinges i kort Bue; sker Omdrejningen tilvenstre, skal der svinges i lang Bue“. Til § 42 føjes følgende Bestemmelse: „Paa begge Sider af ethvert Kjøretøj, der ikke særlig er bestemt til Personbefordring, skal være angivet med paamalede tydelige Bogstaver af mindst 3 Tommers Højde Ejers Navn og Bopæl. Ejer samme Person flere ikke særlig til Personbefordring bestemte Kjøretøjer, skal hvert enkelt Kjøretøj tillige være forsynet med et særligt Numer af mindst samme Størrelse som Bogstaverne“. I § 92 affattes 2det Punktum saaledes: „Børn over 10 og under 15 Aar kunne straffes med Ris, dog ikke over 25 Slag og iøvrigt under Iagttagelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 29, eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage, naar Forseelsen er af betydeligere Karakter eller iøvrigt forbunden med skærpene Omstændigheder“. — Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1892.

2 Maj.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at der ansættes 3 Læger, der skiftevis skulle foretage Undersøgelser af Patienter ved disses Indlæggelse paa Kommunchospitalet, at Ansættelsen af disse Læger sker for 3 Aar, saaledes at Gjenvalg som Regel ikke kan finde Sted, samt at de nævnte Læger — Visitorer — lønnes med 1000 Kr. aarlig, hvorhos der, hvis Forholdene gjøre det nødvendigt, kan tillægges dem Bospising, naar de have Vagthold, efter Magistratens nærmere Bestemmelse (se B. F. LIII. 29, jfr. 19—21).

2 Maj.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det i Anledning af Majestæternes forestaaende Guldbryllup vedtages:

1. At de offentlige Strækninger paa den Vej, Majestæterne forventes at ville kjøre, navnlig Amalienborg Plads, Kongens Nytorv, Holmens Kanal, Holmens Bro, Højbro og Højbroplads, smykkes af Kommunen, der tillige rejser en Æreport paa Højbroplads ved Nedkjørselen fra Højbro, og at Kommunalbestyrelsen udbeder sig Tilladelse til ved Indkjørselen i Æreporten in pleno at maatte fremføre Hovedstadens Hilsen til Kongen og Dronningen. Udgifterne ved disse Foranstaltninger anslaaes til 16,000 Kr. 2. Raadhusets Façade smykkes, ligesom der ogsaa gives Gammel- og Nytorv en Udsmykning ved Kommunens Foranstaltning. Om Eftermiddagen musiceres fra Raadhuset. Om Aftenen festlig Oplysning af Bygningen og Pladsen. Udgiften herved anslaaes til 5,000 Kr. 3. De offentlige Pladser, foruden som ovennævnt Gl. Torv endvidere Højbroplads med Æreporten, Kongens Nytorv og Amalienborg Plads, festlig belyses. Udgifterne for Kommunen anslaaes til 3,000 Kr. 4. Bospising af samtlige Beboere af kommunale Stiftelser, derunder ogsaa Vartou og Abel Cathrines Stiftelse, og af Almissemlemmer. Udgifterne hertil 6 à 8,000 Kr. 5. Deltagelse af Kommunalbestyrelsen i Festtoget til Amalienborg. (Se B. F. LIII. 62—64, jfr. 140. LI. 283.)

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over N. N. Amt.

I Anledning af en gennem Generaldirektoratet for Skattevæsenet hertil indkommen Indberetning fra Inspektora-
tet for Ølbeskatningen skulde man tjenstligst anmode Amtet
om at gjøre Magistraten i N. N. Kjøbstad opmærksom paa,
at Enhver, der som Ejer eller Forpagter brygger Øl til
Salg, være sig skattepligtigt eller skattefrit Øl, ifølge § 1 i
Lov Nr. 50 af 1ste April 1891 om en Ølskat m. m. er
pligtig at erhverve Næringsadkomst uden Hensyn til, om
han i denne sin Virksomhed benytter fremmed Hjælp eller
ikke, saavel som til at føre autoriserede Handelsbøger.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 16 Maj.
tages, at St. Hans Hospitals Tilliggende udvides ved Ind-
tagelse under Bjergmarksafdelingen af et Areal paa c. 7¹/₂
Td. Land af de under Bidstrup Parcelgaard hørende Jorder,
at der til Udvidelse af Hospitalet opføres de fornødne nye
Bygninger, derunder en Patientbygning med c. 130 Pladser
for Mænd af 3die Forplejningsklasse og en Patientbygning
med 40 Pladser for Mænd af 1ste og 2den Forplejnings-
klasse, samt at der hertil maa anvendes et Beløb af indtil
521,115 Kr. af Stadens Laan (se B. F. LIII. 73—95, jfr.
115. LII. 962—1013).

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 19 Maj.
gjør vitterligt:

Til Forskrifterne i Raadstue-Plakat af 1ste Juni 1887
angaaende Forhandlingen af indenlandske Produkter paa
Stadens Torve bliver at føje følgende Bestemmelse: Det
er dog ikke tilladt paa Torvepladsen ved Vendersgade atter
at forhandle de paa dette Torv opkjøbte Varer. Denne
Bestemmelse træder i Kraft den 7de Juni d. A. (Jfr. B. F.
LIII. 30—62.)

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Viborg Amt. 19 Maj.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Sogne-
raadet for N. N. Kommune forespørger, hvorvidt den en

1892.

19 Maj.

Barnefader paahvilende Forpligtelse til at udrede Alimentsbidrag ophører, naar det paagjældende Barn opdrages i Udlandet, og om det i benægtende Fald kan paahvile Barnefaderens herværende Opholdskommune, eventuelt hans Forsørgelseskommune, for ham at udrede Alimentsbidrag til Barnet, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 22de f. M. udtalt, at medens den en Barnefader paalagte Alimentsforpligtelse ikke bortfalder, fordi Barnet opdrages i Udlandet, maa derimod Anvendelsen af det særlige Retsmiddel, der er givet en her i Landet forsørgelsesberettiget Barnemoder til at erholde Bidraget betalt af Barnefaderens Opholdskommune, eventuelt hans Forsørgelseskommune, anses for udelukket, naar Barnet opdrages i Udlandet. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet kan tiltræde det af Dem saaledes udtalte.

20 Maj.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Hjørring Amt.

I det med Amtets Skrivelse af 27de f. M. tilbagefulgte Andragende har Uhrmager N. N. af N. N. Kjøbstad besværet sig over, at Magistraten sammesteds har vægret sig ved at forsyne en af ham oprettet Læringlekontrakt med den i Lov Nr. 39 af 30te Marts 1889 § 1 foreskrevne Paategning om, at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med bemeldte Lovs Forskrifter, idet der i Kontraktens Post 6 indeholdes en saalydende Bestemmelse: „I Tilfælde af, at Lærlingen i Læretiden bliver syg, og Sygdommen vedvarer over en Maaned, da er Mesteren berettiget til at fordre Læreforholdet strax hævet uden Erstatning fra nogen af Siderne, og de Forpligtelser, som Mesteren udover denne Tid i Sygdomstilfælde ellers har ligeoverfor Lærlingen, overgaa da paa dennes Fader.“ I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at den ovennævnte Bestemmelse er uforenelig med Lovens § 11, hvorefter, — som udtalt i Ministeriets Skrivelse Nr. 19 af 14de Januar d. A. (i Ministeriåltidenden) — Læremesteren ved Læringlekontraktens Oprettelse maa paatage sig de i bemeldte § 11,

1ste Stykke, foreskrevne Forpligtelser ligeoverfor Lærlingen i Tilfælde af dennes Sygdom, og at den foreliggende Kontrakt saaledes ikke vil kunne forsynes med Øvrighedens Paategning om, at den er affattet i Overensstemmelse med Lærlingelovens Forskrifter. Efter den Anledning, Sagen dertil giver, undlader man ikke at tilføje, at medens Lov om Lærlingeforholdet har fastsat, at en Lærlingekontrakt ikkun gyldigen kan indgaas med Øvrighedens Godkjendelse, der kun kan meddeles, naar Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter, tillader Loven derimod, at den saaledes indgaaede Kontrakt til enhver Tid frit kan hæves ved en mellem Lærlingens Fader eller Værge og Mesteren indgaaet Overenskomst. Det er med Hensyn til saadanne udenfor Lærlingekontrakten liggende Overenskomster, at Lovens § 11, 2det Stykke, har bestemt, at Mesteren ikke frigjøres i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Overenskomsten gaar ud paa, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsøgt af Sygdom, eller naar Overenskomsten om at hæve Læreforholdet er indgaaet under Lærlingens Sygdom. Hvilken Virkning der maatte tillægges en saadan Overenskomst med Hensyn til det mellem Mesteren og Lærlingen, særlig ifølge Lovens § 11, 1ste Stykke, bestaaende Retsforhold, afgjøres derimod ikke udtrykkelig af Loven.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat, hvor- 20 Maj.
ved meddeles Samtykke til, at Københavns Kommune hos Overførmynderiet mod anordningsmæssig Sikkerhed i fast Ejendom optager et Laan paa 1 Million Kroner til 4 pCt. aarlig Rente, saaledes at Laanets Provenu anvendes til Dækning af Udgifter, der allerede ere eller fremtidigt ville blive tilladt anvendte af Stadens Laan (jfr. B. F. LIII. 65—67. 115.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 30 Maj.
tages at fritage „Foreningen til Oprettelse af Fortsættelsesasyler i Københavns Arbejderkvarterer“ for at svare

1892.

30 Maj. Arealsskat af forskellige af Foreningen lejede og til Asyl- benyttede Lokaler i Ejendommene: Matthæusgade Nr. 27, Østervoldgade Nr. 16 A og Enghavevej Nr. 4 (se B. F. LIII. 125—26).

2 Juni. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat, hvorved meddeles Samtykke til, at Københavns Kommune til Dækning af Udgifter, som Kommunalbestyrelsen med Ministeriets Tilladelse maatte bestemme udredede ved Hjælp af Laan, optager et Laan paa $5\frac{1}{2}$ Millioner Kroner nominel Kapital, saaledes at Laanet forrentes med 4 pCt. aarligt af det til enhver Tid skyldige Beløb og amortiseres i Løbet af 60 Aar (jfr. B. F. LIII. 131—33. 141. 155).

23 Juni. **Regulativ for Behandling af Lig.** (Justitsmin.)

I Medfør af § 10 i Lov af 30te Marts 1892 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme fastsættes herved følgende: § 1. Naar en Person, der lider af en af de i ovennævnte Lovs § 2 1ste Stykke omhandlede Sygdomme, afgaar ved Døden, blive de under Litra a—f nedenfor anførte Regler at iagttage: a) Liget maa ikke vadskes eller klædes, men skal blive i de Klædningsstykker, hvori den Syge er død, og saa snart Ligsynsloven tillader det (eventuelt strax efter stedfunden Obduktion), helt indhylles i det Lagen, hvorpaa Liget ligger, hvilket vædes med og holdes fugtigt med 5 pCts. Karbolvand eller 4 pCts. Klorkalkopløsning (se Regulativ af 9de Marts 1891 angaaende Desinfektion), hvorefter Liget nedlægges i Kisten omgivet af et Lag Tørvesmuld eller Trækulpulver. Kisten skal være tæt beget i alle Sammenføjninger og indvendig tjæret. Kisten skal lukkes snarest muligt; er Dødsattest allerede udstedt, inden Liget lægges i Kisten, skal denne lukkes strax, naar dette er sket, og ellers umiddelbart efter, at Dødsattesten er udstedt. Kisten lukkes forsvarligt og maa derefter ikke aabnes. De Personer, der have været beskæftigede med Liget, skulle desinficere sig paa den Maade, der i Regulativ angaaende Desinfektion er fastsat

for Sygeplejere. b) Saafremt Liget ikke paa en efter Sundhedskommissionens Skjøn fuldkomment betryggende Maade kan isoleres i Hjemmet, skal det snarest muligt bringes bort til et paa Kirkegaarden frit beliggende Hus eller Skur, hvor det kan henstaa til Begravelsen. Hvor intet saadant Hus eller Skur findes, er Sundhedskommissionen bemyndiget til at træffe fornøden Foranstaltning til Tilvejebringelsen deraf. Selve Kirken eller Vaabehuset er det ikke tilladt at benytte i dette Øjemed. Det Rum, i hvilket Liget har henstaaet til Begravelsen, bør umiddelbart efter denne renses forsvarligt i Overensstemmelse med Regulativ angaaende Desinfektion. c) Dersom Flytning af Liget ikke kan ske, og Liget ikke kan isoleres i Hjemmet paa anden Maade, kan dets Isolation foranstaltes iværksat ved Udflytning af paagældende Husfæller eller andre Beboere, for hvem Fare for Smitte kunde befrygtes. d) Flytningen af Liget maa iværksættes under Iagttagelse af de nødvendige Forsigtighedsregler imod Smittens Udbredelse. e) De her omhandlede Lig skulle begraves paa den Kirkegaard, der hører til den By eller (paa Landet) det Sogn, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, og maa ikke føres andetsteds hen uden særlig Tilladelse af Sundhedskommissionen og kun paa den Betingelse, at det paagældende Lig nedlægges i en efter Sundhedskommissionens Skjøn forsvarlig Metalkiste, der tilloddes og omgives af en Trækiste og iøvrigt paa den i Punkt a. foreskrevne Maade; er Liget allerede paa den i Punkt a. foreskrevne Maade nedlagt i en Trækiste, maa denne uden at aabnes nedsættes i en Metalkiste, der tilloddes. Sundhedskommissionen kan dog ved Meddelelse af den ovenommeldte særlige Tilladelse fritage for Anvendelse af Metalkiste, naar det paagældende Lig kun ønskes ført fra Hovedstaden til Begravelse i et af de nærmest liggende Sogne eller omvendt, eller naar Liget under tilsvarende stedlige Forhold andre Steder i Landet ønskes begravet udenfor den By eller det Sogn, hvori Dødsfaldet har fundet Sted. f) Begravelsen skal foregaa senest i det 3die Døgn efter Dødens Indtræden. Kisten maa ikke aabnes ved Be-

1892.

23 Juni

gravelsen. Denne skal foregaa fra det Sted, hvor Liget har henstaaet, og af Ligfølget, der bør bestaa af saa faa Personer som muligt, maa kun de Personer, der skulle bære Liget, betræde det Lokale, hvori det har henstaaet.

§ 2. I Medfør af Lov af 30te Marts 1892 § 5 kan Sundhedskommissionen, naar et Dødsfald gjør det antageligt, at der foreligger en af de i Lovens § 2, 1ste Stykke, omhandlede Sygdomme, saafremt det anses fornødent til Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersøgelse af enkelte Dele af Liget, eventuelt fuldstændig Obduktion af samme, skal finde Sted.

§ 3. Af de i ovenstaaende § 1 foreskrevne Foranstaltninger ville de i Litr. a. paabudte altid være at træffe med Hensyn til Lig af Personer, der ere døde af Difteritis (Strubehoste indbefattet), Skarlagensfeber og tyfoid Feber. Ere disse eller andre Sygdomme i Henhold til Loven af 30te Marts 1892 § 2, 2det Stykke, erklærede for at være Gjenstand for offentlig Behandling, skal Liget tilstrækkeligt isoleres i Huset. Hvor dette ikke kan ske, og fornødent Lokale i saa Henseende staar til Raadighed eller i Kjøbenhavn med Justitsministeriets og udenfor Kjøbenhavn med Oversundhedskommissionens Billigelse tilvejebringes, skal Liget henføres dertil under Iagttagelse af dette Regulativs § 1 Litr. b. og d. Endvidere kan Sundhedskommissionen bringe dette Regulativs § 1 Litr. e. og f. til Anvendelse og, hvor Isolation af Liget ikke paa anden Maade tilbørligt kan ske, tilvejebringe saadan ved Udflytning af paagjældende Husstand eller Husfæller.

§ 4. Med Hensyn til Lig af Personer, der ere døde af saadanne smitsomme Sygdomstilfælde, som optræde enkeltvis og ikke tages under offentlig Behandling, kan Sundhedskommissionen, forsaavidt Bestemmelsen i § 3, 1ste Punktum, ikke kommer til Anvendelse, paabyde, at Liget skal behandles overensstemmende med dette Regulativs § 1 a. Sundhedskommissionen kan fremdeles paabyde, at Liget skal saavidt muligt isoleres i Huset, eller hvor dette ikke kan ske, og fornødent Lokale staar til Raadighed, fordre, at Liget skal henføres dertil under Iagttagelse af

dette Regulativs § 1 Litr. b. og d. Endelig kan Sundhedskommissionen paabyde, at dette Regulativs § 1 Litr. e. f. skulle komme til Anvendelse. § 5. Paa de Steder, hvor Ligsynet i Medfør af Lov om Ligsyn af 2den Januar 1871 § 3 ellers kan foretages af Ligsynsmænd, skal en autoriseret Læge kaldes til at foretage Synet i alle Tilfælde, hvor Dødsfaldet skyldes eller maa formodes at skyldes en af de i Lov af 30te Marts 1892 § 2, 1ste Stykke, nævnte Sygdomme. I de Tilfælde, i hvilke et Lig, der vil være at behandle i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Regulativ, kan synes af Ligsynsmænd, skal Ligsynet kunne afholdes inden Forløbet af den i Lov om Ligsyn af 2den Januar 1871 § 4, 2det Stykke, fastsatte almindelige Frist af 3 Dage efter Døden. § 6. De i dette Regulativ indeholdte Forskrifter komme til Anvendelse ikke blot, naar paagjældende Sygdom utvivlsomt har været tilstede, men ogsaa hvor Tilfældet har vist sig saaledes, at den paagjældende Sygdom ikke med tilstrækkelig Sikkerhed kan udelukkes som Dødsarsag. § 7. Hvor Omstændighederne ikke tilstede, at Sundhedskommissionen sammenkaldes til at tage Beslutning i de i dette Regulativ omhandlede Tilfælde, kan fornøden Foranstaltning foreløbig træffes af Politimesteren, forsaavidt Stads- eller Distriktslægen med ham anser den for nødvendig. § 8. Opgravning eller Flytning af et begravet Lig af Personer, der ere døde af smitsom Sygdom, maa først finde Sted efter 5 Aars Forløb og kun under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, der foreskrives af vedkommende Myndighed. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 27 Juni.
tages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 91,774,500 Kr. (se B. F. LIII. 182—203).

1892.

6 Juli.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat, hvorved meddeles Samtykke til, at Københavns Kommune overtager Garantien for et Laan paa 215,000 Kroner, som Bestyrelsen for de Hambroske Vadske- og Badeanstalter agter at optage hos Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 til Afvikling af den Anstalterne paahvilende Gjæld (jfr. B. F. LIII. 232—33. 345—46).

6 Juli.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Biskoppen over Lolland-Falsters Stift.

I et med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 13de Maj d. A. modtaget Andragende har Sognepræst for N. N. Menighed N. N. forespurgt: **1.** om det hoslagt tilbagefølgende „Heimatschein“ for N. N. fra Neustadt i Storhertugdømmet Sachsen, hvis Gyldighed er begrænset til 5 Aar, er identisk med de i dette Ministeriums Skrivelser af 2den Juni og 28de Oktober f. A., jfr. Fattiglovens § 42, omhandlede Hjemstedsbeviser; **2.** om et saadant Bevis skal opbevares i Præstens Arkiv, eller om det efter Forevisning og Optegnelse af det nødvendige kan tilbageleveres den Paagjældende; **3.** om det oftnævnte Bevis befrier en Mand, der ønsker at indgaa Ægteskab, for at skaffe Attester fra de Kommuner, hvor han i de sidste 5 Aar har opholdt sig her i Landet, og om en Erklæring fra disse Kommuner, der gik ud paa, at Manden havde modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse, kunde hindre Ægteskabets Indgaaelse; **4.** om en Udlænding, der agter at indgaa Ægteskab, behøver at fremskaffe Konfirmationsattest, samt **5.** om en saadan med Ed skal bekræfte, at han ikke er bundet ved Ægteskab eller Ægteskabsløfte og saaledes hindret i at indgaa Ægteskab. I Anledning heraf skulde Ministeriet efter om Sagen at have brevvet med Justitsministeriet og med Indenrigsministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse: ad **1.** at da Fristen for Gyldigheden af det omhandlede „Heimatschein“ ifølge dets Ordlydende ikke gjælder overfor de Lande, med hvilke Tyskland har indgaaet Overenskomst om Modtagelse af nu-

værende og tidligere Undersaatter, og da der bestaar en saadan Overenskomst mellem Tyskland og Danmark (Bekjendtgjørelse Nr. 159 af 19de December 1873), maa Beviset anses for fyldestgørende; ad 2. at Sognepræsten ikke kan forlange, at selve det originale Bevis skal forblive i Sognekaldets Arkiv, men at han ved Afskrift eller Notering maa sikre sig de fornødne Oplysninger om dets Indhold, navnlig om, af hvilken Myndighed, hvor og under hvilken Dato det er udstedt; ad 3. at da det ikke kan antages at være tilsigtet ved Fattiglovens § 42 at stille Udlændinge gunstigere end Indlændinge i Henseende til Betingelserne for Ægteskabs Indgaaelse, maa den i § 42, 1ste Stykke, indeholdte Bestemmelse, hvorefter en Mandsperson ikke er berettiget til at indgaa Ægteskab, naar han i Løbet af de sidste 5 Aar her i Landet har nydt urefunderet Fattighjælp, ogsaa komme til Anvendelse paa udenlandske Mandspersoner. Disse maa derfor foruden at tilvejebringe det i Paragrafens 2det Stykke omhandlede Hjemstedsbevis endvidere godtgjøre, at de enten ikke i de sidste 5 Aar have haft Ophold heri Landet, eller at de ikke i de Kommuner, i hvilke de have opholdt sig, have nydt Fattigunderstøttelse, der ikke er tilbagebetalt; ad 4. at den Paagjældende, forudsat at han hører til Folkekirken, bør præstere Konfirmationsattest, og saafremt han ikke ser sig i Stand dertil, ved Ansøgning hertil anholde om særlig Fritagelse i saa Henseende; ad 5. at der ikke kan fordres videre, end at den Paagjældende stiller lovligt og tilstrækkeligt Forløfte i Overensstemmelse med Forordningen 30te April 1824 § 4, og at han, hvis saadant Forløfte ikke kan stilles, i Overensstemmelse med sidste Punktum i den citerede Paragraf bør søge Fritagelse herfor imod at aflægge den der omhandlede Ed.

Justitsmin. Skr. til Politimesteren i Hads Herred. 9 Juli.

I Anledning af den hosfølgende af Hr. Politimesteren under 27de Maj d. A. udfærdigede Bekjendtgjørelse om en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse fra Aktieselskabet „Bryggeriet Boulstrup“, skal man med Hensyn til, at det

1892.

9 Juli.

heri hedder, at „Aktiebrevne udstedes ikke, og af Aktiekapitalen er og bliver intet indbetalt“, ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det ifølge Bestemmelserne i Fimalovens § 19 Nr. 5 og 6 maa anses for en nødvendig Forudsætning for et Selskabs Karakter af Aktieselskab, at der er udstedt Aktiebrevne til Selskabets Deltagere, og at Indbetaling af den tegnede Aktiekapital enten har fundet Sted helt eller delvis eller i hvert Fald efter nærmere angivne Regler bestemt tilsigtes, hvorfor et Selskab som det foreliggende kun i Egenskab af Selskab med begrænset Ansvar (Fimalovens § 20) vil kunne anmeldes til Handelsregistret og kun vil kunne have det for saadanne Selskaber i Lovens § 9, sidste Stykke, foreskrevne Firma.

18 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages:

1) at det overdrages Arkitekt M. Nyrop at opføre det nye Raadhus overensstemmende med de nu udarbejdede Planer med de Ændringer, som maatte blive godkendte af det under 2 ommeldte Fællesudvalg, 2) at der nedsættes et Fællesudvalg paa 8 Medlemmer — 3 valgte af Magistraten og 5 af Borgerrepræsentationen — til endelig at approbere Detailplanerne for Arbejdets Udførelse, samt 3) at den Sum, der kan anvendes til det her omhandlede Arbejde, bestemmes til 3 Millioner Kroner, at udrede af Stadens Laan. (Se B. F. LIII. 346—65, jfr. 280—339. 395. LI. 3. 304—38.)*

26 Juli. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen.

Med Hensyn til det ved en Udtalelse fra Bestyrelsen i Skrivelse af 30te Juni f. A. foranledigede Spørgsmaal om den fremtidige Benyttelse af Vor Frelasers Amagerkirkegaard til Begravelser, naar der atter bliver Jord i Linjebegravelse disponibel paa denne, har Bestyrelsen i behagelig Skrivelse

*) Jfr. Komm. Besl. af 18. Juni 1888.

af 29de f. M. med Henvisning til, at det hidtil har været saavel Lovgivningens, Ministeriets som alle vedkommende Myndigheders Anskuelse, at de mindre Sognekirkegaarde burde hæves og samles under en fælles Bestyrelse, samt til de i høj Grad uheldige hygiejniske Forhold paa den nævnte Kirkegaard fraraadet Ministeriet at give Tilladelse til, at Linjebegravelserne atter henflyttes til denne. I Forbindelse hermed har Bestyrelsen indstillet, at der træffes Bestemmelse om, at Begravelse i Familiegravsteder paa Kirkegaarden skal ophøre med Udgangen af 1947, saaledes at Kirkegaarden eventuelt kunde nedlægges ved Udgangen af 1967. Næst i Anledning heraf allerførst at bemærke, at der ikke kan være Spørgsmaal om at give Tilladelse til fornyet Benyttelse af Amagerkirkegaard til Linjebegravelse, eftersom denne Kirkegaard jo endnu er en bestaaende Kirkegaard, men at det af Begravelsesvæsenet rejste Spørgsmaal drejer sig om at forbyde denne Benyttelse i Fremtiden, naar den faktiske Standsning, der har fundet Sted siden Foraaret 1891 paa Grund af Mangelen paa Plads, vil ophøre derved, at Plads nu atter bliver disponibel paa Grund af hjemfaldne Gravsteder, maa Ministeriet endvidere bemærke, at det ikke kan være Meningens af den kongelige Resolution af 22de December 1879, at Vestre Kirkegaard med Tiden skulde være Kjøbenhavns eneste Kirkegaard, hvorimod samme tværtimod gaar ud fra det modsatte (§ 7), hvad der ogsaa under alle Omstændigheder formentlig maa stemme bedst med Befolkningens Interesser. Heller ikke har Ministeriet tænkt sig, at en mulig ny Kirkegaard paa Amager skulde anlægges af Frelser Kirke og tilhøre denne, men netop, at den skulde anlægges af Begravelsesvæsenet, saaledes som udtrykkeligt udtalt i Skrivelse herfra af 2den April d. A. I Henhold hertil skulde Ministeriet — der ikke finder Anledning til for Tiden at tage Bestemmelse om Tidspunktet til Ophør af Benyttelsen af den paagjældende Kirkegaard til Familiebegravelser — tjenstlig ytre, at det ikke finder sig beføjet til at forbyde Gjenoptagelsen af Linjebegravelse paa Amagerkirkegaard, førend Spørgsmaalet

1892.

26 Juli.

om Anlæg af en ny Kirkegaard længere ude paa Amager er bragt til Klarhed, hvortil hører, at Begravelsesvæsenet enten ved sagkyndig Undersøgelse tilvejebringer Redegjørelse for, at Amager i en Udstrækning af indtil $\frac{1}{2}$ Mil fra Kristianshavn virkelig er uskikket til Kirkegaardsanlæg, noget, som Ministeriet indtil videre meget maa betvivle, eller gjør Forslag om Anlæg af en Kirkegaard af passende Størrelse der, samt om det Tidspunkt, til hvilket denne vil kunne tages i Brug. — Hermed skal Ministeriet have denne for Kristianshavns Befolkning betydningsfulde Sag anbefalet til Bestyrelsens nærmere Overvejelse og gode Forsorg.

4 Aug.

Raadstue-Plakat ang. Ligning af Bidrag til Kirker i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LIII. 341—43.)

Efter at Hs. Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 20de Juli d. A. allernaadigst har bifaldet, at der til Bedste for St. Pauls og St. Matthæus Kirker her i Staden i Aar vil være at tilvejebringe ved Ligning i Henhold til Lov af 1ste April 1888 en Sum af tilsammen 73,000 Kr., har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til samme Lovs § 3 efter Indstilling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse bestemt, at der til Dækning dels af fornævnte Beløb dels af den St. Johannes Kirke paahvilende Restgjæld i indeværende Aar vil være at foretage en Tillægsligning paa samtlige Sognemenighedsmedlemmer i Kjøbenhavn med et Tillæg til Indkomstskatten af $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt, og at det derved indkommende Beløb vil være at fordele med 2,300 Kr. til St. Johannes- og 8,000 Kr. til St. Pauls Kirke, medens Restbeløbet afgives til St. Matthæus Kirke til Afgjørelse af sammes Restgjæld. I Henhold hertil vil der overensstemmende med Lovens Forskrifter for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i Kjøbenhavn, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, hvilket Tillæg vil

blive opkrævet i Oktober Kvartal d. A. Hvilket herved be-
kjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Hjørring Amt. 9 Aug.

I det med Amtets Skrivelse af 16de Juni d. A. mod-
tagne Andragende har N. N. af Hjørring, der er født i
Rusland og ikke har erhvervet dansk Indfødsret, under An-
bringende af, at han ønsker at vinde Borgerskab som Reb-
slager i Hjørring, forespurgt, hvorvidt han i Henhold til de
mellem Danmark og Rusland bestaaende traktatmæssige
Overenskomster maatte være fritaget for at stille den i Lov
Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 1 ommeldte Sikkerhed for, at han
og Familie i Tilfælde af Trang andetsteds ville blive mod-
tagne til Forsørgelse, hvorhos han i benægtende Fald har
anholdt om saadan Fritagelse. Næst i denne Anledning at
bemærke, at det kun er med Hensyn til Handelsnæring, at
der ved Traktater er hjemlet visse fremmede Staters Under-
saatter en særlig begunstiget Stilling i Henseende til Er-
hvervelse af Næringsadkomst her i Riget, jfr. Indenrigsmini-
steriets Skrivelse af 14de Juni 1862 i den Ussingske Re-
skriptsamling, skulde man til Efterretning og videre fornøden
Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Ministeriet ingen Myn-
dighed har til at dispensere fra fornævnte Lovbestemmelse,
men at man iøvrigt antager, at Fordringen om den der
paabudte Sikkerhedsstillelse maa kunne bortfalde, naar Be-
styrelsen for den Kommune, i hvilken Paagjældende vil
nedsætte sig, dertil giver sit Samtykke.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Odense Amt. 22 Aug.

I det med Amtets Skrivelse af 7. f. M. tilbagefulgte
Andragende har Bager N. N.s Enke af Nørre Aaby, der i
Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 7 fort-
sætter sin Mands Næringsvej efter det ham meddelte Næ-
ringsbevis som Bager, forespurgt, om hun er berettiget til
i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Lærlingefor-
holdet af 30te Marts 1889 at antage en Lærling. Foran-
lediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre

1892.

22 Aug.

fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Ministeriet ikke skjønner rettere end, at den i den ovennævnte Lov § 1 indeholdte Bestemmelse angaaende Antagelse af Lærlinge kommer til Anvendelse ikke alene paa Mænd men ogsaa paa Kvinder, der med fornøden Adkomst drive bunden Næring, og at den fremsatte Forespørgsel saaledes maa besvares bekræftende.

23 Aug.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Holbæk Amt.

Det kongelige Sundhedskollegium har til Justitsministeriets Afgjørelse indsendt et Andragende, hvori vedkommende Fysikus med Hensyn til, at Oversundhedskommisjonen for Holbæk Amtsradsreds den 18de Marts d. A. under en i N. N. Sogn under offentlig Behandling værende Difteritisepidemi har afslaaet at lade Drengen N. N., der som Følge af Difteritis var bleven lam og næsten stum, indlægge paa Amtssygehuset til videre Behandling efter Reglerne for offentlig Behandling, forespørger, hvorvidt Patienter med Eftersygdomme og andre epidemiske Sygdomme, uanset at saadanne Eftersygdomme ikke i ubegrænset Tid kunne være Gjenstand for offentlig Behandling, dog ikke maa være berettigede til vedblivende at nyde godt af den offentlige Behandling, saa længe denne ikke er hævet i deres Opholdskommune. Man har i denne Anledning tilskrevet det kongelige Sundhedskollegium, at ligesom efter § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30te Marts d. A., jfr. Lov af 20de April 1888 § 10, Patienten ikke imod sin Villie kan holdes tilbage i Sygehus længere end, indtil Smittefaren for hans Vedkommende er ophørt, saaledes maa ogsaa Forpligtelsen for det Offentlige til at bære Omkostningerne ved den Syges Behandling ophøre, naar det nævnte Tidspunkt er naaet, selv om Sygdommen iøvrigt i den Paagjældendes Opholdskommune vedvarende er Gjenstand for offentlig Behandling. I Overensstemmelse hermed har man, efter at oftnævnte Kollegium har udtalt, at Faren for Smitteoverførelse fra vedkommende Patient paa det paagjældende

Tidspunkt maa antages at have været ophævet, meddelt Kollegiet, at Oversundhedskommissionens Vægning har været berettiget.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 5 Sept.
tages at fritage „Byggeforeningen for Lærere og Lærerinder ved Københavns offentlige Almueskoler“ for at svare Areal- skat af en til Fribolig bortgiven Lejlighed i Foreningens Ejendom, Matr. Nr. 1672 i Udenbys Klædebo Kvarter, Bleg- damsvejen Nr. 106 (se B. F. LIII. 396).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 5 Sept
tages at fritage „Guldsmedelavets Byggeforening“ for at svare Arealskat af en som Fribolig bortgiven Lejlighed i Foreningens Ejendom, Matr. Nr. 1147 i Udenbys Klædebo Kvarter, Læssøesgade Nr. 13 (se B. F. LIII. 396—97).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 12 Sept
tages for 5 Aar at forny den Stadskonduktøren, Etatsraad Krack, indrømmede Eneret til Afbenyttelse af det Kommunen tilhørende Materiale til Udarbejdelsen af en Vejviser for København (se B. F. LIII. 428—29).

Raadstue-Plakat ang. Oprettelse af nye Roder i Kjø- 20 Sept.
benhavn. (Jfr. B. F. LIII. 412—28).

I Henhold til Kommunalbestyrelsens Beslutning er der, af Hensyn til Skatteoppebørselen og hvad dermed staar i Forbindelse, fra 1ste Oktober d. A. at regne oprettet følgende nye Roder heri Staden, nemlig: I Vestervold Kvarter: Reventlowsgades Rode, der omfatter den Del af Vestervold Kvarter, som omslutes af Vesterbrogade, Helgolandsgade, Kvægtorvsgade, Ved Kalvebodstrand og Bernstorffsgade. Tivolis Rode, der omslutes af Vesterbrogade, Halmtorvet, Vestervoldgade, Ved Kalvebodstrand og Bernstorffsgade. Vandværkets Rode, der omslutes af Vesterbrogade, Halm- torvet, Vestervoldgade, Gyldenløvesgade, St. Jørgenssø og Gl. Kongevej. I Nørrevold Kvarter: Frederiksborggades

1892.

20 Sept.

Rode, der dannes af den Del af Kommunehospitalets Rode, der ligger Syd for Gothersgade, og den Karré af Ørstedsparkens Rode, der omsluttet af Frederiksborggade, Rømersgade, Gothersgade og Linnésgade. I Udenbys Vester Kvarter: Istedgades Rode, der udskilles fra Skydebanens Rode og udgjør den Del af samme, der omsluttet af den nedlagte Jernbanevold, Absalonsgade, Istedgade og Oehlenschlägersgade. St. Matthæus Kirkes Rode, der udskilles fra Enghavevejs Rode og udgjør den Del af samme, der omsluttet af Oehlenschlägersgade, Matthæusgade, Enghavevej og den nedlagte Jernbanevold. I Udenbys Klædebo Kvarter: Øresunds Rode, bestaaende af den Del af den nuværende Østerbros Rode, der omsluttet af Østerbrogade, Strandvejens Rode, Sundet samt mod Syd af en Linje, dragen fra Østerbrogade igjennem Viborggade ad Sibbernsvej op til og igjennem Aarhusgade langs Frihavnsterrainets nordlige Grænse. St. Jakobs Kirkes Rode, indbefattende Østerfællid tilligemed den bebyggede sydlige Trekant af samme. Kalkbrænderiets Rode, der udgjør den Del af Østerbros Rode, som omsluttet af Østerbrogade, Viborggade, Sibbernsvej, Aarhusgade, Frihavnsterrainets vestlige Grænse, Rosenvængets Hovedvej, Odensegade og Triangelen. Østerbros Rode vil herefter blive indskrænket til den Karré, der omsluttet af Østerbrogade, Odensegade, Rosenvængets Hovedvej, Frihavnsterrainet og Classensgade.

28 Sept. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Biskoppen over Aalborg Stift.

I et af Deres Højærværdighed med behagelig Skrivelse af 16de Januar d. A. hertil indsendt Andragende har Sognepræst N. N. forespurgt om, 1) hvorvidt han af Hensyn til den ham som Sognepræst paahvilende Forpligtelse til at paase, at Personer, der agte at indgaa Ægteskab, ikke i Løbet af de sidste 5 Aar have nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, vil for det Tilfælde, at den Paagjældendes Forsørgelseskommune maatte vægre sig ved at erkjende sig som saadan, kunne for at undgaa Ansvar nøjes med en

Erklæring fra vedkommende Person selv om, at han ikke i de sidste 5 Aar har modtaget Fattighjælp, og 2) hvorvidt Afsoning af et en Person paalagt Alimentationsbidrag kan stilles lige med Betaling af samme. Efter i Anledning heraf at have brevvet med Indenrigsministeriet skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at man, hvad det første Spørgsmaal angaar, maa holde for, at dette maa besvares benægtende, idet vedkommende Præst i Tilfælde som det anførte fra samtlige de Kommuner, hvor den Paagjældende i de sidste 5 Aar har opholdt sig, maa fordre sig forelagt Attester, der dels give Oplysning om hans Ophold i hver Kommune fra Dato til Dato, dels bevidne, at han ikke nogetsteds har oppebaaret Fattighjælp. Hvad dernæst det andet Spørgsmaal angaar, har Justitsministeriet, til hvis Ytringer Indenrigsministeriet, der har brevvet med samme om Sagen, har henholdt sig, udtalt, at ligesom det efter Indholdet af § 4, 3die Stykke, i Lov af 12te April d. A. om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m., maa antage, at Udredelsen af det Faderen til et uægte Barn paahvilende Underholdsbidrag ved Moderens Opholdskommune strax paafører Faderen, der ikke har været i Stand til at udrede Bidraget eller modvillig unddrager sig Forfølgningen, Virkningerne af modtaget Fattighjælp, hvoraf i Henhold til Fattiglovens § 42 flyder, at dennes Virkning til Forhindring af Ægteskabet kun kan hæves ved Tilbagebetaling men ikke ved Afsoning, saaledes er Justitsministeriet ogsaa tilbøjeligt til at antage, at det samme i Henhold til § 10 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 maa statuere i Forhold til Loven af 20de April 1888, saaledes at det samme maa antages med Hensyn til den Udredelse af Bidraget, der er sket ved Barnefaderens Opholdskommune.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Thisted Amt. 28 Sept.

I Skrivelse af 30te f. M. har Amtet meddelt, at der under en samme forelagt Sag er rejst Spørgsmaal, om der

1892.

28 Sept.

i Medfør af Lov Nr. 69 af 9de April 1891 vil kunne ydes Alderdomsunderstøttelse til en Enke, der ingensinde selv har modtaget Fattighjælp, hvorimod der i Aaret 1886 paa et Tidspunkt, da hun — der søgte Bevilling til Skilsmisse fra sin dalevende Mand uden dog at opnaa saadan Bevilling — faktisk havde ophævet Samlivet med Manden, er ydet denne Fattighjælp paa Grund af Sygdom. Med Hensyn hertil har Amtet under Henviisning til den i fornævnte Lovs § 2 c. indeholdte Bestemmelse: „for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægteskab med ham, som tillige oppebaaren af hende selv“, forespurgt, om ikke Ordene „medens hun levede i Ægteskab med ham“ ere at forstaa som „medens hun faktisk samlevede i Ægteskab med Manden“. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Ministeriet saavel ifølge Mod-sætningen mellem de omspurgte Ord og Udtrykkene i Begyndelsen af den foran citerede Bestemmelse, der alene omhandler Kvinder, hvis ægteskabelige Samliv med Manden er retlig hævet, som ogsaa efter den almindelig antagne Forstaaelse af de samme Ord i anden Forbindelse, jfr. Forordning om Arv af 21de Maj 1845 § 29, maa holde for, at det ogsaa paa det her omhandlede Omraade alene er det retlige Forhold, hvorpaa det kommer an, og at en Kone saaledes maa betragtes som levende i Ægteskab med Manden, saalænge hun ikke er lovformelig skilt eller separeret fra ham.

4 Okt. **Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding.** Justitsministeriet.

I Medfør af Lov om Ligbrænding af 1ste April d. A. § 6 fastsættes herved følgende: § 1. Ligbrænding maa kun ske i de af Justitsministeriet godkendte Anstalter. § 2. Det skal for Politiet i den Jurisdiktion, hvori Anstalten er beliggende, opgives, hvem der udgjør Bestyrelsen for den paagjældende Ligbrændingsanstalt og som saadan er ansvarlig

for dette Regulativs Overholdelse. § 3. Ved Anstalten skal der føres en af vedkommende Politimester autoriseret Protokol, hvori under fortløbende Numre anføres for hvert Lig, der brændes, Afdødes fulde Navn, Dødsstedet, Datum for Ligbrændingen og Navnet paa den Person, til hvem Asken er tilbageleveret. § 4. Anstaltens Bestyrelse har at paase, at de i ovennævnte Lovs § 2 foreskrevne Betingelser for, at at Liget kan stedes til Brænding, ere tilstede, samt at opbevare den skriftlige Villiestilkjendegivelse, i Henhold til hvilken Ligbrændingen sker, i Original eller bekræftet Gjenpart, der forsynes med det Numer, hvorunder Ligbrændingen er anført i Anstaltens Protokol. § 5. Ingen Brænding af Lig maa finde Sted, forinden der til Ligbrændingsanstaltens Bestyrelse er afgivet Attest fra Politiet paa det Sted i Indland eller Udland, hvor Dødsfaldet er sket, om at der fra Politiets Side ikke er noget til Hinder for Ligets Brænding. Attesten forsynes med Numer, svarende til det Numer, hvorunder Ligbrændingen er indført i Anstaltens Protokol, og opbevares af Anstalten. § 6. Endvidere skal der, forinden Ligbrændingen foretages, for Anstalten være forevist ved Lig af Personer, der ere afgaaede ved Døden her i Landet, Duplikat af den til Begravelseskontoret i Kjøbenhavn eller vedkommende Sognepræst afgivne Dødsattest. Disse Duplikater forsynes med Numer, svarende til det Numer, hvori Ligbrændingen er indført i Anstaltens Protokol, og opbevares af Anstalten. § 7. Det paahviler saavel Bestyrelsen som dens Funktionærer at paase, at saavel Ligets Behandling som Brændingen foregaar sømmeligt. § 8. Umiddelbart efter, at Brændingen er foregaaet, skal Asken omhyggeligt opsamles i dertil bestemte Beholdere af brændt Ler, Sten, Blik eller andet lige saa holdbart Materiale, som strax forsynes med Anstaltens Segl og mærkes med Afdødes Navn for derefter at udleveres Vedkommende til videre Behandling efter fornævnte Lovs § 4. § 9. Anstalten, dens Protokol og de Aktstykker, der i Medfør af Ovenstaaende blive at opbevare ved samme, skulle til enhver Tid være tilgængelige for Politiets Eftersyn. § 10. Overtrædelser af

1892.

4 Okt. nærværende Regulativ anses med Bøder fra 10 til 200 Kr., der tilfalde Statskassen.

5 Okt. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Anledning af Magistratens Skrivelse af 19de April d. A. betræffende Spørgsmaalet om, hvorledes Lov Nr. 69 af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet bliver at bringe til Anvendelse, forsaavidt angaar Medlemmer af det mosaiske Trossamfund i København, skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at da den nævnte Lov, der indfører en ny Art af Understøttelse, ikke indeholder den fornødne udtrykkelige Hjemmel til at paalægge det nævnte Samfund eller de andre her i Landet bestaaende Trossamfund, der med Hensyn til Fattigvæsen indtage en lignende selvstændig Stilling som det nævnte Trossamfund, nogen særlig Forpligtelse med Hensyn til den nævnte Art af Understøttelse, maa man gaa ud fra, at Lovens Bestemmelser om Opholdskommune og Forsørgelseskommune (Lovens § 7) alene sigte til Landets Inddeling i stedligt afgrænsede Fattigkommuner (jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 109 af 1ste Juni 1891 i Ministerialtidende) og ikke tillige til de nævnte Trossamfund, hvilke ikke kunne indordnes under hin Inddeling. Som Følge heraf maa Ministeriet holde for, at der ikke er hjemlet Repræsentanterne for det mosaiske Trossamfund i København Adgang til at tilstaa Alderdomsunderstøttelse efter Lov af 9de April 1891 til Samfundets Medlemmer, hvorimod saadan Understøttelse bliver at yde disse af Københavns Magistrat (jfr. Lovens § 3). Heller ikke kan man antage, at der i Medfør af Lovens § 7 skulde paahvile Samfundet nogen Forpligtelse til at yde Refusion for den Alderdomsunderstøttelse, der af Københavns Kommune maatte blive tilstaaet Samfundets Medlemmer. Hvad endelig angaar den Alderdomsunderstøttelse, som af Kommuner udenfor København ydes til der sig opholdende Mosaiter, der ere forsørgelsesberettigede i København, maa man holde for, at det maa paahvile Københavns Kommune

i Henhold til Lovens § 7 at refundere $\frac{3}{4}$ af den ydede Understøttelse, uden at Københavns Kommune har Krav paa at erholde denne Udgift erstattet af det mosaiske Trossamfund.

Cirkulære fra Kirke- og Undervisningsmin. til Bi- 20 Okt.
skopperne.

Ministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at det i Tilfælde, hvor en Afdød begravnes i et andet Sogn end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, jævnlig sker, at den originale Dødsattest følger med Liget og afleveres til samt modtages af Præsten paa Begravelsesstedet. I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om for det Dem betroede Stifts Vedkommende at ville gjenkalde i Præsternes Erindring Bestemmelserne i Justitsministeriets Bekjendtgørelse angaaende Dødsattester af 15de December 1875 § 4, jfr. samme Ministeriums Bekjendtgørelse af 13de November 1889, og i dette Ministeriums Instruktion af 15de December 1875 § 3 in fine. Ifølge disse skal nemlig, naar Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden København eller paa dens Grund, ikke ønskes begravet paa nogen af Stadens Kirkegaarde, Dødsattesten, forinden Liget bortføres, afleveres paa Begravelseskontoret, der udfærdiger et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar. Paa samme Maade skal, naar Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en anden Kjøbstad end København, i en Handelsplads (Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksværk, Løgstør, Nørre Sundby, Marstal og Silkeborg) eller i et Landsogn, ønskes jordfæstet udenfor Kjøbstaden, Handelspladsen eller Landsognet, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, Dødsattesten, forinden Liget bortføres, hvad enten den Afdøde henhørte til Folkekirken eller ikke, afleveres til Sognepræsten i det Sogn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, der beholder Originalattesten og i Stedet for denne har at udfærdige et som saadant betegnet Duplikat af

1892.

20 Okt.

samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar. Det paahviler derfor i saadanne Tilfælde Præsten paa sidstnævnte Sted nøje at paase, at den Dødsattest, der leveres ham, er betegnet som Duplikat. I Forbindelse hermed skulde Ministeriet med Henviisning til det af Justitsministeriet den 4de d. M. udfærdigede Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behageligen at ville tilkjendegive Stiftets Præster, at i Tilfælde af, at Liget af en her i Landet Afdød brændes, ville Præsterne uden for Kjøbenhavn, ikke alene naar Liget føres bort fra Sognet for at brændes, men ogsaa naar Ligets Brænding sker i det Sogn, i hvilket Dødsfaldet har fundet Sted, have at udfærdige Duplikat af den til dem afgivne Dødsattest.

4 Nov.

Anordning om Anmeldelse af Navnestempel paa Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: I Medfør af Lov om Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv, af 5te April 1888 § 4, jfr. § 1, 1ste Stykke, ville Vi allernaadigst have anordnet, som følger: Med Hensyn til, at det i Lov om Stempling af Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv, af 5te April 1888, som træder i Kraft den 1ste Januar 1893, er bestemt i Lovens § 1, 1ste Stykke: Alle her i Landet forfærdigede Gulv- og Sølvarbejder, der i alle de enkelte Dele (jfr. dog § 2) indeholde henholdsvis mindst 585 $\frac{0}{100}$ rent Guld og mindst 826 $\frac{0}{100}$ rent Sølv, skal det være tilladt at forsyne med et Stempel, der paa en tydelig Maade angiver Holdigheden, anført i Tusindedele, i Forbindelse med et S, naar det er Sølv, der stemples. Stemplingen skal dog ikke kunne forkastes, om der mangler indtil 2 $\frac{0}{100}$ rent Guld eller rent Sølv i det ved Stemplingen angivne Indhold af disse Metaller. Dog skal det være tilladt at stemple Skeer og Gafler af Sølv af 11 lødige Holdighed med „11 lødigt“. Paa ethvert Arbejde, der forsynes med saadant Stempel, skal tillige anbringes et andet Stempel, der angiver vedkommende Forfærdigers Navn. Den Forhandler, der paasætter et Arbejde saadant Navnestempel,

betragtes som Forfærdiger, selv om Arbejdet for ham er udført af en anden, og i Lovens § 4: Det i § 1 omhandlede Navnestempel skal være anmeldt for og godkendt af samt bekendtgjort af den i § 3 i Lov af 2den Juli 1880 om Beskyttelse af Varemærker ommeldte Registrator, til hvem et Aftryk af Stemplet indsendes. Ethvert Navnestempel skal tydeligt adskille sig fra de allerede anmeldte Stempler. De nærmere Regler for Anmeldelsen samt Bekjendtgjørelsen og Adgangen til at gjøre sig bekendt med de anmeldte Stempler, ligesom de Betalinger, der i saa Henseende blive at erlægge, fastsættes ved kongelig Anordning, fastsættes herved følgende Regler for Anmeldelse af de nævnte Navnestempler. § 1. Der føres for hele Landet et Navnestempel-Register af Registrator for Varemærker efter de Regler for dets Indretning, Form og Førelse, som af Justitsministeren fastsættes. § 2. Navnestemplet maa alene indeholde almindelige Bogstaver. Stemplet skal angive Anmelderens Efternavn med eller uden Fornavne. Saavel Fornavne som Efternavne kunne angives ved Forbogstaver alene eller andre Forkortelser, men angives Efternavnet i forkortet Skikkelse, skal det være ledsaget af Angivelse i det mindste af Forbogstaver for Fornavnene. Lige med Efternavn bliver Firma at betragte. For samme Person kan der anmeldes flere Stempler ved særskilt Anmeldelse for hvert Stempel. § 3. Den i Lovens § 4 omhandlede Anmeldelse skal skriftligt indleveres eller portofrit indsendes til Registrator for Varemærker og skal indeholde: 1) Anmelderens fulde Navn, Bopæl og Næringsvej, 2) et tydeligt Aftryk af det Navnestempel, der agtes benyttet. Anmeldelserne skulle være underskrevne af Anmelderne og ledsagede af det for Registrering og dens Bekjendtgjørelse fastsatte Beløb. § 4. Snarest muligt efter Anmeldelsens og Betalingens Modtagelse skal Registrator tilstille Anmelderen skriftlig Tilstaaelse for samme med Angivelse af Tiden, da Modtagelsen er sket. Findes ved Anmeldelsen de foranførte Forskrifter iagttagne, og er der iøvrigt intet til Hinder for Registreringen, bliver denne at foretage, og Bekjendtgjørelse

1892.

4 Nov.

derom at udstede. § 5. Registreringen af Anmeldelsen skal nægtes: 1) naar Stemplet indeholder Navne eller Forkortelser af Navne, som ere forskellige fra Anmelderens egne Navne, eller andet end Bogstaver, og 2) naar Stemplet, som anmeldes, ikke tydeligt adskiller sig fra tidligere eller samtidigt behørigt anmeldte Stempler. Ved Afgjørelsen af, hvorvidt et Stempel maa siges tydeligt at adskille sig fra et andet, vil det alene komme an paa, om det er de samme Bogstaver, som ere benyttede i samme Antal og paa samme Maade, men derimod ikke paa, om Typerne ere forskellige i Størrelse og Form. Naar Registreringen nægtes, skal Registratør give Anmelderen Underretning derom med Angivelse af de Grunde, som have foranlediget Nægtelsen. Finder Anmelderen sin Ret krænkede ved Nægtelsen, kan han indanke Registratørs Beslutning herom for Justitsministeren, som da afgjør Sagen. § 6. Et registreret Navnestempel bliver at udslette af Registret: 1) naar Anmelderen begjærer det, og 2) naar det for Registratør oplyses, at Anmelderen er afgaaet ved Døden eller Firmaet er ophævet. § 7. Bekjendtgjørelsen om stedfunden Registrering af Navnestempler og om deres Udslettelse skal ske saa snart som muligt i Berlingske Tidende. § 8. For Registrering af et Navnestempel og dens Bekjendtgjørelse erlægges en Betaling af 2 Kroner. § 9. Enhver har Adgang til at erholde Oplysning af Registret saavel ved Eftersyn af samme som ved Udskrifter deraf. I Udskrifter vil selve Navnestemplet være at gjengive. For en Udskrift af Registret betales 1 Krone. For Eftersyn af samme erlægges ingen Betaling. § 10. De i §§ 8 og 9 ommeldte Oppebørsler tilfalde Statskassen med Fradrag af paaløbne Udgifter, og bliver der for samme af Registratør at aflægge Regnskab efter nærmere Regler, som fastsættes af Justitsministeren. § 11. Da Loven først træder i Kraft den 1ste Januar 1893, kan ingen Anmeldelse foretages forinden den nævnte Dag. Alle Anmeldelser, som indkomme inden Udløbet af den 3die Januar, betragtes som samtidigt skete. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Ribe Amt.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 30te August d. A. hertil indkomne Andragende har Aal Sogneraad for Ministeriet indanket Amtets Resolution af 17de Maj d. A., ved hvilken det er statueret, at det i Henhold til § 45 i Fattigloven af 9de April 1891 ikke vil kunne paalægges Thorstrup-Horne Kommune som Forsørgelseskommune at refundere Aal Kommune mere end tre Fjerdedele af de Omkostninger, som efter den nævnte Lovs Ikrafttræden den 1ste Januar 1892 ere medgaaede til Enken N. N.s Forsørgelse. Det fremgaar af Sagen, at den Paagjældende i April Maaned 1890 flyttede til Aal Kommune, at der i Tiden indtil 1ste Januar d. A. stadig blev ydet hende Fattighjælp direkte fra Forsørgelseskommunen uden Mellemløst af Opholdskommunens Fattigvæsen, at Forsørgelseskommunens Sogneraad fra den sidstnævnte Dato henviste hende til at begjære Fattighjælp hos Opholdskommunen, og at denne derefter ydede hende saadan Hjælp indtil April Maaned d. A., da hun fraflyttede Kommunen. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at da den omhandlede Enke ved Udgangen af Aaret 1891 i længere Tid havde været under direkte vedvarende Forsørgelse af sin Forsørgelseskommune, og da hun vedblivende var trængende til Fattighjælp, kan Forsørgelseskommunen ikke anses for at have været berettiget til i det Øjemed at befri sig for en Del af Udgifterne fra den 1ste Januar 1892 at unddrage sig den engang overtagne Forsørgelse, og den Understøttelse, som siden den nævnte Dato har været ydet Enken af Opholdskommunen, er Forsørgelseskommunen som Følge heraf pligtig til at refundere med dens fulde Beløb.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

11 Nov.

Ved at meddele, at det er forekommet, at Patienter, der ere indlagte til vederlagsfri Behandling paa Kjøbenhavns Kommunes Hospitaler i Henhold til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30te Marts

1892.

11 Nov.

d. A. § 2, 6te Stykke, eller i Henhold til Regulativ efter nævnte Paragrafs sidste Stykke, have forlangt sig udskrevne, eller, naar det er Børn, af deres Forældre ere blevne forlangt udskrevne, uagtet de endnu ere smittebærende, har den ærede Magistrat i behagelig Skrivelse af 15de f. M. forespurgt, om ikke de paagjældende Patienter, ligesom de Patienter, der under offentlig Behandling for en Sygdom efter vedkommende Sundhedskommissions Paabud i Medfør af førnævnte Lovs § 13 indlægges til vederlagsfri Behandling paa Sygehus, ere forpligtede til at forblive paa Sygehuset, indtil de efter Sundhedskommissionens Skjøn uden Fare for Udbredelse af Smitte kunne flyttes. Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning tjenstlig melde, at den saaledes fremsatte Forespørgsel maa besvares benægtende, men at det staar Kommunen frit for at betinge Retten til vederlagsfri Indlæggelse af, at Patienten forbliver paa Sygehuset, indtil han uden Fare for Smittes Udbredelse kan flyttes, saa at han bliver pligtig at betale for Opholdet paa Sygehuset, naar han forlader det, forinden saadan Fare er ophørt.

18 Nov.

Koncession for Københavns Sporvejsselskab til at anlægge og drive en Sporvej fra Vestervoldgade ad Istedgade til Vestre Kirkegaard. Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.) (Jfr. F. B. LII. 154—67.)

18 Nov.

Tillægskoncession for Københavns Sporvejsselskab til at anlægge og drive en Sporvej ad Pilealleen og Valby Langgade. Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

26 Nov.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i København (Jfr. B. F. LIII. 521—22. 524. 817.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra 1ste Januar 1893 under Københavns Vandvæsen oprettes et Embede som Viceinspektør ved Vandværket med en Begyndelseslønnig af 2,800 Kr.

aarlig, stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. indtil 3,600 Kr., har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 11te d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som et Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

1 Dec

I behagelig Skrivelse af 10de Oktober d. A. har Kjøbenhavns Magistrat under Henvisning til, at Gjennemførelsen af Bestemmelserne i § 1 a., jfr. § 3, i det af Justitsministeriet under 23de Juni d. A. udstedte Regulativ for Behandling af Lig, for Kjøbenhavns Kommunes Hospitaler og særlig for Blegdamshospitalets Vedkommende medfører væsentlige Ulemper, henstillet, om ikke de i Regulativets nævnte Bestemmelser paabudte Foranstaltninger maatte kunne modificeres for Hospitalernes Vedkommende, ligesom Magistraten i Forbindelse hermed har begjært Ministeriets Godkjendelse af, at Omkostningerne ved de Foranstaltninger, der eventuelt i større eller mindre Omfang ville være at gennemføre, beregnes til de paa det medfulgte Bilag angivne Beløb. Foranlediget heraf skal man efter over Sagen at have brevvetlet med det kongelige Sundhedskollegium til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Justitsministeriet, der forudsætter, at der paa bemeldte Hospitaler baade ved Behandling af selve Liget og ved Rensningen af de Inventariegenstande, som have været i Berøring med Liget, drages fornøden Omsorg for at hindre Smitteudbredelse, herved fritager de kjøbenhavnske Hospitaler for det i fornævnte Regulativ § 1 a., jfr. § 3, 1ste Punktum, indeholdte Paabud om, at Ligene af Personer, der ere døde af de i sidst anførte Bestemmelse angivne Sygdomme, skulle forblive i de Klædningsstykker, hvori den Syge er død, samt indhylles i det Lagen, hvorpaa Liget ligger, imod at det iagttages, at Ligene af de ommeldte Personer indhylles i et Stykke

1892.

1 Dec.

Lærred — Sækkelærred eller lignende — vædet med 5 pCt. Karbolvand eller 4 pCt. Klorkalkopløsning, hvilket bør ske strax efter Obduktionen. Med Hensyn til Magistratens foranstaaende Henstilling om Godkjendelsen af Udgiftsbeløb skal man ved hoslagte Bilags Tilbagesendelse tjenstligst udbede sig Oplysning meddelt om, hvorledes Udgiftssatserne ville stille sig efter den i det Foregaaende indrømmede Lempelse med Hensyn til Regulativets Overholdelse. *)

5 Dec.

Cirkulære fra Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Biskopperne.

Med Hensyn til den den 1ste April d. A. emanerede Lov om Ligbrænding finder Ministeriet sig foranlediget til at anmode Deres Højærværdighed om behageligen at ville henlede Stiftets Gejstligheds Opmærksomhed paa, at det er en Selvfølge, at saa længe der ikke er meddelt nogen forandret Bestemmelse i den Henseende, ville Folkekirkens Præster fremdeles som hidtil savne Hjemmel til uden særlig Bemyndigelse at udøve nogen Funktion ved Lejligheder, hvor Lig ere bestemte til at brændes, eller hvor Asken af brændte Lig skal begraves paa Kirkegaarden eller hensættes i dertil indrettede Rum. Idet saadan Medvirkning, hvor Præsten maatte være villig til at udøve den, saaledes ikke er tilladt ifølge nogen almindelig Regel, maa Vedkommende være henviste til i paakommende Tilfælde at ansøge om særlig Tilladelse dertil fra dette Ministerium.

6 Dec.

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

I Skrivelse af 7de Oktober d. A. har Magistraten for Ministeriet indanket Frederiksborg Amts Resolution af 22de September d. A., hvorefter det i Henhold til Reglen i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 45 ikke kan paahvile Hillerød Kjøbstads Fattigvæsen at refundere

*) Under 9de Januar 1893 har Justitsministeriet efter de i saa Henseende fra Magistraten modtagne Oplysninger godkendt, at de ommeldte Udgifter beregnes til 4 Kr. for hvert Lig.

mere end tre Fjerdedele af Omkostningerne ved det i Hilerød Kjøbstad forsørgelsesberettigede Postbud N. N.s Kur og Pleje paa Kommunehospitalet her i Staden. Magistraten har i saa Henseende gjort gjældende, at den Paagjældende, da han den 30te Marts d. A. i syg og sindsforvirret Tilstand blev optaget paa Gaden her i Staden og indlagt paa Kommunehospitalet, først samme Dag var ankommen her til Staden for at aflægge et Besøg, men at det ikke kan antages, at Reglerne i Fattiglovens §§ 43—45 skulle kunne finde Anvendelse i et Tilfælde som det foreliggende, hvor den Paagjældende boede i en anden Kommune end den, i hvilken han er befunden trængende til Hjælp af det Offentlige, og at der saaledes formentlig maa tilkomme Københavns Fattigvæsen fuld Refusion af de omhandlede Kuromkostninger. I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet, uanset det af Magistraten anførte, maa holde for, at Københavns Fattigvæsen ikke kan gjøre Krav paa at erholde mere end tre Fjerdedele af de omhandlede Omkostninger refunderede, og at det saaledes maa have sit Forblivende ved den af Amtmanden over Frederiksborg Amt afgivne Resolution.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Viborg Amt. 7 Dec.

I det med Amtets Skrivelse af 31te f. M. hertil indsendte Andragende har Sogneraadet for N. N. Kommune forespurgt, om Raadet er berettiget til at nægte den sammesteds forsørgelsesberettigede N. N., der for 2 à 3 Aar siden har oppebaaret Fattighjælp, men hvem der derefter i Henhold til den i Lov Nr. 69 af 9de April 1891 § 2 c. indeholdte Overgangsbestemmelse er tildelt Alderdomsunderstøttelse, Samtykke til at indgaa Ægteskab. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den i Lovens § 2 c. indeholdte Bestemmelse nærmest har haft til Hensigt at fastsætte, at den Person, der opfylder de for Opnaaelsen af Alderdomsunderstøttelse iøvrigt givne Forskrifter, ikke skal udelukkes derfra ved den ham efter det 60de Aar

1892.

7 Dec.

ydede Fattigunderstøttelse. Efter de i Lovbestemmelsen brugte Udtryk og under Hensyn til Beskaffenheden af de i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 35 opstillede Betingelser for Adgangen til Eftergivelse af Fattighjælp maa man vel tillige holde for, at den, der under de anførte Forhold har erholdt Alderdomsunderstøttelse, dermed er bleven stillet lige med den, der har erholdt den af ham oppebaarne Fattigunderstøttelse eftergivet; naar det derimod i Fattiglovens § 42 er sat som Betingelse for Ægteskabs Indgaaelse, at den paagældende har tilbagebetalt den ham ydede Fattighjælp, er der derved tilsigtet en særlig Garanti med Hensyn til hans økonomiske Forhold, som det ikke kan antages at have været Lovgiverens Mening at ville frafalde overfor de her omhandlede Personer. Det fremsatte Spørgsmaal maa derfor efter Ministeriets Formening besvares bekræftende.

8 Dec.

Kongelig Resolution, hvorved paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling Biskoppen over Sjællands Stift bemyndiges til at indvie den til det nye „Almindelig Hospital“ i Nørre Alle ved København hørende Kirke Søndagen den 18de December d. A.*)

9 Dec.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i København. (Jfr. B. F. LIII. 460—96. 798—805. 817. 855.)

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 8de d. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser angaaende Ansættelse og Lønninger m. v. af forskellige Embedsmænd og Funktionærer ved Tvangs- og Arbejdsanstalten paa Ladegaarden og Almindelig Hospital, nemlig: A. For Tvangs- og Arbejdsanstaltens Vedkommende: at

*) Se Skr. 10de s. M.

Inspektøren fra 1ste Januar 1893 lønnes med 2,800 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 3,600 Kr. foruden Bolig, Belysning og Brændsel, samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen; at Fabrikskriverposten fra samme Tidspunkt inddrages; at der samtidig ansættes en Forvalter med en aarlig Løn af 2,000 Kr., stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 3,000 Kr. foruden Bolig, Belysning og Brændsel, samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen; at der fra samme Tidspunkt ansættes en Fuldmægtig med en aarlig Løn af 2,000 Kr., stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 3,000 Kr., samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen; og at der fra samme Tidspunkt ansættes en Assistent af 1ste Klasse, der lønnes med 1,400 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 2,000 Kr. og med Pensionsret efter 15 Aars Tjeneste. B. For Almindelig Hospitals Vedkommende: at der fra 1ste Januar 1893 tillægges Fuldmægtigen, som lønnes med 1,600 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 2,200 Kr., Bolig, Belysning og Brændsel samt Pensionsret fra Ansættelsesdagen. Hvilket tjenstligst meldes til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Kjøbenhavns 10 Dec.
Magistrat, hvori Ministeriet ved Meldingen af den kongelige Resolution af 8de ds. om Indvielsen af den til det nye „Almindelig Hospital“ hørende Kirke tilføjer, at Ministeriet forudsætter det som en Selvfølge, at den nævnte Kirke er bestemt til offentlig Gudstjeneste med Adgang for alle, ligesom det har været Tilfældet med Hospitalets Kirke i Amaliegade.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Justitsministe- 10 Dec.
riets Bekjendtgjørelse af 15. December 1875 ang.
Dødsattester.

§ 4 i Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 15. Dec. 1875 ang. Dødsattester affattes fremtidig saaledes: Ønskes Liget af en Person, som er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn

1892.

10 Dec. eller paa dens Grund, ikke begravet paa nogen af Stadens Kirkegaarde, udfærdiger Begravelseskontoret i Kjøbenhavn et som saadant betegnet Duplikat af Dødsattesten, hvilket Duplikat medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar. Ønskes Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en anden Kjøbstad end Kjøbenhavn, i en Handelsplads eller i et Landsogn, ikke begravet paa Kirkegaarden i Kjøbstaden, Handelspladsen eller Landsognet, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, udfærdiges der, forinden Liget bortføres, hvad enten Afdøde hørte til Folkekirken eller ikke, af Sognepræsten i det Sogn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, et som saadant betegnet Duplikat af Dødsattesten, hvilket Duplikat medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

12 Dec. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „Kjæde-Ordenen“ for at svare Arealskat af den Ordenen tilhørende Ejendom Nr. 10 i Klærkegade, Matr. Nr. 520 i St. Annæ Vester Kvarter, dog med Undtagelse af Forstander- og Funktionærlejlighederne samt Festsalen (se B. F. LIII. 847—48).

13 Dec. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Biskoppen over Sjællands Stift.

Med behagelig Skrivelse af 2den d. M. har Deres Højærværdighed hertil indsendt et Andragende, hvori Udvalget for Kirkesagens Fremme i Kjøbenhavn anholder om Tilladelse til, at Bethlehem's Kirke og Nazareth Kirke, hvis Drift og Vedligeholdelse er overtagen af Udvalget, maa benyttes til Afholdelse af Sammenkomster, ved hvilke de Menighedskredse, som have dannet sig om disse Kirker, med vedkommende Præst som Leder, samles til opbyggelig Samtale og Drøftelse af Foreningsanliggender. I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at det ikke kan have noget imod de paagjældende Kirkers Benyttelse under Iagttagelse

af Lovgivningens Bestemmelser om gudelige Forsamlinger, 13 Dec. jfr. Lov af 25de Marts 1872 §§ 1 og 11, til Sammenkomster, hvis Øjemed udelukkende er Opbyggelse, hvorimod man ikke kan indlade sig paa at give en almindelig Tilladelse til de paagjældende Kirkers Benyttelse til Drøftelse af Foreningsanliggender med Diskussion.

Bekjendtgjørelse om Regler ang. det Udvalg, som 13 Dec. i Tvivlstilfælde har at afgjøre Spørgsmaalet om Adgang til Medlemsret i en anerkjendt Sygekasse. Indenrigsmin.

I Lov om anerkjendte Sygekasser af 12te April 1892 § 7 indeholdes følgende Forskrift: „Om nogen efter denne Lov kan være Medlem af en anerkjendt Sygekasse og med hvilken Medlemsret, afgjøres i Tvivlstilfælde af et Udvalg, bestaaende af et Medlem, udnævnt af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den Paagjældende bor, et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem og Kassens Læge. Har Kassen ingen fast Læge, antager den en Læge til at tiltræde Udvalget. Udvalgets Afgjørelse kan indankes for Indenrigsministeren af den, hvem Optagelse er bleven nægtet, samt af Sygekasseinspektøren, hvem Afgjørelsen skal meddeles. De nærmere Regler om Udvalgets Virksomhed fastsættes af Indenrigsministeren.“ I Medfør heraf bestemmes følgende: Det af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem af Udvalget er dettes Formand. Henvendelse til Udvalget kan ske fra den, hvem Optagelse i en anerkjendt Sygekasse er nægtet, fra Bestyrelsen for en anerkjendt Sygekasse samt fra Sygekasseinspektøren. Henvendelsen maa rettes til Udvalgets Formand, som derefter foranlediger dettes Sammentræden. Naar Sygekassens Bestyrelse ikke har Sæde i den Kommune, hvor den Paagjældende bor, eller naar Forholdene iøvrigt gjøre det ønskeligt, kan Sagen forhandles skriftligt mellem Udvalgets Medlemmer. Formanden fører en Forhandlingsbog, i hvilken Udvalgets Afgjørelser indføres. Om Afgjørelserne underrettes stedse foruden Sygekasseinspektøren tillige

1892.

13 Dec. Sygekassens Bestyrelse samt den, der maatte have indbragt Sagen for Udvalget.

13 Dec. **Raadstue-Plakat**, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

Efternævnte Gadestrækninger her i Staden blive, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medfør af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veje og Vandløb derom tagne Bestemmelse, at benævne som følger: Den Gade, som omfatter Strandpromenaden og Sibbernsvej samt en i Jagtvejens Fortsættelse anlagt Gade, benævnes Gefionsgade; den Gade, som dannes af Kalkbrænderivejs første Stykke og en i dettes Fortsættelse anlagt ny Gade, der fører til ovennævnte Gade, benævnes Nordre Frihavnsvej; den Gade, som fører fra Østerfarimagsgade til Østersøgade, og som ligger nærmest Østerbrogade, benævnes Collinsgade; Gaden, der ligeledes fører fra Østerfarimagsgade til Østersøgade, og som ligger umiddelbart nærmest ved den nysnævnte, benævnes Zinns-gade; Gaden Syd for og umiddelbart ved St. Matthæus Kirke benævnes Frederiksstadsgade; den Gade, som fører fra Istedgade til nysnævnte Gade, og som ligger nærmest Valdemarsgade, benævnes Mysundegade; den Vej, som fører fra Nørrebrogade til Tagensvej, benævnes Heimdalsgade; den Gade, som fører fra Jagtvejen til Stefansgade, og som ligger mellem Jægersborggade og Husumgade, benævnes Bjelkes Allé; den Gade, som fører fra Ryesgade til Sortedamssøen, og som er beliggende mellem St. Hans Gade og Læssøesgade, benævnes Schleppegrellsgade; den Gade, som ligeledes fører fra Ryesgade til Sortedamssøen, og som er beliggende mellem Fredensgade og Helgesensgade, benævnes Lundingsgade. (Jfr. B. F. LIII. 717—25. 805—8.)

16 Dec. **Cirkulære fra Kjøbenhavns Magistrats 2den Afdeling.** *) (Jfr. B. F. LIII. 832—46. 1012.)

*) Jfr. Komm. Besl. af 28. Maj 1894.

I Anledning af § 12 i Lov om anerkjendte Sygekasser af 12te April 1892 har Kommunalbestyrelsen fastsat følgende Taxtbestemmelser m. v. med Hensyn til den Betaling, som statsanerkjendte Sygekasser ville have at erlægge for Sygebehandling af herboende Sygekassemedlemmer og deres Børn under 15 Aar paa de under Magistratens 2den Afdeling hørende Hospitaler, nemlig: 60 Øre pr. Dag for Medlemmer og 30 Øre pr. Dag for Saadannes Børn, som ere under 15 Aar og opholde sig i Hjemmet, dog med den nærmere Begrænsning, at en Sygekasse, naar en Sygekassepatient henligger paa et Hospital i mere end 13 Uger, efter Forløbet af de første 13 Uger fritages for at betale i de derefter følgende 13 Uger og efter atter at have betalt for 13 Uger paany fritages i et ligesaa langt Tidsrum, og saaledes fremdeles, saalænge Patienten henligger for Sygekassens Regning, samt at en Sygekasse ikke i noget Aar kan komme til at betale mere for en enkelt Families Børn, end hvad der svarer til 30 Øre pr. Dag i 26 Uger for ét Barn. Sygekasserne ville derhos overensstemmende med Loven have at betale for Bandager, Extravagter og lignende Ydelser. Disse Bestemmelser træde i Kraft den 1ste Januar 1893. Det bemærkes, at det for Fremtiden vil være Reglen, at Kommunen kun træder i Forhold til statsanerkjendte Sygekasser. Kommunalbestyrelsen har imidlertid vedtaget, at det hidtil bestaaende Forhold til de af Magistraten anerkjendte Sygekasser kan blive staaende ved Magt for de ikke statsanerkjendte Sygekassers Vedkommende, indtil Statsanerkjendelsen er erhvervet, dog ikke udover den 1ste Juli 1893.

Bekjendtgjørelse ang. Søforternes Henlæggelse i 16 Dec. kirkelig Henseende under Citadelssoget i Kjøbenhavn. Kirke- og Undervisningsmin.

Paa en af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet derom nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det den 5. September d. A. behaget Hs. Maj. Kongen allernaadigst at bifalde, at Middelgrundsførtet og de ældre Søforter Tre kroner, Prøvesten, Lynetten og Mellemförtet i kirkelig Henseende henlægges

1892.

16 Dec. under Citadelssognet i København. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

17 Dec. **Bekjendtgjørelse ang. Fordeling paa Staden København, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene af Heste og Vogne, som udskrives ifølge Lov af 16. Juni 1876 m. m. Indenrigsmin.**

Da det ifølge modtagen Meddelelse fra Krigsministeriet er fundet hensigtsmæssigt, at der ved Fordelingen af det Antal af Heste og Vogne, som i Tilfælde af Krigsberedskab paaregnes tilvejebragt for Hæren i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 87 af 16de Juni 1876, forbigaas en Del Kommuner, for hvis Vedkommende Transporten til og tilbage fra Mønstringsstedet paa Grund af deres Beliggenhed er eller dog jævnlig vil være forbunden med Vanskelighed eller med en urimelig Bekostning, saaledes at der indtil videre gives Afkald paa de fra de paagjældende Kommuner hidtil udskrevne Heste og Vogne, bliver det Antal af Heste og Vogne, som i Tilfælde af Krigsberedskab paaregnes tilvejebragt for Hæren, og som nu udgjør 6,000 Heste og 1,000 Vogne (jfr. § 1 i Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 29 af 15de Marts 1882) herved nedsat til 5,932 Heste og 990 Vogne. I Henhold til §§ 2 og 10 i Lov af 16de Juni 1876 fastsættes derfor følgende Fordeling paa Staden København, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene af det ovennævnte Antal af 5,932 Heste og 990 Vogne. Af Staden København afgives 88 Heste og 15 Vogne. Af de øvrige Kjøbstæder — Ærøskjøbing undtagen — afgives 231 Heste og 39 Vogne, nemlig: — — — — — — — — — — Af Amtsraadskredsene afgives 5,613 Heste og 936 Vogne, nemlig: — — — — — — — — — — Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab med Tilføjende, at de i Indenrigsministeriets ovennævnte Bekjendtgjørelse Nr. 29 af 15de Marts 1882 § 1 indeholdte Bestemmelser som Følge heraf bortfalde fra den 1ste Januar 1893 at regne, medens Bestemmelserne i den nævnte Bekjendtgjørelse iøvrigt forblive gjældende.

Bekjendtgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Vedtægten for Københavns Brandforsikring. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.) 29 Dec.

Bekjendtgørelse om et af Justitsmin. stadfæstet Tillæg til den for Københavns Brandforsikring gjældende Klassifikations-Tarif. (Findes trykt i Lovtidenden.) 29 Dec.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Inspektøren for det Kgl. Frederiks Hospital. 31 Dec.

Ved behagelig Skrivelse af 10de d. M. er Hr. Inspektøren, under Hensyn til Bestemmelserne i Lov om anerkjendte Sygekasser af 12te April d. A., fremkommen med Indstilling om Ordningen af Forholdet saavel til de Sygekasser, der ved Overenskomst med det kongelige Frederiks Hospital have opnaaet Adgang til modereret Patientbetaling for deres Medlemmer, som til de øvrige Sygekasser, for hvis Medlemmer der fremtidig maatte blive begjært en lignende Moderation, hvad enten en saadan maa antages for hjemlet ved bemeldte Lov eller ikke. I denne Anledning skal Ministeriet bemærke, at man ikke finder Anledning til at gaa ind paa det sidstnævnte Spørgsmaal, idet man er enig med Dem i, at Frederiks Hospital bør følge de samme Regler, som allerede ere fastsatte for Københavns kommunale Hospitalers Vedkommende. I Henhold til denne Betragtning vil Ministeriet herved have fastsat følgende Bestemmelser med Hensyn til den Betaling, som de i Medfør af forannævnte Lov af Indenrigsministeriet anerkjendte Sygekasser ville have at erlægge for Optagelse af deres herboende Medlemmer og disses Børn under 15 Aar paa det kongelige Frederiks Hospital. Betalingen er: 60 Øre pr. Dag for Medlemmer og 30 Øre pr. Dag for Medlemmernes Børn, som ere under 15 Aar og opholde sig i Hjemmet, dog med den nærmere Begrænsning, at en Sygekasse, naar et af dens Medlemmer henligger paa Hospitalet i mere end 13 Uger, efter Forløbet af de første 13 Uger fritages for at betale i de derefter følgende 13 Uger og efter atter at have betalt for 13 Uger paany fritages i et lige saa langt

1892.

31 Dec.

Tidsrum og saaledes fremdeles, saa længe Patienten henligger for Sygekassens Regning, samt at en Sygekasse ikke i noget Aar kan komme til at betale mere for en enkelt Families Børn, end hvad der svarer til 30 Øre pr. Dag i 26 Uger for ét Barn. Sygekasserne ville derhos overensstemmende med Loven have at betale for Bandager, Extravagter og lignende Ydelser. I Forbindelse med det ovenstaaende fastsættes endvidere, at det kongelige Frederiks Hospital for Fremtiden kun kan træde i Forhold til statsanerkjendte Sygekasser. De hidtil bestaaende Overenskomster med saadanne Sygekasser, som ikke ere anerkjendte af Staten, kunne dog blive staaende ved Magt, indtil behørig Anerkjendelse er erhvervet, naar dette sker inden den 1ste Juli 1893. Hvilket tjenstlig meddeles Dem til behagelig Efterretning og videre Foranstaltning.

31 Dec.

Raadstue-Plakat ang. Staden Kjøbenhavns Budget for Aaret 1893. (Jfr. B. F. LIII. 563—651. 855—946. 1012.)

	Kr.	Øre
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	7,681,792	06
2. Bidstrup Gods og Skove	83,107	94
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme	289,362	83
4. Kvægtorvet og Slagtehusene	"	"
5. Belysningsvæsenet:		
I. Gasværkerne.....	560,000	"
II. Den elektriske Station.....	"	"
6. Justerkammeret	3,070	"
7. Renteindtægt.....	984,785	"
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter	147,750	"
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter.....	8,441	99
10. Forskjellige Indtægter.....	177,261	85
	9,935,571	67
B. Indtægter, der hidrøre fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....		
	1,461,320	"

	Kr.	Ø. 31 Dec.
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter	582,222	99
2. Pensioner og Understøttelser... ..	227,724	54
3. Forsørgelsesvæsenet:		
A. Alderdomsunderstøt- telse..... 657,400.		
B. Alderdomshjemmene 5,030.		
	662,430	
C. Fattigvæsenet:		
1. Det alm. Fattig- væsen511,500.00		
2. Alm. Hospital ..412,690 50		
3. Ladegaarden ...124,474.50		
4. St. Johannes Stif- telse.....259,936.00		
	1,308,601	
D. Administrationsudgifter ved Forsørgelsesvæsenet	144,100	
	2,115,131	•
4. Hospitalsvæsenet:		
I Kommunehospitalet .. 592,044 Kr. 69 Ø.		
II. Øresundshospitalet... 24,140 - 37 -		
III. Blegdamshospitalet .. 71,307 - 53 -		
IV. Vestre Hospital..... 98,448 - 37 -		
	785,940	96
5. Sindssygeanstalten.....	281,776	83
6. Sundhedsvæsenet.....	78,982	90
7. Skolevæsenet	1,639,819	•
8. Politietaten	855,091	08
9. Brolægnings- og Vejvæsenet	449,190	•
10. Vandvæsenet.....	270 919	92
11. Brandvæsenet	278,561	47
12. Renovationsvæsenet.....	359 613	•
13. Stadens faste Bidrag.....	154 326	78
14. Forskjellige Udgifter	306,271	20
15. Forrentning af Stadens Gjæld.....	1,220,489	93
16. Afdrag paa Stadens Gjæld.....	329,510	07
	9,935,571	67
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1.461,320	•

9 Jan.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at overtage Vedligeholdelsen af Haveanlægget omkring Lystbaadehavnen Syd for Frihavnsanlægget og af den over den østlige Moles Kajhøjde forhøjede Passage og at bidrage til Arbejdets Udførelse 45,000 Kr. eller, hvis Kommunalbestyrelsen maatte finde, at det Frihavnsaktieselskabet tilbødte Restaurationsetablisement ikke kan tilvejebringes uden Ulempe for Promenaden og derfor bør bortfalde, 70,000 Kr., dog at der tages det yderligere Forbehold, at Kommunalbestyrelsen tilsikres en Indflydelse paa Ordningen af Anlægget omkring Lystbaadehavnen og af Viadukten, saaledes at Havnevæsenets Udgifter ikke derved forøges (se B. F. LIII. 1090—1102, jfr. 946—63, 1213—15. LIV. 559—66. LVII. 986—92). *)

11 Jan. **Bekjendtgjørelse om Forandring i Reglement af 10. December 1883 om Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderrhed og i Kjøbenhavns Havn.** Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

11 Jan. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LIII. 963—64. 1009—10. 1152—53.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra 1ste Januar d. A. oprettes en Fuldmægtigplads ved Gasværkernes Bogholder- og Meterkontor her i Staden paa de sædvanlige for Fuldmægtige under Kjøbenhavns Magistrat gjældende Vilkaar, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 30. f. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Forandring i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

*) Jfr. Komm. Besl. af 19. Marts 1894.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Bestyrelsen for Københavns Begravelsesvæsen. 4 Febr.

I et med Bestyrelsens behagelige Skrivelse af 26de November f. A. modtaget hoslagt tilbagefølgende Andragende har Bestyrelsen for Forening for Ligbrænding forespurgt, hvorledes og paa hvilke Vilkaar det maatte kunne tilstedes at nedgrave Urner og Beholdere, indeholdende Askerester efter udført Ligbrænding, paa Københavns Kirkegaarde, i hvilken Anledning Andragerne have gjort opmærksom paa, at der til Nedsættelse af Askeurner ikke vil behøves saa stort et Areal eller saa langt et Tidsrum som ellers. Efter i Anledning heraf at have brevvet med Biskoppen over Sjællands Stift skulde Ministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning, at der i den omspurgte Henseende hverken med Hensyn til Tidsvarigheden eller med Hensyn til Arealets Størrelse vil være at foretage nogen Forandring i de gjældende Regler og Taxter for Erhvervelse og Benyttelse af Gravsteder.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 6 Febr.

I Anledning af det med Magistratens behagelige Skrivelse af 5te f. M. hertil tilbagesendte Andragende, hvori Boghandler N. N. og dennes Søn besvære sig over, at man har nægtet at modtage Anmeldelse, ifølge hvilken Andragerne drive Handel under Firma „N. N. og Søn“ med Førstnævnte som ansvarlig Indehaver og Sidstnævnte som Kommanditist, til Handelsregistret, skal man tjenstligst meddele, at Justitsministeriet ikke skjønner, at det valgte Firmavn er stridende imod Fimalovens Forskrifter, og at Anmeldelsen derfor ikke vil kunne afvises.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrat om, 18 Febr.
at klovbærende Husdyr kun ville blive modtagne paa Københavns Kvægtorv under den Betingelse, at Administrationen skal være berettiget til, hvis Mund- og Klovsyge maatte optræde paa Kvægtorvet eller de offentlige Slagtehuse, at beordre, at Dyrene uden Ophold skulle slagtes i de offent-

1893.

18 Febr. lige Slagtehuse. Slagtingen vil være at foretage paa Foranstaltning af vedkommende Ejer, der har at afholde alle deraf flydende Omkostninger. I Undladelsestilfælde vil Administrationen lade Slagtingen foretage paa Ejerens Regning og Risiko.

24 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Under Henvisning til, at Adgang til Alderdomsunderstøttelse ifølge Lov Nr. 69 af 9de April 1891 § 2 c. bl. a. er betinget af, at Vedkommende i de sidste 10 Aar, før Begjæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold heri Landet, har Magistraten i Skrivelse af 15de December f. A. begjært Ministeriets Resolution for, om den paa Island den 20de April 1819 fødte Enke N. N., der siden 1887 har haft Ophold her i Staden, medens hun i den øvrige Del af de sidste 10 Aar har haft Ophold paa Island, fyldestgjør den fornævnte Betingelse for at erholde Alderdomsunderstøttelse, hvorom hun har indgivet Ansøgning. I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at der ved Udtrykket „her i Landet“ i Alderdomsunderstøttelseslovens § 2 c. kun kan være sigtet til det stedlige Omraade, for hvilket Loven gjælder, og at det rejste Spørgsmaal, da Island ikke henhører til det nævnte Omraade, saaledes maa besvares benægtende.

27 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „Københavns Vognmandsforening“ for at svare Arealskat af 3 som Fribolig bortgivne Lejligheder i Foreningens Stiftelse, Matr. Nr. 524 i St. Annæ Vester Kvarter, Nr. 49 i Fredericiagade (se B. F. LIII. 1274—75). *)

27 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage Børnehjemmet „Kana“ for at svare Areal-skat af den Børnehjemmet tilhørende Ejendom, Matr. Nr.

*) Jfr. Komm. Besl. af 18 Juli 1881, 7. Marts 1887 og 28. Okt. 1889.

986 i Udenbys Klædebo Kvarter, Baldersgade Nr. 16, saalænge den anvendes i samme velgjørende Øjemed som hidtil, nemlig til Forsørgelse og Opdragelse af fattige, forældreløse Drengbørn (se B. F. LIII. 1275). *)

27 Febr.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Randers Amt. 4 Marts

I Skrivelse af 29de November f. A. har Amtet begjært Ministeriets Resolution for, hvorvidt det i Henhold til Bestemmelserne i Fattigloven af 9de April 1891 § 27 om hjemløse Trængende kan paahvile Randers Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Kjøbstæder at refundere Københavns Fattigvæsen Udgifterne ved den i Sverig fødte, ugifte Pige N. N.s i København anbragte Børn, ikke blot fra Fattighjælpens Begyndelse den 1ste Februar 1892 til 1ste Maj s. A., i hvilket Tidsrum Barne moderen havde Ophold i Randers Kjøbstad, men ogsaa — som af Københavns Magistrat forlangt — for den efterfølgende Tid, efter at Moderen, der for Tiden hensidder i Forbedringshuset, har forladt Randers Kjøbstad. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det — uanset at Moderen har forladt Randers Kjøbstad — fremdeles, saa længe Fattighjælpen vedvarer, maa paahvile Randers Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Kjøbstæder at bære Byrden ved de Paagjældendes Forsørgelse, saaledes at der ydes Københavns Fattigvæsen fuld Erstatning for den dertil medgaaede Udgift.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i København. 6 Marts
(Jfr. B. F. LIII. 524—61. 1215—46. 1297—98.)

Under Henviisning til, at Københavns Kommunalbestyrelse har truffet forskjellige Beslutninger vedrørende Ordningen af Forretningerne ved Alderdomsunderstøttelses- og Forsørgelsesvæsenet her i Staden, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 2den d. M. anholdt om, at følgende i Medfør

*) Jfr. Komm. Besl. af 12. April 1886.

1893.

6 Marts

af nævnte Beslutninger fornødne Bestemmelser maa blive stadfæstede som Forandringer i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857, nemlig: **1.** I Magistratens 3die Afdelings 1ste Sekretariat oprettes en ny Post som Fuldmægtig, der lønnes som andre Magistratsfuldmægtige. **2.** Til Besørgelse af den lokale Tjeneste i Anledning af Alderdomsforsørgelsen og til Ledelse af Distriktsforstandernes Virked med Hensyn til Fattigforsørgelsen inddeles Staden i 3 Kredse efter Magistratens nærmere Bestemmelse. **3.** I hver Kreds ansættes en Kredsinspektør med en aarlig Gage af 3,600 Kr., stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. indtil 4,800 Kr. samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen. **4.** Til Besørgelse af den lokale Tjeneste i Anledning af Fattigforsørgelsen inddeles Staden i 12 Fattigdistrikter efter Magistratens nærmere Bestemmelse. **5.** I hvert Fattigdistrikt ansættes en Distriktsforstander med en aarlig Gage af 2,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. indtil 3,200 Kr., med Pensionsret efter 15 Aars Tjeneste. **6.** Til Besørgelse af Lægetjenesten saavel for Alderdomsforsørgelsen som for Fattigforsørgelsen inddeles Staden i 24 Lægedistrikter efter Magistratens nærmere Bestemmelse. **7.** I hvert Lægedistrikt ansættes en Kommunelæge, der antages for 3 Aar ad Gangen og lønnes med en aarlig Gage af 1,400 Kr. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst meddele, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

8 Marts

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

I en hertil indkommen Skrivelse har Magistraten begjært en Udtalelse fra Ministeriet om, hvorledes der vil være at forholde med Ydelsen af Alderdomsunderstøttelse til forhenværende Skuespiller N. N. her af Staden, som er født den 13de Januar 1829, og hvis 14-aarige Barn siden 20de November 1889 har været under Forsørgelse af Løgstør Fattigvæsen mod Refusion af Odense Kommune, hvor Faderen er forsørgelsesberettiget. Navnlig har Magistraten

forespurgt, om det fornødne til Barnets Underhold skal ydes af Kjøbenhavn som Mandens Opholdskommune, eller om han desangaaende skal henvende sig til Løgstør Kommune som Barnets Opholdskommune. I Anledning heraf skulde man tjenstligst meddele, at det altid er Hovedpersonens Opholdskommune, der har at tage Bestemmelse om Størrelsen af den Alderdomsunderstøttelse, som det er nødvendigt at yde en Person til hans og Families Underhold, selv om Familien opholder sig andetsteds her i Landet, og at det paahviler denne Kommune at udrede Omkostningerne herved mod Refusion efter Reglerne i Alderdomsunderstøttelsesloven. Som Følge heraf maa i det foreliggende Tilfælde Kjøbenhavns Magistrat ved Bedømmelsen af Størrelsen af den Alderdomsunderstøttelse, der vil være at tillægge den Paagjældende, tage Hensyn ikke alene til, hvor meget han og hans Hustru behøve til deres nødvendige Underhold, men ogsaa til, hvad der maatte antages passende at burde medgaa til Barnets Forsørgelse, og det maa derefter paahvile Manden af den ham tilstaaede Alderdomsunderstøttelse selv at bestride de til Barnets Forsørgelse medgaaende Udgifter.

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

8 Marts.

I en hertil indkommen Skrivelse har Magistraten meddelt, at Kjøbenhavns Fattigvæsen i Februar Maaned 1892 har tilstaaet Tømrer N. N.s her i Staden boende forladte Hustru Medicinhjælp, og at det derefter har vist sig, at bemeldte Tømrer N. N., som nu er død, og som var forsørgelsesberettiget i Græse-Sigerslev Kommune i Frederiksborg Amt, men opholdt sig i Frederikssund, i Aaret 1891 har erholdt Alderdomsunderstøttelse tilstaaet af sidstnævnte Kommune. Med Hensyn hertil har Magistraten forespurgt, om den Kone ydede Hjælp er at anse som Alderdomsunderstøttelse, og om, hvorledes der er at forholde med sammes Refusion. I Anledning heraf skulde man, næst at henvise til det i Ministeriets Skrivelse af Dags Dato angaaende Alderdomsunderstøttelse til forhenværende Skue-

1893.

8 Marts.

spiller N. N. udtalte, tjenstligst meddele, at naar en forladt Kone kommer under Trang i en Kommune, medens Manden nyder Alderdomsunderstøttelse i en anden Kommune, maa det bedømmes efter Reglerne i Fattigloven af 9de April 1891 § 10, om den Konen ydede Hjælp for ham medfører de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger og saaledes blandt andet betager ham Retten til Alderdomsunderstøttelse, i hvilken Henseende bemærkes, at det efter Omstændighederne vil kunne paahvile hans Opholdskommune paa hans derom fremsatte Begjæring at forhøje hans Alderdomsunderstøttelse for at sætte ham i Stand til at godtgjøre Konens Opholdskommune sammes Udgifter, navnlig i de Tilfælde, hvor der ikke ved Ansættelsen af Mandens Alderdomsunderstøttelse er taget Hensyn til hans Forsørgelsespligt overfor Konen. Saafremt derfor i nærværende Tilfælde, hvor Manden er død, efter at Konen har modtaget Hjælp, Kjøbenhavns Fattigvæsens Udgifter ikke fuldt godtgjøres af Mandens Bo, eller han modvillig har unddraget sig sin Forsørgelsespligt overfor Konen (jfr. den ovennævnte § i Fattigloven), vil den af Kjøbenhavns Fattigvæsen ydede Hjælp være at betragte som Fattighjælp til Manden.

9 Marts.

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

I Skrivelse af 8de November f. A. har Magistraten forespurgt, hvorledes den Hjælp, som i Henhold til Fattigloven af 9de April 1891 § 63 af Opholdskommunen ydes Medlemmer af Sygekasser efter Ophøret af Sygekassehjælpen, skal beregnes, naar hele eller en Del af Hjælpen bestaar i Hospitalshjælp, og naar der for saadan er tilstaaet Sygekassen Moderation i Betalingen. I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at den Hjælp, som et Sygekassemedlem i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse er berettiget til at faa af Kommunen, uden at den betragtes som Fattighjælp, er begrænset til i Varighed og Omfang ikke at overstige, hvad der i Virkeligheden er ydet ham af Sygekassen. Som Følge heraf maa Ministeriet holde for, at naar den af Sygekassen ydede Hjælp bestaar i Hospitals-

ophold, og der efter Sygekassehjælpens Ophør fremdeles er Trang til Hospitalshjælp, bliver denne eventuelt at yde af Kommunen i samme Tidsrum, som den er udredet til vedkommende Trængende af Sygekassen, idet der i dette Tilfælde, hvor den af Sygekassen og den af Kommunen ydede Hjælp er ganske ensartet, ikke bliver Spørgsmaal om Hospitalshjælpens Ansættelse til en Pengeværdi for at bestemme Omfanget af Kommunens Forpligtelse, men kun at tage Hensyn til Varigheden af den af Sygekassen ydede Hospitalshjælp. I de Tilfælde derimod, hvor en Ansættelse af Hospitalshjælpens Pengeværdi udkræves til Udøvelsen af det i Fattiglovens § 63 ommeldte Skjøn, fordi Kommunens Hospitalshjælp bliver at stille i Forhold til Hjælp af anden Art, ydet af Sygekasser eller omvendt, kan den Hospitalshjælp, der bliver at yde efter Sygekassehjælpens Ophør, beregnes efter den almindelige laveste Taxt for betalende Patienter, medens den af Sygekasser ydede Hospitalshjælp kun kommer i Betragtning med det Beløb, som virkelig er betalt for Hospitalsopholdet.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat. (Jfr. 13 Mars B. F. LIII. 1246—47. 1268.)

Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at der fra 1. April d. A. at regne sker følgende Forandringer med Hensyn til nedennævnte Oppebørselsdistrikter, samt at Antallet af Stadens Rodemestre fra samme Dag at regne forøges med 2: at Snarens og Frimands Kvarterer, der hidtil har udgjort Stadens 14de og 15de Oppebørselsdistrikter med 1 Rodemester i hvert Distrikt, sammendrages til ét Oppebørselsdistrikt, det 14de, med 2 Rodemestre, at Blegdams Rode udskilles fra 19de Oppebørselsdistrikt og fremtidig kommer til at udgjøre Stadens 15de Oppebørselsdistrikt, og at der heri ansættes 2 Rodemestre, at der i 18de Oppebørselsdistrikt, der bestaar af Blaagaards Rode, og hvori hidtil kun har været ansat 1 Rodemester, fremtidig ansættes 2 Rodemestre, samt at 19de Oppebørselsdistrikt kun kommer

1893.

13 Marts til at omfatte Ravensborg og St. Hans Roder, ligesom nu med 2 Rodemestre. Hvilket herved bekjendtgjøres.

13 Marts **Bekjendtgjørelse ang. Forsendelse af levende Kvæg, Faar, Geder og Svin.** Indenrigsmin. *)

For at modvirke Udbredelsen af Mund- og Klovesyge her i Landet bliver der herved i Henhold til § 9 i Lov af 29de December 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene til Iagttagelse indtil videre foreskrevet følgende:

§ 1. Levende Kvæg, Faar, Geder og Svin maa ikke modtages til Forsendelse med Jernbane eller Skib fra et Sted til et andet her i Landet, medmindre Dyrene ere forsynede med et tydeligt Mærke, anbragt ved Klipping eller i Oliefarve eller Tjære, og ere ledsagede af et af Ejeren udstedt Hjemstedsbevis, hvori han med Angivelse af Dyrenes Antal, Art, Kjøen og Mærke afgiver Forsikring om: hvor Dyrene have opholdt sig i de sidste 4 Uger, at Dyrenes Opholdssted ikke i det nævnte Tidsrum har været afspærret paa Grund af Mund- og Klovesyge, og ikke heller har hørt til noget paa Grund af denne Sygdom afspærret Distrikt, samt at der ikke i det oftnævnte Tidsrum hos Dyrene eller i den eller de Besætninger, hvori Dyrene have staaet, er forekommet noget Tilfælde af Mund- og Klovesyge eller af nogen anden Sygdom, som kunde vække Mistanke derom. Hjemstedsbeviset skal være forsynet med en af Stedets Sognefoged eller en anden Embeds- eller Bestillingsmand afgiven Attest, hvori han bevidner Udstederens Troværdighed og tillige erklærer, at han intet ved, der strider mod Rigtigheden af Forsikringens Indhold. § 2. Have Dyrene i de sidste 4 Uger skiftet Ejer, maa hver af Ejerne afgive Hjemstedsbevis for sin Del af det nævnte Tidsrum. § 3. Hjemstedsbeviset skal, naar Dyrene ere bestemte til Indlandet, følge med Fragtbrevet og skal opbevares af Dyrenes Modtager i mindst 4 Uger; det skal paa Forlangende forevises for Veterinærpolitiet. § 4. Ved Forsendelse til Udlandet træder

*) Jfr. Bekj. af 22. Marts 1893.

det ovenfor omhandlede Hjemstedsbevis fremtidig i Stedet for den i § 5 i Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 210 af 10de November f. A. angaaende Udførsel af Kvæg, Faar, Geder og Svin til Udlandet omhandlede Attest. Hjemstedsbeviset skal da afgives til den Dyrlæge, der foretager Undersøgelsen af Dyrene forinden deres Indladning i Skib eller, naar Transporten til Udlandet sker over Land, deres Indladning i Jernbanevogn; Hjemstedsbeviset bliver at opbevare af vedkommende Dyrlæge i mindst 4 Uger. § 5. Hjemstedsbevis bortfalder for de Dyr, der i Henhold til § 9 i Bekjendtgjørelse Nr. 209 af 10de November f. A. angaaende Foranstaltninger imod Mund- og Klovesyge med Veterinærpolitiets Tilladelse forsendes fra afspærret Distrikt til øjeblikkelig Nedslagtning i offentligt Slagtehus eller i et privat Slakteri; i saadanne Tilfælde maa Dyrene kun modtages til Forsendelse, naar der fra Veterinærpolitiet foreligger skriftlig Tilladelse, der skal følge med Fragtbrevet. Denne Anordning træder i Kraft den 18de d. M. Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og lagttagelse for alle Vedkommende.

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

16 Marts.

Under Henvisning til, at det i Fattiglovens § 62 er bestemt, at Udgifterne til Kur og Pleje for offentlig Regning af Personer, der lide af venerisk Sygdom, skulle bæres af vedkommende kommunale Kasse paa det Sted, hvor den Paagjældende først har søgt Lægehjælp eller er bleven taget under Lægebehandling, har Kjøbenhavns Magistrat i en her til indkommen Skrivelse begjært Ministeriets Resolution for, om Udgifterne ved Fyrbøder N. N.s Kur for venerisk Sygdom paa Kommunehospitalet i Kjøbenhavn, hvor han efter sin Begjæring blev tagen under Kur for offentlig Regning den 1ste Juni f. A., efter at han først havde henvendt sig til en privat Læge i Frederikshavn, ville være at bære af Stadens Kasse eller af Hjørring Amtsraadskreds og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder. Efter i denne Anledning at have brevvexlet med Amtmanden over

1893.

16 Marts. Hjørring Amt samt Justitsministeriet skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det er den offentlige Behandling af venerisk Sygdom eller — hvad der maa stilles lige hermed — den Paagjældendes Henvendelse om Lægehjælp til vedkommende offentlige Myndighed (saasom Kommunalbestyrelse, Distriktslæge, Politi), der er afgjørende for, hvilken kommunal Kasse de omhandlede Udgifter skulle falde til Last, og at det saaledes i det foreliggende Tilfælde maa paahvile Staden Københavns Kasse at bære Udgifterne ved den Paagjældendes Kur paa Kommunehospitalet her i Staden.

20 Marts. **Bekjendtgørelse ang. Meddelelser til Sygekasseinspektøren fra de Udvalg, som have at afgjøre Spørgsmaal om Adgang til Medlemsret i en anerkjendt Sygekasse.** Indenrigsmin.

Ved Ministeriets Bekjendtgørelse af 13de December f. A. er det i Overensstemmelse med Loven om anerkjendte Sygekasser af 12te April 1892 § 7 fastsat, at de Udvalg, som i Tvivlstilfælde have at afgjøre Spørgsmaal om Adgang til Medlemsret i en anerkjendt Sygekasse, stedse skulle underrette Sygekasseinspektøren om de af dem trufne Afgjørelser. Da Sygekasseinspektøren herved skal sættes i Stand til at bedømme, om der er Grund for ham til at indanke Sagen for Indenrigsministeren, vil det være nødvendigt, at han gjøres bekjendt med de Oplysninger, i Henhold til hvilke Udvalgene have truffet deres Afgjørelser. Som Følge heraf vil der i Meddelelserne til Sygekasseinspektøren være at optage en Angivelse af Indholdet af disse Oplysninger, medmindre det fornødne til Sagens Bedømmelse fremgaar af Skrivelser og Erklæringer m. v., der have foreligget Udvalgene, og disse Aktstykker indsendes tilligemed Meddelelsen om Afgjørelsen til den nævnte Embedsmand, af hvem de efter Afbenyttelsen ville blive tilbagesendte til Udvalgene. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1893 at svare Arealsskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug (se B. F. LIII. 1306). 20 Marts.

Bekjendtgjærelse fra Københavns Magistrat. 22 Marts.

I Forbindelse med Indenrigsministeriets Bekjendtgjærelse af 13de d. M., hvori paabydes, at levende Kvæg, Faar, Geder og Svin ikke maa modtages til Forsendelse med Jernbane eller Skib fra et Sted til et andet her i Landet uden at være mærkede paa den i Bekjendtgjørelsen nævnte Maade samt ledsagede af de ligeledes i Bekjendtgjørelsen foreskrevne Hjemstedsbeviser, bekjendtgjøres herved, at der paa Københavns Kvægtorv og offentlige Slagtehuse overhovedet ikke vil blive modtaget levende Dyr af ovennævnte Dyrearter, som ikke fyldestgør de Fordringer, der ere stillede for Forsendelse med Jernbane eller Skib. Denne Anordning træder i Kraft den 27de d. M.

Tillæg til den under 11te Oktober 1887 meddelte 28 Marts.
Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Sporvej i København fra St. Annæ Plads ad Bredgade, Dronningens Tværgade, Kronprinsessegade, Sølvgade og sammes Forlængelse, ad en Dæmning over Sortedamsø, ad Fredensgade, over Fællederne og ad Tagens Vej, saa langt denne er offentlig, med en Sidelinje ad Nørrealle. Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Lov om forlænget Varighed af Lov af 11te April 29 Marts.
1890 om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Lov af 11te April 1890 om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg vedbliver at gjælde indtil Udgangen af Aaret 1899. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1893.

29 Marts.

Lov om Forlængelse af Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn forlænges paa ét Aar indtil den 31te Marts 1894. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April.

Raadstue-Plakat ang. Vedtægten om bunden Næring i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LIII. 501—2.)*)

10 April.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at tiltræde følgende Overenskomst imellem Staten og Kjøbenhavns Kommune om Ordningen af Forholdet med Hensyn til de Staden tilhørende Fællede m. v.: **1.** Der erhverves kongelig Resolution for, at den Militæretaten tilkommende Ret til en vis Benyttelse af Blegdams-, Nørre- og Østerfælled bortfalder fra den 1ste Oktober 1893 at regne. Naar den kongelige Resolution er erhvervet, bortfalde de Indskrænkninger, der ligeoverfor Militæretaten, jfr. Krigsministeriets Skrivelse af 4de Maj 1875, paahvile Kommunen med Hensyn til Raadigheden over det til Blegdams-hospitalet udlagte Areal. **2.** Kjøbenhavns Kommune overdrager til Staten: a) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 1 med brun Farve betegnede Areal af Nørrefælled, stort ca. 44¹/₂ Td. Land, b) det paa samme Plan med brun Farve betegnede Areal af Blegdamsfælled, stort 20 Tdr. Land, c) det paa samme Plan med brun Farve betegnede Areal

*) Er ligelydende med Raadstue-Plakat af 1. April 1888, dog med følgende Tilføjelser og Forandringer: Tilføjede ere Forfærdigere af kunstige Blomster (3. Kl.) og Margarine- og Oleomargarinefabrikanter (1. Kl.), udeladte ere: Strømpefabrikanter som gaaende ind under Forfærdigere af Beklædningsgjenstande; disse og Høkere ere opflyttede fra 4. Kl. til 3. Kl., Barberere fra 5. Kl. til 4. Kl.

af Østerfælled, stort ca. $8\frac{1}{2}$ Td. Land, d) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 4 med brun Farve betegnede Areal af Vesterfælled, stort ca. $8\frac{1}{2}$ Td. Land, e) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 3 over Vognmandsmarken og Ryvangen med brun Farve betegnede Areal af Vognmandsmarken Øst for Jernbanen, stort ca. 58 Tdr. Land, f) det paa samme Plan med brun Farve betegnede Areal af Ryvangen og Vognmandsmarken Vest for Jernbanen, stort ca. 48 Tdr. Land, g) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 2 med brun Farve betegnede Areal af Kristianshavns Fælled, stort ca. 100 Tdr. Land, samt den ud for sammes østlige Grænse liggende Strandjord. Samtlige Arealer overdrages Staten til Ejendom, dog at der i 35 Aar efter Overdragelsen paa de under a, b, e og f nævnte ikke maa opføres andre Bygninger end saadanne, der tjene til Fyldestgjørelse af Statsøjemed, og paa det under a nævnte Areal maa ialt kun de Nørrebro nærmest liggende 10 Tdr. Land af Arealet bebygges. Til de ca. $34\frac{1}{2}$ Td. Land af Nørre Fælled, som ikke maa bebygges, samt til de Dele af Vognmandsmarken og Ryvangen, der ikke ere bebyggede med offentlige Bygninger, har Københavns Kommune efter de 35 Aars Forløb en Forkjøbsret, saafremt Staten til den Tid eller senere ikke vil anvende dem i Statsøjemed. Forinden Staten paa anden Maade disponerer over noget af de paa-gjældende Arealer, være sig til Afhændelse, Bortleje eller paa anden Maade, derfra dog undtaget Bortleje, der ikke giver Ret til Opførelse af Bygninger, skal disse for hvert Areal Vedkommende samlet tilbydes Københavns Kommune til fri Ejendom for en Købesum, der svarer til 10,000 Kr. for hver Td. Land. Paa det under g nævnte Areal maa der, saa længe den Arealerne udenfor Kristianshavns Fæstningsværker paahvilende Demarkationsservitut ikke er erklæret afløselig, ikke opføres andre Bygninger end saadanne, der tjene til Fyldestgjørelse af Statsøjemed. Naar Demarkationsservitutten for nogen Private tilhørende Ejendom paa Amager erklæres afløselig, hæves den samtidig vederlagsfrit for de udenfor Kristianshavns Fæstningsgrav liggende, Kjø-

1893.

10 April.

Københavns Kommune tilhørende Arealer. Samtlige Arealer med Undtagelse af det under g nævnte kunne fordres overdragne til Staten den 1ste Oktober 1893. Forsaavidt det maatte blive vedtaget at benytte en Del af de ommeldte Arealer til derpaa at opføre forskjellige Bygninger til Brug i Statsøjemed, forpligter Kommunen sig dog til paa Forlangende at stille de hertil fornødne Arealer til Statens Disposition, saasomt den fornævnte kongelige Resolution er erhvervet. Det under g ommeldte Areal af Kristianshavns Fæled kan fordres overdraget til Staten den 1ste Oktober 1894. Det bliver forinden behørig at afvande overensstemmende med den medfølgende af Stadsingeniør Ambt forfattede Plan. Kommunen afholder Udgifterne herved, mod at den bliver berettiget til indtil Udgangen af Aaret 1914 ligesom hidtil at lade Heste og Kreaturer græsse ogsaa paa Statens Del af Fæleden og oppebære de dermed forbundne Indtægter. Saalænge dette Brugsforhold varer, overtager Kommunen Udgifterne ved Anlæggenes Drift og Vedligeholdelse, hvorimod samme efter dette Tidspunkt overtages af Staten. 3. Med Hensyn til samtlige under 2 ommeldte Arealer faar Staten Façaderet til de Gader og Veje, der allerede begrænse Arealerne eller i Fremtiden, efter det paa Kortene antydede, komme til at begrænse dem. Hvor-naar de projekterede Gader og Veje skulle anlægges, afhænger af Kommunen. Dog skal Staten, hvis den maatte ønske en eller flere af Vejforbindelserne tilvejebragte i sin Interesse, være berettiget til at anlægge dem over Kommunens Grunde, naar den selv vil afholde Udgifterne ved deres Anlæg og Vedligeholdelse, indtil Kommunen erklærer dem for offentlige, men der kan da ogsaa paa den anden Side forbeholdes Staten udelukkende Ret til at afbenytte dem. Den skal derhos være berettiget til, naar Vejene ikke strax anlægges, at anbringe de paa Arealerne projekterede Bygninger i Grænseskjellene med Vinduer ud til Kommunens Grund. Den paa Kortets Plan Nr. 1 antydede Udvidelse af Blegdamsvejen forpligter Kommunen sig til at bringe til Udførelse udfor den her til Staten udlagte Grund saa hurtig

som muligt, efter at Forlangende derom er fremsat fra Statens Side. Med Hensyn til samtlige de Arealer, der skulle overdrages til Staten, bemærkes det, at Fastsættelsen af de endelige Grænser maa forbeholdes nærmere Bestemmelse, da det ved Udarbejdelsen af Detailler med Hensyn til Vejanlæg, Bygningsplaner m. v. kan vise sig nødvendigt eller ønskeligt at foretage Ændringer. Hvad særlig angaar den under b nævnte Grund forbeholdes der Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet Ret til at forlange, at Grundens Form ændres saaledes, at den faar en Façade mod Blegdamsvejen af mindst 435 Alen. Mellem Blegdams-hospitalets Grund og den nævnte Grund skal Kommunen ligeoverfor Staten være forpligtet til at holde et ubebygget Terræn af mindst 200 Alens Bredde. 4. Kommunen forpligter sig til fra 1ste Oktober 1893 at regne at overlade Militæretaten Brugen af de mellem den med A B betegnede Vej og Jagtvejen liggende Dele af Blegdams- og Østerfælled mod en aarlig Afgift af 90 Kr. pr. Td. Land, saaledes at Lejemaalet helt eller delvis kan opsiges fra begge Sider til Ophør en 1ste Oktober efter et Aars forudgaaet Varsel. 5. Samtlige Dokumenter, der i Anledning af denne Overenskomst blive at udfærdige, kunne skrives paa ustemplet Papir, og der bliver ikke at erlægge nogen Afgift til Stat eller Kommune i Anledning af Overdragelsernes Berigtigelse. 6. Er den under 1. ommeldte kgl. Resolution ikke erhvervet inden den 1ste Maj 1893, betragtes den hele Sag som bortfalden. (Se B. F. LIV. 10—17, jfr. 209. XLVII. 1136. XLVIII. 1353—67. XLIX. 581—93. L. 442—45. LI. 525. LII. 196—97. LIII. Till. 9—31.)*

Lov om Frihed for Bygningsafgift.

14 April

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Finansministeren bemyndiges til at fritage for Bygningsafgift Bygninger eller Lokaler, der benyttes

*) Se Resol. 20. April 1893.

1893.

14 April. til Kirker eller religiøse Forsamlinger af nu her i Landet bestaaende Trossamfund eller til Afholdelse af Møder eller Foredrag i videnskabeligt, historisk eller lignende oplysende og dannende Øjemed eller til offentlige Museer, alt under Forudsætning af, at de paagjældende Bygninger og Lokaler ikke ere indrettede for andet Øjemed eller i alt Fald kun undtagelsesvis benyttes i saadant. § 2. Er en Ejendom kun indrettet til Beboelse for en enkelt Familie, kommer den i Lov af 16de April 1873 §§ 3 og 6 hjemlede Fritagelse for Bygningsafgift til Anvendelse, selv om Kvadratindholdet overstiger det sammesteds nævnte med 10 Kv.-Alen. § 3. Frihed for eller Nedsættelse i Bygningsafgift efter Lov af 16de April 1873 og nærværende Lov tilstaaes først fra Begyndelsen af den Termin, i hvilken de af Finansministeriet i Henhold til førstnævnte Lovs § 9 foreskrevne Anmeldelser ere indgivne. § 4. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1893. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at tiltræde følgende Overenskomst imellem Københavns Magistrat og Københavns Havneforvaltning (se B. F. LIV. 62—79. L. Till.):

1. Københavns Kommune giver Afkald paa det nuværende Indløb til Østre Gasværks Havn saavel som til ethvert andet Indløb under den fremtidige Jernbanelinje langs Inderrhedens Vestside til denne Havn fra Søen eller fra den nye c. 9 Fod dybe Havn, som udgjør en Del af Københavns Havn, og som Københavns Havnevæsen i Overensstemmelse med den vedhæftede Plan agter at anlægge Nord for Landdannelsen ved den 24 Fods Rhedhavn. Hvad der af Gasværkets Havn eller Grund maatte komme til at ligge Øst for Jernbanen, afgives til Havnevæsenet uden Vederlag. 2. Havnevæsenet forpligter sig til senest inden den 1ste Juli 1894 at anlægge sidstnævnte Havn i den Form og Størrelse, som er angiven paa Planen, og skal Kommunen til enhver Tid have fortrinnsvis Adgang til at benytte det

paa Planen viste, med Bogstaverne AB betegnede, c. 400 Fod lange Bolværk med tilhørende Kaj til Anlæg dels for de Pramme og Fartøjer, som hidføre Kul eller andre Varer til Afbenyttelse for Østre Gasværk, dels for de Pramme og Fartøjer, som skulle inklade Gods fra Gasværket. Bolværket erholder den Højde, der kan anses passende for Losningen og Ladningen af Pramme m. v. 3. Kommunen har Ret til langs det før ommeldte Bolværk i saadant Omfang, som den maatte finde nødvendigt, for sin Regning at opstille saavel mekaniske Losseapparater til Losning af Kul til Gasværket med fornødent Dampanlæg som andet Materiel, der finder Anvendelse ved Transporten af de Varer mellem Havnen og Gasværket, som anvendes ved eller ere Resultatet af Gasværkets Produktion. Under Forudsætning af, at der fra vedkommende Expropriationskommissions Side gives Samtykke dels til Indretningen af den paa Planen viste Viadukt CD under det eller de i ophøjet Niveau liggende Jernbanespor dels til den ligeledes paa Planen angivne Overkjørsel DE over det eller de i naturligt Niveau liggende Jernbanespor, har endvidere Kommunen Ret til efter Havneforvaltningens nærmere Anvisning at føre Jernbanespor over til den til den nye Havn hørende Kaj og øvrige Vest herfor liggende opfyldt Landareal til Forbindelse med de Dele af den nuværende Gasværkshavn, Vest for Jernbanelinjen, som Kommunen ved Opfyldning maatte omdanne til Land. Den nærmere Beliggenhed af den omhandlede Viadukt bestemmes ved Forhandling med Statsbanerne, dog at den skal lægges saa nordlig, som Baneanlægget tillader det. Endelig skal Kommunen have Ret til i Anledning af den nysnævnte Transport til Gasværket for sin Regning at lægge Luftbaner fra det her omhandlede Bolværk ind til Gasværket. 4. Havnevæsenet samtykker i, at Statsbaneanlægene til Forbindelse mellem Østre Gasværk og den paa Planen viste Viadukt FG med dertil førende Veje blandt andet over Havnens fremtidige Grund anlægge den paa Planen viste 30 Alen brede Vej langs Jernbanelinjens Vestside, paa Planen angiven med HG, dog saaledes,

1893.

- 17 April. at Havnevæsenet forbeholder sig at kunne forlange den Del af Vejen HG, der kommer til at gaa over Havnens Grund, flyttet mellem den nordlige Grænselinje GX for Forbindelsesvejen mellem Sibbernsvej og Viadukten FG og den sydlige Grænselinje YZ for den Vej, der skal anlægges Nord for Gl. Kalkværks Grund, indtil 30 Alen mod Vest.
5. Til Udførelse af det oftmeldte Bolværk med Kaj, der bliver Havnevæsenets Ejendom, bidrager Kommunen et Beløb af 12,000 Kroner, men Kommunen er fritagen for at erlægge Bolværkspenge af de forommeldte Pramme m. v.
6. Nærværende Overenskomsts Ikrafttræden er betinget af, at der ved Expropriationskommissionens Forhandlinger bestemmes, at Kommunen foruden at erholde etableret den foran beskrevne Ordning tillige ved Statsbanernes Foranstaltning faar etableret en Del af de til Indførelse af Kullene tildels fornødne Anlæg eller erholder det hertil svarende Beløb af 138,000 Kroner som delvis Vederlag for Opgivelse af det forhaanden værende Indløb til Gasværkshavnen. *)

- 17 April **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at der gives Tilladelse til Færgefart i Peblinge- og Sortedamssøen med Baade, drevne af Petroleumsmotorer, paa nærmere fastsatte Betingelser (se B. F. LIV. 42—58, jfr. LIII. 1270—74).

- 20 April. **Kongelig Resolution**, hvorved det paa Kirke- og Undervisningsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes,

*) Overenskomsten er den 10. Maj 1893 approberet af Indenrigsmin., dog med følgende Ændringer: 1) I § 1 tilføjes efter Ordene i 4de Linje »dybe Havn«: »som udgjør en Del af Københavns Havn og«, 2) i samme Paragraf tilføjes som nyt Punktum: »Hvad der af Gasværkets Havn eller Grund maatte komme til at ligge øst for Jernbanen afgives til Havnevæsenet uden Vederlag«. 3) I § 2 indsættes efter Ordet »til« i 1ste Linje: »senest inden den 1ste Juli 1894« og efter Ordet »Form« ligeledes i 1ste Linje: »og Størrelse«. 4) I § 5 forandres Ordet »Sætning« i 1ste Linje til »Udførelse«.

at den Militæretaten tilkommende Ret til en vis Benyttelse af Blegdams-, Nørre- og Østerfælled bortfalder fra den 1ste Oktober 1893 at regne.

20 April.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Københavns Amt. 27 April.

Med Hensyn til, at N. N., der ved N. N. Kjøbstads Extrarets Dom af 3die September 1885 i Medfør af Straffelovens § 242 er anset med Straf af simpelt Fængsel i 2 Dage, har anholdt om Æresoprejsning, undlader man ikke at meddele, at Æresoprejsning med Hensyn til denne Dom er ufornøden.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den Afdeling om, at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser, skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Den fra Vesterbrogade til forbi Ny Kongensgades Forlængelse anlagte Boulevard, Ny Vestergades Forlængelse fra Vestre Hospital til nysnævnte Boulevard, Colbjørnsensgade fra Vesterbrogade til Istedgade, Helgolandsgade fra Vesterbrogade til Istedgade, Mysundegade, Frederiksstadsgade, Schleppegrellsgade, Bjelkes Alle, Nordre Frihavnsvej fra Kalkbrænderivej til Gefionsgade. (Jfr. B. F. LIV. 120—22.) 6 Maj.

Bekjendtgjørelse om Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folkekirkens Helligdage. Indenrigsmin. 15 Maj.

I Henhold til Lov Nr. 48 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 1ste April 1891 § 3 har Indenrigsministeriet ved Bekjendtgjørelser Nr. 89 af 28de Maj og Nr. 160 af 20de Oktober 1891 fastsat Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Ar-

1893.

15 Maj. bejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat samt paa Grundlovsdagen fra Kl. 12 Middag. Som Tillæg til disse Bekjendtgjørelser bliver det herved fastsat, at endvidere efternævnte Virksomhed skal være undtagen fra Lovens almindelige Bestemmelse i det nedenfor angivne Omfang: I. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 1: i. „Gjødningsfabrikker for Arbejder ved Sammensætningen af de saakaldte blandede Gjødninger, forsaavidt angaar Tiden fra 1ste Marts til 30te April og fra 1ste Juli til 30te September“. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

15 Maj. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Vejle Amt.

I det med Amtets Skrivelse af 15de November f. A. modtagne Andragende har N. N. Byraad besværet sig over, at Amtet ved det af samme i Medfør af Alderdomsunderstøttelsesloven af 9de April 1891 § 8 foretagne Gjennemsyn af Kjøbstadens Regnskab over udbetalt Alderdomsunderstøttelse i 2det Halvaar 1891 har resolveret, at Byraadet har været uberettiget til at tilstaa de i Andragendet nærmere angivne 8 Personer Alderdomsunderstøttelse, idet disse paa det Tidspunkt, da de fremsatte Begjæring om Understøttelse, vare i Besiddelse af Pengebeløb paa imellem 300 og 750 Kr. og derfor efter Amtets Formening ikke kunde anses for ude af Stand til at forskaaffe sig det fornødne til Underhold, jfr. Lovens § 1. I saa Henseende har Byraadet anført, at det ikke har ment at kunne afvise Personer, der begjærte Alderdomsunderstøttelse, fordi de vare i Besiddelse af Pengebeløb, naar disse dog ikke vare større end i de foreliggende Tilfælde, hvorimod Raadet ved Fastsættelsen af Understøttelsen har taget Hensyn til det aarlige Livrentebeløb, som de Paagjældende kunde erhverve for deres Midler. I Anledning heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at efter Ministeriets Opfattelse er den Omstændighed, at en Person, der begjærer Alderdomsunderstøttelse, er Ejer af et lille

Kapitalbeløb, ikke ubetinget til Hinder for, at Understøttelsen tilstaas ham, selv om Beløbet foreligger i kontante Penge og saaledes er disponibelt til Brug. I saa Henseende skal man bemærke, at vel har Alderdomsunderstøttelsesloven i sin § 1 fremsat som Betingelse for at opnaa Understøttelse, at den Paagjældende er ude af Stand til at forskaffe sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, hvilket efter Udtrykkene i det Væsentlige falder sammen med, hvad Fattigloven i sin § 1 fremsætter som Betingelse for at opnaa Fattighjælp; men det fremgaar af de nævnte Loves øvrige Bestemmelser, at den omhandlede Betingelse maa opfattes forskjelligt, eftersom den anvendes paa Alderdomsunderstøttelse eller Fattighjælp. Fattighjælpen skal efter sit Formaal afhjælpe den til enhver Tid tilstedeværende Trang, og da den, der modtager Fattighjælp, undergives Fattigbestyrelsens stadige Tilsyn, kan Størrelsen af Hjælpen tilmaales efter Øjeblikkets Krav, ligesom Bestyrelsen til enhver Tid kan bestemme, hvorledes Forsørgelsen af den enkelte Fattige skal finde Sted; at der herved tages Hensyn til, at den Fattige bevarer Adgangen til at udnytte sin Arbejdsevne, er saavel i den Fattiges som i Fattigvæsenets Interesse. Alderdomsunderstøttelsens Formaal er derimod at sætte den Understøttede i Stand til at fortsætte en selvstændig Tilværelse, hvorfor ogsaa Loven som Regel hjemler ham Ret til at beholde den ham en Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive uforandrede; i Overensstemmelse hermed bør Understøttelsens Størrelse ikke udmaales efter den Understøttedes Trang i Øjeblikket, men derimod efter hans økonomiske Stilling tagen som Helhed, saaledes at den Understøttede derved bliver i Stand til at bevare sin Selvstændighed. Ganske vist taber dette Hensyn delvis sin Betydning, saafremt den Understøttedes Forhold ere saaledes, at han ikke kan forsørges paa anden Maade end ved Anbringelse i et Asyl, eller at hans Trang til Understøttelse kun er midlertidig, t. Ex. fordi den er frem-

1893.

15 Maj.

kaldt ved Sygdom, men bortset herfra vilde det ikke være stemmende med Lovens Øjemed, om man vilde nægte Alderdomsunderstøttelse til den, der er i Besiddelse af et saadant Pengebeløb, som vel kan strække til at afhjælpe hans øjeblikkelige Trang, men som derimod er utilstrækkeligt til blot tilnærmelsesvis at yde ham nogen Betyggelse for hans Livsophold, hvorimod Pengebeløbet efter sin Størrelse nærmest har Betydning som en Nødhjælp for Arbejdstab, i Sygdomstilfælde eller under andre særlige Forhold samt til Sikring af en anstændig Begravelse. Navnlig vilde Nægtelse af Understøttelse i det anførte Tilfælde være imod Lovens Forudsætninger, saafremt det omhandlede Pengebeløb var erhvervet af den Paagjældende selv gennem længere Tids Opsparing eller paa anden Maade, der giver Garanti mod fremtidig Misbrug af Beløbet. Hvor stort et Beløb det saaledes kan være berettiget at lade den Paagjældende være raadig over, kan selvfølgelig ikke fastslaaes ved en for alle Tilfælde gyldig Regel, men maa afhænge af de enkelte foreliggende Omstændigheder. Særlig vil det være af Betydning, om Ansøgeren er Familieforsørger, idet der i saa Fald bør være Adgang til Bevarelse af et noget større Beløb. Ved Fastsættelsen af Understøttelsens Størrelse i Tilfælde af den her omhandlede Art vil der være at tage passende Hensyn til, at Ansøgeren er i Besiddelse af det paagjældende Pengebeløb, idet han ikke kan gjøre Fordring paa, at Understøttelsen ydes ham i saadant Omfang, at han sættes i Stand til vedblivende, navnlig ogsaa under særlige Forhold, at bevare Pengebeløbet. Ovennævnte Byraad har i saa Henseende anført, at det har beregnet det Livrente-beløb, som den Understøttede var i Stand til at erhverve sig, og fraeregnet dette Beløb i den Understøttelse, som ellers vilde være at yde. Herimod kan der heller intet findes at erindre, idet dog bemærkes, at Kommunerne ikke kunne være henviste til udelukkende at bruge denne Maalestok for den Betydning, som der vil være at tillægge Besiddelsen af et Kapitalbeløb. Naar de ovenfor angivne Synspunkter bringes til Anvendelse i de for Ministeriet af Byraadet ind-

bragte Sager, maa man med Amtet være enig i, at de tvende i Sagen ommeldte Personer, som eje Pengebeløb paa henholdsvis 600 Kr. og 750 Kr., ikke for Tiden kunne anses for trængende til Alderdomsunderstøttelse, og Ministeriet maa saaledes for deres Vedkommende tiltræde den af Amtet trufne Afgjørelse. For enkelte af de øvrige Ansøgers Vedkommende har Ministeriet vel næret nogen Tvivl om, hvorvidt den her omhandlede Betingelse for at opnaa Alderdomsunderstøttelse er tilstede, men man har dog ikke fundet, at det Oplyste giver aldeles tilstrækkelig Anledning til at fravige det af Byraadet udøvede Skjøn, og man maa derfor holde for, at det forsaavidt kan forblive ved Byraadets Afgjørelse.

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

17 Maj.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Værgen for den hidtil som betalende Patient paa St. Hans Hospital henliggende sindssyge N. N. paa dennes Vegne har fremsat Begjæring om Alderdomsunderstøttelse af Kjøbenhavns Kommune i Henhold til Lov Nr. 69 af 9de April 1891, har Magistraten i Skrivelse af 17de f. M. forespurgt, om der, uanset Bestemmelsen i Fattiglovens § 61, hvorefter de Omkostninger, der udredes af det Offentlige til Forsørgelse af Sindssyge, der ere anbragte paa dertil af Staten godkjendte Anstalter, ikke betragtes som Fattighjælp og saaledes ikke paavirke den Trængendes retlige Stilling, vil kunne ydes den Paagjældende Hjælp af det Offentlige under Form af Alderdomsunderstøttelse, hvorved Kommunen opnaar Andel i Statstilskudet efter Loven af 9de April 1891 § 9. I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at da den Paagjældende er ude af Stand til at forskaffe sig det fornødne til Kur og Pleje og iøvrigt opfylder Betingelserne for at erholde Alderdomsunderstøttelse, maa han anses berettiget til at nyde saadan Understøttelse og kan ikke udelukkes derfra ved den Omstændighed, at der i Medfør af Fattiglovens § 61 til Opholdet paa Sindssygeanstalten for Fattigvæsenets Regning vilde kunne ydes ham en Hjælp.

1893.

17 Maj. der ikke overfor ham medfører de med Fattighjælp i Almindelighed forbundne Virkninger.

27 Maj. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 21de Marts d. A. har Magistraten begjært Ministeriets Resolution for, hvorledes der vil være at forholde overfor en af Avisforhandler N. N. her af Staden indgiven Begjæring om Alderdomsunderstøttelse, idet Magistraten har henvist til, at den Paagjældende i sin Husstand har et i Henhold til allerhøjeste Bevilling af 24de Oktober 1887 af ham adopteret Barn, der er født den 26de Januar 1884. I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at da det er godtgjort, at Adoptivbarnets virkelige Forældre leve og ikke ere ude af Stand til at sørge for det (jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 7), vil der ikke ved Afgjørelse af Spørgsmaalet om Alderdomsunderstøttelse til Vedkommende kunne tages Hensyn til de Udgifter, som Barnet maatte volde ham.

29 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „Guldsmedelaugets Byggeforening“ for at svare Arealskat af en i Foreningens Ejendom, Matr. Nr. 1147 i Udenbys Klædebo Kvarter, Læssøesgade Nr. 13, som Fribolig bortgivet Lejlighed (se B. F. LIV. 373—74). *)

31 Maj. **Kongelig Resolution**, hvorved det paa Justitsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes: 1. at der maa oprettes et nyt Apothek ved Østerbrogade her i Staden, ikke sydligere end St. Jakobs Kirken og ikke nordligere end Aarhusgade, under de i de allerhøjeste Resolutioner af 23de December 1842 og 16de Juni 1876 bestemte Vilkaar, og 2. at det i vedkommende Bevilling bestemmes, at den skal træde ud af Kraft, saafremt Bevillingshaveren ikke inden 1 Aar fra Bevillingens Dato har tilendebragt Apothekets Anlæg og Indretning, eller saafremt han ikke maatte opfylde

*) Jfr. Komm. Besl. af 5. Sept. 1892.

den ham paahvilende Forpligtelse til at holde en examineret Medhjælper, eller endelig, saafremt han ikke maatte holde sig de i Henseende til Apothekerelevers Antagelse og Uddannelse ved allerhøjeste Resolution af 17de November 1882, jfr. Anordning om Oprettelse af en farmaceutisk Læreanstalt m. m. af 21de September f. A. Nr. 14 Litr. C., givne Regler efterretlig.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Maribo Amt. 21 Juni.

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 1ste f. M. hertil indsendte Andragende, hvori Udvalget for Fattigvæsenet i N. N. Kjøbstad forespørger, om Pigen N. N., som er svensk af Fødsel og ikke har erhvervet Indfødsret her i Landet, men har haft uafbrudt Ophold her i Landet siden Aaret 1879 og ikke kan hjemsendes til Sverig, overensstemmende med § 4 i Lov af 12te April f. A. om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m., kan fordre et hende ifølge Overøvrighedsresolution tilkommende Underholdsbidrag udredet af det Offentlige, skal man, efter over Sagen at have brev-vexlet med Indenrigsministeriet, tjenstligst melde, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 21 Juni.

I behagelig Skrivelse af 19de f. M. har Magistraten forespurgt, om Bestemmelserne om vederlagsfri Behandling af visse Sygdomme i de to sidste Stykker af § 2 i Lov Nr. 46 af 30te Marts f. A. ville være at bringe til Anvendelse ogsaa paa Patienter, som, medens de ere under Behandling for en anden Sygdom paa et af Københavns Kommunes Hospitaler, angribes af en af de i bemeldte Lovbestemmelser eller det af Ministeriet under 23de Januar 1890 udfærdigede Regulativ omhandlede Sygdomme, hvad enten Patienten forbliver liggende paa det Hospital, hvor han i Forvejen har været indlagt for den første Sygdom, eller han overflyttes til et andet af Stadens Hospitaler. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at man maa

1893.

21 Juni. anse bemeldte Lovbestemmelser for anvendelige ogsaa i de omspurgte Tilfælde, forsaavidt Behandlingen for den sidst paadragne, i bemeldte Lovbestemmelser eller Regulativet omhandlede Sygdom enten medfører Patientens Overflyttelse til et andet Hospital eller Hospitalsbehandlingen i det Hele forlænges ved den paagjældende Sygdom.

26 Juni. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Odense Amt.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 27de f. M. hertil indkomne Andragende har Magistraten i N. N. Kjøbstad under Henvisning til, at N. N. har begjært Bevis som Styrmand, forespurgt, om den af den Paagjældende forrettede Sømandstjeneste paa Krydstoldfart kan henregnes til Tjeneste i „søgaende“ Sejlskib, jfr. § 11 a i Lov om Søneringen m. m. af 25de Marts 1892. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at det fremsatte Spørgsmaal efter Ministeriets Formening maa besvares benægtende.

26 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 96,303,700 Kr. (se B. F. LIV. 406—26).

4 Juli. **Cirkulære fra Kirke- og Undervisningsmin.** til Biskopperne.

Ministeriet skulde herved tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville paalægge Præsterne i det Dem betroede Stift i Tilfælde, hvor Lig begraves i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, at iagttage følgende: 1. Naar Liget af en Afdød begraves i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, vil den Sognepræst, i hvis Pastorat Begravelsen er sket, strax derefter have at sende Meddelelse om Begravelsens Sted — Kirkegaarden, Sognet og Herredet (Kjøbstaden) — og Tid — Begravelsesdagen (Aar og Datum) — samt den

fungerende Præsts Navn, alt i Overensstemmelse med, hvad derom er tilført hans Kirkebog og med Anførsel af den Afdødes fulde Navn tilligemed Dødsdagen, til den Sognepræst, i hvis Pastorat Dødsfaldet har fundet Sted, til Indførelse i hans Kirkebog. Saafremt Dødsfaldet har fundet Sted i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, vil denne Meddelelse dog være at sende til Kjøbenhavns Begravelseskontor, der da vil have at sende den videre til Dødsstedets Præst. **2.** For de Afdødes Vedkommende, hvis Lig begravnes paa kjøbenhavnske Kirkegaarde, vil Meddelelsen være at tilstille Dødsstedets Præst af Kjøbenhavns Begravelseskontor efter dets Protokoller. **3.** Ovenanførte Bestemmelser omfatte ikke de Tilfælde, i hvilke Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, begravnes paa en af de kjøbenhavnske Kirkegaarde, eller hvor Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en Kjøbstad, der har mere end ét Sogn, begravnes paa en til Kjøbstaden hørende Kirkegaard, — selv om en ved et andet Sogn end Dødsstedets ansat Præst fungerer ved Begravelsen.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at modtage et af Kjøbenhavns Handelsbank paa et Konsortiums Vegne fremsat Tilbud om Kjøb af den Kommunen tilhørende Ejendom „Almindelig Hospital“ med dertil hørende Grund og Bygninger, derunder den saakaldte Duntzfeldtske Gaard og Grunden mellem Ny Toldbodgade og Havnen, saaledes at Kjøbesummen fastsættes til 925,000 Kr. (se B. F. LIV. 525—26). 6 Juli.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Hjørring Amt. 6 Juli.
I det med Amtets Skrivelse af 14de f. M. hertil indsendte Andragende har Byfogden i N. N. Kjøbstad ved at meddele, at Enken N. N., som har løst Næringsbevis paa Kjøbmandshandel og ønsker at anmelde Firma, er ude af Stand til at skrive sit Navn, og ved at ytre, at han antager, at Bestemmelsen i Fimalovens § 22 om, at de, som ere

1893.

6 Juli.

berettigede til at tegne Firmaet, egenhændig skulle indskrive Firmategningen i Handelsregistret eller i et særligt Tillæg til dette, maa blive uanvendelig paa hende, forespurgt, om hans Opfattelse er rigtig. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet tiltræder den nævnte Opfattelse.

8 Juli.

Vedtægt for Fiskeriet i Kallebodstrand. Stadfæstet af Indenrigsmin. (Jfr. B. F. LIII. 1299—1301. LIV. 18.)

§ 1. Vedtægtens Omraade. Vedtægtens Omraade indbefatter Kallebostrand og Vandet Syd for samme til en Linie fra Sydkanten af Mosede Klint (Mosede Klintegaard) paa Sjællandssiden til Sydpynten af Amager (Aflandshagen) og begrænset mod Nord af en Linie fra den østlige Ende af Stenmolen paa Gasværkshavnen til Estakaderne paa Amagersiden (som den nu forefindes). — — — — —

— — — — — § 10. Tilsyn. Til Hjælp for Politimesteren og Fiskerikontrolløren ved Tilsynet med denne Vedtægts Overholdelse ansættes en Fiskerifoged, som antages med 3 Maaneders Opsigelse af Københavns Amtsraad efter Forhandling med Københavns Kommune. Han lønnes med 800 Kr., og dernæst tillægges der ham aarlig 400 Kr. — — — — —

Lønnen (Løn og Befordringsgodtgjørelse m. m.) udredes med Halvdelen af Københavns Kommune, $\frac{5}{12}$ af Københavns Amts Repartitionsfond og $\frac{1}{12}$ af Roskilde Amts Repartitionsfond. — — — — — Foranstaaende, i Henhold til Forskrifterne i Lov om Fiskeriet i Danmark af 5te April 1888 Kap. 4 udarbejdede Vedtægt stadfæstes herved med Tilføjende, at Vedtægten træder i Kraft den 1ste September d. A., samt med Bemærkning, at de i Vedtægten indeholdte Bestemmelser ikke ere til Hinder for Foretagelsen af de paa Statens Bekostning iværksatte videnskabelige Undersøgelser til Fremme af Fiskeriet.

10 Juli.

Cirkulære fra Indenrigsmin. til Københavns Magistrat og samtlige Amtmænd.

Efter dertil foreliggende Anledning skulde man tjenstligst melde, at Besvarelsen af de fra tysk Side i Henhold til den dansk-tyske Overenskomst af 11te December 1873 (Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 159 af 19de December 1873) jfr. Tillægs-Overenskomst af 25de August 1881 (Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 142 af 24de September 1881) fremsatte Begjæringer om Trængendes Modtagelse til Forsørgelse her i Riget, forsaavidt vedkommende Trængendes Egenskab som dansk Undersaat er tilstrækkelig godtgjort, ikke bør udskydes, indtil det endelig er afgjort, i hvilken Kommune her i Riget den Paagjældende vil være at forsørge, idet Afgjørelsen af dette Spørgsmaal ofte nødvendiggjør langvarige Undersøgelser, hvis Udfald er uden Betydning for den tyske Myndighed, der har begjært Hjemsendelsen. Som Følge heraf maatte man, saafremt de fra tysk Side meddelte Oplysninger ikke gjøre det utvivlsomt, hvilken Kommune der er den Paagjældendes Forsørgelseskommune, have Magistraten og Dhrr. Amtmænd anmodede om, uden at anstille yderligere Undersøgelse i saa Henseende, at forelægge Sagen for Indenrigsministeriet, for at den Trængende da kan blive henvist til foreløbig Forsørgelse i en Kommune her i Riget.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved vedtages 17 Juli. følgende Forandringer i de for Begravelsesvæsenets Kontorpersonale gjældende Lønningsbestemmelser: 1) at den paa Kontoret ansatte Fuldmægtig lønnes med 2,000 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. aarlig hvert 3die Aar til 3,000 Kr. (i Stedet for som hidtil 1,800 Kr.—2,400 Kr.), og med Pensionsret i Lighed med Magistratens Fuldmægtige, og 2) at der paa Kontoret i Stedet for en Skriver ansættes en Assistent med en aarlig Lønning af 1,000 Kr., stigende med 200 Kr. aarlig hvert 3die Aar til 1,600 Kr., hvilke Forandringer skulle træde i Kraft fra 1ste d. M. at regne. (Se B. F. LIV. 557—59, jfr. 542.)

1893.

- 17 Juli. **Bekjendtgjørelse om Vedtagelse af et Tillæg til § 8 i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)
- 20 Juli. **Raadstue-Plakat,** hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:
Kommunalbestyrelsen har i Medfør af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veje og Vandløb besluttet, at Kamelgade og Meriansgade fremtidig benævnes: „Gernersgade“. (Jfr. B. F. LIV. 520.)
- 21 Juli. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LIV. 441—50. 492—93. 590.)
Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra 1ste August d. A. oprettes en Fuldmægtigplads i Stadens Skatteinspektorat paa de sædvanlige for Fuldmægtige under Kjøbenhavns Magistrat gjældende Vilkaar, imod at en eventuelt ledigblivende Assistentpost af 1ste Klasse sammesteds nedsættes til 2den Klasse, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 15de d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Forandring i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.
- 22 Juli. **Kundgjørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn.** Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)
- 10 Aug. **Tillæg til Røglemt for Benyttelsen af Kjøbenhavns offentlige Slagtehuse.**
Det ved Slagtingen i de offentlige Slagtehuse faldende Blod skal opfanges og tømmes over i de dertil bestemte Beholdere. For at undgaa Spild af Blod vil det være nødvendigt, at den, der udfører Slagtingen, fastholder

Dyrets Hoved, indtil det har afblødt. Saafremt disse Bestemmelser ikke overholdes, vil Paagjældende i Antræffelses-tilfælde være ifalden en Mulkt i Henhold til Reglementets § 3. Strax efter hver Slagtning skal Blodet fjærnes, og det Blod, som ikke medtages af de Slagtende, tilfalder Forpagteren af Slagtehusenes Blodtørringsanstalt. De Beholdere til Blodet, der tilhøre Forpagteren, maa kun benyttes til Blod, som leveres til Blodtørringsanstalten. Disse Bestemmelser træde i Kraft den 15de d. M.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Kjøbenhavns 23 Aug. Magistrat.

I Anledning af, at Oberstløjtnant N. N. af Aarhus, der, efter i en Aarrække at have boet her i Staden, den 31te Marts f. A. blev forflyttet til Aarhus, hvor han personlig siden 11te April f. A. har havt fast Bopæl, medens hans Familie og Husstand forblev boende her i Staden til Oktober Flyttedag f. A., har protesteret mod at betale det ham i Henhold til Lov af 1ste April 1888 for Aaret 1892 paalignede Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn, har Magistraten i behagelig Skrivelse af 28de f. M. forespurgt om, hvilken Forpligtelse der efter Indholdet af Loven af 1ste April 1888 maa antages at paahvile den Paagjældende i saa Henseende. I denne Anledning skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at det ikke skjønner rettere, end at Oberstløjtnant N. N. maa have Krav paa en Nedsættelse af det ham paalignede Bidrag, svarende til Tiden fra 11te April f. A. til Skatteaarets Ende, men at Sagen forøvrigt henhører under Domstolenes Afgjørelse.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 11 Sept. tages at tiltræde følgende Overenskomst imellem Staten og Kommunen (se B. F. LIV. 625—39): *)

For det Tilfælde, at det inden 1ste September d. A. **) ved Lov maatte blive bestemt, at de paa den vedhæftede

*) Jfr. Lov af 8. Maj 1894.

**) Fristen senere forlænget til 1. Juli 1894, se B. F. LIV. 634.

1893.

11 Sept.

Situationsplan I. antydede Anlæg — nemlig en Godsbanegaard i Kalvebodstrand med Bane til Vigerslev, en Forbindelsesbane fra nævnte Bane Vest om Valby til Banen fra Frederiksberg til Vigerslev, en Forbindelsesbane mellem Nordbanen og Vestbanen, en Bane fra Hellerup Station til Frihavnsbanen samt en Person- og Godsbanegaard ved Østerbrogade Øst for denne — skulle bringes til Udførelse, ere undertegnede Repræsentanter for Staten og Kommunen, med Forbehold af henholdsvis Regjeringens og Kommunalbestyrelsens Sanktion, enedes om følgende Bestemmelser:

1. Ved Anlæggenes Udførelse blive med Hensyn til Ordningen af Forholdene ligeoverfor Kommunen de Rigsdagen forelagte Planer at følge, af hvilke Exemplarer vedlægges (Bilag 1—2).
2. Kommunen samtykker for sit Vedkommende i, at den nuværende Gasværkshavn tilfyldes, saaledes at Vestre Gasværk fremtidig ikke faar umiddelbar Forbindelse med Vandet, dog at Tilfyldningen ikke finder Sted, forinden den projekterede nye Gasværkshavn er tilvejebragt.
3. Kommunen afstaar til Staten følgende den tilhørende Arealer, der ere nødvendige til Gjennemførelsen af fornævnte Anlæg, eller som Staten maa have Raadighed over, hvis alle eller nogle af de nuværende Baner skulle flyttes ud af Niveau, jfr. de som Bilag 3—9 medfølgende Arealplaner og den vedhæftede Situationsplan II.: a) de paa Arealplan 1 a med uskraveret rød Farve betegnede Arealer af Vesterfælled; b) det paa Arealplan 1 b med uskraveret rød Farve betegnede Areal af Vestre Gasværk; c) det paa Arealplan 1 b med uskraveret rød Farve betegnede Areal mellem Ny Vester-gade og den nuværende Gasværkshavn; en Del af dette Areal tilhører Havnevæsenet, men Kommunen vil affinde sig med samme; d) det paa Arealplan 3 med uskraveret rød Farve betegnede Areal af Havremarken; e) det paa Arealplan 3 med uskraveret rød Farve betegnede Areal ved Jagtvejen; f) det paa Arealplan 5 med uskraveret rød Farve betegnede Areal af Vognmandsmarken; g) det paa Arealplan 6 med uskraveret rød Farve betegnede Areal af Østre Anlæg, hvorved bemærkes, at den paa Bastionen ved Østervoldgade

værende Mølle ikke tilhører Kommunen, men at denne skal være pligtig til, naar Staten forlanger det, at foranstalte den fjernet saa hurtig, som Forholdene maatte tilstede, og afholde de dermed forbundne Udgifter; h) de paa Arealplanerne 2, 4 og 5 med brun Farve betegnede Arealer, som Staten maa have Raadighed over, naar de paa Planerne betegnede Jernbaner skulle løftes ud af Niveau. Fremdeles afgiver Kommunen de den tilhørende Arealer, der ere nødvendige til de Erstatningsveje, der i Henhold til de under 1. nævnte Planer skulle anlægges for Statens Regning. De under a, d og g nævnte Arealer kan Staten fordrø overdragne til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel. De under b, e, f og h nævnte Arealer kan Staten fordrø afgivne, saasart den i Forordning af 5te Marts 1845 § 9 ommeldte Forretning for det paagjældende Anlæg har fundet Sted. Det under c. ommeldte Areal kan Staten først fordrø overdraget, naar Betingelserne for at tilkaste den nuværende Gasværkshavn ere fyldestgjorte, jfr. ovenfor under 2. De til Erstatningsvejene nødvendige Arealer, der tilhøre Kommunen, stilles til Disposition, efterhaanden som Vejene skulle anlægges. Forsaavidt Arealerne ere bortlejede, indtræder Staten i Kommunens Rettigheder ligeoverfor Lejerne fra den Dag, Overdragelsen finder Sted, og den erlagte eller skyldige Leje fordeles herefter mellem Parterne. Omfatter et Lejemaal Arealer, der fremtidig ville komme til at tilhøre dels Staten dels Kommunen, fordeles Lejen mellem disse efter Arealernes Størrelse. Er der opført Bygninger paa Jorderne, for hvilke der svares særlig Afgift, tilfalder denne den af Parterne, paa hvis Areal Bygningerne ligge. En Fortegnelse over de for Tiden eksisterende Lejemaal medfølger som Bilag 10. Fra Kommunens Side vil det blive paaset, at der i fremtidige Lejekontrakter om Arealer, der ere bestemte til Afstaaelse, optages en udtrykkelig Bestemmelse om, at Lejemaal et helt eller delvis kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til enhver Tid, hvis Staten vil anvende det i Jernbanøjemed. Vil Staten bringe et Lejemaal til at ophøre, forinden Kontrakten hjemler det, maa

1893.

11 Sept.

den selv affinde sig med vedkommende Lejer. Omfatter Lejemaalet Arealer, der vedblivende skulle tilhøre Kommunen, vil der fra dennes Side ikke blive gjort Krav paa Erstatning, fordi Lejemaalet bringes til Ophør i urette Tid. Som Vederlag for de Arealer, der i Henhold til Foranstaaende skulle afgives af Kommunen til Staten, afstaar denne til Kommunen: 1) de paa Arealplanerne 1 a og 1 b med uskraveret grøn Farve betegnede, fra Kalvebodstrand opfyldte Arealer; 2) de paa Arealplan 3 med uskraveret grøn Farve betegnede Arealer, der tidligere have tilhørt den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole; 3) de paa Arealplan 6 med uskraveret grøn Farve betegnede Arealer af Glaciet ved Kastellet; 4) de paa Arealplan 2 med uskraveret grøn Farve betegnede Arealer af den nuværende Banegaard; 5) de paa Arealplanerne 2 og 4 med uskraveret grøn Farve betegnede Arealer af de nuværende Baner, der blive disponible, naar Banerne ere løftede ud af Niveau. De under 2 nævnte Arealer kunne fordres overdragne til Kommunen til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel. De under 3 nævnte Arealer stilles til Kommunens Disposition senest den 1ste Januar 1895. De under 1 nævnte Arealer skulle opfyldes samtidigt med, at Fremstillingen af selve Banegaardsarealet foretages, og derefter snarest mulig afleveres til Kommunen. De under 4 nævnte Arealer overdrages til Kommunen, naar den nye Godsbanestation i Kalvebodstrand er tagen i Brug. De under 3 og 4 nævnte Arealer afgives til Kommunen, efter at de der værende Bygninger ere fjernede. De under 5 nævnte Arealer overdrages til Kommunen, saa snart Banerne ere løftede ud af Niveau. Intet af disse Arealer er bortlejet for Tiden. 4. For det Tilfælde, at Gardehusarkasernen maatte blive flyttet inden 1ste Januar 1900, indgaas følgende Magelæg mellem Stat og Kommune: Kommunen overdrager til Staten: a) det paa Arealplan 1 b med skraveret rød Farve betegnede Areal Syd for Ny Vestergade; b) det paa samme Plan med skraveret rød Farve betegnede Areal Nord for Ny Vestergade. Staten afgiver til Kommunen: det paa Arealplan 6 med skraveret grøn Farve be-

tegnede Areal af Husarkasernens Grund uden Bygninger samt Grønningen. Med Hensyn hertil bemærkes: ad a. En Del af dette Areal tilhører Havnevæsenet, men Kommunen vil affinde sig med dette. ad b. Kommunen forpligter sig til, uden Hensyn til, om Magelæget kommer i Stand, med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel at stille det med a b c d betegnede Areal til Statsbanernes Disposition, mod at disse, indtil Magelæget kommer i Stand, betaler en aarlig Leje til Kommunen, svarende til den Indtægt, der nu haves af Arealet; hvis Magelæget definitivt opgives, og Staten vedblivende ønsker at erhverve Arealet, skal den indtil Udgangen af 1899 være berettiget til at købe det af Kommunen for en Sum, der bestemmes af uvillige af Retten udnævnte Mænd. Magelæget i sin Helhed kan fra hver af Siderne fordres fuldbyrdet, saa snart en ny Gardehusarkaserne er opført og tagen i Brug. Den med Bogstaverne e f g h betegnede Del af det under b omhandlede Areal kan dog først kræves overdragen til Staten, naar det er definitivt bestemt, at der skal anlægges en Central-Personbanegaard Syd for Vesterbrogade, og Kommunens Forpligtelse bortfalder derfor, naar Tanken herom maatte blive opgivet. Med Hensyn til eksisterende og fremtidige Lejemaal ordnes Forholdene som ovenfor under 3 angivet. De for Tiden eksisterende Lejemaal, bortset fra det med Tivoli, findes angivne i Fortegnelsen Bilag 10. Med Hensyn til de Arealer, Tivoli har i Brug, henvises særlig til de i Kontrakten med samme § 2 indeholdte Bestemmelser, jfr. Bilag 11. Vil Staten have andre end de der omhandlede Arealer ud af Lejemaalet, maa den selv ordne Forholdet i saa Henseende med Tivoli.

5. Kommunen frafalder Erstatning for de forøgede Transportudgifter, der foranlediges ved, at Vestre Gasværk kommer ud af den direkte Forbindelse med Havnen. Den forpligter sig derhos til at overtage den ved den nye Godsbanegaard projekterede Pumpestation til fremtidig Drift, Vedligeholdelse og eventuel Udvidelse for sin Regning. Endelig forpligter Kommunen sig til at yde et Tilskud af 500,000 Kr. til Dækning af Udgifterne ved de i Indledningen til nærværende

1893.

11 Sept. Overenskomst ommeldte Anlæg. Dette Bidrag indbetales i Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Finansaar, første Gang i 1894—95. 6. Denne Overenskomst og de Aktstykker, der kræves til Fuldbyrdel- sen af dens enkelte Bestemmelser, derunder ogsaa Ordningen af Forholdene mellem Kommunen og Havnevæsenet, kunne udfærdiges paa ustempet Papir. Der bliver derhos ikke at erlægge Afgift til Stat eller Kommune i Anledning af de stedfindende Ejendomsoverdragelser. 7. Skulde der opstaa Meningsulighed om denne Overenskomsts Gjennemførelse, afgjøres de paagjældende Spørgsmaal i Mangel af mindelig Overenskomst af den i Forordningen af 5te Marts 1845 § 3 ommeldte Kommission.

15 Sept. **Cirkulære fra Indenrigsmin.** til samtlige Amtmænd.

Da der har foreligget Ministeriet Tilfælde, hvor Per- soner, der have Ophold i Udlandet, have søgt Adgang til at drive Næring her i Landet ved at danne Selskaber med begrænset Ansvar, for hvilke der derefter er fremsat Begjæ- ring om Næringsadkomst i Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 4, skulde man tjenstligst anmode Dhrr. Amtmænd om hver for sit Amts Vedkommende at ville paalægge Magistraterne i Kjøbstæderne og Politimestrene paa Landet, naar Begjæring fremkommer til dem om Næ- ringsadkomst i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse for Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar og Medlemmer af Bestyrelsen eller Deltagere i Interessent- skabet ere bosatte i Udlandet, da at forelægge Ministeriet Sagen, forinden den begjærte Næringsadkomst meddeles.

21 Sept. **Bekjendtgjørelse ang. Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i Kjøbenhavn samt om de vedkommende Præsters Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m.** Kirke- og Undervisningsmin. *)

1. I Forholdet mellem de kjøbenhavnske Sogne og Menigheder skal en afdød Persons Hjemsted paa Dødsfal- dets Tid eller den særlige Menighed (de militære, St. Petri,

*) Jfr. Skr. af 13. April 1894.

Slotsmenigheden), hvortil han paa denne Tid hørte, være afgjørende med Hensyn til Spørgsmaalene om, hvilken Kirkebog, Præst og Klokker der er rette Vedkommende med Hensyn til Begravelser. Vartov, Almindeligt Hospital, Abel Cathrines Stiftelse og St. Johannes Stiftelse blive for disse Instituters faste Beboeres Vedkommende at betragte som selvstændige Menigheder. Med Hensyn til Afdøde, der maatte have løst Sognebaand, forholdes efter Lov af 4de April 1855 § 3, saaledes at Dødsanmeldelsen foregaar til Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst, og Dødsfaldet indføres i hans Kirkebog, hvorimod den Præst, til hvem Sognebaandet er løst, med Hensyn til Begravelsen betragtes som vedkommende Præst. 2. For Personer hjemmehørende i Kjøbenhavn, der ere indlagte til Sygebehandling paa Kommuneskibet, Frederiks Hospital, Blegdamshospitalet eller Øresundshospitalet eller interimistisk ere indlagte i St. Johannes Stiftelse, og som der afgaa ved Døden, er det Hospitalets Præst tilladt, efter den med Stadens øvrige Præster derom truffne Overenskomst, naar det af den Afdødes Familie ønskes, at foretage Jordpaakastelse i Stedet for Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst, imod at han paa den anden Side skal være forpligtet til at besørge Jordpaakastelse paa alle Frijordlig, som begravnes fra Hospitalet, der ellers skulde være udført af Stadens Præster. Det er en Selvfølge, at de fuldstændige Oplysninger maa være meddelte Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst, som ogsaa bør paategne Dødsattesten og bør indføre det fornødne i sin Kirkebog med Numer. 3. Alle paa de offentlige civile Hospitaler eller Stiftelser i Staden Kjøbenhavn og paa dens Grund Afdøde, der have hjemme her i Riget udenfor Staden Kjøbenhavn og dens Grund, ville være at indføre med Numer i vedkommende Hospitals eller Stiftelses Kirkebog, og Jordpaakastelsen vil, naar Begravelsen sker paa en kjøbenhavnsk Kirkegaard, være at foretage af Hospitalets eller Stiftelsens Præst, saafremt den Afdødes Familie ikke træffer Foranstaltning til, at den foretages af en anden af Stadens Præster. 4. Alle til de offent-

1893.

21 Sept. lige civile Hospitaler og Stiftelser indbragte Døde uden fast Hjemstavn, Sømænd, Fremmede eller saadanne, der begravnes ved Politiets Foranstaltning, begravnes ved Hospitalets eller Stiftelsens Præst som hørende til hans Sogn uden Anmeldelse til noget andet Sogn og indføres alene i det Hospitals eller den Stiftelses Kirkebog, hvortil de ere henbragte. Udenbys Patienter, der dø paa et privat Hospital eller en privat Klinik i Kjøbenhavn og paa dens Grund, ville være at indføre med Nummer i det Sogns Kirkebog, hvori Hospitalet eller Kliniken er beliggende. 5. Udenfor de nævnte Tilfælde har den, som benytter anden Præst end den, der efter det ovenfor fastsatte er rette Vedkommende, at gjøre fornøden Anmeldelse og erlægge sædvanlig Kjendelse til reite vedkommende Præst, som ogsaa da optager Dødsfaldet i sin Kirkebog. 6. I Forholdet mellem Kjøbenhavn paa den ene Side og Frederiksberg, Sundby Sogn og Utterslev Mark paa den anden Side skal der herefter gjælde de samme Regler som i Forholdet overfor andre fremmede Sogne. 7. Denne Bekjendtgjørelse træder i Stedet for Bestemmelserne i Ministeriets Skrivelse af 21de Februar 1881 til Biskoppen over Sjællands Stift.

9 Okt. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage Borgerdydsskolen i Helgolandsgade for i Aaret 1893 at svare Arealskat af de Lokaler i dens Ejendom, Matr. Nr. 781 i Udenbys Vester Kvarter, som benyttes til Skole (se B. F. LIV. 722).

16 Okt. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „Børnehjemmet af 1870“ for at svare Areal-skat af dets Ejendom, Matr. Nr. 1029 i Udenbys Klædebo Kvarter, efter at Bygningen er bleven omdannet og udvidet (se B. F. LIV. 739—40.)*

17 Okt. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt.

*; jfr. Komm. Besl. af 27. Aug. 1877.

I det med Amtets Skrivelse af 12te f. M. hertil indsendte Andragende har Birkedommeren i Kjøbenhavns Amts nordre Birk forespurgt, om en i Henhold til Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 18 afsagt Voldgiftskjendelse er exigibel med Hensyn til den ved Kjendelsen fastsatte Erstatning. I denne Anledning skulde man efter om Sagen at have brevvetet med Justitsministeriet til Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at man, uanset at den nævnte Lov ikke indeholder nogen udtrykkelig Udtalelse i den omspurgte Henseende, antager, at Spørgsmaalet, der iøvrigt henhører under Domstolenes Afgjørelse, maa besvares bekræftende.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 18 Okt. gjør vitterligt:

Efternævnte Gadestrækninger her i Staden blive, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medfør af Loven af 14de December 1857 § 9, om Gader, Veje og Vandløb, derom tagne Beslutning, at benævne som følger: **1.** Pladsen foran det nye Raadhus samt det tidligere Halmtorv: Raadhuspladsen. **2.** Den fra Nørrevoldgade til „Ved Kalvebodstrand“ førende Boulevard, der gjennemskærer Raadhuspladsen: Vestre Boulevard. **3.** Gaden mellem det nye Raadhus og Hovedbrandstationen: Bag Raadhuset. **4.** Gaden, der fører fra Vestervoldgade til Vestre Boulevard, og som danner en Fortsættelse af Stormgade: Stormgade. **5.** Gaden, der fører fra Vestervoldgade til Vestre Boulevard, og som danner en Fortsættelse af Ny Vestergade: Ny Vestergade. **6.** Gaden, der fører fra Vestervoldgade til Vestre Boulevard, og som danner en Fortsættelse af Ny Kongensgade: Ny Kongensgade. **7.** Gaden, der i Nærheden af Rysenstens Bastion anlægges fra Vestervoldgade til Vestre Boulevard: Rysenstensgade. (Jfr. B. F. LIV. 659—86. 692.)

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Svendborg Amt. 24 Okt.

I det med Amtets Skrivelse af 20de f. M. tilbagefulgte Andragende har Mønstringsbestyreren i Marstal rejst Spørgs-

1893.

24 Okt.

maal om Forstaaelsen af forskjellige Bestemmelser i Lov Nr. 40 af 25de Marts 1892 om Sønæringen m. m. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde følgende; 1. Ifølge § 2 i Lov af 11te Februar 1863 angaaende Forandring i Lov om Sønæringen af 19de Februar 1861 kunde Skibe af ikke over 40 Kommercelæsters (80 Tons) Drægtighed udklareres til Fart paa Nordsøen og Østersøen, naar de i Stedet for en examineret Styrmand havde til Tjeneste om Bord i det mindste én Mand, som i sin Søfartsbog havde erhvervet sig Betegnelsen „helbefaren“ og desuden tilvebragt Vidnesbyrd fra i det mindste 2 Skippere om, at de havde overbevist sig om, at han kunde navigere et Skib saavel ved som uden Landkjending. Da bemeldte tvende Love af 1861 og 1863 — og dermed anførte Bestemmelse — ere ophævede ved § 26 i Lov Nr. 40 af 25de Marts 1892, er det heraf en Følge, at intet dansk Skib maa udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, medmindre de i Lov om Sønæringen af 25de Marts 1892 § 4 indeholdte Forskrifter ere iagttagne, og at der altsaa, naar et Sejlskib af ikke over 100 Tons udklareres til Fart paa Nordsøen eller Østersøen, maa være ansat foruden Føreren i det mindste én Styrmand, der har erhvervet Bevis som saadan, eller i alt Fald en Sømand, der i Henhold til Sønæringslovens § 3, sidste Stykke, er berettiget til at fare som Styrmand eller i Henhold til samme Lovs § 29 har erhvervet Indenrigsministeriets Tilladelse til at gjøre Tjeneste som Styrmand i den paagjældende Fart, i hvilken Henseende bemærkes, at det Vidnesbyrd fra 2 Skippere, som er meddelt de i Lov 11te Februar 1863 § 2 ommeldte Sømænd, ikke kan stilles lige med „Næringsadkomst“ som Styrmand, og at Reglen i Sønæringslovens § 27 saaledes ikke kan finde Anvendelse paa dem. 2. Sømænd, der, forinden Sønæringsloven af 1892 traadte i Kraft, i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 11te Februar 1863 § 2 have gjort Styrmandstjeneste i Skibe af ikke over 80 Tons Drægtighed i Fart paa Nordsøen og Østersøen, kunne ikke erholde Til-

ladelse til at gjøre Tjeneste som Styrmand i nævnte Fart i Skibe af over 80 Tons Drægtighed (Sønæringslovens § 3, sidste Stykke), idet bemeldte Lovs § 29 kun hjemler Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at meddele saadanne Sømand Tilladelse til at udøve „den af dem hidtil drevne Næringsvej i samme Omfang som tidligere“. 3. Den, der har bestaaet den i Lov om Styrmandsexamen m. m. omhandlede Sætteskipperprøve samt har faret mindst ét Aar som Matros og derhos har fyldt sit 20de Aar, er vel ifølge § 3, sidste Stykke, i Sønæringsloven af 1892 berettiget til at fare som første eller eneste Styrmand i Sejlskib af ikke over 100 Tons i Fart paa Nordsøen og Østersøen, men er dog — da Loven ingen Hjemmel dertil indeholder — udelukket fra hos Magistraten i Kjøbstæderne eller Politimesteren paa Landet at erholde meddelt Bevis som Styrmand; det maa saaledes være Mønstringsbestyrerens Sag at paase, at Betingelserne for Vedkommendes Berettigelse til at fare som Styrmand ere tilstede. 4. Da de til Styrmandsexamen stillede Krav ere strængere end de til Sætteskipperprøven, maa førstnævnte Prøve i det under Nr. 3 omhandlede Tilfælde kunne træde i Stedet for Sætteskipperprøven, men Bevis fra Øvrigheden som Styrmand vil ikke kunne fordres udfærdiget.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Bestyrelsen 25 Okt.
for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen.

I behagelig Skrivelse af 16de d. M. har Bestyrelsen blandt andet forespurgt, hvad der ifølge Post 1 i Ministeriets Bekjendtgjørelse af 21de f. M. angaaende Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i Kjøbenhavn samt om de vedkommende Præsters Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m. for St. Johannes Stiftelsens Vedkommende skal forstaas ved Betegnelsen „faste Beboere“. I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at da Bestemmelsen i den nævnte Bekjendtgjørelse Post 1, 2det Stykke, om, at de der nævnte Stiftelser blive for disse Instituters faste Beboeres Vedkom-

1893

25 Okt.

mende at betragte som selvstændige Menigheder, er for St. Johannes Stiftelses Vedkommende, ligesom for de tre andre Stiftelsers, en Gjentagelse af, hvad der allerede tidligere var bestemt — forsaavidt angaar St. Johannes Stiftelse ved den ved et Andragende fra Kjøbenhavns Magistrat foranledigede bifaldende Skrivelse fra Ministeriet til samme af 21de Juli 1885, — maa Betegnelsen „faste Beboere“ for St. Johannes Stiftelsens Vedkommende forstaaes paa samme Maade i Henseende til Omfanget, som i den nævnte Skrivelse blev bifaldet ifølge Magistratens Indstilling. Med Hensyn til det andet af Bestyrelsen i ovennævnte behagelige Skrivelse fremsatte Spørgsmaal om Noteringen af Dødsfald, der finde Sted paa Vestre Hospital, skal der senere blive meddelt Besked. *)

1 Nov.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Præstø Amt.

I det med Amtets Skrivelse af 23de f. M. modtagne Andragende har Magistraten i N. N. Kjøbstad forespurgt, hvorvidt der kan meddeles N. N., der i 1875 har bestaaet den efter de da gjældende Bestemmelser befalede almindelige Styrmandsexamen i Forbindelse med Prøve i Maskinlære, Bevis som Sætteskipper, uanset at han ikke har underkastet sig den i Sønæringsloven af 25de Marts 1892 § 10 a foreskrevne Sætteskipperprøve. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at da Kravene ved den ovennævnte af den Paagjældende aflagte Styrmandsexamen vare betydeligt højere end de, der stilles ved Sætteskipperprøven, maa Ministeriet med Amtet være enig i, at det ommeldte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

2 Nov.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Patronatet for Vor Frelzers Kirke, hvorved bifaldes en Indstilling fra Inspektionen for Vor Frelzers Kirke om, at Taxten for Liniebegrovelser paa Vor Frelzers Amagerkirkegaard fastsættes i

*) Jfr. Skr. af 8. Jan. 1894.

Overensstemmelse med de paa Stadens Vestre Kirkegaard
gjældende Taxter.

2 Nov.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Svendborg Amt. 6 Nov.

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 14de f. M. hertil tilbagesendte Andragende, hvori Manufakturhandler C. M. P. af N. N. Kjøbstad besværer sig over, at Magistraten i bemeldte Kjøbstad under Henvisning til Bestemmelserne i Fimalovens § 9, 3die Stykke, har vægret sig ved til Handelsregistret at modtage Anmeldelse om, at et Kommanditselskab med Andrageren som ansvarlig Deltager og Andragerens Broder, Snedkermester P. T. P., som Kommanditist driver Manufakturhandel i fornævnte Kjøbstad under Firma „Brødrene P.“ eller „Brødrene P. ved C. M. P.“, skal man herved tjenstligst melde, at den stedfundne Afvisning maa anses beføjet, hvorved endnu bemærkes, at den i Anmeldelsen indeholdte Betegnelse af Forretningsvirksomheden som „Manufakturhandel“ er utilstedelig, jfr. Fimalovens § 18, Punkt 2, og Justitsministeriets Cirkulære af 14de August 1889, Punkt 6.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved der ved- 13 Nov.
tages følgende Tillæg til Overenskomsten af 1ste Februar 1882:

Naar en i Henhold til Overenskomst af 1ste Februar 1882 mellem Københavns Magistrat og Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871, nu Statsanstalten for Livsforsikring, tegnet Overlevelsesrente helt eller delvis ønskes benyttet til Fyldestgjørelse af lovbealet Enkeforsørgelsespligt, vil dette kunne ske ved, at den paagældende Forsikring eller Del af samme overføres fra Kommunens Afdeling i Statsanstalten til en af dennes almindelige Afdelinger, saaledes at førstnævntes Konto belastes med et Beløb, der svarer til Værdien af Forskjellen mellem den Overlevelsesrente, som Anstalten virkelig forpligter sig til at udrede, og den mindre Overlevelsesrente, som den i Overførelsesøjeblikket vilde kunne forpligte sig til at udrede for den

1893.

13 Nov.

tilbage staaende Præmiebetaling, idet Aldrene bestemmes efter de for Anstaltens Værdiopgjørelser gjældende Regler. — Værdien af den nævnte Forskjel beregnes dernæst efter Statsanstaltens almindelige Tarifer, dog uden Drifts- og Sikkerhedstillæg. Naar omvendt en i Statsanstalten tegnet Overlevelsereente helt eller delvis ønskes benyttet til Fyldestgørelse af den en under Magistraten hørende Embeds- eller Bestillingsmand paahvilende Forsørgelsespligt paa en saadan Maade, at Forsørgeren for Fremtiden skal være ligestillet med de øvrige i Overenskomsten af 1ste Februar 1882 omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd i Henseende til samtlige Forsikringsvilkaar, overgaar Forsikringen til Kommunens særlige Afdeling, og der godskrives dennes Konto et Beløb, bestemt paa lignende Maade som ovenfor angivet. (Se B. F. LIV. 899—903.)

13 Nov.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fastsætte Lønningen for Skoledirektionens Sekretær til 2,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. indtil 4,000 Kr. (se B. F. LIV. 926—27).

20 Nov.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages indtil videre at fritage den biskoppelige Methodistkirkes Mission i Danmark for at svare Arealskat af den Missionen tilhørende Kirkebygning, Matr. Nr. 510 i St. Annæ Øster Kvarter, forsaavidt de paagjældende Lokaler udelukkende benyttes i samme kirkelige Øjemed som hidtil (se B. F. LIV. 943—45).

9 Dec.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Randers Amt. I det med Amtets paategnede Erklæring af 14de f. M. hertil indsendte Andragende har Magistraten i N. N. Kjøbstad forespurgt, om den hermed tilbagefølgende Lærlingekontrakt mellem Aktieselskabet N. N. og Værgen for Lærlingen N. N. kan forsynes med den i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 1 foreskrevne Paategning, uanset den i Kontraktens Post 5 indeholdte Bestemmelse

om, at Lærlingen efter Læretidens Udløb ikke skal aflægge nogen Svendep prøve. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at man med Amtet er enigt i, at en saadan udtrykkelig Udtalelse som den ovennævnte ikke kan anses forenelig med Bestemmelsen i Læringleovens § 10, og at den fremsatte Forespørgsel saaledes maa besvares benægtende.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 11 Dec.
tages indtil videre at fritage „Foreningen til Oprettelse af Friskolebørnsasyl i Københavns Arbejderkvarterer“ for at svare Arealsskat af den Del af Ejendommen Nr. 14 paa Nordre Frihavnsvej, Matr. Nr. 1192 i udenbys Klædebo Kvarter, som benyttes til Asyl (se B. F. LIV. 1149).

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i København 15 Dec.
gjør vitterligt:

Overensstemmende med Kommunalbestyrelsens deromtagne Bestemmelse skal den i Henhold til § 1 i Lov af 31te Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn m. m. paa Vest-siden af Københavns Inderrhed umiddelbart Nord for Kastelspynten tilvejebragte Frihavn med tilhørende Landarealer fremtidig danne et særligt Kvarter, som vil være at benævne Frihavnskvarteret. (Jfr. B. F. LIV. 916—17.)

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Bestyrelsen 15 Dec.
for Københavns Begravelsesvæsen.

I behagelig Skrivelse af 20de f. M. har Bestyrelsen indstillet, at den i de af Ministeriet under 24de Marts 1886 stadfæstede „Forskjellige Bestemmelser vedrørende Begravelsesvæsenet i København“, sammes § 3, indeholdte Bestemmelse, at Ligkisters Højde ikke maa overstige 1 Alen 3 Tommer, forandres saaledes, at Normalhøjden af Ligkister fremtidig fastsættes til 1 Alen 6 Tommer, medens den i samme Paragraf fastsatte Kjendelse af 1 Kr. for hver Tomme, Ligkisten overskrider den fastsatte Normalhøjde,

1893.

15 Dec.

uforandret bibeholdes. I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at Bestyrelsens ovennævnte Forslag herved approberes.

18 Dec.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrat om, at Frihavnsterrainet, der ifølge Kommunalbestyrelsens Beslutning skal danne et særligt Kvarter, Frihavnskvarteret, henlægges til 12te Skorstensfejerdistrikt, saaledes at dette Distrikt for Fremtiden bestaar af Østerbros Rode af Udenbys Klædebo Kvarter, Østervold Kvarter undtagen Citadellet, og Frihavnskvarteret.

31 Dec.

Raadstue-Plakat ang. Staden Københavns Budget for Aaret 1894. (Jfr. B. F. LIV. 747—866. 1150—1308.)

	Kr.	Øre
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	7,707,592	23
2. Bidstrup Gods og Skove.....	74,123	91
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme.....	308,341	18
4. Kvægtorvet og Slagtehusene.....	"	"
5. Belysningsvæsenet:		
I. Gasværkerne.....	624,000	"
II. Den elektriske Station.....	"	"
6. Justerkammeret.....	3,250	"
7. Renteindtægt.....	1,009,045	53
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter.....	152,500	•
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter....	7,025	24
10. Forskjellige Indtægter.....	176,344	22
	10,062,222	31
B. Indtægter, der hidrøre fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....		
	1,578,191	"
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter.....	595,357	40
2. Pensioner og Understøttelser.....	257,547	22
3. Forsørgelsesvæsenet:		

	Kr.	Ør e	31 Dec.
A. Alderdomsunderstøt- telse.....	638,620.		
B. Alderdomshjemmene	4,550.		
	<u>643,170</u>		
C. Fattigvæsenet:			
1. Det alm. Fattig- væsen	517,650.00		
2. Alm. Hospital ..	406,240.00		
3. Ladegaarden ..	119,910.00		
4. St. Johannes Stif- telse.....	254,065.00		
	<u>1,297,865</u>		
D. Administrationsudgifter ved Forsørgelsesvæsenet	139,600		
	<u>2,080,635</u>		
4. Hospitalsvæsenet:			
I. Kommunehospitalet.....	560,438. 91		
II. Øresundshospitalet	23,456. 49		
III. Blegdamshospitalet	79,703. 43		
IV. Vestre Hospital	96,191. 86		
	<u>759,790</u>	69	
5. Sindssygeanstalten	260,614	45	
6. Sundhedsvæsenet	80,261	68	
7. Skolevæsenet	1,699,358	"	
8. Politietaten	843,949	21	
9. Brolægning- og Vejvæsenet	546,400	"	
10. Vandvæsenet.....	267,722	08	
11. Brandvæsenet	293,504	77	
12. Renovationsvæsenet.....	369,313	"	
13. Stadens faste Bidrag.....	154,059	55	
14. Forskellige Udgifter	303,709	26	
15. Forrentning af Stadens Gjæld.....	1,216,554	27	
16. Afdrag paa Stadens Gjæld	333,445	73	
	<u>10,062,222</u>	31	
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1,578,191	"	

1894.

5 Jan.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen. (Jfr. B. F. LIV. 607—12.)

I behagelig Skrivelse af 18de September f. A. har Bestyrelsen anholdt om Ministeriets Approbation paa nedenstaaende af Stadens Kommunalbestyrelse tiltraadte Forslag om fra 1ste Januar d. A. paany at indføre Begravelse i Linje paa Assistens Kirkegaard: **1.** Fra 1ste Januar 1894 kan der til Afdøde, der paa Dødsfaldets Tid have Bopæl i St. Stefans Sogn, Helligkors Sogn, St. Johannes Sogn, den Del af Sognet, som er beliggende udenfor Søerne, og St. Jakobs Sogn, den Del af Sognet, der er beliggende Nord for Citadelsvejen, anvises Jord til Linjebegravelser paa Assistens Kirkegaarden paa Nørrebro, saa længe den fornødne Plads findes. **2.** Under Epidemier eller under andre Forhold, som maatte gjøre det ønskeligt, kan Begravelsesvæsenets Bestyrelse tilbagekalde denne Bestemmelse. **3.** Ved Linjebegravelse paa Assistenskirkegaarden bringes alle de for lignende Begravelse paa Vestre Kirkegaard gjældende Taxter og Bestemmelser (Ministeriets Resolution af 24de Marts 1886 § 10) i Anvendelse. I Anledning heraf skulde Ministeriet efter at have brevvet med Justitsministeriet om Sagen tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at der intet mod dette Forslag haves at erindre.

8 Jan.

Kommunalbestyrelsens Beslutning ang. forskellige Forhold vedrørende Kommuneskolen, derunder navnlig: Forandring af Timetallet og Undervisningsplanen i Friskolen, Udvidelse af Gymnastikundervisningen i Pigeskolen, Indførelse af Tegneundervisning i Pigeskolens to øverste Klasser, forsaavidt der kan skaffes Plads dertil, forsøgsvis Indførelse af Sløjdundervisning for Drengene som frivilligt Fag udenfor Skoletiden. (Om tvende Punkter: Undervisning i Husholdning og Oprettelse af Aftenklasser for Ungdommen over skolepligtig Alder var Uoverensstemmelse tilstede.) (Se B. F. LIV. 1324—72, jfr. 131—95. LV. 184—202. 845—67).

8 Jan.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen.

I behagelig Skrivelse af 16de Oktober f. A. har Bestyrelsen blandt andet forespurgt om, hvorledes der, da Vestre Hospital i Kjøbenhavn ikke særlig er nævnet i Ministeriets Bekjendtgjørelse af 21de September f. A. angaaende Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i Kjøbenhavn samt om de vedkommende Præsters Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m., vil være at forholde med Hensyn til Dødsfald paa dette Hospital, i hvilken Anledning Bestyrelsen har oplyst, at hidtil ere de paa Vestre Hospital afdøde Personer betragtede som døde paa Kommunehospitalet og førte i Kommunehospitalets Kirkebog, hvorhos Jordpaakastelse er forrettet af Præsten ved dette Hospital. Efter i Anledning heraf at have brevvexlet med Biskoppen over Sjællands Stift og Justitsministeriet skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at det ikke finder noget at erindre imod, at de paa Vestre Hospital ved Døden afgaaede Patienter betragtes som døde paa Kommunehospitalet, saaledes at de i ovennævnte Bekjendtgjørelse af 21de September f. A. foreskrevne Regler med Hensyn til Patienter, der afgaa ved Døden paa sidstnævnte Hospital, komme til Anvendelse paa dem.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

8 Jan.

I behagelig Skrivelse af 11te November f. A. har den ærede Magistrat næst at indberette, at samme, naar nogen Kvinde anmelder, at hun agter at nedsætte sig som Jordemoder her i Staden, vedblivende følger den i Kirkeritualet af 25de Juli 1685 Kap. 3 Art. 2 foreskrevne Fremgangsmaade, saaledes at hun for velbemeldte Magistrat maa aflægge den der befalede Ed, hvorefter der meddeles hende Bestalling som Jordemoder imod Erlæggelse af et Gebyr af 1 Kr. 33 Øre, jfr. Regulativ af 31te Maj 1814, udtalt, at der hos Magistraten er opstaaet Tvivl om, hvorvidt den ommeldte Lovbestemmelse og den deri foreskrevne Fremgangsmaade maatte være bleven ændret ved de senere anordnede Bestemmelser angaaende dette Æmne. Velbemeldte Magistrat har som Bestemmelser, der mulig kunde volde

1894.

8 Jan.

Tvivl i saa Henseende, anført dels Kancelliskrivelse af 18de Juli 1843 til Direktionen for Fødsels- og Plejestiftelsen, hvorved Kancelliet efter Forslag fra Jordemoder-Examinations-Kommissionen bifaldt, at de paa Fødselsstiftelsen oplærte Jordemødre efter fuldendt Examen, inden de forlade Stiftelsen, aflægge Ed i Overværelse af Examinationskommissionen og Stiftelsens Præst, dels Instrux for samtlige til Praxis berettigede Jordemødre af 28de September 1877 § 1, som omhandler Betingelserne for Retten til at nedsætte sig og udøve Praxis som Jordemoder, men som i saa Henseende kun omtaler „den befalede Jordemoder-Ed“ og ikke nævner Løsning af Bestalling. Paa Grund af den saaledes opstaaede Twivl har den ærede Magistrat blandt andet udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvorvidt den af Magistraten hidtil foretagne Edfæstelse af Jordemødre for Fremtiden bør undlades, og hvorvidt der uanset dette vedblivende skal meddeles de Paagjældende Bestalling. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at det første Spørgsmaal maa besvares bekræftende; da det nemlig ved den ovennævnte Kancelliskrivelse af 18de Juli 1843 retsgyldigt er foreskrevet, at den i Kirkeritualet omhandlede Jordemoder-Ed skal aflægges for Jordemoder-Examinationskommissionen og Fødsels- og Plejestiftelsens Præst, maa derved den samme Eds Aflæggelse for andre Myndigheder bortfalde; derimod maa det efter Justitsministeriets Formening antages, at den Kvinde, der agter at nedsætte sig som Jordemoder her i Staden, fremdeles maa være pligtig til at løse Bestalling som saadan hos Kjøbenhavns Magistrat, hvormed er forbundet Forpligtelse til at betale Stempel og Gebyr.

23 Jan.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Urtekræmmerforeningen“ for at svare Areal-skat i det Hele af den Foreningen tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 264 i Udenbys Klædebo Kvarter, Læssøesgade Nr. 18, som helt er bortgivet til Friboliger (se B. F. LIV. 1420). *)

*) Jfr. Komm. Besl. af 25. Juni 1866.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved vedtages:

Magistraten bemyndiges til at give Tilladelse til Indretning af Vandklosetter med Vandforsyning fra Vandledningerne og med Afløb til Gadens Kloak, forsaavidt Udløbet fra denne sker til Rheden. For hvert Kloset betales en aarlig Afgift af 100 Kr. Tilladelsen er betinget af, at der ved Indretningen og Benyttelsen af Vandklosetterne følges de i de bestaaende Love og Vedtægter givne Bestemmelser samt iøvrigt de Bestemmelser, som i hvert enkelt Tilfælde maatte blive fastsatte af Sundhedskommissionen og Magistraten. (Se B. F. LIV. 1460—65, jfr. 566—76. 703—10. 1123—35.)*)

Kgl. Resolution, hvorved det paa derom af Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt Forestilling bifaldes, 1. at det af Udvalget for Kirkesagens Fremme i Kjøbenhavn gjorde Tilbud om at stille den af samme paa en Byggeplads i Dannebrogsgade opførte Jernkirke til Raadighed til Afholdelse af forøget Gudstjeneste i St. Matthæus Sogn maa modtages som en midlertidig Foranstaltning til at fremme det kirkelige Liv i Sognet, saaledes at denne Kirke, efter at være indviet af Biskoppen over Sjællands Stift eller vedkommende Provst paa hans Vegne en Søndag i Februar Maaned d. A., indtil videre bliver Fialkirke til St. Matthæus Kirke og som saadan betjenes med regelmæssig Gudstjeneste af denne Kirkes Præster efter et Regulativ, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til nærmere at approbere, samt saaledes, at Kirkebetjentene ved St.

1 Febr.

*) Ved Budgettet for 1896 nedsattes Afgiften til 50 Kr. aarligt. Ved Komm. Besl. af 22de Marts 1897 vedtoges det at bemyndige Magistraten til at give Tilladelse til Indretning af Vandklosetter med Vandforsyning fra Vandledningerne og med Afløb til Gadens Kloak i de Dele af Byen, der have Afløb til til Havnen og Kalvebodstrand, mod en aarlig Afgift af 100 Kr. for hvert Kloset og under samme Betingelse som ovenfor nævnt (se B. F. LVII. 2141—51).

1894.

1 Febr.

Matthæus Kirke nyde det Offer, der maatte falde ved Daabshandlinger og Brudevielser — alt paa Vilkaar, at ovennævnte Udvalg afholder alle Udgifter ved Kirkens Vedligeholdelse og Gudstjenestes Afholdelse i samme, samt 2. at der tillægges den ommeldte Kirke Navn af Gethsemanekirken.

5 Febr.

Bekjendtgjørelse om Tilladelse for Præster i Folkekirken, som dertil maatte være villige, til paa visse nærmere Betingelser at yde deres Medvirkning ved Ligfærd, hvor Ligbrænding finder Sted. Kirke- og Undervisningsmin.

Paa Ministeriets, efter gjentagne Forhandlinger med det kirkelige Raad, derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 31te f. M. behaget Hans Majestæt aller-naadigst at bifalde, at det tillades Præster i Folkekirken, som maatte være villige dertil, at yde deres Medvirkning ved Ligfærd, hvor Ligbrænding finder Sted, i Overensstemmelse med nedenanførte nærmere Regler: Det forbydes Præsterne at fungere i Krematorier og Kolumbarier saavel som ved Askens Nedsættelse paa Kirkegaarden eller Hensættelse i dertil indrettede Rum. Al kirkelig Handling, som ønskes udført ved saadan Ligfærd, Sang, Tale og Jordpaakastelse, bør, hvis den ikke finder Sted i Hjemmet, ske i en Kirke eller et Folkekirken tilhørende Kapel og bør foretages, inden Liget føres til Krematoriet. Naar Præsten har sluttet med Jordpaakastelse, skal han forlade Stedet og maa ikke have videre at gjøre med Ligets Bortbringelse eller senere Behandling. Skulde Præsten af Grunde, der vedkomme ham selv som Privatmand, undtagelsesvis ønske at deltage i Ligfølget, maa han forinden aflægge sin Embedsdragt. Ved Askens Nedsættelse paa Kirkegaarden maa intet af det, som hører til Folkekirkens Begravelsesskikke, deriblandt Klokkeringning, finde Sted. Hvilken allerhøjeste Resolution herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LIV. 894—97. 1204.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra den 1ste Januar 1894 foretages forskellige nærmere angivne Forandringer i de om Embeds- og Lønningsforhold under Brolægnings- og Vejvæsenet gjældende Bestemmelser, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 22de f. M. anholdt om, at der som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Bestemmelser maa blive meddelt Stadfæstelse paa de under Post 1 og Post 3 vedtagne, saalydende Forandringer, nemlig: **1.** Bogholder og Regnskabsfører lønnes som Assistent af 1ste Klasse med 1,400 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 2,000 Kr. **3.** Opsigtsførerne lønnes som Assisterter af 1ste Klasse og benævnes fremtidigt „Assisterter“. Ancienneteten for de nuværende Opsigtsførere regnes paa den Maade, at de hver faa et Tillæg af 200 Kr. til den Løn, hvortil de ere oprykkede, og at den næste Forøgelse i Løn med 200 Kr., forsaavidt de ikke have naaet den højeste Lønning, indtræder om 3 Aar. Den ældste Opsigtsfører beholder det ham tilstaaede personlige Tillæg af 200 Kr. I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

Lov om Forandring i Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 2, 3 og 7. 23 Febr.

Vi Christian den Niende, etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: I Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1ste April 1891 § 2, 4de Punktum, og § 3, 3die Stykke, ophæves de der for Kjøbstæder med mere end 6,000 Indbyggere givne Bestemmelser, saaledes at det herefter kun er i Kjøbenhavn, at ingen Bevilling maa gives til Fæstevirksomhed, der omfatter baade mandlige og kvindelige Tyender eller Arbejdere, og at der ikke maa være Fæste-

1894.

23 Febr. kontor for Mænd og Kvinder i samme Ejendom. Overtrædelser af Bestemmelserne i samme Lovs § 1 straffes med Bøder fra 30 til 200 Kroner for hvert Tyende eller hver Arbejder, til hvis Anbringelse i Tjeneste eller Arbejde den Paagjældende har tilbudt eller ydet sin Mellemkomst. Bøden kan, i Tilfælde af Sagens Afgjørelse uden Dom, ikke fastsættes under den ovennævnte laveste Bødestraf. Under skærpende Omstændigheder eller i Gjentagelsestilfælde kan ved Siden af ovennævnte Bødestraf ikjendes Straf af Fængsel. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

3 Marts **Justitsmin. Skr.** til Kjøbenhavns Magistrat.

Med behagelig Skrivelse af 19de f. M. har den ærede Magistrat hertil tilbagesendt et Andragende, hvori Enkefru N. N. her af Staden besværer sig over, at velbemeldte Magistrat har nægtet at modtage til Handelsregistret en af hende indgiven Anmeldelse om, at hun, der er Enke efter den i 1882 afdøde Grosserer N. N., agter at drive Handel med hendes afdøde Mands Navn som Firma. Velbemeldte Magistrat har i denne Anledning ytret som sin Formening, at Fimalovens § 11, ifølge hvilken Enkens Ret til at benytte sin afdøde Mands Firma uforandret er betinget af, at hun fortsætter hans Forretning, kun kan forstaas om den uden nogen væsentlig Afbrydelse vedblevne Drift af hans Forretning og saaledes ikke kan paaberaabes af Andragerinden, der først nu agter at paabegynde en Forretning. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet er enig i det af velbemeldte Magistrat saaledes udtalte.

9 Marts **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Forstanderskabet for den romersk-katholske Menighed i Aarhus.

I et hertil indkommet Andragende har Overretssagfører N. N. af N. N. Kjøbstad for Præst ved den romersk-katholske Menighed sammesteds N. N. forespurgt, om der af Hensyn til Bestemmelserne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 42 er noget til Hinder for at vie en i

Kongeriget Baiern født Skomager N. N., der agter at indgaa Ægteskab med en i Aarhus boende dansk Pige, uanset at Brudgommen, der har tilvejebragt Bevis fra sin Hjemsteds-kommune for, at der intet er til Hinder for hans Ægteskab, og at han og Familie i Trangstifælde ville blive modtagne der, under sit Ophold har nydt urefunderet Fattigunderstøttelse i Kjøbstaden. Efter i Anledning heraf at have brevvet med Indenrigsministeriet skulde Ministeriet tjenstlig meddele Forstanderskabet til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at da det ikke kan antages at være tilsigtet ved Fattiglovens § 42 at stille Udlændinge gunstigere end Indlændinge i Henseende til Betingelserne for Retten til at indgaa Ægteskab, maa den i § 42, 1ste Stykke, indeholdte Bestemmelse, hvorefter en Mandsperson ikke er berettiget til at indgaa Ægteskab, naar han i Løbet af de sidste 5 Aar her i Landet har nydt Fattighjælp, som ikke er tilbagebetalt, ogsaa komme til Anvendelse paa udenlandske Mandspersoner, hvorfor man i nærværende Tilfælde maa holde for, at den paagjældende Udlænding ikke nu vil kunne indgaa Ægteskab her, medmindre han tilbagebetaler den af ham i Aaret 1892 oppebaarne Fattighjælp.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Ribe Amt. 10 Marts.

I det med Amtets Skrivelse af 6te f. M. hertil indsendte Andragende har Magistraten i N. N. Kjøbstad forespurgt, om det kan anses for tilstrækkeligt, at den i Henhold til Lov Nr. 39 af 30te Marts 1889 oprettede Lærlingekontrakt, ifølge hvilken N. N., der er født den 29de September 1879, træder i Lære hos Barber N. N. i Tiden fra den 1ste Januar 1894 til den 1ste Januar 1898, paa Lærlingens Vegne er underskreven af dennes Moder, Enkefru N. N., eller om der for den umyndige Lærling bliver at beskikke en Værg, der paa hans Vegne kan medunderskrive Kontrakten. I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevvet med Justitsministeriet til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at man maa holde for, at Forældrene, eventuelt Moderen, der er Enke eller ugift,

1894.

10 Marts. med bindende Virkning paa den Umyndiges Vegne kunne indgaa paa saadanne Lærlingekontrakter, der i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 3 ere bestemte til at vedvare udover Lærlingens fyldte 18de Aar.

15 Marts. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i København. (Jfr. B. F. Liv. 1535—36. 1548.)

Ved at meddele, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der fra 1ste April d. A. oprettes en Post som Fuldmægtig i Stadens statistiske Kontor i Stedet for den hidtilværende Assistentpost sammesteds, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 14de d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Forandring i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 30te December 1857. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

17 Marts. **Cirkulære fra Indenrigsmin.** til Magistraterne i København og øvrige Kjøbstæder samt Politimestrene paa Landet.

Med Hensyn til Forstaaelsen af Lov Nr. 40 af 25de Marts 1892 om Sønæringen m. m. skulde man herved tjenstligst henlede Opmærksomheden paa følgende: Da de til den „almindelige“ Styrmandsexamen stillede Krav saavel efter de tidligere som efter de nu gjældende Bestemmelser for denne Examen ere større end Kravene til Sætteskipperprøven og til Fiskeskipperprøven, da Sætteskipperprøven udgjør en Del af Fiskeskipperprøven, samt da de til den „almindelige“ Maskinistexamen stillede Krav saavel efter de tidligere som efter de nu gjældende Bestemmelser for denne Examen ere større end Kravene til Maskinpasserprøven, bør der — uagtet ingen udtrykkelig Bestemmelse herom indeholdes i Loven — indrømmes 1) den, der har underkastet sig Styrmandsexamen, lige Adgang med den, der har bestaaet Sætteskipperprøven eller Fiskeskipperprøven, til at erhverve Bevis som Sætteskipper eller som Fiskeskipper i

Henhold til Lovens §§ 10 og 20, 2) den, der har underkastet sig Fiskeskipperprøven, lige Adgang med den, der har bestaaet Sætteskipperprøven, til at erhverve Bevis som Sætteskipper, samt 3) den, der har underkastet sig Maskinistexamen, lige Adgang med den, der har bestaaet Maskinpasserprøven, til at erhverve Bevis som Maskinpasser i Henhold til Lovens § 14. Af ovenstaaende følger endvidere, at den, der har bestaaet den „almindelige“ Styrmandsexamen, være sig efter de tidligere eller efter de nu gjældende Bestemmelser, saavel som den, der har bestaaet Fiskeskipperprøven, har den samme Berettigelse til at fare som Styrmand, som ved Lovens § 3, sidste Stykke, er tillagt den, der har bestaaet Sætteskipperprøven (jfr. Ind. Min. Skr. Nr. 369 af 24de Oktober 1893).

**Bekjendtgjørelse om Undtagelser fra Forbudet 19 Marts.
mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folkekirkens Helligdage.** Indenrigsmin.

I Henhold til Lov Nr. 48 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 1ste April 1891 § 3 har Indenrigsministeriet ved Bekjendtgjørelse Nr. 89 af 28de Maj 1891, Nr. 160 af 20de Oktober 1891 og Nr. 124 af 15de Maj 1893 fastsat Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat samt paa Grundlovsdagen fra Kl. 12 Middag. Som Tillæg til disse Bekjendtgjørelser fastsættes følgende: ad I. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 1. b. affattes saaledes: „Limfabrikker, for Tiden fra 15de Marts til 31te August“. ad II. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 2. x. efter „Kokosoliefabrikker“ indsættes „og Sesamoliefabrikker“. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1894.

19 Marts.

Bekjendtgørelse fra Københavns Magistrat. (Jfr. B. F. LI. 1424—33. LI. 191—95. LIII. 371—72. LIV. 450—66. 523—24. 1491—1523.)

Under Dags Dato har Indenrigsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Københavns Kommunalbestyrelse affattede Tillægsvedtægt: Tillæg til den af Indenrigsministeriet under 6te Februar 1890 stadfæstede, ved Raadstue-Plakat af 10de s. M. bekjendtgjorte Vedtægtsbestemmelse angaaende Meddelelse af de i Næringslov af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsadkomster i København. I et Tidsrum af én Maaned fra den Dag, nærværende Tillæg til Vedtægtsbestemmelse af 6te Februar 1890 stadfæstes af Indenrigsministeriet, kan Magistraten meddele Næringsadkomst paa en af de i Næringslovens § 58 omhandlede Næringsveje til den, der samtidigt opgiver en af ham i Tiden fra 1ste Januar 1883 til 20de Januar 1887 erhvervet paa Gjæstgiveri lydende Næringsadkomst, forsaavidt han inden den i Vedtægtsbestemmelsen af 6te Februar 1890 § 2 nævnte Frist — v: den 6te Maj 1890 — derom har indgivet Andragende, hvorhos den af de nævnte Personer, der opgiver Gjæstgiverborgerskabet uden at forlange Ombytning af dette, kan erholde tilbagebetalt de af ham i sin Tid erlagte Borgerskabspenge.

19 Marts.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Magdalenehjemmet“ for at svare Areal skat i det Hele af dets Ejendom, Matr. Nr. 174 i Udenbys Klædebo Kvarter (se B. F. LIV. 1634).*)

19 Marts.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at Kommunen overtager den fremtidige Vedligeholdelse som Parkanlæg af en Del af Esplanaden, den østlige Del af Citadelsvolden med tilhørende Grav, en Del af den ældre Langelinjepromenade, Haveanlægget omkring Hvitfeldts Monument og et Areal Nord for Citadellet imellem dette

*) Jfr. Komm. Besl. af 23. Juli 1878 og 17. Dec. 1883.

og Frihavnen (se B. F. LIV. 1591—1623, jfr. LV. 246—48. ^{19 Marts.} LVII. 986—92). *)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 19 Marts. tages, at Carstens's Statue oprejses i et ved Vestre Boulevard dannet Anlæg (se B. F. LIV. 1634—35). **)

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 27 Marts gjør vitterligt:

Fra den 16de April d. A. bliver der paa Kristianshavns Torv hver Søgnedag indtil Kl. 9 Formiddag Torvehandel med alle Slags indenlandske Have- og Grøntsager, Frugter, Blomster, Busk- og Trævæxter, alt under lagttagelse af Bestemmelserne i Raadstue-Plakat af 1ste Juni 1887 og saaledes, at det endvidere er forbudt paa næynte Torv atter at forhandle de paa dette opkjøbte Varer. (Jfr. B. F. LIV. 1536—45). ***)

Tillæg til den under 7de Oktober 1882 meddelte 30 Marst. **Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Sporvej i Kjøbenhavn fra Trianglen paa Østerbro ad Østerbrogade, Østerfarimagsgade, Nørrefarimagsgade, Vesterfarimagsgade og Jernbanegade ind paa Halmtorvet.** Min. for off. Arbejder. (Findes trykt i Lovtidenden.) (Jfr. B. F. LIV. 932—41. 1548—58.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 9 April. tages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1894 at svare Arealskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug. (Se B. F. LV. 19.)

Tilæg til Reglement for Benyttelsen af Kjøben- 11 April. **havns offentlige Slagtehus.** Kjøbenhavns Magistrat.

*) Jfr. Komm. Besl. af 9. Jan. 1893.

**) Jfr. Komm. Besl. af 28. Juni 1880.

***) Jfr. Raadstue-Pl. af 1. April 1889 og 19. Maj 1892.

1894.

11 April.

Til § 3 Side 5 i Reglementet føjes følgende Bestemmelse: Personer, som overbevises om at have gjort sig skyldige i Tyveri paa de offentlige Slagtehuse, kan der ikke, uden særlig Tilladelse fra Magistraten, tilstedes Adgang til Slagtehusene. Denne Bestemmelse træder strax i Kraft.

11 April

Tillæg til Reglement for Benyttelsen af Københavns offentlige Slagtehuse. Københavns Magistrat.

Slagtede Dyr og Dele af disse maa ikke bortføres fra de offentlige Slagtehuse af andre end Slagterne og disses Folk, hvorhos al Handel hermed er forbudt paa Slagtehusenes Terræn. Afgivelser herfra kunne kun indrømmes med Inspektørens Tilladelse. Undtagen fra disse Bestemmelser er dog Salg og Bortbringning af Huder, Skind, Talg, Ben og Tarme til de af Lauget for Slagtehusenes Administration opgivne Firmaer, Salg og Afhentning af det Raa til Slagternes Svinehold, Salg af hele Kroppe dog kun til Slagtermestre, der have Udsalgssted, Salg af Blod og Ben til Lejeren af de paa Slagtehusenes Terræn anlagte Fabrikker samt Afhentning af Blod, som for Administrationen er godtgjort at være købt hos Slagterne paa Levering. Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1. Maj 1894.

13 April.

Lov om Æresoprejsning uden Bevilling.

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Den, der har været straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal, saafremt Straffen er idømt for første Gang begaaet Forseelse af den nævnte Art og ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød, indtræde i den fulde Besiddelse af de samme Rettigheder, som ellers opnaas ved Æresoprejsning efter Lov 3die April 1868, naar der er hengaaet mindst 10 Aar efter Dommens Afsigelse, og Vedkommende har opholdt sig her i Landet i det nævnte Tidsrum og ikke i den Tid paany har været tiltalt eller straffet for en saadan Handling. Om den efter nærværende Lov opnaaede Æresoprejsning er Ved-

kommende berettiget til hos Stedets Politimester — i Kjøbenhavn Politidirektøren — at forlange en skriftlig Erklæring, der udstedes uden Betaling. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forandringer i Lov af 19de Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn. 13 April.

Vi Christian den Niende etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Antallet af handelskyndige Medlemmer i Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn skal være 30. Valget af disse, af hvilke der fremtidig aarlig aftræder 6, gjælder herefter for 5 Aar. De fornødne Overgangsbestemmelser med Hensyn til de nuværende handelskyndige Medlemmers Aftræden og Valg af ny i de Aftrædendes Sted fastsættes ved kgl. Anordning. § 2. De handelskyndige Medlemmers Deltagelse er kun nødvendig, naar Spørgsmaal bliver om mundtlig Procedure, Vidneførsel, Syn og Skjøn, Partsed eller Afsigelse af Kjendelse eller Dom, hvorimod Retten i andre Tilfælde kan beklædes af Formanden alene, saaledes at Rettens handelskyndige Medlemmer først tiltræde Retten til en vis af Formanden fastsat Tid, naar ifølge foranførte deres Deltagelse i Sagens Behandling er nødvendig. § 3. De handelskyndige Medlemmer af Sø- og Handelsretten skulle herefter ikke deltage i Optagelse af Søforklaringer eller Søforhør, til hvis Foretagelse to af Rettens søkyndige Medlemmer skulle tiltages. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om yderligere Forlængelse af Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn. 13 April.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn forlænges yderligere paa ét Aar

1894.

13 April. indtil den 31te Marts 1895. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

13 April. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Biskoppen over Sjællands Stift.

I et af Deres Højærværdighed med behagelig Skrivelse af 3die November f. A. hertil indsendt Andragende have Præst ved Kommunehospitalet Friis, Præst ved det kgl. Frederiks Hospital samt den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse Gredsted og Præst ved St. Johannes Stiftelse Rasmussen anholdt om, at den i Ministeriets Bekjendtgørelse af 21de September f. A. angaaende Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i Kjøbenhavn samt om de vedkommende Præsters Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m. § 2, 2det Punktum, indeholdte Bestemmelse, hvor efter Dødsattester, udstedte for Personer, der ere afgaaede ved Døden paa et af de i Paragrafen nævnte Hospitaler, og som i Overensstemmelse med de sammesteds givne Regler begraves af Hospitalets Præst, ville være at paategne af Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst, maa blive ophævet, og at den Praxis, der for Tiden iagttages, hvorefter kun Hospitalspræsten paategner Dødsattesten og først efter Begravelsen sender Anmeldelse om Begravelsen med alle Oplysninger til vedkommende Sognepræst, ogsaa fremdeles maa følges. Efter i Anledning heraf at have brevvetet med Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen og med Justitsministeriet, og efter derpaa at have modtaget Deres Højærværdigheds nærmere Ytringer i behagelig Skrivelse af 28de Februar d. A., skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgørelse, at man herved bifalder, at den i den fornævnte Bekjendtgørelse af 21de September f. A. § 2, 2. Punktum, indeholdte Bestemmelse forandres saaledes, at det har sit Forblivende ved den i de paagjældende Forhold hidtil fulgte Fremgangsmaade, at Dødsattesten paategnes af Hospitalspræsten i de Tilfælde, hvor han forretter Begravelsen, dog paa Vilkaar, at Hospitalspræsterne umiddelbart efter

13 April.

enhver Begravelse skulle tilstille Hjemstedets Præst eller den særlige Menigheds Præst de i Bekjendtgjørelsen ommeldte Oplysninger. Det vil imidlertid, for at tilvejebringe den fornødne Sikkerhed for, at ethvert Dødsfald anmeldes for Hjemstedets Præst, være nødvendigt, at Sognepræsten — ved at lade sig forelægge de fra Begravelsesvæsenets Kontor udgaaende ugentlige Lister, der tilstilles Klokkerne ved samtlige Sognekirker, og som indeholde Fortegnelse over alle de Dødsfald, der bør noteres i det paagjældende Sogns Dødsprotokol, derunder ogsaa de Dødsfald, som finde Sted paa Hospitalerne — paaser, om noget Dødsfald, der burde have været meddelt fra vedkommende Hospitalspræst, er forbigaaet, og man skulde derfor lige tjenstlig anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville paalægge samtlige Sognepræster her i Staden at udøve den i saa Henseende fornødne Kontrol.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den 18 April.
Afdeling om, at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser, skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Tullinsgade, Revalsgade paa en Strækning af 160 Fod fra Estlandsgade, Guldbergsgade fra Brolægningsvæsenets Kontorbygning til Frederik den 7des Gade, Gaden langs Sortedamssøen fra Fredensgade til forbi Matr. Nr. 2184 i Udenbys Klædebo Kvarter, Viborggade fra Østerbrogade til Kalkbrænderivej, Gaden, som fører fra Stockholmsgade til Skjoldsgade og derefter fortsættes til forbi Matr. Nr. 410 i Østervold Kvarter. (Jfr. B. F. LV. 19—20).

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

26 April.

I et hertil indkommet Andragende har Musiklærerinde N. N. her af Staden andraget, at hun, der er konfirmeret i det ikke anerkjendte Trossamfund „det nye Jerusalems

1894.

26 April.

Kirke“, har den 19de f. M. ladet thinglyse ved den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret en Kundgjørelse om, at hun agter at indgaa borgerligt Ægteskab for Kjøbenhavns Magistrat med N. N., men at bemeldte Magistrat har begjært, at hun, forinden Vielsen kan foretages, skal tilvejebringe den i Loven af 13de April 1851 § 5, jfr. § 11, ommeldte Attest om Udskrivning af Skolen. Hun har i den Anledning næst at bemærke, at hun, der indtil sit 10de Aar har frekventeret en nu ophævet Realskole paa Nørrebro, men efter den Tid har nydt privat Undervisning i sine Plejeforældres Hjem, ikke er i Stand til at tilvejebringe en saadan Attest, samt under Henviſning til en Andragendet vedlagt Attest om, at hun er i Besiddelse af Kundskaber i de almindelige Skolefag, der i hvert Fald overgaa dem, der i Almindelighed udkræves for at blive udskreven af Kjøbenhavns Kommunes Betalingskoler, anholdt om Fritagelse for at tilvejebringe den af Magistraten begjærte Attest. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet efter de oplyste Omstændigheder ikke skjønner, at Manglen af Udskrivningsattest vil kunne være til Hinder for, at Andragerinden stedes til borgerligt Ægteskab.

4 Maj.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Odense Amt.

I Anledning af, at N. N. Kjøbstads Magistrat, for hvilken N. N., der ifølge en til det herværende Handelsregister i sin Tid sket Anmeldelse driver Handel her i Staden under Firma „N. N.s Efterfølger“, har gjort Anmeldelse om, at han under det nævnte Firma og med N. N. som Prokurist agter at drive Handel i bemeldte Kjøbstad, har nægtet at modtage denne Anmeldelse og i saa Henseende har henvist til, at Anmelderen enten til tidnævnte Kjøbstads Handelsregister maa gjøre selvstændig Anmeldelse overensstemmende med Reglerne i § 9 af Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts 1889 eller maa foretage en Reglerne om Filialer i bemeldte Lovs § 16 fyldestgjørende Anmeldelse her i Staden, har bemeldte N. N. i det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 26de f. M. hertil

tilbagesendte Andragende for Justitsministeriet indanket den af Magistraten saaledes truffne Afgjørelse. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet maa anse Magistratens Nægtelse af at modtage den ommeldte Anmeldelse for beføjet.

Lov om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til 8 Maj. Kommunerne.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. I Finansaaret 1894—95 udredes af Statskassen et Bidrag til Amtskommunerne og Kjøbstadkommunerne af ialt 800,000 Kr., hvoraf 600,000 Kr. fordeles mellem Amtskommunerne efter Hartkorn, medens Resten, 200,000 Kr., fordeles mellem Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder efter Folketal. § 2. Foruden det i Lov om Alderdomsunderstøttelse, til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet af 9de April 1891 § 9 bestemte Beløb tilskydes der af Statskassen i Finansaaret 1894—95 indtil 400,000 Kr. til Dækning af Halvdelen af Kommunernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om forskellige nye Statsbaneanlæg i og ved 8 Maj. Kjøbenhavn.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Indenrigsministeren bemyndiges til for Statskassens Regning at lade foretage Anlæg af: a. en ny Godsbanegaard i Kjøbenhavn, der anlægges langs Kalvebodstrand tildels paa Opfyldning i denne; b. en dobbeltsporet Bane, der fra den nye Godsbanegaard føres i vestlig Retning langs Kalvebodstrand gennem Valby Bakke til Vigerslev, hvor den indmunder i Banestrækningen Frederiksberg—Glostrup; c. en dobbeltsporet Forbindelsesbane mellem Banestrækningerne Kjøbenhavn—Nørrebro og Kjøbenhavn—Frederiksberg, gaaende tæt Øst om „Sygehjemmet“ og over den

1894.

8 Maj.

kg. Veterinær- og Landbohøjskoles Mark; d. en dobbeltsporet Forbindelsesbane Vest om Valby mellem den nuværende Banestrækning Frederiksberg—Vigerslev og den under Litra b. nævnte ny Banelinje til Vigerslev; e. forskellige Sporanlæg m. v. paa Nørrebro og Frederiksberg Stationer; f. en Jernbanestation ved Østerbrogade, foreløbig kun ført til dennes nordre Side, med dobbeltsporet Forbindelseslinje over Strandvejen til Hellerup; g. Dampfærgeleje med Tilbehør i Frihavnen. Til disse Anlæg kan anvendes et Beløb af 8,950,790 Kroner foruden de nødvendige Summer til Dækning af Udgifter ved Expropriation. § 2. Den af Repræsentanter for Staten og Københavns Kommune under 4de Marts 1893 afsluttede, af Kommunalbestyrelsen med de fornødne Ændringer af Tidsfrister godkendte Overenskomst om Arealafstaaelse m. v. vedrørende en Omordning af Banegaardsforholdene ved København godkjendes for Statens Vedkommende ved nærværende Lov. Indenrigsministeren bemyndiges til at lade foretage Expropriationer, som med Hensyn til de i privat Eje værende Grunde og Ejendomme ere forudsatte i de med nævnte Overenskomst fremlagte Planer. § 3. Paa de Expropriationer, der ville være nødvendige til Gjennemførelsen af de i § 1, jfr. § 2, 2det Stykke, omhandlede Anlæg, komme Bestemmelserne i Forordningen af 5te Marts 1845 til Anvendelse. § 4. De Grunde, der anvendes til de i § 1 omhandlede Anlæg, fritages, saa længe de benyttes til dette Øjemed, for alle paa samme hvilende Afgifter og Byrder. Ligeledes ere de paa Grundene opførte, til Banerne henhørende Bygninger indtil videre fritagne for alle ellers paa Bygninger hvilende kongelige Skatter og Afgifter. Brugen af stemplet Papir eftergives i Henseende til alle Overenskomster og Obligationer, der udfærdiges i Anledning af Anlægene, derunder ogsaa den i § 2 nævnte Overenskomst og den ved denne foranledigede Magelægsoverenskomst mellem Københavns Kommune og Københavns Havn. Endvidere bortfalde de Afgifter, som efter Lovgivningens almindelige Regler vilde være at erlægge til Stat eller Kommune i Anledning af de

i Forbindelse med Anlægene staaende Ejendomsoverdragelser. For de Materialier, som anvendes til Anlægene, kan der tilstaaes Toldfrihed. § 5. Til Dækning af de Udgifter, som ville medgaa til de i denne Lov ommeldte Anlæg — derunder indbefattet Expropriationsomkostninger — bemyndiges Finansministeren til at udstede og afhænde det fornødne Beløb i indenlandske 3 $\frac{1}{2}$ pCt. eller 4 pCt. aarlig Rente bærende Statsobligationer, der skulle være uopsigelige fra Kreditors Side, men som fra 11te December Termin 1910 at regne kunne opsiges fra Statskassens Side med mindst 3 Maaneders Varsel. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning ang. visse Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn vedrørende Forhold. 8. Maj

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: I Henhold til § 1 i Lov af 13de April d. A. om Forandringer i Lov af 19de Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn samt i Medfør af Lov om Konkurs m. m. af 25de Marts 1872 § 149 byde og befale Vi, som følger: **I.** I December Maaned 1894 vælges og beskikkes de 5 handelskyndige Medlemmer, hvormed Sø- og Handelsrettens Medlemsantal ifølge fornævnte Lov af 13de April d. A. bliver at forøge, paa 5 Aar fra 1ste Januar 1895 at regne. Af de 13 handelskyndige Medlemmer, som ved Udgangen af Aaret 1897 blive at vælge i Stedet for de 13 af de nuværende Medlemmer, som til den Tid afgaa, vælges og beskikkes 1 paa 4 Aar, 6 paa 5 Aar og 6 paa 3 Aar. Af de handelskyndige Medlemmer, som ved Udgangen af Aaret 1895 blive at vælge i Stedet for 12 af de nuværende Medlemmer, vælges og beskikkes 6 paa 4 Aar og 6 paa 5 Aar.

— — — — —

Indenrigsmin. Skr. til Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvori det med Hensyn til de Attester, der i Henhold til Fattiglovens § 42 udfærdiges af de kommunale 10 Maj.

1894.

10 Maj. Bestyrelser til Oplysning om, at en Mandsperson, der agter at indgaa Ægteskab, ikke har oppebaaret urefunderet Fattigunderstøttelse, udtales, at de kommunale Bestyrelser ikke kunne anses forpligtede til i saadanne Attester at afgive Erklæring om, hvorvidt vedkommende Mandsperson er forsørgelsesberettiget i Kommunen.

24 Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Biskoppen over Sjællands Stift.

I Anledning af det med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 3die f. M. modtagne Andragende, hvori Sognepræst ved N. N. Kirke i Kjøbenhavn N. N. forespørger, om han er berettiget til alene efter Begjæring af N. N. her af Staden, som den 14de April f. A. har indgaaet borgerligt Ægteskab med Arbejdsmand N. N. med den Bestemmelse, at Børnene skulle opdrages i Folkekirkens Tro, at døbe tre af hende fødte, med Manden inden Ægteskabets Indgaaelse avlede Børn, eller om dertil bør udkræves Samtykke fra Faderens Side, skulde Ministeriet, efter om Sagen at have brevvexlet med Justitsministeriet, tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at man med Deres Højærværdighed er enig i, at der, idet Bestemmelsen om Børnenes Opdragelse i Folkekirkens Tro maa være gjældende for samtlige Børn af de to Ægtefæller, intet er til Hinder for at efterkomme den ovennævnte, af Moderen fremsatte Begjæring, idet tilføjes, at det i Overensstemmelse med allerhøjeste Resolution af 28de Januar 1885 vil være overladt til Deres Højærværdighed at træffe nærmere Bestemmelse angaaende Daaben af de paagjældende Børn.

12 Juni. **Betingelser for Begunstigelser for ikke-statsanerkjendte Sygekasser med Hønsyn til Betalingen til Kommunens Hospitaler.** Kjøbenhavns Magistrats 2den Afd. (Jfr. B. F. LV. 221—32.)

1. Den paagjældende Sygekasse maa tidligere have været anerkjendt af Magistraten og af denne skjønnes fremdeles

at egne sig til saadan Anerkjendelse. 2. Begunstigelserne indrømmes kun for saadanne Medlemmer af den paagjældende Sygekasse, som have været optagne i samme inden den 1ste Januar 1894 og senere uafbrudt have været Medlemmer, og som derhos ere saaledes stillede i økonomisk Henseende, at de have Trang til at erholde Moderation i den ovenanførte Betaling. 3. Begunstigelserne indrømmes indtil videre og ere de samme, som af Kommunalbestyrelsen ere indrømmede de statsanerkjendte Sygekasser ved Magistratens Cirkulære af 16de December 1892. Det er en Forudsætning, at Sygekassen underkaster sig Sygekasselovens Bestemmelser om Varigheden af Forpligtelsen lige overfor Hospitalerne. 4. Den modererede Betaling og de øvrige Udgifter, som ifølge det foranstaaende paahvile en Sygekasse, maa denne udrede uden Hensyn til Sygdommens Art eller Beskaffenhed, og naar en Patient er indlagt paa et af Hospitalerne for Sygekassens Regning, kan Pligtforømmelse af vedkommende Medlem med Hensyn til Kontingentbetaling m. v. ikke fritage Sygekassen for dens Forpligtelse overfor Hospitalet. Betalingen til paagjældende Hospital erlægges kvartalsvis efter den af dette udfærdigede Regning. 5. Den paagjældende Sygekasse er pligtig til at meddele Magistraten Underretning om de Forandringer, der ske i dens Love, samt om de Personer, der til enhver Tid bestyre Sygekassen og have Bemyndigelse til at forpligte denne ved deres Underskrift. Inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned er Sygekassen derhos pligtig til at tilstille Magistraten Kassens Regnskab for det forløbne Aar med tilhørende Statusopgjørelse samt en paa et dertil indrettet Skema affattet Fortegnelse over de Medlemmer, for hvilke nærværende Bestemmelser ifølge foranstaaende Punkt 3 kunne komme til Anvendelse.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Biskoppen 13 Juni. over Aalborg Stift.

I Anledning af et til Justitsministeriet gennem Amtmanden over Thisted Amt indgivet Andragende, hvori Fri-

1894.

13 Juni. menighedspræst i Klim m. fl. Sogne Møller forespørger, hvorvidt det er tilstrækkelig Hjemmel for denne Menigheds Medlemmer til Indgaaelse af borgerligt Ægteskab, at de afgive Erklæring om, at de høre til bemeldte Frimenighed, har Justitsministeriet efter om Sagen at have brevvet med dette Ministerium i Skrivelse af 29de f. M. meddelt, at det har anmodet Amtmanden over Thisted Amt om at tilkjendegive Andrageren, at det rejste Spørgsmaal maa besvares paa samme Maade som i Justitsministeriets Skrivelser af 28de Maj 1885 og 25de Februar 1891*), betræffende de Personer, som den Gang havde sluttet sig henholdsvis til Frimenighedspræst Lund og til Frimenighedspræst Nissen, hvorefter de Paagjældende ikke kunne anses at høre til Folkekirken. Hvilket tjenstlig meldes til behagelig Efterretning.

14 Juni. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LV. 45—68. 252—76. 294. 425—26.)

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 13. d. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Forandring i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Anledning af St. Hans Hospitals Udvidelse vedtagne Forandringer, vedrørende Personalet og Embedsgjæringen paa nævnte Hospital, nemlig: 1. Under Overlægen ved St. Hans Hospital ansættes: a) en 1ste Afdelingslæge, der eventuelt vil have at fungere i Overlægens Sted og lønnes med 2,800 Kr. aarlig stigende med 200 Kr. aarlig hvert 3die Aar til 3,600 Kr., foruden fri Bolig, Brændsel og Lys; der tillægges ham Pensionsret efter 15 Aars Tjeneste; b) en 2den Afdelingslæge, der lønnes med 2,400 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 3,200 Kr., foruden fri Bolig, Brændsel og Lys; der tillægges ham Pensionsret efter 15 Aars Tjeneste, og c) en ugift Reservelæge, der ansættes paa 3 Aar, med eventuel

*) Jfr. Skr. af 4. Marts 1891.

14 Juni

Forlængelse 1 Aar ad Gangen indtil 3 Gange og med en Lønning af 1,200 Kr. aarlig samt fri Station. Samtidig inddrages de nu bestaaende Poster som 1ste, 2den og 3die Reservelæge ved Hospitalet. 2. Inspektøren ved St. Hans Hospital lønnes med 3,200 Kr., stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 4,000 Kr., foruden fri Bolig, Brændsel og Lys. Han har som hidtil Pensionsret fra Ansættelsen. 3. Økonomi- og Inventarieskriveren ved St. Hans Hospital, der fremtidig benævnes Bogholder, og Forvalteren ved St. Hans Hospital lønnes hver med 2,000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 3,000 Kr., foruden fri Bolig, Brændsel og Lys. Der tillægges dem Pensionsret fra Ansættelsen. 4. Ved Hospitalets Kontor ansættes en Assistent af 1ste Klasse, der lønnes som Assisterter af 1ste Klasse under Magistraten (1,400 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 2,000 Kr.), med Fradrag af 400 Kr. aarlig for fri Station. Hvilket tjenstligst meldes til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse.

Justitsmin. Skr. til Magistraten i Næstved.

21 Juni.

Efter Modtagelsen af den ærede Magistrats behagelige Skrivelse af 11te ds., hvoraf fremgaar, at Jens Frederik Schade, der til Næstved Kjøbstads Handelsregister har anmeldt at drive Handel som eneste ansvarlig Indehaver af Firmaet „Aug. Lundsteins Efterfølger Fr. Schade“, har støttet sin formentlige Berettigelse til at føre dette Firma-navn paa en Overdragelse af vedkommende Forretning fra Enken efter N. N., der indtil sin Død den 1ste December f. A. har ført Forretningen under Firma „August Lundsteins Efterfølger“, skal man tjenstligst melde, at det omhandlede Firmanavn ikke under de anførte Omstændigheder lovlig kan føres, hvorfor det bedes tilkjendegivet den Paa-gjældende, at han til Handelsregistret maa indgive en berigtigende Anmeldelse, som uden Gebyr vil kunne modtages, ligesom en supplerende Bekjendtgjørelse maa udfærdiges. Med Hensyn til, at der i Magistratens Skrivelse er fremsat Forespørgsel om, under hvilket Firmanavn den omhandlede

1894.

21 Juni.

Forretning maatte kunne føres, undlader Ministeriet efter Omstændighederne ikke at tilføje, at Betegnelser som „Fr. Schade, Aug. Lundsteins anden Efterfølger“, „Fr. Schade, Aug. Lundsteins næste Efterfølger“, „Fr. Schade, forhen Aug. Lundsteins Efterfølger“ ville indeholde lovligt Udtryk for den ved Firmanavnet tilsigtede Tilkjendegivelse af Forretningens Oprindelse.

25 Juni.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det i Anledning af Kronprinsens og Kronprinsessens forestaaende Sølvbryllup vedtages:

1. Kommunalbestyrelsen udbeder sig Tilladelse til at maatte overbringe Deres kongelige Højheder Kronprinsen og Kronprinsessen Hovedstadens Hilsen i Anledning af Sølvbrylluppet. 2. Amalienborg Plads smykkes ved Kommunens Foranstaltning. Raadhuset smykkes, og der opføres navnlig foran samme paa Nytorv en smykket Estrade, hvorfra der musiceres om Eftermiddagen fra 4—7. Saafremt offentlige Pladser maatte passeres af Sølvbryllupparret om Formiddagen, smykkes disse Pladser. 3. Paa den Strækning, ad hvilken Kronprinsen og Kronprinsessen forventes om Aftenen at ville køre, efter foreløbig Bestemmelse ad Amaliegade, Toldboden, Langelinje til Østerbrogade, ad Søgaderne, Farimagsgade, forbi Industriforeningen, ad Frederiksberggade, Vimmelskaftet, Østergade, Bredgade, hjem, træffes følgende offentlige Foranstaltninger: A) Inderrheden illumineres festlig (ved Flaadens Skibe, ved forenede Dampskibsselskabs Skibe, ved Havnevæsenets og ved Kommunens Foranstaltning) og Passagen ad Langelinje, den gamle saavel som den nye, foranstalles rigelig belyst; B) Søerne, Broerne over samme, Østerbro for Enden af Sortedamssø, illumineres og belyses festlig, Blaalys afbrændes, Raketter m. v.; C) de offentlige Pladser og de offentlige Bygninger, som passeres, illumineres, derunder Gammel- og Nytorv, Højbroplads, Amalienborg Plads m. v. 4. Paa Blegdamsfællend foranstalter Kommunen den 28de om Aftenen Musik m. v. Et stort Fyrværkeri afbrændes Kl. 11¹/₂. Ligeledes

foranstalles eventuelt efter nærmere Aftale med Frederiksberg Kommunalbestyrelse Musik m. v. og Fyrværkeri i Frederiksberg Have. 5. Bispisning den 28de af samtlige Beboere af kommunale Stiftelser, derunder ogsaa Vartov og Abel Cathrines Stiftelse. Til Udførelse af disse Foranstaltninger forhøjes Bevillingen paa Bilag 25. III. 4, Udgifter til Repræsentation, 5,000 Kr., med 25,000 Kr. til 30,000 Kr. (Se B. F. LV. 424—25, jfr. 478. LIV. 1386.)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved 25 Juni tages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1894 til 31te Marts 1895 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 97,884,000 Kr. (se B. F. LV. 388—408).

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved 2 Juli tages at fritage „Marthaforeningen“ for at svare Arealskat af 2 Lokaler paa 1ste Sal i Foreningens Ejendom, Matr. Nr. 1676 i Udenbys Klædebo Kvarter, som benyttes af Haandgjerningsskolen for Drengene (se B. F. LV. 447—48).*)

Bekjendtgjørelse ang. Vedtagelse af Forandringer 3 Juli i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Bekjendtgjørelse om Tillæg til og Forandringer 4 Juli i Tariffen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 5 Juli.

I Skrivelse af 30te f. M. har Magistraten forespurgt, om Sønæringsloven af 25de Marts 1892 bliver at bringe til Anvendelse paa de Baade af ringe Størrelse, der udelukkende benyttes til Færgefart paa Sortedams- og Peblingesø her i Staden, og som drives ved Petroleumsmotorer. I

*) Jfr. Komm. Besl. af 28. Febr. 1887.

1894.

5 Juli. denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at det rejste Spørgsmaal efter samtlige foreliggende Omstændigheder efter Ministeriets Formening maa besvares benægtende.

3 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved det paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt Forestilling bifaldes:

at den Del af Staden Kjøbenhavn, der dannes af de to Bygningskarréer, imellem hvilke Frederiks Kirkeplads ligger, i Forbindelse med den tilstødende Karré imod Nord indtil Toldbodvejen, og som begrænses af Toldbodvejen, Store Kongensgade, Dronningens Tværgade og Bredgade, udskilles fra Garnisons Sogn og midlertidigt, indtil en almindelig og endelig Omordning af Kjøbenhavns kirkelige Forhold finder Sted, oprettes til et selvstændigt Sogn med den der opførte Kirkebygning som Sognekirke, samt med en Sognepræst og en ordineret Kateket; at der maa tillægges Kirken Navn af Frederiks Kirke og det til samme henlagte Sogn Navnet Frederiks Sogn; at der for Frederikskirken, der ejer sig selv, under Gehejmeetatsraad Tietgen som Patron dannes en Bestyrelse, bestaaende af 3 Mænd, nemlig: Sognepræsten som Formand, et af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet valgt Medlem og den af Patronen udnævnte Kirkeværge, hvilken Bestyrelse efter Reglerne i Lov om Kirkesyn af 19de Februar 1861 § 25 skal være ansvarlig for Efterkommelsen af de den som Kirkens Bestyrelse paahvilende Pligter og for Efterkommelsen af Synets Fordringer, saavidt de fornødne Midler hertil ere tilstede; at Ministeriet maa bemyndiges til at approbere et Regulativ for, hvad der vedkommer Kirkens Benyttelse til Gudstjeneste m. v., hvori bl. a. fornødne Bestemmelser optages om Besættelsen af Stillingerne som Funktionærer ved Kirken med Forbehold af Besættelses- og Forslagsret for Gehejmeetatsraad Tietgen og Hustru;*) at Biskoppen over

*) Under 28. Jan. 1896 er af Min. for Kirke- og Undervisningsvæs. approberet et Regulativ for Bestyrelsen af Kirken.

Sjællands Stift maa bemyndiges til at indvie Kirken Søndagen den 19de August d. A. eller en af de følgende Søndage under Forudsætning af, at det forinden ved Erklæring fra vedkommende Provst er oplyst for Ministeriet, at den er behørig forsynet med alt til Gudstjenestes Afholdelse fornødent.

Raadstue-Plakat ang. Ligning af Bidrag til Kirker 24 Aug. i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LV. 408—10.)

Efter at Hs. Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 4de August d. A. allernaadigst har bifaldet, at der til Bedste for St. Matthæus, St. Pauls, St. Stefans, Helligkors, St. Johannes og Vor Frelzers Kirker i Kjøbenhavn anordnes lignet i indeværende Aar et Beløb af 36,000 Kr. paa Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i Staden i Overensstemmelse med Lov af 1ste April 1888 og Lov af 13de April d. A. om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn, hvilket Beløb fordeles med 8,346 Kr. til St. Matthæus Kirke, 4,000Kr. til hver af Kirkerne St. Pauls, St. Stefans, Helligkors og St. Johannes og Resten til vor Frelzers Kirke, har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til førstnævnte Lovs § 3 efter Indstilling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse bestemt Størrelsen af det Tillæg til den aarlige Indkomstskat, der i Henhold til Foranstaande i indeværende Aar vil være at ligne, til $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt. I Henhold hertil vil der for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i Kjøbenhavn, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober Kvartal d. A. Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Justitsmin. Skr. til Birkedommeren i Silkeborg Birk. 29 Aug.

I Anledning af det med Hr. Birkedommerens behagelige Skrivelse af 20de d. M. hertil tilbagesendte Andragende,

1894.

29 Aug.

hvori Underretssagfører N. N. for Kjøbmand N. N. af Aarhus begjærer Ministeriets Afgjørelse af, hvorvidt en Anmeldelse om, at Sidstnævnte agter at drive Handel i Silkeborg under Firma „Manufaktur-Union ved N. N.“, vil være at modtage til Handelsregistret, skal man tjenstligst melde, at Ministeriet anser det rettest, at Anmeldelsen om det paa-gjældende Firmanavn modtages.

6 Sept

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt.

I behagelig Skrivelse af 28de Juni d. A. har Hr. Kammerherren begjært Justitsministeriets Afgjørelse med Hensyn til et Andragende fra Byfogden i N. N. Kjøbstad, hvori denne i Anledning af en ham foreliggende Sag forespørger, om en danskfødt Moder til et uægte Barn, der efter dettes Fødsel har indgaaet Ægteskab med en Svensk, der ikke har vundet dansk Indfødsret, og som ikke efter sit fyldte 21de Aar har opholdt sig 12 Aar her i Landet, jfr. Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 160 af 18de August 1888 Art. 5, fyldestgør den i Lov Nr. 73 af 12te April 1892 § 4 opstillede Betingelse, at hun i Trangstilfælde er berettiget til vedblivende at forsørges her i Landet. Efter at Justitsministeriet foranlediget heraf over Sagen har indhentet en Betænkning fra Indenrigsministeriet, der har udtalt, at det fremsatte Spørgsmaal efter sammes Formening maa besvares bekræftende, skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet kan slutte sig til det af Indenrigsministeriet saaledes udtalte.

6 Sept.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Vejle Amt.

I Anledning af det af Hr. Amtmanden hertil indsendte Andragende, hvori Byfogden i N. N. Kjøbstad efter Begjæring af tvende Personer, som agte at indgaa borgerligt Ægteskab, forespørger, om disse eventuelt ville kunne vente Tilladelse meddelt til, at Ægteforeningen foretages i Brudens Hjem i Stedet for paa Kjøbstadens Raadhus, skal man tjenstligst melde, at der savnes Hjemmel til at tillade saadan Afvigelse fra Forskrifterne i Lov af 13de April 1851 § 6.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

Med behagelig Skrivelse af 5te d. M. har Kjøbenhavns Magistrat forelagt Justitsministeriet til Afgjørelse en imellem velbemeldte Magistrat og Magistraten i N. N. Kjøbstad opstaaet Meningsulighed angaaende Lovligheden af en fra Aktieselskabet N. N. Margarinefabrik, der har Forretningskontor i bemeldte Kjøbstad, fremkommen Anmeldelse til Handelsregistret af en af bemeldte Selskab oprettet Filial her i Staden. Kjøbenhavns Magistrat har i saa Henseende anført, at samme, til hvem Magistraten i nævnte Kjøbstad — efter at have modtaget den ommeldte Anmeldelse samt foretaget den i saa Henseende fornødne Registrering m. v. — har oversendt Anmeldelsen til videre fornøden Foranstaltning i Overensstemmelse med Reglerne i Firmalovens § 16, for sit Vedkommende har ment at maatte nægte at modtage den paagjældende Anmeldelse, eftersom de Personer, der i denne ere opgivne som den ommeldte Filials Bestyrelse, ogsaa ere Medlemmer af Hovedselskabets Bestyrelse og som saadanne ifølge Selskabets Love pligtige at have Bopæl i oftnævnte Kjøbstad, og det som Følge heraf formentlig ikke, saaledes som af Kjøbstadens Magistrat antaget, kan erkjendes, at Filialen har en særskilt Bestyrelse her i Staden. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet, da den saakaldte Filials Bestyrelses Forretningsvirksomhed under Hensyn til, at Bestyrerne have Bopæl i Kjøbstaden, utvivlsomt ikke kan udgaa fra Kjøbenhavn, og da de Personer, der udgjøre dens Bestyrelse, med Hensyn til den i nævnte Kjøbstad foregaaende Hovedvirksomhed, forsaavidt udgjøre dennes Bestyrelse, som de — saaledes som det fremgaar af Sagen — ere berettigede til at tegne Firma for samme, ikke kan erkjende, at der i Kjøbenhavn haves en særskilt Bestyrelse, og at man derfor maa anse Kjøbenhavns Magistrats Vægring ved at modtage den omhandlede Anmeldelse for beføjet.

Kongelig Resolution, hvorved det paa Kirke- og 17 Okt. Undervisningsmin.s derom nedlagte Forestilling gjøres den

1894.

17 Okt.

Mand, der s. D. beskikkes til Præst ved Vartov eller Helligaands Hospital i Kjøbenhavn, til Pligt, naar det forlanges, at underkaste sig de Bestemmelser, som maatte blive givne om en Udvidelse af hans Embedsvirksomhed, og navnlig tillige at overtage Gjæringen som Præst ved de civile Hospitaler og Stiftelser i Kjøbenhavn i det Omfang, som senere maatte blive bestemt.

20 Okt

Cirkulære fra Indenrigsmin. til Magistraten i Kjøbenhavn og øvrige Kjøbstæder samt Politimestrene i Landjurisdiktionerne.

For at fremme Kontrollen med, at fremmede Undersaatter, der opholde sig her i Landet, ikke unddrage sig Værnepligten, skulde man paa dertil af Justitsministeriet givne Foranledning tjenstligst anmode Magistraten i Kjøbenhavn og øvrige Kjøbstæder samt Politimestrene i Landjurisdiktionerne om i ethvert Tilfælde, hvor en Person, der ikke har Indfødsret og ikke har naaet 32 Aars Alderen, erhverver Borgerskab eller Næringsbevis, derom at meddele vedkommende Udskrivningskreds Underretning.

22 Okt.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Magdalenehjemmet“ for at svare Arealsskat af de Lokaler i Ejendommen Matr. Nr. 392 og 164 Lod 19 i Udenbys Klædebo Kvarter, der ere udlejede til Hjemmet, saalænge de benyttes af dette paa samme Maade som hidtil, dog med Undtagelse af de Dele af de paagjældende Lokaler, der benyttes til Bolig for de ved Hjemmet ansatte Funktionærer (se B. F. LV. 584—87, jfr. 506—7).*)

29 Okt.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at Begravelsesvæsenet for sin Regning erhverver et Areal af Utterslev Mark, stort c. 56 Tdr. Land, for en Betaling af c. 130,000 Kr., dog at der for Tiden ikke tages nogen Bestemmelse om Arealets Anvendelse til Begravelsesplads (se B. F. LV. 742—54).

*) Jfr. Komm. Besl. af 17. Dec. 1883.

Bekjendtgjørelse om Omsætning af Havneafgiften til Københavns Havn af Skibe for Indgaaende i udenrigs Fart til en Vareafgift m. v. Min. for off. Arbejder. *)

I Henhold til § 8 i Lov Nr. 44 af 31te Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København m. v. vil den ved Loven om Havneafgiften i Københavns Havn af 31te Marts 1864 paabudte Havneafgift af Skibe for Udgaende bortfalde fra og med den Dag, Frihavnen aabnes for Drift. I Stedet for den ved fornævnte Lov af 31te Marts 1864 fastsatte Havneafgift til Københavns Havn af Skibe for Indgaaende i udenrigs Fart, saaledes som denne Afgift er forandret ved ovennævnte Lov af 31te Marts 1891 § 8, 2det Stykke, 2det Punktum, vil der fra samme Tidspunkt at regne være at erlægge en Vareafgift til Københavns Havnekasse, beregnet efter 30 Øre pr. Registerton og iøvrigt i Overensstemmelse med de nedenanførte Regler samt vedtøjede Tabel. **) 1. Afgiften opkræves af alle Varer, der fra Frihavnen indgaa i Toldomraadet, uden Hensyn til Maaden, paa hvilken de tidligere ere tilførte Frihavnen. Dog kunne Varerne, naar det ved Toldopsynets Attest kan godtgjøres, at de ikke ere indgaaede søværts til København fra Udlandet, med Approbation af Toldinspektøren ved Frihavnen, fritages for Afgiften. 2. Afgiften opkræves endvidere af alle søværts til Københavns Toldhavn fra Udlandet eller landværts ad den lukkede Forbindelsesvej mellem Frihavnen og Toldboden fra Frihavnen indførte Varer. Dog skulle Varer, som ere oplagte under Toldvæsenets Kontrol, og som inden Forløbet af 30 Dage efter Oplægningen gjenudføres søværts til Udlandet enten direkte eller over indenrigs Sted, uden at Oplosning der finder Sted, være fritagne for Afgiften. 3. Postgods, Rejsevogne og Rejsegods, som de Rejsende medbringe, Klædningsstykker, Værktøj osv., ringe Kvantiteter Varer, saasom Voxdug, Porcellæn etc., der

*) Jfr. Bekj. af 10. Okt. 1895 og 29. Dec. 1896.

**) Tabellen findes trykt i Lovtidenden.

1894.

30 Okt.

indbringes af Mandskaberne paa de i Frihavnen eller i Toldhavnen henliggende Skibe, samt Skibsproviant og Skibsinventar, der indføres direkte fra vedkommende Skib, og endelig mindre Varepartier, som Besætninger paa Orlogsskibe medbringe til eget Brug, ere fritagne for Afgift. 4. Med Hensyn til Afgiftssvarelse regnes Færøerne, Island og Grønland samt de dansk-vestindiske Øer for Indland. 5. Udgjør en Vares Bestuvning mindre end $\frac{1}{10}$ Registerton, opkræves Afgiften dog af $\frac{1}{10}$ Ton, saaledes at der efter hver Angivelse opkræves mindst 3 Øre. 6. Maal eller Vægt til Beregning af Afgiften ansættes efter Konnossement eller efter Skjøn i de Tilfælde, i hvilke det ikke for Toldbehandlingsens Skyld er nødvendigt at tilvejebringe disse Oplysninger ved Opmaaling eller Opvejning. 7. Afgiften erlægges, forsaavidt Fortoldningsvarer og toldfrie Varer angaar, i det Oppebørselskontor, i hvilket Angivelsen protokolleres og forbliver som Regnskabsbilag. 8. Alle Angivelser paa toldfrie Varer, der toldbehandles i Havnedistrikterne, protokolleres i det Havneoppebørselskontor, i hvis Distrikt Skibet losses, uden Hensyn til, om Skibet maatte være indklareret i et andet Oppebørselskontor. 9. Af Kreditoplagsvarer bliver Afgiften at erlægge i det Oppebørselskontor, i hvis Distrikt Toldbehandlingen foregaar. Toldbehandles Kreditoplagsvarer paa selve Toldboden, indbetales Afgiften i Kreditoplagskassererkontoret. 10. Afgiften af: a. Varer, der oplægges paa Frilagerne, b. Varer, der sø- eller landværts forsendes til indenlandske Steder, c. Varer, der landværts forsendes til Udlandet, og d. Varer, der efter at have henligget paa kongeligt eller privat Transitoplag eller under Toldtilsyn i Havnedistrikterne i et Tidsrum af 30 Dage, søværts gjenudføres til Udlandet, bliver at erlægge i det Oppebørselskontor, hvor henholdsvis Oplæggelses- og Udførselsangivelsen protokolleres; bliver en Angivelse protokolleret i flere forskellige Regnskabskontorer, erlægges Afgiften paa det Sted, hvor den sidste Protokollation foregaar. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

Efternævnte Gadestrækninger her i Staden blive overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medfør af Lov af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veje og Vandløb derom tagne Beslutning at benævne som følger: **1.** St. Jørgensgade; Admiralgade. **2.** Halmstræde og Skvaldergade; Nikolajgade. **3.** Den Gadestrækning, som gaar fra Stockholmsgade forbi Skjoldsgade parallel med Østerbrogade; Visbygade. (Jfr. B. F. LV. 804—6.)

Justitsmin. Skr. til Magistraten i N. N. Kjøbstad. 30 Nov.

I Anledning af den af den ærede Magistrat under 3dje ds. udfærdigede Bekjendtgjørelse angaaende en til Handelsregistret sket Tilføjelse om, at Detaillist i N. N. Kjøbstad N. N.s Bo er taget under Konkursbehandling, undlader Ministeriet ikke tjenstligst at gjøre opmærksom paa, at den i Firmalovens § 21, sidste Stykke, omhandlede Bemærkning om indtraadt og ophørt Konkurs, som Skifteretten skal foranledige tilført Handelsregistret, ikke er en egentlig Anmeldelse i Lovens Forstand og derfor heller ikke er Gjenstand for Kundgjørelse.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at modtage som Gave et Mindesmærke for Dronning Caroline Amalie, som i Anledning af 100 Aarsdagen for hendes Fødsel, den 28de Juni 1896, agtes rejst i Rosenborg Have, og overtage dets fremtidige Vedligeholdelse (se B. F. LV. 942—45).

Justitsmin. Skr. til Indenrigsmin. 12 Dec.

I Skrivelse af 26de f. M. har Indenrigsministeriet begjært Justitsministeriets Ytringer med Hensyn til den med Bilag hoslagt tilbagefølgende Skrivelse af 20de f. M., i hvilken Amtmanden over N. N. Amt under Henvisning til § 2 a af Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet anholder om

1894.

12 Dec.

Resolution for, hvorvidt Husmand N. N. som Følge af, at han ved N. N. Birks Politirets Dom af 15de Maj 1889 i Medfør af Straffelovens § 235 har været ikjendt en Bøde til Statskassen, stor 15 Kr., er udelukket fra at kunne erholde Alderdomsunderstøttelse. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at man under Hensyn til Domstolenes Afgjørelser med Hensyn til den paagjældende Straffelovs paragraf maa anse det i samme ommeldte Forhold for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

15 Dec.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har i Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 72 og Lov af 2den Juli 1870 § 5 for Aarene 1895, 1896 og 1897 fastsat den Afgift, som Enhver, der er berettiget til at forhandle eller udskjænke Brændevin, vil have at udrede, saaledes: for Gjæstgivere til 400 Kr. aarligt, for Konditorer, Restauratører og Værtshusholdere samt Udskjækningsberettigede efter Næringsloven af 29de December 1857 § 58, Slutn., og § 94 til 200 Kr. aarligt, og for alle med Brændevin Handlende, som ikke have Beværtningsret, samt Udskjækningsberettigede uden Ret til at have siddende Gjæster til 100 Kr. aarligt, hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende. (Jfr. B. F. LV. 592—605.)

19 Dec.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat.

I Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. December 1894 bekjendtgjør Magistraten herved, at der af Indenrigsministeriet under 8de November 1894 er udfærdiget følgende Reglement for den offentlige Vejning i Kjøbenhavns Frihavn. § 1. Den offentlige Vejning i Kjøbenhavns Frihavn forestaas indtil videre af en Forstander. Vejning af ædle Metaller eller andre Gjenstande, der kræve særlig fine Vægte, eller som paa Grund af deres Vægt og Størrelse ikke kunne vejes paa almindelige Vægte, paahviler ikke Forstanderen, men besørges som hidtil af Justermesteren.

Den Justermesteren underlagte Vejning i Magistratens Vejerbod i Raad- og Domhuset vedbliver fremdeles efter de nu gjældende Regler. § 2. Ingen er pligtig at lade Vejning foretage af Forstanderen, men denne er eneberegtiget til at udføre al almindelig Vejning, hvorfor der udstedes Vejesedler eller Attester med offentlig Troværdighed. Forstanderen maa ikke selv eller i Forbindelse med andre under nogen Form handle med Varer, der ere Gjenstand for Vejning i Kjøbenhavns Frihavn, eller staa i noget vedvarende eller forbigaaende Tjeneste- eller Forretningsforhold til Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab eller til nogen, der som Ejer eller Lejer staa i Forbindelse med Varetrafiken paa Frihavns Terrain. § 3. Forstanderen ansættes og afskediges af Magistraten (∴ vedkommende Borgmester), der ogsaa kan suspendere ham. Han lønnes alene ved Indtægten af den af ham besørgede Vejning. Ønsker han at opgive sin Bestilling, maa han 3 Maaneder forinden meddele Borgmesteren Underretning derom, ligesom der i Reglen vil blive givet ham 3 Maaneders Varsel ved Opsigelse fra Borgmesterens Side. § 4. Forstanderen staaer med Hensyn til sin Embedsførelse under Magistratens og Justermesterens Tilsyn. De Vægte og øvrige Vejerredskaber, som agtes anvendte i hans Forretning, blive at godkjende af Justermesteren, for hvem de til den Ende aarlig inden Udgangen af det første Fjordingaar blive at forevise, hvorefter de blive at forsyne med nyt Aarstal, saafremt de findes tjenlige til deres Bestemmelse; denne Forpligtelse paahviler ogsaa private med Hensyn til dem tilhørende Vejerredskaber, som agtes benyttede ved den offentlige Vejning. Forstanderen maa dog kun benytte Vægte, tilhørende Private, naar der præsteres Attest fra Justermesteren for, at vedkommende Vægt er prøvet efter de for den offentlige Vejnings Vægte gjældende Bestemmelser og godkjendt som tjenlig til Benyttelse ved den offentlige Vejning. Forsaavidt Vægte, hørende til den offentlige Vejning, i Aarets Løb maatte blive underkastede Reparation, maa de ikke igjen tages i Brug, forinden de paany ere prøvede af Justermesteren eller hans

1894.

19 Dec.

Medhjælper paa hans Vegne og erklærede for atter anvendelige. Justerkammeret skal desuden hvert Aar til ubestemt Tid foretage Undersøgelse af Vægte, der ere i Brug. For Omjusteringen af Vægtlodderne og for det aarlige Eftersyn og enhver Undersøgelse af Vægtene erlægges Forstanderen den Betaling, som i Henhold til Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrat af 15de December 1874 gjælder for Omjustering af Vejeredskeer, og som ved Bekjendtgjørelse fra Justerkammeret af 28de December 1874 er fastsat for Prøvning af Decimalvægte, hvorhos Forstanderen maa refundere Justerkammeret dets Udgifter ved Reparation af Vægtlodderne samt alle de ved Eftersyn og Undersøgelsen foranledigede Udgifter til Transport af Lodder og til anden Kjørsel. Om Resultatet af Undersøgelserne indsender Justermesteren Beretning til Magistraten. § 5. Under Forstanderen ansættes en Fuldmægtig, der skal være ham behjælpelig med at føre Tilsyn med Vejningen og med at gennemgaa Attesterne samt i hans Forfald varetage hans Forretninger. Fuldmægtigen ansættes af Forstanderen, dog med Magistratens Godkjendelse, hvilken til enhver Tid kan tages tilbage. § 6. Forstanderen antager selv det til den under ham sorterende Vejning nødvendige Mandskab; dog bliver Valget af de enkelte Personer at godkjende af Magistraten, der ligeledes tager dem i Ed. § 7. Forstanderen skal have et Kontor i Frihavnen. Han maa selv sørge for Anskaffelsen af de nødvendige Vejeapparater, og Magistraten kan paalægge ham at forøge Beholdningen af samme, naar det skjønnes, at den ikke er stor nok til det forefaldende Arbejde. § 8. Fuldmægtigen og det øvrige Kontorpersonale saavel som Vejerne lønnes af Forstanderen; for Fuldmægtigens og Vejernes Vedkommende maa Lønningsvilkaarene approberes af Magistraten. Hverken Forstanderen eller hans Enke har Krav paa Pension, hvilket samme ogsaa gjælder Fuldmægtigen og Vejerne. § 9. Saavel ved Brutto- som Nettovejning af alle Slags Varer, hvad enten denne finder Sted paa almindelige Vægte eller Vognvægte, maa Vejningsfejlen ikke overstige 1 pro mille, og Vægten af det

Vejede skal noteres overensstemmende dermed. Der maa ikke med nogen Vægt finde større Vejning Sted end den, der er angivet ved et Stempel, hvormed Justermesteren eller hans Medhjælper paa hans Vegne mærker Vægten, efter at den er prøvet. Ved Prøvningen maa de almindelige Vægte (Decimal- og Balancevægte) ikke vise større Fejl end 1 : 2000 ved Belastninger indtil den ovenangivne Grænse, og de saavel som Vognvægtene (Centesimalvægte) skulle, uden at Fejlen bliver større end 1 : 1000, ved Prøven kunne bære en Belastning, som mindst er 50 pCt. større end den, som paa Vægten angives som Maximumsbelastning ved Vejningen. § 10. Taxten for Vejning af Korn fastsættes saaledes: a. For Vejning af løst Korn, der ikke losses til Pakhus, $1\frac{1}{2}$ Øre pr. 100 Pd. b. For Vejning af Korn, som er ført hertil i Sække, eller som bringes saaledes indpakket til Vejerstedet, at Vejningen kan fortsættes uafbrudt, $1\frac{1}{4}$ Øre pr. 100 Pd. c. For Vejning til eller fra Pakhus ved Bolværk og fra Skib til Pram eller Letter 1 Øre pr. 100 Pd.; dog betales $\frac{1}{4}$ Øre mindre, naar Rekvirenten selv leverer de fornødne Vejerredskaber. § 11. a. For Vejning af Kul i Tøndevis betales $1\frac{1}{4}$ Øre pr. 100 Pd., naar Forstanderens Vejeapparater bruges, ellers 1 Øre pr. 100 Pd. b. For Vejning af Kul eller andre Varer læssevis eller ladningsvis betales 1 Øre pr. 100 Pd., dog saaledes, at Betalingen ikke bliver mindre end 25 Øre pr. 1 Læs. c. For alle andre Varer betales $1\frac{1}{2}$ Øre pr. 100 Pd. d. For Vejning af 1 Hest betales 25 Øre, 1 Oxe 25 Øre, 1 Kalv eller Svin 15 Øre, 1 Lam 10 Øre, 1 Gaas eller 1 Kalkun 5 Øre. § 12. For Nattevejning og Nattearbejde i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 6 Morgen saavel som for Arbejde om Søndagen betales en halv Gang mere end den ordinære Taxt. Den i § 10 samt § 11 a og c anførte Taxt gjælder derhos kun, forsaavidt Vejningen fortsættes uden væsentlig Afbrydelse mindst 6 Timer; for kortere Tids Vejning betales 60 Øre Timen, dog mindst 1 Kr. for hver Expedition. § 13. Vægten noteres af den ved Vejningen tilstedeværende Vejer paa dertil indrettede trykte Blanketter, der udfyldes i

1894.

19 Dec.

3 Exemplarer, som alle underskrives af Vejeren; det ene Exemplar opbevares paa Forstanderens Kontor i mindst 5 Aar, det andet leveres til Sælgeren, det tredje til Kjøberens.

§ 14. For Attester betales særskilt 35 Øre for indtil 20,000 Pd. og 15 Øre for hvert derudover begyndende 20,000 Pd.

§ 15. Højere Betaling end den taxtmæssige er ikke tilladt, lige saa lidt som Dusør eller Drikkepenge til Vejeren. Taxten skal være ophængt paa Forstanderens Kontor samt ved Vægten paa en saadan Maade, at den let falder i Øjnene.

§ 16. Paa Andragende fra Københavns Frihavns-Aktieselskab kan Magistraten samtykke i, at Selskabet overtager Udredelsen af samtlige Forstanderen i Henhold til foranstaaende §§ 4, 7 og 8 paahvilende eller iøvrigt med Vejningen forbundne Udgifter og af en fast Løn til Forstanderen efter Magistratens nærmere Fastsættelse, mod at Indtægterne ved Vejningen indgaa i Selskabets Kasse og under Forstanderens Tilsyn opkræves ved dets Foranstaltning. Kommer denne Ordning i Stand, kan Selskabet kun bringe den til Ophør ved skriftlig Opsigelse til Forstanderen og Magistraten med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel. Med samme Varsel kan Magistraten forlange den nævnte Ordningens Ophør.

§ 17. Der skal føres nøjagtigt Regnskab over Indtægterne og Udgifterne ved Vejningen. Ved Udløbet af hvert Fjerdingaar tilstilles der Magistraten et Udtog af Regnskabet, af hvilket det fremgaar, hvor meget der er vejet af hver enkelt Kornsort, af Kul og af andre Varer, samt hvilken Indtægt Vejningen har givet, hvad hver enkelt Vejer har fortjent, og endelig, hvilke andre Udgifter Forretningen har medført.

§ 18. Tilføjelser og Forandringer i dette Reglement kunne til enhver Tid foretages af Indenrigsministeriet efter Magistratens Indstilling.

— Dette Reglement træder i Kraft fra den Dag, da Københavns Frihavn aabnes for Driften. — Indenrigsministeriet har derhos samtidig med at tilstille Magistraten det foranstaaende Reglement, der som forannævnt træder i Kraft fra den Dag, da Københavns Frihavn aabnes for Driften, tilføjet, at det gennem Indenrigsministeriet under

31. August 1882 fastsatte Reglement for den offentlige Vejning i Kjøbenhavn som Følge heraf fra samme Tidspunkt ikke finder Anvendelse paa den til Frihavnsterritoriet hørende Del af Staden.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat.

19 Dec.

I Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. December 1894 bekjendtgjør Magistraten herved, at der af Indenrigsministeriet under 28. November 1894 er udfærdiget følgende Reglement for den offentlige Maaling i Kjøbenhavns Frihavn. § 1. Den offentlige Maaling i Kjøbenhavns Frihavn forestaas indtil videre af Forstanderen for den offentlige Vejning sammesteds, og den hos ham ansatte Fuldmægtig skal ogsaa være ham behjælpelig med at føre Tilsyn med Maalingen og med Regnskabsvæsenet derved samt i hans Forfald varetage hans Forretninger. § 2. Ingen er pligtig at lade Maaling foretage af Forstanderen, men denne er eneberettiget til i Kjøbenhavns Frihavn at udføre al Maaling, hvorfor der udstedes Attester med offentlig Troværdighed. Forstanderen maa ikke selv eller i Forbindelse med Andre under nogen Form handle med Varer, der ere Gjenstand for Maaling i Kjøbenhavns Frihavn, eller staa i noget vedvarende eller forbigaaende Tjeneste- eller Forretningsforhold til Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab eller til nogen, der som Ejer eller Lejer staa i Forbindelse med Varetrafiken paa Frihavns Terrain. § 3. Forstanderen ophører med at være Forstander for Maalingen samtidig med, at han ophører med at være Forstander for Vejningen, saaledes at altsaa Opsigelse af Stillingen som Forstander for Vejningen samtidig gjælder som Opsigelse af Stillingen som Forstander for Maalingen. Han staaer med Hensyn til sin Embedsførelse under Magistratens og Justermesterens Tilsyn. Til Maalingen maa han kun benytte Tønder, der ere indbrændte med Justerkammerets Mærker. Tønderne, som han selv maa anskaffe og vedligeholde i et efter Magistratens Skjøn tilstrækkeligt Antal, skulle hvert Aar inden Udgangen af det første Fjerdingaar og saa ofte, som det

1894.

19 Dec.

ellers maatte findes fornødent, henbringes til Justerkammeret for der at blive prøvede og omjusterede paa hans Bekostning. Skulde der desuagtet under Maalingen blive klaget over, at nogen Tønde ikke holder sit rigtige Maal, skal han strax sætte en saadan Tønde ud af Brug, og han maa ikke igjen afbenytte Tønden, forinden den er bleven undersøgt af Justerkammeret og af dette anerkjendt som anvendelig. For Prøvning og Justering af Tønderne erlægges den taxtmæssige Betaling til Justerkammeret. § 4. Forstanderen antager selv de til den under ham sorterende Maaling nødvendige Maalere, dog bliver Valget af de enkelte Personer at godkjende af Magistraten, der ligeledes tager dem i Ed. § 5. *) Forstanderens Indtægter bestaa i den taxtmæssig fastsatte Betaling for Maale - Tøndernes Brug, medens Maalerne oppebære hele Betalingen for Udførelsen af Maalingen. Forstanderen fordeler Arbejdet saaledes blandt Maalerne, at de alle faa omtrent lige stor Fortjeneste. Sammenfejning af Korn i Lasten og Opsamling af Stenkul paa Dækket er Maalerne uvedkommende. § 6. *) Taxterne for Maaling ere ifølge Bekjendtgjørelse af 12te November 1875 af Indenrigsministeriet fastsatte saaledes: For Kul: 75 Øre pr. Læst og 12 Øre pr. Læst for Brugen af Tønden. For Salt: 4 Øre pr. Tønde og $\frac{2}{3}$ Øre for Brugen af Tønden. For Korn: 3 Øre pr. Tønde, deri indbefattet $\frac{1}{2}$ Øre for Brugen af Tønden. § 7. Maalerne skulle føre nøjagtig Bog over de af dem udførte Maalinger, og Optegnelserne indføres derefter i Forstanderens autoriserede Bøger med Angivelse af Rekvirentens Navn, Størrelsen og Bestanddelen af det maalte Parti m. m., saaledes at Forstanderen til enhver Tid kan meddele fornøden Attest desangaaende. Ønskes saadan Attest udfærdiget, maa dette dog anmeldes, naar Maalingen rekvireres, da der i saa Fald skal være to Maalere tilstede ved hver Maaletønde. § 8. Højere Betaling end den taxtmæssige er ikke tilladt, ligesom Maalerne heller ikke maa modtage Dusører eller Drikkepenge. Taxten skal

*) Forandret ved Tillæg af 3. Maj 1897.

være ophængt paa Forstanderens Kontor paa en saadan Maade, at den let falder i Øjnene, ligesom Maalerne paa Forlangende skulle forevise den. § 9. Hverken Forstanderen eller hans Enke har Krav paa Pension, hvilket samme ogsaa gjælder hans Fuldmægtig og Maalerne. § 10. For- saavidt den i § 16 af Reglement for den offentlige Vejning i Kjøbenhavns Frihavn antydede Ordning maatte komme i Stand, maa Forstanderen for Vejningen dersteds uden sær- ligt Vederlag udover den ham som Forstander for Vejningen tillagte faste Løn overtage Tilsynet med den offentlige Maaling, men Frihavns-Aktieselskabet maa da afholde samtlige de i § 3 nævnte med Maaletøndernes Anskaffelse, Vedligeholdelse, Prøvning og Justering samt iøvrigt med Maalingen forbundne Udgifter, mod at den for Maaletøndernes Brug taxtmæssig fastsatte Betaling indgaar i Selskabets Kasse og under For- standerens Tilsyn opkræves ved dets Foranstaltning. Denne Ordning for Maalingens Vedkommende ophører samtidig med, at den tilsvarende Ordning ved Vejningen ophører. § 11. Der skal føres nøjagtigt Regnskab over Indtægterne og Udgifterne ved Maalingen. Ved Udløbet af hvert Fjer- dingaar tilstilles der Magistraten et Udtog af Regnskabet, af hvilket det fremgaar, hvor meget der er maalt af hver Varesort, samt hvilken Indtægt Maalingen har givet, hvad hver enkelt Maaler har fortjent og endelig, hvilke andre Udgifter Forretningen har medført. § 12. Tilføjelser og Forandringer i dette Reglement kunne til enhver Tid fore- tages af Indenrigsministeriet efter Magistratens Indstilling.

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat.

19 Dec.

I Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse af 6. De- cember 1894 bekjendtgjør Magistraten herved, at der af Indenrigsministeriet under 28de November 1894 er udfær- diget følgende Reglement for den offentlige Maaling paa Staden Kjøbenhavns Grund med Undtagelse af Kjøbenhavns Frihavn. § 1. Den offentlige Maaling paa Staden Kjøbenhavns Grund med Undtagelse af Kjøben- havns Frihavn forestaas indtil videre af en Forstander, der

1894.

19 Dec.

paa et dertil egnet Sted for egen Regning skal holde et Kontor, hvor Maaling kan rekvireres. Han maa, om fornødent, antage en Fuldmægtig, som skal være ham behjælpelig med at føre Tilsyn med Maalingen og med Regnskabsvæsenet derved, og som i hans Forfald kan varetage hans Forretninger. Valget af Fuldmægtigen skal godkjendes af Magistraten, som dog til enhver Tid kan tage Godkjendelsen tilbage. § 2. Ingen er pligtig at lade Maaling foretage af Forstanderen, men denne er eneberettiget til paa nævnte Omraade at udføre al Maaling, hvorfor der udstedes Attester med offentlig Troværdighed. Forstanderen maa ikke selv eller i Forbindelse med andre under nogen Form handle med Varer, der ere Gjenstand for Maaling paa Københavns Grund udenfor Frihavnen, eller staa i noget vedvarende eller forbigaaende Tjeneste- eller Forretningsforhold til Personer eller Selskaber, som handle med eller i Pakhus opbevare Varer, der ere Gjenstand for Maaling i dette Maaledistrikt. § 3. Forstanderen ansættes og afskediges af Magistraten (det er vedkommende Borgmester), der ogsaa kan suspendere ham. Ønsker han at opsiges sin Bestilling, maa han tre Maaneder forinden meddele Borgmesteren Underretning derom, ligesom der i Reglen vil blive givet ham tre Maaneders Varsel ved Opsigelse fra Borgmesterens Side. Han staar med Hensyn til sin Embedsførelse under Magistratens og Justermesterens Tilsyn. Til Maalingen maa han kun benytte Tønder, der ere indbrændte med Justerkammerets Mærker. Tønderne, som han selv maa anskaffe og vedligeholde i tilstrækkeligt Antal, skulle hvert Aar inden Udgangen af det første Fjerdingsaar og saa ofte, som det ellers maatte findes fornødent, henbringes til Justerkammeret for der at blive prøvede og omjusterede paa hans Bekostning. Skulde der desuagtet under Maalingen blive klaget over, at nogen Tønde ikke holder sit rigtige Maal, skal han strax sætte en saadan Tønde ud af Brug, og han maa ikke igjen afbenytte Tønden, forinden den er bleven undersøgt af Justerkammeret og af dette anerkjendt som anvendelig. For Prøvning og Justering af Tønderne erlægges den

taxtmæssige Betaling til Justerkammeret. § 4. Forstanderen antager selv de til den under ham sorterende Maaling nødvendige Maalere, dog bliver Valget af de enkelte Personer at godkjende af Magistraten, der ligeledes tager dem i Ed. § 5. *) Forstanderens Indtægter bestaa i den taxtmæssig fastsatte Betaling for Maaletøndernes Brug, medens Maalerne oppebære hele Betalingen for Udførelsen af Maalingen. Forstanderen fordele Arbejdet saaledes blandt Maalerne, at de alle faa omtrent lige stor Fortjeneste. Sammenfeining af Korn i Lasten og Opsamling af Stenkul paa Dækket er Maalerne uvedkommende. § 6. *) Taxterne for Maaling ere ifølge Bekjendtgjørelse af 12te November 1875 af Indenrigsministeriet fastsatte saaledes: For Kul: 75 Øre pr. Læst og 12 Øre pr. Læst for Brugen af Tønden. For Salt: 4 Øre pr. Tønde og $\frac{2}{3}$ Øre for Brugen af Tønden. For Korn: 3 Øre pr. Tønde, deri indbefattet $\frac{1}{2}$ Øre for Brugen af Tønden. § 7. Maalerne skulle føre nøjagtig Bog over de af dem udførte Maalinger, og Optegnelserne indføres derefter i Forstanderens autoriserede Bøger med Angivelse af Rekvirentens Navn, Størrelsen og Bestanddelen af det maalte Parti m. m., saaledes at Forstanderen til enhver Tid kan meddele fornøden Attest desangaaende. Ønskes saadan Attest udstedt, maa dette dog anmeldes, naar Maalingen rekvireres, da der i saa Fald skal være to Maalere tilstede ved hver Maaletønde. § 8. Højere Betaling end den taxtmæssige er ikke tilladt, ligesom Maalerne heller ikke maa modtage Dusører eller Drikkepenge. Taxten skal være ophængt paa Forstanderens Kontor paa en saadan Maade, at den let falder i Øjnene, ligesom Maalerne paa Forlangende skulle forevise den. § 9. Hverken Forstanderen eller hans Enke har Krav paa Pension, hvilket samme ogsaa gjælder hans Fuldmægtig og Maalerne. § 10. Der skal føres nøjagtigt Regnskab over Indtægterne og Udgifterne ved Maalingen. Ved Udløbet af hvert Fjerdingaar tilstilles der Magistraten et Udtog af Regnskabet, af hvilket det

*) Forandret ved Tillæg af 3. Maj 1897.

1894.

19 Dec.

fremgaar, hvor meget der er maalt af hver Varesort, samt hvilken Indtægt Maalingen har givet, hvad hver enkelt Maaler har fortjent, og endelig hvilke andre Udgifter Forretningen har medført. § 11. Tilføjelser og Forandringer i dette Reglement kunne til enhver Tid foretages af Indenrigsministeriet efter Magistratens Indstilling.

Ved at tilstille Magistraten det foranstaaende Reglement har Indenrigsministeriet derhos bemærket, at § 2 i det under 31te August 1882 igjennem Indenrigsministeriet udfærdigede Reglement for den offentlige Vejning — i Overensstemmelse med den af Magistraten derom gjorte Indstilling — forandres derhen, at det kan tillades Forstanderen for den offentlige Vejning ogsaa at overtage Hvervet som Forstander for den offentlige Maaling, saafremt Magistraten i paakommende Tilfælde anser dette for rigtigt.

21 Dec.

Tillæg til Bestemmelserne af 31te Dec. 1874 om Lønninger for Embedsmænd og Betjente under Københavns Politi. Justitsmin. (Jfr. B. F. LV. 557—75. 917—42.)

Tillæget af 14de Oktober 1891 til Lønningsbestemmelserne af 31te December 1874 forandres saaledes, at de aarlige Lønninger for Overpolitibetjente og Politibetjente herefter blive som følger: 10 Overpolitibetjente, lønede hver med 1,800 Kr., 15 do. med 1,600 Kr., 14 do. med 1,400 Kr., 72 Politibetjente med 1,200 Kr., 171 do. med 1,100 Kr., 164 do. med 1,000 Kr., 91 do. med 900 Kr., 43 do. med 800 Kr., 44 do. med 700 Kr. Denne Bestemmelse er gjældende fra den 1ste Januar 1895.

24 Dec.

Lov om en midlertidig Omfordeling af Folkethingsvalgkredsene.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. I den ved Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 fastsatte Inddeling af Landet i Folkethingsvalgkredse foretages følgende Ændringer: 1. Staden

Kjøbenhavn deles i 13 Kredse, Kjøbenhavns Amts 1ste Kreds i 3 Kredse — — — — —

alt saaledes som nærmere angivet i den til nærværende Lov føjede Fortegnelse over Folkethingsvalgekredsene, hvilken Fortegnelse indeholder den herefter gjældende Inddeling af Landet i Folkethingsvalgekredse. § 2. I Valgloven sker der endvidere følgende Ændringer og Tilføjelser: — — — — —

For Kjøbenhavn affattes de i Lovens § 19 ommeldte Valglister særskilt for hver under en særlig Valgekreds henlagt Del af Kommunen. 2. Til Lovens § 23 føjes: — — — — —

Ligeledes bestemmer Indenrigsministeren, hvor mange Medlemmer af Valgbestyrelsen for Kjøbenhavns Amts 3dje Kreds der bliver at vælge af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse.

— — — — — 4. Til Lovens § 27

føjes: Medlemmerne af Valgbestyrelsen for Kjøbenhavns 9de Kreds udnævnes dels af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, saaledes at én tages af sammes egen Midte, dels af Kommunalbestyrelsen for den til Kredsen henlagte Del af Kjøbenhavns Amt (Sundbyernes Sogn). Efter hver Folketælling bestemmes det af Indenrigsministeren, hvor mange Medlemmer hver Kommunalbestyrelse har at vælge. 5. De

i Lovens § 56 nævnte Valglister og Tillægslister affattes særskilt for hver Del af Staden, der er henlagt under en særlig Folkethingskreds. — — — — —

7. Lovens § 66 ændres til at lyde saaledes: Valgmandsvalgene foretages i Kjøbenhavn i de samme mindre Kredse, i hvilke Staden er delt med Hensyn til Folkethingsvalgene; de ledes af de for Kredsene udnævnte Valgbestyrelser eller for de Dele af Staden, der ikke udgjøre selvstændige Kredse, af Valgbestyrelser, der dertil udnævnes af Kommunalbestyrelsen (§ 27). — — — — — Ved de Valg, der foretages af samtlige Valgberettigede, benyttes bekræftede Afskrifter af Folkethingslisterne (§ 54) tilligemed de dertil sig sluttende Tillægslister. Kun de Valgberettigede, der bo i Kommunen (§ 8) og for Kjøbenhavns, Frederiksberg, Odense og Aarhus Kommunes Vedkommende i den paagjældende mindre Valgekreds, kunne vælges til Valgmænd. De Vælgere, der paa

1894.

24 Dec.

Grund af Skatteindtægt eller Skat i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder vælge den ene Halvdel af Valgmændene, ere ikke bundne til at vælge disse af deres egen Midte, men kunne ogsaa vælge blandt samtlige Valgberettigede; i begge Tilfælde maa dog ovenstaaende Forskrift om Bopælen iagttages. — — — — —

9. Til Lovens § 93 føjes: For Kjøbenhavns 9de Kreds, Kjøbenhavns Amts 2den og 3dje Kredse — — — — — bestemmer Indenrigsministeriet det Forhold, i hvilket Omkostningerne ville være at dele mellem de paagjældende Kommuner. § 3. Der affattes snarest muligt Valglister for Kjøbenhavn og de andre Kommuner, hvor saadant ifølge denne Lov bliver nødvendigt. Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte de for Affattelsen, Fremlæggelsen og Berigtigelsen af disse Lister fornødne Tidsfrister. Iøvrigt komme de i denne Lov indeholdte Bestemmelser første Gang til Anvendelse ved det almindelige Valg af Medlemmer til Folkethinget, som foretages 3 Maaneder efter Lovens Bekjendtgjørelse i Lovtidenden. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Fortegnelse over Folkethingsvalgkredsene.

A. Kjøbenhavn.

1ste Valgkreds.	Den Del af Staden, som begrænses af Absalonsgade og en Linje i Fortsættelse af samme langs med Vestre Gasværk, Vesterbrogade, Værnedamsvej, Gl. Kongevej, Petersens Passage, Vesterbrogade, Raadhuspladsen, Frederiksberggade, Mikkalbryggersgade, Lavendelstræde, Nytorv, Raadhusstræde, Frederiksholms Kanal til Havnen.
2den Valgkreds.	Den Del af Staden, som begrænses af Frederiksholms Kanal, Magstræde, Snaregade, Naboløs, Læderstræde, Højbroplads, Østergade, Kongens Nytorv, Nyhavn, Trangraven og dennes Fortsættelse Syd for Arsenalø, Sofie Hedevids Bastions vestre Side, Stadsgraven indtil Baadsmændsstræde, Baadsmændsstræde, Overgaden over Vandet, Langebrogade.

3dje Valgkreds.	Den Del af Staden, som ligger Nord for 1ste Kreds og iøvrigt begrænses af St. Jørgenssøs vestre Side, Dosseringen til Dronning Louises Bro, Søtorvet, Vendergade, Fiolstræde. Skindergade, Gl. Torv, Ny Torv, Lavendelstræde, Mikkalbryggersgade, Frederiksberggade.
4de Valgkreds.	Den Del af Staden, som begrænses af Raadhusstræde, Ny Torv, Gl. Torv, Skindergade, Fiolstræde, Vendersgade, Søtorvet, Gothersgade til Nørrevoldgade, Tornebuskegade, Aabenraa, Vognmagergade, Møntergade, Pilestræde, Østergade, Højbroplads, Læderstræde, Naboløs, Snaregade, Magstræde.
5te Valgkreds.	Den Del af Staden, som begrænses af Aagade, Griffenfeldtsgade, Korsgade, Slotsgade, Nørrebrogade til Elmegade, Elmegade, St. Hans Torv, Blegdamsvej, Læssøgade, Sortedamsdossering, Sortedamsgade, Dosseringen.
6te Valgkreds.	Den Del af Staden, som begrænses af Frihavnens Pramkanal, Frihavnens Sydgrænse til udfor Søndre Frihavnsvej, Søndre Frihavnsvej, Østervoldgade til Rigensgade, Rigensgade, Sølvgade, Kronprinsessegade, Møntergade, Vognmagergade, Aabenraa, Tornebuskegade, Gothersgade, Søtorvet, Sortedamsgade, Sortedamsdossering, Slagelsegade, Holsteinsgade og dennes Forlængelse til Jernbanen, Jernbanelinjen til udfor Øresundshospitalet, Sundet og Indrerheden samt endvidere Skibe i Havnen og paa Indrerheden.
7de Valgkreds.	Den Del af Staden, der begrænses af Pilestræde, Møntergade, Kronprinsessegade, Sølvgade, Rigensgade, Klerkegade, Borgergade, Fredericiagade, Bredgade, Kongens Nytorv, Østergade.
8de Valgkreds.	Den Del af Staden, som ligger Syd og Øst for 6te Kreds og iøvrigt begrænses af Klerkegade, Borgergade, Fredericiagade, Bredgade, Nyhavn, Trangravnen og dennes Fortsættelse Syd og Øst for Arsenalø, Frederiksholm og Nyholm, samt endvidere Refshaleøen og Søforterne.

1894.

24 Dec.

9de Valgkreds.	Den Del af Christianshavn, som ligger Syd og Øst for 2den og 8de Kreds, samt endvidere Sundbyernes Sogn under Københavns Amt.
10de Valgkreds.	Den Del af Staden, der ligger Nord og Vest for 6te Kreds og iøvrigt begrænses af Læssøgade, Ryesgade, Fredensgade og dennes Fortsættelse til Nørre Alle, Nørre Alle, Jagtvej, Strandvejen.
11te Valgkreds.	Den Del af Staden, der ligger Nord og Vest for 10de Kreds og iøvrigt begrænses af Læssøgade fra Ryesgade, Blegdamsvej, St. Hans Torv, Elmegade, Nørrebrogade.
12te Valgkreds.	Den Del af Staden, som ligger Vest for 5te Kreds og Syd for 11te Kreds.
13de Valgkreds.	Den Del af Staden, som ligger Vest for 1ste Kreds og iøvrigt begrænses af Enghavevej og sammes Fortsættelse mod Syd, Matthæusgade, Valdemarsgade, Vesterbrogade.

Den Del af Staden, der ligger Vest for 13de Kreds, er henlagt under Københavns Amts 3dje Valgkreds.

Bemærkning: Grænsen er Midtlinjen af den angivne Gade, Vej o. s. v.

B. Amterne.

Amt	Valgkredsene i hvert Amt	De til hver Valgkreds hørende Kommuner	Valgstedet
I. Kjøbenhavns	3.	Hvidovre, Glostrup, Brøndbyvester-Brøndbyøster, Dragør, St. Magleby samt Taarnby Sogn; endvidere den Del af Kjøbenhavn, som ligger Vest for Stadens 13de Valgkreds. Sundbyernes Sogn er henlagt under Københavns 9de Valgkreds.	Valby.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Aalborg Amt.

I det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 30te f. M. hertil indsendte Andragende har Borgmesteren i N. N. Kjøbstad forespurgt, hvorvidt han bør modtage til Handelsregistret en Anmeldelse fra Bestyrelsen for „Foreningen til Kreditgivning og Inkassation i Fællesskab“ om, at bemeldte Forening under Firma „Kreditbanken i N. N. Kjøbstad“ agter at drive Bankforretning i bemeldte Kjøbstad. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at man med Dem er enig i, at det paagjældende Foretagende, der maa anses som en Bankforretning, er pligtigt at iværksætte Anmeldelse til Handelsregistret.

Raadstue-Plakat ang. Staden Kjøbenhavns Budget 31 Dec. for Aaret 1895. (Jfr. B. F. LV. 627—735. 952—1063. 1146).

	Kr.	Ø.
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	7,776,358	65
2. Bidstrup Gods og Skove... ..	71,114	77
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme	303,576	06
4. Kvægtorvet og Slagtehusene	”	”
5. Belysningsvæsenet:		
I. Gasværkerne	739,000	”
II. Den elektriske Station	”	”
6. Justerkammeret	5,345	”
7. Renteindtægt.	1,033,192	91
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter	152,400	”
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter.	7,379	74
10. Forskjellige Indtægter	306,681	91
	10,395,049	04
B. Indtægter, der hidrøre fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....	2,469,613	09
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter.....	605,435	80
2. Pensioner og Understøttelser.....	284,675	28
3. Forsørgelsesvæsenet:		
A. Alderdomsunderstøttelse 663,380.		
B. Alderdomshjemmene 3,710.		
	667,090	

1894.

31 Dec.

	Kr.	ø.
C. Fattigvæsenet:		
1. Det alm. Fattigvæsen	529,480.	
2. Alm. Hospital	404,440.	
3. Ladegaarden	130,040.	
4. St. Johannes Stiftelse	245,750.	
	<hr/> 1,309,710	
D. Administrationsudgifter ved Forsørgelsesvæsenet	138,300	
	<hr/> 2,115,100	"
4. Hospitalsvæsenet:		
I. Kommunehospitalet	559,389 Kr. 72 ø.	
II. Øresundshospitalet	26,885 - 28 -	
III. Blegdamshospitalet	73,707 - 84 -	
IV. Vestre Hospital	97,909 - 63 -	
	<hr/> 757,892	47
5. Sindssygeanstalten	263,218	42
6. Sundhedsvæsenet	87,181	80
7. Skolevæsenet	1,750,019	"
8. Politietaten	998,714	83
9. Brolægnings- og Vejvæsenet	574,200	"
10. Vandvæsenet	280,180	08
11. Brandvæsenet	285,903	55
12. Renovationsvæsenet	371,013	"
13. Stadens faste Bidrag	154,023	55
14. Forskjellige Udgifter	317,491	26
15. Forrentning af Stadens Gjæld	1,261,252	17
16. Afdrag paa Stadens Gjæld	288,747	83
	<hr/> 10,395,049	04
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler	2,469,613	09

1895.

25 Jan.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

Ved at meddele, at N. N. har begjært sig meddelt Bevis som Styrmand, har Magistraten i Skrivelse af 7de d. M. anholdt om en Udtalelse fra Ministeriet om, hvorvidt

den af den Paagjældende forrettede Tjeneste som Kok i Henhold til Bestemmelsen i Sønæringsloven af 25de Marts 1892 § 11 a. kan komme i Betragtning som „Sømandstjeneste“. I denne Anledning skulde man tjenstligst meddele følgende: Tjenesten som Kok i Handelsskibe udføres af forskelligartede Personer. I Dampskibe ere Kokkene i Reglen Folk, som have gjort denne Bestilling til deres Livserhverv, og adskillige af dem have næppe en Gang i deres yngre Dage været Sømand; da Kokken i et Dampskib ikke tager Del i Skibsarbejdet, vil saadan Tjeneste ikke kunne henregnes til Sømandstjeneste. I Sejlskibe ere Forholdene anderledes. Den ringe Størrelse, hvortil Skibsbesætningerne efterhaanden ere blevne nedbragte, medfører, at der i Sejlskibe kun ganske undtagelsesvis kan afses en Mand til udelukkende at varetage Tjenesten som Kok; dette kan kun antages at finde Sted i meget store Passager-Sejlskibe, hvilket dog er uden Betydning for vore Forhold. I Almindelighed maa Kokken, selv om han i Reglen ikke deltaget i Vagttjenesten, stedse være klar til at yde Hjælp, enten paa Dækket eller til Vejrs, ved forefaldende Arbejder, saasom Vendinger, Rebninger, Letninger eller andre Månøvrer; det forudsættes derfor, at han er Sømand og kan udføre en Sømands Gjerning. Selv om Kokketjenesten — hvad der er meget almindeligt i Smaaskibe — udføres af Dreng, saa vil disses Stilling ikke være væsentlig forskjellig fra den Stilling, andre Dreng indtage om Bord. Som Følge heraf maa Ministeriet holde for, at Tjenesten som Kok i Sejlskibe bliver at henregne til Sømandstjeneste.

Bekjendtgørelse fra Københavns Magistrat om 25 Jan.
Folketælling i København og Nabokommuner den 1ste
Februar 1895. (Jfr. B. F. LV. 319—22. 1297—99).*)

*) Jfr. Bekj. af 24. Jan. 1885 og 23. Jan. 1890. — Ifølge den foreløbige Opgjørelse af Folketællingen udgjorde Indbyggerantallet i København 333,714, i Frederiksberg Kommune 56,076, i Sundbyerne paa Amager 15,499 og i Utterslev under

1895.

25 Jan.

Efter Beslutning af Kjøbenhavns, Frederiksbergs, Taarnbys og Brøndshøj-Rødovres Kommunalbestyrelser vil der i Kjøbenhavn, Frederiksberg, Sundbyerne paa Amager og den Del af Utterslev, der hører under St. Stefans Sogn, blive afholdt en almindelig Folketælling Fredagen den 1. Februar d. A. For at Resultaterne af denne Folketælling kunne erholde fuld Paalidelighed, opfordres samtlige Husejere, Forstandere for offentlige Bygninger og Stiftelser og iøvrigt enhver Borger og Familie at iagttage, at de Skemaer, der omdeles, blive udfyldte med størst mulige Nøjagtighed, i Overensstemmelse med Skemaernes Forespørgselsrubriker og de paa Skemaerne anførte Regler. Husejernes eller deres Befuldmægtigedes Opmærksomhed henledes paa, at den summariske Opgjørelse af det Antal Personer, der fandtes Natten imellem den 31te Januar og 1ste Februar i deres Ejendom, anføres paa Forsiden af Folketællingsskemaet, og at dette forsynes med Ejerens eller hans Befuldmægtigedes Underskrift. Det med Folketællingsskemaet følgende Beboelsesskema udfyldes kun af Husejeren eller hans Befuldmægtigede og forsynes ligeledes med en af disses Underskrift. Dersom nogen Husejer eller nogen anden Borger i enhver af de nævnte Kommuner maatte ønske yderligere Vejledning med Hensyn til Skemaernes Udfyldning end den, som indeholdes i de Skemaerne paatrykte Regler eller i selve Forespørgselsrubrikkerne, og saadan Vejledning ikke erholdes hos de Funktionærer, der omdele Skemaerne, bedes man henvende sig i Staden Kjøbenhavns statistiske Kontor, hvor enhver Oplysning beredvilligt vil blive ydet.

1 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Amtmanden over Randers Amt.

Ved at fremsende de hermed tilbagefølgende Bilag har Amtet i Skrivelse af 24de f. M. bejært Ministeriets Resolu-

St. Stefans Sogn 2,902, ialt 408,191; efter den endelige Opgjørelse henholdsvis 333,835, 56,100, 15,494 og 2,901, ialt 408,330 (i 1890: 375,719, i 1885: 328,577, i 1880: 273,322)

tion for, hvorledes der vil være at forholde med Forsørgelsen af Enken efter den i Tyskland fødte Skrædder N. N., der er falden Randers Kjøbstads Fattigvæsen til Byrde, idet Amtet har bemærket, at bemeldte N. N., der ikke var i Besiddelse af dansk Indfødsret, ved Ophold i Randers havde erhvervet Forsørgelsesret sammesteds, forinden Fattigloven af 9de April 1891 traadte i Kraft den 1ste Januar 1892. I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at i Henhold til, hvad der er udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 356 af 24de December 1891, vil der med Forsørgelsen af den ommeldte Enke være at forholde overensstemmende med Reglerne i Fattiglovens § 27.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 4 Febr.
tages at fritage „Grosserer B. Goldschmidts og Hustrus, Ane Helene, født Petersens Stiftelse“ for at svare Arealskat af en Del i dens Ejendom, Matr. Nr. 621 i Udenbys Klædebo Kvarter, Ryesgade Nr. 31, som Friboliger bortgivne Lejligheder (se B. F. LV. 1262—64).

Bekjendtgjørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg 8 Febr.
til Vedtægten for Kjøbenhavns Brandforsikring. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Bekjendtgjørelse fra Min. for off. Arbejder om, at 14 Febr.
Kjøbenhavns Inderrhed, saaledes som denne nærmere er bestemt ved Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 15. April 1873, fremtidigt skal udgjøre en Del af Kjøbenhavns Havn.

Lov om Aktieselskaber m. v., som have deres 15 Febr.
Sæde paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar, som have deres Sæde paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, kunne af

1895.

15 Febr.

Udenrigsministeren anerkjendes som danske Selskaber, naar og saa længe som samtlige Medlemmer af Selskabets Bestyrelse ere Danske eller under dansk Beskyttelse staaende Personer. Ved et Selskabs Bestyrelse forstaas den eller de, der lede Selskabets Forretningsvirksomhed, i Modsætning til Kontrolkomiteer, Repræsentantskaber eller lignende Tilsynsmyndigheder. Anerkjendelsen er betinget af, at det derefter i Selskabets Love eller Vedtægter findes udtalt, 1) at Selskabets Nationalitet er dansk, og 2) at det er undergivet dansk Lov og Ret og dansk Konsular-Jurisdiktion, samt af, at der ikke sker nogen Forandring i disse Bestemmelser. Udenrigsministeren kan som Betingelse for Anerkjendelsen yderligere kræve, at Selskabet skal have en Befuldmægtiget i Kongeriget Danmark, til hvem alle Meddelelser fra danske Myndigheder kunne ske med samme Retsvirkning, som om de vare givne Selskabets Bestyrelse, ligesom Selskabet er forpligtet til at underkaste sig et Tilsyn af den hertil beordrede danske Konsul i det Omfang, Udenrigsministeren anser fornødent. Naar et Selskab i Overensstemmelse med denne Lov er anerkjendt som dansk, har det inden en af Udenrigsministeren bestemt Frist at gjøre Firmaanmeldelse til Staden Kjøbenhavns Handelsregister i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1ste Marts 1889, ligesom Selskabet i det hele underkastes nævnte Lovs Bestemmelser, dog saaledes at Anmeldelserne stedse skulle være forsynede med egenhændig Firmategning. Iagttages nærværende Lovs Forskrifter ikke af Selskabet, kan Anerkjendelsen tilbagetages. Bemærkning herom bliver da at optage i Handelsregistret efter Udenrigsministeriets Begjæring. Naar Udenrigsministeren saaledes har anerkjendt et Selskab som dansk, komme Lovgivningens Regler om danske Konsulers Doms- og Øvrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion m. m., i et og alt til Anvendelse paa et saadant Selskab lige saavel som paa enkelte Personer. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Inspektøren ^{16 Febr.}
for det kongelige Frederiks Hospital. *)

Da Ministeriet i Henhold til de af Dem meddelte Oplysninger maa være enigt med Dem i, at der er Grund til at lade Frederiks Hospital ligesom hidtil følge de af Københavns Kommunalbestyrelse iagttagne Regler i Forholdet til samtlige Sygekasser, bifalder man herved i Overensstemmelse med Deres Indstilling, at der indtil videre indrømmes i København boende Medlemmer af ikke statsanerkjendte Sygekasser og deres Børn under 15 Aar de samme Begunstigelser med Hensyn til Betalingen for Kur og Pleje paa Frederiks Hospital, som Ministeriet ved Skrivelse af 31te December 1892 har indrømmet de af Indenrigsministeriet anerkjendte Sygekasser for deres i København boende Medlemmer og deres Børn under 15 Aar, dog saaledes, at Begunstigelserne ske paa følgende Vilkaar: **1.** Den paagjældende Sygekasse maa tidligere have været anerkjendt af Frederiks Hospital og af dette skjønnes fremdeles at egne sig til saadan Anerkjendelse. **2.** Begunstigelserne indrømmes kun for saadanne Medlemmer af den paagjældende Sygekasse, som have været optagne i samme inden 1ste Januar 1894 og senere uafbrudt have været Medlemmer, og som derhos ere saaledes stillede i økonomisk Henseende, at de have Trang til at erholde Moderation i Patientbetalingen. **3.** Sygekassen maa underkaste sig Sygekasselovens Bestemmelser om Varigheden af Forpligtelsen overfor Hospitalet. **4.** Den modererede Betaling og de øvrige Udgifter, som ifølge Ministeriets Skrivelse af 31te December 1892 paa hvile en Sygekasse, maa denne udrede uden Hensyn til Sygdommens Art eller Beskaffenhed, og naar en Patient er indlagt paa Hospitalet for Sygekassens Regning, kan Pligtforsømmelse af vedkommende Medlem med Hensyn til Kontingentbetaling m. v. ikke fritage Sygekassen for dens Forpligtelse overfor Hospitalet. Betalingen til Hospitalet erlægges

*) Jfr. Betingelser af 12. Juni 1894.

1895.

16 Febr. kvartalsvis efter den af dette udfærdigede Regning. 5. Den paagjældende Sygekasse er pligtig at meddele Hospitalet Underretning om de Forandringer, der ske i dens Love, samt om de Personer, der til enhver Tid bestyre Sygekassen og have Bemyndigelse til at forpligte denne ved deres Underskrift. Inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned er Sygekassen derhos pligtig til at tilstille Hospitalet Kassens Regnskab for det forløbne Aar med tilhørende Statusopgjørelse samt en paa et dertil indrettet Skema affattet Fortegnelse over de Medlemmer, som ifølge Bestemmelserne i foranstaaende Post 2 ere berettigede til at nyde godt af de Sygekassen tilstaaede Begunstigelser.

22 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Under Henviisning til, at det udenfor Ægteskab fødte døvstumme Barn N. N. i Juli Maaned f. A. blev indkaldt til Optagelse paa Døvstummeinstituttet i Fredericia, samt at Moderen, der er forsørgelsesberettiget i Frederiksberg Kommune, paa Indkaldelsestiden nød Fattigunderstøttelse i Københavns Kommune, hvor hun og Barnet havde Ophold, saaledes at Understøttelsen refunderedes af Forsørgelseskommunen paa sædvanlig Maade i Henhold til Fattigloven af 9de April 1891 § 45 med $\frac{3}{4}$, har Amtmanden over Københavns Amt i det med Magistratens Skrivelse af 5te d. M. tilbagefulgte Andragende forespurgt, om det paahviler Københavns Amtsfattigkasse eller Københavns Kommune at afholde Udgifterne ved Barnets Ophold paa det nævnte Institut. I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det maa paahvile Københavns Kommune, hvor Barnet havde Ophold paa det Tidspunkt, da det indkaldtes til Optagelse paa Døvstummeinstituttet, at afholde de ommeldte Udgifter.

1 Marts. **Lov om Tilsyn med Plejebørn.**

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Alle Plejebørn blive at undergive et

offentligt Tilsyn indtil det fyldte 14de Aar. I Kommuner med over 30,000 Indbyggere kan Tilsynet, naar Kommunen ønsker det, henlægges under Sundhedskommissionen, saafremt den gjældende Sundhedsvedtægt efter Justitsministerens Skjøn indeholder lige saa fyldestgjørende Bestemmelser om Tilsyn med Plejebørn som denne Lov. I alle andre Kommuner bliver Tilsynet at føre efter følgende Forskrifter.

§ 2. Ingen maa mod Betaling modtage eller have noget Barn under foran nævnte Alder hos sig som Plejebarn uden dertil for hvert enkelt saadant Barn at have faaet Kommuneraadets Tilladelse, som til enhver Tid skal kunne tages tilbage. Forinden saadan Tilladelse meddeles, bliver Tilsynets Erklæring at indhente. Der maa ikke gives Personer, der nyde Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen, Tilladelse til at modtage noget Plejebarn. § 3. Tilsynet med Plejebørn udøves i hver Kommune af en eller flere dertil egnede Mænd eller Kvinder, som Kommuneraadet kan formaa dertil. Kommuneraadet gjør Indberetning til Overørigheden om Maaden, hvorpaa Tilsynet er ordnet, og om Forandringer, som foregaa dermed. Det paahviler den, som i Henhold til § 2 har et Barn i Pleje, at anmelde for Kommuneraadet, naar Barnet dør, eller Plejeforholdet af andre Grunde ophører. Lignende Anmeldelse skal gjøres, naar nogen, der har et saadant Barn i Pleje, fraflytter Kommunen. En Fortegnelse over samtlige for Betaling anbragte Børn i Kommunen skal ved Aarets Begyndelse meddeles Tilsynet af Kommuneraadet, der ligeledes underretter Tilsynet om de Forandringer i Plejeforholdene, som foregaa i Aarets Løb. § 4. Enhver, der faar Tilladelse til at modtage et Barn i Pleje, gives der samtidig Underretning om, hvem Tilsynet med Barnet er overdraget. Den Paagjældende har derefter strax at melde sig hos den Tilsynsførende, for hvem ligeledes enhver Forandring af Plejeforældrenes Bopæl, saavel som Plejeforholdets Ophør, bliver at anmelde. § 5. De Tilsynsførende skulle jævnlig tilse Plejebarnet i Plejehjemmet, til hvilket Adgangen til enhver Tid skal staa dem aaben. Findes Plejen ikke forsvarlig,

1895.

1 Marts.

og indtræder der efter stedfunden Advarsel ingen Forbedring, anmelder Tilsynet det fornødne for Kommuneraadet, der da lader foretage den fornødne Undersøgelse, om fornødent ved Politiets Hjælp. De Tilsynsførende skulle ved hvert Aars Begyndelse til Kommuneraadet afgive en Beretning om deres Virksomhed i det forløbne Aar og om de tilsete Plejeforholds Beskaffenhed. Beretningen afgives ved Udfyldning af et af Justitsministeriet affattet Skema og indsendes af Kommuneraadet inden 1ste April til Overøvrigheden. § 6. Kommuneraadet kan fritage Plejeforældre for Tilsyn under saadanne Forhold, hvor Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv skjønnes at ligge udenfor Bevæggrunden til Plejeforholdet. Ligeledes kan Kommuneraadet fra Tilsynet undtage Plejebørn, med hvem der føres Tilsyn af Plejehjemsforeninger eller andre lignende Foreninger, til hvilke fornøden Tillid kan have. Den i § 5, 2det Stykke, omhandlede Indberetning afgives i saa Fald af Foreningens Bestyrelse til Kommuneraadet og indsendes af dette til Overøvrigheden. § 7. Overalt, saavel hvor Tilsynet med Plejebørn er ordnet efter de foranstaaende Bestemmelser, som hvor det er ordnet ved Sundhedsvedtægt, kan Øvrigheden, naar den finder tilstrækkelig Anledning dertil, forlange Tilsynet udstrakt til de Børn, hvem deres Plejeforældre have antaget som deres egne, saavel som til Adoptivbørn, saafremt Adoptionen er sket mod Vederlag. § 8. Naar en Kommune, hvori Tilsynet i Medfør af § 1 er henlagt under Sundhedskommissionen, anbringer Plejebørn i en anden Kommune, finde ovenstaaende Bestemmelser ikke Anvendelse, saafremt Sundhedsvedtægten for den Kommune, der anbringer Børnene, efter Justitsministerens Skjøn indeholder fyldestgørende Bestemmelser om Tilsynet med de udenfor Kommunen anbragte Børn. § 9. Overtrædelser af denne Lovs Forskrifter anses med Bøder indtil 100 Kr. Sagerne behandles som offentlige Politisager. § 10. Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste April 1895; den skal bekendtgjøres ved Kirkestævne. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 10de April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse. 1 Marts.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Fruentimmer under 18 Aar maa fremtidig ikke tage Ophold i et offentligt Hus. For Overtrædelse heraf straffes saavel de paagjældende Fruentimmer som de, der tage dem til Huse, efter nedenstaaende § 3. § 2. Den ved § 6 i Lov 10de April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse hjemlede Myndighed for Politiet til at kunne paalægge et under dets Opsigt stillet Fruentimmer at tage Ophold i et offentligt Hus ophæves. § 3. Den Politimesteren i Medfør af forannævnte Lovs § 12 tilkommende Straffemyndighed udvides saaledes, at han for Overtrædelser eller Tilsidesættelser af de Forskrifter, som indeholdes i de sammesteds omhandlede Regulativer og Vedtægter, skal kunne diktere de under Politiets Opsigt stillede Fruentimmer, der søge Erhverv ved Utugt, eller Personer, der gaa dem tilhaande i saa Henseende, eller hos hvem de ere til Huse, en Straf af indtil 3 Maaneders Tvangsarbejde eller Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage. Samme Straf skal kunne bringes i Anvendelse paa de forannævnte Fruentimmer og Personer, som foranstalte eller tilstede Drikkelag i deres Boliger, eller som, trods Politiets Forbud, udskjenke eller lade udskjenke Drikkevarer for de dem besøgende Mandfolk eller for andre offentlige Fruentimmer. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 4 Marts. tages at fritage „Jomfru Christiane Lassens Stiftelse“ for at svare Arealskat af tvende i Stiftelsens Ejendom, Matr. Nr. 150 i Rosenborg Kvarter, Gade Nr. 14 i Landemærket, som Fribolig bortgivne Lejligheder (se B. F. LV. 1355—56).

1895.

4 Marts

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Fribolig for Lægeenker“ for at svare Areal-skat af de Fonden tilhørende Ejendomme, Matr. Nr. 504 og 505 i Østervold Kvarter, Gade Nr. 7 og 9 i Abildgaards-gade, der ere bortgivne som Friboliger (se B. F. LV. 1356).

4 Marts.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1895 at svare Arealskat af de Lokaler, der benyttes til Skolebrug (se B. F. LV. 1356—58).

8 Marts.

Bekjendtgjørelse ang. Forbud mod Svinehold paa Lossepladser for Affald paa Staden Kjøbenhavns Grund samt i Kjøbenhavns Amts søndre, nordre og Amager Birker m. m. Indenrigsmin.

Under 14de December 1887 har Indenrigsministeriet udstedt Bekjendtgjørelse angaaende Forbud mod Svinehold paa Lossepladser for Affald paa Staden Kjøbenhavns Grund samt i Kjøbenhavns Amts søndre, nordre og Amager Birker m. m. Denne Bekjendtgjørelse er udfærdiget i Henhold til den Indenrigsministeren ved § 2 i Lov af 14de December 1887 om Foranstaltninger mod Svinedifteritis tillagte Bemyndigelse, hvilken Bemyndigelse fremdeles tilkommer Indenrigsministeren i Henhold til § 13 i Lov af 14de April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. I Overensstemmelse hermed forbliver det i ovennævnte Bekjendtgjørelse af 14de December 1887 indeholdte Forbud mod alt Svinehold paa de Lossepladser for Affald, der allerede forefindes eller fremtidig maatte blive indrettede paa Staden Kjøbenhavns Grund samt i Kjøbenhavns Amts søndre, nordre og Amager Birker, fremdeles i Kraft. Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende.

11 Marts.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at meddele Samtykke til, at Begravelsesvæsenet som Afløsning af den Stadens Vestre Kirkegaards Areal hidtil

paahvilende Hartkornsskat til Valby-Hvidovre Sogn, efter at selve Hartkornet af dette Areal i Overensstemmelse med Forordning 25de April 1845 er ført til Afgang i Matrikulen, til nævnte Kommune svarer en aarlig Afgift af 300 Kr., saaledes dog, at det til enhver Tid staar saavel Begravelsesvæsenet som Sogneraadet aabent at træde tilbage fra denne Overenskomst (se B. F. LV. 1409—10).

11 Marts.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „St. Josefs Hospital“ for at svare Arealskat i det Hele af den Hospitalet tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 502 i Udenbys Klædebo Kvarter (se B. F. LV. 1411—12). *)

11 Marts.

Lov om Fuldførelse af Ingeniørregimentets Kaserneetablisement paa Vognmandsmarken.

15 Marts.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Til Fuldførelse af Ingeniørregimentets Kaserneetablisement paa Vognmandsmarken, saaledes at det kan optage hele Regimentets Styrke, bevilges et Beløb af 350,000 Kroner, hvoraf der stilles til Krigsbestyrelsens Raadighed: for Finansaaret 1895—96 250,000 Kr., for Finansaaret 1896—97 100,000 Kr. § 2. Naar det i § 1 omhandlede Etablisement er fuldført, afgives den nuværende Ingeniørkaserne i Kronprinsessegade til Finansministeriet. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Opførelse af et nyt Kaserneetablisement for Gardehusarregimentet.

15 Marts.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Til Opførelse af et nyt Kaserneetablisement for Gardehusarregimentet bevilges 985,000 Kr., hvoraf der stilles til Krigsbestyrelsens Raadighed: for Finansaaret 1895—96 75,000 Kr., for Finansaaret 1896—97 455,000

*) Jfr. Komm. Besl. af 6. Jan. 1879 og 30. April 1883.

1895.

15 Marts. Kr., for Finansaaret 1897—98 455,000 Kr. § 2. Naar det i § 1 omhandlede Etablissement er taget i Brug, afleveres til Finansministeriet den Del af Gardehusarregimentets nuværende Kaserneetablisement i Kjøbenhavn, som ligger Syd for Toldbodvejen. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

18 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages indtil videre at fritage „Brødrene Soldenfeldts Stiftelser“ for at svare Arealskat af Stiftelsernes Ejendom, Matr. Nr. 2306 i Udenbys Klædebo Kvarter, Ryesgade Nr. 104, forsaavidt Friboligerne angaar (se B. F. LV. 1473—74).

21 Marts. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Ribe Amt.

I det med Ribe Amts paategnede Erklæring af 19de ds. hertil indsendte Andragende har Underretssagfører N. N. af Varde forespurgt, om der vil være noget til Hinder for, at der foretages Anmeldelse til Handelsregistre i Esbjerg og i Varde om Oprettelsen af et Aktieselskab, der agtes dannet til Fabrikation af Cement-Tagsten under Firmanavn „Aktie-Cement-Tagstens-Fabrikkerne i Esbjerg og Varde“ med Hjemsted baade i Esbjerg og i Varde og med en Bestyrelse, bestaaende af 2 administrerende og 3 Meddirektører, af hvilke den ene administrerende og den ene Meddirektør skulle bo i Varde, de øvrige i Esbjerg, idet der derhos til at forpligte Selskabet kræves Underskrift af en administrerende og en Meddirektør i Forening. Foranlediget heraf skal man tjenstligst anmode Hr. Stiftamtmanden om behageligen at ville foranledige Vedkommende tilkjendegivet, at Justitsministeriet ikke finder Anledning til at træffe Afgjørelse med Hensyn til Modtagelsen af en Anmeldelse, som ikke foreligger i fuldt udført Skikkelse, men at man efter den ved Sagen givne Foranledning ikke vil undlade at udtale, at der fra Firmalovgivningens Side intet er til Hinder for, at et Selskab driver Forretning i flere forskellige Retskredse, naar der i hvert af disse findes et Forretningskontor, der forestaas af en Bestyrelse eller Bestyrelses-

afdeling med Beføjelse til selvstændigt at udøve Signatur, ²¹ Marts. og paa hvilket Værnething for Selskabet i Overensstemmelse med Firmalovens § 34 kan støttes, idet selvstændig Firmaanmeldelse da maa ske i hver Retskreds for sig.

Lov ang. Stempelafgift af de af Københavns 25 Marts. Kommune for et Laan paa indtil 20,000,000 Kr. udstedte Obligationer. (Jfr. F. B. Lv. 1148—83.)

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Københavns Kommune bemyndiges herved til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for Laan til et samlet Beløb af indtil 20,000,000 Kr. nominel Kapital, der agtes optaget til Bestridelse af Udgifterne ved forskellige større kommunale Arbejder, imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, under et indbetales i Finanshovedkassen den lovbefalede Stempelafgift med $\frac{1}{6}$ pCt. Transport af de paa Navn udstedte eller senere til navngiven Person transporterede Obligationer kan ske ved Paa-tegning uden Brug af stemplet Papir. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m. *) 30 Marts.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Ved Væddeløb og al anden Væddekamp (Hestevæddeløb, Cykleløb, Kapsejlads o. s. v.) tilstedes Spil ved saakaldet Totalisator eller paa lignende Maade kun imod Erlæggelse af en Afgift til Statskassen af 5 pCt. af Indskuddenes samlede Beløb uden noget Fradrag. § 2. Tilladelse til Spil af den i § 1 nævnte Art kan paa den der nævnte Betingelse gives af Finansministeren. Til Tilladelsen, der kun kan gives for et begrænset Antal Gange aarligt til samme Selskab, kan knyttes de nærmere Betingelser, som

*) Jfr. Bekj. af 4. Maj 1895.

1895.

30 Marts.

Finansministeren finder Grund til at stille for at sikre sig ovennævnte Afgifts rigtige Erlæggelse. § 3. Af den i § 1 omhandlede Afgift afgiver Statskassen en Fjerdedel til de Amtskommuner og Kjøbstadkommuner — herunder indbefattet Kjøbenhavn —, hvor det afgiftspligtige Spil har fundet Sted. Beløbet fordeles i Forhold til Størrelsen af den Afgift, som Statskassen oppebærer for det i hver enkelt af de paagjældende Kommuner stedfundne Spil. § 4. Overtrædelse af denne Lovs §§ 1 og 2 saavel som Undladelse af at iagttage de af Finansministeren for Tilladelsens Meddelelse stillede Vilkaar medfører Straf af Bøder fra 200 Kr. til 2,000 Kr., hvilke tilfalde Statskassen, hvorhos det Beløb, som kan antages at være fravendt Statskassen, bliver at erstatte. § 5. Det forbydes den eller dem, der forestaa Totalisatorspil, under Straf af Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilke tilfalde Statskassen, at lade unge Mennesker, som kunne skjønnes at være under 18 Aar, deltage i saadant Spil, som i § 1 omtalt. § 6. Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30 Marts.

Lov om Tillæg til Lov om Sønæringen m. m. af 25de Marts 1892.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vittertigt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Den, der forinden den 1ste Maj 1893 har bestaaet den almindelige Styrmandsexamen, skal af Indenministeren kunne faa Tilladelse til, uanset at han ikke har underkastet sig Prøve i Maskinlære, at erhverve Bevis som Skibsfører med tilføjet Bemærkning om, at Beviset ikke giver ham Ret til at føre Dampskib af over 100 Tons i den indskrænkede Fart eller Ret til at føre Dampskib af hvilken som helst Størrelse udenfor den indskrænkede Fart. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30 Marts.

Lov om Tillæg til Bygningslovene for Kjøbenhavn og Frederiksberg.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Bygningskommissionen for Kjøbenhavn bemyndiges til at forlange, at saadanne Foranstaltninger, som paa betryggende Maade kunne hindre Luftens Tilbagegang, træffes med Hensyn til Kjøkkenvadske, der ere indrettede, før Bygningsloven for Kjøbenhavn af 12te April 1889 traadte i Kraft, forsaavidt der ikke findes Vandlaase, som ere anbragte i Overensstemmelse med Bygningslov af 21de November 1871 § 66 og endnu fyldestgjøre dennes Krav, og forsaavidt Sundhedskommissionen efter Undersøgelse af de enkelte Tilfælde skjønner, at Foranstaltningerne ere nødvendige. Dog kunne disse Foranstaltninger ikke i et enkelt Kalenderaar fordres foretagne ved flere end 8 Vadske i samme Ejendom. § 2. Bygningskommissionen for Frederiksberg bemyndiges til at forlange, at saadanne Foranstaltninger, som paa betryggende Maade kunne hindre Luftens Tilbagegang, træffes med Hensyn til Kjøkkenvadske, der ere indrettede, før den under 19de April 1890 bekendtgjorte Bygningslov for Frederiksberg traadte i Kraft, forsaavidt der ikke findes efter Sundhedskommissionens Skjøn betryggende Vandlaas, og forsaavidt Sundhedskommissionen efter Undersøgelse af de enkelte Tilfælde skjønner, at Foranstaltningerne ere nødvendige. Dog kunne disse Foranstaltninger ikke i et enkelt Kalenderaar fordres foretagne ved flere end 8 Vadske i samme Ejendom. § 3. For Attester i Henhold til denne Lovs Bestemmelser erlægges ikke Betaling. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om yderligere Forlængelse af Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn. 30 Marts

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn forlænges yderligere paa ét Aar

1895.

30 Marts indtil den 31te Marts 1896. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April. **Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrat** om, at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at Tivolis Rode fra 1ste April d. A. at regne udskilles fra 4de og henlægges til 3die Oppebørselsdistrikt, hvorefter sidstnævnte Distrikt fremtidig bestaar af Slotsholms, Kalvebodernes og Tivolis Roder. (Jfr. B. F. LV. 1183—84.)

1 April. **Torvereglement for Københavns Kvægtorv.** Københavns Magistrat.

1. Torvedagene ere følgende: Mandag og Torsdag for Slagtekvæg, Onsdag og Lørdag for Heste og Levekvæg, heri indbefattet Pattegrise og Levesvin. Ved indtrædende Helligdage rette Torvedagene sig efter de af Politiet i den Anledning tagne Bestemmelser. 2. Torvetiden begynder i Tidsrummet fra 1ste April til 30te September Kl. 6 om Morgenen, i Maanederne Oktober og Marts Kl. 7 og fra 1ste November til Februar Maanedes Udgang Kl. 8 om Morgenen. Torvetiden ender Kl. 2 Eftermiddag, dog vedvarer den for Heste i Tiden fra 1ste November til Udgangen af Februar indtil Kl. 3 Eftermiddag og i den øvrige Del af Aaret indtil Kl. 5 om Eftermiddagen. Dens Begyndelse og Afslutning tilkjendegives ved Klokkeringning. Der afholdes Hestemarkeder den 3dje Lørdag i Marts, den 3dje Lørdag i Juni, den 1ste Lørdag i September og den 1ste Lørdag i November. Disse Markeder begynde Kl. 9 Formiddag og sluttes Kl. 5 Eftermiddag med Undtagelse af det sidste, som sluttes Kl. 3 Eftermiddag. 3. Paa Kvægtorvet kan, forsaavidt Plads gives, indføres Øxne, Heste, Kalve, Svin, Faar, Lam, Geder og Gæs. Kun med særlig Tilladelse af Administrationen kan Indførsel og Fremstilling af Dyrene paa andre Pladser end de for hver Art bestemte finde Sted. 4. Den, som indfører et Dyr paa Torvet, er pligtig til selv at besørge det indført i Stald, Fold eller paa Stadeplads og eventuelt forsvarligt fastbundet. Stald- og

1 April.

Stadepladser anvises af Administrationen. Kvægtorvet overtager ingen Garanti med Hensyn til de indførte Dyr. Henstaar et Dyr paa Torvet udover 4 Timer efter endt Torvetid, vil det blive indsat i Stald eller Fold, og der vil da blive at erlægge Staldafgift for dette. 5. Intet Dyr, der er behæftet med smitsom Sygdom, maa indføres paa Torvet. Overtrædelse af dette Forbud er underkastet Straf efter Loven. Alle Dyr, som indkomme paa Torvet, undersøges af en af de ved dette ansatte Dyrlæger, som have uhindret Adgang til alle Torvets Lokaliteter, og som kunne forlange, at Ejeren besørger Dyrene fremstillede paa aaben Plads. Ethvert mistænkt Dyr hensættes strax i Karantænestalden og henstaar der for Ejeren Regning, saa længe Administrationen anser det nødvendigt. Ethvert Dyr, som maatte vise Tegn paa Sygdom af en saadan Beskaffenhed, at det kan antages, at Kjødet helt eller delvis ikke vil være sund og god Handelsvare, henvises til Slagtning i Torvets Sanitets-slagtehus. De hermed forbundne Udgifter afholdes af Ejeren efter den derfor fastsatte Taxt. Skjønnes det, at Kjødet er god og sund Handelsvare, udleveres det til Ejeren, i modsat Fald tilintetgøres det. Ejeren kan ikke modsætte sig, at Dyr, som efter Administrationens Skjøn ikke egne sig til Salg paa Torvet, afvises fra dette. 6. Kun saadanne Kreaturførere, som ere autoriserede af Politiet, tilstedes det paa Andres Vegne at drive Dyr til eller fra Torvet. De kunne ikke opholde sig der uden Administrationens Samtykke og kun paa det af denne bestemte Sted paa Torvet. De ere pligtige til at rette sig efter de Anvisninger, som Torvets Embedsmænd og Betjente maatte give dem, og skulle under deres Ophold paa Torvet altid bære deres Kreaturførertegn synligt paa Brystet. 7. I Foldene maa der ikke findes et større Antal Dyr, end Administrationen finder passende kan optages i disse uden Skade for Dyrene. 8. Ethvert i Torvets Stalde eller Folde opstaldet Dyr skal fodres paa den af Magistraten bestemte Maade. 9. Dyrenes Fodring og Røgt sker ved det af Magistraten antagne Personale. Torvet leverer det nødvendige Foder. Saafremt Ejeren af mælke-

1895.

1 April.

givende Køer, som ere opstaldede paa Torvet, ikke har ladet disse malke inden Kl. 7 Morgen og Kl. 7 Aften i Tidsrummet fra 1ste April til 1ste Oktober og inden Kl. 8 Morgen og Aften i de øvrige Maaneder af Aaret, sker Malkningen ved Torvets Foranstaltning, og har Ejeren i saa Fald ingen Ret til Mælken. Den paa Torvet og i dets Bygninger faldende Gjødning forbliver Torvets Ejendom. Foder maa ikke bortføres fra Kvægtorvet. **10.** For Indførsel af Dyr er Kvægtorvet aabent Dag og Nat. Iøvrigt er det, forsaavidt ikke særlig Aftale træffes med Administrationen, lukket fra Kl. 10 Aften indtil 1 Time før Torvetidens Begyndelse. Adgang til Kvægtorvet have kun saadanne Personer, som der have Forretninger. Enhver, som indfinder sig paa Kvægtorvet, er forpligtet til at efterkomme de reglementariske Bestemmelser og uvægerlig at følge de Anordninger, som Administrationspersonalet maatte træffe til Overholdelse af god Orden, og til med Omhu at omgaas Bygninger og Inventar. Larmen og Støjen er forbudt. Berusede Personer kunne strax bortvises af Administrationen. Den, der overtræder disse Bestemmelser, kan bortvises fra Torvet for den paagældende Dag og efter Omstændighederne af Administrationen ikjendes en Mulkt af fra 1—50 Kr., som for tjenende Personers Vedkommende bliver at udrede af Husbonden, efter at denne, strax naar Mulkten er dikteret, har faaet Meddelelse derom fra Administrationen ved Brev. Erlægges Mulkten ikke inden den fastsatte Frist, kan den, der har begaaet Forseelsen, nægtes Adgang til Kvægtorvet, indtil Betaling har fundet Sted. **11.** Torvets Embedsmænd have til enhver Tid uhindret Adgang til samtlige lejede Lokaler. **12.** Det er forbudt at give de ved Kvægtorvet ansatte Betjente Drikkepenge eller Gaver. **13.** Intet Dyr maa udføres fra Torvet, før dette er fyldestgjort med Hensyn til Betalingen af de ved Dyrets Ophold paa Torvet forarsagede Omkostninger. Kvittering for, at Betalingen har fundet Sted, afleveres ved Udgangen, og for de Dyrs Vedkommende, som ønskes udførte fra Torvet udenfor Torvetiden, maa Betalingen være erlagt inden Torvekontorets

1 April.

Lukning. Furage, som kjøbes fra Torvets Beholdning, udleveres efter den ved Betalingen modtagne Udleveringsseddel. De Kreaturer, for hvilke ikke enhver skyldig Afgift er erlagt, har Magistraten Ret til at tilbageholde som Sikkerhed for sit Tilgodehavende, indtil Betaling finder Sted. Udebliver Betalingen over 3 Dage, vil Dyret blive solgt til Dækning af samtlige med dets Fremstilling paa Torvet og Opstaldning der m. v. forbundne Udgifter.

Naar der skulde blive truffet nogen Forandring i disse Bestemmelser, vil det fornødne herom blive bekendtgjort en Uge før Forandringen indtræder.

Betalingsreglement for Benyttelsen af Kjøbenhavn's Kvægtorv. 1 April
Kjøbenhavns Magistrat.

1. For Indførelsen af et Dyr til Salg paa Kvægtorvet erlægges, hvad enten Salg af Dyret finder Sted eller ikke, følgende Stadepenge: For en Oxe (Tyr, Stud, Ko eller Kvie) 50 Øre, for en Hest 20 Øre, for en Kalv under 300 Pd. eller et Svin 20 Øre, for et Faar, et Lam eller en Ged 10 Øre, for en Gaas 5 Øre, for en Pattegris, som falholdes fra Vogn, 10 Øre. Stadepengene beregnes kun en Gang for det samme Dyr, om det end flere Gange fremstilles paa Stadepladserne, naar det i Mellemtiden ikke har været udført fra Torvet. 2. For Opstaldning, Fodring og Røgt af et Dyr erlægges for hver Dag, som Dyret henstaar, følgende Stald- og Foderpenge: For en Oxe (Tyr, Stud, Ko eller Kvie) daglig 80 Øre, for en Kalv under 300 Pd. eller et Svin daglig 30 Øre, for et Faar, et Lam eller en Ged daglig 15 Øre. Ved Beregningen af Staldpenge regnes en Dag for det Tidsrum, som forløber mellem Kl. 6 Eftermiddag den ene Dag og samme Tid den næste Dag og fremdeles fra Kl. 6 til 6, saaledes at der for ethvert Dyr, som udgaar efter dette Tidspunkt, erlægges Staldpenge for den følgende Dag. Er en hel Dag ikke udløben, beregnes dog Staldpenge som for en hel Dag, men har Dyret ikke henstaaet fulde 24 Timer paa Torvet, betales kun Staldpenge for 1 Dag.

1895.

1 April.

Naar der skulde blive truffet nogen Forandring i disse Bestemmelser, vil det fornødne herom blive bekendtgjort en Uge før Forandringen indtræder.

1 April. **Reglement for Jernbaneforsendelser til og fra Københavns Kvægtorv.** Københavns Magistrat.

I Henhold til den med Statsbanerne afsluttede Overenskomst gjælde indtil videre følgende Regler: **1.** Levende Dyr, som befordres paa de danske Statsbaner, skulle kunne befordres mellem samtlige disse Baners Stationer og Kvægtorvet, eventuelt efter Overenskomst med fremmede Jernbanebestyrelser tillige fra og til fremmede Stationer, med hvilke der haves direkte Indskrivning af levende Dyr til og fra Københavns Station. Ligeledes skulle levende Dyr kunne forsendes mellem Kvægtorvet og andre Steder paa Havnebanen. Befordringen af de heromhandlede Dyr sker i Overensstemmelse med Statsbanernes Befordringsreglement, det særlig for Havnebanen udfærdigede Politireglement samt de for denne Bane gjældende Taxter og reglementariske Bestemmelser. **2.** Statsbanedriften besørger selv alt fornødent med Hensyn til Af- og Paalæsning, Udlevering samt Inkassation af Fragt m. v. for alle Dyr, der indenfor befordringsreglementsmaessig Frist udleveres umiddelbart til Adressaterne. **3.** Dyr, der ikke afhentes indenfor ovennævnte Frist, er Kvægtorvet forpligtet til at modtage til Opstaldning paa vedkommende Modtagers Regning. Naar Dyrene afleveres til Kvægtorvet for der at opstaldes, kvitterer vedkommende Funktionær fra Kvægtorvet paa dettes Vegne for Dyrenes Modtagelse i en af Jernbanexpeditionen særlig dertil indrettet Bog. Naar Fragtbrevet indløses i Jernbanexpeditionen, udleveres den tilsvarende med Kvægtorvets Interimskvittering forsynede Kupon til Modtageren, der kun mod Afgivelse af samme til Kvægtorvet og mod Betaling af de anordnede Foder- og Staldpenge kan faa de opstaldede Dyr udleverede. **4.** Transport til Kvægtorvets Stalde af Dyr, der ikke indenfor befordringsreglementsmaessig Frist ere afhentede, lader Statsbanerne udføre for Ejerens Regning

og Risiko ved Banernes Arbejderkompagni, der afleverer Dyrene i Kvægtorvets Stalde og modtager dettes Kvittering. Ved Tilbageleveringen af denne ifølge § 3 udleveres Dyrene.

5. Paa Kvægtorvets Ramper kunne kun de Dyr aflæsses, som skulle indføres i dets Stalde, Folde eller paa dets Stadepladser, og gjælder altsaa Torvereglementet med Tillæg for alle Dyr, der med Jernbanen indføres paa Kvægtorvet. Dog vil der for Dyr, som ere adresserede til en af de Slagtere, som benytte de offentlige Slagtehusene, ikke være at erlægge Stadeafgift, naar Dyrene indføres direkte til Slagtehusene. Kvægtorvets Administration paatager sig ikke at give Adressaterne Meddelelse om slige Sendelsers Ankomst. 6. Al Handel med Kreaturer ved Rampeanlægget, i de dertil hørende Folde, paa Opbindingspladserne og paa de dertil grændsende Veje er forbudt.

Naar der skulde blive truffet nogen Forandring i disse Bestemmelser, vil det fornødne herom blive bekendtgjort en Uge før Forandringen indtræder.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 1 April.
tages, at der til en Kirke i St. Jakobs Sogns nordlige Del efter Magistratens nærmere Bestemmelse afgives et Areal paa indtil 4000 Kv.-Alen ved Hjørnet af Strandvejen og Vejen, som fører ned til Østre Gasværk, alt under Forudsætning af, at der her af Ministeriet besluttet oprettet et særligt Sogn, og paa Betingelse af, at der gives Kirken mindst 700 faste Siddepladser, og at der fra Magistraten tilkjendegives Sognepræsten og den under ham arbejdende Komité, at pekuniær Støtte til de til Kirke og Gejstlighed fornødne Udgifter ikke fremtidig skal kunne kræves af Kommunen (se B. F. LVI. 6—16, jfr. LV. 1461—73).*)

**Lov om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i 10 April.
offentlige Gader og Veje.**

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Til ved Trækdyr eller med Maskinkraft

*) Jfr. Resol. af 8. Juli 1895.

1895.

10 April. (Damp, Elektricitet, Gas eller lignende) at drive Sporvognskjørsel i offentlige Gader og Veje kan Ministeren for offentlige Arbejder, naar der foreligger Samtykke til det paagjældende Anlæg fra vedkommende kommunale Styrelse (Kjøbstad-, Amts- eller Sognekommune, i Kjøbenhavn den samlede Kommunalbestyrelse), meddele Eneretsbevilling for et Tidsrum af indtil 40 Aar, regnet fra Anlæggets Aabning for Driften. De nærmere Betingelser med Hensyn til et saadant Anlægs Udførelse og Benyttelse samt Regler for Forholdets Ordning ved Enerettens Udløb fastsættes ved Overenskomst mellem den kommunale Styrelse og Eneretsansøgeren under Ministerens Approbation. Saadan Eneret kan meddeles saavel Kommuner som Private. Efter Udløbet af det Tidsrum, for hvilket der er meddelt Eneret, kan denne fornys under Iagttagelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser. § 2. Vedkommende kommunale Styrelse har Ret til efter Forløbet af 20 Aar fra Anlæggets Aabning for Driften med mindst 1 Aars Varsel at fordre sig Sporene med dertil hørende Bygninger, Heste, Driftsmateriel, Oplagspladser, Depoter og alt øvrigt Tilbehør til Driften og Anlægget overdragne for en Sum, der fastsættes af uvillige inden Retten udmeldte Mænd. Til Grundlag for Vurderingen bliver at lægge den Værdi, Gjenstandene have i Udløsningsøjeblikket under Hensyntagen til deres Anvendelse ved Sporvejens Drift; Værdien vil saaledes blive at ansætte til det Beløb, som det paagjældende Anlæg med Tilbehør skjønnes i Udløsningsøjeblikket at ville koste fra nyt af, med Fradrag af en passende Godtgjørelse for Slid. Tilsigtes der ved Sporvejsanlæg en Udvidelse af et allerede bestaaende Sporvejsnet, kan den kommunale Styrelse forbeholde sig at overtage dette Anlæg paa et tidligere Tidspunkt end efter Forløbet af 20 Aar sammen med hele Sporvejsnettet eller med en Del af dette. Naar saadan Overdragelse har fundet Sted, kan den kommunale Styrelse fortsætte Driften med den bevilgede Eneret og iøvrigt paa de for Driften approberede Betingelser. Ændringer i disse Betingelser kunne efter den kommunale Styrelses Indstilling fore-

tages af Ministeren. § 3. Naar et projekteret Anlæg berører flere Kommuner, og der ikke kan opnaas Overenskomst imellem Eneretsansøgerne og samtlige kommunale Styrelser (jfr. § 1), kan Sagen af en eller flere af de interesserede kommunale Styrelser indbringes for vedkommende Minister, der træffer fornøden Afgjørelse, dog at det ikke kan paalægges nogen Kommune mod dens Ønske at deltage i Bekostningen ved et Sporvejsanlæg eller dets Drift. Have flere end en kommunal Styrelse Ret til Anlægets Overtagelse i Henhold til § 2, skal, naar flere ville benytte denne Ret, og Enighed ikke opnaas, Sagen forelægges den vedkommende Minister, der træffer fornøden Afgjørelse og eventuelt bestemmer, hvilken af de kommunale Styrelser, der skal overtage Anlægget i dets Helhed. § 4. For de Sporvejskoncessioners Vedkommende, i hvilke der findes optaget en Bestemmelse om, at Anlægget ved Koncessionsfristens Udløb uden Vederlag tilfalder Staten, skal den eller de paagjældende kommunale Styrelser under Betingelse af, at der senest 6 Maaneder forinden vedkommende Koncessions Udløb foreligger Erklæring derom fra den eller dem, til enhver Tid være berettiget til at indtræde i Statens Ret mod som Vederlag herfor til Statskassen at indbetale en Sum, svarende til 10 pCt. af det paagjældende Selskabs Aktiekapital, saaledes som denne var den 1ste Januar 1895, dog at der i den nævnte Kapital for de Selskabers Vedkommende, hvis Koncessioner omfatte Anlæg, hvortil Staten ikke har nogen Ret, fradrages de Beløb, der ere medgaaede i Anledning af saadanne Anlæg, forsaavidt de ere dækkede ved Forøgelse af Aktiekapitalen. Ministeren for offentlige Arbejder afgjør endelig lige overfor vedkommende kommunale Styrelse alle med Hensyn til Vederlagets Beregning opstaaende Spørgsmaal. Er en kommunal Styrelse paa foranførte Maade indtraadt i Statens Ret, kan Ministeren for offentlige Arbejder paa derom fra vedkommende kommunale Styrelse fremkommen Begjæring meddele denne en Eneretsbevilling i Henhold til nærværende Lov til Driften af den paagjældende Sporvejsstrækning eller en Del af

1895.

10 April.

samme. Den ny Eneretsbevilling kan dog ikke træde i Kraft forinden den tidligere Koncessions Udløb, medmindre dennes Indehaver hertil giver sit Samtykke. Samme Regler komme til Anvendelse, naar vedkommende kommunale Styrelse ønsker Eneretsbevilling i Henhold til denne Lov for en Sporvejsstrækning, med Hensyn til hvilken Staten ikke har den ovennævnte Ret. Opstaar der Uenighed mellem flere kommunale Styrelser, der ere interesserede i Anlæg, der falde ind under nærværende Paragraf, om Forholdenes Ordning, bliver der at forholde overensstemmende med Forskrifterne i § 3. § 5. Ved denne Lovs Ikrafttræden bortfalder den Indenrigsministeren ved Lovene af 23de Januar 1862 og 20de Februar 1875 givne Bemyndigelse til at meddele Koncession paa Anlæg og Drift af Sporveje. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

10 April.

Lov om Tillæg til Lov af 26de Maj 1868 om Umyndiges Midlers Forvaltning.

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Ved kongelig Anordning kan det bestemmes, at den Rente af 4 pCt. p. a., som Overformynderiet, saavel den københavnske som den udenbys Afdeling af samme, ifølge de gjældende Regler skal tilsvare Lodtagerne i sammes Masse, bliver at nedsætte. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 April.

Justitsmin. Skr. til Horsens Magistrat.

I det med Horsens Magistrats behagelige Skrivelse af 28de f. M. hertil tilbagesendte Andragende have Sagførererne N. N. og N. N. anholdt om Justitsministeriets Resolution for, hvorvidt Magistraten med Føje har nægtet at modtage en Anmeldelse til Handelsregistret om, at Firmaet N. N. i Horsens, der er anmeldt til Handelsregistret som et Selskab med begrænset Ansvar, bestaaende af 2 Kjøbmænd, der begge have Ret til at tegne Firmaet hver for sig, og af hvilke den ene er Selskabets Bestyrer, har meddelt Kjøb-

mand N. N. Fuldmagt til i Forening med Bestyreren at underskrive Firmaets Navn pr. procura. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet maa anse den stedfundne Afvisning af Anmeldelsen for beføjet. 17 April.

Bekjendtgjørelse fra Københavns Magistrats 2den 19 April.
Afdeling ang., at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 af Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Københavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser, skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Vestre Boulevard fra Ny Kongensgade til „Ved Kalvebodstrand“, Rysenstengade, Nordre Frihavnsvejs Forlængelse fra Gefionsgade til Frihavns Grænse, Blegdamsvej, Skjoldsgade, de af Kommunen mellem Stockholmsgade og Holmens Kirkegaard anlagte Gader, nemlig en Gade fra Malmøgade i Upsalagades Forlængelse, en Gade langs Kirkegaardens sydvestlige Grænse, en Gade i Skjoldsgades Forlængelse, 2 Tvergader mellem denne og Stockholmsgade. (Jfr. B. F. LVI. 16—17.)

Bekjendtgjørelse ang. Gjennemførelsen af Lov om 4 Maj.
Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m. af 30. Marts 1895. Finansmin.

I Henhold til Lov af 30te Marts d. A. om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m. fastsættes herved følgende Regler med Hensyn til Indgivelse af Andragender om Tilladelse til det ommeldte Spil samt med Hensyn til den fastsatte Afgifts Berigtigelse: I Andragenderne, der skrives paa stemplet Papir til Taxt 65 Øre og stiles til Finansministeriet, men indgives til Generaldirektoratet for Skattevæsenet, maa angives, i hvilken Kommune (Amts- eller Købstadkommune) og i hvilken Jurisdiktion Væddeløbet (Væddekampen) og Spillet agtes afholdt, samt hvor mange Gange i Aarets Løb Tilladelsen ønskes benyttet. Tilladelsen, der kun vil blive givet for 1 Aar ad Gangen og for et begrænset Antal Gange i Aarets Løb, vil altid blive betinget

1895.

4 Maj.

af, at Politiets Tilladelse til Væddeløbet (Væddekampen) foreligger, og vil — i ethvert Fald som Regel — kun blive givet til det Selskab eller den Komité, der foranstalter Væddeløbet. Det er en Selvfølge, at det er den, hvem Tilladelsen gives, der har det fulde Ansvar for Afgiftens rigtige Erlæggelse og for Overtrædelser af de i Loven eller af Administrationen i Henhold til Loven fastsatte Vilkaar for Tilladelsen. Det Selskab eller den Komité, der foranstalter Væddeløbet (Væddekampen), skal føre nøjagtige Bøger over de ved Spillet gjorte Indskud, og disse Bøger skulle være autoriserede i Kjøbenhavn af Magistraten og udenfor Kjøbenhavn af vedkommende Amtmand. Ministeriet forbeholder sig, hvis de Bøger, der føres, ikke efter sammes Skjøn tilstrækkelig tydeligt indeholde alle fornødne Oplysninger, da at foreskrive bestemte Regler for Bøgenes Førelse, ligesom der for det Tilfælde, at Ministeriet vil beskikke en særlig Tilsynshavende, forbeholdes denne uhindret Adgang til Bøgerne, som ogsaa, hvis det forlanges, skulle indsendes til Generaldirektoratet for Skattevæsenet. Selskabet (Komiteen) affatter og underskriver efter hvert Væddespils Afholdelse en Anmeldelse paa Tro og Love om Indskuddenes samlede Størrelse og den deraf følgende Afgift samt henvender sig inden 3 Dage efter hvert Væddespils Afholdelse med denne Anmeldelse — affattet i 3 ligelydende Exemplarer — og med Afgiften til den nærmeste Amtstue — for Kjøbenhavns Vedkommende Kjøbenhavns Amtstue —, der da har at modtage Afgiften mod prima og sekunda Kvittering paa 2 af Anmeldelserne. Af disse indsendes derefter det Exemplar, paa hvilket Sekunda-Kvitteringen er tegnet, strax til Generaldirektoratet for Skattevæsenet. Det maa af Anmeldelserne kunne ses, i hvilken Amts- eller Kjøbstadkommune Væddespillet har fundet Sted. Saafremt Afgiften ikke erlægges inden den fastsatte Fristis Udløb, vil Selskabet (Komiteen) have at udrede sædvanlige Morarenter, og i saa Fald, ligesom ogsaa i Tilfælde af anden Overtrædelse af de fastsatte Regler, bortfalder Tilladelsen for den resterende Del af det løbende Aar, ligesom i Tilfælde

af gjentagen Forsømmelse med Afgiftens Erlæggelse eller Overtrædelse af de foreskrevne Regler fremtidige Andragender fra det paagjældende Selskab om Tilladelse til Væddespil eventuelt ikke ville kunne ventes bevilgede. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Tillæg til Politivedtægten for København af 22de Juni 1883 ang. Forandring af Vedtægtens § 69. Justitsmin. 9 Maj.

Tillæg af 5te Maj 1888 til Politivedtægten for København af 22de Juni 1883 angaaende Forandring af Vedtægtens § 69 ophæves fra den 15de Juli d. A. at regne, fra hvilket Tidspunkt der gives nævnte Paragraf følgende Affattelse: „Offentlige Beværtningssteder skulle holdes lukkede om Natten i Maanederne Juni, Juli og August fra Kl. 1 til 4 og i de øvrige Maaneder af Aaret fra Kl. 12 til 4, og der maa i bemeldte Dele af Døgnet ingen Beværtning eller Udskjækning finde Sted, og ingen Gjæst indlades eller opholde sig paa slige Beværtningssteder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Rejsende i Hoteller og paa Gjæstgivergaarde eller for Afholdelsen af sluttede Selskaber, Baller og deslige i offentlige Beværteres til saadant Brug særlig bestemte Værelser. Politidirektøren kan, naar ingen Ulempe for den offentlige Orden er at befrygte, meddele enkelte Beværtningsdrivende Tilladelse til at lade Gjæster, som inden Kl. 12 Nat eller i fornævnte Sommermaaneder inden Kl. 1 Nat ere tilstede i Beværtningslokalet, forblive der indtil et senere Klokkeslet og til at beværte saadanne Gjæster. Saadan Tilladelse kan dog kun gives mod Erlæggelse af en aarlig Afgift til Stadens Kasse, som i ethvert enkelt Tilfælde bliver at bestemme af Magistraten. Til hvilket Antal Beværtningsdrivende Tilladelsen i det højeste kan gives, bestemmes af Kommunalbestyrelsen. Ligeledes skulle alle Butiker og Forretningslokaler, i hvilke der forhandles Spirituosa, Øl eller andre Drikkevarer, holdes lukkede om Natten i fornævnte Sommermaaneder fra Kl. 1 til 4 og i den øvrige Del af Aaret fra

1895.

- 9 Maj. Kl. 12 til 4, og der maa i disse Tidsrum ingen som helst Forhandling fra nævnte Lokaler finde Sted.“ Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab. (Jfr. B. F. LV. 810—24. 1302—35. 1416—19. LVI. 203.)
- 27 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at meddele Tilladelse til Opstillingen af et Mindesmærke for Niels W. Gade paa St. Annæ Plads næved Bredgade og at overtage dettes Vedligeholdelse, efter at det er opstillet og overleveret til Kommunen (se B. F. LVI. 235—44, jfr. LV. 944—48. 1147).
- 30 Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Biskoppen over Sjællands Stift.
Efter at Ministeriet efter Modtagelsen af Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 8de d. M. har brevvexlet med Justitsministeriet i Anledning af et Andragende, hvori Musiker N. N. her af Staden, der agter at indgaa Ægteskab, men endnu ikke har naaet 25 Aars Alderen, anholder om, at han, da hans Fader for c. 10 Aar siden har forladt sin Familie og er rejst til Udlandet, uden at hans Opholdssted kjendes, maa fritages for at tilvejebringe det ifølge Frd. 30te April 1824 § 3 Nr. 6 til Ægteskabets Indgaaelse fornødne Samtykke fra Faderen, imod at han forskaffer Samtykke dertil fra sin Moder i Forbindelse med den for ham beskikkede Kurator, skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at det omhandlede Samtykke fra Andragerens Moder og Kurator efter Omstændighederne anses for tilstrækkeligt Samtykke til Indgaaelse af Ægteskabet.
- 4 Juni **Kundgjørelse ang. Stadfæstelse paa Tillæg til Statutter for Kreditforeningen af Grundejere i København og Omegn.** Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Cirkulære fra Justitsmin. til samtlige Politimestre.

11 Juni.

Efter dertil ved forskellige Justitsministeriet foreliggende Tilfælde given Anledning finder Justitsministeriet sig foranlediget til at meddele Dhrr. Politimestre, at Politiets Bistand til Iværksættelse af en formentlig sindssyg Persons Indlæggelse i en Sindssygeanstalt udenfor de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om aabenbare Delirister, eller hvor Fare for Voldshandlinger af de Syge maa antages at være overhængende, eller hvor Vedkommende antræffes i formentlig sindssyg Tilstand paa Gader eller lignende Steder, ikke bør ydes uden efter Ordre fra Politimesteren selv eller i hans Forfald fra hans autoriserede Fuldmægtig — i Kjøbenhavn fra en Politiinspektør —, men at paa den anden Side Hjælpen bør ydes, saa snart det viser sig, at Begjæringen er udgaaet fra den, hvem Forsorgen for den Paagjældende retlig paahviler, og der foreligger Attest fra en autoriseret Læge, der paa Grundlag af en i den nærmeste Tid anstillet Undersøgelse bevidner, at den Paagjældende er sindssyg, og at hans Indlæggelse i en Sindssygeanstalt er fornøden for at afværge Fare for den Paagjældende selv eller hans Omgivelser.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 17 Juni.
tages at fritage „Kjøbenhavns Vognmandsforening“ for at svare Arealskat af to til Fribolig bortgivne Lejligheder i Foreningens Stiftelse, Matr. Nr. 524 i St. Annæ Vester Kvarter, Fredericiagade 49 (Se B. F. LVI. 380). *)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 17 Juni.
tages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1895 til 31te Marts 1896 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 102,024,500 Kr. (se B. F. LVI. 349—68).

*) Jfr. Komm. Besl. af 18. Juli 1881, 7. Marts 1887, 28. Okt. 1889 og 27. Febr. 1893.

1895.

- 24 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at yde et Bidrag af indtil 4,000 Kr. til Afholdelse af en Festsiddag eller anden Festlighed i Anledning af Journalistbesøget i Kjøbenhavn, naar Indbydelse dertil maatte udgaa fra ansete Mænd i forskjellige Livsstillinger her i Staden (se B. F. LVI. 418).
- 24 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Jubilæumsasyll“ for at svare Arealskat af de udelukkende til Asylets Brug benyttede Lokaler i dets Ejendom, Matr. Nr. 634 i Udenbys Vester Kvarter, Gade Nr. 21—25 i Valdemarsgade (se B. F. LVI. 416—17).
- 27 Juni. **Justitsmin. Skr. til Indenrigsmin.**
 Ved hertil at oversende en Skrivelse, hvori Amtmanden over N. N. Amt paa dertil af Sogneraadet for N. N. Kommune given Foranledning forespørger, hvorvidt Gaardejer N. N., der ved Højesteretsdom af 6te December f. A. i Medfør af Straffelovens § 257 er anset med Straf af simpelt Fængsel i 8 Dage, vil kunne optages paa Valglisten til Sogneraadet, har Indenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 26de ds. begjært sig Justitsministeriets Ytringer meddelte med Hensyn til, om den Forbrydelse, for hvilken den Paa-gjældende er bleven dømt, kan anses for at være en i den offentlige Mening vanærende Handling. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at det saaledes fremsatte Spørgsmaal efter Justitsministeriets Formening maa besvares bekræftende.
- 29 Juni. **Bekjendtgjørelse om Forandring i Tariffen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.** Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)
- 2 Juli. **Tillæg til Regulativ for Kjøbenhavns Politis Indretning og Bestyrelse af 12te Juni 1863 med tilhørende**

Tillæg af 9de Marts 1877. Justitsmin. (Jfr. B. F. Lv. 1438—61. Lvi. 227—34.) 2 Juli.

§ 1. Der ansættes under Politidirektøren en Fængselsinspektør for samtlige kjøbenhavnske Fængsler. Han lønnes med fri Bolig, (hvoraf han svarer Skat), Lys og Brændsel (indtil henholdsvis 150 og 220 Kr.) samt med 2,800 Kr. aarligt, stigende hvert 3dje Aar med 200 Kr. indtil 4,000 Kr.; desuden tillægges der ham 120 Kr. aarligt i Befordringsgodtgjørelse. For hans Ansættelse, Afskedigelse og Pension gjælde samme Bestemmelser som for Politinspektørerne m. fl. § 2. Der ansættes ved Vestre Fængsel en Arrestvagtmaster, hvis Stilling bestemmes som Arrestvagtmasterens ved de nuværende Fængsler. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen. (Jfr. B. F. Lv. 1409.) 5 Juli.

I Henhold til Bestyrelsens Indstilling i behagelig Skrivelse af 12te April d. A. approberes herved som Tillæg til de den 24de Marts 1886 approberede Bestemmelser vedrørende Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn følgende Taxter for Benyttelsen af Kapellerne paa Vestre Kirkegaard: For Benyttelsen af det nordre Kapel: 1. Det store Kapel 12 Kr., 2. De smaa Kapeller 4 Kr. 3. Ved Begravelse af Børn betales henholdsvis 6 Kr. og 2 Kr. Taxterne for Benyttelsen af det gamle (søndre) Kapel forblive uforandrede, naar undtages, at Benyttelsen af det gamle Kapel til Frijordsbegravelser indrømmes uden Betaling.

Kongelig Resolution, hvorved det paa derom af Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt Forestilling bifaldes: at den nordre Del af St. Jakobs Sogn i Kjøbenhavn, nemlig Strandvejens og Øresunds Roder, begrænsede ind imod Kjøbenhavn af Jagtvejen, Østerbrogade og Viborggades Midterlinjer, maa udskilles fra St. Jakobs Sogn og oprettes til et særskilt Sogn fra den Dag at regne, da en Kirkebygning, som agtes opført paa en af Kjøbenhavns

1895.

8 Juli. Kommunalbestyrelse skjænket Grund paa Hjørnet af Strandvejen og Vejen til Østre Gasværk, bliver indviet til at tages i Brug som Sognekirke for de nævnte Distrikter; at der skrides til Opførelse af den fornævnte Kirkebygning paa den ovenfor betegnede Grund efter en af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet approberet Byggeplan, og at der tillægges denne Kirke Navnet „Sions Kirke“ og det dertil hørende Sogn Navnet „Sions Sogn“ .*)

15 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „Brandfolkenes Stiftelse“ for at svare Areal-skat af 3 som Fribolig bortgivne Lejligheder i Stiftelsens Ejendom, Matr. Nr. 649 i Udenbys Vester Kvarter, Gade Nr. 12 og 14 i Eriksgade (se B. F. LVI. 559).

18 Juli. **Betingelser for Udstødelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i Kjøbenhavn.** Kjøbenhavns Magistrat.

Den, der ønsker at erholde Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i Kjøbenhavn, skal, forinden Bemyndigelsen gives ham, for Magistraten godtgjøre: 1) at han har erhvervet Borgerskab heri Staden i et af Metalarbejderfagene, 2) at han har Bopæl og Værksted paa Stadens Grund, 3) at han har bestaaet den nedennævnte Prøve.***) Bemyndigelsen vil ikke blive given til den, der efter Forlig for Retten eller efter Dom har maattet erlægge Bøde for uberettiget Udførelse af Gas- og Vandmesterarbejde, selv om Betingelserne for Bemyndigelse iøvrigt ere tilstede, medmindre der efter Bødens Erlæggelse er forløbet et Tidsrum af mindst 5 Aar. Denne Bestemmelse vil dog ikke komme til Anvendelse paa dem, der indtil Dags Dato have maattet erlægge Bøde. Til Anbringelse af Brændere, Kogeapparater og lignende kræves ikke Bemyndigelse som Gas- og Vandmester, naar der

*) Jfr. Komm. Besl. af 1. April 1895.

**) Denne, der er udeladt her, bestaar i: a) praktisk Prøve, 1ste Afd., b) mundtlig Prøve, c) praktisk Prøve, 2den Afd.

ikke forandres noget ved Ledninger eller Haner eller anbringes saadanne. 18 Juli.

Raadstue-Plakat ang. Ligning af Bidrag til Vor Frelsers Kirke. 22 Juli.
(Jfr. B. F. LVI. 252—54.)

I Henhold til allerhøjeste Resolution af 14de Juni d. A. og i Overensstemmelse med Lov af 1ste April 1888 og Lov af 30te Marts d. A. om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn vil der til Bedste for Vor Frelsers Kirke for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i Kjøbenhavn, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indtægt, hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober Kvartal d. A. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Bekjendtgjørelse om Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en fra Kjøbenhavn udgaaende Amager-Jernbane. 24 Juli.
Min. for off. Arbejder. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. 25 Juli.
(Jfr. B. F. LVI. 422—24. 504—5. 567—68.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at der i Magistratens 4de Afdeling ansættes en 3dje Fuldmægtig, samt at der tillægges den ene af Fuldmægtigene, der beholder sin Anciennetet som saadan, Bestilling som Expeditionssekretær med et aarligt Tillæg af 600 Kr. paa hvert af Fuldmægtiggagens Trin og med Pensionsret efter den samlede Indtægt, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 17de d. M. indstillet, at de saaledes vedtagne Bestemmelser stadfæstes som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Tilføjelser. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse.

1895.

25 Juli gjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

25 Juli. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LVI. 419—22. 504—5. 567—68).

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, at Embedet som teknisk Fuldmægtig ved Staden Gasværk nedlægges fra 1ste August d. A. at regne, og at der fra samme Tidspunkt under Belysningsvæsenet oprettes et Kontor, der benævnes „Gasværkernes Ingeniørkontor“, for hvilket der ansættes en Chef, som lønnes med 2,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3dje Aar med 300 Kr. indtil 4,000 Kr., og en Fuldmægtig, der lønnes med sædvanlig Fuldmægtiggage, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 18de d. M. indstillet, at de saaledes vedtagne Bestemmelser stadfæstes som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Tilføjelser. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst meddele, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

2 Aug. **Bekjendtgjørelse om, at der indrømmes visse Debitorer, som have modtaget Laan af Overformynderiets almindelige Masses Midler, Ret til at opsiges de modtagne Laan med kortere Varsel, end bestemt i de af dem udstedte Obligationer.** Justitsmin.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at Justitsministeriet har indrømmet de Debitorer, der have modtaget Laan af Overformynderiets almindelige Masses Midler, og i hvis Obligationer der er betinget en Opsigelsesfrist af 1 Aar fra Debtors Side, Ret til desuagtet at indfri de af dem udstedte Obligationer efter $\frac{1}{2}$ Aars forudgaaende Opsigelse.

4 Sept. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Hjørring Amt. Med behagelig Skrivelse af 24de f. M. har Hr. Amtmanden hertil indsendt en Skrivelse, hvori Magistraten i

Hjørring næst at meddele, at samme fra Kjøbmand N. N. sammesteds har modtaget en Forespørgsel om, hvor vidt en Anmeldelse fra ham om, at han under Firma „Sukkerhuset, Østergade i Hjørring, ved N. N.“ agter at drive Kjøbmandsforretning i Hjørring, vil kunne modtages til Handelsregistret, begjærer Justitsministeriets Afgjørelse i Sagen, idet Magistraten har oplyst, at den paagjældende Forretning er en almindelig Detail- eller Kjøbmandsforretning. Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at det omspurgte Firma kun kan anvendes, naar vedkommende Forretning udelukkende eller fortrinsvis gaar ud paa at føre Sukker.

Cirkulære fra Justitsmin. til Københavns Magistrat og samtlige Amtmænd. 6 Sept.

Da Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har henledet Opmærksomheden paa, at der i Henhold til de ved bemeldte Ministeriums Bekjendtgjørelse af 31te Oktober 1891 paabudne nye Kirkebogsskemaer for Ægtevielsers Vedkommende vil være at tilføre Kirkebøgerne forskellige Oplysninger, som ikke tidligere have været forlangte, og som derfor heller ikke ved Justitsministeriets Cirkulære af 16de Februar 1852 ere paabudne optagne i de i Loven om borgerlige Ægteskabers Indgaaelse af 13de April 1851 § 6 ommeldte Protokoller, hvoraf Udskrift senere skal meddeles vedkommende Sognepræst, og da det maa anses for ønskeligt, at Præsterne ved Hjælp af de dem tilstillede Udskrifter af bemeldte Protokoller sættes i Stand til at tilføre deres Ministerialbøger de samme Oplysninger om borgerlig viede, som udkræves for kirkelig viedes Vedkommende, skulde man tjenstligst anmode Københavns Magistrat om behagelig for sit Vedkommende at ville iagttage og Dhrr. Amtmænd om at ville paalægge de Øvrigheder i Deres Amt, for hvem borgerlige Ægteskaber i Medfør af fornævnte Lov af 13de April 1851 kunne indgaa, at iagttage, at de omhandlede Protokoller fremtidigt føres saaledes, at de foruden de i Justitsministeriets fornævnte Cir-

1895.

- 6 Sept. kulære paabudte Oplysninger tillige indeholde Oplysning om Brudgommens og Brudens Fødested og deres Forældres fulde Navn, Stilling og Bopæl, samt for det Tilfælde, at nogen af Parterne har været i et tidligere Ægteskab, som er opløst enten ved Død eller Skilsmisse, Oplysning om den paagjældende sidste Ægtefælles fulde Navn — for Brudens Vedkommende tillige hendes sidste Ægtefælles Stilling og deres sidste fælles Bopæl — samt respektive Datoen for den sidste Ægtefælles Død eller for den Dom eller Bevilling, ved hvilken Ægteskabet er ophævet og Tilladelse til nyt Ægteskab er meddelt, og endelig Oplysning om Forlovernes fulde Navn, Stilling og Bopæl.
- 6 Sept. **Kongelig Resolution**, hvorved det paa derom af Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt Forestilling bifaldes, 1) at det af Udvalget for Kirkesagens Fremme i Kjøbenhavn gjorte Tilbud om at stille den af samme paa Utterslev Mark opførte Kirke til Raadighed til Afholdelse af forøget Gudstjeneste i St. Stephans Sogn maa modtages som en Foranstaltning, sigtende til at fremme det kirkelige Liv i Sognet, saaledes at denne Kirke, efter at være indviet af Biskoppen over Sjællands Stift eller vedkommende Provst paa hans Vegne Søndagen den 8de September d. A. eller en af de nærmest paafølgende Søndage, indtil videre bliver Fialkirke til St. Stephans Kirke og som saadan betjenes med regelmæssig Gudstjeneste af denne Kirkes Præster efter et Regulativ, som Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til nærmere at approbere, samt saaledes, at Kirkebetjentene ved St. Stephans Kirke nyde det Offer, der maatte falde ved Daabshandlinger og Brudevielser, alt paa Vilkaar, at ovennævnte Udvalg afholder alle Udgifterne ved Kirkens Vedligeholdelse og Gudstjenestes Afholdelse i samme, samt 2) at der tillægges den ommeldte Kirke Navn af Kapernaums Kirke.
- 10 Sept. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Holbæk Amt.
I det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 25de f. M. hertil tilbagesendte Andragende har Kjøbmand

N. N. af Kalundborg, som driver Handel sammesteds under Firma „Manufaktur Union ved N. N.“, forespurgt, om det kan anses for lovmedholdigt, at Magistraten i Kalundborg har beregnet et Gebyr af 8 Kr. for en af ham til Handelsregistret for bemeldte Kjøbstad foretagen Anmeldelse om Oprettelse af en Filial af bemeldte Firma i Holbæk under Firma „Manufaktur-Union N. N.'s Filial“, for hvilken Filial P. P., der har Bopæl i Kalundborg, er anmeldt som Bestyrer, saaledes at han tegner Firmaet pr. procura. Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligt melde, at, da den omspurgte Anmeldelse indeholder baade en Filialanmeldelse og en Prokuraanmeldelse, maa Ministeriet anse den af Magistraten forlangte Gebyrberegning for stemmende med Fimalovens § 36. Man undlader derhos ikke at tilføje, at, da Filialens Bestyrer ifølge Anmeldelsen har Bopæl i Kalundborg, medens Filialen tilsigtes oprettet i Holbæk, kan det ikke erkjendes, at der er dannet en særskilt Bestyrelse for Filialen, jfr. Fimalovens § 16 og Justitsministeriets Skrivelse af 19de September 1894 (Min. Tid. A. Nr. 244), og Anmeldelsen burde saaledes ikke have været modtaget.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Patronatet for 14 Sept. Garnisons Kirke.

I behagelig Skrivelse af 15de Juli d. A. har Deres Excellence paa Foranledning af Inspektionen for Garnisons Kirke henstillet, at der herigjennem foranlediges tilvejebragt en Udtalelse fra Krigsministeriet om, hvorledes den i § 3 af Lov af 6te Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarkationslinjen om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. m. indeholdte Bestemmelse om, at paa Holmens og Garnisons Kirkegaard ved Østerbro maa ingen Afhændelse af Begravelsespladser til Eje eller Benyttelse ud over 1947 finde Sted, vil være at forstaa. Efter i Anledning heraf at have brevvexlet med Krigsministeriet, skulde Ministeriet tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse,

1895.

- 14 Sept. at nævnte Ministerium har erklæret sig enigt med dette Ministerium i at forstaa den citerede Lovbestemmelse saaledes, at Afhændelse af Gravsteder kan finde Sted til Afbenyttelse lige til 1967 — altsaa senest i 1947 og da kun paa 20 Aar.
- 16 Sept. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at fritage „J. Wilians Stiftelse“ for at svare Areal-skatten i det Hele af den Stiftelsen tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 460 i udenbys Klædebo Kvarter (jfr. B. F. lvi. 584 *).
- 17 Sept. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Randers Amt. At der i Anledning af det med Hr. Kammerherrens paategnede Erklæring af 10de d. M. hertil indsendte Andragende under Dags Dato herigjennem er udfærdiget allerhøjeste Konfirmation paa forskellige Bestemmelser i en af N. N. og Hustru N. N. under 7de d. M. oprettet Ægtepagt, det skal man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, idet man vedlægger den i saa Henseende udfærdigede allerhøjeste Ekspedition, der bedes foranlediget de paagældende overleveret. Der tilføjes paa given Foranledning derhos, at Justitsministeriet ikke ved Meddelelse af Konfirmation paa Ægtepagter, oprettede mellem Ægtefæller, lægger Vægt paa Beskikkelse af en Værge for Hustruen, naar den paagældende Disposition for hendes Vedkommende alene har en erhvervende Karakter, og ingen særlige Omstændigheder ere til Stede, der vække Tvivl om, hvor vidt Opnaaelsen af det ved Dispositionen tilsigtede Formaal er til hendes virkelige Tarv.
- 30 Sept. **Raadstue-Plakat**, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: I Henhold til Kommunalbestyrelsens Beslutning vil den Del af Østervold Kvarter, hvori Citadellet Frederikshavn er beliggende, og som omslutes af Frihavns-

*) Jfr. Komm. Besl. af 29. Aug. 1870.

kvarteret, Havnen, Toldbodens Rode, Frederiks Hospitals Rode samt den projekterede Jernbanestations Terræn, af Hensyn til Skatteoppebørselen og hvad dermed staar i Forbindelse fra 1ste Oktober d. A. at regne fremtidig være at benævne: Citadellets Rode. (Jfr. B. F. LVI. 584—89).

Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat om, 30 Sept.
 at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at der fra 1ste Oktober d. A. at regne skeer følgende Forandringer med Hensyn til nedennævnte Oppebørselsdistrikter: Nyholms Rode udskilles fra 9de Oppebørselsdistrikt og henlægges til 2det Oppebørselsdistrikt, der saaledes fremtidig kommer til at bestaa af Frederiks Kirkes, Frelsers Kirkes, Amagerbros og Nyholms Roder. Marmorkirkens Rode og Frederiks Hospitals Rodes 2den Del (den vest for Bredgade beliggende Del af Roden) udskilles fra 10de Oppebørselsdistrikt og henlægges til 9de Oppebørselsdistrikt, der saaledes fremtidig kommer til at bestaa af Nyboders, Toldbodens og Marmorkirkens Roder samt Frederiks Hospitals Rodes II. Del. Samtidig overflyttes en Rodemester fra 10de til 9de Oppebørselsdistrikt, der herefter faar 2 Rodemestre. Citadellets Rode udskilles fra 23de Oppebørselsdistrikt og henlægges til 10de Oppebørselsdistrikt, der saaledes fremtidig kommer til at bestaa af Amalienborgs Rode og Frederiks Hospitals Rodes I. Del samt Citadellets Rode med kun 1 Rodemester. (Jfr. B. F. LVI. 584—89).

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat. (Jfr. 1 Okt. B. F. LVI. 368—79. 622—24. 632—33.)

Efter at der ved Lov af 25de Marts d. A. er givet Kjøbenhavns Kommune Bemyndigelse til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer, lydende paa Ihændehaven eller paa Navn, til et samlet Beløb af indtil 20 Millioner Krøner nominel Kapital, har Magistraten i Skrivelse af 30te f. M. indberettet, at samme af Kommunalbestyrelsen er blevet bemyndiget til med et Konsortium, bestaaende af Kjøbenhavns Handelsbank, Dresdner Bank, Commerz- und

1895.

1 Okt. Disconto Bank in Hamburg samt Bank für Handel und Industrie at afslutte Kontrakt om Ydelsen af et Laan paa 10 Millioner Kroner nominel Kapital til en Rente af 3 pCt. aarlig og med Forpligtelse for Kommunen til at amortisere Laanet indenfor et Tidsrum af 60 Aar, saaledes at der indtil 1946 inklusive til Amortisation aarlig anvendes $\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets oprindelige Kapital med Tillæg af de indvundne Renter af udtrukne Obligationer, medens den pligtmæssige Amortisation efter 1946 — til hvilket Tidspunkt Stadens Laan af 1886 vil være afviklet — forøges saaledes, at det hele Laan kan være afbetalt inden 60 Aar. Ved endvidere at meddele, at Kommunalbestyrelsen har fundet det rettest, at Laanesummen, for saa vidt det ommeldte Konsortium er villigt til paa de anførte Betingelser at indgaa herpaa, forhøjes til $12\frac{1}{2}$ Millioner Kroner, har Magistraten derhos anholdt om Ministeriets Samtykke til paa disse Betingelser at optage et Laan af indtil $12\frac{1}{2}$ Millioner Kroner. Saaledes foranlediget skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at det begjærte Samtykke herved meddeles, dog saaledes at der om Laanesummens Anvendelse i hvert enkelt Tilfælde bliver at gjøre Indstilling til Ministeriet.

1 Okt. **Instrux og Vejledning for Distriktsforstanderne i Kjøbenhavn.** Kjøbenhavns Magistrats 3dje Afdeling. (Findes trykt som Manuskript.)*)

8 Okt. **Kongelig Resolution,** hvorved det paa derom af Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt Forestilling bifaldes, at Biskoppen over Sjællands Stift maa bemyndiges til at foretage Indvielsen af Kirken i det nyopførte Vestre Fængsel her i Staden Søndagen den 13de Oktober d. A. eller en af de nærmest paafølgende Søndage, under Forudsætning af, at det forinden godtgjøres, at Kirken er forsynet med alt til Gudstjeneste fornødent.

*) Jfr. Tillæg af Febr. 1897.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Bekjendtgjørelse af 30te Oktober 1894 om Omsætning af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn af Skibe for Indgaaende i Udenrigsfart til en Vareafgift m. v. Min. for off. Arbejder.

I Post 2, 2det Stykke, i Bekjendtgjørelse af 30te Oktober 1894 om Omsætning af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn af Skibe for Indgaaende i Udenrigsfart til en Vareafgift m. v. indsættes efter Ordet „gjenudføres“ Ordene „landværts ad nysnævnte Forbindelsesvej til Frihavnen eller“. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Sorø Amt.

19 Okt.

Ved at meddele, at ugift N. N. den 1ste Oktober 1892 har født et Barn, til hvilket dettes Fader N. N., som nu opholder sig i N. N. Landsogn og er forsørgelsesberettiget sammesteds, ved Sorø Amts Resolution af 1ste November f. A. er tilpligtet at svare Underholdsbidrag, at Moderen efter at have anbragt Barnet i Pleje i N. N. Kommune har taget Ophold her i Byen, at N. N. Kommune derefter har overtaget Barnets Forsørgelse, og at Sogneraadet for bemeldte Kommune, da Barnefaderen ikke har betalt de ham paahvilende, den 1ste Oktober f. A. og 1ste April d. A. forfaldne Underholdsbidrag, har henvendt sig til Kjøbenhavns Magistrat som Moderens Opholdskommune og anmodet denne om at foranstalte de paagældende Bidrag udredede af det offentlige, men at bemeldte Magistrat har vægret sig ved at efterkomme disse Anmodninger, har Hr. Kammerherren i en til Indenrigsministeriet indsendt og af dette under 2den d. M. hertil oversendt Skrivelse af 17de April d. A. udbedt Dem en Udtalelse om, hvor vidt fornævnte Sogneraad kan anses berettiget til i Henhold til Lov Nr. 73 af 12te April 1892 § 6, jfr. § 4, at begjære det den 1ste April d. A. forfaldne Bidrag udbetalt af det offentlige ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Magistrat eller Politimesteren i den Jurisdiktion, under hvilken N. N. Sogn hører. Foranlediget heraf skal man meddele, at N. N. Sogne-

1895.

19 Okt.

raad vil have at henvende sig til den Politimester, under hvis Jurisdiktion samme henhører, med Begjæring om at foretage de fornødne Skridt til det paagjældende Bidrags Inddrivelse, hvorefter der, saafremt Bidraget viser sig uerholdeligt, vil kunne blive Spørgsmaal om Refusion fra Barnefaderens Forsørgelseskommune.

25 Okt.

Bekjendtgjørelse om et Tillæg til Bestemmelserne i § 18 første Stykke af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868, jfr. Justitsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 82 af 17de August 1877.
Justitsmin.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved, efter at 3die Stykke af Justitsministeriets Bekjendtgjørelse Nr. 82 af 17de August 1877 om en forandret Affattelse af Bestemmelsen i § 18 første Stykke af bemeldte Lov er blevet forandret ved Lov angaaende Sprængstoffer af 1ste April 1894, følgende Tillæg til § 18 første Stykke af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868, jfr. Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 17de August 1877: Fyldning af Patroner med Sprængstoffer som eksploderende Bomuld, Dynamit eller andre nitroglycerinholdige Sprængstoffer, Nitroglycerin og deslige, maa ikke finde Sted uden Brandvæsenets særlige Tilladelse. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

26 Okt.

Bekjendtgjørelse om Tillæg til Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 28de Februar 1891 ang. Indretningen af og Tilsynet med Dampkjedler paa Landjorden samt den Kjedelejerne paahvilende Anmeldelsespligt. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

28 Okt.

Indenrigsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat.

Paa dertil given Foranledning har Indenrigsministeriet efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet udtalt,

at man maa holde for, at Spørgsmaalet om, hvor vidt den Kommune, der i Henhold til Lov Nr. 73 af 12te April 1892 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m. m., forskudsvis har udredet et Underholdsbidrag, paa rette Maade har fremsat og forfulgt sit Krav over for Barnefaderens Forsørgelseskommune, i det hele maa afgjøres efter de for Refusion af Fattighjælp gjældende Regler. Som Følge heraf maa man anse for anvendelige i de her omhandlede Tilfælde saavel Reglen i Fattiglovens § 46 om, at den Kommune, der vil kræve Erstatning for ydet Understøttelse, ufortøvet skal meddele den erstatningspligtige Kommune fornøden Underretning — dog at Forpligtelsen til at gjøre Anmeldelse ikke indtræder ved Bidragets Udbetaling, men først naar Bidraget er blevet Fattighjælp efter forgjæves foretagen Udpantning eller forgjæves Efterlysning —, som Reglen i Fattiglovens § 48 om Regnings Fremsendelse inden en vis Frist. Det bemærkes herved, at Justitsministeriet har udtalt, at der efter sammes Formening intet er til Hinder for, at vedkommende Forsørgelseskommune, naar den har modtaget en Anmeldelse af den ovenanførte Art, fremkommen efter foretagen forgjæves Udpantning eller forgjæves Efterlysning, og naar den erkjender sin Refusionspligt, straks begjærer Afsoning.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 13 Nov. 22de Juni 1883. Justitsmin. (Jfr. B. F. lvi. 639—41).

Bestemmelsen i Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 § 42, 1ste Stykke, om Hjulfælgernes Bredde paa Arbejds-, Fragt- og andre Vogne her i Staden ophæves. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kongelig Resolution, hvorved det paa derom af Min. 25 Nov. for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt Forestilling bifaldes: 1) at St. Johannes Sogn her i Staden fra den 1ste Januar 1896 at regne deles i tvende selvstændige Sogne, St. Johannes nordre Sogn og St. Johannes søndre Sogn, af hvilke det sidstnævnte indtil videre omfatter den Del af det nuværende

1895.

25 Nov.

samlede Sogn, som ligger imellem Boulevarden og Søerne, medens det nordre Sogn omfatter den øvrige Del af det nuværende St. Johannes Sogn; 2) at der, ligeledes fra 1ste Januar 1896 at regne, ansættes en Sognepræst og en ordineret Kateket for St. Johannes søndre Sogn, saaledes at Sognepræsten ansættes med Forpligtelse til at finde sig i, at der, naar det forlanges, og i alle Tilfælde naar der er tilvejebragt en selvstændig Sognekirke for Sognet, oprettes et residerende Kapellani ved denne, samt med Forpligtelse til at finde sig i de Bestemmelser, der af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte træffes saavel angaaende Embedsforretningernes Fordeling mellem ham og den residerende Kapellan og Embedsforholdet til denne i det hele, som angaaende yderligere Forandringer i Sognegrænserne og Forøgelse af den gejstlige Betjening af Menigheden, samt i de forandrede Bestemmelser, der maatte blive truffede angaaende Optrædelsen og Fordelingen af de ved de allerhøjeste Reskripter af 5te September 1814 og 20de September 1815 for Kjøbenhavn anordnede Præste-, Degne- og Klokkerpenge, saavel som angaaende Forandringer i Lønningsmaaden i det hele taget; 3) at residerende Kapellan ved St. Johannes Kirke her i Staden Marius Christian Frederik Julius Steen allernaadigst maa beskikkes til Sognepræst for St. Johannes søndre Sogn fra 1ste Januar 1896 at regne med Forpligtelse til at overtage Udredelsen af Halvdelen af den det nuværende St. Johannes Sognekald for Tiden paahvilende Enkepension og til i øvrigt at efterkomme Bestemmelserne i nærværende Resolution angaaende Embedets Rettigheder og Forpligtelser; 4) at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet be- myndiges til, indtil der er tilvejebragt en selvstændig Sognekirke for St. Johannes søndre Sogn, at træffe nærmere Bestemmelse om Sted og Tid for Afholdelsen af Gudstjeneste med Prædiken og Altergang samt Udførelse af kirkelige Handlinger for St. Johannes søndre Sogns Menighed, saaledes at en Del af Prædiketjenesten kan finde Sted i det i Sognet værende Missionshus „Bethesda“; 5) at

Sognepræsten for St. Johannes søndre Sogn forpligtes til, saa længe der ikke er ansat nogen residerende Kapellan for Sognet, at indbetale den Del af Præstepengene, der efter nedenstaaende Punkt 6 tilfalder den residerende Kapellan, til Stiftsøvrigheden over Sjællands Stift til en Fond til Hjælp til eventuel Deling af St. Johannes nordre Sogn, 6) at Sognepræsten for St. Johannes søndre Sogn og til sin Tid den residerende Kapellan i samme Sogn oppebærer Indtægterne af de i dette Sogn forefaldende ministerielle Handlinger, af hvilke Indtægter $\frac{2}{3}$ tilfalder Sognepræsten og $\frac{1}{3}$ den residerende Kapellan, samt at der af den Del af Præstepengene for samme Sogn, der bliver tilbage, efter at det de nuværende Præster og Kirkebetjente ved St. Stefans Kirke her i Staden ifølge allerhøjeste Resolution af 7de Januar 1890 § 7 tilkommende Erstatningsbeløb samt et Sognepræsten for St. Johannes nordre Sogn for hans Embedstid tillagt Erstatningsbeløb paa 1,500 Kr. ere udredede, tillægges Sognepræsten og den residerende Kapellan for det søndre Sogn to Trediedele, hvoraf Sognepræsten faar $\frac{2}{3}$, Kapellanen $\frac{1}{3}$, medens den øvrige Del af de nævnte Præstepenge tilfalder de Kirkebetjente, der ville være at ansætte for søndre Sogn; 7) at den ordinerede Kateket for St. Johannes søndre Sogn lønnes med 800 Kr. aarligt, hvoraf indtil 400 Kr. kunne afholdes af det Beløb, der bliver tilbage af det i Bøsserne ved Prædiketjenesten for søndre Sogns Menighed i „Bethesdas“ Sal indkommende Beløb, naar først Udgifterne ved Salens Rengjøring, Belysning m. v. ere dækkede, medens Resten af Kateketens Løn tilsvares af Sognepræsten med $\frac{2}{3}$ og den residerende Kapellan med $\frac{1}{3}$; 8) at der fra 1ste Januar 1896 at regne ansættes en Klokker ved St. Johannes søndre Sogn, der tillige har at fungere som Kirkebetjent, angaaende hvis Lønning og Funktioner de nærmere Bestemmelser fastsættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der tillige, naar dette skjønnes fornødent, vil kunne træffe Bestemmelse om Ansættelse af en særlig Kirkebetjent; og 9) at Patronatet for St. Johannes Kirke fungerer som Patronat for St. Johannes søndre Sogn, indtil

1895.

- 25 Nov. der ved Opførelsen af en Sognekirke for sidstnævnte Sogn træffes Bestemmelse med Hensyn til Kirkens Patronatsforhold.
- 16 Dec. **Tillæg til Reglement for Benyttelsen af Københavns offentlige Slagtehus.** Københavns Magistrat.
Udtømning af Maver og Tarme af Øxne, Kalve og Svin samt Sliring af Tarmene maa ikke foregaa i Slagtehallen og Slagteceller, men kun i de dertil bestemte Bygninger. Udtømning af Maver og Tarme af Lam maa kun foregaa i de dertil bestemte Gjødningskasser. Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1ste Januar 1896.
- 21 Dec. **Tillæg til Reglement for Københavns Kvægtorv.** Københavns Magistrat.
Kreaturopkjøbere og Handlende, som ankomme fra Tyskland, forbydes herved Adgang til Københavns Kvægtorv, forinden de ved Henvendelse til Torvets Portner ere blevne forsynede med en Overtrækskittel, som stadig bæres tilknapet, medens de opholde sig paa Torvet. Samtidig vil deres Fodtøj blive desinficeret. Kitlerne ville foreløbig blive udleverede uden Betaling, naar de tilbageleveres i uskadt Stand. Overtrædelse af denne Bestemmelse straffes med Bøder paa 50 Kr.
- 23 Dec. **Tillæg til Reglement for Benyttelsen af Københavns offentlige Slagtehus.** Københavns Magistrat.
Slagteafgiften for Svin nedsættes for Aaret 1896 med 50 Øre, saaledes at Afgiften erlægges med 1 Kr. *)
- 30 Dec. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Patronatet for N. N. Kirke.
Paa dertil af Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling given Foranledning skulde Ministeriet tjenstligst hen-

*) Ved Tillæg af 8. Jan. 1897 er Afgiften fra 1. d. M. nedsat med 50 Øre, saaledes at den erlægges med 50 Øre.

lede Patronatets Opmærksomhed paa, at Inspektionen for N. N. Kirke ikke er berettiget til paa egen Haand at bortfjerne Monumenter paa Gravsteder efter Udløbet af den Tid, for hvilken der er betalt for Retten til at have Monument anbragt, men at der, saafremt ingen har meldt sig efter den offentlige Bekjendtgjørelse om Gravstedernes eventuelle Sløjfning og Monumenternes Borttagelse, kun maa disponeres over Monumenter og Ligsten efter forud indhentet Tilladelse fra Synet, der vil have at paase, at disse, forsaavidt de kunne tjene til Kirkegaardens Prydelse eller bevare Mindet om Mænd, der ere fortjente af Menigheden, ikke fjernes fra Kirkegaarden, men hensættes paa et andet passende Sted paa denne. Synet skal derhos, saafremt de paagjældende Monumenter eller Ligsten have statshistorisk, kunsthistorisk, kulturhistorisk eller personalhistorisk Interesse, gjøre Anmeldelse for Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling, jfr. Cirkulære af 15de August 1882, for at de kunne undersøges, inden de flyttes. I Henhold til foranstaaende og med Henvisning til den i Reskript af 10de Juli 1828 § 2 givne Bestemmelse angaaende Vedligeholdelsen af Monumenter og Ligsten paa Kirkegaarden udenfor Københavns Nørreport skulde Ministeriet derhos anmode Patronatet om at ville foranledige, at der en Gang om Aaret hertil indsendes en Fortegnelse over de Gravsteder med Monumenter eller Ligstene, som paatænkes sløjfede.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrat.

31 Dec

Efter at Justitsministeriet i Anledning af det med den ærede Magistrats Skrivelse af 4de f. M. hertil tilbagesendte Andragende, hvori N. N. her af Staden besværer sig over, at Københavns Magistrat har vægret sig ved at udbetale hans Datter de Sømand N. N. ifølge Øvrighedsresolution paahvilende Underholdsbidrag til tvende af hende med denne udenfor Ægteskab avlede, den 10de December 1893 fødte Børn, paa Grund af, at Barnefaderen for Tiden sejler i udenrigsk Fart, ved Skrivelse af 4de d. M. havde udtalt, at man, da det ikke kan antages, at nævnte Sømand defini-

1895.

31 Dec.

tivt har forladt Landet, maa anse Magistraten for pligtig til at udrede de ommeldte Bidrag, har velbemeldte Magistrat i Skrivelse af 16de d. M., næst at henlede Opmærksomheden paa, at han er forhyret med et udenlandsk Rhederis Skibe, for det Tilfælde, at Ministeriet maatte fastholde, at en Sømand, der for en Aarrække er forhyret til Fart i fremmede Farvande med et udenlandske Rhedere tilhørende Skib, ikke kan betragtes som havende forladt Landet, udbedt sig Ministeriets Resolution for, hvorvidt det samme maatte gjælde om Enhver, om hvem det ikke kan oplyses, om han har grundet selvstændigt Erhverv og navnlig egen Husstand i et fremmed Land. Foranlediget heraf skal man meddele, at Ministeriet, da der ikke findes Grund til at antage, at den paagjældende Sømand, alene fordi han er forhyret til Fart i fremmede Farvande med et udenlandske Rhedere tilhørende Skib, kan siges at være udvandret, maa fastholde sin i forannævnte Skrivelse af 4de d. M. indeholdte Resolution, men at Ministeriet ikke i Almindelighed kan udtale sig om, efter hvilke Kriterier det maa afgjøres, om en Person kan siges at være udvandret.

31 Dec.

Raadstue-Plakat ang. Staden Kjøbenhavns Budget for Aaret 1896. (Jfr. B. F. LVI. 663—784. 944—1100. 1103.)

	Kr.	Øre
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	7,866,163	42
2. Bidstrup Gods og Skove	64,304	52
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme.....	313,151	46
4. Kvægtorvet og Slagtehusene	"	"
5. Belysningsvæsenet:		
I. Gasværkerne	771,700	"
II. Den elektriske Station.....	"	"
6. Justerkammeret	5,445	"
7. Renteindtægt.....	1,120,086	17
8. Fattigvæsenets særlige Indtægter	152,400	"
9. St. Hans Hospitals særlige Indtægter.....	8,091	91
10. Forskjellige Indtægter	327,627	95
	10,628,970	43
B. Indtægter, der hidrøre fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....	2,524,142	"

	Kr.	ø. 31 Dec.
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter.....	618,190	30
2. Pensioner og Understøttelser... ..	297,133	71
3. Forsørgelsesvæsenet:		
A. Alderdomsunderstøt- telse..... 715,300.		
B. Alderdomshjemmene 1,766.		
	717,066	
C. Fattigvæsenet:		
1. Det alm. Fattig- væsen 534,610.00		
2. Alm. Hospital .. 401,630.00		
3. Ladegaarden .. 124,310.00		
4. St. Johannes Stif- telse..... 220,380.00		
	1,280,930	
D. Administrationsudgifter ved Forsørgelsesvæsenet	138,750	
	2,136,746	*
4. Hospitalsvæsenet:		
I Kommunehospitalet .. 555,752 Kr. 19 ø.		
II. Øresundshospitalet... 25,890 - 45 -		
III. Blegdamshospitalet .. 59,684 - 43 -		
IV. Vestre Hospital..... 100,373 - 46 -		
	741,700	53
5. Sindssygeanstalten.....	246,580	48
6. Sundhedsvæsenet.... ..	84,380	42
7. Skolevæsenet	1,840,991	67
8. Politietaten	1,065,566	40
9. Brolægnings- og Vejvæsenet.....	622,616	66
10. Vandvæsenet.....	292,561	67
11. Brandvæsenet	285,731	60
12. Renovationsvæsenet.....	371,813	*
13. Stadens faste Bidrag.....	154,007	46
14. Forskjellige Udgifter	320,950	53
15. Forrentning af Stadens Gjæld.....	1,246,679	95
16. Afdrag paa Stadens Gjæld.....	303,320	05
	10,628,970	43
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler.....	2,524,142	*

1896.

7 Jan.

Justitsmin. Skr., hvorved stadfæstes følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Ændringer i det under 15de Marts 1890 stadfæstede Regulativ for Københavns Brandvæsen: § 5, 2det Stykke, affattes saaledes: Af Brandfolkene lønnes 44 med 3 Kr. daglig, 44 med 2 Kr. 80 Øre og 44 med 2 Kr. 60 Øre. Kuskene og Hornblæserne lønnes med 2 Kr. 40 Øre daglig. § 10 bortfalder fra 1ste Februar 1896 at regne. (Jfr. B. F. LV. 837—45. 958—59. 1013. 1026. 1062.)

10 Jan.

Cirkulære fra Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Biskopperne.

I Cirkulære af 4de Juli 1893 angaaende de Meddelelser, der ville være at afgive af Præsterne i Tilfælde, hvor Lig begraves i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, anmodede Ministeriet Deres Højærværdighed om at paalægge Præsterne i det Dem betroede Stift, saafremt Dødsfaldet havde fundet Sted i Staden København eller paa dens Grund, strax efter Begravelsen at sende Meddelelse om Begravelsens Sted og Tid samt den fungerende Præsts Navn til Københavns Begravelseskontor, der da vilde have at sende den videre til Dødsstedets Præst. Da Bestyrelsen for Københavns Begravelsesvæsen har henvendt Ministeriets Opmærksomhed paa, at de saaledes befalede Meddelelser om foretagne Begravelser af Lig, der føres fra København, i Forhold til Antallet af de af Begravelseskontoret udfærdigede grønne Duplikatattester, der følge Ligene, kun i meget ringe Antal indgaa til samme, skulde Ministeriet, da disse Meddelelsers Udeblivelse gjør Kirkebøgernes Førelse mindre fuldstændig, tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om at ville indskærpe Præsterne i det Dem betroede Stift Iagttagelsen af det ovennævnte Cirkulæres Bestemmelser saavel for den foran fremhævede Anmeldelsespligts Vedkommende som med Hensyn til dets Paabud iøvrigt.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage Stiftelsen „Alderstrøst“ for at svare Areal-skat af endel til Friboliger bortgivne Lejligheder i Stiftelsens Ejendom Matr. Nr. 66 B 1 i Udenbys Klædebo Kvarter, Møllegade Nr. 28 og 30 samt Nørre Allé Nr. 15 og 19 (se B. F. LVI. 1247—49). *)

27 Jan.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Arbejderhjemmet Fredenshus“, Matr. Nr. 1992 i Udenbys Klædebo Kvarter, for Arealskat af endel til Friboliger bortgivne Lejligheder (se B. F. LVI. 1247—49).

27 Jan.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Marthaforeningen“ for at svare Arealskat af de Foreningen tilhørende Ejendomme paa Matr. Nr. 1676 og 2189 i Udenbys Klædebo Kvarter, dog med Undtagelse af de Lokaler, der ere overladte vedkommende Funktionærer med Husstand til Brug, eller som udlejes til Private (se B. F. LVI. 1247—49). **)

27 Jan.

Bekjendtgjørelse om et af Justitsmin. stadfæstet Tillæg til § 23 i Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LV. 1240—54. LVI. 654—63. 821—22.)

22 Febr.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Tillæg til § 23 i den af Justitsministeriet under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn: „Med Undtagelse af Ledningerne fra de kommunale Gasværker maa intet Gasværk eller Gasledning fra saadanne anlægges i Beboelsesbygninger uden Sundhedskommissionens Tilladelse, medmindre den Del af Bygningen, hvori Anlægget agtes anbragt, er adskilt fra de beboede Dele af Bygningen ved Brand-

*) Jfr. Komm. Besl. af 13. Sept. 1880.

**) Jfr. Komm. Besl. af 28. Febr. 1887 og 2. Juli 1894.

1896.

22 Febr. mure, hvori der ikke maa findes Aabninger, selv om saadanne ere forsynede med Jerndøre. Ved Beboelsesbygningerne forstaas her saadanne Bygninger, der tjene til Natophold for Mennesker, dog Natarbejde og Natvagt undtagne.“ Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

22 Febr. **Bekjendtgjørelse om Indretning og Drift af Dowson Gasværker og lignende Anlæg.** Justitsmin. (Jfr. B. F. LV. 1240—54. LVI. 654—65. 821—22.)*

I Medfør af § 42, sidste Stykke, i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 fastsættes herved følgende: Dowson Gasværker og lignende Anlæg skulle med Hensyn til deres Drift, og de Anlæg af nævnte Art, som herefter indrettes, tillige med Hensyn til deres Indretning, være underkastede de Forskrifter, som Kjøbenhavns Magistrat maatte finde det nødvendigt at fastsætte for at forebygge Farer for Explosion og Ildløs. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

27 Febr. **Kongelig Resolution,** hvorved det paa Justitsministeriets derom nedlagte Forestilling er bifaldet, at der maa oprettes 2 nye Apotheker i Kjøbenhavn, det ene paa Vesterbro i den Del af Istedgade, som ligger mellem Oehlen-schlægersgade og Enghavevej, og det andet paa Nørrebro i den Del af Nørrebrogade, som ligger mellem Griffenfeldts-gade og Assistenskirkegaard, under de i allerhøjeste Resolutioner af 23de December 1842 og 16de Juni 1876 bestemte Vilkaar.

27 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten i Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LVI. 907—12. 1201—3. 1353—58. 1455—56.)

Ved at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget, 1) at der fra 1ste Marts d. A. at regne oprettes et Fuldmægtigembede i Overpræsidentens Sekretariat, samtidig med at det hidtilværende Embede som

*) Jfr. Raadstuepl. af 12. Marts 1896.

Assistent af 1ste Klasse inddrages, og 2) at Personalet i Skatteinspektoratet fra samme Dag at regne forøges med en Expeditionssekretær, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 25de d. M. indstillet, at de saaledes vedtagne Bestemmelser stadfæstes som Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 med senere Bestemmelser. Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den begjærte Stadfæstelse herved meddeles.

27 Febr.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 2 Marts
tages at meddele Forstædernes Sporvejselskab Tilladelse til at anbringe Dobbeltspor i Blaagaardsgade (se B. F. LVII. 1368—77).

**Lov om yderligere Forlængelse af Lov af 1ste 6 Marts
April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn.**

Vi Christian den Niende etc. gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Lov af 1ste April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn forlænges yderligere paa et Aar indtil den 31te Marts 1897. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Bekjendtgjørelse om et af Justitsministeriet stad- 12 Marts.
fæstet Tillæg til Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn angaaende en forandret Affattelse af Vedtægtens §§ 32 og 34.** Justitsmin. (Jfr. B. F. LV. 824—37. LVI. 496—504. 1319—53.)

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Januar 1858 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Tillæg til den af Justitsministeriet under 15de Juni 1886 stadfæstede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn angaaende en forandret Affattelse

1896.

12 Marts.

af sammes §§ 32 og 34. § 32 affattes saaledes: Kjød af stort Kvæg, Heste, Kalve, Faar, Lam og Svin, som indføres her i Staden i fersk Tilstand, maa ikke forhandles, før det er blevet besigtiget i det offentlige Slagtehus eller paa andre Kontrolsteder, som Magistraten dertil bestemmer, og fundet tjenligt til Menneskeføde. Efter Besigtigelsen forsynes Kjødet, forsaavidt det er fundet tjenligt til Menneskeføde, med et af Sundhedskommissionen godkjendt Mærke. Kjød til Forhandling maa ikke indføres i mindre Stykker end Fjerdedele af en Dyrekrop for stort Kvægs eller Hestes Vedkommende, og Kalve, Faar, Lam og Svin maa kun deles i to Halvdele. Dog kan Magistraten tillade, at Kjød af Svin indføres i mindre Dele, naar Svinene ere slagtede i Slagterier, der af Sundhedskommissionen erkjendes at være vel indrettede og drevne, og det paa en af Sundhedskommissionen nærmere foreskreven Maade godtgjøres for Kjødkontrollen, at Kjødet ved Dyrenes Slagting er befundet tjenligt til Menneskeføde. Fra saadanne Slagterier skal det derhos være tilladt paa samme Vilkaar at indføre løse Hjerter, Nyrer, Lunger og Levere. Hvert enkelt Stykke, hvis Indførelse tillades, skal af den herværende Kjødkontrol forsynes med et af Sundhedskommissionen godkjendt Mærke. Indført Kjød, med Undtagelse af Svine- og Lammekjød, maa ikke falholdes sammen med Kjødet af Dyr, der ere slagtede her i Staden, og paa Udsalgsstedet skal der med iøjnefaldende Bogstaver være tilkjendegivet, at det er indført Kjød, der forhandles. § 34 affattes saaledes: Blod, Indmad og Affald af de i § 32 nævnte Dyr maa med den ved bemeldte § hjemlede Undtagelse for Svins Vedkommende ikke uden Sundhedskommissionens Tilladelse indføres her i Staden. Ej heller maa til Forhandling her i Staden indføres saadanne Pølser og andre Levnedsmidler, der ere tilberedte af stærkt sønderdelt Kjød, Blod eller Indmad af oftnævnte Dyr — Kjødextrakt fraregnet; Undtagelse herfra kan dog indrømmes af Sundhedskommissionen, naar de ovennævnte Gjenstande indføres fra Steder, hvor behørig Kontrol med Slagting og med Tilberedning af Pølser og

lignende Levnedsmidler er indført. Hvilket herved bringes ^{1896.} 12 Marts. til almindelig Kundskab.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 12 Marts. gjør vitterligt:

I Henhold til Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 22de Februar 1896 om, at Dowson Gasværker og lignende Anlæg med Hensyn til deres Drift og de Anlæg af nævnte Art, som herefter anlægges, tillige med Hensyn til deres Indretning skulle være underkastede de Forskrifter, som Kjøbenhavns Magistrat maatte finde det nødvendigt at fastsætte for at forebygge Fare for Explosion og Ildløs, fastsættes herved følgende: § 1. Forinden Indretning af et Dowson Gasværk eller et Anlæg af lignende Art paabegyndes, skal der til Magistraten fremsendes Tegning og Beskrivelse af Anlægget i to Exemplarer, og Magistratens Erklæring om, at der intet er til Hinder for Anlægget enten som vist paa Planerne eller med de af Magistraten eventuelt forlangte Forandringer, være erhvervet. Ved Approbationen paa Anlægget vil der blive taget Hensyn til, hvad de Bygninger, i hvilke Anlægget agtes indrettet, iøvrigt ere bestemte til, navnlig til, om Bygningerne uden at kunne kaldes Beboelsesbygninger ere bestemte til Ophold for et større eller mindre Antal Mennesker eller staa i umiddelbar Forbindelse med saadanne Bygninger. Ved Indretning og Drift af Dowson Gasværker og lignende Anlæg i Beboelsesbygninger 3: Bygninger, der tjene til Natophold for Mennesker, dog Natarbejde og Natvagt undtagne, blive tillige de af Sundhedskommissionen foreskrevne Betingelser nøje at følge. § 2. Naar Anlægget efter erhvervet Approbation skal paabegyndes, underrettes Direktøren for Belysningsvæsenet forinden Paabegyndelsen derom. Ved hans Foranstaltning foretages Eftersyn og Prøve af Værkets forskjellige Dele og af de anvendte Materialier samt Trykprøve, naar hele Værket er opstillet. De Materialier, som han ikke maatte anse for tilstrækkelig gode, blive at erstatte med brugbare Materialier. Der anbringes de fornødne Blindflanger og fore-

12 Marts.

tages Anboring til Pumperne og Trykmaalerne. Blindflanger og Anboringer lades uforandrede, saa at de kunne benyttes ved senere Prøver. § 3. Der maa ikke foretages Forandringer ved de opstillede Apparater eller anlægges nye Ledninger, forinden Direktøren for Belysningsvæsenet derom er underrettet, for at de fornødne Prøver kunne blive foretagne. Ved Udvidelse af Værket bliver Magistratens Approbation at indhente som ved et nyt Anlæg. § 4. Rummene, hvori Dowson Gassen tilvirkes, opbevares eller anvendes, maa ikke staa i umiddelbar Forbindelse med Beboelsesrum. Over Generatoren anbringes en Skjærm, der staar i Forbindelse med en godt sugende Skorsten. Hovedledningsrørene for Dowson Gassen maa saavidt muligt ikke anbringes nedenunder, indenfor eller nærved Rum, som tjene til Ophold for Mennesker. Gasbeholderne skulle saavidt muligt anbringes i fri Luft eller i særlig dertil indrettede Bygninger, som ere forsynede med Ventilationsindretninger, der kunne reguleres udefra. Alle Lokaler, hvori Apparaterne ere anbragte, skulle være godt ventilerede. § 5. Direktøren for Belysningsvæsenet og hans Tilsynshavende har til enhver Tid Adgang til Værket for at forvise sig om, at Alt er i Orden. Forefundne Mangler skulle strax afhjælpes. En Gang om Aaret eller oftere, hvis det maatte anses nødvendigt, underkastes Værket en Trykprøve. § 6. Da Dowson Gas er meget giftig og, indaadet i større Mængde, hurtigt dræbende, samt blandet med Luft kan frembringe Explosion, skal der, hvis det strax eller senere under Driften af Belysningsdirektøren maatte anses nødvendigt, ved passende Tilsætning gives Gassen en saa intensiv og gennemtrængende Lugt, at smaa Utætheder, hvorved selv ubetydelige Mængder Gas trænge uforbrændte ud i Lokalet, strax give sig tilkjende ved Lugten. Der skal iagttages størst mulig Forsigtighed ved Gassens Behandling. Til Fremstilling og Anvendelse af den maa kun anvendes Folk, der ere fuldkommen kjendte med samme; Børn og Personer under 18 Aar maa ikke anvendes hertil. § 7. Alle Apparater, Rørledninger m. m. maa daglig renses udvendig for Støv.

Haner og Skydere paa Ledningerne, Dækslerne paa Generatorerne og alle Pakninger skulle holdes renlige og tætte og, naar der maatte vise sig Mangler ved dem, uopholdelig paany sættes i god Stand. Ventilerne skulle daglig prøves, saa at man er sikker paa, at de ikke sætte sig fast. Saa ofte Lejlighed gives, bør de adskilles, renses og indsmøres med Talg og Grafit. § 8. Vandet i Vandlaasene maa til enhver Tid holdes i den rette Højde. Det maa om Vinteren paases, at Vandet i Vandledninger og Vandlaase ikke er frosset om Morgenen, naar Driften begynder. § 9. Den selvvirkende Afspærringsindretning mellem Beholder og Dampventilen skal daglig efterses to Gange. § 10. Alle Rensningsarbejder maa kun udføres om Dagen, og det maa nøje paases, at der, medens disse finde Sted, ikke findes Ild eller Lys i Lokalet. Af Hensyn til mulig forekommende Forgiftningstilfælde skulle mindst to Mand være tilstede under Rensningsarbejderne. § 11. I Tilfælde af, at der finder Gasudstrømning Sted i Lokalet, maa man kun nærme sig forsynet med Respirationsapparat; Ild og Lys maa holdes borte, og der maa kun benyttes Sikkerhedslampe. Tobaksrygning maa ikke finde Sted i Lokalet. § 12. Ved Igangsætning blæses Damp og Luft gennem Generatoren for aaben Skorstenshane, indtil Gassen efter at være antændt brænder af Generatorens Prøvehuller med en kraftig Flamme; først da maa Gassen ledes til Apparaterne. Hvis Apparaterne have henstaaet ubenyttede i mere end 24 Timer, maa al Gas udblæses af Beholderen, og frisk Gas maa i mindst 10 Minutter gaa igennem hele Ledningen og ud i fri Luft, forinden Gassen benyttes. Det samme gjælder om Igangsætning efter Rensning eller efter Opsætning af nye Apparater. Antændelsen af Gassen ved Hanen paa Gasbeholderen eller ved Prøvehanerne maa efter længere Stilstand først finde Sted, naar alle Apparater paa den anførte Maade ere fyldte med frisk Gas. § 13. Naar der standses med Gasudviklingen, maa Skyderne efter Generator og Beholder lukkes. Forinden Arbejdsstedet efter endt Arbejde forlades, skal den Mand, hvem Pasningen af Anlægget er

1896.

12 Marts. overdraget, nøjagtig undersøge, om alle Haner og Skydere ere rigtig lukkede. § 14. Der skal drages Omsorg for, at generende Støj ved falske Explosioner eller ved smaa Explosioner, fremkaldte ved Gassens Udblæsning, undgaas. § 15. Saafremt de i Henhold til Ovenstaaende givne Paalæg ikke efterkommes, vil Driften af Anlægget blive standset, og den Paagjældende vil blive tiltalt for Retten i Henhold til § 40 i Lov af 15de Maj 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn. § 16. De Udgifter, som maatte foranlediges ved Prøverne af Anlægget og Tilsynet med samme m. m., betales af vedkommende Ejer af Anlægget efter Regning, der godkjendes af Magistraten. § 17. Et Exemplar af nærværende Bestemmelser skal være opslaaet i Lokalet. § 18. Magistraten forbeholder sig at foretage Ændringer i og Tilføjelser til disse Bestemmelser, naar den maatte finde saadanne fornødne.

18 Marts. **Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrats 2den Afdeling** ang., at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at i det under 9de Maj 1877 offentliggjorte, i Henhold til § 13 i Lov af 14de December 1857 angaaende en Grundtaxt for Staden Kjøbenhavns udenbys Grunde udfærdigede Regulativ for de udenbys Gaders og Vejes Inddeling i 3 Klasser, skulle følgende Gader optages i 1ste Klasse: Stenosgade, Halvdelen nærmest Vesterbrogade, Nørrebrostræde, det foran Matr. Nr. 2318 liggende Stykke, de ved Helligkorskirke anlagte Gader, der paa 3 Sider omslutte Matr. Nr. 2203, Lille Guldbergsgade, en Gade langs Sortedamssøen fra Helgesensgade til forbi Matr. Nr. 2388, Faxegade fra Odensegade til Nordre Frihavnsvej, Aalborggade, Aarhusgade, Strækningen fra et Punkt 50 Alen Øst for Gefionsgade til Jernbaneterrainets Vestside. (Jfr. B. F. LVI. 1466—67.)

30 Marts. **Bekjendtgjørelse fra Kjøbenhavns Magistrat.** (Jfr. B. F. LVI. 1300—4).

Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at der fra 1ste April d. A. at regne indtræder følgende Ordning med Hensyn

til nedennævnte Oppebørselsdistrikter: at Gl. Kongevejs og Sorte Hests Roder udskilles fra 17de Oppebørselsdistrikt, saaledes at dette fremtidig kommer til at bestaa af Gasværkets og Kvægtorvets Roder med 2 Rodemestre, at Skydebanens Rode udskilles fra 16de Oppebørselsdistrikt, men at de fra 17de Distrikt udskilte Roder henlægges her til, saaledes at 16de Distrikt kommer til at bestaa af Gl. Kongevejs, Sorte Hests, Enghavevejs og Vesterfælled Roder med 2 Rodemestre, at der af Skydebanens Rode oprettes et nyt Oppebørselsdistrikt, det 25de, med 1 Rodemester. Hvilket herved bekendtgjøres.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Bekjendtgjørelse 1 April.
af 30te Oktober 1894 om Omsætning af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn af Skibe for Indgaaende i Udenrigsfart til en Vareafgift m. m. Min. for off. Arbejder. (Findes trykt i Lovtidenden.)

Bekjendtgjørelse ang. Dødsattester ved Selvmord 11 April.
eller anden ved ulykkelig Hændelse indtruffen pludselig Død. Justitsmin.

Naar Ligsyn sker efter Reglerne i Lov af 4de Maj 1875 § 2, 1ste Stykke (i Tilfælde af Selvmord saavel som naar Lig opdrive, Personer eller Fostre findes døde, eller naar Mennesker ere omkomne ved ulykkelig Hændelse, saa og hvor ellers Undersøgelse fra det Offentliges Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald), skal Dødsattesten i Stedet for at affattes efter den af Justitsministeriet ved Bekjendtgjørelse af 15de December 1875 offentliggjorte Formular til Dødsattest, fra 1ste Maj d. A. udstedes under nedenstaaende Form. *) Blanketter til disse Dødsattester faas udleverede, i Kjøbenhavn paa Begravelseskontoret, andetsteds hos Sognepræsten. Enhver Læge kan faa udleveret indtil 10 Exemplarer ad Gangen.

*) Findes trykt i Lovtidenden.

1896.

13 April.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage en Del Skoler for i Aaret 1896 at svare Arealskat af de til Skolebrug benyttede Lokaler (se B. F. LVII. 8).

23 April.

Cirkulære fra Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Biskopperne.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det den 22de d. M. behaget Hs. Maj. Kongen allernaadigst at bifalde: 1) at der gennem Rigets Biskopper udgaar en Opfordring til samtlige Landets Præster til — foreløbig for et Tidsrum af 10 Aar — aarlig paa Almindelig Bededag at foretage en Indsamling i deres Kirker til den kjøbenhavnske Kirkesags Fremme, hvilken Indsamling da træder i Stedet for den ved kongelig Resolution af 11te November 1835 allerede tilladte Kollekt paa den nævnte Dag; samt 2) at hvad der indkommer gennem fornævnte Indsamling, overgives til en Bestyrelse med Sjællands Biskop som Formand, for hvis Sammensætning og Virkemaade iøvrigt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til at give nærmere Regler. Ved at meddele Deres Højærværdighed foranstaaende til behagelig Efterretning skulde Ministeriet tjenstligst anmode Dem om foreløbig i 10 Aar aarlig — første Gang saa snart som efter Omstændighederne muligt af Hensyn til, at Almindelig Bededag i Aar falder den 1ste n. M. — at lade en Opfordring som den fornævnte udgaa til Præsterne i det Dem betroede Stift, ledsaget af de anbefalende Bemærkninger, hvortil De efter Omstændighederne maatte finde Anledning, idet Ministeriet for sit Vedkommende finder Grund til at fremhæve, at om end Hovedstaden ikke er det eneste Sted i Landet, hvor kirkelig Nød er tilstede, saa give dog Forholdene her en særlig Opfordring til ved en Indsamling som denne at fremkalde eller nære Bevidstheden om, at Menighederne alle udgjøre et folkekirkeligt Samfund, idet den kjøbenhavnske Kirkenød fornemmelig skyldes de senere Tidens ejendommelige Udvikling af Befolkningsforholdene, der har fundet sit

Udtryk i den stærke Tilstrømning fra det øvrige Land til Hovedstaden, navnlig af de ringere stillede Klasser af Befolkningen. 23 April.

Lov om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg. 24 April.

Vi Christian den Niende etc., gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: § 1. Klager over, at Samtykke til Dannelsen af Afløb for urent Vand til Kjøbenhavns Vandvæsens Skjelgrøfter i Henhold til Lov 30te November 1857 § 2, jfr. § 3, 2det Punktum, er nægtet af Vandvæsenet, kunne forelægges Indenrigsministeren, der afgjør, hvorvidt og paa hvilke Betingelser den ommeldte Benyttelse af Skjelgrøfterne kan tilstedes. § 2. Naar der som Følge af Bestemmelserne i Lov af 30te November 1857 § 3 fremtidig bliver at træffe Foranstaltninger, hvorved der paaføres vedkommende Ejere Tab eller Skade, bliver der herfor af Vandvæsenet at yde disse fuld Erstatning. I Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes Erstatningen af uvillige, paa sædvanlig Maade af Retten udmeldte Mænd. § 3. Bestemmelserne i Lov af 30te November 1857, jfr. foranstaaende §§ 1 og 2, kunne med de fornødne Lempelser helt eller delvis af Regeringen gjøres anvendelige paa Vandforsyningsanlæg i Kommunerne udenfor Kjøbenhavn. § 4. Afledning af urent Vand igjennem Borerør, der føre umiddelbart ned i underjordiske vandførende Lag, hvorfra der faas Vand til Vandforsyningsanlæg, kan, naar det af tvende af Retten udnævnte uvillige, sagkyndige Mænd skjønnes, at det forurener eller vil forurene Vandet i et saadant Anlæg, forbydes af vedkommende Vandværksejere, imod at disse efter ovennævnte Mænds Skjøn holde vedkommende Lodsejer skadesløs for alle ved Boringen hafte Udgifter. Overtrædelse af et saadant Forbud straffes med Bøder fra 20 til 100 Kr., forudsat at ikke højere Straf efter den almindelige Lovgivning er forskyldt, hvorhos Bestemmelserne i Lov af 30te November 1857 § 6 komme til Anvendelse. — Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1896.

27 April.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Admiral Winterfeldts Stiftelse, Trøstens Bolig“, Matr. Nr. 85, 416 A 1 og 416 B 1 i St. Annæ Vester Kvarter, for at svare Arealsskat i det Hele af Stiftelsens Ejendomme, dog med Undtagelse af de Lejligheder, der bebos af dens Funktionærer (se B. F. LVII. 74—75).

29 April.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Københavns Amt.

Efter at et Andragende til Birkedommeren i N. N. Birk, hvori den den 14de Juni 1873 fødte Cand. phil. N. N. fremfører Besværing over, at hans beskikkede Kurator, Overretsprokurator N. N. her af Staden, har vægret sig ved at meddele ham Samtykke til at indgaa Ægteskab, samt har anholdt om, at Kurators Vægning maa blive erklæret for ugyldig, af bemeldte Birkedommer var blevet tilstillet Københavns Magistrat, hvem Sagens Afgjørelse under Hensyn til, at Kurator bor i København, formentlig skulde tilkomme, men af bemeldte Magistrat derefter var blevet tilstillet Birkedommeren i Københavns Amts nordre Birk, som i sin Tid har beskikket Kurator, har Hr. Kammerherren, da sidstnævnte Birkedommer ej heller har anset sig for kompetent til at træffe Afgjørelse, ved hertil at indsende Andragendet, i Skrivelse af 25de d. M. forelagt Justitsministeriet Spørgsmaalet om, af hvilken af de ovennævnte Myndigheder der vil være at træffe Afgjørelse med Hensyn til Andragendet. Saaledes foranlediget skal man herved meddele, at Ministeriet med Dem er enig i, at Afgjørelse tilfalder Birkedommeren i Københavns Amts nordre Birk.

6 Maj.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Thisted Amt.

Ved at meddele, at Sognepræsten for N. N. Menigheder har vægret sig ved at ægtevie N. N. og Enken N. N. paa Grund af, at den for Sidstnævnte beskikkede Lavværg for Sognepræsten har nedlagt Indsigelse imod, at den begjærte Vielse foretages, saa længe han ikke som Lavværg for Enken har givet sit Samtykke til Indgaaelsen af det paa-gældende Ægteskab, har Overretssagfører N. N. paa Ved-

kommendes Vegne forespurgt, om der overhovedet efter dansk Ret, for at en Enke med fast Lavvæрге kan indgaa Ægteskab, udkræves Samtykke hertil fra den for hende beskikkede Lavvæрге. Foranlediget heraf skal man meddele, at det fremsatte Spørgsmaal efter Justitsministeriets Formening maa besvares bekræftende, men at Spørgsmaalet iøvrigt henhører under Domstolenes Afgjørelse.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved 22 Juni. tages at fritage „Møbelhandlerforeningens Stiftelse“ for at svare Arealskat af en i dens Ejendom, Matr. Nr. 171 i Nørrevold Kvarter, Gade Nr. 51 i Nørrefarimagsgade, som Fribolig bortgIVEN Lejlighed (se B. F. LVII. 353—54). *)

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved 22 Juni. tages at opkræve Indkomstskatten for Tiden fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897 med 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, som anslaaes til 106,295,700 Kr. (se B. F. LVII. 354—70).

Raadstue-Plakat ang. Ligning af Bidrag til Kirker i 9 Juli. Kjøbenhavn. (Jfr. B. F. LVII. 186—88.)

Ved allerhøjeste Resolution af 22de Juni d. A. har Hs. Majestæt Kongen paa Indstilling af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet allernaadigst bifaldet: at der til Bedste for St. Pauls, St. Stefans, Helligkors, St. Matthæus, St. Johannes og Vor Frelsers Kirker i Kjøbenhavn anordnes lignet i indeværende Aar paa Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder her i Staden i Overensstemmelse med Lov af 1ste April 1888 og Lov af 6te Marts d. A. om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst som Tillæg til Indkomstskatten, saaledes at der af det derved indkommende Beløb tildeles St. Pauls, St. Stefans, Helligkors, St. Matthæus og St. Johannes

*) Jfr. Komm. Besl. af 7. April 1881, 13. Juli 1885, 6. Juni 1887 og 17. November 1890.

1896.

9 Juli.

Kirker hver 4,000 Kr. samt Helligkors Kirke yderligere 5,000 Kr. til en Indhegning af Kirkepladsen, medens Resten tillægges Vor Frelsers Kirke til Hjælp til den for Tiden stedfindende Restauration af denne Kirkes Taarn og Spir. I Henhold hertil vil der saaledes for indeværende Aar være at udrede af Medlemmerne af samtlige Sognemenigheder i Kjøbenhavn, uden at midlertidigt Ophold i Aarets Løb udenfor Staden deri bevirker nogen Nedsættelse, et Tillæg til den aarlige Indkomstskat af $\frac{1}{20}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst, hvilket Tillæg vil blive opkrævet i Oktober Kvar- tal d. A. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

13 Juli.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- tages at fritage Selskabet „Herberg for Hjemløse“ for at udrede den Del af Arealskatten, der svarer til den tidligere Fattigskat, af den Selskabet tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 366 B i St. Annæ Vester Kvarter, Gade Nr. 54 i Dronnin- gens Tværgade, dog med Undtagelse af de Dele af samme, der benyttes til Beboelse for Herbergets Funktionærer, eller som ere udlejede til Butik eller Beboelse (se B. F. LVII. 570—71).

4 Aug.

Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883, 1ste Afsnit, 4de Kapitel. Justitsmin. Jfr. B. F. LVI. 432—81. 531. 1420—41. LVII. 606.)

Til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883, 1ste Afsnit, 4de Kapitel, tilføjes følgende Bestemmelser an- gaaende Kjørsel med Cykler og lignende Befordringsmidler: **1.** Cyklekjørende ere pligtige til under Kjørselen at vise behørig Forsigtighed og altid at beholde en Haand paa Styret. Paa Steder, hvor der er stærk Færdsel, samt paa de over Torve dannede Overgange for Fodgængere maa ikke kjøres hurtigere end en Vogn i jævnt Trav; om Gadehjørner skal Kjørslen foregaa langsomt. **2.** Enhver Cykle skal under Kjørslen være forsynet med en Klokke. Naar der er Fare for Sammenstød, skal der i Tide gives tydeligt Signal med

Klokken. Brug af Klokken fritager ikke den cyklekjørende for Anvendelse af behørig Forsigtighed overfor Fodgængere, han møder eller passerer. **3.** Ved Kjørsel paa offentlig Gade eller Vej skal enhver Cykle i Tiden, fra Gadelygterne tændes og indtil de slukkes, være forsynet med en tændt Lygte. Lygten skal være anbragt foran paa Cyklen og saaledes, at Lyset kan ses paa Afstand. Lygtens forreste Glas skal være ufarvet. **4.** Det er forbudt at kjøre paa eller over Fortov eller Gangsti. **5.** Det er forbudt i Tiden fra Kl. 9 Morgen til Kl. 12 Nat at kjøre paa eller over Østergade, Vimmelskaftet, Nygade og Frederiksberggade. **6.** Cyklekjørende skulle holde sig til den højre Side af Gaden eller Vejen. For mødende Kjøretøjer, Ridende og Cyklekjørende holde de til højre; ved Forbikørsel bagfra holde de til venstre. Paa de Ridestier, paa hvis ene Yderkant er dannet en Cyklebane, skal den Cyklekjørende dog, naar han møder eller passerer en Ridende, holde sig paa denne Bane. Ved Gadehjørner og Skjæringspunkter af flere Færdselslinjer er Forbikørsel bagfra forbudt. Naar Kjørsel omkring Gadehjørner fra den ene Gade ind i den anden foregaar til højre, skal der svinges i kort Bue; sker Omdrejningen til venstre, skal der svinges i lang Bue. **7.** Der maa ikke kjøres imod eller ind i Troppeafdelinger, Ligtog eller andre Processioner, men den Cyklekjørende har at vige af Vejen for disse. Ligeledes skal der viges af Vejen for Brandvæsenets Kjøretøjer. **8.** Tomme Cykler maa ikke medføres under Kjørslen. Al Kapkjørsel er forbudt. Øvelseskjørsel er kun tilladt paa ubefærdede Steder. **9.** I Tilfælde af Paakørsel skal den Cyklekjørende standse og paa Forlangende opgive Navn, Stilling og Bopæl. — Bestemmelserne i Politivedtægtens § 34, sidste Stykke, og i § 41, sidste Stykke, ophæves. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1896.

4 Aug.

Tillæg til Reglement for den offentlige Kjørsel i Kjøbenhavn af 18de Januar 1869, 1ste Afsnit. Justitsmin. (Jfr. B. F. LVI. 432—81. 531. 1471—98. LVII. 124—25. 606—7. 1377.)

I Reglementet for den offentlige Kjørsel i Kjøbenhavn af 18de Januar 1869, 1ste Afsnit, ske følgende Ændringer: § 3. Paragrafen udgaar. I Stedet for indsættes: „Adgangen til at holde med Drosker paa de offentlige Holdepladser er betinget af, at Paagjældende har erhvervet Næringsadkomst paa Vognmandsnæring her i Staden“. § 4. Efter 1ste Punktum tilføjes: „Politidirektøren kan for Drosker, der møde ved Banegaarde, paabyde, at de her kun maa befordre efter Tegn, leverede de Rejsende af Politiet“. § 5. Efter 2det Punktum indsættes: „Politidirektøren kan bestemme, at paa visse Holdepladser skulle Drosker, som indtage nærmere bestemte Pladser, til enhver Tid være fuldt beredte til at paabegynde Kjørslen, og at Hestene for disse Vogne ikke maa fodres paa Holdepladsen“. § 16. Paragrafens første Linjer affattes saaledes: „Samtlige Kuske skulle være iførte en af Politidirektøren fastsat Dragt. Det paa-ligger dem o. s. v.“ § 19 1ste Linje affattes saaledes: „Kjørslen bør foregaa i Trav, saaledes at der mindst tilbagelægges en Fjerdingsvej i 10 Minuter“. § 22. Som 2det Punktum indsættes: „Ved Kjørsel til Jernbane, Dampskib, Theater, Koncert og andre Steder, hvor der er betydeligere Vognfærdsel, skal Betalingen forlanges ved Kjørselens Begyndelse og modtages enten strax eller dog i passende Afstand fra Endemaalet“. — I Forbindelse hermed fastsættes følgende midlertidige Bestemmelser: 1. Antallet af Drosker af den nuværende Konstruktion, der have Plads paa offentlig Holdeplads, kan ikke forøges. De Vognmænd, hvem saadanne Pladser nu ere anviste, bevare disse efter de hidtil gjældende Regler, men de kunne ikke gjøre Krav paa Oprykning fra en Plads til en anden. Naar ved Dødsfald eller paa anden Maade nogen af de her omhandlede Pladser bliver ledig, vil der af Politidirektøren være at tage Bestemmelse om, hvorvidt Pladsen kan tildeles en Droske af

nuværende Konstruktion eller skal overgaa til Drosker af ny Konstruktion. **2.** For et Antal af indtil 40 Drosker af ny Konstruktion anvises der offentlige Holdepladser paa Raadhuspladsen, Gammeltorv, Nytorv, Amagertorv, Kongens Nytorv, og hvor det ellers findes hensigtsmæssigt i den indre By eller Forstæderne, til udelukkende Benyttelse for Vogne af denne Art. Tallet kan forøges med de Pladser, som efter Bestemmelsen i Nr. 1, Slutningen, maatte overgaa til Drosker af denne Art. **3.** Til de under Nr. 2 omhandlede Pladser kan der ikke erhverves nogen Art Fortrinsret, men enhver af disse Pladser kan, saa snart den bliver tom, optages af den første tilkjørende Droske af ny Konstruktion. **4.** Ingen kan faa Tilladelse til at søge Hyre paa offentlig Gade, Vej eller Plads for flere end 5 Drosker af ny Konstruktion. **5.** Paa de Holdepladser, hvor der findes Drosker baade af ny og af ældre Konstruktion, maa Antallet af de førstnævnte ikke overskride Halvdelen af det samlede Antal af begge Slags Vogne. Herved tages dog ikke Hensyn til de Pladser, som i Henhold til Nr. 1, Slutningen, maatte overgaa til Benyttelse for Drosker af ny Konstruktion. Ved Opslag paa en paa Holdepladsen anbragt Tavle angives, hvor mange Vogne af hver Slags der til enhver Tid maa holde. Hver af disse Klasser af Vogne skal holde for sig. **6.** De midlertidige Bestemmelser blive at revidere inden Udgangen af Aaret 1899. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Overenskomst mellem Kjøbenhavns og Frederiksbergs Kommuner angaaende Lukning af Ladegaardsaaen paa Strækningen Ewaldsgade—Bülowsvej og Anlæg af en Boulevard over samme. (Jfr. B. F. LVII. 508—16. 558—61.) 28 Aug.

§ 1. Kjøbenhavns Kommune forpligter sig til i Løbet af 1896—97 at lukke Ladegaardsaaen fra Ewaldsgade til Bülowsvej og til at anlægge en Boulevard i Henhold til vedlagte Tegning og Beskrivelse. § 2. Frederiksberg Kommune forpligter sig til at udføre den fornødne Omlægning

1896.

28 Aug. og Udvidelse af Ladegaardsvej fra Vodrofsvej til Bülow'svej i Henhold til den i § 1 nævnte Tegning og Beskrivelse, herunder dog ikke indbefattet Kantstenene, der begrænse Cyklestien mod Ladegaardsvej. § 3. De rette Linjer af sidstnævnte Kantstensrækker og Forbindelseslinjerne mellem disses Endepunkter skulle fremtidig danne Grænsen mellem Kommunerne. § 4. Frederiksberg Kommune betaler til Københavns Kommune et Beløb af 33,000 Kr. som Bidrag fra de private Grundejere paa Frederiksbergs Side. § 5. Endvidere betaler Frederiksberg Kommune efter Regning fra Københavns Kommune Udgifterne ved Brolægningen mellem Skinnerne og en Alen paa begge Sider af det Spor paa Københavns Grund, som vil være at anlægge for Falkoneralleens Sporvej fra Ewaldsgade til Blaagaardsgade og fra Griffenfeldtsgade til Bülow'svej. Selve Sporet anlægges ved Frederiksberg Kommunes Foranstaltning, eventuelt ved Falkoneralleens Sporvejsselskab. § 6. Paa Strækningen mellem Blaagaardsgade og Griffenfeldtsgade indrømmes der Falkoneralleens Sporvejsselskab Ret til at befare Forstædernes Sporvejsselskabs Spor, imod at der gives sidstnævnte Selskab Ret til at befare Falkoneralleens Sporvejsselskabs Spor paa den anden Side af Boulevarden. § 7. Med Hensyn til eventuelle Afgifter til Kommunerne af Sporvejenes Benyttelse betragtes Falkoneralleens Sporvejsselskabs Spor fra Bülow'svej til Ewaldsgade fremdeles som værende paa Frederiksbergs Grund — da Frederiksberg Kommune i modsat Fald vilde foretrække at beholde begge Sporene i Ladegaardsvejen. For den af Forstædernes Sporvejsselskabs Linje befarede Strækning af Ladegaardsvej betragtes Linjen vedblivende som værende paa Københavns Grund.

31 Aug. **Cirkulære fra Min. for Kirke- og Undervisningsvæsenet** til samtlige Skoledirektioner.

Under den vaagnende Erkjendelse af den store og afgjørende Betydning, som Legemsøvelser have for Ungdommens sunde og harmoniske Udvikling, har Interessen for Barnets og den unge Mands og Kvindes Beskjæftigelse med

saadanne ordnede Lege, der navnlig kræve Hurtighed, Smidighed og Kraft i Bevægelsen, mere og mere gjort sig gjældende som en Sag, paa hvilken der fra Skolens og Hjemmets Side bør lægges den største Vægt. Man har forstaaet, at disse Lege ved den kraftige Bevægelse, hvori de sætte Legemet uden ensidigt at lægge Beslag paa enkelte Dele af dette, ere en saa naturlig og heldigt virkende Form for Legemsøvelser, at de i saa Henseende, drevne paa rette Maade, staa over en hvilken som helst anden sportsmæssig Idræt (Roning, Ridning, Cykling o. s. v.), og fuldt ved Siden af den mest rationelt udviklede Gymnastik. Man har tillige indset, at de, samtidig med at skaffe den Unge en velset og tillige sund og forfriskende Underholdning i hans Fritid, ere i høj Grad udviklende for hans Evne til hurtigt at tage en Beslutning og med Energi at gennemføre den, endvidere at de vække en levende Følelse hos ham af et Ansvar ikke blot overfor sig selv og den Stilling, han efterhaanden maatte have tilkæmpet sig blandt sine Kammerater, men navnlig overfor dem, med hvem han skal dele Sejren eller Nederlaget, og endelig at de skærpe hans Sans for Samarbejdets praktiske Betydning og for Nødvendigheden af i det givne Øjeblik at kunne underordne sig en andens Villie, kort sagt at disse Lege spille en Rolle ved Personlighedens Udvikling, som maa vurderes meget højt. Hertil kommer endelig det rent negative, at Beskæftigelsen med Legene afholder Barnet fra Lediggang og dens hyppige Konsekvenser: Ulydighed og daarlige Paafund. Medens den ordnede Leg saaledes udvikler Evner og Egenskaber hos den Unge, som Gymnastiken ikke særlig tager sig af, er der selvfølgelig paa den anden Side Udviklingsforhold, paa hvilken denne sidste anderledes bestemt tager Sigte, navnlig den rationelle Indøvelse af de enkelte Muskler og Nerver, den hurtige Efterkommelse af bestemte Ordre fra Læreren o. s. v. Overhovedet vil det ses, at Gymnastiken og Legen ikke bør træde i Stedet for hinanden, men supplere hinanden. Ministeriet er paa det Rene med, at der her i Landet langt fra gjøres tilstrækkeligt til at organisere og

1896.

31 Aug.

støtte den her omhandlede Art af Legemsøvelser, og at det navnlig altfor meget overlades til de Unges eget Initiativ og gjøres afhængigt af tilfældig tilstedeværende gunstige Forhold, hvor meget eller hvor lidet der i saa Henseende sættes i Værk. Bestræbelserne ere langt mere gaaede ud paa at skaffe den voxne unge Mand Underholdning og Udvikling, og de have kun i ringe Grad haft Hensyn til Børnene, hvilket gjælder Hovedstaden saavel som Kjøbstæderne og Landet. Det bør her i første Række være Landets Skolebestyrelser, der tage denne Sag op ved hver inden for sit Omraade at sætte den i Gang og støtte den under dens Udvikling. Hvad der da navnlig maa sørges for, er en til saadanne Lege egnet Plads, der er stor nok, og som er tilstrækkelig bekvemt beliggende. Undtagelsesvis vil Legepladsen ved den paagjældende Skole kunne gjøre Fyldest i saa Henseende, men den vil som Regel være for lille, og der bør da ved Skolebestyrelsens Foranstaltning skaffes en passende Plads. Dernæst maa Skolens Lærer — ved større Skoler Gymnastiklæreren eller en anden dertil egnet Lærer — tage sig af Legene for dels at indøve dem med Eleverne, dels at føre Tilsyn med, at alt gaar til paa rette Maade under Udøvelsen, dels i det hele at sørge for en fast og blivende Ordning af Sagen. Medens det vil være det almindelige og tillige det ønskelige, at saadanne Lege afholdes som en frivillig Beskjæftigelse udenfor Skoletiden, vil der i og for sig intet være til Hinder for, at de delvis træde i Stedet for den tvungne Gymnastikundervisning enten som en kortere Afbrydelse i Gymnastiktimen eller — i Sommermaanederne — som rene Friluftøvelser i Stedet for Gymnastiken. Med disse Bemærkninger skal Ministeriet herved anbefale denne Sag til Skoledirektionernes videre Forsorg, idet Bestyrelserne saavel for de offentlige som for de private Skoler bedes gjorte bekendte med Indholdet af nærværende Cirkulære. Ligesom man gjør Regning paa, at der rundt om i Landet vil blive taget fat paa denne vigtige Sag med den størst mulige Interesse for Opgaven og i Konsekvens deraf med den Offervillighed, der

31 Aug.

for de fleste Steders Vedkommende vil være en Betingelse for, at der overhovedet udrettes noget væsentligt i saa Henseende, saaledes er Ministeriet ogsaa for sit Vedkommende rede til at yde sin Bistand til Sagens Fremme, foreløbig bl. a. ved under de aarlige Feriekursus for Lærere at optage Kursus i ordnede Lege, til hvilke Kursus der efter de gjældende Regler skal kunne ydes de enkelte Deltagere Stipendier. Om hvad der af Skolerne i Provstiet er foretaget i denne Sag, bedes for Fremtiden Oplysning meddelt i de aarlige Gymnastikberetninger.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Kjøbenhavns Vognmandsforening“ for at svare Arealsskat af en som Fribolig bortgIVEN Lejlighed i Foreningens Stiftelse, Matr. Nr. 524 i St. Annæ Vester Kvarter, Fredericiagade 49 (se B. F. LVII. 611—12).*) 7 Sept.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at fritage „Foreningen til Oprettelse af Friskolebørns-asyler i Kjøbenhavns Arbejderkvarterer“ for at svare Arealsskat af de til Asyl benyttede Lokaler i den Foreningen tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 797 i Udenbys Klædebo Kvarter, Kalkbrænderivej 54 (se B. F. LVII. 611—12).**) 7 Sept.

Justitsmin. Skr. til Kjøbenhavns Magistrat. 8 Sept.

At Krigsministeriet og Justitsministeriet ere komne overens om, at den mellem disse Ministerier i 1891 truffene Overenskomst om de nærmere Regler for den Bistand, som Hæren i Henhold til § 38 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Maj 1868 ved større Ildebrande sammesteds skal yde Brandvæsenet, ændres saaledes, at Hærens Forpligtelse til at stille 4 Afdelinger Pumpemandskab, hver

*) Jfr. Komm. Besl. af 18. Juli 1881, 7. Marts 1887, 28. Okt. 1889, 27. Febr. 1893 og 17. Juni 1895.

***) Jfr. Komm. Besl. af 11. Dec. 1893.

1896.

8 Sept.

bestaaende af 1 Underofficer og 10 Mand, bortfalder, hvorimod dens Forpligtelse til at levere 4 bespændte Færdselsvogne med Kusk bliver bestaaende, saaledes at disse herefter blive at levere til Befordring af det Sprøjtemandskab, som Hæren efter bemeldte Overenskomst er pligtig at stille, det undlader man ikke herved under Henvisning til Magistratens Skrivelse af 24de Juni d. A. at meddele til behagelig Efterretning, idet man efter den ved den ærede Magistrats ovennævnte Skrivelse dertil givne Anledning tilføjer, at der efter Justitsministeriets Formening tilkommer de i Overenskomsten af 1891 omhandlede militære Sprøjteafdelinger som staaende under Brandvæsenets Kommando samme Ret som det egentlige Brandvæsen til i Ildebrandstilfælde at forlange Assistance af Private i Henhold til Lov 15de Maj 1868 § 32.

15 Sept.

Tillæg til Regulativ for Københavns Politis Indretning og Bestyrelse af 12te Juni 1863 med tilhørende Tillæg af 9de Marts 1877. Justitsmin. (Jfr. B. F. LV. 1438—61. LVI. 227—34).

Der ansættes en Fængselslæge for samtlige københavnske Fængsler. Han lønnes med 2,400 Kr. aarligt, stigende hvert tredje Aar med 200 Kr. indtil 3,400 Kr.; desuden tillægges der ham aarligt i Befordringsgodtgørelse 200 Kr. Der ansættes en Politilæge, som lønnes med 1,600 Kr. aarligt; desuden tillægges der ham 300 Kr. aarligt i Befordringsgodtgørelse. For de tvende Lægers Ansættelse og Afskedigelse gjælde Bestemmelserne for Politiets Læger efter Regulativet af 12te Juni 1863 §§ 6 og 15. De tvende Læger erholde Pensionsret efter 15 Aars Forløb. § 2, 1ste Punktum, og § 3, 1ste Punktum, i Regulativtillæget af 9de Marts 1877 bortfalde. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

15 Sept.

Tillæg til Instruxen for det udøvende Politi i København. Justitsmin. (Jfr. B. F. LVII. 498—506.)

§ 1 i Tillæget af 9de Marts 1877 til Instruxen for det

udøvende Politi i Kjøbenhavn af 7de Juni 1869 angaaende
 Politiets Læger forandres saaledes: „Fængselslægen skal
 overtage Lægetilsynet med samtlige Arrestanter og Anholdte
 i alle Stadens Fængsler, derunder ogsaa deres Behandling
 paa Fængslernes Sygehuse. Han skal afgive de Erklæringer
 til Brug for Politiet og Retterne, som maatte affordres ham
 om Arrestanternes Helbredsforhold, derunder ogsaa an-
 gaaende Strafs Exekution. Han fører Tilsyn med de sani-
 tære Forhold i Fængslerne og er overhovedet pligtig til at
 paatage sig enhver lægelig Virksomhed, Fængslerne og
 Arrestanterne vedrørende, som af hans Foresatte maatte
 blive paalagt ham. — Politilægen paahviler: Undersøgelse
 af det Mandskab, der søger Ansættelse i Polititjenesten
 (Regulativets § 7, 2); Lægetilsynet med Politistyrkens Over-
 betjente og Betjente (efter Politiregulativets § 9, sidste Stykke);
 alle øvrige Politiet vedkommende Lægeforretninger, der ikke
 efter de gjældende Bestemmelser henhøre under Retslægens,
 Stadslægens, Fængselslægens eller de visiterende Lægers
 Omraade. Fængselslægen og Politilægen staa umiddelbart
 under Politidirektøren, men skulle paa bedste Maade sam-
 virke med de Embedsmænd, der forestaa de Forretnings-
 grene, under hvilke de ovenfor nævnte Lægeforretninger
 henhøre.“ Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Raadstue-Plakat, hvorved Magistraten i Kjøbenhavn 26 Sept.
 gjør vitterligt:

Hans Majestæt Kongen har under 8de Juli f. A. og
 23de September d. A. allernaadigst resolveret: at den nor-
 dre Del af St. Jakobs Sogn her i Staden, nemlig Strand-
 vejens og Øresunds Roder, begrænsede ind mod Kjøbenhavn
 af Jagtvejens, Østerbrogades og Viborggades Midtlinje, maa
 udskilles fra St. Jakobs Sogn og oprettes til et særskilt
 Sogn fra den Dag at regne, da en Kirkebygning, som agtes
 opført paa en af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skjænket
 Grund paa Hjørnet af Strandvejen og Vejen til Østre Gas-
 værk, bliver indviet til at tages i Brug som Sognekirke for
 de nævnte Distrikter; at der tillægges denne Kirke Navnet

1896.

26 Sept. „Sions Kirke“ og det dertil hørende Sogn Navnet „Sions Sogn“; at Biskoppen over Sjællands Stift bemyndiges til enten selv eller ved vedkommende Provst at foretage Indvielse af Sions Kirke Søndagen den 27de September 1896 eller en af de nærmest følgende Søndage, samt at Sions Kirke stilles under et Patronat, bestaaende af Overpræsidenten i Kjøbenhavn og Biskoppen over Sjællands Stift. Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

5 Okt. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at meddele Kjøbenhavns Sporvejselskab Tilladelse til at anbringe et Vigespor i Torvegade udfor Strandgade, at forlænge Vigesporet fra Slotsholmsgade til Holmensbro og at anbringe et Holdespor paa Slotspladsen ved Højbro (se B. F. LVII. 908—15).

10 Okt. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** til Biskoppen over Sjællands Stift. *)

I behagelig Skrivelse af 7de d. M. har Deres Højærværdighed indberettet, at Udvalget for Kirkesagens Fremme i Kjøbenhavn har ændret sine Statuter saaledes, at Biskoppen over Sjællands Stift som saadan er Formand, og da Udvalget ifølge de nu vedtagne Statuter**), hvoraf De har

*) Jfr. Cirk. af 23. April 1896.

**) Af disse anføres her følgende Bestemmelser: § 1. Det københavnske Kirkefond har til Formaal at bidrage til, at der kan tilvejebringes en forsvarlig Ordning af de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn og de nærmest tilgrænsende Sogne, og derigjennem at støtte Folkekirken i dens Virksomhed til Guds Riges Fremme og som Hjemsted for Menighedslivet. § 2. Dette Formaal søges fornemmelig naaet ved at fremme og støtte Delingen af Sognene, hvor disse ere saa folkerige, at Beboerne ikke under den nuværende Ordning kunne finde den nødvendige kirkelige Omsorg, samt ved — indtil saadan Sogndeling kan komme i Stand — indenfor de bestaaende Sogne og i Tilslutning til disses kirkelige Ordning at søge ansat Præster for mindre Distrikter paa indtil omtrent 5000 Mennesker. § 3.

fremsendt et Exemplar hertil, fremtidig vil udøve ganske den samme Virksomhed, som af Dem var tiltænkt det i

10 Okt.

Til dette Øjemed kan Fondet, foruden at støtte Opførelsen af nye Sognekirker ved Bidrag, anvende sine Midler til at tilvejebringe midlertidige Lokaler til Gudstjeneste, enten særskilte Bygninger eller Forsamlingssale, samt til at bestride Omkostningerne ved disses Drift og bidrage til Lønning af Præster, hvor det viser sig umuligt at skaffe disse en nogenlunde tilstrækkelig Løn fra Sognekredsen. Ved Siden heraf skal der tillige af Fondet kunne ydes Bidrag til den københavnske Kirkesags Fremme i det hele paa saadanne Maader, som Tid og Omstændigheder kræve. § 4. Fondets Indtægter bestaa i frivillige Gaver, der maatte blive ydede til Fondet enten til Fremme af dets Formaal i Almindelighed eller til særlige indenfor dets Omraade liggende Øjemed. I det Udvalget for Kirkesagens Fremme samtidig med Kirkefondets Oprettelse har ændret sine Love saaledes, at Udvalget har ophørt med at virke som selvstændig bestaaende Institution og i et og alt har givet sig ind under Kirkefondets Bestyrelse, disponerer denne fremtidig over de af Udvalget tilvejebragte faste Ejendomme med tilhørende Løsøre samt øvrige Midler og overtager samtidig de af Udvalget paadragne Forpligtelser. § 5. Fondets Bestyrelse bestaar af mindst 25 Medlemmer, Præster og Lægmand, med Sjællands Biskop som Formand. Medlemmerne, der saavidt muligt skulle repræsentere samtlige Landsdele, dog at Flertallet skal være bosiddende i København og tilgrænsende Sogne, vælges første Gang af Biskoppen; senere supplerer Bestyrelsen sig selv, saaledes at der til Optagelse af nye Medlemmer i Bestyrelsen udkræves mindst $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer. Bestyrelsen vælger blandt de i København og tilgrænsende Sogne boende Medlemmer en Næstformand og en Kasserer samt et Forretningsudvalg. Dette skal bestaa af Bestyrelsens Næstformand som Formand og 6 andre Medlemmer. Valgene gjælde for fire Aar. Af Forretningsudvalgets sidstnævnte 6 Medlemmer afgaar Halvdelen hvert andet Aar, første Gang ved Lodtrækning efter 2 Aars Forløb. Gjenvalg kan finde Sted. Bestyrelsen antager, om det findes fornødent, en lønnet Sekretær, som da deltager i Forretningsudvalgets Møder. Den vedtager det aarlige Budget efter Forslag af Forretningsudvalget. Den vælger to Revisorer til aarligt Eftersyn af Regnskabet og Fondets Midler samt deciderer Regnskabet. Den sammentræder efter Indkaldelse

1896.

10 Okt.

Deres Indstilling af 29de Februar d. A. om en Kollekt i alle Landets Kirker paa Almindelig Bededag til den københavnske Kirkesags Fremme foreslaaede københavnske Kirkefond, har De indstillet, at de ved den allerhøjeste Resolution af 22de April d. A. tilladte Kirkekollekt i det nævnte Øjemed indkommende Midler maa tillægges Udvalget saaledes, at dette fremtidig antager Navnet „det københavnske Kirkefond“. I Anledning heraf skulde man tjenstlig melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Udvalget, at Ministeriet herved bifalder, at Indtægten af den ovenmeldte ved allerhøjeste Resolution af 22de April d. A. tilladte Kollekt i Landets Kirker til den københavnske Kirkesags Fremme indtil videre bestyres under det af Udvalget for Kirkesagens Fremme i Kjøbenhavn dannede saakaldte københavnske Kirkefond og anvendes i Overensstemmelse med de for dette Fond nu foreliggende Statuter paa Vilkaar, at der af Kirkefondet indsendes Meddelelse til Ministeriet om Valg af Bestyrelse og Forretningsudvalg, at der hvert Aar senest i Marts Maaned indgives Beretning til Ministeriet om Fondets Virksomhed i det forløbne Aar, samt at der til Ministeriet sker Indberetning om eventuelle Forandringer i Statuterne.

af Formanden mindst én Gang aarlig, saavidt muligt i Oktober eller November Maaned, men kan desuden sammenkaldes til overordentlige Møder enten af Formanden, eller naar mindst 10 Medlemmer ønske det. Sager, hvis Natur efter Formandens Skjøn tillader det, kunne afgjøres ved skriftlig Votering af Medlemmerne. For at en Beslutning skal være vedtaget, udkræves i Almindelighed kun simpel Stemme flerhed; dog maa over Halvdelen af Bestyrelsens Medlemmer have afgivet deres Stemme. — — — — —

§ 8. Forandringer i disse Statuter kunne kun vedtages, naar $\frac{3}{4}$ af Bestyrelsens Medlemmer ere enige derom. Virksomhedens Ophør kan kun vedtages, naar $\frac{4}{5}$ af Bestyrelsens Medlemmer ere enige derom. Bestyrelsen træffer da nærmere Bestemmelse om, hvorledes der fremtidig skal forholdes med Fondets Midler og faste Ejendomme, dog saaledes, at disse skulle komme den danske Folkekirke tilgode.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Maribo Amt.

I det med Hr. Kammerherrens paategnede Erklæring af 17de d. M. hertil indsendte Andragende har Magistraten i N. N. Kjøbstad forespurgt, om en til samme sket Anmeldelse om, at Sejlmagerne Brødrene N. N. fortsætte den af deres afdøde Fader N. N. førte Sejlmagerforretning, vil kunne modtages til Handelsregistret, idet Magistraten i saa Henseende har anført, at Sidstnævnte for 2 å 3 Aar siden overdrog sin faste Ejendom og hele sin Forretning til sine nævnte Sønner og siden da har levet paa Aftægt hos dem, medens Forretningen uden nogen derom sket Anmeldelse blev fortsat af dem under Faderens Navn, og at det ved hans Død blev opgivet til Skifteprotokollen, at han intet efterlod sig. Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet, der forudsætter, at Andragerne siden deres Faders Overdragelse af Forretningen til dem have drevet Handel paa egen Næringsadkomst og ikke paa Faderens, anser Andragerne for uberettigede til at føre eller til Handelsregistret anmelde det omhandlede Firmanavn, hvorhos man under samme Forudsætning skal anmode Dem om at ville foranledige Ansvar gjort gjældende imod de Paagjældende for Overtrædelse af Fimalovens Bestemmelser ved siden Faderens Udtrædelse af Forretningen at have ført denne under Faderens Firmanavn og at have undladt at foretage Anmeldelse til Handelsregistret.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 26 .Okt.
tages at oprette en kommunal Bogsamling, nærmest beregnet paa Benyttelse af Kommunalbestyrelsens Medlemmer og af dens Embedsmænd, men hvortil Adgang dog ogsaa skulde kunne indrømmes Andre, og hvis Hovedindhold skulde være dels Skrifter af almindeligt kommunalt Indhold samt de fra andre Kommuner i Ind- og Udland modtagne Aarbøger, Beretninger o. dsl., dels Skrifter af almindelig nationaløkonomisk Art, historiske Arbejder, Skrifter vedrørende Næringsvæsen, Arbejderforhold, Skolevæsen, Finansvæsen, Hospitalsforhold, Forsørgelses- og Fattigvæsen samt tekniske

1896.

26 Okt. Værker (se B. F. LVII. 994—99, jfr. 763—70, 796—97. 1170.)

1 Nov. **Regulativ for Kommunelægerne i København.** Københavns Magistrats 3dje Afdeling. (Findes trykt som Manuskript.)

17 Nov. **Tillæg til Reglement for den offentlige Kjørsel i København af 18de Januar 1869, 2det Afsnit.** Justitsmin. (Jfr. B. F. LVII. 770—77.)

I Reglement for den offentlige Kjørsel i København af 18de Januar 1869, 2det Afsnit, ske følgende Ændringer: 1ste Kapitel. Overskriften ændres til: Om Tilladelse til Omnibuskjørsel. § 24 affattes saaledes: Ingen maa i Staden og paa dens Grund søge Erhverv ved Kjørsel med Omnibus eller lignende Kjøretøj, forinden Kommunalbestyrelsens og Politidirektørens Samtykke dertil foreligger. Andragende om saadan Tilladelse indgives til Magistraten med nøjagtig Angivelse af den eller de Ruter, som agtes benyttede, de Holdepladser, som ønskes indrømmede, m. v. For Tilladelsen betinges en Afgift, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af Kommunalbestyrelsen. Holdeplads kan ikke anvises ud for Port eller Dør, saaledes at Indkjørsel og Adgang derved besværes, ligesom der i det Hele taget, naar en Ejer modsætter sig Oprettelsen af Holdeplads ud for sin Ejendom, bør tages billigt Hensyn til de Grunde, der af ham fremføres. For de Omnibusser, der for Tiden ere i Fart, skal der inden 3 Maaneder efter denne Bestemmelses Ikrafttræden søges Tilladelse til Kjørsel overensstemmende med foranstaaende Forskrift. § 25 affattes saaledes: Den, hvem Tilladelsen gives, er pligtig nøje at overholde de i samme indeholdte Bestemmelser. Den givne Tilladelse kan saavel af Magistraten som af Politiet tilbagekaldes eller indskrænkes, naar disse Bestemmelser ikke overholdes, naar den Paagjældende oftere gjør sig skyldig i Overtrædelse af de om Omnibuskjørslen gjældende almindelige Forskrifter, eller naar han flere Dage i Rad eller jævnlig undlader at benytte Holdepladsen eller benytter den for færre Vogne,

end den til enhver Tid gjældende Fartplan udfordrer, eller paa anden Maade fraviger den Politiet meddelte Fartplan. § 36, sidste Punktum, ophæves. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 23 Nov.
tages at fritage den „St. Josephssøstrene“ tilhørende Ejendom, Matr. Nr. 2005 i Udenbys Klædebo Kvarter, for Areal-
skat af de to Etager i samme, der ere indrettede til Hospi-
talsbrug, dog kun forsaavidt angaar de egentlige Sygeværter
og andre til Hospitalets Drift hørende Lokaler (se B. F. LVII.
1318). *)

Bekjendtgjørelse om Undtagelser fra Forbudet 28 Nov.
**mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folkekirkens Hel-
ligdage.** Indenrigsmin.

I Henhold til Lov Nr. 48 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 1ste April 1891 § 3 har Indenrigsministeriet ved Bekjendtgjørelse Nr. 89 af 28de Maj 1891, Nr. 160 af 20de Oktober 1891, Nr. 124 af 15de Maj 1893 og Nr. 31 af 19de Marts 1894 fastsat Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker eller paa saadanne Værksteder og Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat samt paa Grundlovsdagen fra Kl. 12 Middag. Som Tillæg til disse Bekjendtgjørelser bliver det herved fastsat, at endvidere efternævnte Virksomhed skal være undtagen fra Lovens almindelige Bestemmelse i det nedenfor angivne Omfang: I. Virksomheder, som henhøre under Lovbestemmelsens Post 1: j. „Kartoffelmelfabrikker for Tiden fra 1ste Oktober til 31te Januar“. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kundtgjørelse ang. Stadfæstelse paa Tillæg til 30 Nov.
**Statutter for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøben-
havn og Omegn.** Indenrigsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.)

*) Jfr. Komm. Besl. af 6. Jan. 1879, 30. April 1883 og 15. Marts 1895.

1896.

30 Nov.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at meddele Københavns Sporvejsselskab Tilladelse til at anbringe et Forbindelsesspor udfor Indgangen til Tivoli imellem de eksisterende Dobbeltspor, et Forbindelsesspor imellem Vigesporene i Bredgade og Toldbodvejen og et Vigespor i Store Kongensgade udfor Bryggerlængen (se B. F. LVII. 1380—82).

2 Dec.

**Bekjendtgørelse om Meddelelse af Eneretsbevil-
ling for Københavns Kommunalbestyrelse paa Driften
af „Nørrebro Sporvej“.** Indenrigsmin. (Jfr. B. F. LVI.
507—22. 567. 1518—37. LVII. 188—263. 322. 400—73.
551—58. 612—718. 809—82. 1247. 1522—26. 1676
—77).

Under Dags Dato har Indenrigsministeriet meddelt Københavns Kommunalbestyrelse følgende Eneretsbevilling paa Driften af „Nørrebro Sporvej“: Hans Kongelige Majestæts Indenrigsminister gjør vitterligt: Efter at Københavns Kommunalbestyrelse for mig har afgivet Erklæring om i Henhold til § 4 i Lov Nr. 96 af 10de April 1895 om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje at ville indtræde i den Ret, som overensstemmende med § 22 i den under 7de April 1866 udfærdigede Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Sporvej fra Kongens Nytorv til Lygtevejens Overskæring af den nordsjællandske Jernbane tilkommer Staten overfor Aktieselskabet „Nørrebro Sporvejsselskab“, har jeg ifølge den ved fornævnte Lov af 10de April f. A. givne Bemyndigelse meddelt Københavns Kommunalbestyrelse Eneretsbevilling til i 40 Aar fra den 1ste Januar 1897 at regne at benytte bemeldte Sporvej paa følgende Vilkaar: **1.** Sporvejen skal drives ved Elektricitet som Drivkraft, medmindre Indenrigsministeriet efter derom fremkommet Andragende maatte tillade, at anden Drivkraft benyttes. Elektriciteten anvendes saaledes, at der i Vognene anbringes elektriske Motorer, til hvilke den fornødne elektriske Energi føres fra Akkumulatorer, indsatte i Vognene. **2.** Sporvejens Drift ved Elektricitet

maa ikke tage sin Begyndelse, forinden Tegninger og Planer over Sporvejsanlægget og dets Materiel i den Skikkelse, som kræves til bemeldte Drift, ere forelagte Indenrigsministeriet og approberede af dette, hvorved navnlig vil blive iagttaget, at de i Vognene anbragte Motorer ere saaledes konstruerede, at det saa vidt muligt undgaas, at skadelige magnetiske Afstandsvirkninger udgaa fra dem. 3. Saafremt det maatte vise sig, at den elektriske Drift medfører Ulemper, er Bevillingshaveren efter Indenrigsministeriets Bestemmelse pligtig til enten at benytte anden Drivkraft end Elektricitet eller at foretage saadanne Forandringer ved Sporvejsanlægget eller Materiellet, som maatte anses fornødne, for at slige skadelige Virkninger kunne undgaas. 4. Hvis Bevillingshaveren maatte ønske at benytte anden Drivkraft end Elektricitet eller at anvende denne som Drivkraft paa anden Maade end den foran under Post 1 angivne, da kan dette kun ske efter dertil af Indenrigsministeriet given Tilladelse, og efter at fuldstændige Tegninger og Planer over Sporvejsanlægget i dets ændrede Skikkelse ere approberede af bemeldte Ministerium. 5. De Mangler ved Sporvejsanlægget eller dets Materiel, som af Politiet paaankes, skulle ufortøvet afhjælpes. 6. Sporvognene maa ikke forlade Skinnerne og kjøre ud paa Brolægningen eller Vejen. 7. Sporets Vidde skal være 4 Fod $8\frac{1}{2}$ Tomme engelsk Maal (1435 Millimeter). Med Hensyn til Vognenes Bredde forbeholder Indenrigsministeriet sig, forinden Driften i Henhold til nærværende Bevilling tager sin Begyndelse, at træffe nærmere Bestemmelse. 8. De Materialier, som ere fornødne til Sporvejens Vedligeholdelse eller til nye Arbejder ved Sporvejsanlægget, maa ikke oplægges paa offentlige Gader, Veje eller Pladser, men skulle tilberedte bringes dertil. Sporvognene maa ikke, naar de ikke benyttes, henstaa længere end $\frac{1}{4}$ Time paa offentlige Pladser, Gader eller Veje. 9. Sporvejsdriften er underkastet de Bestemmelser, som paa lovlig Maade fastsættes for Omnibusser og andre Vogne, der fra offentlige Holdepladser befordre Passagerer, forsaavidt disse Bestemmelser efter deres Natur ere anvendelige paa Spor-

2 Dec.

vogne. **10.** Med Hensyn til den Hurtighed, hvormed Vognene maa bevæges, og disses Længde skal Bevillingshaveren være Politiets Bestemmelser underkastet, ligesom Bevillingshaveren overhovedet med Hensyn til Sporvejens Benyttelse skal være underkastet de Bestemmelser, som det maatte vise sig nødvendigt at foreskrive til Betyggelse for det Offentlige; jfr. ogsaa Post 3. **11.** Bevillingshaveren er forpligtet til at erstatte al den Skade, som ved Befordringen paa Sporvejen tilføjes enten Personer og Gods, der befordres paa Sporvejen, eller andre Personer og andet Gods eller andre Gjenstande. For denne Forpligtelse kan Concessionshaveren kun befri sig ved at bevise, at det enten er den Skadelidendes egen Skyld, at han har lidt Skade, eller at Skaden er bevirket ved et uafvendeligt Tilfælde. **12.** Forsaavidt der maatte blive anlagt Jernbaner, som skære Sporvejen, skal Bevillingshaveren være pligtig at finde sig heri uden at kunne kræve Erstatning for de hermed forbundne Ulemper, ligesom Bevillingshaveren ogsaa skal bære Udgifterne ved de Forandringer ved Sporvejen, som i denne Anledning maatte blive nødvendige. Bevillingshaveren vil derhos have at underkaste sig de Bestemmelser, som Indenrigsministeriet paa Grund af Overskæringen med nye eller allerede tilstedeværende Jernbanespor maatte fastsætte til Betyggelse for Færdselen. **13.** Bevillingshaveren skal finde sig i, at den her ommeldte Sporvej overskæres af andre Sporveje og eventuelt paa kortere eller længere Strækninger efter nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeriet benyttes af Andre, der ere berettigede til at drive Sporveje; kan der ikke opnaas Enighed med Vedkommende om Betingelserne herfor, fastsættes de af Indenrigsministeriet. **14.** Med Andre, der have Berettigelse til at drive Sporveje, er Bevillingshaveren pligtig til — efter nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeriet — at træffe en Ordning, der tillader en gjensidig Benyttelse af Vognene paa de forskellige Sporveje, eller, hvor saadant ikke lader sig gjøre, en Ordning, hvorved der sikres Passagerer, som ere blevne befordrede paa en Sporvej, Ret til at blive befordrede med de første

efter deres Ankomst afgaaende Sporvogne paa en anden Sporvej, forsaavidt Pladserne i disse ikke alt ved Ankomsten ere optagne, og eventuelt saaledes, at vedkommende Passager kun paa den første Sporvej erlægger Betalingen efter en Taxt i Forhold til den paa samtlige Sporveje tilbagelagte Strækning. **15.** Med Hensyn til denne Bevillings Fortolkning er Bevillingshaveren underkastet Indenrigsministeriets Kjendelse. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Vedtægten for Københavns Brandforsikring. Justitsmin. (Findes trykt i Lovtidenden.) 16 Dec

Bekjendtgjørelse om et af Justitsministeriet approberet Tillæg til den for Københavns Brandforsikring gjældende Klassifikationstarif. (Findes trykt i Lovtidenden.) 16 Dec.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Københavns Amt. 19 Dec.

I Skrivelse af 9de d. M. har Hr. Kammerherren forelagt Justitsministeriet til Afgjørelse en af Byfogden i N. N. Kjøbstad fremsat Forespørgsel om, hvorvidt han, for hvem der af de tyske Undersaatter N. N. og N. N., der ikke ere det danske Sprog mægtige, er fremsat Begjæring om Fuldbyrdelsen af borgerligt Ægteskab, er berettiget eller forpligtet til at foretage saadan Ægteforening med Benyttelsen af det tyske Sprog. Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet antager, at vedkommende Embedsmand ikke kan være forpligtet til at foretage den paagjældende Embedshandling med Benyttelsen af et fremmed Sprog, og at den maa foretages i det danske Sprog, men at det staar vedkommende Embedsmand frit for, hvis han dertil er villig, at oversætte sine Henvendelser til de Paagjældende i det fremmede Sprog.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Bekjendtgjørelse af 30te Oktober 1894 om Omsætning af Havneafgiften til Københavns Havn af Skibe for Indgaaende i udenrigs Fart til en Vareafgift m. v. Indenrigsmin. 29 Dec.

1896.

29 Dec.

Post 1, 2det Stk., i Bekjendtgjørelse af 30te Oktober 1894 om Omsætning af Havneafgiften til Københavns Havn af Skibe for Indgaaende i udenrigs Fart til en Vareafgift m. v. affattes saaledes: „Dog kunne Varerne, naar det ved Toldvæsenets Attest kan godtgjøres, enten at de ikke ere indgaaede søværts til København fra Udlandet, eller at Vareafgiften for deres Vedkommende, selv om de oprindelig maatte være tilførte København ad den nævnte Vej, er berigtiget forinden deres Udførsel til Frihavnen, med Approbation af Toldinspektøren ved Frihavnen fritages for Afgiften.“ Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

31 Dec.

Raadstue-Plakat ang. Staden Københavns Budget for Aaret 1897. (Jfr. B. F. LVII. 1049—1170. 1535—1673 1676.)

	Kr.	Øre
A. Løbende Indtægter.		
1. Skatter og Afgifter.....	8,471,413	46
2. Bidstrup Gods og Skove.....	67,481	90
3. Stadens Jorder og faste Ejendomme.....	394,160	26
4. Kvægtorvet og Slagtehusene.....	"	"
5. Belysningsvæsenet:		
I. Gasværkerne.....	705,000	"
II. Den elektriske Station.....	"	"
6. Justerkammeret.....	7,003	33
7. Renteindtægt.....	1,145,565	92
8. Forskjellige Indtægter.....	381,681	59
	11,172,306	46
B. Indtægter, der hidrøre fra Laan og Forbrug af Kapitaler.....	1,223,940	60
A. Løbende Udgifter.		
1. Administrationsudgifter.....	631,161	37
2. Pensioner og Understøttelser.....	298,825	31
3. Forsørgelsesvæsenet:		
A. Alderdomsunderstøttelse.....	805,900.	
B. Alderdomshjemmene	1,530.	
	807,430	

	Kr.	Øre
31 Dec.		
C. Fattigvæsenet:		
1. Det alm. Fattigvæsen	534,160.00	
2. Alm. Hospital	384,150.00	
3. Ladegaarden	116,350.00	
4. St. Johannes Stiftelse	211,720.00	
	1,246,380	
D. Administrationsudgifter ved Forsørgelsesvæsenet	143,300	
	2,197,110	"
4. Hospitalsvæsenet:		
I. Kommunehospitalet	580,171. 98	
II. Øresundshospitalet	38,456. 09	
III. Blegdamshospitalet	69,096. 12	
IV. Vestre Hospital	93,729. 88	
	781,454	07
5. Sindssygeanstalten	238,987	73
6. Sundhedsvæsenet	86,991	42
7. Skolevæsenet	1,914,607	"
8. Politietaten	1,091,370	96
9. Brolægning- og Vejevæsenet	771,190	"
10. Vandvæsenet	307,588	58
11. Brandvæsenet	281,132	53
12. Renovationsvæsenet	372,913	"
13. Stadens faste Bidrag	154,002	46
14. Forskjellige Udgifter	435,528	79
15. Forrentning af Stadens Gjæld	1,321,147	24
16. Afdrag paa Stadens Gjæld	288,296	"
	11,172,306	46
B. Udgifter, der afholdes ved Hjælp af Laan og Forbrug af Kapitaler	1,223,940	60

Register.

De i Registret benyttede Rubriker ere:

Alderdomsunderstøttelse.	Journalistbesøg.
Apotheker.	Kirker og kirkelige Forhold.
Arrest og Fængsel.	Kommunalbestyrelsen.
Auktion.	Kongehuset.
Begravelsesvæsen.	Kreditforening og Kreditkasse.
Bogsamling.	Kunstindustrimuseum.
Borgerrepræsentationen.	Kvægtorvet.
Brandvæsen.	Laan.
Broer.	Legater.
Budget.	Ligbrænding.
Bygningsvæsen.	Lærlingeforhold.
Dampkjedler.	Maaling.
Demarkationsterrænet.	Magistraten.
Elektriske Anlæg.	Maskiner.
Fattigvæsen.	Middelgrundsfortet.
Firma.	Monumenter.
Fiskeri.	Næringsvæsen.
Folketælling.	Nødtørftanstalter.
Forbrydelser.	Overformyndieriet.
Forhyringsvæsen.	Plejebørn.
Frederiksberg.	Politivæsen.
Fælledeerne.	Raadhuset.
Fængsel, se Arrest.	Rigsdagen.
Fæstevæsnat.	Rodemestre. -
Fæstningsterrænet.	Skattevæsen.
Fødsels- og Plejestiftelsen.	Skolevæsen.
Gader.	Skorstensfejning.
Gasværkerne.	Slagtehusene.
Glyptotheket.	Sporveje.
Guld- og Sølvarbejder.	Statistik.
Havnevæsnat.	Statskassen.
Helligdage.	Stavnsbaandet.
Hospitaler.	Sundhedsvæsen.
Hæren.	Sygekasser.
Jernbaner.	Sø- og Handelsretten.
Jordemødre.	Sørne.

Sønæring.
 Teknisk Skole.
 Theatre.
 Tivoli.
 Toldboden
 Tombola.
 Torve og Pladser.
 Udskrivningsvæsen.
 Umyndige.

Underholdsbidrag.
 Vandvæsen.
 Varemærker.
 Vejning.
 Vejviser.
 Veterinærvæsen.
 Vægger.
 Ægteskab.
 Æresoprejsning.

Alderdomsunderstøttelse.

Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet af 9. April 1891, jfr. Bekj. 9. Juni s. A.

Ang. Fortolkningen af Ordene »levede i Ægteskab« i § 2c i Lov af 9. April 1891, se Skr. 28. Sept. 1892.

Ang. Anvendelse af Loven af 9. April 1891 paa Medlemmer af det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn, se Skr. 5. Okt. 1892.

Udtrykket »her i Landet« i Lov af 9. April 1891 § 2c omfatter ikke Island, se Skr. 24. Febr. 1893.

Ved Afgjørelse af Alderdomsunderstøttelse til en Person og hans Familie er det Hovedpersonens Opholdskommune, som har at tage Bestemmelse i saa Henseende, se Skr. 8. Marts 1893.

Ang. hvorvidt der kan tilstaa Alderdomsunderstøttelse til Personer, der eje et mindre Kapitalbeløb, se Skr. 15. Maj 1893.

Alderdomsunderstøttelse kan ydes til Sindssyge, se Skr. 17. Maj 1893.

Ang. hvorvidt der ved Tilstaaelse af Alderdomsunderstøttelse kan tages Hensyn til Udgifterne ved Forsørgelse af et Adoptivbarn, se Skr. 27. Maj 1893.

Dom efter Straffelovens § 235 udelukker fra Alderdomsunderstøttelse efter Lov af 9. April 1891 § 2a, se Skr. 12. Dec. 1894.

Apotheker.

Oprettelse af nye Apotheker, se Resol. 23. Jan. 1889 (Vesterbro og Kvarteret ved Gyldenløvesgade), 31. Maj 1893 (Østerbrogade) og 27. Febr. 1896 (Vesterbro og Nørrebro).

Arrest og Fængsel.

Opførelse af en ny Fængselsbygning paa Grunden Nr. 21 paa Nytorv, se Komm. Besl. 11. Juni 1888.

Opførelse af det nye Fængsel ved Eughavevej, se Komm. Besl. 26. Jan. 1891.

Indvielse af Kirken i Vestre Fængsel, se Resol. 8. Okt. 1895.

Auktion.

Lov om Salg af fersk Fisk m. v. ved offentlig Auktion af 11. Marts 1892.

Begravelsesvæsen.

Ang. Betalingen for de af Begravelseskontoret udfærdigede Udskrifter af Begravelsesprotokollen, se Skr. 4. Juni 1888.

Salg af et Areal af Vestre Kirkegaard til det mosaiske Trossamfund, se Komm. Besl. 17. Sept. 1888.

Bestemmelser for Begravelsesvæsnets Overtagelse af Legatgravsteder, se Komm. Besl. 7. Jan. 1889.

- Forandringer i Bestemmelserne om Betaling for Brugen af Kapellet paa Holmens Kirkegaard, se Skr. 27. Maj 1889.
- Forandring i § 4, 1ste Stykke i Bekj. af 15. Dec. 1875 ang. Dødsattester, se Bekj. 13. Nov. 1889.
- Ang. Benyttelse af Faner og extraordinær Musik ved Begravelser, se Cirk. 27. Aug. 1891.
- Ang. Meddelelse af Tilladelser til Flytning af Lig paa Københavns Kirkegarde, se Bekj. 29. Marts 1892.
- Ang. Kirkegaardsforholdene i Vor Frelsers Sogn, se Skr. 26. Juli 1892.
- Ang. Udstedelse af Dødsattester i Tilfælde, hvor en Afdød begravet i et andet Sogn end Dødsstedets, samt i Tilfælde af Ligbrænding, se Cirk. 20. Okt. 1892.
- Forandring i Bekj. af 15. Dec. 1875 ang. Dødsattester, se Bekj. 10. Dec. 1892.
- Bestemmelser i Tilfælde, hvor Lig begravet i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, se Cirk. 4. Juli 1893 og 10. Jan. 1896.
- Forandringer i de for Begravelsesvæsnets Kontorpersonale gjældende Løn-ningsbestemmelser, se Komm. Besl. 17. Juli 1893.
- Ang. Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i København samt om Præsternes Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m., se Bekj. 21. Sept. 1893, jfr. Skr. 25. Okt. s. A., 8. Jan. 1894 og 13. April 1894.
- Fastsættelse af Taxten for Linjebegravelser paa Vor Frelsers Amagerkirkegaard, se Skr. 2. Nov. 1893.
- Forandring i Bestemmelserne af 24. Marts 1886 § 3, se Skr. 15. Dec. 1893.
- Ang. fornyet Indførelse af Begravelser paa Assistens Kirkegaard, se Skr. 5. Jan. 1894.
- Køb af et Areal af Utterslev Mark, se Komm. Besl. 29. Okt. 1894.
- Afløsning af den Vestre Kirkegaard paahvilende Hartkornsskat til Valby-Hvidovre Sogn, se Komm. Besl. 11. Marts 1895.
- Taxter for Benyttelsen af Kapellerne paa Vestre Kirkegaard, se Skr. 5. Juli 1895.
- Ang. Fredning af Monumenter paa Kirkegarde, se Skr. 30. Dec. 1895.
- Bekj. af 11. April 1896 ang. Dødsattester ved Selvmord eller anden ved ulykkelig Hændelse indtruffen pludselig Død.

Bogsamling, Oprettelse af en saadan, se Komm. Besl. 26. Okt. 1896.

Borgerrepræsentationen, se Kommunalbestyrelsen.

Brandvæsen.

- Anlæg af en Hovedstation for Brandvæsnet m. m., se Komm. Besl. 15. Juli 1889.
- Regulativ for Københavns Brandvæsen af 15. Marts 1890, jfr. Skr. 7. Jan. 1896.
- Forskrifter m. H. t. Indretningen og Benyttelsen af elektriske Anlæg til Forebyggelse af Brandfare m. m., se Pl. 21. April 1890.
- Bestemmelser ang. Transport m. m. af Sprængstoffer, se Bekj. 3. Dec. 1890.
- Ang. Oplag i beboede Bygninger af Stenolie og andre brandfarlige Vædsker, se Bekj. 4. Juni 1891.
- Overenskomst imellem Krigsministeriet og Justitsministeriet om Regler for Hærens Bistand ved større Ildebrænde i København, se Skr. 28. Sept. 1891, jfr. Skr. 8. Sept. 1896.
- Tillæg til Bestemmelserne i § 18, 1ste Stykke af Lov om Brandvæsnet i København af 15. Maj 1868, se Bekj. 25. Okt. 1895.
- Indretning og Drift af Dowson Gasværker og lignende Anlæg, se Bekj. 22. Febr. 1896 og Pl. 12. Marts s. A.

Brandforsikring.**Kjøbenhavns.**

Tillæg til Vedtægten, se Bekj. 31. Dec. 1889, 29. Dec. 1892, 8. Febr. 1895 og 16. Dec. 1896.

Forandringer i Reglerne om Betalingen for Vurderingsforretninger, se Bekj. 31. Dec. 1889 og 13. Dec. 1890.

Klassifikations-Tarif, se Bekj. 18. Jan. 1892, Tillæg til samme, se Bekj. 29. Dec. 1892 og 16. Dec. 1896.

Landbygningernes.

Forandringer i og Tillæg til Vedtægten, se Bekj. 21. Juli 1888, 13. Juli 1889, 8. Juli 1890, 17. Juli 1893 og 3. Juli 1894.

Forandringer i og Tillæg til Tarifen, se Bekj. 21. Juli 1888, 8. Juli 1890, 7. Juli 1891, 4. Juli 1894 og 29. Juni 1895.

Fritagelse for Udredelse af Kontingent, se Bekj. 13. Juli 1889.

Ændringer i Gebyrregulativet, se Bekj. 9. Juli 1890.

Forandring i Bekj. af 12. Juli 1878 ang. Betaling for visse Forretninger, se Bekj. 10. Juli 1890.

Broer.

Overenskomst imellem Havnekaptajnen og Københavns Kommunalbestyrelse ang. Udgifterne ved og Ombygning og Vedligeholdelse af forskellige Broer i Kjøbenhavn, se Komm. Besl. 5. Sept. 1891.

Budget, Stadens, se Pl. 31. Dec. 1888, 31. Dec. 1889, 31. Dec. 1890, 31. Dec. 1891, 31. Dec. 1892, 31. Dec. 1893, 31. Dec. 1894, 31. Dec. 1895 og 31. Dec. 1896.

Bygningsvæsen.

Bygningslov for Staden Kjøbenhavn af 12. April 1889, udvidet til Frederiksberg Kommune ved Lov af 11. April 1890; jfr. Lov af 30. Marts 1895 om Tillæg til disse.

Instr. for Bygningskommissionen i Kjøbenhavn af 27. Juni 1889.

do. for Stadsbygmesteren i Kjøbenhavn af s. D.

do. for Bygningsinspektørerne i Kjøbenhavn af s. D.

Kjøbenhavns Inddeling i 5 Bygningsdistrikter, se Bekj. 30. Juli 1889.

Ang. Bestemmelsen i Bygningslovens § 15, 2det Punktum, se Skr. 9. Nov. 1889.

Ang. Brolægningvæsnets Beføjelse til at nægte Op- og Nedgange fra og til en Kjælder, se Skr. 27. Jan. 1891.

Lov om Frihed for Bygningsafgift af 14. April 1893.

Dampkjedler.

Ang. Indretningen af, og Tilsynet med Dampkjedler paa Landjorden m. m., se Bekj. 28. Febr. 1891 og 26. Okt. 1895.

Demarkationsterrænet.

Ang. Forstaaelsen af § 3 i Lov af 6. Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarkationslinjen om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger m. m., se Skr. 14. Sept. 1895.

Elektriske Anlæg.

- Indrettelse af en elektrisk Station i Gothersgade Nr. 30, se Komm. Besl. 24. Marts 1890.
- Forskrifter m. H. t. Indretningen og Benyttelsen af elektriske Anlæg til Forebyggelse af Brandfare m. m., se Pl. 21. April 1890.

Fattigvæsen.

- Ang. Sp. om, hvorvidt Overenskomsten imellem Danmark og Tyskland af 11. Dec. 1873 og Tillægsoverenskomst af 25. Aug. 1881 indeholder Forpligtelse for den ene Part til paa Forlangende af den anden Part at hjemsende dennes Undersaatter, se Skr. 13. Marts 1888.
- Overenskomst mellem Danmark og Sverrig ang. det ene Riges Undersaatter, som falde Fattigvæsnet til Byrde, se Bekj. 18. August 1888, jfr. Cirk. 7. Sept. s. A. og 24. Sept. 1890.
- Omfordeling af Stadens 13 Hoveddistrikter, Oprettelse af et nyt Distrikt, det 14de, m. m. se Komm. Besl. 10. Marts 1890.
- Reglement for Kontroltjenesten med den Fattigvæsnet tillagte Afgift af Indtægten ved Skuespil og Kunster m. m. af 10. Dec. 1890.
- Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891.
- Ang. Formen for de i Cirk. af 30. Dec. 1871 og 28. Maj 1874 ommeldte Hjemstedsbeviser for ugifte Kvinder og Personer under 18 Aar til Brug ved Nedsættelse i Udlandet, se Skr. 27. April 1891.
- Taxter for Benyttelsen af Kommunens Hospitaler og Fattigvæsnets Stiftelser, som blive at lægge til Grund for Fattigvæsnets Krav paa Refusion, se Pl. 14. Marts 1892.
- Benyttelse af Anstalten i Nørre Allé til Lemmestiftelse m. m., se Komm. Besl. 14. Marts 1892.
- Ang. Erhvervelse af Forsørgelsesret for en udenlandsk Kvinde, der har indgaaet Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret, se Skr. 23. Marts 1892.
- Ang. Refusion efter Lov af 9. April 1891 § 45, se Skr. 10. Nov. 1892 og 6. Dec. s. A.
- Ang. Fortolkning af Bestemmelsen i Lov af 9. April 1891 § 27 om hjemløse Trængende, se Skr. 4. Marts 1893.
- Ang. hvorvidt den en forladt Hustru, medens Manden nyder Alderdomsunderstøttelse, ydede Hjælp medfører for ham de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne Virkninger, se Skr. 8. Marts 1893.
- Ang. Beregningen af den Fattighjælp, som i Henhold til Lov af 9. April 1891 § 63 af Opholdskommunen ydes Medlemmer af Sygekasser, naar Hjælpen bestaar i Hospitalshjælp, se Skr. 9. Marts 1893.
- Ang. Bestemmelsen i Lov af 9. April 1891 § 62 om Udgifterne til Kur og Pleje af Personer, der lide af venerisk Sygdom, se Skr. 16. Marts 1893.
- Salg af »Almindelig Hospital,» se Komm. Besl. 6. Juli 1893.
- Ang. Besvarelser af de fra tysk Side fremsatte Begjæringer om Trængendes Modtagelse til Forsørgelse her i Riget, se Cirk. 10. Juli 1893.
- Enken efter en Udlænding, der før den 1. Jan. 1892 havde erhvervet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, vil være at forsørge efter Fattiglovens § 27, se Skr. 1. Febr. 1895.
- Ang. hvorvidt Udgifterne ved et Barns Ophold paa et Døvstummeinstitut paahvile Forsørgelses- eller Opholdskommunen, se Skr. 22. Febr. 1895.
- Instrux og Vejledning for Distriktsforstanderne i Kjøbenhavn af 1. Okt. 1895.
- Ang. Anvendeligheden af Lov af 9. April 1891 §§ 46 og 48 paa mellemkommunale Krav paa Refusion af forskudsvis ifølge Lov af 12. April 1892 udredede Underholdsbidrag til uægte Børn, se Skr. 28. Okt. 1895.
- Regulativ for Kommunelægerne i Kjøbenhavn af 1. Nov. 1896.

Firma.

- Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889.
- Andg. om Førelse af Handelsregistret af 24. Maj 1889.
- Ang. Betalingen for Bekjendtgjørelse af Anmeldelser til Handelsregistret m. m., se Bekj. 21. Juni 1889 og 24. Sept. s. A.
- Ang. lagttagelse af forskellige Begler, der ville være at iagttage ved Modtagelsen af Anmeldelser til Handelsregistret, se Cirk. 14. Aug. 1889.
- Ang. Udsettelse af Anmeldelser, der burde have været afviste, se Skr. 7. Sept. 1889.
- Ang. Anmeldelse af Prokura og af Firmadeltageres Underskrift, se Skr. 27. Sept. 1889, 7. Dec. s. A. og 17. April 1895.
- Ang. en Enkes Anmeldelse af hendes afdøde Mands Navn som Firma, se Skr. 23. Dec. 1889.
- En Forbrugsforening, der kun driver Høkerhandel, er ikke pligtig til at gjøre Firmaanmeldelse, se Skr. 13. Marts 1890.
- Den enkelte Deltager i et Firma kan tilbagekalde en meddelt Prokura, se Skr. 27. Juni 1890.
- Anmeldelse fra Selskabet »N. N. Andelssvineslagteri« bør modtages, se Skr. 17. Sept. 1890.
- Kommanditister kunne ikke tegne Firma undtagen som Prokurister, se Skr. 27. Febr. 1891.
- Ang. Modtagelsen af en Anmeldelse om, at A. A. driver Handel under Firma »N. N.s Efterfølger A. A.«, se Skr. 11. Juni 1891.
- Ang. Modtagelsen af en Anmeldelse om en Fabrikdrift under Firma »De forenede fabrikker N. N.«, se Skr. 20. Juni 1891.
- Firmanavne, der alene ere hjemlede ved Fimalovens § 37, kunne ikke forandres uden samtidigt at bringes i Overensstemmelse med Fimalovens § 9 o. ff., se Skr. 11. Juli 1891.
- Et Kommanditselskabs Firma maa ikke indeholde Tilføjelser, som forudsætte, at der ikke i Selskabet findes nogen fuldt ansvarlig Deltager, se Skr. 11. Juli 1891.
- Ang. Udskrifter i Henhold til Fimalovens § 36, se Skr. 26. Marts 1892.
- Ang. et Selskabs Karakter som Aktieselskab, se Skr. 9. Juli 1892.
- Firmanavnet »N. N. og Søn« med en Person som ansvarlig Indehaver og hans Søn som Kommanditist er ikke stridende imod Fimalovens Forskrifter, se Skr. 6. Febr. 1893.
- Bestemmelsen i Fimalovens § 22 er uanvendelig paa en Person, som ikke kan skrive sit Navn, se Skr. 6. Juli 1893.
- Firmaet »Brødrene P.« eller »Brødrene P. ved C. M. P.« med 2 Brødre, den ene som ansvarlig Deltager, den anden som Kommanditist, er stridende imod Fimaloven, se Skr. 6. Nov. 1893.
- Den ved Fimalovens § 11 Enken tillagte Ret til at benytte sit afdøde Mands Firma er betinget af, at Forretningen uden nogen væsentlig Afbrydelse fortsættes, se Skr. 3. Marts 1894.
- Ang. Anmeldelse til Handelsregistret af en Person, som drev Handel i Kjøbenhavn og agtede at drive Handel i en Kjøbstad, se Skr. 4. Maj 1894.
- Ang. Firmabetegnelsen i et Tilfælde, hvor en Forretning, der er dreven under Firma »N.N.s Efterfølger,« overdrages til en ny Indehaver, se Skr. 21. Juni 1894.
- Et af en Enkeltmand anmeldt Firma »Manufaktur-Union ved N. N.« vil være at modtage til Handelsregistret, se Skr. 29. Aug. 1894.
- Anmeldelse til Handelsregistret af en Filial heri Byen, der ikke har særskilt Bestyrelse, kan ikke modtages, se Skr. 19. Sept. 1894, jfr. Skr. 10. Sept. 1895.
- Den i Fimalovens § 21, sidste Stykke omhandlede Bemærkning til Handels-

registret om indtraadt og ophørt Konkurs skal ikke kundgjøres, se Skr. 30. Nov. 1894.

En saakaldt »Kreditbank« anset som Bankforretning og pligtig at iværksætte Anmeldelse til Handelsregistret, se Skr. 28. Dec. 1894.

Lov om Aktieselskaber m. m., som have deres Sæde paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, af 15. Febr. 1895.

Ang. Firmaanmeldelse af et Selskab, der driver Forretning i flere forskjellige Retskredse, se Skr. 21. Marts 1895.

Firmaet »Sukkerhuset . . . ved N. N.« kan kun anvendes af en Forretning, der udelukkende eller fortrinsvis fører Sukker, se Skr. 4. Sept. 1895.

Ang. et Tilfælde, hvor en Mands Forretning var overdraget til hans Sønner, uden at dette var anmeldt til Handelsregistret, og derefter drevet af dem under Faderens Navn, se Skr. 24. Okt. 1896.

Fiskeri, se Lov om Fiskeriet i Danmark af 5. April 1888.

Vedtægt for Fiskeriet i Kallebodstrand af 8. Juli 1893.

Folketælling, se Bekj. 23. Jan. 1890, Skr. 6. Maj s. A. og Bekj. 25. Jan. 1895.

Forbrydelser.

Med Hensyn til Domme efter Straffelovens § 242 er Æresoprejsning ufor- nøden, se Skr. 27. April 1893.

Lov om Æresoprejsning uden Bevilling af 13. April 1894.

Det i Straffelovens § 235 ommeldte Forhold maa anses for en i den offentlige Mening vanærende Handling, se Skr. 12. Dec. 1894.

Ligeledes den i Straffelovens § 257 omhandlede Forbrydelse, se Skr. 27. Juni 1895.

Forhyringsvæsen, se Lov om Forhyringsagenter m. m. af 12. April 1892.

Frederiksberg.

Indlemmelse af Matr. Nr. 126 og 127 under Kjøbenhavn, se Pl. 24. Sept. 1888 og Bekj. 6. Febr. 1889.

Lov om Udvidelse af Bygningslov af 12. April 1889 for Kjøbenhavn til Frederiksberg af 11. April 1890.

Fællederne.

Overenskomst imellem Staten og Kommunen om Ordningen af Forholdet til Fællederne m. m., se Komm. Besl. 10. April 1893, jfr. Resol. 20. April s. A.

Fæstevæsnets, se Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891, jfr. Lov om Forandring i samme af 23. Febr. 1894.

Regler for Fæstevirksomheden, se Bekj. 7. Juli 1891.

Fæstningsterrænet.

Lov om Opfyldning af en Grund ved Kallebodstrand af 5. April 1888.

Lov af 12. April 1889 om Udførelse af forskellige Bygningsforanstaltninger, foranledigede ved Kontrakt af 29. Okt. 1869.

Fødsels- og Plejestiftelsen.

Overtagelse af Min. for Kirke- og Undervisningsv. af den stedlige Bestyrelse af det kgl. Frederiks Hospital og den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse, se Resol. 26. Febr. 1892.

Gader.

Overenskomst imell. Magistraten og Kbhvns. Telefonselskab om Tilladelse for dette til Anlæg af Telefonledninger af 6. Febr. 1889.

Ang. Grænsen mellem Vestervold Kvarter og Udenbys Vester Kvarter, se Komm. Besl. 8. Juni 1891.

Overenskomst ang. Lukning af en Del af Ladegaardsaaen og Aulæg af en Boulevard over samme af 28. Aug. 1896.

Nye Gadenavne: Se Pl. 9. Maj 1889 (Stenosg., Tullinsg., Thorupsg., Fred. d. 7.s G., Prinsesse Charlottes G., Raadmandsg., Odenseg. og Silkeborgg.), Pl. 17. Juni 1889 (Classensg.), Pl. 13. Dec. 1892 (Gefionsg., Nordre Frihavnsvej, Collinsg., Zinnsg., Frederiksstadsg., Mysundeg., Hejmdalsg., Bjelkes Allé, Schleppegrellsg. og Lundingsg.), Pl. 20. Juli 1893 (Gernersg.), Pl. 18. Okt. 1893 (Raadhuspladsen, Vestre Boulevard, Bag Raadhuset, Stormg., Ny Vesterg., Ny Kongensg. og Rysenstensg.) og Pl. 13. Nov. 1894 (Admiralg., Nikolajg. og Visbyg.)

Fordeling af udenbys Gader og Veje i 3 Klasser, se Bekj. 31. Marts 1888, 6. Marts 1889, 25. April 1890, 9. Febr. 1891, 13. Maj s. A., 28. Marts 1892, 6. Maj 1893, 18. April 1894, 19. April 1895 og 18. Marts 1896.

Gasværkerne.

Ang. Gasindlæg, se Pl. 14. Juli 1888.

Instrux for de i Henhold til Lov af 4. Marts 1857 autoriserede Gasmestre af 16. Marts 1892.

Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i København af 18. Juli 1895.

Glyptotheket, se Lov om et Tilskud af Statskassen til Opførelse af dette af 5. April 1888.

Overdragelse til det Offentlige af Glyptotheket paa Ny Carlsberg, se Komm. Besl. 23. Sept. 1889.

Fundats, stadfæstet 21. Maj 1891.

Guld- og Sølvarbejder, se Lov ang. disses Stempning af 5. April 1888, jfr. Andg. 4. Nov. 1892.

Havnevæsnet.

Forandringer i Politireglement for Københavns Havnebaue af 31. Aug. 1880, se Bekj. 6. Maj 1889.

Forandring i Reglement af 10. Dec. 1883 om Ordens Overholdelse m. m. paa Københavns Inderrhed og i Københavns Havn, se Bekj. 20. Marts 1891 og 11. Jan. 1893.

Lov om Anlæg af en Frihavn ved København samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Københavns Havn m. v. af 31. Marts 1891, jfr. Koncession af 27. April 1892.

Overenskomst imellem Havnekaptajnen og Københavns Kommunalbestyrelse ang. Udgifterne ved og Ombygning og Vedligeholdelse af forskellige Broer i København, se Komm. Besl. 5. Sept. 1891.

Overtagelse af Vedligeholdelse af Haveanlægget omkring Lystbaadehavnen Syd for Frihavnsanlægget m. v., se Komm. Besl. 9. Jan. 1893.

Overenskomst imellem Magistraten og Havneforvaltningen angaaende Østre Gasværks Havn, se Komm. Besl. 17. April 1893.

Oprettelse af Frihavnskvarteret, se Pl. 15. Dec. 1893.

- Overtagelse af Vedligeholdelse som Parkanlæg af en Del af Esplanaden, af Citadelsvolden, af Langelinjepromenaden m. m., se Komm. Besl. 19. Marts 1894.
- Omsætning af Havneafgiften til en Vareafgift m. m., se Bekj. 30. Okt. 1894, 10. Okt. 1895, 1. April 1896 og 29. Dec. s. A.
- Reglement for den offentlige Vejning i Københavns Frihavn, se Bekj. 19. Dec. 1894.
- Reglement for den offentlige Maaling i Københavns Frihavn, se Bekj. 19. Dec. 1894.
- Københavns Inderrhed skal udgjøre en Del af Københavns Havn, se Bekj. 14. Febr. 1895.

Helligdage.

- Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen af 1. April 1891.
- Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker m. m. paa Folkekirkens Helligdage, se Bekj. 28. Maj 1891, 20. Okt. s. A., 15. Maj 1893, 19. Marts 1894 og 28. Nov. 1896.
- Ang. Salg af Aviser paa Jernbanestationer paa Helligdagene, se Skr. 11. Marts 1892.

Hospitaller.

- Regulativ af 23. Jan. 1890 for Indlæggelse til fri Behandling paa Stadens Hospitaller for visse smitsomme Sygdomme, se Bekj. 5. Marts 1890.
- Ang. Fordelingen imellem Stat og Kommune af Udgifterne ved Behandling af en Sygdom, der er under offentlig Behandling, se Komm. Besl. 17. Nov. 1890.
- Ændring af Turnus for Lægekandidater, se Skr. 8. Dec. 1890.
- Betaling for Hospitalsbehandling af Medlemmer af statsanerkjendte Sygekasser, se Cirk. 16. Dec. 1892, jfr. Skr. 31. Dec. s. A.
- Betingelser for Begunstigelser for ikke-statsanerkjendte Sygekasser med Hensyn til Betalingen til Kommunens Hospitaller af 12. Juni 1894.

Kommunehospitalet.

- Henlæggelse af lægevidenskabelige Skjøn over tvivlsomme Sindstilstande til Overlægen ved Hospitalets 6te Afdeling, se Skr. 28. Juli 1888.
- Ansættelse af 3 Visitatorer, se Komm. Besl. 2. Maj 1892.

Blegdamshospitalet.

- Indretning af en klinisk Undervisning i epidemiske Sygdomme, se Komm. Besl. 12. Jan. 1891.

St. Hans Hospital.

- Udvidelse af Hospitalet, se Komm. Besl. 16. Maj 1892,

Kgl. Frederiks Hospital.

- Overtagelse af Min. for Kirke- og Undervisningsv. af den stedlige Bestyrelse af det kgl. Frederiks Hospital og den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse, se Resol. 26. Febr. 1892
- Betaling for Hospitalsbehandling af Medlemmer af statsanerkjendte Sygekasser, se Skr. 31. Dec. 1892.
- Betingelser for Begunstigelser for ikke-statsanerkjendte Sygekasser med Hensyn til Hospitalsbehandling, se Skr. 16. Febr. 1895.

Hæren.

- Ang. Fordeling paa København, de øvrige Kjøbstæder og Amsraadskredsene af Heste og Vogne, som udskrives ifølge Lov af 16. Juni 1876 m. m., se Bekj. 17. Dec. 1892.

Lov om Fuldførelse af Ingeniørregimentets Kaserneetablisement paa Vognmandsmarken af 15. Marts 1895.

Lov om Opførelse af et nyt Kaserneetablisement for Gardehusarregimentet af 15. Marts 1895.

Jernbaner.

Overenskomst imellem Staten og Kommunen vedrørende forskellige nye Statsbaneanlæg i og ved København, se Komm. Besl. 11. Sept. 1893, jfr. Lov 8. Maj 1894.

Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en fra København udgaaende Amager-Jernbane, se Bekj. 24. Juli 1895.

Jordemødre.

Ang. Jordemødrenes Anmeldelser om levende fødte Børn, se Skr. 18. Maj 1889. Bortfalden af Jordemødres Edfæstelse af Magistraten, se Skr. 8. Jan. 1894.

Journalistbesøg, Festlighed i Anledning af samme, se Komm. Besl. 24. Juni 1895.

Kirker og kirkelige Forhold.

Lov om Ligning af Bidrag til Kirkerne i København af 1. April 1888, jfr. Lov af 29. Marts 1893, 13. April 1894, 30. Marts 1895 og 6. Marts 1896; Pl. 10. Sept. 1888, 4. Sept. 1889, 13. Sept. 1890, 23. Juli 1891, 4. Aug. 1892, 24. Aug. 1894, 22. Juli 1895 og 9. Juli 1896.

Indvielse af Bethlehems Kirken, se Resol. 6. Maj 1889.

Oprettelse af Helligkors Sogn, se Resol. 7. Jan. 1890.

Anerkjendelse af en Valgmenighed i København og Omegn, se Resol. 4. Dec. 1890.

Anerkjendelse af Bethania biskoppelige Methodistmenighed paa Nørrebro, se Resol. 18. Juli 1891.

Ang. Kollekt i Københavns Kirker til Fordel for Kirkelig Forening for indre Mission, se Resol. 23. Okt. 1891.

Ang. Afholdelse af Gudstjeneste i Jernkirken i Ryesgade, se Resol. 10. Dec. 1891.

Indvielse af den til det nye »Almindelig Hospital» hørende Kirke, se Resol. 8. Dec. 1892, jfr. Skr. 10. Dec. s. A.

Benyttelse af Betlehems Kirke og Nazareth Kirke til Afholdelse af Sammenkomster for de om disse Kirker dannede Menighedskredse, se Skr. 13. Dec. 1892.

Ang. Søforternes Henlæggelse i kirkelig Henseende under Citadellsognet, se Bekj. 16. Dec. 1892.

Indvielse af Gethsemanekirken, se Resol. 1. Febr. 1894.

Oprettelse af Frederiks Sogn, se Resol. 3. Aug. 1894.

Ang. Udvidelse af Embedsvirksomheden for Præsten ved Vartov, se Resol. 17. Okt. 1894.

Afgivelse af et Areal til en Kirke i St. Jakobs Sogns nordlige Del, se Komm. Besl. 1. April 1895.

Oprettelse af Sions Sogn, se Resol. 8. Juli 1895, jfr. Pl. 26. Sept. 1896.

Indvielse af Kapernaums Kirken, se Resol. 6. Sept. 1895.

Ang. Forstaaelsen af § 3 i Lov af 6. Juli 1867 om Afløsning af de ved Demarkationslinjen om København paalagte Indskrænkninger m. m. se Skr. 14. Sept. 1895.

Indvielse af Kirken i Vestre Fængsel, se Resol. 8. Okt. 1895.

Deling af St. Johannes Sogn, se Resol. 25. Nov. 1895.

Kollekt i Landets Kirker paa Almindelig Bededag til den københavnske Kirkesags Fremme, se Cirk. 23. April 1896, jfr. Skr. 10. Okt. s. A.

Kommunalbestyrelsen.

Regl. for Anvendelsen af Papirsorter i Magistratens forskellige Afdelinger af 16. Febr. 1889.

Tillæg til Overenskomsten af 1. Febr. 1882 imellem Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871, se Komm. Besl. 13. Nov. 1893.

Vedtægten af 30. Dec. 1857, Forandringer i denne:

Skr. 8. Febr. 1889 (Stadslægen).

„ 22. Febr. 1889 (Stadsingeniørens Kontor).

„ 2. Maj 1889 (Dyrlægevæsnet ved Kvægtorvet n. m.).

„ 20. Maj 1889 (Ansættelse af en Expeditionssekretær i Mag.s 3. Afd.s 1. Sekretariat m. m.)

„ 20. Juni 1889 (Regnskabsførelsen af de under Borgerrepræsentationen henlagte Legater).

„ 14. Okt. 1889 (Brandinspektøren m. Fl.)

„ 11. Nov. 1889 (Ansættelse af en Fuldmægtig i Meterkontoret paa Gasværket).

„ 12. Juli 1890 (Ansættelse af en Assistent af 1. Kl. hos Bogholderen ved Gasværkerne.)

„ 6. Marts 1891 (Belysningsvæsnet).

„ 12. Marts 1891 (Oprettelse af en Assistentpost af 1. Kl. paa Blegdams-hospitalets Kontor).

„ 10. Aug. 1891 (Henlæggelse under Mag.s 3. Afd. af Sager om Alderdomsunderstøttelse).

„ 13. Jan. 1892 (Ansættelse af 2 Assisterter af 1ste Klasse ved Gasværkerne.)

„ s. D. (Oprettelse af forskellige nye Embeder og Bestillinger under Belysningsvæsnet.)

„ 26. Nov. 1892 (Oprettelse af et Embede som Viceinspektør ved Vandværket).

„ 9. Dec. 1892 (Ansættelse m. m. af forskellige Embedsmænd og Funktionærer ved Tvangs- og Arbejdsanstalten paa Ladegaarden og Almindelig Hospital).

„ 11. Jan. 1893 (Oprettelse af en Fuldmægtigplads ved Gasværkernes Bogholder- og Meterkontor).

„ 6. Marts 1893 (Ordning af Forretningerne ved Alderdomsunderstøttelses- og Forsørgelsesvæsnet.)

„ 21. Juli 1893 (Oprettelse af en Fuldmægtigplads i Skatteinspektoratet).

„ 5. Febr. 1894 (Brolægnings- og Vejvæsnet).

„ 15. Marts 1894 (Oprettelse af en Fuldmægtigplads i statistisk Kontor).

„ 14. Juni 1894 (St. Hans Hospital).

„ 25. Juli 1895 (Ansættelse af en Fuldmægtig i Mag.s 4. Afd. m. m.)

„ s. D. (Oprettelse af Gasværkernes Ingeniørkontor).

„ 27. Febr. 1896 (Oprettelse af en Fuldmægtigplads i Overpræsidentens Sekretariat og en Expeditionssekretærpost i Skatteinspektoratet).

Kongehuset.

Festligholdelse af Regeringsjubilæet, se Komm. Besl. 8. Okt. 1888.

Do. af Majestæternes Guldbryllup, se Komm. Besl. 2. Maj 1892.

Do. af Kronprinsens og Kronprinsessens Sølvbryllup, se Komm.

Besl. 25. Juni 1894.

Kreditforening og Kreditkasse.

Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Grundejere i København og Omegn, se Kundg. 25. Maj 1888, 22. Juli 1893, 4. Juni 1895 og 30. Nov. 1896. Nye Statuter for Kreditkassen for Husejere i København, se Kundg. 26. Juli 1889. Tillæg til samme, se Kundg. 24. Juni 1891.

Kunstindustrimuseum, Overdragelse af en Grund til samme, se Komm. Besl. 21. Sept. 1891.

Kvægtorvet.

Angaaende Modtagelse af klovbærende Husdyr, se Bekj. 18. Febr. 1893. Torvreglement for Københavns Kvægtorv af 1. April 1895, jfr. Tillæg af 21. Dec. s. A.

Betalingsreglement for Benyttelsen af samme af s. D.

Reglement for Jernbaneforsendelser til og fra samme af s. D.

Laan.

Lov ang. Stempelafgiften af de af Københavns Havnevæsen for et Laan paa 3 Mill. Kr. udstedte Partialobligationer af 31. Marts 1888.

Optagelse af et Laan hos Overformynderiet paa 1 Mill. Kr., se Skr. 20. Maj 1892. Do. af et Laan paa 5½ Mill. Kr., se Skr. 2. Juni 1892.

Overtagelse af Københavns Kommune af Garantien for et Laan paa 215,000 Kr., som Bestyrelsen for de Hambroske Vadske- og Badeanstalter agter at optage, se Skr. 6. Juli 1892.

Lov ang. Stempelafgift af de af Københavns Kommune for et Laan paa indtil 20 Mill. Kr. udstedte Obligationer af 25. Marts 1895, jfr. Skr. 1. Okt. 1895.

Legater.

Stadf. af 20. Sept. 1889 paa Fundats for «Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Jubilæumslegat til Bedste for trængende Kvinder i København.

Ligbrænding, se Lov af 1. April 1892, jfr. Regulativ af 4. Okt., s. A.

Ang. Sognepræsternes Funktion ved Ligbrænding, se Cirk. 5. Dec. 1892 og Bekj. 5. Febr. 1894.

Ang. Nedgravning af Urner og Beholdere paa Københavns Kirkegaard efter Ligbrænding, se Skr. 4. Febr. 1893.

Lærlingeforhold, se Lov om samme af 30. Marts 1889.

Undtagelser fra Bestemmelsen i Lov af 30. Marts 1889 § 7, sidste Stykke, se Bekj. 24. Sept. 1889, 11. Dec. s. A., 24. Aug. 1891.

Det kan i en Lærlingekontrakt bestemmes, at Lærlingens Vederlag skal bestaa i Betaling efter Akkord, se Skr. 16. Febr. 1891.

En Bestemmelse i en Lærlingekontrakt om, at Forældre eller Værger maa give Lærlingen Husly og Pleje i Sygdomstilfælde er uforenelig med § 11 i Lov af 30. Marts 1889, se Skr. 14. Jan. 1892.

Ang. Betydningen af en i en Lærlingekontrakt optagen Bestemmelse om Kontraktens Ophævelse i Tilfælde af Lærlingens Sygdom m. m., se Skr. 20. Maj 1892.

Bestemmelsen i Loven af 30. Marts 1889 § 1 kommer til Anvendelse ogsaa paa Kvinder, se Skr. 22. Aug. 1892.

Ang. Exigibiliteten af en i Henhold til Lov af 30. Marts 1889 § 18 afsagt Voldgiftskjendelse, se Skr. 17. Okt. 1893.

En Bestemmelse i en Lærlingekontrakt om, at Lærlingen efter Læretidens Udløb ikke skal aflægge nogen Svendep prøve, strider imod § 10 i Lov af 30. Marts 1889, se Skr. 9. Dec. 1893.

En Læringskontrakt for en Umyndig kan med bindende Virkning udover Lærlingens 18de Aar indgaa af Forældrene, eventuelt Moderen, se Skr. 10. Marts 1894.

Maaling.

Reglement for den offentlige Maaling i Københavns Frihavn, se Bekj. 19. Dec. 1894.

Reglement for den offentlige Maaling paa Staden Københavns Grund med Undtagelse af Københavns Frihavn, se Bekj. 19. Dec. 1894.

Magistraten, se Kommunalbestyrelsen.

Maskiner.

Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12. April 1889.

Middelgrundstortet, dets Henlæggelse under Københavns Jurisdiktion, se Bekj. 11. Marts 1892.

Monumenter.

Oprejsning af Carstens's Statue, se Komm. Besl. 19. Marts 1894.

Overtagelse af et Mindesmærke for Dronning Caroline Amalie, se Komm. Besl. 10. Dec. 1894.

Overtagelse af et Mindesmærke for Niels W. Gade, se Komm. Besl. 27. Maj 1895.

Næringsvæsen.

Vedtægt om bunden Næring i København, se Pl. 1. April 1888 og 1. April 1893. Næringslov. hjemler ikke en Kommune Adgang til at erhverve Næringsadkomst, se Skr. 28. Nov. 1888.

Afgift af Brændevinshandel og Udskjænkning, se Pl. 15. Dec. 1888, 15. Dec. 1891 og 15. Dec. 1894.

Ang. Omfanget af Mæglernes Næringsret, se Skr. 29. Aug. 1889.

Tillæg af 6. Febr. 1890 til Vedtægt af 23. Nov. 1882 ang. Meddelelse af de i Næringslovens § 58 omhandlede Næringsadkomster i København, se Pl. 10. Febr. 1890; Tillæg til samme, se Bekj. 19. Marts 1894.

Ang. Indberetning til Kontrollen med Bryggerierne og Ølbeskatningen af udstedte Næringsadkomster som Ølbrygger, se Cirk. 22. Sept. 1891, jfr. Skr. 3. Maj. 1892.

Næring som Farver er at ause som Fabriksnæring, se Skr. 12. Nov. 1891.

Ang. Omavtorisering af Handelsbøger, naar Snoren eller Seglet er beskadiget, se Skr. 3. Febr. 1892.

Ang. Fritagelse for at stille den i Lov af 23. Maj 1873 § 1 ommeldte Sikkerhed, se Skr. 9. Aug. 1892.

Ang. Forelæggelse for Indenrigsministeriet af Begjæring om Næringsadkomst i Henhold til Næringsloven af 29. Dec. 1857 § 4 for Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrændset Ansvar, naar Medlemmer af Bestyrelsen eller Deltagere i Interessentskabet ere bosatte i Udlandet, se Cirk. 15. Sept. 1893.

Nødtørftsanstalter, Indretning af saadanne, se Komm. Besl. 23. April 1888.

Overformynderiet.

Ang. Optrædningen af de i Lov af 26. Maj 1868 § 1, jfr. Resol. af 5. Aug. 1851, nævnte Afgifter med deres fulde Beløb, se Bekj. 30. Juli 1891.

Ang. Ret for visse Debitorer til Opsigelse af Laan med kortere Varsel end bestemt i de af dem udstedte Obligationer, se Bekj. 2. Aug. 1895.

Plejebørn.

Tillæg til og Forandringer i Bestemmelserne om Plejebørn i Sundhedsvedtægten af 15. Juni 1886, se Bekj. 24. Juli 1888 og Bekj. s. D.

Ang. Forstaaelsen af Lov om Tilsyn med Plejebørn af 20. April 1888, se Skr. 17. Dec. 1888.

Lov om Tilsyn med Plejebørn af 1. Marts 1895.

Politivæsen.

Tillæg af 30. April 1888, 28. Okt. 1890, 14. Okt. 1891 og 21. Dec. 1894 til Lønningsbestemmelserne af 31. Dec. 1874.

Tillæg til Politivedtægten af 22. Juni 1883: 5. Maj 1888 (Forandring af § 69), jfr. 9. Maj 1895 og Komm. Besl. 4. Juni 1888; 23. Aug. 1888 (til § 17: Fodring af Heste); 20. Febr. 1890 (Ophæv. af § 86), 28. April 1892 (Forandr. af §§ 5, 11, 33, 35, 42 og 92); 13. Nov. 1895 (Ophæv. af § 42, 1ste Stykke) og 4. Aug. 1896 (til 1ste Afsnit, 4de Kapitel, Kjørsel med Cycler o. l.)

Bestemmelser om Bøndervognes Holden paa Torvene, se Komm. Besl. 25. Febr. 1889.

Ang. Tilladelse til Beværtning udenfor fast Beværtningssted ved offentlige Sammenkomster, se Cirk. 7. Juni 1889 og Skr. 7. Sept. s. A.

Tillæg af 14. Okt. 1891 til Bestemmelsen af 26. April 1881 ang. en Omordning af Københavns Politis Hovedstations 2den og 3die Afdeling.

Ang. Betingelserne for Ydelsen af Politiets Bistand til en formentlig sindssyg Persons Indlæggelse paa en Sindssygeanstalt, se Cirk. 11. Juni 1895.

Tillæg af 2. Juli 1895 og 15. Sept. 1896 til Regulativet af 12. Juni 1863 med tilhørende Tillæg af 9. Marts 1877.

Tillæg af 4. Aug. 1896 til Reglement for den offentlige Kjørsel i København af 18. Jan. 1869, 1ste Afsnit; Tillæg af 17. Nov. s. A. til sammes 2det Afsnit.

Tillæg af 15. Sept. 1896 til Instruxen for det udøvende Politi i København.

Raadhuset.

Opførelse af et nyt Raadhus, se Komm. Besl. 18. Juni 1888 og 18. Juli 1892.

Rigsdagen.

Berigtigelse af Valglisterne til Folkethinget m. m., se Cirk. 17. Okt. 1888.

Lov om en midlertidig Omfordeling af Folkethingsvalgkredsene af 24. Dec. 1894.

Rodemestre.

Oprettelse af nye Roder, se Pl. 20. Sept. 1892 og 30. Sept. 1895.

Forandringer i Oppebørselsdistrikterne og Forøgelse af Antallet af Rodemestre, se Bekj. 13. Marts 1893, 1. April 1895, 30. Sept. s. A. og 30. Marts 1896.

Skattevæsen.

Indkomstskat, dens aarlige Størrelse, se Komm. Besl. 25. Juni 1888, 24. Juni 1889, 16. Juni 1890, 22. Juni 1891, 27. Juni 1892, 26. Juni 1893, 25. Juni 1894, 17. Juni 1895 og 22. Juni 1896.

Fritagelse for at svare Arealsskat indrømmet ved Komm. Besl. 20. Febr. 1888, 11. Marts 1889, 24. Marts 1890, 23. Marts 1891, 14. Marts 1892, 20. Marts 1893, 9. April 1894, 4. Marts 1895 og 13. April 1896 (en Del Skoler), 9. Juli 1888, 14. Dec. 1891, 5. Sept. 1892 og 29. Maj 1893 (Guldsmede-

laugets Byggeforening), 16. Juli 1888 (Brændevinsbrænderlauget), 2. Sept. 1889 (Dronning Louises Asylselskab), 28. Okt. 1889, 27. Febr. 1893, 17. Juni 1895 og 7. Sept. 1896 (Vognmandsforeningen), 24. Febr. 1890 (Foren. til Værn for enligt staaende Kvinder), 7. Juli 1890 (den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i København i 1888), 14. Juli 1890 (St. Albans engelske Kirke), 17. Nov. 1890 og 16. Okt. 1893 (Børnehjemmet af 1870), 17. Nov. 1890 og 22. Juni 1896 (Møbelhandlerforeningen), 16. Febr. 1891 og 5. Sept. 1892 (Byggeforeningen for Lærere og Lærerinder ved Københavns offentlige Almueskoler), 8. Juni 1891 (Københavns Musikkonservatorium), 7. Sept. 1891 (Arbejdshjemmet for døvstumme Piger), 21. Sept. 1891 (Dronning Louises Børnehospital), 21. Dec. 1891 (Bombebøssen), 11. Jan. 1892 (Den franske Kunstudstilling), 30. Maj 1892 (Foreningen til Oprettelse af Fortsættelsesasyl i Københavns Arbejderkvarterer), 12. Dec. 1892 (Kjædeordenen), 27. Febr. 1893 (Børnehjemmet "Kana-"), 9. Okt. 1893 (Borgerdydsskolen i Helgolandsgade), 20. Nov. 1893 (Den biskoppelige Methodistkirkes Mission), 11. Dec. 1893 og 7. Sept. 1896 (Foreningen til Oprettelse af Friskolebørnsasyl i Københavns Arbejderkvarterer), 23. Jan. 1894 (Urtekrammerforeningen), 19. Marts 1894 og 22. Okt. s. A. (Magdalenehjemmet), 2. Juli 1894 og 27. Jan. 1896 (Marthaforeningen), 4. Febr. 1895 (Grosserer B. Goldschmidts og Hustrus, Ane Helene, født Petersens Stiftelse), 4. Marts 1895 (Jomfru Christiane Lassens Stiftelse), s. D. (Fribolig for Lægeer), 11. Marts 1895 og 23. Nov. 1896 (St. Josefs Hospital), 18. Marts 1895 (Brødrene Soldenfeldts Stiftelser), 24. Juni 1895 (Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Jubilæumsasyl), 15. Juli 1895 (Brandfolkens Stiftelse), 16. Sept. 1895 (J. Wilians Stiftelse), 27. Jan. 1896 (Alderstrøst), s. D. (Arbejderhjemmet Fredenshus), 27. April 1896 (Admiral Winterfeldts Stiftelse, Trøstens Bolig) og 13. Juli 1896 (Herberg for Hjemløse).

Lov om Hundefgift af 12. April 1889, jfr. Bekj. 30. Aug. s. A.

Ang. en afskediget Militærs Forpligtelse til at svare Præste-, Degne- og Klokkerpenge ved hans Indtrædelse i en civil Bestilling, se Skr. 15. Jan. 1891.

Lov om Frihed for Bygningsafgift af 14. April 1893.

Ang. en i Skatteaaret forflyttet Militærs Forpligtelse til at svare det ham paalignede Bidrag til Kirkerne i København, se Skr. 23. Aug. 1893.

Lov om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m. af 30. Marts 1895, jfr. Bekj. ang. Gjennemførelsen af samme af 4. Maj s. A.

Skolevæsen.

Nedlæggelse af Skolen paa Alm. Hospital, se Komm. Besl. 23. Jan. 1888.

Instrux for Posten som Sang-Inspektør ved de under Min. for Kirke- og Undervisningsv. sorterende Skoler og Undervisningsanstalter af 16. April 1888.

Oprettelse for de forenede Kirkeskolers Regning af en Betalingsskole for Dreng, se Resol. 9. Juni 1890.

Fastsættelse af Lønningen for Skoledirektionens Sekretær, se Komm. Besl. 13. Nov. 1893.

Ang. forskellige Forhold vedrørende Kommuneskolen, se Komm. Besl. 8. Jan. 1894.

Indførelsen af ordnede Lege som Supplement til Gymnastikundervisningen ved Skolerne, se Cirk. 31. Aug. 1896.

Skorstensfejning.

Oprettelse af 3 nye Skorstensfejderdistrikter, se Bekj. 23. April 1892.

Henlæggelse af Frihavsterrænet til 12te Skorstensfejderdistrikt, se Bekj. 18. Dec. 1893.

Slagtehusene.

Reglement for Benyttelsen af Kjølehuset af 12. April 1890.

Tillæg af 10. Aug. 1893, 11. April 1894, 16. Dec. 1895 og 23. Dec. s. A. til Reglement for Benyttelsen af Kjøbenhavns offentlige Slagtehus.

Sporveje.

Overdragelse af den for Fabr. S. Hauberg udfærdigede Koncession til Aktieselskabet Sølvgadens Sporvejselskab, se Skr. 9 Marts 1888.

Nedlægning af Dobbeltspor i en Del af Jernbanegade, se Komm. Besl. 23. April 1888.

Anlæg af en Dæmning over Sortedamssø fra Sølvgade til Fredensgade, se Overensk. 1. Aug. 1888.

Anlæg af en Sporvej over Stadens Fælleder, se Overensk. 28. Sept. 1888.

Anlæg af en Sporvej fra Vestervoldgade til Vestre Kirkegaard, se Konk. 18. Nov. 1892.

Anlæg af en Sporvej ad Pilealléen og Valby Langgade, se Tillægskonk. 18. Nov. 1892.

Tillæg af 28. Marts 1893 til Koncession af 11. Okt. 1887 til Anlæg af en Sporvej fra St. Annæplads til Tagensvej.

Tillæg af 30. Marts 1894 til Koncession af 7. Okt. 1882 til Anlæg af en Sporvej fra Triangelen ad Farimagsgaderne til Halmtorvet.

Lov om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje af 10. April 1895.

Anbringelse af Dobbeltspor i Blaagaardsgade, se Komm. Besl. 2. Marts 1896.
Anbringelse af et Vigespor i Torvegade udfor Strandgade og Forlængelse af Vigesporet fra Slotsholmsgade til Holmensbro m. m., se Komm. Besl. 5. Okt. 1896.

Anbringelse af et Forbindelsesspor udfor Indgangen til Tivoli, et Forbindelsesspor i Bredgade og Toldbodvejen og et Vigespor i Store Kongensgade udfor Bryggerlængen, se Komm. Besl. 30. Nov. 1896.

Eneretsbevilling for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse paa Driften af »Nørrebus Sporvej,« se Bekj. 2. Dec. 1896.

Statistik.

Dødelighedsstatistik, se Instr. 16. Nov. 1889.

Statskassen.

Lov om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne af 8. Maj 1894.

Stavnsbaandet, se Komm. Besl. 7. Maj 1888 ang. Deltagelse i Højtideligholdelsen af Hundreårsdagen for Løsningen af samme.

Sundhedsvæsen.

Tillæg og Forandringer i Sundhedsvedtægten af 15. Juni 1886, se Bekj. 24.

Juli 1888 (Plejebørn), Bekj. s. D. (§ § 77 og 81, Plejebørn), 22. Febr. 1896 (§ 23, Gasledninger) og 12. Marts 1896 (§ § 32 og 34, Forhandling af Kjød m. m.).

Regl. for større Kludelagere i Kjøbenhavn af 15. Jan. 1889.

Regl. for mindre Kludeforretninger i Kjøbenhavn af 15. Jan. 1889.

Forskrifter for Køholderi i Kjøbenhavn af 8. Febr. 1890.

Betalingen for Desinfektion, se Komm. Besl. 17. Nov. 1890.

Nedlæggelse af Kjødkontrolstationen ved Jernbanen, se Komm. Besl. 25. Maj 1891.

Forskrifter ang. Indretningen af Lokaler, hvor Kjødpølser o. Lign. opbevares og forhandles, af 1. Sept. 1891.

Regler med Hensyn til Forretninger, der drives efter Næringslovens § 51, se Cirk. 6. Febr. 1892.

Bestemmelser med Hensyn til Indretningen af Kjøudsalg m. m. af 24. Febr. 1892. Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30. Marts 1892.

Regulativ for Behandling af Lig af 23. Juni 1892, jfr. Skr. 1. Dec. 1892.

Offentlig Behandling ifølge Lov af 30. Marts 1892 omfatter ikke Personer, for hvis Vedkommende Smittefare er ophørt, se Skr. 23. Aug. 1892.

Ang. Udskrivning af Patienter, der ere indlagte til vederlagsfri Behandling paa Hospitalerne i Henhold til Lov af 30. Marts 1892 § 2, 6. Stykke m. m., se Skr. 11. Nov. 1892.

Ang. Anvendeligheden af Bestemmelserne i Lov af 30. Marts 1892 paa Patienter, som, medens de ere under Hospitalsbehandling for en anden Sygdom, angribes af en af de paagjældende Sygdomme, se Skr. 21. Juni 1893.

Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 10. April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 1. Marts 1895.

Sygekasser.

Lov om anerkjendte Sygekasser af 12. April 1892.

Regler ang. det i Lov af 12. April 1892 § 7 omhandlede Udvalg, se Bekj. 13. Dec. 1892.

Betaling for Hospitalsbehandling af Medlemmer af statsanerkjendte Sygekasser, se Cirk. 16. Dec. 1892 og Skr. 31. Dec. s. A.

Ang. Meddelelser til Sygekasseinspektøren fra det i Lov af 12. April 1892 § 7 omhandlede Udvalg, se Bekj. 20. Marts 1893.

Betingelser for Begunstigelser for ikke-statsanerkjendte Sygekasser med Hensyn til Betalingen til Kommunens Hospitaler af 12. Juni 1894, jfr. Skr. 16. Febr. 1895.

Sø- og Handelsretten.

Lov om Forandringer i Lov af 19. Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn af 13. April 1894, jfr. Andg. 8. Maj s. A.

Sørne.

Færgefart i Peblinge- og Sortedamssøen med Baade, drevne af Petroleumsmotorer, se Komm. Besl. 17. April 1893.

Lov af 25. Marts 1892 kommer ikke til Anvendelse paa Baade til Færgefart paa Søerne, som drives ved Petroleumsmotorer, se Skr. 5. Juli 1894.

Sønæring.

Lov om Sønæringen m. m. af 25. Marts 1892.

Sømandstjeneste paa Krydstoldfart kan ikke henregnes til Tjeneste i søgaaende Sejlskib, jfr. § 11 a i Lov af 25. Marts 1892, se Skr. 26. Juni 1893.

Ang. Forstaaelsen af forskellige Bestemmelser i Lov af 25. Marts 1892, se Skr. 24. Okt. 1893.

Ang. Forholdet imellem de forskellige Examinere, se Skr. 1. Nov. 1893 og Cirk. 17. Marts 1894.

Lov af 25. Marts 1892 kommer ikke til Anvendelse paa Baade til Færgefart paa Søerne, som drives ved Petroleumsmotorer, se Skr. 5. Juli 1894.

Ang. hvorvidt Tjeneste som Kok kan anses som Sømandstjeneste, jfr. § 11 a i Lov af 25. Marts 1892, se Skr. 25. Jan. 1895.

Lov af 30. Marts 1895 om Tillæg til Lov om Sønæringen m. m. af 25. Marts 1892.

Teknisk Skole.

Forhøjelse af Kommunens Tilskud, se Komm. Besl. 6. April 1891.

Theatre.

Lov om Theaterdrift i Kjøbenhavn af 12. April 1889.

Tivoli, se Kontrakt af 3. April 1888.

Toldboden.

Lov om Anlæg af et Frilager ved Kjøbenhavns Toldbodplads af 23. Marts 1888.

Tombola.

Ang. Tilladelse til Bortlodning ved Tombola, se Cirk. 20. Juni 1889 og 13. Sept. 1890.

Torve og Pladser.

Forandringer i Torveordenen, se Pl. 15. Maj 1888 (Handel med slagtede Kreaturer paa Torvepladsen i Ny Stormgade), Pl. 1. April 1889 (Handel med Have- og Grøntsager m. m. paa Pladsen mellem Vendersgade og Ahlefeldtsgade), Pl. 19. Maj 1892 (Tillæg til Pl. 1. Juni 1887) og Pl. 27. Marts 1894 (Handel med Have- og Grøntsager m. m. paa Kristianshavns Torv). Bestemmelser om Bøndervognes Holden paa Torvene, se Komm. Besl. 25. Febr. 1889.

Udskrivningsvæsen.

Ang. Indberetning til vedkommende Udskrivningskreds om Personer, der erhverve Borgerskab uden at have Indfødsret og inden 32 Aars Alderen, se Cirk. 20. Okt. 1894.

Umyndige.

Andg. af 10. Febr. 1888 om Forandring i § 6 i Andg. af 12. Nov. 1870.

Ang. Dispensation fra § 5 i Andg. af 12. Nov. 1870, se Resol. 30. Marts 1889, 29. April 1890 og 24. Febr. 1891.

Lov af 1. April 1889 om Forandring i Lov af 26. Maj 1868 § 4.

Lov af 10. April 1895 om Tillæg til Lov af 26. Maj 1868 om Umyndiges Midlers Forvaltning.

Underholdsbidrag.

Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, m. m. af 12. April 1892.

Ang. Barnefaderens Forpligtelse til at udrede Bidrag, naar Barnet opdrages i Udlandet, se Skr. 19. Maj 1892.

Bestemmelserne i § 4 i Lov af 12. April 1892 ere anvendelige paa en svensk Pige, der ikke havde erhvervet Indfødsret, men ikke kunde hjemsendes, se Skr. 21. Juni 1893.

Samme anvendelige paa en dansk Moder, der havde ægtet en Svensk, se Skr. 6. Sept. 1894.

En Kommune, der havde overtaget Forsørgelsen af et uægte Barn, der var sat i Pleje i samme, maa henvende sig til den Politimester, under hvis Jurisdiktion den henhører, se Skr. 19. Okt. 1895.

Ang. Anvendeligheden af § 4 i Lov af 12. April 1892, uanset at Barnefaderen for Tiden sejlede i udenrigs Fart, se Skr. 31. Dec. 1895.

Vandvæsen.

- Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg af 11. April 1890, ifr. Lov af 29. Marts 1893.
 Tilladelse til Indretning af Vandklosetter med Vandforsyning fra Vandledningerne, se Komm. Besl. 29. Jan 1894.
 Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i Kjøbenhavn af 18. Juli 1895.
 Lov om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg af 24. April 1896.

Varemærker, se Lov af 11. April 1890.

Vejning.

Reglement for den offentlige Vejning i Kjøbenhavns Frihavn, se Bekj. 19. Dec. 1894.

Vejviser, se Komm. Besl. 12. Sept. 1892.

Veterinærvæsen.

- Forholdsregler med Hensyn til Forsendelsen af levende Kvæg m. m., se Bekj. 13. og 22. Marts 1893.
 Forbud mod Svinehold paa Lossepladser for Affald i Kjøbenhavn og Omegn, se Bekj. 8. Marts 1895.

Værger.

- Ang. Beskikkelse af Værge for Hustruen under Mandens Bortrejse, se Skr. 11. Jan. 1890.
 Ved Begjæringer om Beskikkelse som Kurator bør Faderens Erklæring indhentes, se Cirk. 19. Dec. 1891.
 Ang., hvorvidt det ved Oprettelse af Ægtepagt mellem Ægtefæller er nødvendigt, at der beskikkes en Værge for Hustruen, se Skr. 17. Sept. 1895.

Ægteskab.

- Ang. Indgaaelse af borgerligt Ægteskab imellem Personer, tilhørende den engelsk-reformerte Kirke, se Skr. 19. Maj 1888.
 Ang. Adgang for to Medlemmer af en Frimenighed til at indgaa borgerligt Ægteskab, se Skr. 31. Maj 1889.
 Ang. Attester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse om Paagjældendes Forsørgelsesret, se Skr. 10. Marts 1890, 22. Febr. og 28. Sept. 1892 og 10. Maj 1894.
 Afgjørelse m. H. t. en Kurators Vægning ved at samtykke i en Mindreaarigs Ægteskab bliver at træffe af Underøvrigheden, se Skr. 29. Nov. 1890.
 Personer, der slutte sig til en Frimenighedspræst, maa henvises til at indgaa borgerligt Ægteskab, se Skr. 4. Marts 1891 og 13. Juni 1894.
 Tvende her sig opholdende Udlændinge kunne ægtevies her i Landet, se Skr. 21. Marts 1891.
 Attest fra vedkommende Forsørgelseskommune om, at den i de sidste 5 Aar Vedkommende ydede Fattigunderstøttelse er eftergiven, er ikke tilstrækkelig til Ægteskabs Indgaaelse, se Skr. 6. Okt. 1891.
 Ang. Fortolkningen af § 42 i Fattigloven af 9. April 1891, med Hensyn til Udlændinges Ægteskab, se Cirk. 28. Okt. 1891 og Skr. 9. Marts 1894.
 Ang. hvad der skal iagttages forinden Tillysning til Ægteskab for Mindreaarige, se Cirk. 28. Jan. 1892.
 Ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende en Udlændings Indgaaelse af Ægteskab her i Landet, se Skr. 6. Juli 1892.

Samtykke til Ægteskab kan nægtes en Person, som eller sit 60de Aar havde oppebaaret Fattighjælp, men hvem der derefter i Henhold til § 2 c i Lov om Alderdomsunderstøttelse af 9. April 1891 var tildelt Alderdomsunderstøttelse, se Skr. 7. Dec. 1892.

Attest om Udskrivning af Skolen ikke i det foreliggende Tilfælde fornøden til Indgaaelse af borgerligt Ægteskab, se Skr. 26. April 1894.

Den af tvende Ægtefæller forinden deres Indgaaelse af borgerligt Ægteskab afgivne Erklæring om, i hvilken Tro Børnene skulle opdrages, maa ogsaa gjælde Ægtefællernes forinden Ægteskabet sammenavlede Børn, se Skr. 24. Maj 1894.

Borgerlig Ægteforening kan ikke foretages i Brudens Hjem, se Skr. 6. Sept. 1894

Ang. Tilstrækkeligheden af Moderens og Kurators Samtykke til Ægteskabs Indgaaelse, naar Faderens Opholdssted ikke kjendes, se Skr. 30. Maj 1895.

Ang. Indholdet af Tilførslerne til vedkommende Protokoller om borgerlig Vielse, se Cirk. 6. Sept. 1895.

Ang. hvilken stedlig Myndighed det tilkom at paakjende en Kurators Vægning ved at samtykke i den paagjældende Mindreaariges Ægteskab, se Skr. 29. April 1896.

En Enke med fast Lavværgc kan ikke indgaa Ægteskab uden Lavværgens Samtykke, se Skr. 6. Maj 1896.

Ang. Foretagelse af borgerlig Ægteforening med Benyttelse af fremmed Sprog, se Skr. 19. Dec. 1896.

Æresoprejsning.

Med Hensyn til Domme efter Straffelovens § 242 er Æresoprejsning ufor-
nøden, se Skr. 27. April 1893.

Lov om Æresoprejsning uden Bevilling af 13. April 1894.

